

منتقدی اقرأ الثقافی

للکتب ( کوردی - عربی - فارسی )

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

دیوان دوشه رحی حالی

شیخ نه حمه دی کور

(موکریانی)

له : عه زینر، موحه مه د پور (د اشبه ندی) وه

لگه ل پید اچونه وهی :

ماموستا (هه ژاران) دا

دیوان و شہ رحی حالی  
شیخ نہ حمہ دی کور  
(موکریانی)

گرده وه کوئی، ساگردنه وه، زیک و پیک و،  
میسانه سر، رینوسی کوردی، چنی کردنی فرمه نگوک  
له :

عه زیز، موحه مه دپور (داتشه ندی) وه

لکه آل پید اچوندنه وهی :

ماموستا (هه زار) دا

بی ناسہی تہم کتیبہ :

---

- دیوان و شہرحی حالی شیخ تہ حمہدی کوری موکریانی
- لی تویرہرہوہ : عہزیز موحمہمہدپور ( داشبہندی )
- ناشر : محمدپور
- چاپی : یہ کہ م ۱۳۷۸
- تیراژ : ۲۵۰۰ نسخہ
- چاپخانہی : بہ یام
- حرورفچینہ : محمدپور
- نرخ : ۳۰۰۰ تمہن

نشر محمدپور : تاران تہلہ یفون : ۶۰۱۱۸۱۵

شابک : ۹۶۴-۹۰۱۲۷-۱-۰-۰ ۹۶۴-۹۰۱۲۷-۱-۰-۰  
ISBN: 964 \_ 90127 \_ 1 \_ 0

## حُبِّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ



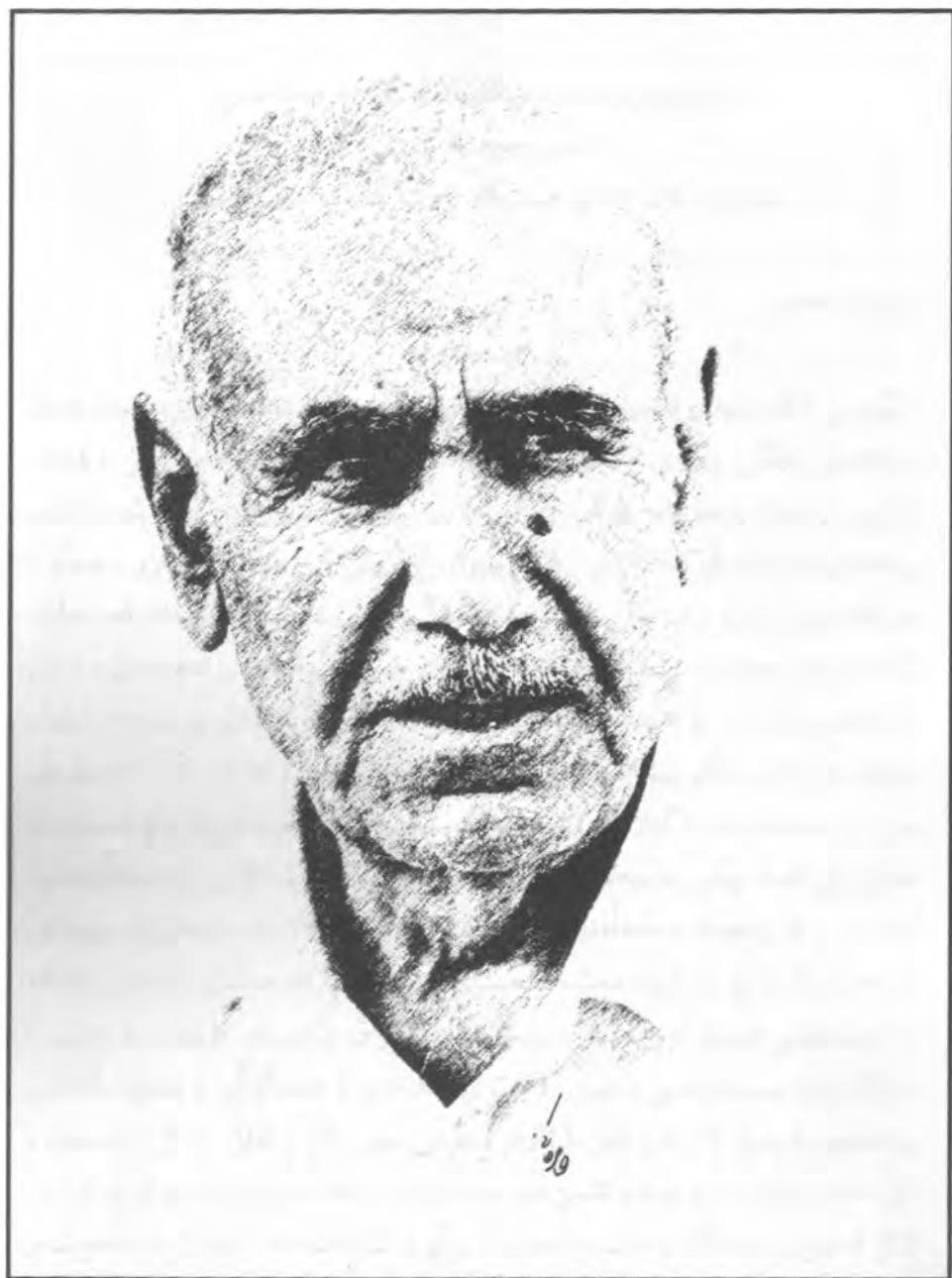
هەر، ئەو، روژە، کە، دنیا هاتە، دانان  
لە ئەو ساتە، قوژی ئادەم، پە گیران  
ئەوینی نیشتمان، توورە مەو، هۆز  
هە مو شیلران، بە ناوی لەش، دل وە گیان



گومبه ذی شیخ نه حمه د، له گردی قه بران. که  
سیامه ندی کوزم  
له سالی ۱۳۶۹ ی هه تاوی دا، بوئی هه ل گرتووم



وینه ی خه یالی خواناسی چاوتاریک و، دل و،  
بیر، روشنی کورد، شیخ ته همه دی کور  
که ی ده بی یارب بکه ی من له حظه یک بی ده ردو، داغ  
کامران بم ته زله ته ختی پاو خاکی مه و طه نی  
یا خوداچی من فیکر کرد، هه رزه ووپوچ و، عه به س  
دورله چاو، بی ملک و مال بی قه وم و، خویش و دادرس



به کوردی دیسان، زیندو، ده بمه وه  
له و، دونیاش، بو، کورد، تی هه ل ده جمه وه  
(ت) ۶ ی مانگی شه عبانی، ۱۳۳۹ ی ه- ق، م، ۲ ی مانگی زه شه مه ی ۱۳۰۰ هه تاوی  
(ف) ۶ ی مانگی شه عبانی ۱۳۱۱ ی ه- ق، م، ۲ ی مانگی زه شه مه ی ۱۳۶۹ هه تاوی  
شیترم، هه، ر، به وه ئومیندوارم  
که تو، ناوت که ریمه و، میش (هه ژار) م

ٺو شوين وڪه سانهى ناويان له پارچه هه ليه ستي  
 « هه خودايه نامرى »  
 دا ، هاتوه له گه ل راقهى هينديڪ له وشه كان كه ده بيته سى پاڙ

پاڙي به ڪم :

### وشه كان

( پٽيوس ) ڪه ره سى نوسين ، قه ليم - ( خوشت ) هيڙ ، توانا ، ووزه - ( ره شه مه )  
 دوا هه مين مانگي وه رزي جستان ( زستان ) ه - ( ڪه فچڙ ) ڪه ف هه ل خرين ، ڪه ف  
 پڙين - ( زريان ) به و بابه ده گوتري ڪه له لاي زريلريان ده رباوه دي و به پيچه وانه ي  
 ره شه باريان شه مال ڪه له لاي باشور دي و زوريش گهرمه - ( سه قرو ، هه لڙ )  
 دوياله نده ي ناودير و تيز بالڻ - ( سوها ) نه ستيه به ڪي ڪم نوري ٿا سمانه ڪه خه لڪ  
 بو ته وه بزانن چاويان نزيڪ بينه يان دورين ، خويان به ديتني ته م ستيه تاقى  
 ده ڪه نه وه ته نانهت بوته ، مه ته ليش وه ڪ ده لين : من ده ليم نه ستيه ي سوها م نيشان  
 ده ، ڪه چي ته و مانگم پيشان ده دا .... ( سو ما ) رونا ڪايي - ( ته راز و ڪو ) نه ستيه ي  
 ميزان و هه وه وانه - ( گه لاويڙ ) نه ستيه ي سيوه يله - ( ڪاروان ڪوڙه ) به م نه ستيه به  
 ده گوتري ڪه له پيش به ره به يان دا هيشتا شه وي زورماوه له لاي روڙ هه لاوه ته وه  
 هه ل دي و ڪاروان چيان ده خه له تيني ، چونڪو به ديتني ته و ، لايان وايه روڙه وه وه ري  
 ده ڪه ون . پاشان بو يان روون ده بيته ڪه هيشتا هه ره شه وه - ( ٿاو هه لدير ) ٿاو شار ، ٿافگه  
 - ( قه تيس ماو ) راماو ، سى جو و له ، واق و زماو - ( زيز و زوير )  
 مان گرتو ، نه ويست ، راضى نه بوو - ( ڪيوي و ڪه وي ) جهنگه لى و نامو ، ماله ڪي  
 وراهاتوو - ( ووزه ) توانا و هيڙ - ( ٿاوهز ) هوڙ ، بير ، فام و نه قل - ( ڪل ) نه ستون ،  
 ڪو له ڪه ي به خشت و به رد و ٿاسن دوروست ڪراو - ( قه لت و بڙه ) له ت و ڪوت ڪراوه -  
 ( ڪڙ ڪه وتو ) بيده نگ و مات - ( ده رڙ ) بوڙ و ڪڙنه ڪه وه - ( چڙ ) هه له موت و



سهخت و دژوار، زور سهره و زور - ( شاهید چیا ی ) تاماژه به بو ته و کو بونه وه به ی  
 که (هزار) به نیونه ری (ک.ز.ک) سه ره ننگ نه حمه د (میر حاج به نیونه ری ک) و  
 جه و ده ت به نیونه ری (خوی برون له سالی ۱۳۲۳ دا ، له و شوینه دا پیکیان هینا و هر  
 له و روزه وه ناوی (دالان په ر) پان گوری و کرد پانه - (سی سنور) : چونکو ده روانیته  
 هه رسیک سنوری ئیران و تورکیه و عیراقه وه - ( فاقز ) ویشک ، بز گیا و گول و تاو ،  
 بیرون و چول - ( دوزان ) دوزاندن ، به فیرودان ، مه ل خه له تان ، له ریگه مه تله برون  
 ، لادان له ریگه ی راسته قانی - ( خبیج و سور ) خبیجان قرتان ، له گه مه و کایه چونه  
 ده ره وه ، دوزاندن ، له ده ست دانی هه ل و ماف - ( سور بون ) ماندو بون ، فل بون ،  
 له کار که وتن ، واز له کایه وشتی و اهینان - ( توغر به خیر ) ووشه ی خیر و  
 خوشی به که ، پتر بو ته و که سانه ی له سه ر سه فهره ن یان له ریگه دان ده کار ،  
 ده هیندری .

پازی دوهم :

### جیگه و شوینه کان

(ئه لبورز) واته کیو و چیا ی بهرز ، چونکو ئهل - ههل - ههل ، به واتای چیا به . واته هه لابهرز ، کیوی هه ره بهرز. ئه لبورز، بهم چیا به ده گوتری که که وتوته لای ژوروی (باکور) شاری (تاران) هوه که نزیکه ی ۵۰۰۰ پی له روخی ده ریا بهرزتره (ده ماوند) واته خاوه ندهم وه دودو و دومان ، له ته ماوون بوو. ئه ویش ئه و چیا به که که وتوته روژ هه لاتی شاری تارانه وه و ، دوازه مانگه به هوری لی ناچینه وه و ، گویا ئه و جیگه به که ( فه ره ی دونی ) کوزی جه مشیدشای ئیران به فه رمانی ( ضه حاک ) له وی به ند کراوه ، تائه وه ی کاوه ی ئاسنگه ر شورشی کرد و ، ضه حاک ی گرت و فه ره ی دونی رزگار کرد . ئه ویش زیاتر له ۵۰۰۰ پی به رزه .

( ئه لوه ند ) واته ئه و چیا به که که وتوته لای روژ تاوای شاری ( هه مه دان ) که جیگه ی لی حه سانه وه و راز و نیازی ( باباطاهری عوریانی ) لوژ بووه . ( جودی ) ئه و چیا به که که شتی حه ضره تی نوح دوای طوفان و لافاوه که ، له سه ر ئه وی نیشته سه ر عه رد و ، خو ی لی گرت ه وه و ، له ننگه ری گرت ، که وتوته کوردستانی سه ر به تورکیا وه و ، به شیکه له کیوی ( تارارات ) : کیوی جودی له گه زی تو فانا که شتی که ی نوحی له سه ر سه ردانا . ( هه زار )

( بیستون ) چیا ی بیستونی سه ره شاری کرماشان ( کورماچان - کورماجان ) که ته ته له و که تیبه ی داربوخی به که می له بهرزایی لای روژ هه لاته وه لی هه لکه ندراره و ئیستاش شار و چکه ی ( بیستون ) له داویندا ، هه لکه وتوو ، کوته لی ( هیر و کلیسی ) یونانیش هه ره له ده م ریگه و زیر ئه و نوسراوه به دا ، دانراوه .

( په راو ) پرتاو - پزله ئاو : ئه و چیا به که که وتوته پازده کیلومتری لای باکوری شاری ( کرماشان ) ه وه که وینه ی خوسروه په روئیز و شه ودئیز ( چاره وای تایبه تی خوسروه ) و ، زور نه خش و نیگاری که ی تیدا جی کراوه ته وه ، کانی و ئاو یکی زور گه وره و

خوشی لی ساز دراوه . دیاره نهم چیا پر بیت و بهره کت و پر نه ناوه ، هر نه  
دهریاچهی خضری زیندوه بگره تا ده گانه بیستون ، به دریزایی کیوه که ناو و  
نه شکه وتی تیدایه که هیشتا زوریه یان ، به باشی ، نه زاندراون و ، نه دوزراونه تهوه .  
دیاره ، ووشه ی (پهراو) یش که به واتای ده فتهری تیدانوسینه ، هر نه ووشه ی نهم  
پهراوه وه ره گراوه چونکو نهم کیوه پریتی له نوسراوه ی هه لکه ندراو .

( زهر دکو ) یان کوه ره نگی لورستان سه رچاوه ی دو زییی گه ووه ی وه ک  
(زایه نده رود) و (کارون) ه . زایه نده رود ، به نیو شاری نه صفه هان داتی ده پهری و  
ده ززینته گولوی (گاوخوینی) وه . کارونیش ده ززینته که نداوی (فارسه وه) .

(شاهوی ماچو) کیوی شاهوی ماچو ماچوکان واته هه ورامانیکان ، دیاره ، پیر  
خضری ناوداریش هر هی نه و شوینه پیروزه به . (قه لای دزلی) هه ورامان ،  
به کیکه له (۱۸ قه لای) پته وو به رزه کانی هه لوخانی (نه رده لانی کوردستان) که نه کانی  
خویندا شاه عباسی صه فهوی نه ندیشی لی ده کرد .

(هه لگورت) چیا ی پشت ناوایی گرک و روسی . ناوچه ی بانه کایه تی کوردستانی  
نازادکراوی نه و دیوه و به رزترین چیا ی کوردستانه نه وینا .

(پیرس) نه ویش هر نه ناوچه کانی سه ربه شاری (ره واندوزه) و ، نه و دیودا  
هه لکه و تووه . (سه لاهه ددین) چیا ی سه ربه سه لاهه ددین که ئیستا بوته شار و  
زانستگای لی دامه زراوه و ، خوشترین هه وارگه هاوینی کوردستانی نازادکراوه

(چیا ی مه غلوب) له لای (دهوکه) وه به نه و شوینه به که عه زیز ناغای داسنی  
کوره کانی خوئی به ناوی (ده لکه وان و سه بنده وان و مه لکه وان) به هه له له وئی  
کوشت و نهم چیروکه دل ته زینه له وساره تا ئیستا له نیو کوردان دا به تاییه تی برا  
کورد ، ئیزه دیکانه اندا ، هه روه ها ناوه ته وه .

(گه لی لاله ش) واته دوول و ده ری لاله ش . که شیخ (عه دی حه کاری) ربیه ری برا  
کورد ، ئیزه دی و داسنی به کان نه وی نیراوه و جیگه به کی به کجار خوشیشه . یو

ئاگاڭدارى پتر ، بروانه كئيبى ( ئاداب و رسوم كوردان - محمد پورە كە ماموستا ھەزار  
"چى لە بەزىدى دەزانم" ى لە سەر نووسبۆھ ) . ( سېپى رېز ) ى خەيلانىان ،  
( قەندىل ) ى مامە كوئىيان ، دو چىباى ھەرە بەرزىن لە سنورى كوردستانى ئەم دىو و ئەو  
دىو ، لە لاى روزئاواى ئىرانى سەر بە پىرانشارە وە ( ئاكو ) ناوچەى ( ئاكو ) سەر بە  
شارى ( رانپە و چوار قورنە ) كە زۆر بەى ناوچە كە ھى عەباسى مامەند ئاغاىە .

( ئارارات ) چىباى ناو بە ھەرە و ھى ئارارات كە كە وتوتە كوردستانى توركىيە ، ئىران و  
عىراقە وە ، سى زى پىر ئاوى وە ك ئەرەس - ئاراس - فورات و دەجلە ، سەرچاوەيان  
لە وى ھەلدە قولى و ، دواز دە مانگە بە فرى پىو بە .

( دالان پەر ) بان سى سنور ، كە وتوتە پشت شاروئلكەى زىو ھى مەرگە وە رو ئاواى  
( دزە ) ى حاجى سەبىدە ھەولاً ئەفەندى شەمزىنى ، كە مەرخاوە و خىزانم لە سالى  
۱۳۷۴ ى ھەتا وىدا ، چو پىنە ئەو وى و وىنە بە كىشمان بو يادگار لەم جىگە بە دا ھەلگرت .  
دىارە لا بە كى ئىران و لا بە كى عىراق و ئەو دىكە شى توركىيا بە ( كە ھە موى ، ھەر  
كوردستانە ) .

( سورداش ) كە ئىستا شاروئلكە بە كىش ھەر بەو ناو ھەو لە نىوان سەد و بەندى  
( دوكان ) و سولە يمانى دا ھە بە ، كە وتوتە بە شى پىشتى ئەو شارە وە كە لە كاتى خوئىدا  
شىخ مەحمود - ھەفید - لەو كىو ھە دا چەند چار شەرى دە گەل انگلىس كەردو و  
سماىل ئاغاى سەمكوش ھەر لە وىو ھاتوتە شارى سولە يمانىە و مېوانى شىخ  
مەحمود بوو ھە .

( ئەزمەر ) ئەو چىبا بە كە كە وتوتە باكورى شارى سولە يمانى و نىوان سىتەك و  
تە گەران و قەلأ چوالان و چوارتا ، وە .

( پىرە مەگرون ) ئەو كىو ھە ، لە ئەزمەر ھەو بەرە و سەر چنارى لاى سولە يمانى و  
رنگەى ماووت ، دە كىشى و بەرزايىشى كە مە .

( سولتان ) بان كىو سولتان سەيد وە قاصە لە نىوان ئاواى قەمپەرە و خاتون باغ و

قورغان دا ، هه لکه وتوه و جیگه ی زیاره تی خه لکیشه :

سهید وه قاص هه ره گه زی رهش به له کی ؟      وه کو جاران به کلوک و که له کی ؟  
لايه کت ( چومی مه جید خان ) ی به رین      مال و قویی هه مو پز پور و پهرین  
"هه زار"

( مالوک ) یان کبوی چه کوچ و مالوک که وتوته پشت تاوایی فه مطهره و نیوان ده رمان  
و قزلجه و یه مین تاوا ، وه .

( میر قاص ) نه و کیوه به که که وتوته باکوری تاوایی باغچه ی حاجی مارفاغای  
دیوبوری و نیوان سهر باغچه و کانی رهش و هاچی ده ری ، وه .

( تهره غه ) نه و چیا به رزه به که تاوایی عیلم تاوا و تهره غه که وتونه ته شم لاو نه و  
لايه وه . جیگه ی زیانی چه ندین سآله ی هه زار و بنه مآله ی نه وان بووه تاوهروی دینه وه  
سهر نوبار و عهزیز که ند و پاشان عه باس تاوای نزدیک داشبند و چومی زیوپنه رو  
(ته ته هو) ، وه . دیاره شهر گه ی سه یفه دین خانی گه وره ی موکری له گه ل شاعه باسی  
صه فه ویش دا بوه . سهر تروپکی نه و کیوه زورپان و گووره و جیگه و وارشی عه نبار  
تاوه که شی هه رماوه .

ته ره غه! چونی ؟ سهرت هه رزه به رزه ؟      لیک جیا بونه وه مان چه ند وه رزه ؟  
تو که قیت ماویه وه بارت باره      هه ره مه ی جوانی له تو را دیاره  
" هه زار "

( لوکهر ) که ئیستا به کیکه له پاریزگا کانی ولاتی نه افغانستان، زوره ی دانیشته کانی  
کوردن . بو نه و مه به ستهش هه ریزوانه کتییی ناداب و رسموی کوردان .  
(قوچان) یان هه ریمی شاری خه پوشانی کون که له سه رده می صه فه وئیه کانه وه  
بگره به رله وانیش جیگه ی کورده را گوئیزراوه کانی کوردی ئیران بووه ئیستاش  
نزیکه ی ملیونیک کورد له پاریزگای خوراساندا هه ن که زوره یان به زاراوه ی  
کورمانجی باکور، ده تاخوئین ( ده دوئین ).

(تاران) پئی ته ختی ولاتی ئیران مه (که زه ج) ئەم شماره له ۴۵ کیلومتری رۆژئاوای تاران  
 دا هه لکه وتۆه . بنه ماله ی بارزانی و په نابهره کانی دیکه ی کورد، دوا ی تیشکانی  
 شوژشه مه زنه که ی بارزانی له سالی ۱۹۷۵ زایینی دا له وئی دانیشه جی کران .  
 (بیرۆت) ئەم شماره پئی ته ختی ولاتی لوبنانه . (مصر) ولاتی مصر مه به سته .  
 (ئه نقه ره) یان ئانکارا، پئی ته ختی تورکیه یه (عیشق ئاباد) پئی ته ختی تورکه مه نستانه  
 که کوردی جه لالی و دیکه شی لی یه .  
 (باکو و ئیره وان) پئی ته ختی ئاذه ربایجان و ئه رمه نستانه که له دو ولاتهش دا کورد  
 زۆرن . درسیم و دیاره کر و خه رپوت ، هه ر سیکیان له کوردستانی دا گیرکراوی  
 تورکیه دا هه لکه وتون . ئامیدیش ئیستا ده گه ل دیار به کره دا بونه ته یه ک شار .  
 (به دلیس) یان به تلیس زایینگه و نیژینگه ی ئه میر شه ره ف خانی به دلیسی به که له  
 کوردستانی تورکیه دابه .  
 (ئاغجه له ر، زاخۆ، دهوک، بارزان، شلیر) هه مویان له کوردستانی ئازادکراوی ئەو  
 دیو دا هه لکه وتون . ئاغجه له ر سه ره شاری کۆبه . شلیر سه ره شاری پینجۆینه .  
 زاخۆ و بارزان سه ره به پارزگای (دهوک) ن .  
 (سوران) بریتیه ئە ناوچه ی هه ولیر و کۆبه تاده گاته حه ریر و باتاس و شه قلاوه و  
 هه ریمی ره واندر .  
 (جزیرو پوتان) له کوردستانی سه ره تورکیه و سوویه دا هه لکه وتوه . (بادینی)  
 ناوچه کانی ره واندر، بارزان، جزیرو پوتان، شار و گونده کوردنشینه کانی ورمی و  
 ماکو و خوی و سه لماس ده گرته وه . دیاره ئەم ناوه لانی ئایینی هه یه، نه ک هه ریمی .  
 (موکری) یان موغری له گوومی وانه وه بگره تاده گاته شنۆ، سه رده شت، نه خه ده،  
 سابلاخ، بوکان، سقز، بانه، تیکاب (تیک ئاو)، شیز (ته ختی سوله یمان)، مه راغه  
 ، بناو، نیوان دو ئاو (میان دو ئاو) و ده شتی موغان، هه موی پئی گو تراوه موکری،  
 یان موغری واته جینگه و شوینی موغ .

( نه‌ده‌لان ) ولاتی کوردستان ، سنه و مه‌ریوان تا ده‌گاته ناوچه‌ی کرماشان و همه‌دان و زه‌نجان و موکری .  
 ( فه‌یلی ) ئیلام به همه‌موز و هه‌ریمه‌که‌په‌وه تا ده‌گاته لورستان و خورره‌م‌تاوا .  
 ( جوانزو ) شاری جوانرو و روانسه‌ر و تا ده‌گاته هه‌ورامان .  
 ( هه‌وشار ) شاری تیکاب و ناوچه‌کانی ده‌ور و به‌ری تا ده‌گاته هه‌ریمی بیجار و شاهیندژ واته دزی شاهین یان فه‌لای هه‌لو .  
 ( شاری شیرین ) شاری فه‌صری شیرین یان کرماشان مه‌به‌سته .

پازی سیهم :

#### ناوه‌کان

( فه‌ده‌م‌خیر ) نه‌و شیره‌ژنه‌په‌که له‌سه‌رده‌می ره‌ضاشای په‌هله‌وی دا ، له لورستان شورش‌ی هه‌لگیر ساند ، به‌لام له دوا‌ییدا ، ده‌ستی هه‌لگرت و زور به سه‌ره‌رزیه‌وه کوچی دوا‌یی کرد . دپاره سه‌باره‌ت به فه‌ده‌م‌خیر و قزی خان و چه‌ن شوره‌سوار و شیره‌ژنی دیکه‌ی کوردستانی باشور ، چه‌ند وتاریکم نویسه‌وه که به خواستی خودا ، له کاتی خویدا ، بلا‌وده‌کرنه‌وه (هه‌ل‌به‌ت بو‌کونگره‌ی نه‌رکه‌وازی له سالی ۱۳۷۳ دا نواندمن ، به‌لام تا ئیستا وه‌ک زور نوسراوه‌ی تر ، هه‌ر حاشار دراون و چاپیان نه‌کردون .

( فاته‌مه‌له‌ره ) ئوگر و خزمه‌تکاره‌که‌ی بابا طاهیری عوریان .

( عه‌لی سینا ) نه‌بو عه‌لی سینای ناودیر ، که ماموستا هه‌زار قانونه‌که‌ی نه‌وانی له چه‌وت به‌رگ دا به فارسی هه‌لگیراوه‌ته‌وه .

( خانی ) ماموستای هیژا، نه‌حمه‌دی خانی‌په‌که ماموستا هه‌زار مه‌م و زینه‌که‌ی له کورمانجی‌وه هه‌ر به هه‌ل‌به‌ست کردوته موکریانی .

( شیخ نه‌حمه‌د ) جزیری ، خواناسی گه‌وره و به‌ناویانگ که ماموستا هه‌زار

دیوانه‌ک‌هی ته‌وانیش که به کورمانجی به ، به موکریانی شهرح کردۆه .  
( قاضی ) قاضی موحه‌مه‌د ، سه‌رکۆماری کۆدستان بو له شاری مه‌هاباد ، که ده‌گه‌ل  
سه‌در قاضی برایی و جه‌مه‌حوسین خانی ئاموزای به‌فرمانی جه‌مه‌ره‌ضا شا ، له  
سه‌رده‌می سه‌روک وه‌زیری قه‌وام دا ، له چوار چرای مه‌هاباد له قه‌ناره دران .  
( ۱۳۲۶/۱/۱۱ )

( بارزانی ) مه‌لا موصطه‌فا بارزانی که نزیکه‌ی په‌نجا سال شورش‌ی گه‌له‌ک‌هی به  
ئازایه‌تی و مرۆفایه‌تی راگرت و پاشان له سالی ۱۳۵۷ هه‌تاوی داله  
نهمۆشخانه‌یه‌کی ئامریکا دا کوچی دوابی کرد و ته‌ر مه‌ پیروزه‌که‌یان هیناوه شاری  
شنۆ و پاژ چه‌ن سال بردیانه‌وه بو بارزان .

( باوک و کۆز ) واته شیخ عه‌بدولقادر شه‌مزینی و سه‌ید موحه‌مه‌دی کۆری ، که هه‌ر  
دوکیان به‌فرمانی که‌مال ئاتاتورک له قه‌ناره دران .

( شیخ سه‌عیدی پیران ) سه‌روکی ئایینی و رامباری گه‌لی کوردی تورکیه که ته‌ویش  
هه‌ر له سه‌ر فرمانی که‌مال ئاتاتورک له سالی ۱۹۲۵ ز داله سی‌داره دران .  
( مه‌حمود ) شیخ مه‌حمودی سوله‌یمانی که دوابی چه‌ن سال به‌ربه‌ره‌کانی ده‌گه‌ل  
حکومه‌تی ئینگلیس و ده‌ربه‌ده‌ری و زیندان ، پاشان له به‌غدا، به‌ده‌رزی هه‌وابی ،  
کۆزرا . ( ۱۹۵۶ .ز )

( سمکۆ ) سمایل ئاغا سمکۆ ، دوژمنی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئینگلیس و ره‌ضا شای  
په‌هله‌وی، پاژ چه‌ن سال به‌ربه‌ره‌کانی به‌فیل و فهند له سالی ۱۳۰۹ هه‌تاوی له شاری  
شنۆه‌دا ، ره‌شه‌کۆزکرا .

( به‌داغ سولطان ) میری خواناس و به‌ده‌سه‌لاتی موکری که شاری مه‌هابادی ئیستای  
بنیاد ناوه . مزگه‌وتی سور و پردی سور و بازار و کاروانسه‌رای ته‌و شاره‌ی له  
سه‌رده‌می شایه‌تی سه‌فه‌وی ماکاندا ، دامه‌زراند . چازان و خواناسیکی وه‌ک مه‌لا  
جامی و ده‌یان مامۆستا و پشپوری دیکه‌ی له هه‌نده‌ران را ، هینا ته‌و شاره‌وه‌له



خویندنگای ته‌ویدا، که نه‌وسا که "سابلاغی" پی گوتراوه دامه‌زراندوه و موچه و به‌راتی بو بریونه‌ته‌وه. زور تاواییشی کردوته مؤقوفه و بزبوی فقی و خویندکار و به‌زیوبه‌راتی مزگه‌وت و حوجره‌کان. دیاره له سه‌رده‌می شا سوله‌یمان سه‌فه‌وی دا، سکه‌شی لیداوه. ئیستاش گونبه‌ذ و باره‌گای همه‌یشه تیدا سه‌سانه‌وه‌ی له سه‌روی شماره‌وه‌جیگه‌ی ریزی خه‌لکه.

(هه‌زار) ناوی نه‌ینی وه‌لبه‌ستی، مه‌لا تاو ره‌حمان کورزی مه‌لا موچه‌مه‌دی سه‌سن خالی شه‌ره‌فکه‌ندی موکری به‌که من ته‌م هه‌لبه‌ستانه‌م به‌بونه‌ی کوچی دواپی ته‌وانه‌وه‌داناوه.

(خاله) خاله‌مین، حاجی سه‌ید سه‌مه‌د ته‌مین به‌رزه‌نجی، بلیمه‌ت و هونه‌ری چازانی کورد، که دانشتوی شاری نه‌غه‌ده‌یه.

(حه‌قیقی) کاک عه‌باسی حه‌قیقی، شاعر و هونه‌ری به‌ناویانگی کورد له تیره‌ی شیخ تاغای دیوکری به‌که دانشتوی شاری بوکانه.

(ته‌فخه‌می) میرزا ئیبراهیمی ته‌فخه‌می شاعیر و دلسوزی گه‌ل خوشه‌ویسته‌که له شاری بوکان دا نیشته‌جی به‌.

(تاوات) سه‌ید کامل هاشمی، کونه‌هاوالی خاله‌مین، حه‌قیقی و هه‌زار، به‌کیکه له هه‌ره هونه‌ره به‌رزه‌کانی کورد، که دانشتوی تاوایی قاقلاوی به‌.

(هیدی) کاک خالید حیسامی خه‌لکی تاوایی شیخ تالی بوکانه و ئیستا دانشتوی شاری که‌ره‌ج و به‌کیکه له شاعیره به‌رزه‌کانی کورد. ته‌ویش هه‌ر دیوکری به‌.

(سه‌لاح سوران) کاک سه‌سن کورزی برام خانی ساروقامیشی فیض... به‌گی و برای دوکتور عه‌لی گه‌لاویژ و له نه‌واده‌کانی بداغ سولطانه‌که، سه‌ره‌رای هونه‌ری، به‌سه‌ر چه‌ند زمانی وه‌ک ئینگلیسی، فه‌رانسه‌وی و ئالمانی و هیتیش دا، ده‌سه‌لاتی هه‌یه و وتو ویزیان پی ده‌کا.

(به‌شیو) مه‌به‌ست عه‌بدو‌لا په‌شیوه‌که ته‌مرو باشترین هونه‌ری کورده.

(بیکهس) شیرکو بیکهس، کوری ماموستا فایق بیکهسی کوردستانی تهودیه و له هره هونه ره باشه کانی کورده .

(که لیموللا) تهوه خودی ، نوسهر ، هونه روه و هونه ری کوردی خوراسانه .  
(سهرخر) واته دۆل و ده ره و شیوه به لام ناوی تهوگه ره که به له مه هاباد دا ، که هزار له وی ، هاتوته دونیاوه .

(نه یار) دژ ، دوژمه ن - (بنه بر) تهواو بو ، له بنه هاتو .  
(هیمه ن) سهید حمه د ته مینی شیخ الاسلامی که هه ره له سهره تای فه قیبه تیه وه ده گه ل هزار دا بوون و هه ره بیکه وهش ناوی هونه ری نه ته وایه تیان له لایان قاضی موحه ممه ده وه پی به خشراره .

پرسین له دو مه ل ، هاوالی پیشو      یه ک گیان و دولهش له یه ک جیا بو  
دندوکی زیرین ، ده سکرده ی خودا      ئالفه ی کوپله یی زیدیان له گویدا  
ئه م دو هه لبه سته می "مه لی خه یال"ن که له سالی ۱۳۴۶ دابو ماموستا هیمه ن ، م  
نوسبون .

(توله ته ستین) نازناوی هه لبه سته ی خوومه (موحه ممه د پور) .

تییینی :

دیاره ئیستا که سالی ۱۳۷۸ هه تاویه و ئه م کتیبه (( شیخ ته حمه د )) چاپ ده کری ،  
خاله مینه ده گه ل هزار و هیمه ن و مه لاغه فوری حافظ له گورستانی بداغ سولطان دا ،  
به کتریان گرتوته وه . دیاره میرزا ئیبراهیمی ته فخره می له سالی ۱۳۷۳ ، ماموستا  
حه قیقیش له سالی ۱۳۷۵ ، سهید کامل (ئاوات) له سالی ۱۳۶۸ دا کوچی دوایان  
کردوو خوداوه ندی به به زه یی و دلوقان له ئیمه و له ته وانیش خوش بی .

به نام خداوند بخشنده مهربان

## فرازهایی از زندگینامه استاد (محمدپور)

در شبه قاره وسیع و پهناوری که به نام هند در دل اقیانوس پیش رفته و به نام سرزمین هفتاد و دو ملت شهرت یافته است و نیز در کشور همسایه اش پاکستان که سابقاً "جزو این سرزمین بوده است" ، سخن از دیپاری می رود که سیه چشمانش از دیرباز شهره آفاق اند ، سخن از کشمیر زیباست که در وصف آن گفته اند :

اگر فردوس بر روی زمین است

همین است و همین است و همین است

به راستی کشمیر زیباست و ما نیز همتای این بهشت کوچک و زمینی ، در غرب ایران ، فردوس دیگری داریم که هیچ بیننده ای از تماشای آن سیر نمی شود و در برابر آنهمه طراوت و زیبایی خدادادی ، سر تعظیم فرود آورده ، جهان آفرین را سپاس می گوید که یکجا چنین نعمت و زیبایی را بدان خطه ارزانی فرموده است . اصولاً "روستاهای غرب ایران ، بخصوص کردستان سرسبز و خیال انگیزاند و در هر فصل سال زیبایی و طراوت دیگری دارند . یکی از این روستاهای خوش آب و هوا و باصفا ، روستای « حاج لک » در منطقه مکریان ( ناحیه چوم مجید خان ) از توابع بوکان است که چشم اندازی بدیع و شاعرانه دارد. زمزمه جویبارها و نغمه پرندگان این منطقه چنان است که دل از دست مسافر غریب می رباید و گاه ده نشینان و

کشاورزان دور و نزدیک ، دل از دیار خویش برکنده ، در همانجا ماندگار می‌شوند . استاد « محمدپور » ، زاده این روستا است . وی در تاریخ نوزدهم اسفند ماه ۱۳۱۹ در خانواده‌ای صنعتگر و کشاورز و در عین حال بسیار مذهبی ، دیده به جهان گشود . استاد « عبدالرحمن » با همفکری پدر بزرگ خانواده - به میمنت میلاد فرزند عزیز خویش ، او را « عبدالعزیز » نام نهادند . پنداری که می‌دانستند نوردیده و نورسیده ایشان در بارگاه عظمت الهی ، بنده‌ای عزیز و مقرب و فردی شایسته و استادی ارزشمند خواهد بود .

استاد عبدالرحمن ، خود مردی باتقوا و دلیر ، از اهالی کردستان و فرزند استاد « شیخه » محمدپور ، از ایل جلالی ( گلالی ) بودند . به اقتضای خوی ایلی و طبیعت عشایری که زیر بار نفوذ و سلطه هیچ حاکم ستمگر و ظالم پر قدرتی قرار نمی‌گیرند ، ایشان نیز بر اثر اختلاف با خان ده ، در سال ۱۳۱۵ هجری شمسی ، محل سکونت خویش روستای « داره لک » مهاباد را ترک نموده ، همراه با خانواده به قریه « حاج لک » و چند سال پس از آن - سال ۱۳۱۹ - باز بر اثر وقوع پاره‌ای اختلافات با خان ده ، به قریه « گوگجلیوی مرحمت‌آباد » و « ساروقامیش » می‌روند . سپس در سال ۱۳۲۱ به روستای « قره گل » و « داشبند بوکان » رفته و در همانجا ماندگار می‌شوند

---

• گل در زبان فارسی بر گل محمدی و گل سرخ اطلاق می‌شود ولی مراد از (( قره گل )) در زبان ترکی ، زیباترین نوع گل سرخ است که رنگ آن به سیاهی می‌گراید - معادل (( رز نوار )) در زبان فرانسه - در زبان عربی نیز گلستان سعدی به (( روضة الورد )) ترجمه شده است. از سوی دیگر طبق اطلاعات بدست آمده، روستای (( قره گل )) که در حدود چهار کیلومتری شمال غربی قریه (( حاج لک )) واقع شده است ، به معنی (( نالاب سیاه )) است که ( ادامه در صفحه بعد )

نسبت استاد عبدالعزیز محمدپور به «داشبند» به همین سبب است .  
 روزگار کودکی استاد چندان خوش و دلخواه سپری نگشته است . زیرا در همان  
 اوان کودکی ( سال ۱۳۲۸ ) ، مادر گرامی خود ، ملازاده « بانو رقیه » را از دست  
 می دهند . این خاطره تلخ را هرگز از یاد نبردند و همچنان با ایشان است . اما به یاری  
 کردگار ، ذوق سرشار و استعداد خدادادی خویش را پی می گیرند ، پای همت به راه  
 آورده ، دست از طلب دانش بر نمی دارند . تحصیلات خویش را در سال ۱۳۲۶  
 شمسی در حوزه علمیه قره گل آغاز می کنند و تا سال ۱۳۳۰ طبق روال آن زمان ،  
 پس از خواندن گلستان و بوستان ، مقدمات صرف و نحو عربی را در همان روستا ،  
 فرا می گیرند . سپس از سال ۱۳۳۰ تا اواخر ۱۳۳۱ در روستای داشبند ، به مطالعه  
 کتب ادبی فارسی و عربی اهتمام می ورزند . در سال ۱۳۳۲ شمسی برای ادامه  
 تحصیل در شاخه علوم دینی به مناطق اشنویه ، لاجان ، مهاباد ، مجدداً قره گل ،  
 قازان لو ، جامرد ، قباغ کند ، باغچه ، قوزلو و ... رفته ، در محضر استادانی چون  
 شادروان ملا محمد امین قاجری که از شاگردان بنام و ممتاز استاد عالیقدر ملا محمد  
 کوی عراق معروف به « جناب ملا » بوده اند ، زانوی تلمذ بر زمین می زنند .  
 بطور خلاصه به اکثر مناطق کردنشین ایران و عراق سفر می کنند و از محضر  
 علمای بزرگ و نامدار وقت ، همچون ملا محمد رئیس ، مدرس حوزه علمیه گلاله  
 عراق ، و حاج ملا محمد ولزی و حاج محمد جسیم قباغکندی ، استفاده شایان

---

در زبان کردی به آن (( گوله رهش )) می گفتند . ولی ترکها - غزها ، سلجوقیان ، تاتارها و مغولان - که در حدود  
 ۲۰۰ سال بر این منطقه فرمانروایی داشته اند و نام بیشتر روستاها و مناطق ، حتی رودها و کوهها را نیز تغییر  
 داده اند ، (( گوله رهش )) را به (( قره گل )) تبدیل کرده اند .

می‌برند و سرانجام در سال ۱۳۴۲-۱۳۴۱ به دریافت گواهی‌نامه افتاء و اجتهاد و تدریس در مذهب امام شافعی، از دست استادان عالیمقام همان منطقه، مانند شادروان حاج ملا محمد باقر مدرسی بالکی و حاج سید ملا علی المانه‌ای مریوان و نیز ملا محمد علی ولزی و دیگر استادان از مناطق مکرری نائل می‌گردند و علوم متداول عصر، نظیر معانی، بیان، بدیع، منطق، حکمت، فلسفه، کلام، اصول، فقه، تفسیر، هیئت و نیز ادبیات عرب را در شهرهای سقز، بانه، پیرانشهر، اشنویه و بوکان فرامی‌گیرند و نیز در زمینه تحصیلات رسمی، دیپلم مدرسی منقول را از مؤسسه دارالفنون تهران، دیپلم ششم ادبی را از شهرستان زنجان و مدرک لیسانس در زبان و ادبیات عرب را از دانشگاه تهران، اخذ می‌نمایند و با تسلط بر سه زبان عربی، فارسی و کردی، در صدا و سیمای مرکز کرمانشاه مشغول به کار می‌شوند و از عهده ترجمه این زبانها بخوبی برمی‌آیند. استعداد خدادادی و موهبت سخنسرایی استاد محمدپور، خود بحث دیگری است.

ایشان دارای سروده‌های لطیف و خیال‌انگیز می‌باشند. پنداری که طبع روان ایشان در لطافت اشعار، از چشمه‌سارهای جوشان و آب زلال کوهساران زادگاه خویش، کردستان، سیراب شده است. آنجا که دست نوازشگر نسیم سحرگاهی از لابلای برگها و شاخه‌ها، برگی را به آهستگی جدا ساخته، در آب چشمه رها می‌سازد تا همچون قایقی کوچک و سرگردان شناور بر امواج، بازی سرنوشت را پی گیرد. استاد، سیمایی موقر و آرام دارند، در نخستین برخورد، آثار صداقت و درستی از نگاهشان خوانده می‌شود که از یکرنگی و صفای درون ایشان حکایت می‌کند. باکمال تأنی و گشاده‌رویی هر سؤال را پاسخی شایسته و درست می‌دهند. صبور، متواضع و آرام هستند ولی در عین حال به تبعیت از خوی عشایری و تسخیرناپذیر خویش، در مقابل ستمگران زانو نمی‌زنند و همچون دریائی طوفانی و

یا کوهی فرازمند و آتشفشان برخصم تاخته و با دلایل محکم و مستند او را مغلوب می‌سازند. گویی غرور علم چنین اقتضا می‌کند که مردان خدا و عالمان وارسته، جز در برابر حق و حقیقت تسلیم نشوند.

تالیفات استاد محمدپور، متعدد و افزون از حد توصیف است. این بار قلم توانا و طبع وقاد را در تصحیح دیوان «شیخ احمد کور» - شاعر روشندل و شیرین سخن کرد - بکار بسته و حق مطلب را چنانکه شایسته مقام شاعری چون اوست، ادا کرده اند.

آنچه در مورد این شاعر بی‌همتای کرد، شگفت‌انگیز می‌نماید این است که چگونه تصاویر بدیع و خیال‌انگیز طبیعت به خامهٔ سخنوری که از نعمت بینایی محروم بوده است، در قالب اشعار موزون شکل گرفته و جاری شده است. بی‌تردید جهان‌آفرین پاک، قدرت و نیروی خلاقه‌ای به وی عطا فرموده که بجای داشتن چشم ظاهر، از چشم باطن بهره‌مند شده، آنچه را که در عالم اندیشه احساس می‌کند، با نهایت زیبایی در پردهٔ خیال به تصویر کشیده است. شیخ احمد در جهان دیگری سیر می‌کند، به موجودات بیجان، جان می‌بخشد و طبیعت در چشم او، دور از دستبرد تمدن ماشینی و تلاش ویرانگر بشر امروزی است.

توفیق روزافزون استاد محمدپور ارجمند را در راه رسیدن به آرمانهای والای انسانی و پیشبرد مقاصد ارزشمند فرهنگی، از درگاه ایزد متعال خواستار و امید آن دارم که نخل پربار وجودشان از دستبرد حوادث ایام مصون و همواره سایه‌گستر و بردوام باد.

دکتر مهیندخت معتمدی

سه‌شنبه ۱۳۷۷/۷/۷ - تهران

بمناوی خودلومندی گموره و دلوفان

چهند خالیکی گرینینگ و ، بهرچاو له ژبانی  
ماموستا « عهزیز موحه ممه دپور » دا

له م وینه ویشکانیبه بهر بلاوو ، فراوانه دا ، که به ناوی « هیند » خوی له دلی  
توقیانوس دا جیکردونه وه ، به نیوی ولات و ، سهرزه وی حهفتا و دو ، کومه ل ، ناو دیر  
بووه . ههروه ها له ولاته هاوسایه که شیدا ، واته « پاکستان » ، که نه میش له وه پیش ،  
هه به شیک بوو ، له و ولاته . ده رباره ی ولاتیکه وه ناخه وتن ده کرتی ، که شافره ته  
شه پال و ، چاوره شه کانی ، هه له میژوه وه ، ناو دیری هه مو ولاتانی دنیان . واته : قسه  
له ولاتی « کشمیر » ی دلرفین ، ده کرتی ، که سه بارت به په سندی نه و گوتراوه :

نه گه ر بیتو ، به ههشت له م زه ویبه دابن  
نه وه « کشمیر » ، هه ده شبن وه هابن

راسته « کشمیر » گه لیک جوان و ، زرافه ، به لام نیمه ش وینه ی نه وه به هه شته  
خشپیلاته و ، رازاوه مان له روزاوا ی تیران ، دا هه به . به هه شتیکی نه وتو ، که هیچ  
بینه رو ، گه ریده به ک ناتوانیه به لایا بزواو ، سه ری کر نوشی سه رسامی له به رانه بر  
نه وه مو جوانیه شورشتی و ، خودا پیدا و پیدا ، دا نه نوینی و ، ده سستی ریزی بو  
به سینگه وه نه نیه و ، سوپاسی خودا و نه خولقینه ره که ی نه کاو ، به سه ر سوژما و یوه  
نه لئی : گه لیک سوپاس ، بو به زه یی و ، دلوفانی یه زدانی مه زن ، که چون نه م گشته  
پیت و ، به ره که ت و ، رازاویه ی به م ناوچه به به خشپوه .

بی گومان گوندو تاوا به کانی روزتاوا ی ولاتی تیران به تاویه تی ، کوردستانی (تازیز)  
هه مری سه سه وزو ، خه یال بزوتین له هه ره که ش و ، به شیک له چوار که ش و ،



به شه کانی سال دا ، حال و هه والیکئی تایه به تیان هه به .

ئاشکرابه به کتیک له م ئاوا بیه خووش ئاوو هه واو دلگرا نه ، ئاوا بیه « حاجی له ک » ی ناوچه ی « چومی مه جیدخان » ی هه ریمی به ریلای « موکریان » ی سه ر به شاری « بۆکان » و ، « نیوان دو ئاوان » ، واته « میانداو » هه ، که به راستی دیمه نیتکی دلگرو ، شاعیرانه ی هه به . قه لپه زی ئاوی چه م و ، رو سارانی ، ده گه ل چهریکه و جر بوه ی په له وه رانی ، رینگه ی هه مور ریبواریکی ، به له زو ، زبیری به یانی و ، ئیوارانی ده به ز و ، له ز ، بردۆه . زورجاری و اهه به ، پاله و سه پان و ، وه رزیرانی دورو نزیک ، بۆحه سانه وه و پشودان ، خو ده گه به ننه ، سه ر ته م چه م و ئاوه و ، له زیر سبیره ی داره چنارو ، هه زه زو ، پز باره کانیدا ، بۆ ماوه به ک ده میننه وه .

ماموستا « موحه ممه دپور » ، له رۆزی نۆزده هه می مانگی ره شه مو ی سالی ۱۳۱۹ هه تاوی دا ، له نیو خیزان و بنه ماله به کی وه رزیرو ، سه نعمات کارو ، ئایینیدا پیتی ناوه ته سه ر زه وی و ، چاوی هه ستی هه لپناوه . باوا گه وره ی بنه ماله « وه ستاشیخه » و باوکی ماموستاش - ئاوره حمان - به بۆنه ی پیروزی له دایک بونی ته م مندال و ، کۆرپه تازیه ی خو یانه وه ، گو یزه بانه بان گرت و ، ناویان نا « هه بدولعه زیز » . وه ک ته وه ده یان زانی که ته و کۆرپه ساوا به ، له داهاتودا ، له باره گاو ، قاپیه ی خوداوندی میری مه زندا ، ده بیته کو یله کی به ردل و ، تازیز و له نیو کومه لگایه که ی خو شیدا ، وه کو مرو یه کی ، به که لک و دلسۆز ، ماموستا به کی به ته مه گ و خز مه تکار خو ی ده نوینی . ماموستا ئاوره حمان ، که پیاویکی گه لیک به پاریز و ، تازا و ، نه ترس و ، بویری کوردستانی موکریان بووه ، کورزی وه ستا شیخه ی موحه ممه د پور ، له هو زی گه وره ی (( جه لالی - گه لالی )) کورده .

ناوبراو ، به هو ی خو و ، خده ی عیلاتیانه و سورشتی هو زا به تیوه ، هیچکاتیک ، سه ری بۆ زور و زورداری هیچ فه رمانره وا و زورداریک ، دانه ده نواند ( رقی دنیای له ده ره به گ و ، مه عموری ده ولته تی بوو ) . هه ر بو یه ش له سالی ۱۳۱۵ هه تاوی دا ،

تاوایی «دارالک» ی ناوچه‌ی شارویرانی مه‌هاباد، بهره و «حاجی لهک»<sup>(۱)</sup> ی چومی مه‌جیدخان و، هر به هوی ناکوکی له‌گه‌ل دهره‌به‌گی نه‌ویش دا، له سالی ۱۳۱۹ دا بهره و تاوایی «گوپگجلی» ناوچه‌ی مه‌رحمه‌تابادی سه‌یفولقوضاتی قاضی و، له ویشه‌وه بۆه ساروقامیش ی ساری میرزا فه‌تاحی قاضی (۱۳۲۱)، «قهره‌گول» - ۱۳۲۲<sup>(۲)</sup>، «داشبه‌ند» - ۱۳۲۹، «عه‌ولا ته‌په‌سی» - ۱۳۳۷، و «وشته‌په» - ۱۳۳۷، و

۱- ناوی لهک و، زهند، که له سه‌رده‌سی فرمانروایی ته‌کریم خانی زنده‌وه (که خوئی کوردی له‌کی ناوچه‌ی ههرسین و تویسرکانی کرمانشان و هم‌مدان و خه‌لکی تاوایی توشمال، بووه) دوا ی تیک شکاندنی تازاد- خانی فه‌غانی که په‌تیک بوو له ههره فرماندیره ناودار و تازاکانی نادرشای فه‌فشار، له نادرایجان دا، ماره‌به‌ک خوئی و، کوومه‌لیک له‌م کورده له‌کانه، وه‌ک مه‌لازهند (که گورستانی نیوان تاوایی داره‌له‌ک و فزلقویی شارویران، ههر به‌ناوی نه‌وه‌وه ماوه‌نه‌وه) دارا، له‌ک که تاوایی داره‌له‌ک هی نه‌و بووه) و، حاجی له‌ک (که تاوایی حاجی له‌ک و چناران - که لیبی ره‌ساخان : له سه‌رده‌سی ناغامحمدخانی تاجاردا، که لب‌عه‌لی رضاخانی فرمانروایی نه‌مان، هاته ناوچه‌که، ناوی چنارانی کرده که لب‌عه‌لی ره‌صاحان. دیاره به فرمانی ناغام محمدخان، کوومه‌لیکی زور له خه‌لکی کرمان و هوزی له‌ک، به زور کوجیان پی کرا و، له شاری نیوان دو ناوان (زیرینه‌رو و زیرینه‌رو)، «میان‌دوآو» دا، نیشه جی‌کرا و، نه‌نانه‌ت گه‌ره‌که کانیسیان، ههر به ناوی خوینه‌وه بوو، که نیستا ههمویان خویمان به ترک و هاونزادی جه‌نگز خانی مه‌عورا، ده‌زاس. نه‌وه‌شمان له‌بیرنه‌جی، نیستاش شیوه‌ی ناخه‌وتیان، ده‌گه‌ل ناخه‌وتنی کورده‌ک‌نی دیکه، نوپیری هه‌په، بو‌وینه : خوین به‌خین، حوسس به‌حسین، قسه به‌قسه، دل‌به‌به‌دولدر و... کیک ده‌کهن - «داشه‌ندی»

۲- بهره‌گول، نه‌انای گوله‌ر شه : هه‌لبه‌ت نه‌م تاواییه ههر به ناوی ته‌م گول و، زه‌لکا و، قاشبه‌لنه‌وه، کراوه که له به‌رونی ناویه‌که‌دا، هه‌لکه‌وتروه و، سی به‌شی به‌کیوه‌کابی «ده‌مورا، ئانا بلاغی، عه‌ناساب» گه‌راوه و

(باشماوه‌که‌ی نه‌په‌ره)

پاشان «تالی که‌ند - ۱۳۳۸» مال و تازال ره بیچه ک ده‌دهن و ، باروبنه ده پیچینه وه ( دباره له سالی ۱۳۳۸ هه تاوی وه تا سالی ۱۳۵۲ که له پایزی تم ساله دا عه‌مری خودا به جی دینی و ، له گورستانی شیخ صه‌فی دا ، ده‌نیزری ، هه‌ر له‌وی بو‌هه‌میشه ده‌مینیته وه ) . شاشکرایه ناود پربونی ماموستا عه‌بدولعه‌زیز موحه‌مه‌ده‌پور به «داشبه‌ندی» هه‌ر له‌به‌ر ته‌وه بو‌وه که بنه‌ماله که‌یان چه‌ند سال له‌م تا‌وا‌یبه‌دا ، ماونه‌ته‌وه و هه‌ر له‌ویشه‌وه ، چوو‌ه بو‌ خویندنی نیو‌ه‌قیه‌تی .

سه‌رده‌می مندالیتی ماموستا زور خوش و به دل نه‌بو‌وه . چونکو له هه‌ته‌تی فامین و چونه به‌رخویندنه که‌یدا ، دایکی به‌به‌زه‌یی و زوربه و دلوفانی ، واته مه‌لازاده روقیا (کچی قاضی مه‌لا ره‌حمانی بنو‌عه‌باسی) له سالی ۱۳۲۸ ی هه‌تاوی دا ، له تاوایی قره‌گول دا ، کوچی دوا‌یی ده‌کا . که تم روداوه دلته‌زینه ، ئیستا و ئیستاش وه ک نه‌خوشیک پیه‌وه نوساوه و هه‌ر تازاری ده‌دا .

به‌لام ده‌گه‌ل ته‌وه‌شدا له سه‌ر فه‌رمانی باوکی ، وه به یاریده‌ده‌ری خوداوه‌ندی میری مه‌زه‌ن ، هه‌ست و مرخ و لیهاتویی خودا پیداوه‌یی خوئی ، وه کار ده‌خا . پیی لیبران و جه‌غتی خوئی ده‌نینه رجه‌ی شوین که وتنی خویندن و ده‌ستی لی هه‌لنا‌گری . ته‌و خویندنه که له سالی ۱۳۲۶ هه‌تاویدا له حوجره و زانستگه‌ی ئاینی

لای باکور و باکوری روزه‌لانه‌کشی ناواله‌به . دباره ترکه‌کان به‌نی‌کرایی له نا‌اره‌وه نا ده‌گانه غوز و سه‌لجوفی و مه‌غول، نزیکه‌ی دو‌صد سالی ره‌به‌ف ناوچه کوردشینه‌کانیان داگیر کرد بوو ، وه به پیی داب و نرینی خوبان ، ناوه کوردبکانیان هه‌لده‌گیراوه و ، ده‌بان‌کرده ترکی ، ناوی گوله ره‌شیشیان وه ک که‌ز و کیو و ، چیا و روبار و ناوچه‌کابی دیکه ، گوری . نه‌وه له لابه‌که‌یه ، نه‌لایه‌کشی دیکه‌شه‌وه چونکو تم ناوه‌گوراوانه بو‌ مالیات و بیتاکی سری ده‌نوسرا ، هه‌ر به‌م جه‌شنه به‌زه‌ف و زیدوبه‌نی مانه‌وه و ، ناوه‌بروه کوردیکانیش له‌بیر چوونه‌وه .

« موحه‌مه‌ده‌پور - داشبه‌ندی »

«فهره گول» دا، له خزمهت ماموستا ملا محمود سالکی دا، دستی پی کردبوو، هه تا گولستان و بوستان و ناميله که سهره تاييه کانی زا کونی صهرف و نه حوی عه ره بی، رویشتهو و پاشان مالیان چو بووه «داشبه ند» سهر له نیو و دوای دو سال خویندن، له تاوایی داشبه ند، به ره و فهره گول گه راوه ته وه، وه تا سالی ۱۳۳۰ هه ره له وی بووه. نه وسا گه راوه ته بو داشبه ند و ماوه به ک له خویندن ته ره که مه ده بی. تا ته وهی له پایزی سالی ۱۳۳۱ دا، بو دریزه دانی خویندنه که ی، ده چپته شنو، لاجان، مه اباد، فه با که ند، فهره گول و به ده یان جینگه ی دی، وه ک بوکان، سه فز، بانه، مه ریوان و ...، وه له خزمهت ماموستایانی چازانی وه ک ماموستا مه لا حه مه د ته مین قاجری دا، که خوئی به کینک بووه له قوتابی و خویندکاره ناو داره کانی جه نابی مه لای کو (مه لا موحه مه دی گه وره) به چوک دا، دی و، که لک وه رده گری.

دوای نه وانه، ده چپته زوریه ی ناوچه کوردنشینه کانی تری کوردستانی ئیران و عیراق و، له خزمهت ماموستایانی وه ک مه لا موحه مه دی نه بیس - ده رس ویزه وه ی گه لاله ی شینکایه تی سهره شاری «ماوه ت»، مه لا سمایلی «پنجوین»، حاجی مه لا باقری «بالیک»، حاجی مه لا سه یه د علی «نیی»، حاجی مه لا جه سیم «فه با که نندی»، و، زانای هه ره ناو دار، مه لا علی وه لزی، حاجی مه لا موحه مه د وه لزی، حاجی مه لا حوسین مه جدی و ...، دا، زانسته باوه کانی سه رده م وه ک: مه عانی، به بیان، به دیع، مه نطق، حیکه مه ت و فه لسه فه، که لام، توصولی فیه، ته فسیر، هه یه ت، نه ده بیاتی عه ره ب و ...، زور به باشی ده خوینی و، پاشان به پیی داب و نریتی فه قیه تی، لیجازه نامه ی ماموستایه تی له ساله کانی ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ له خزمهت ماموستا مه لا باقر و مه لا سه یه د علی دا وه رده گری و، بو خویندنی زیچ و تو سطرلاب و هه یه ت، ده گه ریته وه ناوچه ی موکریان و، ده چپته خزمهت مه لا علی وه لزی له تاوایی حه مامیانی بوکان. نه وانه ته واوناکا، له لایه ن رژیمه وه ده گیری و ده خریته به ندیخانه ی «فزلقه لعه» سوره فه لای تارانه وه. دوای رزگار بون، دپته وه تاوایی «ثالی

که‌ند ، و سەر له نوێ بو ماوه‌ی چهند مانگینک ده‌چینه‌وه مه‌هاباد و پاشان ئیجازه نامه‌یه‌ کیش له خزمه‌ت ماموستا مه‌جدی ، حوسینی و ، وه‌لزی ، وه‌رده‌گری که ده‌ریاره‌ی فتوا دان ، دهرس گوته‌وه ، ئیجتهد و ... ، له سەر مه‌ذهبه‌ی ئیمامی شافعی‌یه و ، ئیستا له پێشه‌کیکه‌ی کتیی « فیهی شافعی » دا ، ده‌بیندری .

دوای ته‌وانه‌ شاید نامه‌ی دیپلومی موده‌رسی مه‌نقول ، له « دارالفنون » ی تاران ، دیپلومی ته‌ده‌بی له شاری زه‌نجان ( زه‌نگن ) وه‌ هه‌روه‌ها ، لیسانس ( ماجستر ) له زمان و ویژه‌ی عه‌ره‌بدا ، شایه‌تنامه‌ی توانایی دهرس گوته‌وه‌ش له زانستگاکان دا ، هه‌ر له زانستگای تاران به‌شی زیان و ، ویژه‌ی عه‌ره‌ب ، وه‌رده‌گری و ، هه‌ر له‌ویش ماوه‌یه‌ک دهرس ده‌لینه‌وه .

ماموستا ده‌سته‌لانیکی ته‌واویشی به‌ سەر زاراوه‌کانی کوردی ، زمانی عه‌ره‌بی و تورکیش دا هه‌یه و ، هه‌مویان پیکتر وه‌رده‌گیری . ماوه‌یه‌ک له کرماشان به‌ ناوی وه‌رگیری زمانی کوردی ، عه‌ره‌بی و ، فارسی ، له رادیو دا ، کار ده‌کا . سه‌ره‌رای ته‌مانه‌ش ، لیه‌اتویی خودا پیداوه‌یی ته‌وان جووریکه‌ له ووته‌دان و راویژکردن (خوطبه دان ) و نه‌ترساندا ، جیگه‌ی سه‌رسورمانه .

ناوبراو ، سه‌ره‌رای نویسی په‌خشان و ، وتار ، خاوه‌نی گه‌لیک هونراوه‌ی جوان و هه‌ست بزوینه . هه‌ر ده‌لیی مرخ و هه‌ستی بی‌خه‌وش و ریک و پیکتی ته‌وان ، ته‌م هونانه‌ی له‌و سه‌رچاوه و ، کانی و چه‌مه‌ زولال و پاک و خاوه‌نی که له چیا به‌رزه‌کانی زیده‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی هه‌ل ده‌قولین و دلی که‌ژ و کو و ، دانیشتوانی له‌ غه‌م و په‌زاریه‌ی تینوایه‌تی ره‌زگار ده‌که‌ن ، هه‌لینجاوه . که‌ شنه‌بای به‌ره‌به‌یانی ، زور به‌ ته‌سپایی لک و خه‌لفه‌ شلک و نه‌رم و نو‌ل و گه‌ل‌اداره‌ ساواکان ده‌لا وینته‌وه و جار و باره‌ش ، گه‌ل‌ایه‌کیان به‌ ده‌م تاو دا ، ده‌دا و وه‌کو به‌له‌ میکی گچکه‌ل‌انه‌ ده‌که‌وینه‌ به‌ر ته‌وژمی شه‌پوله‌وه و وینه‌ی لی‌ فه‌وماو و ، ژیر چه‌پوکه‌کانی دنیا به‌ولا و لاداره‌زی و شانوی به‌سه‌ر هاتی ئیمه‌ی کوردی پی‌ نیشان ده‌ده‌ن .

ماموستا دیمه نیکی به جگار زور نارام و له سه ره خو و ، پیاوانه ی هه به . هه ره له  
 به که مین کو بوونه وه و تی هه ل نه نگوتنی دا ، نیشانه ی راستی و دوروستی له روانینی  
 سه ره تایب دا ، وه ک نوینه رو نوینگه به کی راسته قانی دل و دهرون پاکی نه وان خو ی  
 ده نوینی . کاتی پرسیاریکی لی ده کرتی ، گه لیک به هیدی و له سه ره خو یی ، به رویه کی  
 تاواله و خوشه وه ، ولام ده داته وه . زور خو راگر و نارام و تا دلت ده خوازیه ، خو به  
 کم زانه .

ده گه ل نه وه شدا ، به پی خو و خه صله تی عه شایری و ژیر باری زور نه چونه وه ،  
 هیچکاتیک له به رانه بر زوردار و چه وسینه ره وه کان دا ، سه ری دا نه نواندوه و  
 هه رگیزیش دانانوینی . له به ره ره کانی و له به ره یه کدا راهه ستانی دژو نه یاران دا ،  
 ده چدقی و ، وینه ی ده ریایه کی خوروشان یان باشته بلین ه وه کوکیویکی ناگره ژین ،  
 روده کانه خه نیم و به ده می دا دینه وه و به به لگه و سه نه د ، به ره په رچی ده داته وه و له  
 سه دیدان وه ده ری دهنه . وادیاره غوللوری زانست ، هه ره نه وه ی به شوینه وه یه ، که  
 نه بی پیاوانی خواناس و زانایانی هه لکه وتوو ، به م چه شنه ته نیا له به رانه بر حه ق و  
 حه قخوازی دا ، ده ست ، دانه وینن و زمان له پله نه ترازینن ، نه گینا ، سه ره بو که س  
 نه چه مینن و مل بو زوردار نه نه وینن .

نوسراوه کانی ماموستا موجه ممه دپور ، له هه مو بابه ته کان دا ، به کوردی ، فارسی  
 و سه ره بی ، گه لیک زورن و تا نیستا چند دانه یه کیان له چاپ دراوه \* .

ئه م رایه وادیاره نوره ی قه له می به وزه و توانا و مرخ و ههستی رو شنه که ره وه یان  
 به به لیک نوینه وه و ساغکردنه وه و راسته و پاسته کردنی شه رحی حال و دیوانی  
 نسخ نه حمه دی کوری موکریانی ، هونه ری خواناس و شیرین زمان و قسه  
 خوشی ژسته ندلی کورد ، که وتوو که به راستی به م چه شنه ی شیای پله و پایه ی

گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی ئەم ذاته پیروزه بووه ، جو لاوه‌ته‌وه و ئەرکی سەرشانی خوی  
لیڤه‌شدا ، به باشی و ماموستایانه ، به‌جۆی هیناوه .

شینخ ئەحمەد ئەو هۆنەر و هۆنەرمنده ، سەر سوڤ هینەرەیه ، که زۆر به سەر  
سامیوه ، توانیویتی وینه جوان و خەیاڵ بزوینه کانی سورشت به خامە‌ی سیحراوی و  
، دمه‌وه‌ری و وته‌بیژی ئەویش ، بو ئەم ، که له روناکی چاری رواله‌تی بێ به‌ش بووه ،  
ئەتاواریک و پیک بخاته‌ قالی هه‌لبه‌ستی خاوه‌ن کیش و پیاوانه‌وه .

بێ سو و گومان ، به‌ده‌یه‌نەری عەرد و ئاسمان ، هینۆ توانایه‌کی وای به‌م ذاته  
به‌خشیوه که له جیاتی چاری سەر ، له چاری دڵ ، که‌لکی وەرده‌گرت و ئەوه‌ی له  
دنیا‌ی بیرکرده‌نه‌وه‌دا هه‌ستی پێده‌کرد ، زۆر به جوانی و رازاوه‌بیه‌وه له پەرده‌ی  
خه‌یاڵ دا وه‌کو کۆتە‌ل ده‌رازانده‌وه . شینخ ئەحمەد له‌ عاله‌میکی دیکه‌دا ، ده‌گه‌را .  
گیانیکی تری ده‌به‌رگیانداران ده‌کرد . سورشت له‌ به‌ر چاری دلی ئەمان دا ، ماوه‌لیکی  
زۆر به‌ توفیری ده‌گه‌ل شارستانی مایشینی و ، هه‌ول و ، ته‌قالای ویرانکه‌رانه‌ی ئەودا  
هه‌بووه .

له‌ کوتایی دا ، سەرکه‌وتنی رۆژ به‌ رۆژ ، پتری ماموستا ه‌موچه‌مه‌ده‌پورای به‌ریز ،  
له‌ ریگه‌ی گه‌یشتن به‌ ئامانج و ئاره‌زوه‌ به‌ دڵ و به‌رزه‌کانی مروفایه‌تی و به‌ره‌ و پیش  
بردنی هیوا به‌رز و به‌که‌لکه‌ که‌له‌پوره‌ و یژه‌بیه‌کانی گه‌ل ، له‌ به‌زدانی مه‌زن داوه‌خوازی  
ده‌که‌م . به‌ هومیدم داری پزێار و به‌رزی هه‌بونیان ، له‌ ده‌ستدریژی و روداوه‌ی رۆژگار  
به‌ دور بێ و هه‌روه‌ها به‌ سییه‌ر و به‌رکه‌سه‌ر و به‌ ده‌وام به‌مینته‌وه \*

هه‌تاوی ۱۳۷۷/۷/۷

۷ گه‌لاریزاتی سالی ۲۰۱۰

---

\* ئەم پێشه‌کیه ، وه‌رگه‌راوه‌ی پێشه‌کی دوکتور مه‌هیندوخت مو‌عنه‌مه‌دی کوردستانی که له‌لایه‌ن سیامه‌ند و ،  
گه‌لایه‌ی مو‌حه‌مه‌دپه‌روه‌ه ، پیک هاتوه‌وه . به‌ هیوای خزمه‌تی زنده‌تر .

## تی هه لچونه وه به ک:

باش نه وهی نه م کتیبه. له سالی (۱۳۶۹) ی کۆچی هه تاویدا، بۆ ماوهی ۱۵ رۆزی ره به ق، له لایهن، مامۆستای هیژاو، جازان و، هه میسه زیندو مه وه (مامۆستا ههزاری رهحهتی) که وه ته بهر ییدا چوونه وه، په له وه له هه لگرتنه وه، راسته و. باسته کردن. دراه، دهست بیت چن (حروفچین) بۆنه وهی بخریته زیرچایه وه، به لام هیشتا بیت چینه که ی، ته واو، نه بوو، بوو، په کیک له کتیفرۆش و، کتیبی خه لک به نی خو، زانه کانی ولات!.

وه ک به لای لابه لا، له ناکاو، لیتم بهیدا، بوو، داوای دیوانه که ی لی کردم، بۆنه وهی چایی بکا، دیاره به رسفی نه ریم، ییداوه، به لام روی لی نام، به لینی لی ساندم، بۆنه وهی زبانی مالی لی نه که وی، من دهست راگرم، تا، کتیبه که ی نه وان که، به گوته ی خو ی بیت چنی کرابوو، که ونبۆه زیرچایه وه، دیته ده ری، دیاره، نهم چایه هه ر چاپ

---

۱ - به تا بهت هی براو، مامۆستاو، نو سه رو، زانا کورده کانی کوردستانی نه و دهو، که به بی س و، دوو، لی کردن و، ده به رچاو گرتی خه لال و، حه رام، سه رله نۆی چاپان ده که نه وه، نه رک و ما فی خاوه نه کانیشیان به فیرو، ده خه نه، زیر لیجه وه، دیاره هیندی که له خاوه ن گۆفارو، چاپه مهنی، سه ر به میریبه کانیش هه رنهم ره چه، چه وته بیان، ره چاو، کردۆه، به ده بیان کشتیب و، نامیلکه ی خه لکیان، له چاپ داوه ته وه، مزه و، به ره مه که شیان، ناوته نیتر گیرفانی خو یا نه وه، هه لبت ولای نهم چه شه ناکاره، ناله بارانه ش نیازی خه لکه ۱۹

ناشکراپه، نه گه ر، له دزه که لو، په ل به رو، مال بزۆ، داها ت و، سامانی خه لک به فیرو، خۆره کانیش، پرسپار، بکری، هه رنه و، ولامه ده ده نه وه، به خه پال، خۆیان له تۆله ی دهستی قاضی دین و، ناین و، شتی ده که ش، قوتار، ده که ن ۱۹



بوو، تانهوی له سهره تاي سالی ۱۳۷۲، دا، دۆستیک به رگینکی، لهم دیوانه بو، ناردم، بهم پییه، قوړت و، ته گهره، کهوته، پیش چاپکردنی دیوانه که ی نیسموه. که هه رلا پهره یه کی به (۲۴۰) تمن به کام بی سیت لئ زیز بیت جنی کراوه، له و ساوه تانیستا، ماوه ته وه: له دهر فه تیکا، به بیی خو، خده ی خو، سه ره له بهری کتیبه کهم خوینده وه، به راستی زوړشتی سه یرو، سه مه ره م، ده رباره ی به سه ر هات و، باری زیان و، جه شنی خوا به رستی و، ته رزی بوون به هو نه رو، تف به زارا کردن و، تویه، کردن و، شتی وای شیخ نه حمده دی کورو، گوړنی زوړه ی، نه و، ووشه و، هه لبه ستانه ی بیرو، باوه ری نه میان رون کردو ته وه، قرتانندی چهن پارچه هه لبه ستیک له دیوانه که و، درانه پال هو نه رانی دیکه ی ناو، نه حمده وه، و چهن مه به سستی تر، وه به رچاو که وت، به چه شتیکی وانه گهر به موی له سه ره هه مویان بدویم، مه تنه و یکی هه زار مه نی گهره که مه لام لانی کهم بیوسته نامازه بو چهن خال، لهم گشته خاله گرینگانه بکه م و، به کورتی له سه ریان بزوم، و نه وانی کهش هه لگرین بودهر فه تیکی تر، و، هیندیگیشیان هه واله ی ناوه رو کی نم به سه ره اته بکه ی، که له نیو دیوانه که دا، هیتامه و، ماموستا (هه زار) یش، به سه ریدا چوته وه.

## خاله کان:

۱: تویه کردنی شیخ نه حمده دی کوړ، به لای (شیخ حسن، قهره جیواری) وه.<sup>۱</sup> وه ک زیان نامه نو سه کانمان، نووسیوانه، نم ذاته له سالی ۱۲۶۴ ی کوچی مانگیدا، هاتوته دنیا وه، له سالی (۱۳۲۶) شا کوچی دواپی کردو وه: وانه کانی شیخ نه حمده له ته مه نی ۷۴ سالی دا بو وه شیخ حه سه ن بیی ناوه ته سه ر عه ردنماشکرایه عه قل نه وه نابری، پیره بیاو تیکی ۷۴ ساله، مانه هه لگرئ و، چاوه روانی پیگه یشتن و، به خودا هاتنی کوړه یه کی تازه له دایک بوو، بی، تابه خو یا بی و، بیته ری به رو، ری نیشاندهر، نه و ساکه به کوړو کوتری و، له رزه له رز، بجیته لای و، تویه ی له سه رده سستی بکا!! نه وه که گوتمان له وکاته دا، ته مه نی شیخ نه حمده ۷۴ سال بو وه، بهم بی یه یه:

۱- ناوایه که، له نزه کی شاری (که رکوک) ی سه ره کوردستانی نه ویدو.

نه گهر تمه منى شيخ نه حمده ۸۵ سال بوو بئى، له سالى ۱۸۵۶ يز اينيدا،  
 وه فاتى كرد بئى [وهك ماموستانه مين نه فهندي نووسه رى نو سکورمانى نه لمانى  
 ده لئى] وه به گو تره ي هه لبه سته كه ي خو شى (شيخ نه حمده) [جو وه له هيجرته به  
 كه هزاره دو صه دو، شه صت و، به داج] يان بواج،<sup>۱</sup> كه به حيسابى نه بجهد، ده كانه  
 سالى ۱۲۷۰ يان ۱۲۷۲ هـ. ق ده بئى ساليك يان ۳ سالى دواى گوتنى نم هه لبه سته:  
 [۱۲۷۳ هـ. ق] وه فاتى كرد بئى و، له سالى ۱۱۸۸ هـ. ق يشاه هابيتنه دنيا وه [۱۱۸۸ -  
 هـ. ق ۱۲۷۳ هـ. ق] [۱۷۷۱ - ز - م ۱۸۵۶ - ز - م]

نه گهر ته مهنشى (۹۵) سالى بوو بئى وه هر له سالى (۱۱۸۸) دا هاتبته  
 جيهانه وه، ده بئى له سالى ۱۲۸۳ هـ. ق، و ۱۸۶۶ ز، دا كو چى دواى كرد بئى،  
 خو نه گهر ته مهنشى (۱۰۵) سالى بوو بئى ده بئى له سالى ۱۲۹۳ هـ. ق، و ۱۸۷۶ ز - م  
 دا، وه فاتى كرد بئى، نه گهر ته مهنى (۱۱۵) سالى بوو بئى، كه زور بهى نووسه ره كان لايان  
 وايه، ده بئى له سالى [۵ - ۱۳۰۴ هـ. ق، ۷ - ۱۸۸۶ (ز)] دائمه جيهانه ي جئى  
 هيشت بئى و، روى كرد بته جيهانى په سلانه وه.

دياره نم ساله، له گهل سالى وه فاتى كاك نه حمده ي سوله يمانيدا يهك  
 ده گره وه [۱۲۰۸ هـ. ق ۱۳۰۵ هـ. ق]

وه هر بهم ليك دانه وه بهش ناكري به لاي كاك نه حمده يشه وه تو به ي كرد بئى و،  
 بوو، بته ده رويش شيخ نه حمده:

سره زاي نه مانه ش، ههروهك ماموستا قاضى خضرى زاي گه ياننده و،  
 يشمش له شوئى خويدا، نامازه مان، بو كرد وه و، خودى شيخ نه حمده يش، له پارچه  
 هه لبه ستيكيدا، ده رى بز يوه، نه ويندارو، نو گرى مه ولانا خاليد بو وه [۱۱۹۳ هـ. ق -  
 ۱۲۲۴ هـ. ق] ته نانه ت له بارچه يه كى، كه دا، لايه نگرى و، هه ستى خو شه وي ستى  
 خو ي، سه باره ت، به سويد (طه ها) و، شيخ (عوبه يديلا) ش كه له سه ره وه ستى  
 مه ولانا خاليد (نه قشبه ندى) بوون، ده ر بز يوه. وهك له جيگه ي خويدا، راما ن  
 گه ياننده وه. زور، وئى ده جئى، سويد طه ها و، شيخ نه حمده، له (به غذا) يان

۱ - له برئى، نوو سرا وه دا، له برى (بداج) وشه ي (بواج) هاتو وه، به لام هه ره كو شيخ نه حمده  
 خو ي له هه لبه ستى دواى دا، وشه كه دوياته، ده كانه وه، (بداج) راسته، و، بواج چه ونه.

(سولهیمانی) دا، جاویان ینک که وتبی، و، هه رنه و به کتر، ناسینهش بوو بیته هوئی نهوه، که شیخ نهحمده سهرنه نجام به نابه زیته به ر، خانه قای نه هری.

نهوش ناشکرایه. مهولانا خالد، به هوئی ناکو کی لهگه ل تا قمی دهر ویش و، لایه نگره کانی شیخ (مهعروف) نوذبی [باوکی کاک نهحمده] شاری سولهیمانی بو همیشه جی هیشت و، لهناکاما، [۱۲۲۴ هـ. ق] لهولاتی غهربیایه تیدا (شام - سوریه) بو هه تاهه تایه سهری نایه وه، دیاره شیخ نهحمده دیش هه رله دهست تا قمی ده رویش و، ووشکه صوفی و، کو لکه مه لای شاری (سولهیمانی) و، ده ورور بهر رای کردووه و، به نای بردو ته شاری (کو) و، له زتر چاره دیری حاجی مه لا عبدالله، جه له می که هاوالا فقی و، دوستی کاک نهحمده دی سولهیمانی و، شیخ عه لی که رکوک بوو<sup>۱</sup> و، حمه ناغای به ناویانگی کو، دا ماویه ک ده حه سی ته وه، چه ند مانگیکیش به ناوی مه لا نهحمده کو ره وه ده نیردریته ناوایی (نومر گونبهت).

هه لبت له ویش، وئی هه ل تا که نو، نه نجا، روو، ده کانه خانه قای (نه هری) و، تا دورخسته وه، وه فاتی شیخ (عبیدالله) بو طائفی لای (مه که)<sup>۲</sup> هه رله هوئی ده مینته وه،<sup>۳</sup>

۲: بون به حاجی: شیخ نهحمده نه جوته زیاره تی مألئ خودا وه، خزمه تی حه ضره تی ره سوئی نه کره م (ص ع) وه نم هه لبه سته ی بوته هوئی به هه ل جهونی نم مه به سته، گو زدر او وه، راسته که ی له دیوانه که دا، یه. دیاره زور که سیش نه میان ده گه ل حاجی کاک نه حمده دی سولهیمانی دا، لی گو زا وه.

۳: یارچه هه لبه سستی [یا ز شول الله ذلیل و، دل حه زینم ره حمه تی] وه ک له لاپره کانی (۱۰۱) تا (۱۰۴) دیوانی ماموستا مه لا عبدالکریم ره باتی (۱۹۲۷ ز) شدا هاتووه. به ناوی ماموستا حه مدی<sup>۱</sup> درا وه ته قه لم و، کراونه ته شیخ خسته کی.

۱ - باوکی جه نایی مه لا و، با پره ی ماموستا مه سعرد مرچه هه د.

۲ - له کوتایی صده ی سیزده هم و، سهره نای صده ی چارده هم. [۱۳۰۱ هـ. ق] دا.

۳ - بو یا شرون بونه وه ی نم مه به سته و، باری ژبان و، هه لوه دای شیخ نهحمده، سهرنج، بده نه نه و پیشه کینی له (دیوانه که دا نووسومه).

۴ - نهحمده به گی کوری ففتح به گی صاحبقران. [۱۲۹۵ هـ. ق - ۱۸۷۶ ز] ۱۳۵۵ هـ. ق - ۱۹۳۶ ز]. زوریش وئی ده چی ماموستا حه مدی هه ر لاسایی نهحمده دی کوری کردیته وه، له بهر، هه لبت کی نه مانوه هه لی گر تیته وه:

هه‌لبه‌ت، توڤیریککی به رچا ویش له‌نیوان نه‌وه‌کە‌ی مامۆستا (ره‌باتی) و، نه‌مه‌کە‌ی مند، ده‌بیندری. ده‌گه‌ل نه‌مه‌شدا، له‌ویشا ناوی (نه‌حمەد) هاتوو نه‌ک (حه‌مدی) که‌ نازناوی مامۆستا نه‌حمەد به‌گ بوۆه. وه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کانیدا هی‌نا وئێسی به‌لام هه‌روه‌ک له‌ولامی مامۆستا (جه‌میل رۆژ به‌یانی) دا، که‌ لایان وا بوو، نه‌م پارچه‌هه‌لبه‌سته‌هی نه‌حمەد موختار به‌گی جافه [۱۳۱۶ - ۱۳۵۲ هـ. ق] گوتم، به‌یئێ نه‌م نووسراوه‌ی به‌لای منه‌وه‌هه‌یه، له‌سالی (۱۳۱۱ هـ. ق] دا له‌شاری (که‌رکوک) نه‌م هه‌لبه‌ستانه‌به‌ ناوی نه‌حمەدی کۆره‌وه‌ تو مارکراون که‌ نه‌وساکه‌ته‌مه‌نی نه‌حمەد به‌گی جاف پنج، سال بوۆه‌وه، ته‌مه‌نی مامۆستا هه‌مدیش، له‌وه‌، سه‌رده‌مه‌ (۱۳۱۱) دا - (۱۶) یا (۱۸) سال بوۆه.

هه‌ر، وه‌ک عه‌قل نای بزێ هی نه‌حمەد موختار به‌گی جاف بی، ناشی بزێ هی مامۆستا هه‌مدی بی. به‌لان، چونکو له‌سه‌رده‌می ناوده‌رکردنی مامۆستا هه‌مدی دا که‌ به‌هۆی خوشه‌وستی خو‌ی و، باوکی وه‌ [فه‌تاح به‌گی صاحیبقران] به‌لای شیخ مه‌حمودی نه‌مه‌وه، ده‌نگی دا بووه، له‌لایه‌کی که‌ شه‌وه‌بلا و بونه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌بزرخه‌کانی به‌نیۆ، خه‌لکدا ببۆه‌هۆی پترناسینی، له‌م لاشه‌وه‌ نه‌بونی که‌سینگی وا که‌بتوانی ناویگ له‌نه‌حمەدی کورو، هه‌لبه‌سته‌کانی بیئێ و، نه‌وه‌ش، که‌بو، نه‌هاتیش، ناوی هه‌مدیش هه‌ر نه‌حمەد بووه‌هه‌لبه‌سته‌کانی نه‌میان داوه‌ته‌بال نه‌وانه‌وه‌وه‌نه‌وش که‌ مامۆستا به‌کی وه‌ک (زه‌باتی) ش، کردونه‌ییخ خشته‌کی و، له‌جایی داون و، به‌نیۆخه‌لکدا، بلاوی کردونه‌ته‌وه، ده‌ستیان، داوه‌ته‌یه‌ک بوۆه‌وه‌ی ناوی هه‌مدی (نه‌حمەدی صاحیبقران) یان به‌سه‌ردابیزێ و، ناوی (نه‌حمەدی کۆر) یان، له‌سه‌ر، بریته‌وه.

۴: نه‌وه‌له‌ستانه‌ی دراونه‌ته‌بال شیخ نه‌حمەدی شیخ بابه‌وه: نه‌وه‌ی زۆر جینگه‌ی سه‌رنجه، نه‌وه‌یه، هه‌روه‌ک له‌مامۆستای به‌ریزو، جازانی خۆم، خودا، لی

۱ - (ده‌باره‌من تانیشتا نه‌م ذاتم، بو، نه، ناسراوه‌هه‌لبه‌ت زۆریشی به‌شوڤندا، گه‌راوم، ته‌نانه‌ت کاتی خو‌ی له‌مامۆستا (هه‌زار) یشم‌پرسی و، نه‌م و وایانه‌ش، پرسیارم، له‌کااک نه‌جمه‌دین نه‌بسی کرد، به‌لام، نه‌بتوانی پیم‌بناسینی و، رونی کاته‌وه، کێ په‌و، چه‌ن سال دوای شیخ نه‌حمەدی کۆر بووه. تارونی که‌بته‌وه، ناخۆ، مۆولکه‌ی، نووسنه‌وه‌ی نه‌م چه‌شته‌هه‌لبه‌ستانه، ده‌گه‌ل سه‌رده‌می ژبانی نه‌ماندا، ده‌به‌وه‌یان، نا؟].

خۇشبوو مامۇستا، مەلا ئەلى ۋە ئۆزى، مىرزا ھەمەدەمىنى ھە مامىيانى خىزمى نىزىكى  
شىيخ نە ھەمەم بىست باۋ كى نە ھەمەدى كۆر، ناۋى شىيخ مەلا مەرحەتەد، نىبودىر، بە  
شىيخ بابۇ، يان، بابا بوۋە، ديارە شىيخ نە ھەمەدىش، لە كۆتايى پارچە ھە لېبە ستىكا نەم  
راستە قانىيە، دەر، دەخا، كە، دەلى:

نە ھەمەدى شىيخ باب، پىدر، مەدھى نە بى خىرالبىشر

گەربوت تەواۋ بى، (بى بەصەر) بىمەن لە خوفى مور تە عىب  
كە وا بوو، دە كرى نەم ۋە مەك چۈنە، بوو بىتە ھۆى نە ۋە كە ھىندىك لە ھەلەبەستە كانى  
نە ھەمەدى كۆر، بىدرتە پال (نە ھەمەدى شىيخ باب) ۋە.

لەنا كاسى نەم لىكدا نە وانەى، لە دىوانە كەدا، ھىئامن، بە راشكارى زا، دە  
گەيەنم، كە نە ھەمەدى كۆرى [دەھۆك، زاخۆى] مامۇستا (ھەزار) ۋە، مامۇستا  
(بابامەردوخ) لا پەرە ۱۵۷ - ج - ۱: مەشاھىرى كورد، ۋە مەلانە ھەمەدە كۆرەى  
مامۇستا فەبىضى بەگ [مەلانە ھەمەدى نومەرگونبەت] ۋە، نە ۋە كەى مامۇستا  
مورەمەد ئەلى قەرە داغى ۋە، ھى كەش، ھەرنە ۋە ھەمەدى كورى ئىمەن [نە ھەمەدى  
كۆرى موكرىيانى]، كە حاجى قادرى كۆيش بە سەندى دەلى:

[نە ھەمەدى كۆر، لە سابلاغە: بە يەتە كى باغە، بە يەتە كى داغە] ديارە مامۇستا  
(ھەزار) ىش، بە ھۆى يىندا چۈنە ۋە كەى ۋە، باس لەسەر كىر نەمان، لە حوزور مامۇستا  
(روزبەيانى) دا.

مۆرى راستى ۋە، بى گرى ۋە، گۆلىان، بە م مەبە ستانە ۋە، ناۋە، بىۋىستە، نە ۋەش  
بىزىن: نە گەر، نە ھەمەدىكى كە ش لە ۋەسەردە مەدا، نە ۋىش لە دەۋر، بەرى (كۆپە) دا  
ھەبايە، بى گومان حاجى قادر، كۆنى، ۋە ك شىيخ نە ھەمەدى كۆر، نە مېشى دەخستە.  
ئىۋىزگەى چامەى

[شاسوارى بە لاغەتى كوردان] ۋە ۋە، باسى دە كورد:

۵: ھەلەبەستى بە ھارە، شىيخ نە ھەمەد: بۇنە ۋەى بە باشى رون بىتە ۋە، كە  
ھەلەبەستى (بە ھارە) ھەرھى نە ھەمەدى كۆرە ۋە، (شىرىن تەشى دەرىسسى) ش، ھەر،  
ھى ۋە فابى (مەھابادى) بە، بىۋىستە، سەرنج بىدرتە، نە، لى تۆزىنە ۋەى كە، لە دىوانە

۱ - بودىزەى نەم مەبە ستە پروانە خودى دىوانە كە

که‌دا، هینا و مه.

۶: کتیبی مه‌هدینامه: زۆریه‌ی زۆری مامۆستا و، زاناکانی وه‌ک خوا، لێ خوشبوو، مامۆستا عه‌لاه‌دین سه‌جا دی و مامۆستا بابا مه‌ردوخ کوردستانی، و، مامۆستا موحه‌مه‌ ده‌له‌ی قه‌ره‌ داغی و، هی که‌ ش، نهم کتیبه‌یان داوه‌ ته‌ پال، مامۆستای، مامۆستایانی ناو دارو بلیمه‌تی کوردی وه‌ک مه‌لاه‌ولای بی‌توشی و، شیخ مه‌عروفی نۆدین و، ابن الآده‌ می با‌له‌ کایه‌تی ... واته‌ مامۆستا مه‌لاموحه‌مه‌د (ابن‌ الحاج) سه‌رده‌ شتی ئالانی وه، به‌ لام نه‌ مه‌هه‌له‌یه‌کی ریگه‌ شیون و، فیله‌ بازانه‌ی (باب‌ه): واته‌: پیغه‌مه‌ری دانا شراوی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می کوچی. من به‌ ش به‌ حال‌ی خۆم، کاتی ده‌ مروانی مامۆستا به‌تی و، به‌سه‌ ره‌ات و، زانستی، مامۆستا (ابن‌ الحاج) که‌ ده‌یان زانا و، بلیمه‌تی وه‌ک (بی‌ تووشی) پیگه‌ یاندوه. سه‌رم سوژه‌ ده‌ ما: چۆن ده‌کری ئاش و، دۆ کولیوو، حه‌وت ترینگه‌ به‌ کی ناوا، کال و، نه‌ کولیوو، پز، له‌دیوو، دال و، زیوان و، بزویشی ته‌زی له‌زیزانه‌و، وورکه‌ به‌ ردی کاکل و، واتاو، ووشه‌و رسته، به‌ ناگری طه‌ به‌ی زانا به‌ کی وه‌ک (ابن‌ الحاج) کولابی و، نرا بیته‌ سه‌ر ناگردانی بیر، لێ کردنه‌وه‌و، هه‌ل سه‌ نگاندن و، پاشان کرابیته‌ ده‌ فری هه‌له‌سته‌وه‌ و، له‌به‌ر ده‌می مامۆستا و، زانایاندا، دا، نرابی؟! تا نه‌وه‌ی خوداو، راستان، له‌ کاتی روانینی نه‌ویسه‌ کێ به‌ نرخه‌ی، که‌ مامۆستای هیژاو، به‌ ریز.

مامۆستا عَبد‌الرئوف، نه‌قشبه‌ندی ئالانی (بیژ، وه‌بی) له‌سه‌ر، کتیبی (رَفْعُ الخِفاءِ شَرْحُ ذَاتِ الشِّفاءِ) که‌ده‌ قه‌ که‌ به‌هه‌له‌به‌ست هی شیخ موحه‌مه‌د جه‌زه‌ری کورده‌ و، ژاغه‌ که‌ش هی (ابن‌ الحاج) و، برای به‌ریزم مامۆستا (مه‌لاه‌عبد‌الرحمن یعقوبی) باوه‌بی خاوه‌نی نه‌ شری احسانی تاران، له‌ جاپیان داوه، له‌ لاپه‌زه‌کانی ۲۰ تا ۲۳، دا، نهم مه‌به‌ سه‌تم، بۆرون بووه، که‌ چۆن میرزا حوسین عه‌لی نووری له‌زیر ناوی نه‌ینی.

(موحه‌مه‌د، ده‌رویش) دا، له‌ ناوایی (سه‌رگه‌لۆو) ی لای ماوه‌ت و، (شه‌ده‌ له) و، شوینه‌ کانی تری لای (سوله‌یمانی) و، ترا، نهم بزوشه‌ کال و، نه‌ کولیوه‌ی، به‌

---

۱ - [لاپه‌ره‌کانی ۷۳ - ۸۰ - ده‌قه‌کانی نه‌ده‌ بی گوردی یا نُضُوضُ الأدبِ الکرْدی چاپی سالی ۱۹۷۱ (ز) کۆری زابناری (به‌ غدا) له‌گه‌ل پیدا چونه‌ده‌ی دوکتور، ره‌سول موصطه‌فادا].

ناوی ده سپوختو، ده ستاوی ماموستا به کی وه ک (ابنُ الحاج) دهر خواردی خه لک داوه.

که واپوو، نهم (مههدینامه) یه فرّی به سهر. زانا و، بیلمه تی

خواناسی کورده (ابنُ الحاج) وه، نه بوّوه و، ناشبی.

نهمهش وینه یه که لهم ناشه شوله زهرده و، دو کولیوه، نه کولیوهی مام میرزا.

ههر ده میتن اشرارُ الناس جیش نازانن، ده که ژو، کاس

له کوتایدا، سویاسیکی بژبه دل و، کوردانه له برای خوشه و یست و، ناسیاوی

له میژینه، کاک نه حمه دین نه نیسی ده که م، که به بیی توانا و، لیک دانه وهی خوی،

زحمه تی ده گه ل دیوانی شیخ نه حمه دی کورد اکیشاوره و، نه وهی له ووزه یا بوّوه کوتایی

نه کردووه. خوا، جهزای به خیری هه مو، لایه کمان بداته وه - نامین - رَبِّ الْعَالَمِینْ.

عزیزه موحمه دپور نیو دپیره، مه لاهه زیز، داشبه ندی.

شاری تاران - ۱۳۷۲/۲/۲۷ کۆچی هه تاری - ریکه ونی

۲۷/مانگی موحه ژه سی ۱۴۱۴ کۆچی مانگی

۸/مانگی جولای ۱۹۹۳ زایینی -

۲۷/مانگی یوشه ژری ۲۶۰۵ - ک:

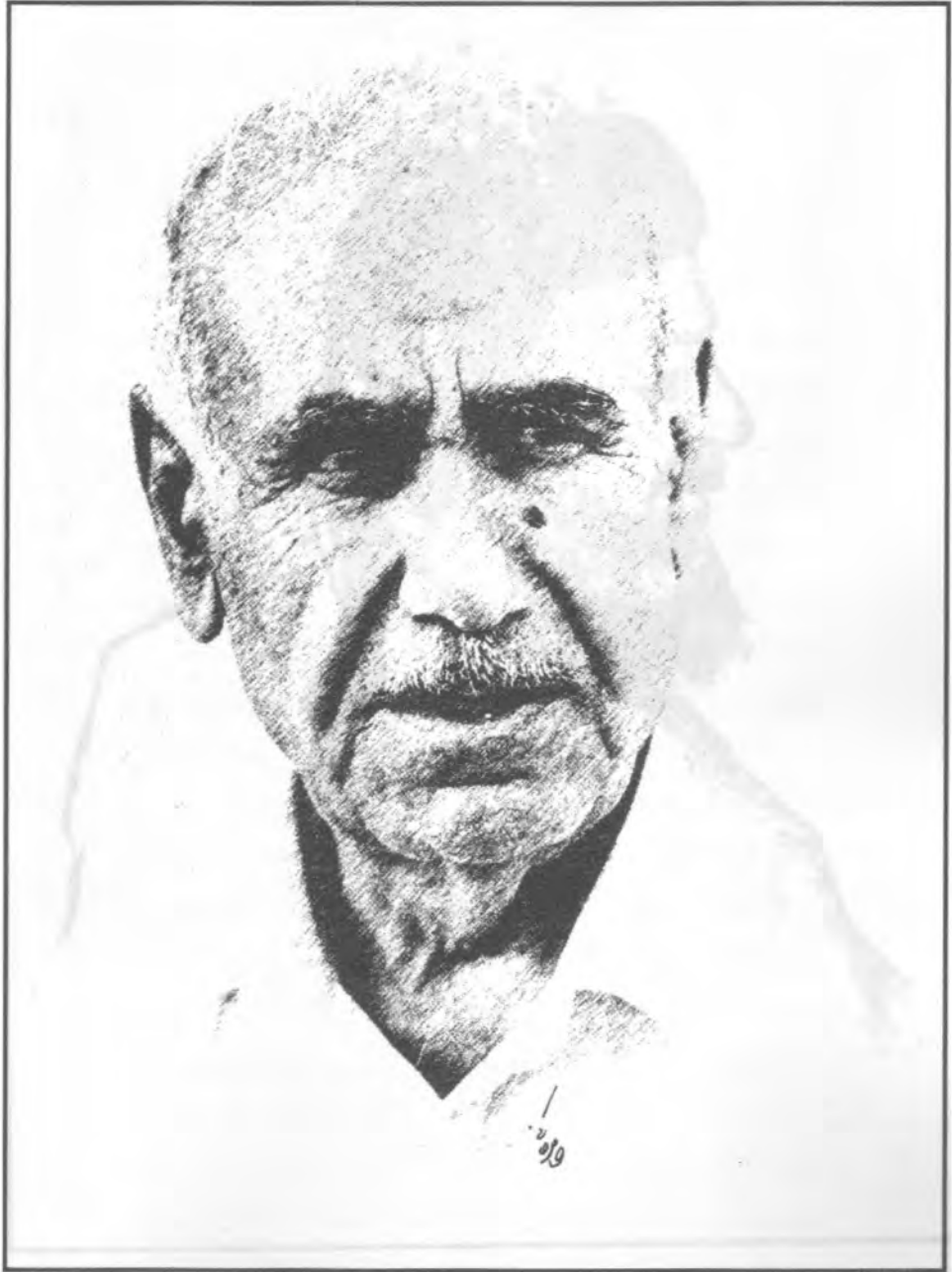


## جلی زاده

کوزی زانای به ناوبانگی کوردونیسلام. حاجی مه لا (۱۲۵۰-۱۳۲۶هـ - ق)

نه سعه دی چه لی به ، که دۆستی زۆر ، نزیکی موفتی زه هاوی ، نالی و ، شیخ  
عومه ری بیاره و ، ناوال فه قیئی ، حاجی قادری ، کوییی و ، کاک نه حمه دی  
سوله یمانی و ، شیخ عه لی که رکوک وخوشه وستی شیخ نه حمه دی کۆر ، بووه .  
شیخ نه حمه د ، ماوه یک ، له په نای نه مان و ، حه مه ناغای کۆ ، دا ، ماوه ته وه





ہمدرد خود ایہ نامہ  
بہ ہونہ کے لکھی دواہلی ماہنامہ ستاہ اہل سانی ۱۳۶۹ کو لکھا

## هەر، خودایه، نامرئی

کانتی له، سالی ۱۳۶۸ کۆچی. هه تاویدا، به، بۆنه ی جیژنه  
پیرۆزه ی جیژنی قوربانه وه، چوومه زیاره تی، مامۆستای هه ره،  
چازان و، هیژام، واته مامۆستای بلیمه ت و، هه ژاری گه ل  
خۆشه ویست. که، وه ک، په پوله ی ده وری شه م، هه مو هه ست و،  
خوست و، گیان و، له ش و، خواست و، ویستی، خۆی، له ماوه ی  
ژیانیدا، که لکه له ی هه لسوزان و، خولانه وه، به، ده وری، نوگری،  
زیده که یدا، لیی بیۆه، هه ویین و، ما که ی بوون و، ژیان و، شه وو،  
روژوو، ده م و، ساتی، نه ده ناسی و، نه وه نده ی هه بوون و، بگه ره  
چه ند نه وه نده ی، که ش، هیشتا، به لایه وه، که م، بوو. وه ک. زور،  
جار، ده ی درکاندو، ده ی فهرموو، به فهرمووده ی حه ضره تی  
پیغه مبه ر (پیاو، که پیریوو، دوو، خه صلّه تی، تییدا، جحیلّ  
ده بیته وه. هیوای سامان و، دریژی ته مه ن به لام من، دریژی ته مه نم،  
هه ربیوه، ده وی، کاره کانمی تییدا، به ناکام. بگه یه نم. وه ک  
هه موو، رایه ک فهرموی نه و ماوه یه، چت کردووه؟

ناخو ناداب و، ژوسومه که ت چاپ نه کردووه؟ عه رضم  
کرد، دیوان و، شه رحی حالی شیخ نه حمه دی کۆرم نه واو،  
کردووه و، چونکو، له دو جیگه شا، باسی مامۆستا هاتوته گۆزی،  
که، له سه ر، بابه تییک له، خزمه ت مامۆستا ژۆزبه پانیدا، له گه ل  
نیۆه دوا بووم و، نه ویکه ش، به حوزوری نیۆه ده گه ل نه وانا، باسم

۱. واته ۱۴/۱۰/۱۳۶۸.

کردبو، هیئا و مه ته خزمهت، تا هر دوک، بابهت و، باسه کان، به سر که یه وه، که م و، کوزی یه کانیا، پز که یته وه، بو نه وهی دواي چاپ کردنی نه فرموی، من ناگام لئی نه بووه. نه گینا، ده زانم، ناپه رژییه، نه م کارانه. فرموی، بو تو، هه مو، ده م، ده میکه و، پیم خو شه، نو سراوه کانت بخوئنه وه. دای نیه، نیستاوا لیکنده وهی قورژانه که م، به ده سته وه یه و، ده ش زانی ده مه وی برؤم. بو فرانه. دواي هاتنه وه، به سر، هه موی دا، ده رؤم.

عه رضیان کرا، مه م و، زینه که، نابهی، فرمویان کاری چهن مانگیکی هیشتا ماوه، نیشانه و تا کسانا (Aksan) بو، دا، نه ندراوه. گوتم، من نه وه که ی خو م، داناوه. گو تیان، به یانی، زوو، بو م بیته، کاتی برده مه خزمه تیان، سی چوارچار، فرموی، به راستی کاری چهنده، مانگت له سر سوک کردوم.

جاه نه وه بوو، دواي گه ژانه وه یان، زؤژیک، ولامیان، دامی، چومه که ره ج، فرموی ۱۵ زؤژی ته واو کارم له سر، شیخ نه حمه د کردووه، بو خوشت دووباره به سه ریدا برؤوه، به پیی فرمانی نه وان له سر، را، پیددا، چومه وه و، له روزی ۲۲ر۲۶۹۱۳۶۹ دا. له دووباره کردنه وهی بوومه وه. نه وه ش بلیم، هه لیه ستیک، زیاده له، نه وانسی دی که، به قه له می میداد. نو سرا بووه و، من بووم، ساغ نه کرا بووه، ماموستا فرموی به خوا، منیش نه و له ته بیم، هه ر بو، نه خراوه سه ریه ک. پیچو کتیبه که م، دا، حروف چینی بکری و، دواي ماوه یه ک، رؤژیک، به پیی عاده تی خو م، دوحه وته یان بیست زؤژ جاریک، سه باره ت، به حال و، بالیان پرسیارم کرد. گو تیان له نه خو شخانه ی ساساندا، که و تووه، له پیشدا خیزانم و، دوايه ش خو م. چومه خزمه تی.

کاتی کاک عه ولای برای عه رضی کرد، هه ستاو، پالی به، ته خته که وه دا، چومه پیشه وه و، ده ست و، ژو، ماچ کران، ده ستی گرتم و، فرموی چت کردووه، هه لیه سته که ی شیخ نه حمه دت راست کسرده وه عه رضم کرد. به لئی. لام، وایه، بوی چوبم و،

ده بی به م حۆره بی: تازه د. واته: تازه ت عومر بوته سی عوز، یا خودا، سی په نجه بی، مه به ستی نه وه یه تو، نیستا، ته مه نت، بوته سی عوزرو، تازه سی عوزرت شتووه و، هیشتا، لوی، هیوایه، نه م سی عوزره، هه ریه که ی بیته، په نجا سال و، سه دو، په نجا سالی که، ته مه ن را بویری.

لولو، حه لقه، نوکی، مه رخوز، غه م زه ویسی ده ردی عاجز نازه د، عومر، بوته، سی عوز، یا خودا، سی په نجه بی.

فه رموی هه ر، نه وه یه و، وه دوی مه که وه. به لام، (تازه د عومر) بگوره و، بیکه: (تازه عومرت) که نیستا، هه ریه م جوړه یه. پاشان. گوتیان. به خواستی خوداوه ند. دوا ی گه رانه وه م، له نوروبا، پیشه کیکی، به دللی خو می له سه رده نووسم. به لام. به دا خیکی، گه لیک گران و دل چو قینه وه به هه زاران، حه یف و، مه خابنی گیان و، له ش سوتینه وه چوون هه ر نه و چوون بووو، زیباره تی من و، پیشه کیکه ش، هه ر، نه و ده ست و، ژو، زاموس کردنه و، پیدا چونه وه که ی هه وه ل بوو.

کاتی نه وان گه زانه وه، من، به هو ی نه خوشی گورچیله وه (کولیه) و، گیر بونی به رده له موسولدان و، میزه لدانمدا، ماوه ی چه ند روژیک سوند م پیوه هه لاره سرا بوو. پرزه ی هاتوو، چوو، چونه ده رم لی برا بوو. به لام هه رده م پرسی، تا نه وه ی شوی پینج شه مو ی روژی (۱۲۲) مانگی زه شه مه کات زمیری ۹ خیزانم، «که به راستی وه ک کچیککی به نه مه گی ماموستا ده جولایه وه و، نه وانیش وه کو باو کیکی به به زه یی و: دلوقان، لایه نیان ده گرت و، ته نانه ت، چه ن جار، وینه یان، به مال و، مندا له وه ده گه ل هه لگرت و، له نه خوشخانه ی ساسانیشا، فه رموی چاوت له خیزانت بی. وه ک یادگار یکی من شاگات لیبی بی) ده ستی کرد، به گریان، گوتم بو، ده گری، من باشم و، خه را پیش بم، گریانم ناوی به کوله و، گره وه، گوتی بو، تو، ناگرم. ماموستا، ماموستا هه ژار! نه وسا، زانیم، نه و روژه، پز ته وژمه، پرشنگداره ش، وه کو،

صد دان نه ستیره ی، ناسمانی که ی ولاته که مان، بو هه میشه که وته  
 پشت هه وری زه ش و، تاریکی نه مانه وه و، بو هه تا هه تابه هه لوی  
 به رزه فری گیانی له، شه قه ی بالی داوه و، چوته وه، به ره قاپیبه که ی  
 باره گای خوداوه نندی میری مه زن و، نیمه ی دل به هه ژار خوشیشی  
 به بی هه ژار هیشته وه و، هه ژاره تری کردین. پاش تا ویک تاسان و،  
 حه به سان، هیتق و، کوله و گر، ده نه وک مان له چاوی فرمیسک  
 تیدا، قه تیس ماوی پز، له گریان. سه رم، هه لبری و، گوتم، هه والی.  
 کاک زه حمامن (مصباحی قاضی) بو بپرسه. گوتمی و لام نا داته وه:  
 که ره ج؛ که: بھ خه نه ماشینه وه: شه وه که س نیبه، بمان با... کاکله  
 که ی، هه رچی کردم نه م توانی، له جیگه ی خوم هه ستم و، نه نانه ت  
 وه کو ترمیک، بکه ومه شوین ته رمه پیروزه که به وه پاشان کوتم،  
 نه و ناوا تانه شه م، وه کو، ناواته کانی، (مه لی خه یاله) که م، که  
 بریار بوو، ماموستا هیمن، پاش خوینده وه یان، قه رضی کون و،  
 نویم بداته وه و، کاره ساته کانی نه و چه ند سال، لیک جیا  
 بونه وانه مان، بداته وه و، خه شم له دل بیژی، که به داخه وه، قه رضی  
 تازه شی که وته، سه رو، هیچی نه دامه وه و، بو هه میشه ده گه ل  
 هه سته پیروزه که یدا، نه وانیشی گور، کردن، بو هه تا هه تابه،  
 چونه ژیر گلکوی بی به زیبه وه و، هیچکا تیک، ولامی نه و هه مووه،  
 پرسیارانه، ناداته وه.

نه وسا، گوتم، هه روه ک ماموستا خوی، له سه ر، کیلی پیینی،  
 کاک خوله کاوانی، له ناوایی بیثواته ی، ده شتی بیتوینی، لای  
 رانیه ی کوردستانی عیراق که، له ناوایی ناقو پانی خوشناوه تی،  
 که وته، به ر، رهیله ی ره شاشی، فرؤ که، شه ر که ره کانی ده وله تی  
 به عشه وه، نوسیویه تی (هه ر خودایه نامری) به لئی هه ر خودایه هه تا،  
 سه ر، هه رده مینی و، هه ر گیزاو، هه ر گیز، له ولاتی هه ربون، ناچیته،  
 ولاتی خاپوری نه بونه وه.

به لام. نه وانه ی له گه ل. به ره ی هه ژاردا، بوون و، به هه ژاری  
 ژیاون و، به هه ژاریش گه راونه ته وه. باره گایی خوایی، پاش

مه رگيش، هه ر، له گه ل گه لا، ده ميئنه وه، هه رگيز، له دلي  
 كومه ل ناچنه ده ري و، له ماوه ي مانه وه ي نه واندا، هه ر، ماوه وه  
 ده بن و، قه ت له بيراناچن. دواي نه وه. ده ستم، دا قه له مي زمان و،  
 به خويئي قه له مداني دل. به ر پيئي پيئوسم، به ره شاوي جه رگ و،  
 هه ناو، خوشاندو، نه م چن هه لبه ستم، له ژير، سه ر، ديئري (هه ر  
 خودايه نامري) دا خسته، سه ر كاغه ذ. بو نه وه ي، بتوانم. دلو  
 پيئك، ناوي حه يات و، مان، به كيوي ناگر پزيئي دل، دا كه م و،  
 ماوه يه ك به وه وه، خووم، بغا فلينم و، كه سه ري، بي و وچان و،  
 بي ده ره تان، دور كه مه وه و، به واته ي خوا، خووم. بلا و ينه وه و،  
 بلييم.

هه ر، خودايه، نامري  
 كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ)

(نامري، نه وه ي، حه ق، ده ربزه)

پيئوس، به ر، پيئي، له خويئن، پزه  
 زمان، لاله، خوسته، بزه  
 ره شه مه، بوچ، كفن بزه؟  
 سپي پوزه، كه به، پزه  
 نه ستيره، سيس، بي زريوه يه  
 ناسمان، په روزه، كه ف چزه  
 كريئوه، تيئكه وه، داوي  
 هه ناسه ي، ناگره، گزه  
 سوروشت، شيئاوه سه ر، به ته م  
 زو، گرزو، تال، كش و، كزه  
 زريان، سوژه ي، بليئيه و، گر  
 شه مال، گري، ساردو، سره

بای بالی، مه‌ل. بی‌هازه‌یه  
 سه‌قرو، هه‌لو، که‌وته<sup>۱</sup>، فزّه  
 رۆژه، دلّی پزّ ئاگره  
 هه‌یفیش، له‌وی، پتره<sup>۲</sup>، گزّه  
 سووهای<sup>۳</sup>، سه‌ما، سوّمای، نه‌ما  
 ته‌رازوو، کو، حالّیان شرّه  
 گه‌لاویژو، کاروان، کووژه  
 کزه، یه‌خه‌ی، خو، دا، دژه  
 هه‌ور، ره‌شپۆش، به، ماته‌مه  
 ناو‌هه‌ل‌دیڤر، مات‌و، بی، خوژه  
 ناوی رۆوبارو، چاوی من  
 قه‌تیس، ماوه، گه‌رمی، گزّه  
 گییان، له‌ژین، زیزو، زویڤر  
 خووشی فروش، مه‌ینه‌ت، کرّه  
 به‌فر، ویشکه، واقی، ووژ‌ماو  
 کیوی، که‌وی، گییژه، ووژه  
 مژی<sup>۴</sup>، مژی، کردۆته، به‌ر  
 ووزه، له، ئاوه‌ز، مانگره  
 چیا، که‌ژو، کو، دۆل‌و، دهر  
 نه‌ویان، له، نه‌م، به، ته‌م‌تره  
 کلّی، پردی، ژیان، ژما  
 چییوی ناوات، گرده، بزّه  
 گه‌لای فرمیڤک، هه‌مووی، وه‌ری  
 داری، له‌شه، قه‌لت‌و، بزّه

۱- واته: له‌فره‌و، هه‌لفرین که‌وتوو

۲- واته: مانگیش له‌رۆژ گزّو، بلیه‌ی زیادتره

۳- واته: نه‌ستیره‌ی سوها، له‌وه‌نده‌نوره‌که‌مه‌شی بووه

۴- واته: میڤک، نه‌می کردۆته‌به‌رو، بزّاناکا:

نه لښورز، ده ماوه ندو، نه لوه ند  
 بانگ ديټلنه، جودي و، ناگره!  
 جگر، سووتاو، دل، پرزوخاو  
 بيستون، په راو، ده ننگ، هه لبره  
 زه رد كووي، لوړو، له ك و، زه ندم  
 قه ده م خيټرو، فاته<sup>۱</sup>، لره  
 بيده ننگ و، مات، نه باريټنن  
 قله ي، هه نيسك، سر، هه لگره  
 (شاهوي) ماچو، (قه لاي، دزلي)  
 كوټه و، گريان، نه وك<sup>۲</sup>. بره  
 (هه لگورت) پيرس چه لاهه دين  
 چه رگ، بر او، له ش، وونجره  
 (چي اي مه غلوب) گه لي، (لا، له شي)  
 يه زيدي و، داسنسي، كره  
 (سپي ريز) قه نديل و (ناكو)  
 (نارارات و)، دالان<sup>۳</sup> پره  
 (سوور، داش نه زمه ز، پيرمه گرون)  
 سوتان، چوقان، كوت و، پره  
 (سولتان هالوك وه قاص مير قاص)  
 (ته ره غه) م، چه رگي، بر، بره  
 هه مووي چه ماوو، سر، به هه ش  
 هه واليكي، گور چوو، بره  
 ده بي، چي بي، چي، رابري  
 هه ست و، ناوه ز، زي، نه بره  
 له، پر، ده ننگي، (عه لي سينا)  
 كزي و، كشي، ليك، دا، بره

۱- نگره كه ي بابا طاهيري عوربانه:

۲- نه وك، گه رو، قورگ:

۳- مه به ست چي اي سي سنوره:



(خانی) (خه یام) (میری به دلیرس):  
 (شیخ نه حمه د) کووه، بن، کووره!  
 سه رنج، ده نه، به هه شتی خوا  
 برّوا، ریگه ش، ته زی و، پرّه  
 بو، پیشوازی، ویستاو، به زیز  
 (قاضی و) (بارزانی) چی، کووره  
 شه هیدی، رای خوداو، گهل  
 شیخی، شه مزین، (باوک و، کووره)  
 (شیخ سه عیده) (مه حمود) (سمکو)  
 (بداغ سولتان)، تی پرا، خووره  
 میوان، زینزی له، سه رچاوه  
 (هه زار) نه مرّو، قوناغ، برّه  
 کوورینه، زوو، هه وال، بدنه  
 دونیا، له، هوژی، مه، پرّه  
 (لوکتر) (قووچان) تاران، (کمره ج)  
 (بیرووت) (میصر) تا، (نه نقه ره)  
 (عیشق نباد) (باکو،) (نییره وان)  
 بینه، پیشواز، کووره، کووره  
 (درسیم) (خه رپووت) (دیبار به کر)  
 (نامید) (بدلیس) (ناغجه لره)  
 (زاخو) (دهوک) بارزان (شلییر)  
 شین، گیژه، پیسیر، دا، درّه  
 هه موو، کوردی سوران، گوران  
 سورانی، شین، په لکه، برّه  
 (جزیر) (بولتان) له (دیتره زوور)  
 له سوریای، کورد، لی، کرّه  
 (بادینی) (موکری) (نه رده لان)  
 (فه یلی) ده گهل، هه رچی، لوره

جوانزۆ، هه وشار، شاری شیرین  
 نه وهی پیاوه، ناوی کوورزه  
 کیژو، دایکانی، شیره ژن  
 زۆر، هان و، پیر، چی، به گورزه  
 ماموستاو، شاعیرو، هۆنر  
 کئی، کز، که وتۆوه، کئی، ده ربزه  
 (خاله و) (حه قیقی) (نه فحه می)  
 (ئاوات) (هیدی) خو، هه لبره  
 (سه لاح، سۆران) نه بیرهی خووم  
 (په شیو) (بیکه س) شیره، کوورزه  
 (کلیم اللهی) خوراسانی  
 شاعیری دیش، خرۆ، پیره  
 بیئن، کووه، بن، کوژی بگرن  
 له و جیگایه ی، ناو، (سه رخزه<sup>۱</sup>)  
 به دهستی، جه م، به ژیزی، ده م  
 بلین، (هه ژار)، سه ر، هه ل بره  
 بروانه، هوزو، خیله کهت  
 نه یار، نه ما، بنه، بره  
 دیاری، هه ر، مانته، وه رگه  
 (نامرئی نه وهی حه ق، ده ر بره)  
 له، حاستی، هه سته، به رزه، کهت  
 ئارازات، نزمه، بی، چره  
 کئی، بی، بو، تو، کر نووش، نه با  
 ته نانهت، وه ی، له، کورد، پره

---

۱ - ماموستا خوئی ده فه رموی: سه رخزئی زیانری هه موان به شی تووم - کوربه یه کئی، خۆه  
 که ی باوه شی تووم یه که مین جیبه کئی، لییم، دانا، پییم - کوژی خوتم، بته ویم، یان،  
 نه نه ویم (نه م شوینه گه ژه کیکی شاری مه اباده و، ماوه ستا له وی هاتوته و دنیاوه و،  
 پاشان چوته نه رغه ی بۆکان:

تاجی، سه‌ری، هم‌وو، گه‌له  
 که‌سی، بو، حه‌ق، که‌وته، چرّه  
 به‌ر، له‌و، زۆزه‌ی له (چوار چرا)  
 ئالای، دژ، بوو، شرّو، وووژه  
 به، پی‌نووس و، زمان و، له‌ش  
 تی‌کو‌شهر، بووی، به‌لگه‌ی، پرّه  
 لی‌ره‌و، له‌وی، زۆم و، عه‌ره‌ب  
 شاهید، چیا‌ی، (دالان پرّه)  
 له، وولاتی، خو، نزی‌ک و، دوور  
 چو‌ل و، چیا، جیی، قاقرّه  
 دوا‌ی، وه‌ش، ئالا، که‌وته، زه‌وی  
 هه‌لۆی، بیرت، که‌وته، فرّه  
 به‌ره‌و، نه‌و، دیوره‌میصرر، سو‌قی‌ت  
 وولاتی، که‌ش، برّه، برّه  
 تا‌کوو، (بارزانی<sup>۱</sup>) هاته‌وه  
 ئاگری، خه‌بات، گرتی، گرّه  
 پش‌کو‌ی، ئاوات، گه‌شایه‌وه  
 تیش‌کی، دایه، که‌ژو، چرّه  
 شانه‌و، شانی، زۆ‌له‌ی گه‌ل بووی  
 تا‌دژ، که‌وته، گزی‌و، گرّه  
 سالی، حه‌فتا و<sup>۲</sup>، پینج، هاته، گه‌ژ  
 ناشی، شو‌رش به‌ر بو‌وه، کرّه  
 وه‌ره‌ق، گو‌را، زۆره‌که‌س، دو‌زا  
 به‌لام، (هه‌ژار) هه‌ر، نه‌و، کو‌ره

۱- دوا‌ی شو‌رشی عبدالکریم قاسم له‌ سالی ۱۹۵۸ زایه‌نیدا، وانه‌ دوا‌ی ۱۴ ی مانگی نه‌موز، که‌ له، سو‌قیته‌وه، گه‌راوه‌ عیراق و، پاش ماوه‌یه‌ک دیان، شه‌زیان به‌زۆر، به، سرر، دا، سه‌پاندن.

۲- مه‌به‌ست په‌یمانی سالی ۱۹۷۵ م دبه. که‌له‌نیوان شای نیران و به‌عشی غیرا‌قدا، به‌ستراو، شو‌رش که‌وته، نه‌واو، بونه‌وه

ھەر، كەس، بۆ، حق، ھە ولتې، نە دا  
 ژېنى، گە مەي، خىچ و، سوورە  
 ناوى، بە رزت، ووشەي، دە مە  
 تا، خاك، ھە وا، ناو، گرە  
 پاش وەي، كۆمەل، درشت و، وورد  
 ئوغر، بە خىر، پيشەنگ، برە  
 (ھىمن) ئامپىز، دە كاتە وە،  
 پىك، شاد، دە، بن، ئەم، دوو، كوزە  
 مەلى، ئە وىنى، زىدو، گەل  
 بولبول، لە حاندى، وان، كرە  
 بە لام (زور) ي، ژيانى، من  
 كزو، بى تىن، لە، مان، پرە  
 كۆ چت، زوو، بوو، وە ك زورى، دى  
 (تولە ستىن) ت، كاس و، كرە  
 سوپندو، پە يمان، بە پە يمانت،  
 ھە تا، ماو، زىي، تو، برە  
 پىنووس، شكى، زمان، برى  
 ديسانە وە، حق، دەر، برە  
 ئاواتى، حق، ھەر، دىتە، دى  
 واتەي، خوايە، قورئان، پرە  
 خەلفى، ئە وسا، تو، ناتە وە  
 زوو، دىتە بەر، لە، گول، پرە  
 دارى، زىوى، مىشك، مر  
 وورده، خاشە، قەلتە، برە  
 خواستى خودا، كە، بىتە، دى  
 ئاگر، ناو، ئاويش، گرە  
 زورى ھىوا، سەر، كەل، گرە  
 تيشكى، پە رده ي، زەش، دا، درە

دَلّی، تہ زیوی، ترس و، لہرز  
بہ یادی، وی، گہرم و، گورہ  
ٹوغر، بہ، خییر، (رؤزا) کوردی  
نہ ستیرہ ی، گہل، لہ، دوت، ہورہ  
ہہ وری، نگہت، تہ می، مہینہ ت  
گہ روو، گرہ، قرخہ، برہ  
تا رُوژی، خوئی دینہ، گلکو  
تیلی ووتہ م، پس و، برہ

بہ بونہ ی، کوچی دوابی، ماموستای ہہ میسہ، زیندوم، ماموستای گہل، ماموستا  
ہہ زارہ وہ کہ، لہ رُوژی پینج شہ موی مانگی رُہ شہ می ۱۲۲۱ تا ۱۳۶۹ دا، نیسہ و،  
گہ لہ کہ یان جی ہیئت و، رویان کردہ مالی ہہ میسہ بی گوتراوہ، مہ لا - عہ زیز، محمد پور،  
داسبہ ندی - ناران، ۱۳۶۹ ہہ تاوی:  
(رُوژی بہ حسابی نہ بچہ د. واتہ (ہہ زار)

## پیشہ کی

بہ ناوی خود اوہ بہ ناوی تہ و کہ سہی ہہ ربوؤہ و، ہہر تہ بی

ہہر، ہیند تہ زانم ذاتی بتی چوونہ  
کردہ و، فہرمانی (کُنْ فَبِکُونْ)

تہ گہر ٹیمہ، بہ چاوی زونی سہ رنجہ وہ، بڑوانینہ ناوینہ ی  
میڑوی رابودومان و بہ تیشکی چو لہ چرای ہہ و ل و تیکو شان، کہ  
لین و، قوڑینی تاریک و تنو کی بہ سہ رہات و، بارو، دوخی،  
زا براوی گہ لہ کہ مان بگہ زین، بہ یت و بالورہ ی کو ن و  
سہر گوریشتہ و، نہ ری تیہ کہ ونارا کان بدہ ینہ بہر توڑینہ وہ و لی  
کو لینہ وہ، گردو لہ و تہ پو لکہ گلینہ دہ سکردو، توڑ بہ زیزہ کانی،  
زیڈہ کہ مان ہہ لکو لین، نوسراوہ و نہ خشہ کانیاں ساغ کہ ینہ وہ،  
نہ ک تہ نانہ ت، ہیزو تواناو، دہ سہ لاتی شان و باھو شیرو خہ نجہرو  
نیزہ وہ شاندن، گورزو، مہ تال. ہہ لسوزاندن، زبی کہ وان کیشان و،  
کہ مہ ندو، تیر، ہاویشتن، لہ بہر، نہ یار ویستان و، خو، زا گرتن، دڑ،  
وہ تہ نگ ہہ لینان و، لہ مہ یدان، دہر کرنی باب و باپیرہ  
گہ ورہ کانمان، ہہر لہ مادہ وہ، تائیستا بو ہہ مو سوره و تورہ و  
خویبی و نامویبہ ک بہ باشی رون دہ بیتہ وہ، بہ لکوو، کہ لہ پوری چہ ن  
ہہ زار سالہ ی شارستانیہ تی و زانست و خویندن و نویسی تاہ بہ تی و  
تہ لف و، بیتکہ ی پاراوو، تہ واوو، سہر لہ نوئی خواز، راوہ و،

را گویزراو، بو زمانه بنه زه تییکه ی نارامی، نوسه رو، هونه رو،  
 هونه رهنه ند، وه ستاو، ماموستای چازانی هه موچه شنه که لو، په لو،  
 که ره سه ی ژیان، چه ک وجوبه خانه ی ده سکر دی خو مالمی، ری و،  
 شوینی تایه به ت بو به زیوه بردنی ژیانی ناسایی و، دریزه دانی میری،  
 به هه زاران سال به ر، له ناشورو زه ردوشت، مانی و مه زده ک  
 دیته روو، نه وه شمان بو ده ر ده که وی چلون، جیگره خاوه ن فیل و  
 گزیکاره کانی. را بوردو، هه موشتیکی نیمه مان بن لیچ داوه، میان  
 به ناوی خو یانه وه، داویانه ته قه له م وه له بنی کووله که ی ته زیشا  
 شتیکیان بو، خاوه ن مال، نه هیشوو ته وه، نه مه، به ر له هاتنی نایینی،  
 پیروزی، نیسلامدا، دیاره، له سه ره تای دامه زرانی، نه م نایینه شا که  
 زوربه ی خه لکی ولاتی کوروستان له سه ر نایینی زه ردوشت، موساو،  
 عیسا، بون، دیسانه وه نه م هوزه، خاوه ن هه ست و، بیره، سه ره، زای  
 نه وه ی په رتوک و کتیبی وه ک ناویستا، زه ندو، پازهنه، دین کورد،  
 کلپله و، دیمنه ی هه بووه، به ده بیان هونه رو بلیمه تی وه ک  
 پیرشالیاری یه که م هه لبه ست و هونراوه ی وه ک: هورمزگان زمان  
 ناتران کوژان: ویشان شارده وه، گه وره ی گه وره کان یان نه م:  
 هه لبه ستانه ی حمد الله مستوفی له کتیبی گوزیده دا، هیناویتی، نه  
 موسولمان بیم نه گزیه ت دیم: بشین وه مه گه، نه یمه بز هیم: بووه  
 ده گه ل وه رگرتنی نایینی نیسلامیش به دل یان لاره مل، شان به  
 شانی هه موو هوزه کانی تری ویشکانی ناسیا له هه موو، بابه تییک و،  
 زمانه وانیدا، به ره وپیش چوون، بووینه، جابان، که یه کییک بووه له  
 فه رمانده رانی ئیران، ده چپته خزمه ت حه ضره تی ره سول و تازه مانی  
 خه لیفه ی دووه میش فه رمانده ی قولیکی سوپای نیسلام بووه.

مه میمونی کوریشی، یه کییک بووه، له هه ره حه دیت  
 گیزه وه ناو، دیره کانی حه ضره تی ره سول، دیاره نه م زچه یه تائه مزو

به رنه دراوه و، له هرچه رخیکا، به ده یان خواناس و، پیاو، ما قول و،  
 بلیمه تی نایینی و، چازان و شاره زا، به هه موو، زانسته  
 ئیسلامیکانمان، هه بووه و، نه م کاروانه. نائیستا، نه پسا وه ته وه و،  
 هه درریشه ی هه یه، هه رکاتی، ژواندرابیتته ناسمانی فهره ننگ و،  
 هه لبه ستیش، به سه دان نه ستیره ی پرشنگدارو، پرتته وژمی، هونه ری.  
 هونه روه رو، خاوه ن ده سه لات و هه لکه وتوی، تیدا، بینراوه، که بو،  
 هه میشه ناوی به رزیان له سه ر، لاپه ره زیژینه کانی په زاوه ی میژوی،  
 ژیانی نه ته وه که یان و جیهانی به ربلاوی ئیسلامه تیدا، تو مار کراوه،  
 له سه ره، ته ته له و، به ردی لوس و، بی خه وش و خالی، سینگی  
 هه ستیاراتی گه ل، به پینووسی زمان و دوپاته کردنه وه، نووسراو،  
 نه وه، ده گه ل نه وه شدا هیندیک، له ونه ستیره وورشه دارانه، خو یان،  
 له ژونا کایی و سو مایی، چاو، بی به ش بون و، له تیشکی هه تاوو،  
 خوړی، خویندنی، لای ماموستاو، فقهی، فیژگه و به چوکا، هاتنی  
 سه رحه صیرو به ژه شره و، ده قنه ی حوجره و، ژاتبه ش، دوره به ش و  
 بی زه واد بون، به لام، به تیشکی هه ستی خواناسی، دلیان  
 بوته ناوینه ی بالانوینی، گه لناسی و، زیچکه یان به ره و،  
 سه رکه وتنی، سه رتروپکی خوا په رستی راسته قانی، بو ریوارانی نه م  
 زیگه پز که ندو کوسب و پزله کلویه، شکاندوه، به هه لبه ستی پاقر و،  
 بی دالده و، زرو زیزانه ی دروو، پز له مه رایبی و، به شان و شکوی نه م و  
 نه ودا هه لگوتن، سه رنجی گویچکه ی تینوی، بیستنی په ندو،  
 ناموژری. زوربه ی خه لکیان بولای خو یان، راکیشاوه، جاریکیتریش  
 جیگایان له ناخی دلی هه موو، خواناس و خوویست و بیگانه،  
 نه ویستیکا، کردوته وه بو نه وه ی داری ناواتیان بیته به ر، به چاوی  
 به ستراو، به پای په تی و له کاله نه پیچراو، به سه ر درک و دال و  
 پیکولی. ویشکی، بیری گون و، نه زانی کومه لی زوردارو، مل



هوژدا، تی پەژبون هه لوه دای باژیرۆ ولاتی هه نده ران بون، مأل و مندال و خوشه ویستی مه لبه ندو، ناوچه یه ک نه یتوانیوه بیته داوو، له گه ره ی هه ول نه دان و تیکوشان، هه ستی نه وین و بلیسه ی دهرون، رۆژبه رۆژ، زۆرتتر، هانی داون، بۆزوتر بریننی ئەم قوناغانه و نزیک بوونه وه، له گراوی راسته قانی: بی گومان یه کییک له م کومه له نه ستیره به ته وژم و پرشنگذارانه، که هه روه کوو، کوو، ته رازوو، له هه موو لایه کی ولاتا. خویان. بوگشت بینه ریکی پرهه ست و، خوستی خودا په راستی و، گه ل ویستی، نوواندووه

شیخ نه حمه دی کووره.

ئه م ذاته، پاش نه وه ی هاته، سه ر ژینگای خواناسی راسته و، خو و بی که ندو، له ندی ناراستی و، درۆ، مأل و خیزان، داهات و، سامان، مه لبه ندو، نیشتمان، به جی دیلی و به ره و شاری سوله یمانی و مزگه وت و باره گای پیری، نوگریی واته مه ولانا، خالیدی شاره زوری ده که ویته ژۆ به لکو، بتوانی بلیسه ی ناگری، له ش تاوینی، نه وین به ناوی، ده بریننی، هه ستی خواناسی خووی، دامه رکیننی، نه وهه سته ی لیبی ببوه خو و خده ی دانه مه زراوو نه هه ندراو، له دلدا، قاراوی نه ده گرت و، ده هاته سه ر، زارو، به هه لبه ست، ده قوزرایه وه و دوپاته نه کرایه وه، نه و، ناگره ی له ش سوتین و دل ته زین بوو، بیری ویشکی هیندییک، له مه لاو، صوفی و ده رویشی رواله تی و، نه خوینده وار، ده ره به گی میشک مژو، له ژۆ، لادراو، ببونه به ره لست و ژبانی ناسایشیان له م کویره رۆشنبیره تال کردبوو، دیاره ژای دوهه م کاتی گه رایه وه سوله یمانی، واته شاره مه زن و هه ستیارو زانست په روه ره که ی شیخ مه عروف، مه لاعه ولای

ژه ش، موفتی زه هاوی، نالی، کاک نه حمه دی شیخ، پیره میرد، مه لیک مه حمودوه پاش ماوه یه ک نه ویشی جی هیشت و، زوی کرده شاری کوئی حاجی مه لانه سعده باوکی جه لیزاده و، ماموستای شیخ عه لی که رکوک و کاک نه حمه دی سوله یمانی، جه لیزاده ی نه ویندارو، نوگری مه ولاناو، هاوال فه قیئی، خووری پرتیه و ژمی نه ته وه ی کورد، حاجی قادر، و باوکی زاناو، بلیمه تی هه ره نیود پیری گه لی کوردو موسولمان واته جه نابی مه لا، دوا ی چهن مانگیک له ویشه وه، ژونه کاته خانه دان و بنه ماله ی به ناوبانگی گه ل، سه ید طه های شه مزینی، که نه ویش یه کیچک بوو، له جی نیشنه کانی هه ره ناوداری مه ولانا خالیدی نه قشنه ندی پاش نه وه ی زیگه ی طه ریه تی نه قشی نه بری و نه گاته سه ر قوناغی یه کیچک له نا واته کانی و، نالوزانی باری باره گای شیخ عوبه ید یلاوه پراپه زینی سالی ۱۸۸۱، به رامه ی خویشی، سه رله مه لبه ندو، زید هه لینانه وه، به دهس په یکی خه وو، خه یال که لکه له نه خاته دلپوه و، به ره وشاری شنوو، سابللاغ و، عه مبار نه یخاته وه پری و، بووه هیشه ناوایی عه مبار نه کاته قوناغی مانه وه و، هه رله ویش، سه رنه نیسته وه، مه لی به رزه فری گیانی، مالی له شی به جی دلیلی و، به ره و، باغی به هه شتی خوایی، له شه قه ی شابل نه داو، نه که ویته زئی: بو نه وه ی باری ژیان و، به سه رهاتی نه وذاته، هه روه ها، تووره مه و، بنه چه کی شیخ به باشی ژون بیته وه، له پیش دا نه وه ی ده رباره ی نه وان تانیستا نوسراوه، یان بیستراوه و، من ده ستم پیمان راگه بیشتوو وه، نه خه مه ژوو، دوا ی لیک دانه وه و هه ل سه نگاندنیا ن به پیی به لگه و توانا راسته قانییه کان دینینه گورئی، تاوه کوو، باشتر، له به سه رهات و نال و، گورئی بیروباوه زئی نه م ذاته حالی بن و، که لک وه رگرن بزائن مه لی تیزبالی هه سستی خواناسی نه وان، چوون و له کوپوه و

بۆ كۆي فزۆي پاشان به چداري كه وه نيشتۆ ته وه، يان كام لوتكه ي به رزي كردۆ ته هيلانه و، مه كۆي هه ميشه يي خۆي جاوا، له به را، يه ك به ك نوسراوه كان و پاشان بيستراوه كانتان بۆ، ده خه ينه رۆو.

الف: مامۆستاي پايه به رزو، بئي ويئنه ي كورد، عه لانه دين سه جادي له، لاپه رهي ٥٤١ ي كتيبي ميروي نه ده بيبي كوردا، نه فه رموي نه حمه دي كوري موكرياني له سه ره تاي چه رخي هه ژده هه مي زاييني و سيزده هه مي كوچي مانگيدا ژياوه.

ب: دكتور موحه مه د مه جدي (كوزي مامۆستاي جازان و، بئي ويئنه م حاجي مه لا حوسين مه جدي مه اباد) له لاپه رهي ١٥٨ ي سالنامه ي مه ابادا، ده گه ل هيناني نمونه يه ك له هه لبه سه كاني نه حمه دي كوردا، ده لئي نه م ذاته يه كيكه له هونه راني چه رخي سيزده هه مي كوچي مانگي نه مه ش: هه لبه ستي هه وه ل و، ناخره:

يا ره سول الله ذه ليل و، دل حه زينم ره حمه تي

موسنه مه ندو، بئي فه رارو، بئي فه رينم ره حمه تي

نو، خودا غافل له، نه حمه د، قه ط مه به رۆزي جه زا

ژوسياهم، نه ي شفيع المذنبينم، ره حمه تي

ج: كاك قادر، فه تاحي فاضي له كتيبي ميهر و وه فا ٢ لاپه رهي ٢٦ دا، ده لئي، نه حمه دي كور، ده گه ل نه وه شا زۆر به ي هونراوه كاني له سه ر بيچم و كيئي قه صيده و، غه زه لن، (واته دور و دريژن) له ناو تا قمي نه خوئينده وارو، زۆر تري صوفي و به يت بيژي كوردا، بره وي سه ندۆه، هونراوه ي (به هاره) له ديواني شيخ نه حمه دا، كه له لايه ن كتيب فروشي سه يديانه وه چاپ كراوه، به رچاو، ناكه وي، نه م كوپره روشن دل، له سه ره تا وه خه ريكي كاري كشت و، كال بۆوه

١ و ٢. نه م دوو، كتيبه هه ركيان به فارسي نووسراون.

ده گیزنه وه له مانگی ژه مهضان دا، له ناو، ده خل و، دانه که یا بزاری ده کرد، تونیا به تی زوری بوهی ناوه، به لام، ژوژو که ی نه شکاندووه، نیواره کاتی به ربانگ کردنه وه ههستی کردووه تارمایی به سه رچاویدا، هاتوووه، چاوی دلی، له بری نه و روشن بو ته وه له وساوه، نیتتر نا ههنگی پر له سوزی دلی، ده سی پی کردووه، ماموستا ساویلکه و، رواله تیکان، لپی ده بنه به ره لست و، تومه تی کافر بوونیان وه پال داوه، شیخ به یارمه تی وه کازه که ی چوته زیاره تی (غه وشی به غدا) کاتی سه رکونه ی دزکی موغیلان وه ورازو، نشیوی زیگا، که ندو، کوسی طه ریقته، نه ویان له چول و قاقزی بیاباندا، به بیکه سی به جیی هیشت، له نیو دروو، دال و خیز که لانی سوره وه بوودا، ده سوژاوه، توشی (خدری زینده) هات و، فوی به ده میا کردو، گوتی کویره نه وه ی پیویست بوو، پییمان دای نیتتر کاریکت به نیمه نه ماوه، خدری زینده ده ژاوه، نه حمه دی کور، ده س ده کا، به گریان و فرمیسک هل وه راندن: ده لین هه لبه سته کانی نه وه نده یان کار کردبووه، سه ردلی خه لک ماموستا کانی ثابینی وه ته نگ هه لاتبون و، خویندنه وه ی، هونراوه ی شیخیان حه رام کرد، نه وه ی وه ده ستیشیان که وت خستیانه ناوژوباری (ده جله). وه.

د: سه روان (نه حمه د کاویانپور) له لاپه ژه ی ۱۱ ی کتیبی بوزورگان و<sup>۱</sup> سه خون سه رایانی ناذه ربایجانی غه ژبی، دا، نه لی نه حمه دی کوری مه شور به شیخ نه حمه د، نه خوینده وارو، به کویری له دایک بوو، بووه، به لام دلی پر سوزو، روشنی، دنیای تاریکی، بو، ژون کردبووه، خوا لی خوشبوو، ده گه ل نه وه شا خوینده وار، نه بوو، هه لبه سته زور دلگری دا، ده نا، به یارمه تی بیرو، لی هاتویی خوی

۱. بزرگان و، سخن سرايان آذربایجانفری (فارسی)

واتای قورژان و حه دیشی ده خسته ناو، هه لبه سته کا نیوه، که به راستی له م کاره شا به باشی سه رکه و تو، بوو، نه مه ش پارچه هه لبه ستیکی، نه و، نه وینداره چاو، تاریک و دل ژوونا که یه که زور لی زانانه و، ماموستایانه سوره ی پیروزی فاتحها، واته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ی، تیدا، جیی، کردوته وه:

با<sup>۱</sup> ره سول الله ذه لیل و، دل حه زنیم ره حمه تی

مرسته مه ندو، بی قه رارو، بی قه رینم ره حمه تی

راحه تی قه لبو، وجودو، عیزه تی نه فهم نه ما

وه فتی مه رگم، حافیظی ئیمان و، دینم، ره حمه تی

شیخی، روشن دل و، زانا به زمانی هه لبه ست و، برین ساریژ که ره وه ی خوئی دلی، دل سووتاوانی، ژینگه ی راسته قانی، ئایینی موحه مه دی خوش ده کرده وه، به، شنه بای هه ستی ده رون، چیزیلک و، پشکوئی، کوژاوه وه ی. وه بن خو له میشی سه رلی شیواوی که وتوی، هه ل ده گیرسانده وه، به ووتاری، سحراوی خوئی که، له سه رچاوه ی ژون و، زولالی، ئایه ته کانی قورژانی پیروزو، فه رمایشی پیغه مبه ری مه زن و، ووته ی گه وره پیاوان هه لی ئینجابون، تارای نه زانی و، ژوبه ندی دو دلی، له سه ر گونای دل به رو، گراوی راسته قانی لا، ده دا، سه رنجی هه موو، که سی بولای بن چینه یه ک واته خودا ناسی بی فه ندو، فیل، را ده کیشا، ناگری، نه وینی، ده سپارده ده س شنه بای به ره به یانی تیگه یشتن و، خوداناسیوه، سه رچاوه ی نه وینی ده برده وه، سه رچاو گه، بنه ره تیگه، یانی خوداوه ندی میری مه زن و، نه یگوت خو ناس بن تا خوداتان ناسی بی:

ه: گوقاری<sup>۲</sup> هوووخت، له لاپه ره ی ۵۸ - ۵۹ دا، نه لی، نه حمه دی

۱. دوو، هه لبه ستی ۱ و ۲ به.

۲. نه م گوقاره هی زه رده شیگان بووو، پووردادیش زورشتی تیدا، ده نووسی

کۆرى موکریانى، ھۆنەرى چەرخى ھەژدە ھەمى زاينەنى، لە ئاوايى  
حەماميانى بۆکاناھاتۆتە ديناو، پاش ژابواردنى ۱۱۵ سال جيهانى  
کاول بووى جيى ھيشتوو، لە گۆرستانى عەمبارە دا، نيزراو.

و: دوستى بە زيزو، لە ميژينه م کاک صە ديق بۆرە کە بى لە کتيبي  
(طەلای ۱ دەستە وشار) دا، کە لە سالی ۱۹۶۷ زايينيدانوسیويىتى،  
ئەللى، ئەحمەدى کۆر، ھۆنەرو، نەوا، خوینى چەرخى ھەژدە ھەم  
کە لە ئاوايى حەماميانا، ھاتۆتە ديناو، لە سەرەتای لاويدا  
ھەرلە مزگەوتى ئاوايى دەس بە خویندن ئەکا، پاشان، دەچيئە  
شارى سولە يمانى ئەوبەرى سنورو، بەلای زانايانى ئەويو، زانست  
کۆنە کاتەو، پاش چوارسال، ئەگە زیتەو ھەماميان، زۆرى  
پي ناچى روناكى چاوى لە دەس ئەدا بەلام لە جياتى ئەو، چاوى  
دلى روشن ئەبيئەو، دواى ئەم بەسەرھاتە، نەواى دلى ليى ئەداو،  
بە ئەحمەدى کۆر، ناو، دەرئەکا، لەو دەوا، خەريكى زينوینى  
خەلک ئەبى، ئەلین دواى کۆير بون بەرەو، بەغدانە ئەکەوئەزى،  
لە بياباندا، ماوہ يەک، بەسەرللى شيووى ئەخوليتەو، لەناکاو  
(خدرى زيندەى) للى پەيا ئەبىو، فوونەکا بەدەمياو، دەللى بزو،  
کۆيرە نيتر کارىکت نەماو، وەک گوتراو، خەلک ئەوئەندە،  
ئوگرى ھەلبەستەکانى شىخ بيوون. وازيان لەخویندەو ھەي قورئانى  
پيرو زھىنابوو، لەسالی ۱۸۳۳ زاينەندا لەتەمەنى ۱۱۵ سالی، سەرى  
ناوہتەو، بەپيى ئەسپاردەى خووى لەگۆرستانى (عەمبارە) کە  
لەنزىک بۆکانە، بەخاک ئەسپىردرى، ئەحمەدى کۆر لەدانانى  
ھەلبەستى کوردىو، فارسىو ھەرەبىا، دەستىكى بەرزى ھەبوو،  
خودى ھەلبەستەکان باشترین بەلگەن بۆئەم ووتەيە، نوسراوہ يەكى  
تریش ھەرلە شىخ ئەحمەدەو ھەيە، بەناوى (بەھارە) کەھيمان چاپ

۱. کانى من چاوم پيى کەوت، ھيشتا چاپ نەکرا بوو

نه کراوه، نه م پارچه هه لّبه سته ی خواره وه به کیئکه له هه ره هه لّبه سته  
دّلگیره کانی نه حمه دی کۆر،:

یا رّه سوّل اللّه ذه لیل و، دّلّ حه زینم ره حمه تی  
موسته مه ندو، بئی فه رارو، بئی فه رینم ره حمه تی...

ز: برای به ژیزو، دۆستی نازیزم کاک میرزا ئیبراهیمی نه فحه می،  
هوّ نه ری خوش مرخ و، به هه ست له نوسراوه یه کیدا، به ناوی  
(دودمانی عه شایه ری دیبو کری) <sup>۱</sup> که به تی هه له نگووتن، باسی  
نه حمه دی کۆری کردۆوه، نه لّی شیخ نه حمه دی کۆر، له چه رخی  
سیژده هه می کۆچی مانگی و، هه ژده ی زایه نیدا، له ناوایی (عه مبار)  
له سه رده می باوکی برایم ئاغای عه باسی مه شوور، به مه لانه  
صره دینی دیبو کری (که پیاویئکی به رواله ت ساویلکه و، به نهیئنی  
خیره و، مه ندو، خواناس و، جوان ره وشت و، زانست دۆست بووه،  
پیاوی زاناو، مامۆستای وه ک (حاجی مه لاشه فیعی) باوکی، زانای  
به ناوبانگ (مه لا عیصامه دینی عه مباریی) بوکان و، ماموستای پیره  
میژدی مو کریان واته (سیف القضاتی قاضی) له زه مانی نه ودا،  
له ناوایی عه مباردا، خه ریکی ده رس دانه وه و، فیر کردن و، فیربون،  
بوون) هه لّبه سته پتر له سوژو، به تینه کانی، هوّندۆ ته وه پاشان  
له ته مه نی ۹۹، سالیدا به هوی پیژیتیه، بوّه میشه، سه ری ناوه ته وه،  
باوکی شیخ نه حمه د ناوی که ریم. و، به رنوژی ئاوایی عه مبار بووه،  
گلکۆی نه حمه دی کۆرله گردی قه بران دا (که هه ربه ناوی  
نه وانه وه، نیوده بری، دیاره پیاو، ماقولّی وه ک حاجی مه لاشه فیع،  
خه لیفه مه لا ره حمان، مه لا حه مه ده مینی نه شعهری وه لّزی، خودی  
حاجی برایم ئاغاو، که سانی تر، هه رله وگۆرستانه دا، نیژراون)

---

۱. واته بنه چه که ی هوزی، دیبو کری: (فارسی)

به خاک نه سپړاوه:

ح : کاک خالیدخاکي، له لاپه زه ی ۱۳۸ - ۱۳۹ ی کتیبی (نه ظهري به کوردستان و، دیداری با شوعه زایی کورد) دا، سه باره ت به شیخ نه حمه د، نه نویسی شیخ نه حمه دنیو دیر، به نه حمه دی کور، یه کیکه له هره شاعیر وخوا، ناسه گه وره کانی کورد، هه لبه ستی یه کجا زوره، به لام، به دا خه وه، چن هه لبه ستیک نه بی، که نه ویش، سین بو سینگ و، زمان بو زمان، گیر دراوه ته وه، شتیکی تریان، لی به جی نه ماوه، به بروایه ک خه لکی گوندو له یه کی لای شاری شنو، به ناوی (شیوه سماک)، به هیندی برواش، خه لکی (عه مباری) لای بو کان بووه، وه ک نه گیر نه وه، کویری له دایک بوو، نه بووه، به لکوو، به هو چاو، نیشه وه کویر بووه، له ماوه ی ژیانیدا چوته زورشارو گوندی ده ورو، به رو، ته نانه ت عیراق و، عه زه بستان، یه کیک له که راماتی نه حمه دی کور نه وه بووه، کاتی ویستوو یه تی بچیته عیراق، له ریډا ته نیاو، بی که س ده مینیته وه، خدری زینده، ده هانای دی و، پاش ووتوو یژیکي زور، بو شیخ ده رده، که وی نه م پیاوه خدری زینده یه، ده ستی تونده گرتی و، ده لی تاهیزو، هه ستی هونه ریم نه خه یه د له وه، به رت ناده م ده مه وی به که یفی خو م په سندی حه ضره تی ره سول بده م، دیاره نه ویش فوی به زارا، ده کاو، له وساوه شیخ ده بیته بولبولی باغی په سندیی حه ضره ت، زون نییه نه م خواناسه گه وره یه چن سال ژیاوه، به لام یه کی له نه وه کانی به ناوی میمکه (زوبه بده) نیستا له ناوایی (نه بی که ندی) ناوچه ی هه وشارا له ته مه نی ۷۰ سالیډا نه زی، نه م هونه ره، شه وو، روژ هه لبه ستی داناوه، ته نانه ت نه لین، ووتو، ویژیشی هه ر، به لبه ست بووه، گوژی نه م ذاته له ناوایی (عه مباری) لای بو کانه و، زیاره تگای خه لکی ناوچه یه، نه مه ش پارچه هه لبه ستیکه،



من ده ستم که وتووّه (چونکه له دیوانه که دا، دیته وه هر هینانی ئەم  
هه لّبه سته ییم به پپوست زانی)

دلّبه را، دایم، ده نالم دەم به دەم شام و سه حەر

جاری ناپرسی له حاله جاوعوقابی خوش خه بهر

ط : بابا مهردوخ کوردستانی: مامۆستای پیرو، کولنه دهرو،  
شه که تی نه ناسی کورد، له لاپه زه ی ۲۶۸ - ۲۶۹ ی بهرگی دوهه می  
کتیبی (مه شا<sup>۱</sup> هیری کورد) دا، به راگوئیزراوی له لاپه زه ی ۳۴۰ -  
۳۴۱ ی ژمیره ۱۶ ی گوڤاری «دهنگی گیتی تازه» سالی ۳۰،  
سه بارهت به، ئەحمه دی کۆر، ئەنووستی، ئەم ذاته، هۆنه ریکی خوا  
ناس و صۆفی زه وشت و، خاوهن، که شف و، که زامات بووه،  
به واته یه ک خه لکی ناوايه کی، لای (شنو) و، به راویژیکتی تر،  
خه لکی (عه مباری) لای بوکانه، هیندیکیش لایان وایه، زاینگی ی  
ئه وان ناوچه ی «دهۆک» و. (زاخو) ی کوردستانی عیراقه، به لام له  
ئاخرو، ئوخری ژیانیدا، هاتوته موکریان و، هه رله ویش، مردوه،  
گلکو که شی له ناوایی عه مباره: کۆر، به واوی بلاووگه وره وه، به واتا  
کویره ئەم هۆنه رهش چونکو، نابینا بووه، به ناوی ئەحمه دی کۆر،  
نیوی دهر کردوه، له ماوه ی ژیانیاژۆرجار، چۆته شاره کانی،  
کوردستانی عیراق و شام و، عه زه بستان، له کوتایی چه رخی  
دوازده هه م و، سه ره تای سیزده هه می کوچی مانگیداژیاوه، ده گه ل  
ئه وه شا، سه بارهت، به خواناسی و، موباره کی ئەم ذاته، زۆرشت  
ئه گیتز نه وه، به لام به داخه وه چونکو له په راوه بیره وه ری و،  
نوسراوه کانی ئیمه دا. ناویک له شیخ ئەحمه دی کۆر، نه براوه،  
باری ژیانی زۆر، زون نینه ئەحمه دی کور، هه لّبه سستی کوردی

---

۱. تانیستا دوو، بهرگی به چاپ گه یشتوو (فارسی)

تابله‌ی زوره به لآن، ته نیا پارچه هه لبه ستیکی وه دهس من که وتوو،  
که لیڤه دا، ده یخه مه به رچاو:

دیم له خه ودا، شادو، خوره م یاری من باده‌ی ده وی  
دهس له ناودهس، ده م له ناوده م وه‌ی له خوشی وی شه وی  
ئه وشه وه، عه یش و، نیشاط بوو، که بف و ئا هه نگ و، بیساط بوو  
بو کزه‌ی دل، ئه و، نه جات بوو، ناگه هان، ژابووم له وی  
وه ختی بیدار بووم، نه کهس بوو، نه ن، سه راسیمه‌ی هه وهس بوو  
روح هه راسانی قه فهس بوو، لالو، که ژ که ونم له وی  
لالو، که ژ وه ک (ذوالعُربان) که شفی ئه بصارو، فُلبان  
بم ده نی، بئی ژوی حه بیسان (حاش لِقَه) نامه وی  
خاکی نه علی، ئه سپی طاها (طه) سورمه به، بوچاوی، ئه عما  
ناخ له ئه م دونیا، له مه کری کهس به راحت ناخه وی  
ئه حمه دی گور، دل و بفاق ده، مه یلی وه صلی، یار، طه لاق ده  
به ک ده خوازی به ک طه لاق ده، تیکرا نابین دوهه وی

ی: حاجی قادری کۆبی، هۆنه‌ری نیۆدیتری چه‌رخ‌ی سێژده هه‌می  
کوچ‌ی و، نوژده‌ی زایه‌نی، له دیوانه‌ که‌ی خو‌یا. له‌یه‌ کی‌یک  
له‌ هه‌ لبه‌ سته‌ کاندایه‌ ژیر سه‌ ردیتری «شاهسه‌ واری به‌ لاغه‌ تی  
کوردان» دا، که‌ نزیکه‌ ی ۴۰ شاعیری ناو به‌ ده‌ ره‌ وه‌ی کوردی تی‌دا  
هیناوه، باسی ئه‌ حمه‌ دی کوریش ده‌ کا، دیاره‌ له‌ سه‌ ره‌ تاوه‌ ئه‌ لی،  
ئه‌ وه‌ی خو‌م دیومه‌ یانه‌ خو‌ ئه‌ ته‌ ری: ئه‌ مه‌ یه‌، بو‌ت ده‌ لی‌م، به‌  
موخته‌ سه‌ ری: پاشان یه‌ ک، به‌ یه‌ ک ناوی هه‌ مویان دینی، ئه‌ وسا،  
خه‌ لات‌ی شاسواری مه‌ یدانی به‌ لاغه‌ ت و، دمه‌ وه‌ ری، له‌ ناو، گشتیانا.  
به‌ به‌ ژنی شوژه‌ سواری کورد، موصله‌ فا به‌ گی کوردی ده‌ بز‌ی  
هه‌ روه‌ ها به‌ خه‌ لات‌ دا به‌ شکردن ده‌ ژوا، تاله‌ کو‌تایی مه‌ یدانه‌ که‌ دا،  
که‌ ده‌ گاته‌ باغی‌ زه‌ نو‌یرو، خو‌ش ناوو، هه‌ وای ئه‌ ده‌ ب و، ویژه‌ و،

ویژەوانی کورد، باغەوانیکە دە داتە دەس باغەوانی گۆل بژیری  
گۆل پەرور، کۆیری روشن دل و، لە خوێنە چۆ دەر، واتە ئەحمەدی  
کۆر، لە هەلبەستی ۵۶ دا ئەلی.

ئەحمەدی کۆر لە سابلایە: بەیتە کی داغە، بەیتە کی باغە: ئەم،  
زا، لی هاتویی و خاوەن دە سەلاتیتی ئەم هۆنە رانە بەم هەلبەستی  
دوایی دوپاتە دە کاتە وەو، هەلبەستی کانیان، دە گەل هەلبەستی  
مەولانای ژۆم، دا پیک هەل دە کیشی و، دە یانباتە لوتکە ی  
هەرە بەرزی ویژەوانی زمانی کوردی یەو:

ئەمە، مەجموعی شاعیری غەران: هەرۆه کوومەئەوین  
لە نیۆ کوردان.

ک: قاضی خضری، مامۆستای زانای کورد، لە بەرگی یە کەمی کتیبە  
دەس نوسە کەیدا (بوزورگان و، مەشاهییری کورد) ئەلی،  
ئەحمەدی کۆر، لە ناوایی شیوە سماق، سنی کیلو متری شاری شنۆ  
کە نیستاپی دە لین شیخ وە سمان هاتۆتە دنیاو، ئەم ذاتە لە تەصە و فدا  
مریدی مەولانا خالیدی نەقشبنەدی بوو، لە قورئان و، فەرمایشی  
حەضرەتی زەسول کەلکی وەرگرتو، لە سالی ۱۲۷۰ ی کۆچی  
مانگیدا زیندوو، بوو، وە کخوی دەلی:

گەر، کەسی کا، پرسیارە: بابی مەعلووم، ئەو شوومارە: چوو  
لە هیجرەت یە کە هەزارە: دوو دەو، شەصت، بە دا ج: وە ک دە  
گیرنەو، دە گەل شیخ مەلایوسفی بوژهان نیودێر بە شەمسە دین، دا  
هاتوو، چۆی هەبوو<sup>۱</sup>

۱. ئەو شمان لە بیرنە چنی هەرچەند خودی ئەحمەدی کۆر لە پارچە هەلبەستیکا، دە گەل  
باس وە بە سندی غەوئی گیلانی باسی مەولانا خالید دە کا، کە دەلی: دە سگیری کون مەرا  
نووتادەم دەر بە حری غەم: ئەو مولە قەب نەزدی حەق ناوت بە غەبەن و، واوئی: دە رصە فی  
رونبە ی ویلایەت حەق تورا کەردە امام: سەرنیهادە زیری پایەت جە معی قاف و طی و بی: یاری  
توشود غەوئی بە غدا، شاهی شامات و، حەلەب: بە لām مە بوئەو ی باشتەرلیم ژون بێتەو کە

۱ : خه لیفه سه یدیانی مه‌باباد، له پشت به‌رگی کۆمه‌لیک  
 نه‌هه‌لبه‌سته‌کانی نه‌حه‌دی کۆر، دا، که‌چاپی<sup>۱</sup> کردون، سه‌باره‌ت  
 به‌شیخ نه‌حه‌دی. نه‌لی، کۆری مه‌زن له‌پیاوه‌به‌هسته‌کان و، هۆنه‌ره  
 به‌هیزه‌کانی پێشو و حساب ده‌کری، نه‌گه‌رتی ب‌فکرین، نه‌م  
 کابرایه‌بو‌خو‌ی ب‌لیمه‌ت و شیعره‌کانیشی وه‌کو، مۆجیزه‌وايه، که  
 له‌نیوجهرگی کوردو، کوردستانی ئیرانی خوشه‌ویستا، له‌ناوچه‌ی  
 شنۆیان محالی موکریان له‌سه‌ده‌ی نوزده‌هه، ما په‌یدا، بووه، نه‌م  
 مه‌جنونه‌کورد. غه‌زه‌ل‌خو‌ینی حه‌ضره‌تی پیغه‌مبهری ئیسلام و،  
 سه‌رگه‌وره‌ی عاله‌می به‌شهریه‌ت بووه، داخه‌که‌م له‌به‌ر نه‌وه‌ی  
 صوفی مه‌سه‌ک بووه، سه‌رۆ که‌دینییه‌کان و، میژوو نوسه‌کانی دل  
 پ‌ر له‌غهره‌ض و، مه‌رض و، به‌خیل، نه‌نیوی دایک وه‌باوکی و،  
 نه‌بیره‌وه‌ری یان زوژی له‌دو‌نیا ده‌رچون و، مه‌وته‌نیان بو، نووسیوه،  
 هه‌تا بو‌شیان کرابی شیعره‌کانیان لی سوتاندووه، قصه‌ی خه‌راپیان  
 بو‌ریک خستووه‌به‌لام نه‌وه‌نده، مه‌علومه‌گورخانه‌که‌ی له‌ئاوایی  
 لای عه‌مباری بو‌کانه‌و، خه‌لکی نه‌چن بو‌رازو، نیاز، له‌قصه‌و، زیک  
 خستنی که‌لیمه‌کانی، وا، ده‌رئه‌که‌و‌ی خه‌لکی لای شاری شنوبیت،  
 یان زور له‌گه‌لیان دانیشتی: تائیره‌نه‌وه‌ی له‌باره‌ی نه‌حه‌دی

---

نه‌حه‌دی کور، له‌خواناسیدا پیره‌وی مه‌ولانا خالید بووه‌له‌سه‌ره‌تای سالی ۱۳۶۴ هه‌تاویدا،  
 پاش زیاره‌تی خاله‌مین له‌شاری نه‌غه‌ده‌را ده‌گه‌ل میرزا برابم و، میرزا موحه‌مه‌دی نه‌فخه‌می  
 بو‌کان چۆنه‌گورگ ناوی و، مالی خوشکم، پاشان چۆنه‌شنۆ مالی قاضی، پرسى شه‌وی له‌کو‌ی  
 بوون؟ گوتمان له‌مالی هه‌مه‌زه‌لیتان گوتی منیش هه‌رلیتانم، دوا‌ی نه‌وه‌ی هیندیکم باسی خانی  
 له‌پ‌زیرین کردو، تاوانی لیسانی نه‌وسا که‌م بو‌گیراوه، کوتی موسته‌عید بوم روژینک  
 ماموستا که‌م گوتی مه‌لا ده‌زانی لیتان یانی چی؟ عه‌رضم کرد خیر، فه‌رموی نه‌وقاموسه‌ی بیته،  
 کانی ما که‌ی لیتانم دۆزیته‌نوسی بووی اللیتان کا الشیطان لفظا ومعنی واته‌ووشه‌و، وانای  
 لیتان وه‌ک شه‌بطان وایه، منیش عه‌رضی قاضیم کرد، کاتی قاضی خو‌ی شایه‌ده، مونکیربی  
 به‌لگه‌و، سه‌نه‌ده، گوتی وه‌شاندت مه‌لا هه‌لبه‌ت به‌پیکه‌نینه‌وه، به‌زافیکه‌گوتایی هات:

۱. دیاره‌به‌خه‌طی مه‌لا ره‌حیمی هه‌وشاری بووه‌و، نوفیت کراوه (۱۳۴۴)

کۆره وه نوسرابوو من ده ستم که و تبوو، دوپاته م کردنه وه، ئیستاش ووته ی ئه و که سانه ی سه باره ت به و ذاته خوُم شتیکم لئی بیستون، یان بۆیان گێرا و مه ته وه، ده یان گسیر مه وه، پاشان وه ک، له به را، زا برا، به پێی به لگه، بیرو، بۆچونی خوُم را ده گه یه نم، هیوا یه توانی بم گو شه یه ک له ژیان و، ئال و گوژی بیرو، باوه زی ئه م ذاته م، تاراده یه ک ژون کرد بیته وه:

م: مامۆستای زاناو، پایه به رزم، خوالی خوشبو (مه لاعه لی وه لزی)<sup>۱</sup>  
 له ولامی پرسیاریکی منا، سه باره ت به ئه حمه دی کۆرفه رموی،  
 نه وه ی له حاجی مه لاعه<sup>۲</sup> ولای وه لزی باو کم بیستومه، بۆت

۱. ماموستاوه لزی، که ماموستاوه، ده رس ویژه ی هه موزانسته نیلامیکان بوو، به راستی وه ک مه له وانی چاک له زری و، ده ریای، زانینه کۆنه کانا، به تابه ت فه له کیات، زیج، اوسطوژلاب و، نه ستیره ناسبی دا، پئی مه له ی ده کرد، بۆخویندنی نه وزانستانه فه قی و، خویند کار، له ناوچه دوره کانی کوردستانی ئیران و، عیراق و، تورکیاوه، بارو، بنه یان، لیک ده ناو، ده هاته ناوایی حه مامیانی بۆکان و، ماوه یه کی زۆر، له سه رحه صیرو، به ره شره، به نانی ویشک و، بپی پۆخۆر، له حوجره ی تاریک و، تنوک و، ساردو، سزی ناوایی دا له سه ر چۆک دا ده نیشتن، هه لبه ت منیش به تابه ت پاش گه رانه وه ی عیراق و، مه ریوان له ساله کانی ۴۱ و ۴۲ واته سه ره تای ۴۲ ی کۆچی هه تاویدا تا که وتمه به ندیخانه کانی ره شی شا (فزله قلعه تاران) له خزمه ت نه وه ذاته پیروژه دا ده رسی فه لسه فه و، فه له کیانم ده خویند، پاشان له سالی ۱۳۴۶ دا. له لایه ن نه وانیشه وه، ئیزنی مامۆستایه تی و، ده رس گوته وه م، وه رگرت، که نمونه که ی له پیشه کی چاپی دو هه می فیهقی شافیهی دا چاپ کراوه، ده گه ل به رکولیک له پئی ناسی منا، ده ویدا، وه ربه رچاو، ده که وی دباره نه و اجازه نامه یه به زمانی عه ره بیه و، ماموستا مه لا حوسینی مه جدی مه بادی، مامۆستای ناوبراو (وه لزی و، هی تر) نوسیویانه و، امضایان کردووه:

۲. حاجی مه لاعه ولا، به فه قیه تی له تاوایی وه لزی لای گه لاله ی باله کایه تیوه، دوا ی تی په راندنی پله و، قوناغی سوخته یه تی، له به را، ده چیه هه ورامان و، پاشان دپته ناوچه ی موکریان و، سابلاغ، دوا ی وه رگرتنی نیدنی مه لایه تی له ناوایه کانی په سو ی لاجان و، کانی ره شی لای سه ردار نابادی بۆکان و، تورجان دا، ده سه ده کایه ده رس گوته وه وه به ری وه بردنی فه رمانه کانی نیسلام و ره وشتی خواناسی نه قشه ندی، ئه م ذاته ش پیاویکی زۆر خواناس و چازان و، له دنیا ته ره که مه و، که تره خه م بووه، له سالی ۱۲۷۵ ی کۆچی مانگیدا له ناوایی وه لزی، هاتۆنه دنیا یه وه، له سالی ۱۳۶۰ شاله ناوایی تورجان کۆچی دوا یی کردووه و، گلکویه که شی هه ر نه وی یه، دباره له پاشانیش هیندیکی دی، له سه ر ئه م باسه ده رۆین

ده گيژمه وه، ژۆزيتك حاجني مه لا، ده گه ل حاجي<sup>۱</sup> بايزاغاي ئيلخاني زاده ي ديبۆكري له ئاوايي كاني زه ش سه باره ت به نه حمه دي كۆر پيکه وه ئاخوان و، ده يان گوت نه حمه دي كۆر، كۆري مه لا موحه مه دي بابه باو كي له لاي شنووه هاتۆته داشبه ندي سه يفه<sup>۲</sup> ديني خاني موكري، پاشان هاتۆته عه مبارو، بۆته بهر نوپژو، مامۆستاي ئه وي، نه حمه دي كۆرله عه مبارله دايك بووه، له ته مه ني پينج شه ش سالي دا، به، نه خووشي خوريلكه، سو ماي چاوي لده ستده دا، له لاي باو كي خوينا ندي قورئان و، ته جويد، ده س

۱. حاجي بايزاغاي، باو كي حاجي ره حمان ناغاي موته دي (مامۆستاي زانستگي ئيلاهيّات و، مه عاريفي ئيلامي تاران) به كينگ بووه له هه ره پياوه خيژه ومه ندو، نيبه ده ره وه كاني ناوچه ي بۆكان، ده گه ل نه وه شا، ده ره به كايه تي نه وسا كه زۆر باو بووه و ياساي چه وسينه ره وه ش به واتاي ته واوي ووشه، به سه ره مو، ولاناسه پيئدراوه، ناوۆر دانه وه، بۆ سه زانست و، له ش ساغي و، باري كومه لايه تي وپاك و، خاوين ژاگوتني، ئاوايي، به ده گمه ن، هه ل كه وتووه، زۆر سه رنجيش نه دراوه ته به ريوه بردني ري و، شويني ناييني. نه م شه خصه، ناكۆكي و، كيشه ي ناوه ژوه كان و ناركي نيوان خه لكي له لايه كه وه، داده مر كاند، ژيزي مامۆستا و، زانا و، فه قبي زۆر له بهر بوو روژاني سي شه مه و، هه يني، مامۆستا و، فه قبي كۆ، ده كرده وه باسي زانستي ويژه وه نه ده بي ده هينا گورۆ و، پيله يان له سه رده كرد. بۆ نه وه ي فه قتي ژا بپين و، مامۆستا كارا مه و، ده مه وه رين خووشي كه له زانستي ويژه و، نه ده بي فارسي وعه ره بيده، ده سه لات داربووه، جاروبار، فه راغي بۆتيكردونه وه، هه رئاوايه كي ده بيكري فيرگه و، مزگه وت و، حه وض و، جيبي نوپژي ئيدا، بنيات ده نا، وا، هه ل كه وتووه پاش نه وه ي نيازي جبه كي دا بين كردووه جيبي اهيشتووه، جيبيه كي كه ي كزيه وه، نه ويشتي ناوه دان كردووته وه به م پييه، ده توانين بپين، له وكاته دا، كه زانستگه به كمان نه بووه حاجي بايزاغاي به پيگ هيناني نه م فيرگه نايينانه، چه ن زانكووي له ناوچه ي بۆكاندا، دامه زران دووه نه و كاره، تاشيتاش بۆته هولي به باش نيوبردني نه وان، دياره هه رخودا شه پاداشتي هه موو، كرده وه به كي باشي پياوي خيژه و مه نده داته وه:

۲. سه يفه دين خان، كورۆي سه ردار عه زيز خاني موكري، فه رمانده ري گشتي قشوني ناصره دين شاي قاجاره، به واته ي دو مورگان، له سه رده مي ژياني خويلا (سه يفه دين خان) كه سيكي زاناترو، لي زانتر، نه بوه به ره ره كاني بكا، نه ميرنيظامي گه روسيش زۆري جامين ويستووه، به لام به داخه وه، ته مه نيكي زۆري، رانه بواردووه، به ده س خيزاني وه، ده رمان داو كراوه، دياره ده سيه ي سه ره ك هوزي ده ره به گايه تي نه وسا كه ش له كارا بووه نه وه ش بيژين، حه مه حوسين خاني كوريشي هه ر به ده وي، ده ره به گه كاني ناوچه، له شاري مه راغه دا، له فه ناره دراوه برۆانته پشه كي، ناداب و، روسومي كوردان، نوو سراوه ي محمد پور



**ماموستا مه لاهه لی و دلزی ت : ۱۳۱۰هـ - ق : م ، ۱۲۶۸هـ - ش**  
ف : شه وی جومعه ، مانگی رده مه ضانی ۱۳۵۲هـ - حه مامیانی بؤکان خوا ، لی خوشبوو  
که ورده ماموستای چازان و ، هه ل که وتوم ، له ماوه ی ژیانی پزپیتیدا ، ده یان ماموستای ،  
ودک دوکورد ناودیره کانی خوی واته : حاجی مه لاموچه مه د ( ۱۲۵۴ - ۱۲۹۶ش ) و ، حاجی مه لا  
نه حه دی ( ۱۲۶۸ - ۱۳۰۵ش ) بی که یاند . دیارده منیش له خزمه ت نه م داته دا ، ددرس خوبی بوم و ،  
نیدنی ماموستایه تیشم لی و دلرگرتون .



حاجی مه لاکمه دی وه لزی (۱۳۵۴-۱۳۹۶) ش



مهر، مه لاکمه دی وه لزی (۱۳۶۸-۱۳۰۵) ش





ماموستا مه لاجه مه ده مين نه حمه ديان ( قاجري )

پئی ده کا، له ماوه یه کی که مدا، ته واویان، ده خوینتی و له بهریان  
 ده کا، پاش نه وه ی بڑیک به خویدادی و، په لی نه ستورده بی، زور  
 جوابی باوکی، که پیاویکی زور خوایی بووه ناداته وه، له جیاتی  
 خویندن و، زوله چاکه کردن، ده که ویته شوین گه مه و کایه ی  
 منالان و، گورانی گوتن و، گیزانی چوپی و زه ماوه ندو، زه ش  
 به له ک و، شه وداوت، تاوای لی دی، دی به دی بو گورانی  
 هه لپه زکی و، گووه ند، لیی ده گیرنه وه و ده ی به ن، به پئی هوش و لی  
 هاتویی خودا، پیداو، له م هه مؤوه، هات و چوو، هه ل سورانه دا،  
 زور که م، به لکوو، به ده گمه ن نیازی به چاو ساغیش په یدا کردووه،  
 له شه زه فرهاویژیشدا (واته موشیعرین و، پیله و، ده مه لاسکا  
 کردنه وه ی به هه لبه سستی کوتووپرو، خو کردی خاوه ن کیش یان  
 به یتی ها وپیتی پر له جوین و، قصه ی سووک و ناخوش که، بو  
 بووردان و، به زاندنی یه کتر، وه ک شه زه بالوره ی کیژولانی  
 نه وسا که، له نیوان بوپرو، خوشخوین و، شه یاره کورده کانا بلو،  
 بووه) زور، ده مه وه رو، ته زده ست و، شه یار به زین بووه، بو  
 وینه جاریک بو بوزوو، نانه وه و جاجم ته نین، ده چیته لای جول، له  
 ناوایی بوگه به سی، وا، هه ل که وتوو، جوله که یه کی، زور،  
 سه یرو، سه مه ره و، فرهاویژی لی ده بی کاتی هه والی هاتنی  
 نه حمه دی کوو، به ده ره به گی ناوایی ده گا بانگیان، ده کاته،  
 دیوه خان و، حه وته یه ک نایه لی نه حمه دی کوو، بگه زیته وه و،  
 شه زه فریان پئی ده کا، تاله ئاکاما، کابرای جوله که، له فر  
 ده که وی و، بوو ده خوا، نه م کویره هه روه ها، نه سپی هه واو، مرخی  
 خوئی له میرگ و میرگوله ی خوشی و، رابواردن و سه ره روپی کاتی  
 لاویدا به تایه به ت پاش مردنی باوکی له سالی ۱۲۳۹ هـ ق دا  
 که ته مه نی نه حمه دی کوو نزیکه ی بیست و پینج شه ش سال

بووه، وئیدی که سیک نابیی سه رکۆنه ی بکا) به ژکیفی ئاره زو،  
 لینگ داوه، تا نه وهی ژۆژیک له ژۆژان، تیشکی، بیرو، باوه ژو،  
 بریسکه ی پز ته وژمی خودا په رستی، که، له ماکه و، سورشتی هه مو،  
 چه شنه ئاده میزادیک دا، شیردراوه ته وه و، خوداوه ند، ئاویتته ی  
 له شی و گیانی، گشت گیانداریکی کردۆه، ده هانای دی و، نه و  
 کویره له دنیای تاریک و سه رلی شیواوی و، بله وه زی، ژزگار،  
 ده کا، سه رنجی بو بیر کردنه وه و په ندوه ره گرتن، له ژا بردوو،  
 زاده کیشتی، ئاوینه ی دلی بی گه ردو، خه وشى خو، به ئاوی زولالی  
 توبه و، گه رانه وه و، پاش گه زبونه وه، له هه مونا کاری کۆن و  
 رابراوی مشت و، مال ده دا، گیانی خواپه رستی و، خواناسی  
 راسته قانی بی فرو فیل و، ته له که و، داوانه وه، بو گرتنی خه لکی  
 بی تاوان و، نه خوینده وارو، کو کرنه وه ی مه ژو، مال و سامان،  
 نیوده رکردنی بی ناوه روک و نیشان، به، به رله ش و، گیان و فام و،  
 هوش و نا کاری خو، دا ده کا، بو هه تاهه تایه ده بیته، سه رعیلی  
 خیللی خواناسانی کوژی روشن دل و بیرروناک و زیدخوشه ویستی  
 گه ل، له هه موو، ناوچه کانی کوردستانا.

### کاره ساته که ش به وجۆره بووه

نه حمه دی کوژ له ساله کانی ۱۲۴۰ - ۱۲۴۱ دا، پاش نه وه ی  
 زه ماوه نندینکی زور قورسی چه ن شه وو، چه ن ژۆژه له ئاواپی  
 (قورمیش) ده یازده کیلومیتری با کوری بو کان، به ده ننگ و،  
 هه لبه سته خو کرده کانی، به ژپوه ده باو به ره و،  
 (عه مبار) ده که ویته ری. دیاره وه ک گوترا، به ته نیایی و، بی چاو،  
 ساغ بووه، پاش ماوه یه ک ژینگه رویشتن. له نا کاو، ده که ویته ناو،

گيژاوي بيرو، خه يالاته وه، ناگري پيله و، خو، سه ركونه كردن، بليسه له ده روني پاكي هه لده ستيني، به تيري توانج و، پلاري زه خنه، رابوردوي خوي ده كاته نيشانه و، يه ك به يه ك ده يان نه نكيوي. زماني حال، لي، ديته قسه و، ده گو، ده سرتيني و، ده لي، تا كه ي گوناخي خه لك وه نه ستو ده گري، تيكل بوني، نيزو، مي، ژوواني شه وان، ده س گوشين و، زيكل خشان، به ليني كيژو كوران كه لين و، كولين. كردني، لاوو، گه وره كچان، پيكل ديني، سبه يني له مه يداني خيرو، شه را ولامي نه حمه دي موختارو، خوداوه ندي ميري مه زن چون، ده ده يه وه، ناخر توش ناوت نه حمه ده، چونت له رو هه لدي بلي منيش نه حمه دم و، نوم تي نه حمه ديشم، به كورتي نه وه نده به وبيرو خه يالاته وه، ده روا، هه ست نه كا، نه وه روي قيامه ت رابوو وه له خزمه ت حه ضره تي ره سول دا، راگيراو، پرسياياري لي ده كرى هاوارده كاو، به رودا، ده كه وي و، له سه ره خوده چي. ماوه يه ك نايه ته وه هوش پاش نه غياربونه وه و، وه خو هاتنه وه، هه ست نه كا، نه وه له نيواني دول و، ده ره ي نيوان قورميش و، نه شكه<sup>۱</sup> وتان دايه، ديسان ده س ده كاته وه گريان، به كولي هه نيسكدا نه وه له هه مورآ بوردوي پاشگه ز ده بيته وه، توبه ده كا، به دل به لين نه دا تازه نه گه زيته وه سه رگوراني و، شه و داوه ت و گ مه و، گالته ي باوي لاوي و، عومري به فيزو بردو. په يمان ده به ستي له مه ودوا، ده س له پيي هه لگوتني نو نه مام وشه نكه بييري خه زيم شوو، گه ردن زراو، كه له گه ت و، لاو، بوئه ماو، هه ل گري و بيته بولبولي دل سوتاوو، نه وا خوييني ذاتي وه حده ت نافه رين و،

شفيع المذنبين. دياره مه رجه كه ي وه ك پياوان ده با ته سه ر

۱. نه شكه وتان گوند بيه له نيوان قورميش و، داشه ندي لاي بوكان

کاتئى به و حال شيواو پيه و، به م جه غت و، تۆبه وه ده گه زېته وه  
 ناوايى عه مبار خوئى ده خزىنيته. قوژبنى حوجره يه كى كوڼ و،  
 تاريخه وه، ده س ده كا به زازو، نيازو، نزاو، پارانه وه له به رده رگانه  
 كه ي خوداده ندى خاوه ن به زه يى و، دلوقان لاوو، گه نج و، پيرو،  
 زورهان، به پيى باوى هه ميشه يى، به ته پل، و، توزه له و، ثمثال  
 گوزه و، چره. دينه گوزكى، گورين، بوچوپى و، ديلاو،  
 هه لپه رين، ده كه ونه شوين نه حمه دى كويز، بونه وه ي وه ك جارى  
 جاران، كوژى زه ماوه نده كه يان بو گه رم كاو، گه زى هه لپه ركيان  
 بو بمه يوئى، دواى دو زيننه وه، هه رچى، تكاى لى ده كه ن و،  
 له به رى ده پارينه وه ولام و، به رسفيان ناداته وه، پاشان هه واله كه  
 به ده ره به گى ناوايى راده گه يه نن. نه ويش به هه ره شه و، گوزه شه وه  
 فه رمانى پى ده دا. به لام نازانى ئيتر نه حمه دى كويز نه وه نه حمه دى  
 جاران نييه، شه به قى زوژى خودا. په رستى و، هه ستى نه وينى  
 پيغه مبه ر خوشه ويستى، دلى، له هه موو، ژه ننگ و، تاريخيكي زا  
 بوردو، خوو، خده ي دزيوى هه وا، په رستى، بو هه ميشه شتو ته وه و،  
 ئيدى به هه زوو، گيف و، گه فى نه م و، نه و، تازه رچه ي خوئى  
 به رنادا، تاده گاته لوتكه ي به رزى ناوات، نه شى نه م زيگا پر چرو،  
 هه لديره بيړى ناغادى ناي ناوژى بزاني، تيشكى خواناسى و،  
 دو زيننه وه ي زيگاي راسته قانى نه م ذاته له پرؤ چنه ي بيره وه، هه ست و،  
 ميشكى وا، زوناك كردو ته وه، به گيژه لو كه و، گه رده لولى ترس وه  
 به رنانى، له ته وژم نا كه وئى. چراى ئيمان و، بزواى به فوى لى  
 توژه بون، وه، پرته پرت نا كه وئى له ولاما گوتى نه وه ي تائىستاله منه وه  
 ديوتانه ناي بيننه وه، جانه وه بوو، ليژه زا، وه ك ده يان هونه رو،  
 روژن بيرو، به هه ستى كورد توشى ده ربه ده رى و، هه لوه داىي  
 هه نده ران، بوو، پاش ماوه يه ك سه رگه ردانى و، مه ينه ت و،

سه رکو نه كردن، له لايه ن ويشكه موسولمانه كاني ناوچه وه، زوډه  
 كاته سوله يمانی و، ماوه يه ك له مزگوت و، ته كيه ی مه ولانا  
 خالیدی شاره زوریدا، خه ريكی خودا، په رستی ده بی. به لام له ویش،  
 وږی، هه ل ناكه ن و، ناچار، ژو، ده كاته شاری كو، پاش  
 ماوه يه كی كه م، نه ویش جی دلی و، به ره و، نه هری ده كه ویته زئی،  
 له ناخرو، ئوخری عومریدا، كوزه گه وره كه ی به ناوی<sup>۱</sup> عه بدولا  
 ده كه ویته شوینی و، ده ی هینیته وه بو عه مبار، دواي چن سالیك  
 له ته مه نی نزيكه ی صه دو، ده سالیدا وه فات ده كا، له پاشان ماموستا  
 زوی تی كردم و، فه رموی (عه بدولعه زیز) نه وه شت پئی بلیم هه ر  
 نه و كاته ی نه حمه دی كوژ، له سه ره خو چو بووو، ته واو هوښی  
 نه هات بووه، به ر، خدری زینده ی لی په یدا، ده بی و، ده لی، كویره،  
 به ئاوات و، مرادی خوټ گه یشتی، ئیدی، نه چی بچی وه، سه ر، كاری  
 رابوردوت، نه حمه دی كوژ خوینده وار نه بووه، ته نیا قورثانی  
 له به ربووه، به لام دواي نه وه ی زیگه ی خواناسی ده گریته پیش تانه  
 وجیگایه ی بوی كراوه كوژو، ئالقه ی ده رس و، وتوو، ویزی ما  
 موستاو، فه قی، به ر نه داوه، به و هوښه خودا پیداوه ی خو  
 ی له ده ریای زانستی نه وان دا، پاش ماوه يه ك بوته مه لووا نیکی  
 باش به تایه به ت له واتای قورثان و، حه دیت كه لکی وه رگر تووه،  
 له ئاكاما، ده سه لاتیکی باشی به سه ر ته فسیرو، لیكدانه وه ی  
 قورثانی پیروز و، فه رماییشه كانی حه ضره تی ره سول و، ویره و،  
 نه ده بی فارسی و، عه ره بیشدا. په یدا كردووه. وه ك باو كم و حاجی  
 بایزنا غاباسیان ده كرد شیعری تور كیشی بووه، به و جوړه ی ده لین،  
 له طایه فه ی سه ره گایه كه میرزاحه مه ده مینی ئیره ش واته حه مامیان  
 هه رله و طایه فه یه، نه وه بوونه وه ی له جستانی سالی ۱۳۴۲ دا،

۱. دو كوری ديكه ی به ناوی قادر و موحه مه دو كچې شی بووه به ناوی له یلی:

له ده م ما مؤستای خودالی خو شوبوم مامؤستا لاهه لی وه لزیم بیست،  
هه لبت، دیسان که میک له سه رباسی مامؤستا مه لاهه لی ده زوین:  
ن: وه ستا که ریم خه لکی ناوایی هه باس ناوا، زاوچی به ناوبانگی  
ناوچه که به پی ووته ی خو ی زاینکه و، په روه رشتکه یان ناوایی عه  
مبار بووه له ته مه نی نزیکه ی ۹۷ سالیدا، له سالی ۱۳۳۷ ی کوچی،  
هه تاویدا، کوچی یه کجاری کرد.

س: که ریم خدرباغه وان خه لکی عه مبار، له ته مه نی نزیک به ۸۵  
سالیدا له سالی ۱۳۳۷ دا، بو هه میشه سه ری نایه وه

ع: صالحی مه شوشی: دانیشتی ناوایی داژبه ند، له ته مه نی نزیک  
۷۰ سالیدا له سالی ۱۳۳۶ دا، کوچی دواییان کرد.

ف: حه مه موسای فزانلی: وه ک خو ی ده یگوت زاینکه ی ناوایی  
حه ما میان بووه، له ساله کانی - ۱۳۴۶ - ۱۳۴۷ دا، له ته مه نی  
نزیکه ی ۸۰ سالیدا، بو هه تا هه تایه کوچ ده کا، ده یان گوت با  
پیره مان، هاوچه رخی شیخ، نه حمه د بووه و، زورچارچونه ته  
خزمه تی، نه وجوره ی نه وان بوواو کمانیان گیراوه ته وه، به م  
چه شنه ش نیمه، بو، نیوه ی، ده گیرینه وه شیخ نه حمه د.  
هه ربه مندالی کویر بووه، به لای باو کیوه، له حه وت سالیوه  
ده سستی کردووه، به خویندن و، له به رکردنی قورئان و، زورزو و،  
ته واوی ده کا، هه ر له مندالی یه وه خواناس و، خووباش و، پاک  
ره وشت ده بی تا ده گاته هه ژده نوژده سالانه، نه وسا، ده گه ل  
هیندیک حجیل و، ده م زوت ده بیته هاوال و، له ریگه ی لاده ده ن،  
نیدی جوابی بابیشی ناداته وه، به تایه به ت پاش نه وه ی باوکی  
وه فات ده کا، نه وچار، ده س به کاری دزیوو، ناحه ظ، گورانی  
گوتن و، شه و، داوت و، شتی وا، ده کا، تانه وه ی روژیک خودا،  
ده دلی ده نی و، ده گه ل، هیندیک کاروانی، به نیازی زیاره تی

مه رقه دی غه وشی گه یلانی به ره و سوله یمانی عیراق ده که ویته ری،  
 له لای سوله یمانی، خه وی به سه ردا، دی و له کاروان به جی ده  
 مینی و، زیگای لی هه تله ده بی، کاروان چیتیه کانیش بوئی  
 ناگه زینه وه و، ده لی، هه ر. جوړینک بی خوئی ده گه یه نیته  
 سوله یمانی و، که سیک ده بی ری نوینی بکا. له م شاخ و، چزو،  
 لیزه واره دا، له کاتیکا نه ده نگی، وه که س، زاده گاو، نه ده سستی  
 ده گاته هیچ قوناغ و، شوینیک و، هه رچی ها وارده کاو، کومه ک ده  
 خوازی، هه ر گوئی که له ده نگدانه وه ی ده نگی خوئی ده بی و، به س،  
 له لایه کی تریشه وه، برسایه تی برستی لی ده بزئی، شه که تی و،  
 شه لالی هه لسوران و، بانگ ناواز کردنیش، خوستی لی ده ستینی، به  
 ناهومیدی و، هه ناسه ساردیوه ده س ده کا به پارانه وه و، لالانه وه،  
 له به رقاپیه ی حه ضره تی باری ته عالا، پاش ماوه یه ک گریان و،  
 نزا کردن، خدری زینده لی په یدا، ده بی، دلی کویره چت ده وی،  
 ده لی، زیگام لی وون بووه، ده سستی ده گری و، ده ی خاته وه سه ر،  
 ری دیسان به نه مری خودا. زیگه که گوم ده کامسه ر له نوی، خدری  
 زینده دی و، دستی ده گری و، ده بیاته وه سه ر، زیگا که و،  
 ده لی کویره بزو، نیدی ریگات لی بزر نابئی، نه حمه دی کور، نه  
 ختییک ده زواو، به خوئی ده لی، بی و، نه بی نه وه حه ضره تی خدری  
 زینده بوو، ده سستی وه ک هوژه ی لو که یه، هیچ نیسکی تییدا نیه  
 هه ر نه وه و، که سی دی هه م چهل، به نان قه صت، خوئی له زیگا،  
 هه تله نه کاو، ده لی بو، خاطری خودا، ده فه ریام که ون، خدری  
 زینده دی و، ده گه ل، ده سستی ده گری، نه حمه دی کور به ده ستیدا،  
 ده نووسی و، ده لی، تا به مرادم نه گه یه نی به رت نادم، نه تو خدری  
 زینده ی کویر بی و، به شتیکه وه بنووسی، نه ویش به ناچارده لی  
 چیت لیم، گه ره که، ده لی، ده مه وی له مه و و لاوه هه ربه خودا و



پیغه مبه ر ه ل بلیم ده لئ زارت بکه وه، فووی به زاری دا، ده کاو، ده ژوا، جا هر له ویوه، تیشکی ژوژی خودا په رستی راسته قانی له ده لاقه و، که لپن و، قوژینی دلئ، ده گه ژئ و، په نوری خودایی، نه حمه دی کوژ، ده بیته، بولبولی، نه ناخوانی گولی نه وینی خودانا سی و، په سندی حه ضره تی ره سولئ موختار.

ص: میرزا حه مه ده مینی میرزا با بیز، خه لکی حه مامیان، ده یگوت شیخ نه حمه د له طایه فه ی نیمه یه، دیاره پیمان ده لپن، سه ره گا چن بنه ماله یه کمان له ناوایی شوژجه ش هه یه، باوکی شیخ نه حمه د ناوی شیخ مه لا موحه مه د بووه، به لام چونکو له وتوو، ویزدا، زوره و وشه ی با بوئی ده کارهینا وه، نیوی بابوئی لئ نراوه مه لا موحه مه د به فه قییه تی له زیو که و، ماشکان (دوئاوایین له لای سیلوی، ناوچه ی به ربته ی لاجانی سه ره به خانئ پیران شاره وه) ده چپته شنوو، سابلاغ، پاش له خو، بونه وه ی دهرس خویندن له دئ یه <sup>۱</sup> کی شنوو، ده بیته مه لاو، هه رله وی ژن <sup>۲</sup> دینئ، شیخ نه حمه دی له وی له دایک ده بی، دوا ی ماوه یه ک، به هوئی نا کو کیوه دپته داشبه ندو، عه مبار: مه لا موحه مه د، خوئی مریدی مه ولانا خالید بووه و، چن جار ده چپته خزمه تی و، له م ریگایه شدا، گویا، تا، راده یه ک سر که و توو، بووه.

ق: مام حه مه، وه ک دوستی به رژیم، میرزا برایمی نه فحه می بوئی گیزا و مه وه گویا نه بیره ی شیخ نه حمه ده، گوئویه تی کاتی شیخ نه حمه د، له نزیکه ی سه دو، سی، چل سال له وه پیش ده یه وی نه مری خودا، به جپئی بپنی مال و، مندا ل و، که س و کاری خوئی کوّده کاته وه و، ده لئ، من شه وی جومعه ی ثایه نده، گیان به گیان

۱. نه و ناوایی و گونده ش وه ک له پاشان باسی ده که بین شیوه سناکه، که نیستا پانی وه شاری شندواوه

۲. گویا نبوی شه مزین بووه:

نافه رین ده سپیرم، ئیوه شیوه نم بو مه که ن و، له خؤتان مه ده ن، زور ساده بم نیژن، گۆزه که شم له لای باو کم، له سه رنه و ته پولکه ی زو کاری موچه که هه ل که نن و، له وی به خاکم بسپیرن، هه رمام حه مه سه باره ت به که زامات و، که وره یی شیخ نه حمه دگوتویه، کاتی ژن، ژانیان هاتو تی و، به ژانه وه بون و، دره نگ لی بونه ته وه، چون کلاوه لبادینه که ی شیخیان هیناوه، ناویان پی خواردو ته وه خودا، ده فریایان هاتوو، (به لام من مه لاهه زیز) سه باره ت به که وره یی شیخ نه حمه دو، خو به که م زانی نه و ذاته، ده گه ل نه وه شا به گولیک به هارنایه و، به پیلک ده ریا، ده تاریف نایه، ده لیم نه وه نده به سه، له ماوه ی ژیانیدا، ناوی نه حمه دو، کور، که نیویکی ناحه ظو، دل بیزه له خو ی نه کردو ته وه و، به ناز ناوی دورو، دریز خو، خه صلته تی زا بوردوی له خه لک نه شاردو ته وه، له هه ر پارچه هه لبه ستیکا به سه ر خو ی دا هاتوو وه، وه بیر خه لکی هیناوه ته وه که من هه ر نه و، نه حمه ده کویره ی سه رده می لایم و، ئیستاش نه که وتومه ته سه ر ژینگای خودا ناسان، ته نانه ت کاتی ده بیسته وه ناوی شیخیان به سه ر، دا، بزیره، نه ویش له کاتیکا نه ونیوه زور، به رمین بووه بوینه شاکانی قاجاریش، وه ک خه لاتیکی فره به نرخ، به به رهیندیک که سیان، دا، ده کرد، بی نه وه ی خو ی شلوی بکا، نه م ناوه ش، له سه ره خو ی لاده باو، ده لی، نه حمه دی شیخ باب پده ر، مه دحی نه بی خیرالبشر: گه ربوت، ته واو، بی بی به سه ر، نه یمن له خو فی مورته عیب:

لیره دا، نه وه ی له باره ی شیخ نه حمه ده وه نوسرا بو، یان بیسترا بوو، کو تایی هات و، ئیستا، ده گه ژینه وه، سه رنو سراوه کان و، لی توژینه وه یان بوئه وه ی، وه ک له به را، زامان گه یاند بوو، راسته قانی ژیان و، به سه رهاتی نه حمه دی کورمان باشر بوژون بیته وه.

ده گهل نه وهی زور بهی نه و که سانهی باسمان کردن و، سه بارهت به نه حمه دی کور شتیکمان لی گیرا نه وه. دیارده ونا ماژه یان بوو، چه رخی سه رده می ژیانی شیخ نه حمه د کردوه و نووسیویانه. له چه رخی سیزده هه می کوچی مانگیدا، ژیاوه به لام هیچکام به لگه یه کیان له و بابته وه، نه هیناوه ته وه، ته نیا ماموستا قاضی شنو نه بی، نه ویش به هه لبه ستیک به نیوی نمونه قنیاتی کردوه و، به که لک وه رگرتن له م هه لبه سته که، به حیسابی نه بجه د، نه کاته ۱۲۷۰ ده لی، نه حمه دی کور له سالی ۱۲۷۰ دا، هیشتا هه ر زیندو بووه، دیاره نه م شیوه نویسه، له روانگهی ژاوه و، توژینه وهی زانستیدا، زور له بهر، دل، نی یه.

۱: ماموستا عه لاهه دین سه جادی، ته نانهت بو نمونه ش هه لبه ستیکی. له هونراوه کانی نه حمه دی کور نه هینا وه ته وه، هه رنه وه ندهی راگه یاندوه، نه م ذاته له چه رخی سیزده هه ما ژیاوه، ۲: دوکتور مه جدیش، هه ربه وهی له باوکی پایه به رزو، چازانی خوئی و ماموستای نیمه خوالی خوشبوو، حاجی مه لاحوسینی مه جدی بیستوه، که نه حمه دی کور له چه رخی سیزده دا، ژیاوه، وازی له به لگه هینانه وه هیناوه

۳: کاک (قادری قاضی) بی نه وهی قامک بو سه رده می ژیان و، به سه رهاتی راسته قانی نه حمه دی کور، ژاډیری. دیته سه ر چیروکی خدری زینده و، فوو، به زارا کردن و، بون به شاعیر، پاشان ده لی، هه لبه سته کانی نه حمه دی کور یان خسته ناو چومی (ده جله) وه. وه ک ده زانین نه م زئی یه، به ناوه راستی به غدا دا، نه ژوا، خه لکی به غداش زور به یان عه زه بن و، له کوردی نه ویش شیعی نه حمه دی کور نه گه پشتون تابیان به ن، ده چومی. ده جله یان باوین، دیاره زوریش دوره ماموستاو، مه لاو، صوفی وه ده رویشی سوله یمانی نه م

هونراوانه يان بردبیته، به خداو، له وئی به ناویان دا، دا بن زه ننگه  
 مه به ستي کاک قاضي چو می تانجه زوی خاک و، خوئی ماموستا  
 نالی بی. به لام چونکو ده جله زور، نیو به دهره وه یه و، تانجه زو،  
 بی ناوه، توشی هه له بووه.

۴: برای به ریزو، دیوناسی له میژینه م کاک (صدیق بو ره که بی)  
 چه ن مه به ستيکی نووسیوه، له ته ک راسته قانی و، نه وه ی به چاو،  
 نه بینری نایه ته وه، بووینه، (۱) رایان گه یاندووه نه حمه دی کور له نا  
 وایی حه مامیانا، هاتوته دیناوه، وه ک باسکرا، نه له وئی له دایک  
 بووه و، نه قه تیش، مالیان چوته نه وئی، دیاره نه م هه له یه ش له وه وه،  
 سه رچاوه ی گرتووه، ناوایی حه ما میان له سه ره تای چه رخی  
 نوزده هه می زایه نیوه تاهه م چه ن ساله ی دوايي: هه میشه جینگه ی  
 ماموستاو، فه قئی و، خویند کاری ئایینی بووه، له هه موو،  
 لایه کی ولاته وه فه قئی بو خویندن رویان تی کردوه به م هویه وه له هه  
 موناوچه کانا، نیودیر بووه، نه مه له لایه که وه وله، لایه کی تریشه وه  
 مه زن نشینی ناوچه و، سه رعیلی دیبو کریش بووه، جام به م پی یه  
 ماموستا بو ره که بی لای وا بووه نه شی نه حمه دی کور خه  
 لکی حه مامیان بی (۲) نه لی نه حمه دی کور، هه رله حه مامیان چوته  
 به ر خویندن، نه گه ر نیمه خوینده واری و، چونه ناو فه قییه تی نه  
 وانیش به سه لمینین، ده لین نه وسا که حه مامیان مه دره سه و، فیر گه ی  
 لی نه بووه. تا، نه و، له وئی بچیته به ر خویندن (۳) نه نوسن پاش چوار  
 سال خویندن ته واو، نه کاو، له سوله یمانی وه، ده گه زیته وه  
 حه مامیان، وه ک ده زانین خویندنی سه رده می نه حمه دی کورو،  
 ته نانه ت هئی نیمه ش لانی که م ۱۲، تا ۱۵ - ۲۰ سالی نه خایاند که

۱. واته تا سالی ۱۳۵۲ کوچی هه تاوی که ماموستامه لاعه لی وه لزی وه مات ده فه رموی،  
 حوجره ی حه مامیان هه رئا وه دان بوو، فه قئی، ده رسیان لی ده خویند:

واته نا کړی نه حمه دی کور له م ماوه که مه دا، خویند نی مه لایه تی ته واو کړدبی و، بو بیته ماموستای ناوایی (۴) نویویانه له گورستانی عه مباره ی حه مامیان نیژراوه، وه کسو دیتراوه و، بیستراوه له ناوچه ی بو کانا گورستا نیک به ناوی عه مباره نه بووه و، نی یه، تا شیخ نه حمه له وینده ری به خاک نه سپیرا بی.

۵: برای به رژیزو، تیکو شهرم، (میرزا برابمی نه فخره می) ته نیا رای گه یاندوه نه حمه دی کور له ته مه نی ۹۹ سالیدا وه فاتی کردوه و، ناوی باو کیشی که ریم بووه، ئیدی خوئی له به سه رهات و، سه رده می ژیانی بواردوه.

۶: کاک (خالید خاکی) بی نه وه ی ناوی چه رخ و، صه ده ی ژیانی نه حمه دی کور بی بی نه لی، نه م ذاته چوته عه ره بستان. نه گه ره به ستیان له عه ره بستان مه گه و، مه دینه یه. تائیستا نه بینراوه و، نه بیستراوه نه حمه دی کور چو بیته مالی خوداو، بیان گوتبی حاجی شیخ نه حمه دی کور، خوشی له هیچکام له هه لبه سته کانیدا، ناوی چونه مه که نادر گینی و، ناماژه بوئه و مه به سته نا کا، پاشان نه نویی نه وه یه کی نه حمه دی کور ماوه و، له هه وشاره، به لام هیچی لی ناگیرته وه، لام وایه حه جی نه حمه دی کوری له ته ک کاک نه حمه ۱ دی سوله یمانیدا، لی گورابی و، له وه وه توشی نه م هه له یه هاتی، دیاره هه رخوداشه به هه له ناچی و، سه ره نگرئی نابی.

۷: ماموستای پیرو، کولنه دهر و، به رژیز یشم (بابا مه ردوخی روحانی) را، ده گه یه نی هیندیک لایان وایه زاینگی نه حمه دی کور ناوچه ی دهوک و، زاخوی کوردستانی عیراقه، نه م بو چوونه،

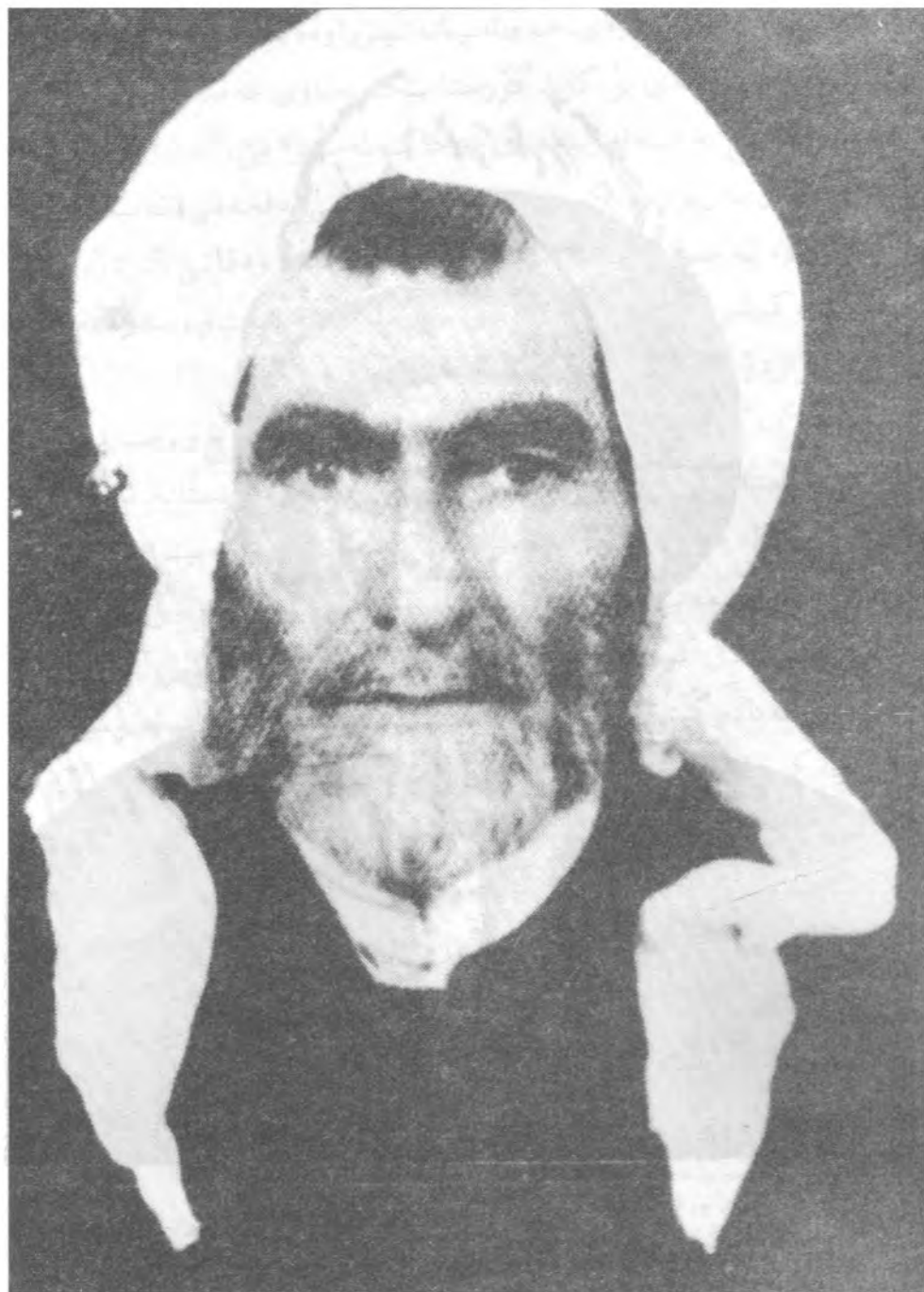
---

۱. که له سالی (۱۳۰۵) دا کوچی دوایی پاش ۹۷ یان ۹۸ سال کردوه، واته له سالی ۱۲۰۷- یان ۱۲۰۸، دا، هاتوته دیناوه، وه ک لیکي ده ده پنه وه ۵ سال بهر شیخ نه حمه دی کور، وه فاتی کردوه:



شیخ معروفی نودی (۱۱۶۶-۱۲۵۴هـ-ق)

زاناوشاعیر و پیاوچاکی به ناوبانگی کورده باوکی کاک احمدی  
شیخه و باپیری شیخ سعیده و باپیره که زه ی شیخ محمودی نه مره ناوی سید  
محمدناسراوه به معروف (له سالی ۱۱۶۶)ئی کۆچی داهاتوته جیهانه وه وه (۱۲۵۴ له سالی)  
داکۆچی دواپی کردووه. پترله ۵۰ په راوی نایینی و نه ده بی وزانیاری بوبه جی هیشتون



ماموستا مه لاهه مه ده مين وه نزي ( نه شعه ري )



**مه و لاناخالدنه قشبندي (۱۱۹۳-۱۲۴۲هـ ق)**

ناوی (ضیال‌الدین کوزی احمدی کوزی حسین) ه له عه شیرتی جافه وه سالی ۱۱۹۳ی کوچی داله  
قه ره داغ هاتوه ته جیهانه وه (له شه وی هه ینی ۱۴ی دوالقعه ۱۲۴۲ی کوچی دا،  
کوچی دواپی کردوه) وه له شاری شام له صالحیه نیژراوه نابراوده یان کتیبی  
نایینی جوړاوجوری له شوین به جی ماوه .





### کورته به ک، له ژبانه ی کاک نه حمه دی سوله یمانی

وه ک، ده زانین، دامه زرنه رى  
 ژه وشتى قادری عه بدولقادی گیلانی  
 سه ربه هه ریمى کرماشانه وه  
 (۱۷۰۷ - ۱۱۶۶) بووه، پاشان له لایه ن  
 شیخ مافى نوډی، به رزنجه یی  
 (۱۸۳۸ - ۱۷۵۳) که به بنه چه ک  
 ده چینه وه سه رشاهه بدولعه ظیمى  
 شاری زبى لای تاران و، شیخ عبدالعزیزى  
 شاری شنو. دیاره نه و دوانه بران و،  
 له توره مه ی حه ضره تی حه من: بره وی  
 سه ندووه، ژه وشتى نه قشبه ندیش  
 که ده چینه وه سه ر به هانه دینى بووخارایی  
 (۱۳۸۹ - ۱۳۱۷) له لایه ن مه ولانا خالیدی  
 شاره زوری وه (۱۸۲۶ - ۱۷۷۹)  
 وه بیره و، که و نووه و، ژمینى ساندووه،  
 دیاره لایه نگرانی گیلانی بیان گوتراوه  
 ده رویش و، هى مه ولانا خالیدیش. صوفى  
 کاک نه حمه دیش که، تاقانه ی شیخ  
 مافه وه، له سالی ۱۲۰۷ یان ۱۲۰۸ دا، له

شارى سوله یمانى داها توتوته دیناوه، وه ک  
 ده گیرنه وه، گوایا، باوکی، بهر له هانه  
 دنیای کاک نه حمه دا، خه ونى دیوه،  
 که کورى ده بی، دیاره زور به وخه وه،  
 خوشحال ده بی چونکوو، له چاخى  
 پیری و، زور هانی دا بووه، نه وسا، دینی  
 کتیبى نه حمه دی (فهره نگو که ی عه ره بی  
 کوردی) بو، دا ده نی، کاک نه حمه د،  
 هه ربه لاویتی له سه ر فه رمانسى باوکی،  
 ده چینه حه ج و، له وی چاوی به پیاویتی  
 مه راکشى ده که وی و، له م پیاوه، فیرى  
 زانستى (عِلْمُ الْحُرُوفِ) و نرخی ژمیره  
 (قِیَمُ الْأَعْدَادِ) وجه فرناسى بووه، دواى  
 نه وه ده ستى کردووه به دروست کردنى  
 (گوله به ند) وه ک ده گیرنه وه و، جیسی  
 ادموندیش، نووسیوتی و، من چیرو  
 که که یم له کتیبى ناداب و ژسومى  
 کوردان) دا هیناوه کاتى سولطان  
 عبدالحمیدی دووه م (۱۹۰۹ - ۱۸۷۶)  
 ده یه وی بچینه نویشی هه ینى.  
 هه رمه نی یه کان له روژی ۲۱ ر ۱۹۰۵ دا،  
 یومبا، ده خه ناو کالی که کانی،  
 سولطانه وه، بی نه وه ی بیکورن، به لام،  
 عبدالحمید، چی لی نایه و، ده لی، نیوه  
 ناتوانن من بکورن، چونکه، گوله به ندی  
 کاک نه حمه دم پیوه به.<sup>۱</sup>

\* ص ۱۰۱ زمانى یه ک گرتوی نه ده بی - جمال نه به ز روزنامه جهاد ناسی ۱۹۹۰ - ناداب و  
 رسمى کردوان چاپ ۱۳۷۰.  
 ۱. کاک نه حمه د پتر نه ۱۲۰ کتیبى نایینی به زمانى عه ره بی و فارسى نووسیوه و، خه نک،  
 که نکبان، نی، وه ر، ده گرن.

زه ننگه، له زوانگه به کی پيشوی ماموستا هه ژاروه رگيرابی، چونکو، وه ک له دواییدا، بوتان باس ده که ین لایان وابوو، نه حمه دیکي کوپتری ترله کوردستانی با کوردا هه بووه، که هه لبه سته کانی قه واره و، تام و، چپژیان ده گه ل هه لبه سته کانی نه حمه دی کوری موکریانی دا زورلیک نزیک بوون. هه لبه ت هی نه و، به زاراهوی کوورمانجی ژورو بون به لام، ماموستا روربه یانی ده یان فرموو، نیمه هه رنه حمه دیکي شاعیری کوپترمان بووه نه ویش نه حمه دی کوپتری موکریانی به، دیاره منیش مه به سته که م ژون کردوته وه، که هه رکیان هه ریه کن، جا به م هوپه وه بابا مه ردوخ فرمویه تی. له ناخرو، نوخری عومریدا هاتوته موکریان و، هه رله ویش کوچی دوایی کردووه.

۸: (حاجی قادری کوپی) به درکاندنی ناوی نه حمه دی کوورو، هاویشتنه، لیز گه و، ملوینکه ی پز له دوژو، مه رجانی زیزی ناوی هونه ران و شاسواری به لاغه تی کوردانه وه، پله و، پایه ی شیخ و، هاوچه رخ بوونی نه وانی ده گه ل خووی و، حاجی مه لاعه ولای جه لیزاده و زورشتی تری بو ژون کردوینه وه، که به خواستی خودا. له، لاپه ره کاسی دیدا به دزیژی ده یان خه یینه به رچاوی خوینه ره وه نازیزه کانمان.

۹: ماموستا (فاضی خضری) به زا گه یاندنی نه مه به سته که، گویا. نه حمه دی کوور ده گه ل شیخ مه لا یوسفی خانه قای برهان نیودیربه، شه مه دین. دا هاتوو، چوی بووه، نه وه مان بوژون ده کاته وه، نه حمه دی کور، له ده ورو، به ری ۱۳۰۰ ی کوچی مانگیدا، هیشتا هه ر زیندو، بووه چونکو شیخی برهان له ساله کانی ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ دا، هاتوته دیناوه نزیکه ی ۲۵ تا ۳۰ سالیکیش خه ریکی خویندن و، چه وسانه وه ی طه ریه ت بووه پاشان واته له نزیکه ی

۱۲۷۰ و ۱۲۷۵ دا، هاتوته برهان و، شه‌ره فکه ندو، له سالی ۱۳۲۸ کوچیشا. وه فاتی کردۆه.

۱۰: خه لیفه سه بیدیانی مه‌باد. ده گه‌ل نه وه شا قاضی خضری ده یگوت نه وه له بستانه‌ی نه حمه‌دی کوور، که خه لیفه به خه طی مه‌لاره حیمی هه وشاری له چاپی داوون هی منن، وه‌ری گرتن و، نه‌ی دامه‌وه له لایه کی که شه‌وه زور. که س گازنده له خه لیفه ده که ن و، ده‌لین، هه‌رچیکی چاپیان ده کابه هوی ده‌س تی وه‌ردانه وه له، که لکیان ده‌خاو، ره‌نگه راستیش بکه‌ن، من ده‌لیم، مالم حه‌قه، نه‌گه‌ر خه لیفه نه‌هاتباو، نه‌وشتانه‌ی نه‌ویش نه‌وساکه له چاپی نه‌دابان، که ئیستاش خه‌لک که لکیان لی وه‌رده گرن رژیمی دژی نه‌ته‌وه‌ی کوردی شاه‌نه‌وانیشی له‌ناو، ده‌بردو، نه‌مرۆ به تیتوش ناویان نه‌ده‌ماو، به‌ته‌واوی له‌بیرده‌چونه‌وه، جا به‌م پییه‌من به‌به‌شی خووم نه، له‌وه‌نده‌ی دا سوپاسی لی ده‌که‌م، چونکوو، لام وایه شتیک له‌هیچ شتی باشته‌وه. ده‌کری بیته‌بن چینه‌ی زورشت

### چه‌ن سو که باسیک

به‌رله‌وه‌ی بیسه‌سه‌ریاسی ژیاو و. هاوچه‌رخنی نه‌حمه‌دی کوورو، حاجی قادری کووی به‌پیویستی نه‌زانم ه نه‌م چه‌ن بابته‌ی خواره‌وه، بده‌مه، به‌ر، سه‌رنج و. باس و، لی توژییه‌وه.

۱: چیرۆکی خدیری زینده ۲: چه‌ن نه‌حمه‌دی کورمان بوون ۳: ناخو: نه‌حمه‌دی کور خوینده‌وار بووه ۴: ئابا یارچه‌هه‌لبه‌سنی یاره‌سول‌الله ده‌لیل و، دل‌حه‌زنیم‌ره‌حمه‌تی هی نه‌حمه‌دی کوور. یان نه‌حمه‌د موختاربه‌گی جاف ۵: هه‌لبه‌سنی به‌هاره‌هی نه‌حمه‌دی کووره‌یان ناکری ئی نه‌وان بی ۶: نه‌حمه‌دی کوور خه‌لکی ناوچه‌ی موکری بووه‌وه، له‌شیوه

سماقی شنۆ. یان له عه مباری بۆ کان هاتۆنه دونیاوه، یان خه لکی ناوچه ی زاخوو، دهۆکی عیراق بۆوه.

خدري زينده: راسته چيزو كي خدري زينده. له لايه ن زور كه سه وه، باسكراوه و، زور شاعيري وه كوو، خواجه حافيظي شيرازيش<sup>۱</sup> ناويان خستۆ ته نيو ليزگه ي هه لبه سته وه وه ك نه لي: قطع اين مرحله بي همره ي خضر مكن: ظلمات است بترس از خطر گمراهي: له گه ليك كتيب و، نووسراوه شا، هاتوو. هه ر كه سه ي جور يكي لي دواوه و زيان گه ياندوو، نه م ذاته تا ئاخري زه مان هه ر نه مينيته وه، چونكو له وئاوه حه ياته ي خوار دۆته وه، كه به سه دان كه سي وه ك نه سكه نده ري زۆمي وه شويني كه وتن و، له ريگه ي وه ده س هيئانيدا، گيانيان له ده س داوه و، دليان توقي وه، بۆوينه چهن كتيبكتان بۆدينينه وه (۱) نه بو حاته م كوړي موحه مه د، كوړي عوتمان خه لكي سه جستان له، كتبي المغيرين، داده لي به ته مه نترين مروفي به ره ي ئاده ميزاد. خضري كوړي قابيلي باوه ئاده مه. (۲) سيبتي كوړي جه وزى له كتبي (تذكرة الخواص) دا، نه لي، تاقميك له ئاده ميزاد، ته مه ينان زور، دريژه، وه ك خدري زينده و، مام نه لياس. نه م دوزاته هه موسالي جار يك، پيكه وه، كو ده بنه وه و، چهن تاله موي سه ر، ئالو گور ده كه ن. بۆنه وه ي هه ر كات ي نه كيكيان تاسه ي نه وي تري كرد. تاله مويه ك هه ل پرو زيني و، له لاي يه ك سه ره ه ليين. (۳) قه ره خه ليل. له په راويزي خويا، له سه ر راقه و، شه رحى عومه سه عدى ته فتازانى. له سه ره قايدى نه سه فى، ئيژي. هيئديك له گه وره، گه وره كانى ناييني لايان وايه. چوار كه س له راسپارده كانى خوداوه ندى ميري مه زن. بۆهه تايه هه تايه

---

۱. يان ماموستا نالي كه ده لي: هه رچه نده كه عومري خسرو، حامى جه مت بوو چونكه نه ده زوره چومريكي كه مت بوو

(تااخري زه مان) هه ربه زيندويي نه ميئنه وه خدري زينده له سه رعه ردو، ويشكانيا. مام نه لياس، له ناو، ناوا، عيس وئيدر<sup>۱</sup> يسيش له نا سمانا. (۴) شيخ موحيه ديني عه ربه بي، له بابي ۷۳ ي كتبي (الفتوحات المكيه) دا ده بيژي، خوداوه ند چوار كه سي له راسپارده كاني خوئي. كه سيانيان خاوه ن كتيب و، ياسا بون وه. ك ئيدريس و عيسي و، نه لياس و، يه كيشيان بي كتيب بووه، وه ك خدر، هه ربه، هه يكه ل و، قه واره وه، هيشتوته وه (۵) حافظ، كوري حه جه ري عه سقه لاني له كتبي، (الأصابة في تميز الصحابه) دا ئيژي، من كه سيكم نه ديوه، خدري له ريزي ياراني حه ضره تي پيغه مبه ردا، دانا بي واته كه س نه يگوتووه نه م شه خصه به خزمه ت حه ضره تي ره سول گه ييشتووه، ده گه ل نه وه شا زور كه س له زاناياني ئسلام، سه باره ت به ته مه ني دريژي خدر دووان (۶) امام موحه مه د، جه ريري طه به ري له عه بدولاي كوري شه وذه ب نه گيريته وه، خدر، ئيراني بووه و، نه لياسيش بنه چه ك جووله كه يه و، نه م دو ذاته هه موسالي جاريك به يه كه وه، كوئه بنه وه. دياره زور كه سي تریش باسي نه م مه به سته يان كردووه، به لام له وه زياتر. هينا نيان به پيوست نازانم. به لام ده گه ل ته واوي نه و، ليدوان و باس كردنانه شا، نه م مه به سته. ناتواني يه نه پاله و، پشتي زانستي بي، نه پال بدا به، به لگه ي ناييني وه..

پاله و، پشتي زانستي ني يه، چونكو زانستي ژيان ناسيي نه مرو، ده ري خستووه و، راي، گه ياندووه، كه سيكي وه ك خدري زينده و، مام نه لياس، كه وه كوو، هه موو گيان له به ريكي تر. پيداويستي سوروشييان به خواردن و، خواردنه وه و داين كردني

۱. هه روه ك عيسايي لايان وايه حه ضره تي عيسا ماوه. موسايش لايان وايه حه ضره تي ئيدريس ماوه و، به يه كه وه له ناسمانه كاندان:

گشت نیازه کان هه به. ناکرئ پاش چه ن هه زار سال هه ر  
بمئینه وه و، که سیکیش نه یان بینئ یه، لانی ناینیشی نی یه. چونکوله  
هیچکام له فه رمایشته راست و، ره وانه کانی حه ضره تی ره سولا.  
وه ک عه سقه لانیس ده گیریتته و، ده لئئ که سیکم نه دیوه خدری  
زینده ی به صه حابه ی پیغه مبه ردا نابئ، نه ها تووه نه م شه خصه چو  
بیته خزمه ت رسول یان خو حه ضره ت باسیان لیوه کردبئ و،  
فه رمه وویتی، دیومه، دیاره نه گه ر خدر زیندوو، بوایه له ماوه ی ۶۳  
سال، دا، لانی که م، وه ک وه یسولقه ره نی، یه ک دو، جار، هه ولی  
نه دا، بو نه وه ی به خزمه ت حه ضره تی ره سول بگا، سه ره زای  
نه وه ش نه گه ر بلین خدر پیغه مبه ریش بوبئ، که هیندیک لایان  
وابووه، دیسان به واته ی بی گری و، پیچی فه رمایشی قورئانی پیروز  
(که له سوره ی زوممرا، نه فه رموی: اِنک مَبِتٌ وَاِنَّهْم مَبِتُوْنَ، نایه ی ۳۰  
واته نه ی موحه مه ئیوه ش نه مرن هه روه کوچون راسپارده کانی به رله  
تسوش مردون) مردوه و، چوته وه باره گای به رزی خوداوند، یان  
نه وئایه ته که ده فه رموی وَاِنَّا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَ الرَّسُلُ سوره ی  
ئالی عمران نایه تی (۱۴۳) واته، موحه مه دیش پیغه مبه ریکه و،  
وه فات، ده کا، هه روه کو، هه موو، پیغه مبه ره کانی به ر، له وان،  
وه فاتیان کردووه بیجگه له وه ش، هه روه ک له چیروکی حه ضره تی  
موسی له قورئانا. ها تووه خدر، یه کینک بووه له هه ره خواناسه گه  
وره کانی بنه چه ک جوله که، که واته نه توانین بلین، چیروکی  
هه رمانی نه وانیش ته ون و، کری بیری جوله که یه و، له روم و، یونانی  
به روشدا باو بووه، پاشان له چه رخی دوهم و، سیهه می کوچی  
مانگیدا هاتو ته ناو ئیسلام و، ره نگو، روویه کی تری به خویره وه  
گرتووه، نه وه ش ده زانین، دوا ی نه وه ی خدر و، موسی سلاوی  
خودایان له سه ربئ، لیک جیا بوونه وه، نیتر باسیک له، خدره وه نه

کراوه، که وا بوو، خدری به ناو زینده هیچ جوړه پيوه نديکي له،  
 ته ک نایني پيروزی نسلما، نه بووه نه ویش به م جوړه ی باسی  
 نه که ن، دیاره نایني به رزی نسلما. ده گه ل نه و چه شنه بیرو، باوه  
 رانه دا، نایه ته وه، به م پي یه، له نا کامی باسه که دا، نه لین شیخ  
 نه حمه دی نئیمه ش نه، خدری دیوه و، نه نه وانیش فوویان به ده می  
 نه حمه دی کوړا، کردووه، تا به م فوویه هه سستی هونه ری و،  
 خواناسی، له و کویره دا، هه ل جووی بی و، ده سستی کرد بی به  
 هه لبه ست و، شیعر گوتن، هه ست و، هیزی هه لبه ست شتیکی  
 سورشتی یه، به فیژ کردن و، فوو، به ده ما، کردنی نه م و، نه و، به دی  
 نایه و، هه رگیز او، هه رگیزیش که س نه ی دیوه و، ناشی بیني.

#### چەن نه حمه دی کوړه هه بوون

هه روه ک خوالی خوشبوو، حاجی قادری کوږی له پارچه هه  
 لبه سستی شاسواری به لاغه تی کوردانا، ناوی هیندیک شاعیری  
 ناو نه حمه دی. وه ک نه ستیره یه کی وورشه داری ناسمانی ویره و،  
 نه ده بی کوردی، نیشان داوین و، من خوشم تاه نیستا بوم دوژراونه وه  
 نه مانه ن

(۱) ماموستا نه حمه دی خانی (۲) نه حمه دموختر به گی جاف  
 (۳) شیخ نه حمه دی بستی خوژ خوړه (۴) شیخ نه حمه دی سریلاوای  
 موکری (۵) نه حمه د، حه لوای ره حیم خان (۶) نه حمه د مه هجوری  
 کرماشانی (۷) نه حمه ده ردی (۸) نه حمه د بامه زنی، وه ک ده بیژي:  
 ناه و، فه غان نه فرۆ که نه: ئیرو، نه له م، پشکا مه نه: عومری مه،  
 بووری ته شقه لا: دایم به عشقی موتبه لا: گه رده ن رقه ندیلنې فه دا  
 شوو علی شفه ق دا، سه رحه دا: دیمی شیرین و بوروزه ر: بسک و،

که زى بهردانه سەر: ئىرۆ، هه لات فه جرا، سه حەر بولبول ده که ن، بانگ و، صه: لا به ردا، مه، ناگر، هاته ره خ؛ گوت وه رنه پيش وان مه شعه لا (٩) نه حمه د، کو ماسى، (١٠) نه حمه د، ده ربه ندى. (١١) شيخ نه حمه د جزيرى، دياره حاجى قادر. ناوى نه م سى ذاتهى دووايى نه باو، نه لى.

دوو، وه حیده ن، موحه مەد، دوو، نه حمه د  
يه كى كوماسى يه، يه كى، ده ربه ندى

له جزيرى يه كيكه شيخ نه حمه د: صاحبي ناوو، مورشيدى نه رشه د: نه وهى جامى گوتوتى نه مه يه: له و قصه و، مه دحه، مه قصه دى نه مه يه.

پيرمردى بدیدم به جزير = نيك مردى بدیده ام زحرير  
که وابو نه حمه د ناوى شاعير، جگه له نه حمه دى کوڤر.  
هه رنه وانه بوون ناوبر<sup>١</sup> ان. به لام ماموستاي پايه به رزى کوردو، به واته ي دوکتور که مال مه ظهه ر نه حمه د (کتیبي ميژوو) شاسواری ويژه و، نه ده بى کوردى و، فارسى (ماموستاه زار) هه روه ک له به را، ده به ندى ٧، بابا (مهر دوخ) باسما ن کرد، لايان وابوو، له ناوچه ي جزيرو، بو تان، نه حمه ديكى کوڤرى تر، هه بووه به زاراوه ي کوردى کوڤر مانجى ژورو، هه لبه ستى خواناسى و، صوفيانه ي گوتووه، صوفى و، خواپه رسته كانى ناوچه ش، وه ک هه لبه سته كانى نه حمه دى کوڤرى موکريانى کردوياننه، به رو، به ده ننگ و، سووزه وه. له کاتى خوڤى دا، ده يان خویننه وه، دياره نه وهى سه باره ت به نه حمه دى کوڤر له موکرياندا، له مه ر، چاو پيکه وتنى خدرى زينده و، فوو، به ده ما کردنى دا، ده بيسرى، له باره ي نه ويشاهه ر،

١. هه لبه ت وه ک له پيشه وه شدا، رام، گه ياند، مه به ستم نه. وانه به که تايستامن زانيو من:



دهم بیست، ماموستا باسه که ی ده گه ل ماموستا رۆژ به یانی و، مندا، دژیژه پی داو، فهرموی، نازانم، کامیان. له کامه یان هه لبه ست وهر گرتوو، چونکوو، تام و، چیژیان زۆر، وه ک یه ک ده چیی، بۆم، رون نه بۆته وه کام کویر. بۆته ماموستا، چاوساگی هه لبه ست گوتنی نه وی که یان نه وه ش زونه. نه وه ی که وتۆته شوین نه وی تریان، ده بی هه ر وه ک زاراوه ی، خو ی زانیوه له، زاراوه ی نه وی دیش. زۆر باش، زانا بووی. واته هه ردوک شیوه ی کورمانجی ژورو، ناوه ندی زانی، بی به لام پاش نه وه ی ماموستا رۆژبه یانی ماموستای به ناو بانگ و، میژوو، زانی کورد فهرموی، له میژووی هونه رانی کوردی کورمانجی، ژورودا هیچ نه حمه دی کو یریکمان نه بووه. که وا بوو، دوو، نه حمه دی کویری شاعیریش نه بوون. عه رضم کردن به م جوړه ی من له خه لکی ناوچه ی بۆکان به تایه به ت ماموستا مه لاهه لی حه مامیانم بیستوو که نه وانیش، له زمان حاجی مه لاهه بدولای وه لزی باو کیوه که له، سه رده می ژیانی نه حمه دی کویری نیمه دا. ژیاوه و، بۆی گیراو مه ته وه، گوتی، نه حمه دی کویر. ماوه ی چه ن سأل له خانه قای شیخانی شه مزین له ناوایی نه ریدا. ده مینسته وه. پاشان ده گه ریته وه عه مبارو، له وی وه فات ده کا، ده کری، نه و نه حمه ده کو ره ی جزیره، بۆتان. هه ر نه و، نه حمه ده کو ره ی مگری بووبی.

چونکو سه ره زای نه وه ی نه حمه دی کویر پیاوینکی زیت و، وریاو، لی هاتوو، به ذه یین بووه، له ماوه ی نه م چه ن سأل مانه وه شی له نه ری دا، توانیوی ده سه لآ تینکی ته واو، به سه ر، زاراوه ی کورمانجی ژورودا، په یدا، بکا. نه مه، له لایه که وه، له لایه کی دیشه وه، نه گه ر، نه حمه دی کویر. له وییش هه ر، به زاراوه ی موکری (، کورمانجی ناوه ندی) هه لبه ستی گوتبایه، بی سوو، گومان،

صوڤی و، خه لکی ناوچه لیلی حالی نه ده بوون و، گویان به هه لبه سته کانی نه، نه دا، جائهوه بووه، له وینده ری، شیعره پڑ له هه ست و، به سوزه کانی خوئی، به زاراوه ی کورمانجی ژورو، داناوه، هه رله و خانه قاو، مزگه وته ی نه ریشه وه، که هه میسه، مه کوئی گه وره پیاو، زاناو، خواناسه کانی، ناوچه وو، هه نده رانی کوردستان بووه به زمان و، قه له م و، نووسینه وه ی نه وان بلاو بوته وه و، چوته جزیره، بوتان و، شوینه کانی تریش، پاش ماوه یه ک و، تیپه ربونی چن سالیک، به تایه به ت که خودی شیخ نه حمده له ناوچه ی شه مزین دا، نه ماوه و، فاتی کردوه خه لکی مه لبه ندی جزیره، بوتان. پیان وا بووه، هه رخه لکی نه وی بووه. ره نکه حه قیشیان بوویی، نه گینا چون ده کری کویر یکی موکری خوداو، خولا بیژو، وا ده بی، بیته، هونه ی زاراوه ی خودی بیژو، ووسادبی، نه وسا، هه رتک، ماموستا فه رمویان، باشی بو چوی و، ره نکه هه رواش بی. جائه وه بوو، بو چونی من پیکابم، یان گلابووم و، توزیشم لی هه ل نه ستاند بی

خوینده واری نه حمده ی کور:

به ر له وه ی ولامی نه م پرسیاره ژون که ینه وه، پیویسته بلین نه م هوزه له میژینه کورده ئاریایه، به صه دان به یت بیژو. هونه رو، ماموستاو، چازانی نه خوینده واری بووه و، نیستاش نه م بنه ماله مه زنه وه جاخی کویرنه بوته وه. بو وینه (۱) عه لی حه ریری هونه ری نه خوینده واری چه رخی پازده هه می زایه نی وهاو، زه مانی، مه لای جزیری که شیخ ئاوره حمانی جامی له سه فه ره که ی<sup>۱</sup> خوئیاله سالی

۱. جامی له سالی ۸۷۸ دا چوته سه فه ری حه ج کردنه که ی نه حمده ی جه زیری وه ک له

۱۴۷۲ زایندا کاتی له زینگه ی توور کیاوه ده، چیته مالی خودا، نه یان بینئی و، پاشان له سه فەر نامه که یدا، په سندیان نه لئی، پیرمردی بدیدم به جزیر = نیم مردی بدیده ام ز حریر، دیاره مه به سستی جامی لهم پیره میژده کامل و، خوداناسه، وه ک حاجی قادریش ده ری بریوه و، ئیمه ناماژه مان بو کرد مه لای جزیری په، نیوه پیاوه که یان پیاوه چا که، که شی وه ک له هیندیک نوسراوه دا له جیی ووشه ی (نیم) نیک، هاتووه، مه به سستی جامی شاعیری نه خوینده واری کورد، عه لی حریری بووه، دیاره شیخی جامی له به رامبه ر ذاتیکی وه ک مه لای جزیری دا، که له خواناسی و، هه لبه ست و، زانسته کانی ثایینی و، ویژه و، نه ده بی فارسی و، عه ره بیشابئی وینه بووه، عه لی حریری. به نیوه پیاو، داناوه و، ده لئی، هیشتا پئی نه گه یشتووه و، نه خوینده واره، نه گینا، عه لی حریری له ناو مه لانی خوش خوینی باغی هونه رانی کورده واریدا، به بولبولی سه ر، گلووکی ویژه وانی ناسراوه، دوکتور عیزه دین موصطه فاره سول له سالی ۱۹۶۵ ی زایه نیدا. له رادیو به غدا، زای گه یاند. خویند کار بووم له ئووروپا. چوومه عه نتیکه خانه یه ک، سه یرم کرد، نووسراوه یه کی خه ط ناخوش، خراوه ته ناو، قه فه سیکه وه، لیبی وه نزیک که وتم، دیم، له سه ری نوسراوه، به نرخترین نووسراوه ی ده سنووس. سه رنجم دایه بووم روون بووه، کومه له هه لبه سته کانی عه لی حریری یه و، به ده س ماموستایه کی خه ط نا خوشی سه رده می حریری نووسراوه ته وه، پرسیارم له کار به ده سته که کرد، نرخنی نه و ده سنووسه چئی یه؟ گوتی نه مه هونراوه یه کی یه کجار به بایه خنی نه خوینده واریکی کورده

→ شه ره فنا مه ده رده که وی له سالی پاش ۱۰۰۵ دا ژیاوه. عه قل ناییری جامی پیش ۱۶۰ سال به خزمه ت جزیری گه بشتی و ناویشی به پیرمه ردیان نیک مه رد بردبئی. داخوا کام نه حمه دی مه به ست بووه: هه زار:

نه وه شم له بیر نه چي. کاتي من نه م مه به سته م، له راديو به غذا،  
 وه رگرت. ماموستای منالانی ناوایی که هلائی ناوچه ی خه مسه ی  
 نیوان شاری هه مه دان و زه نگان و، بیجاری گه روس بوم ۱۳۴۸ - ۱۳۴۹  
 کوچی هه تاوی (۲) عه لی به رده شانی، نه م هونه ره، نه خوینده وارو،  
 به یت و، هه لبه ست بیژه ره زمی یه، هاوده می ناوره حمان پاشای  
 بابان بووه، ناوره حمان پاشا پایویکی زور به وه ج و، زا کون و،  
 نازاو، خوداناس بووه، له زور به ی شاره کانی کتو، هه ولیرو،  
 سوله یمانی، فی رگه و، مزگه وتی بنیات ناوه، ماوه یه کی زور،  
 ده گه ل تور کانی عوثمانی دا، شه زی کردووه، زاوی ناوه،  
 تی شکاوه، به لام دوا ی نه وه ی هاته چیمه نی سولتا نیبه ی زه نجان و،  
 فه تحه لی شا. به لینی یارمه تی پیدا و، نه مانه الله خانی نه رده لان والی  
 کوردستان یاریده ی دا، تور کی رامالی، به لام، پاشان، شای ئیران  
 وه ک هه میشه قصه ی خو ی خوارده وه و، له ته ک عوثمانیه کانا.  
 ری ک که وت و، پشتی له ناوره حمان پاشا کرد، ده گه ل نه وه شا،  
 به شایه دی میرو و، نه و نازایه تی و بویری ی نه وان و، برازا کانی،  
 له خو یان نیشان داوه، مه گه ر، لوظعه لی خانی زه ند<sup>۱</sup> له خو ی نیشان  
 دابی. نه گینا نه بینراوه، تی شکاو، نیترخو ی نه گرته وه و، له نا کاما.  
 له سالی ۱۲۲۸ ی کوچی مانگیدا، بو هه تا هه تایه سه ری نایه وه،  
 جائه وسا که عه لی به رده شانی به یتی ناوره حمان پاشای سه باره ت  
 به دلیری کورده کان و، تالان و، بروو، سوتاندنی تور کانی  
 عوثمانی و، بی بروایی و، په یمان شکینی شای ئیران، هونده وه،  
 نه وبه یته باشتیرین نوینگه ی ده سه لات و، ماموستایه تی  
 به رده شانی یه، له هونراوه ی زه زمی داو، به نرختیرین تاپویه کی

۱. دیاره نه ویش هه رزوله کورد بووه، چونکو که ریم خان کوردی له ک بووه:

میژو بیسه، بو پشت نه به ستن، به شاو، بیگانه. پیویسته لیږه دا  
 نه وه ش. بیژن، به یت له ویزه و، نه ده بی کوردیدا، نه خشیکي  
 به کجار، به ر، بلاوو، گرینگی. تائیستا. گیزاوه زوږبه ی بابته.  
 نایینی و میژووی و، نه ده بیکانی هر له زووه. تا نه مرو، بو  
 پاراستوین، هر بویش، حاجی قادری کوپی نرخي بوو، به یتی  
 کوردی داناوه، ناوی هیندیکیان ده در کینی و، ده لی به سیه،  
 بی عاری نه ی گه لی خزمان = له م هه مو، به یتی میله تی خو مان  
 نه گه ر نیمه و، سنه و، سوله یمانین = ناوی به کیان به چاکی  
 نازانین، وه ک (موحه مه د حه نیفه) به یتی به تین = نییه، نیلا  
 حه صاری قوسطه نظین به یتی (دمدم) که قه دری نازانن - پاکی  
 سیحری حه لالی کوردانن: وه کوو (شانامه) گه ر بنووسرایه = لیته،  
 موعه یه ن ده بوو، چ وه ستایه (نه سپی ره ش) به یتی تابلی چا که  
 = چا که نه ظمی، به کجار سوارو، چالا که به ره وانی میثالی ناوی  
 ره وان = نیرتیجالین، هه موو، بی دامان دیاره پروفوسور نو سکارمانی  
 نه لمانی روژ ه لاته و کوردناسی چه رخی بیسته م و، سه ر  
 به ریوه به ری کتیبخانه ی کوشکی کومارو، پیشه وای کاتی  
 نه لمان و، هاوالی نزیکی پروفوسور مینو. روسکی زوسیش  
 هه ستی به گرینگی به یته کانی کوردی کرد بوو، بویه پاشی  
 نه وه ی له ساله کانی ۱۹۰۲ - ۱۹۰۳ دا، هاته کوردستانی موکری و،  
 فیږی زمانی کوردی بوو، ده ستی کرد، به کوو کردنه وه ی  
 به یته کان و، نه م چهن به یته ی خواره وه ی خسته ناو لیز گه ی میلیونه  
 که به نرخه که ی. کوو کراوه کا نیوه و، جاریکي تریش بایه خي  
 راسته قانی دایه وه به یت و، نه وی له میژودا، تو مار کرده وه به ینی  
 خانی له پ زیرین (دمدم) (مه م و، زین) (خه ج و، سیامه ند)  
 (مه حمودو، مه رزینگان) (لاسه شوږی باله کان و، خه زالی

مه لانه بیان) (برایمۆوک) (ناصرو، مآل مآل) (شیخ فه خسرو، خاتون نه سستی) (برایمی ده شتیان) (قۆوچ، وه سمان) (کاکه میرو، کاکه شیخ) (با پیره ناغای مه نگور) (ناوژه حمان پاشای به به) که باسمان کرد (له شکپری) (شیخ مه ندو، شیخ زه ش) (پینج (۷) سواره ی مه ریوان) (که ل و، شیر) و چهن به یتیکی دیکه. که له ماوه ی دو سال و، نیوگه ران به ناوچه کانی کوردستاندا، به تایه به ت کرماشان، خوره م نابادو، سنه، بیجار، سابلآغ، وورمی و، شوینه کانی ترا، کوی کرد بوونه وه ده گه ل زورشتی به نه رخی دیدا، وه به هو ی نه وه که له زه مانی موزه فه دین شادا بووه ناوی ناون (توحفه ی موزه فه ریّه) واته دیاری شا. موزه فه ر، وه ک ده لپن له م سالانه ی دوایندا خوالی خوش بوو، ماموستا هیمن به فارسی هلی گیراوه ته وه به لام به داخه وه تا ئیستا چاوم<sup>۱</sup> پیی رون نه بووته وه، نه م کتیبه بوته، سه رچاوه یه کی پر بایه خی کورد ناسی له ولاته کانی هه نده راندا:

(۳) نه حمه د حه لّوا، یه کیکه له هۆنه ره نه خوینده واره کانی چه رخی سیزده هه م و، له ناوایی زه حیم خانی بو کان هاتوته دیناوه و، له ناوایی سه ر ئاودا، کوچی دوایی کردووه، ناو براو، به دانان و، هوندنه وه ی به یتی (که ل و، شیر) کوشکی پته وو، رازاوه ی به یت و، باوی نه ته وه که ی پته و ترو، رازاوه تر کردو، بو هه میشه ش ناوی خو ی و، گه لی کوردی له میژووی کو مه لانی ترا، تو مار کرد، که ل و، شیر، دوه ردی دا تاشراون، که له سه ر هه یکه لی که ل و، شیر هه لخراون و، ده چنه وه، سه رده می ماده کان، نه م هه یکه لانه له سه ر چومی (جه غه تسو) نزیک ناوایی قه لای

۱. نه وه ی تانیستا من دیومه هه رنه وه یه که ماموستا هیمن ساغی کردوته وه و، هیناویته سه رشپوه ی نویسی کوردی نه مرۆو، کوری زانیاریش له چاپی داوه (۱۹۷۵).

هولاکو (خانی مه غول) هه ل که وتون، ژیر، کیژه که، وه ک تاق بوستانی کرماشان کو لدراره، بو نه وهی ناوی چو مه که، بچیته ناو قه لاو، له و، دیویشه وه ناو دیری لای شاری مه راغه، (مادرآگه) ی پی بکری، کاتی هولاکو نه وهی چه نگیزخان له سالی ۱۲۵۱ ی زاینیدا، مه راغه ی کرده پی ته ختی خوئی، نه م کونه قه لایه که به رژه وه ندو، زوانگه یه کی دلگری هه یه، تازه ده کاته وه له و ساوه تانیستا به ناوی قه لای هه لاکو نیو دیر بووه، هیندیک نووسه ریش هه رلیروه، توشی هه له بوون و، گوتویانه نه م که ل و، شیره به فه رمانی هولاکو دا تاشراوه، نه حمه د هه لوا، پاشی په سندی خوداو، پیغه مبه رو ناردنی سلاو، بو حه ضره تی موحه مه دو، مال و مندا ل و، هاوالانی، نه خوینده واری خوئی به و هه لبه سته، ده رده برئی و، ده لی.

سه وادم نه بوو، به حوکمی که مال = سه نه م خوینده وه سه دو سیزده سال دیاره له هه لبه سته، به تایه به تی و، له په خشانیشا، به گشتی، له هینان و، خوینده وهی میژوو، ژمیره دا، که متر، ناوی هه زار، ده ر، ده برئی و، به سه ر زارو، قه له م دا، دی. که وا بوو، مه به ستی نه حمه د هه لواش هه زارو، سه دو، سیزده یه، واته له سالی (۱۱۱۳) ی کوچی مانگیدا، ناھه نگی شه رو، به زمی به ربه ره کانی که ل و، شیر زوی، داوه، نه وه بزوا ی نه وان بووه، نه گینا، نه م برواره، نه ده گه ل زه مانی مادو، نه له ته ک سه رده می هولاکو دا، دیته وه:

(۴) وهلی دیوانه ی شاره زووری: هونه ری نه خوینده وارو، دل سووتاوی چه رخی چارده هه می کوچی مانگی، نیو دیر، به مه جنونی دووجه یل، وه ک ده لین هونراوه کانی دیوانه، هینده یان سه رنجی هونه رو، بلیمه ت و، خواناسی گه وره ی کورد، مه له وی تاوه گوزی بولای خوئی زا کیشاوه، له چه ن شوینا، خستو نییه ناو، هه لبه سته

به رزه کانی خوږه وه، که من له ناو دیوانه چاپ کراوه که یدا، نه م دیوه<sup>۱</sup>

(۵) مه لانه فروری حافظ: به راستی تال و، شیرینه که ی، هرچهن له فارسیوه وه ری گرتووه، هه نگوینی شه مه تورو که ی دووای پیوه دانی هه ننگه ژاله و، ژه ننگه سوره ی چزوو، داره و، بو ده سه لاتی حافظیککی. روشندل و، نیوه خوینده واری کورد، له مه یدانی جلیتباری هه لبه ستا به به رزترین به لگه و، تا پو، دا، ده نری.

(۶) شامی کرماشانی: خاوه نی کومه له هه لبه ستی (چه پکه گول) که ماموستا هه ژار، په سندنامه یه کی له سه ر نووسیوه، وه ک خوئی ژا، ده گه یه نی نه خوینده وار بووه، نه م روناک بیره روشن دل له سالی ۱۳۰۰ هه تاویدا، له کرماشان هاتوته دیناوه، سی، چوارسال له مه بهر، دووسی رۆژ، پیش نه وه ی چاوی دلی، به چاپکرنی هه لبه سته کانی رۆشنتر بیته وه بو هه میشه مال ناوایی له گه ل و، هوزو، نیشتمانه که ی کرد، دیاره هه ر، وه ک ماموستا هه ژار ده فه رموی. نه گه ر شامی هه ر پارچه هه لبه ستی (کرا نیشنی) دانا باو، به س. بو پایه و، پله ی به رزی شاعیری نه وان به س بوو،

(۷) مه لاموسطه فای که لیبی ره ضاخان، (سه رچنار) ناوچه ی چومی مه جید خان، نه م ذاته، ده گه ل نه وه ی روشن دل بووه، ماوه ی چهن سال له ناوایی گولی مه رزینگان و، سه رچنار، هاوژی له ته ک، به زیوه بردنی، ری و شوینی به ر نویژی و، ماموستایه تی، ده رسی زۆربه ی زانست و، کتیبه ئایینی یه کانی کوتو ته وه.

(۸) مه لانه بدولای بانه بی، برازای ماموستا مه لایه حیای مه شووری بانه<sup>۲</sup> نه م ذاته ش پیاویکی زاناو، هونه ریکی به ده سه لات بووه،

۱. به لام ره ننگه له دیوانه ی که ی ماموستای خوالی خوشبوو، ماموستا موفتی زاده دا، «بی».

۲. به و جوړه بویان گیراو مه. ته وه ۶۰۰ شیغری له سه رسیوطی له سه رف و نحودا، زیاد کردوه



هه موو زانسته ئیسلامیکانی به ده‌رس، گوتو ته وه هه لّبه سستی  
عه ره بی و، کوردیش زور هه بووه، به لام، وه ک زور به ی شاعیرانی  
ولات هه لّبه سته کانی بلاو، نه کراوه ته وه.

(۹) خاله فه کوژی خانه فای برهان، وه ک ده گیز نه وه بی چاو ساغ به  
سواری و، به پییان. هاتووچوی سابلّاغ و شار ویران، میراوی مه لا  
خه لیل، دیوی نه لین و، شوینه کانی تری کردووه.

(۱۰) بی ره نگی کرماشانی، میرزا که ریم، که له ماوه ی ۱۲۸۰ هه تاوی  
تا، ۱۳۳۲ داژیاوه، وه ک عه لی نه کبر، میر سه لیمی له کتیبی<sup>۱</sup>  
شاعیرانی کویردا، ده لی میرزا که ریم، هه ر به منالی کویر بوو،  
نه يتوا نیوه، دریزه به خویندن بدا، به لام به هوئی هه ستان و، دانیشن،  
ده گه ل ماموستاو، زانا کانی کرماشاندا، خوئی گه یاندوته. پله ی  
یه کینک له هونه ره گه وره و، نیو دیزه کانی ولّات.

(۱۱) مه هجوری کرماشانی، نه حمه د، کوزی ناغاخانی گوران که له  
سالی ۱۲۸۹ کوچی هه تاویدا. کوچی دوایی کردووه، به ووته ی  
میر سه لیمی له ته مه نی ده سالیدا، کویر ده بی، به لان به هوئی  
پیوه ندی گرتن و، تیکه لاوی له ته ک، ماموستاو، زانایانی ولّاتا. به  
تایه به ت، برا گه وره که ی واته فره جی جه لالی، له نا کاما، هاتوته،  
ناو کوزی هونه رو، هونه روه رانی کرماشان و، له ریزی. ساز لیده ره،  
به ناو بانگه کانی ولّاتا، جینگای بو. دیاری کراوه، ناویراو،  
له ویزه و، نه ده بی فارسی و، کوردی زاراهوی کرماشانیشا،  
ده سه لاتیکسی، باشی بووه، به لاسایی کردنه وه له نه بوونه  
صری فره راهی. فره نه نگو که یه کی فارسی و، کوردی هه رله

نه وچه شه ی تشریح الافلاکی نه لای ماموستا پیره بابه وه خویندوه به ده رس گوتویه ته وه ده رسی  
نهذیب الکلامی به موفتی (سفتی) مه شهوری سه قز ملا عبدالعزیز گوتوه، حاشیشی به سه ره مو  
عیلمه کانه وه هه بوه:

۱. شاعران کور (فارسی).

سه رکیچی (نصابُ الصبیان) داناوه، که نه مه ش نمونه به تی

که پووله ک (سُن) است و، لم (شکم)  
دیه «دیده» دان و، «ده هان» است ده م  
پت و، لویّت «بینی» بود. «پا» قول است  
به له مووک «ئارنج» «گردن» مل است.  
چه نه (چانه) میدان و «دندان» دیان  
بود لیوو، لچ «لب» زبان، دان زوان (

دیاره، نه م جوّره هه ل که و توانه مان زوږبوون و، ئیستاش هه ر،  
هه مانن بووینه، وه ستای کوچک ئوږه میش وه ستاره حیم، نه گه ر  
ماوه ی پی بدرئی و، بتوانی، له هه موو، باریکه وه وه ک،  
نه ستیره یه کی زوناک، ئاسمانی تاریک و، نه نگوسته چاوی نه  
خوینده وارانی نه مروی ولاته که مان به هه لبه سته، بر گه دارو، خو  
مالیکانی زون ده کاته وه و، زوږشتمان. بو، داهاتوو، بو، تومار،  
ده کاو، ناوی خوئی له ریزی هه لکه و تووه کان و، ناوداره کانی  
کوردا جی ده کاته وه

که وابوو، هه روه ک زوږبه ی نه وانه ی سه باره ت به نه حمه دی  
کوږیش شتیکمان لی گیرانه وه، هه رله سه ر، نه و باره ن، ده کری،  
نه حمه دی کوږ نه خوینده وار بووی و، به م جوږه ی ماموستا مه لا  
عه لی وه لزیش فه رمویان، قورژان و، ته جویدی خویند دبی به لام  
پاش گوږانی، باری بیرو، باوه رو، چوونه سه ر، رچه ی جواناسان  
تا کو تایی ژبانی، لای مزگه وت و، فیزگه و، فه قی و، ماموستا کانی  
نایینی و، زیگه ی نه قشبه ندی به رنه دابی و، له م ریگایه وه نه خوینده  
واریکه ی، خوئی پز کرد بیته وه، به تایه به ت واتاو، لیک دانه وه ی  
مانای قورژانی پیروژ و، فه رمایشه کانی حه ضه ره تی ره سول و، هه ر

وه ها، میژوو، ویژهی فارسی و، عه ره بی و، تور کیش فیّر بوو بی  
 که وا، به م جوړه ژسته و، ووشه و، واتای قورژان و، حه دیت بخاته  
 ناو، چوار چیوه ی هه لّبه ست و، تیک هه لّ کیشانی وه به لّام (ماموستا  
 هه ژار) به پیچه وانه وه، لایان وایه، نه حمه دی کوړ وه ک زور به ی دلّ  
 روّشنه کانی تری کورده واری، دوا ی خویندن و، له بهر کردنی  
 قورژان و، فیّر بونی ویژه و، نه ده بی فارسی و سه ره تایی، هیندیک  
 کتییی وه ک گولستان و، بوستانیشی خویندوو به م چه شنه کویره  
 سیوادیک ی هه بووه، پاش نه وه ی که وتوته سه ر، هه سستی  
 صوفیایه تی و، خواناسی تایه به ته وه به هو ی هه ستان و، دانیشن و،  
 ناموو، شو ی هیندیک ماموستا و، فه قیه ی ها و بیرو، تیگه یشتو وه  
 خوینده واری که ی تیرو، ته سه لتر کردوو، دیاره نه م، مه به سه ش،  
 له ناو کومه لی کوردا، زور باو، بووه و، تانه و سالانه ی دوا یش  
 له بره و، نه که وتبووه ده گه لّ، مندالیک ی کویر له خویندنی قورژان و،  
 ته جوید ده بووه، ده یان نارد ه حوجره و، ده ستیان پی ده کرد، به  
 خویندنی زانسته سه ره تایی یه کانی زمانی عه ره ب و، هیندیک،  
 نامیلکه و، کتیبو که ی فارسی، ته نانه ت ماموستای چاز انیشیان لّی  
 هه لّ که و تو وه کا کلی باسه که نه وه یه، هیندیک لایان. وایه،  
 سیواد و، زانستی شیخ نه حمه د مه و هوب و، خودا پیداو ه بووه  
 واته بی هه و لّ و، تیگوشان و، ده رس خویندن، خودا. زانستی وه بهر  
 ناوه، تا قمیکیش، پییان وایه، مه کسوب و، وه ده س خراوه یانی به  
 هو ی هه و لّ و، تیگوشان و، فیّر بوونه وه، وه ده سستی خستوو، دیاره  
 خوشی نه باسی خویندن و، نه، نه خوینده واری خو ی، له هه لّبه سته کانا  
 نا کا، به هه رچه شنیک بی پیاوکی بیلمه ت و، خواناس و، چازان و،  
 خاوه ن هه ست و، بیریک ی به رزی، روّشن دلّانه بووه، که م کومه لی  
 تر، پیاوی وایان لیی هه لّ که وتوو

هه لِّبه ستي يا ره سول الله هي كي يه؟  
 نه حمه دي كور، يان نه حمه دموختار به گي جاف؟

نه وه ي راست بي. له رُوژي هه شته مي مانگي خه زه لوهر ي سالي  
 ۱۳۵۵ ي كوچي هه تاويدا، چوومه كتبخانه ي زانستگاي  
 تاران بو موتالو، لي توژينه وه سه باره ت به نه حمه دي كور، چن  
 مه به ستيكي تر، خه ريكي، خویند نه وه ي، كتیبي، (بزرگانو،  
 سخن سرايان آذربايجانغربي) واته، پياو، گه وره و، هونه راني  
 ناذربايجاني رُوژئاوا، كو كراوه، وه ي نه حمه د، كاويان پور، بوم،  
 ديم ماموستا موحه مه د جه ميل رُوژبه ياني له سوچيكي كتیبه كه وه،  
 له سه ر نه م پارچه هه لِّبه سته. نووسويانه.

ابن فصيده از احمد مختار بيگ حاف است، اشعار احمد كور صوفبانه و عارفانه  
 است م - ج - رُوژباني منيش نه مه م نووسييه وه، پاشي دوسي رُوژ چومه  
 راديوو، كاره ساته كه م، عه رض كرد، فهرموي، سه ره زاي نه وه بش  
 نه م پارچه هه لِّبه سته م، له ناو كو مه له هه لِّبه ستي نه حمه د به گا  
 ديوه، ووتم، به م به لگا نه، نه مانه هي نه حمه دي كورن، (۱)  
 هه رصوفي و، خوانا ستيكي پيري موكريان كه نه م پارچه  
 هه لِّبه سته شيان له به ره و، ده م به ده م و، سينگ به سينگ، له زه ماني،  
 شيخ، نه حمه ده وه، تانيستا، داويانه، به يه كتر، هه ربه ناوي نه وه وه  
 ناسيويانه و، خویندوو يانه ته وه، (۲) دوكتور مه جدي له سالنامه  
 كه يا، كه بي گومان له باوكي پايه به رزو، زاناي خوي، ماموستا  
 مه لاحوسين (با پيرناغاي كور ي حه سه ن ناغاي قالوي گه وورك،  
 كه پاش هاتنه ناو فه قييان نيوه كه ي ده گورن و، ده يكه نه حوسين)  
 بيستوو، نه م هه لِّبه سته ي به ناوي نه حمه دي كوره وه، داوه ته قه له م  
 دياره ماموستا مه جديش كه له زه ماني فه قييايه تيوه، تا كوچي دوايي

هر له مهاباد، بووه، له ماموستاو، صوفی و، پیره پیاوانی شارو،  
 ناوچه، ئەم مه به سته ی وەرگر تووه، و، جیتی باوه زه (۳) له چەن نو  
 سراوه ی دەس نوس و، کونا، که ده چنه وه سه رساله کانی ۱۳۱۱ و،  
 ۱۳۲۱ ی کوچی مانگی و، له، که رکوکی عیراق نوسراو، نه ته وه و،  
 به لای منه وه هەن، ئەم پارچه یه ش به ناوی ئەحمەدی کوور، ده گەل  
 ئەوانی تر دا، به ناوی ئەوان، له قەلەم دراوه (۴) شیوه ی کیش و،  
 دارژتن و، قه واره و، بیچمی ئەم هه لبه ستانه، ده گەل هه رامه کانی  
 ئەحمەد به گا، نایه ته وه چونکو، هه لبه سته ی ئەحمەد به گ، پتریان  
 سوارو، گشتن، به پیچه وانه ی ئەحمەدی کوور، که زوربه یان،  
 پیاده و، خاویلکه و، شلن.

نمونه ی هه لبه سته ی ئەحمەد به گ ئەمه یه:

نه رگی، شه هلا، غولامی دینه بی مه خموور نه  
 دل، وه کوو، بولبول هه میسه عاشقی مه جبور، نه  
 مه نعی تو نا که م، که بی باکانه خوینریژی نه که ی  
 موخته ضای ئەحوالی طه بعی سه رکه شو، مه غرور، نه  
 به سبه نی نا که ی، له حق ئەم به نده بی لوظفی نه که ی  
 ئەحمەدی بیچاره نه نهها عاشقی مه غرور، نه

(۵) زه نگه نویسه وه ی ئەم پارچه هه لبه سته، له ناو، کومه له شیعره  
 کانی ئەحمەد، به گاهه له ی هاو نیوی بیی، من خۆم له سالی  
 ۱۳۳۹ ی کوچی هه تاوی دا، کاتی ده رسم له خزمهت حاجی  
 مه لاعه لی حه سه نزاده ی حه مامیانی بن ناموزام له نا وایی بیلووی  
 مه ریوان ده خویند، له مه لاعه بدولای کورزی کا که حه مه ی ناریم،  
 پرسى بوچی کا که حه مه، هه لبه سته کانی به یارمه تی شیخ بابه عه لی  
 شیخ مه حمود به چاپ نه گه یاند (ئه وه ش بلین کا که حه مه ناری که



## ناری

زو، له ره وضه ی موصله فا، که بیژه، یا خیر البشر  
نیمه، تویشه ی زیگه، جوز نیخلاصی نالی (طاهرین)  
ناری (۱۸۷۴-۱۹۴۴)

نه ی خاکی وه ته ن بوچی چه مه ن، چوله، له بولیول؟  
وه جهی چی یه، به م زه نگه، نه ما جیلوه که ری گول؟  
نه ی خاکی وه ته ن بوچی نه ما، سه یر وصه فاکه ت؟  
بوزیرو، زه به ربوو، به ده منی قه صری وه فاکه ت؟

نووسه ری شیخ مه حمود بوؤه. له وئیره ی فارسی و، نویسنی په خشانى کوردیشا که من خوّم ده قى دو نامه ی نه م ذاته م دی. بو شیخ مه حمود و بابا عه لی نویسیوون، زور سه رکه و توو، ماموستا بوؤه، به راستی نه وده مه ی په خشان نویسن زورباونه بوؤه، نه وان، جیگای خوئیان له سه روی هه موو، نوسه ره کورده کان دا، کردوته وه، دروشمی. ماموستایی به که س نه داوه و، به، به ژنی خوئی بر یوه)

گوئی باو کم، له که تره خه می و، بی ناگایی و، لیک جیانه کردنه وه ی هه لبه سته نه م و، نه وی مه طبه عه داره کان توره ببوو، فه رموی تا مامو. هه لبه سته کانم ناده مه، ده س نه م لاژگانه، چونکوو، پارچه هه لبه سته کی باو کمیان خسته بوه ناو، دیوانه که ی طاهیر به گی جافه وه، طاهیر به گ و، باو کم فره به یه که وه به ینیان خوشبوو، نه وان له پینچوین و، نیمه ش له گره واته ئیره (بیلوو) بوین، هاتوو چوئی یه کترینیان نه کرد. هه لبه ستیان بو، یه ک نه نارد. تائه وه ی روژی طاهیر به گ، په نجه ی واته قامکی به ده مانچه نه پیکی باو کیشم، پارچه هه لبه سته کی دانا بوو، که ووشه ی نالی طاهیرینی تیا بوو، دیاره له وییا، نزاو، پارانه وه له خواو، ده س گرتن به چاک و، داوینی. حه ضره ت ره سول و، نالی، طاهیرینی، نانی بوو، پاش کوچی دواپی طاهیر به گ، میمکی واته پوری طاهیر به گ هه لبه سته کان نه داته چاپ و، نه م پارچه هه لبه سته ی باو کیشم هه ربه ناوی طاهیر به گه وه نه خه نه.

ناو، دیوانه که وه و، به خوا، نه یسه ش فره که س هه رلایان وایه هی طاهیر به گه، نه ک هی باو کم، هه لبه ت مه لاهه بدولاش رایه ک پاش فه وتی کا که حه مه، له سه رخواستی شیخ بابا عه لی، شنگل، له خوئی نه داو، دیوانه که ی باو کی، له پشت نه به سته ی و، له ریگه ی شاره زوره وه نه روا، بو سوله یمانی. کاتی ده چته لای شیخ



تایه ربه گی جاف (۱۸۷۵-۱۹۱۷)

ناچاره نه که ر. وه ربگه زئی پردی ته حه مول (سیروان) سروشکم، که نه کا، هازه، له، (سه ر) دا

---

به بونه ی دور ختنه وه ی شیخ مه حمود. بوهندوستان گوتراوه



بابه عه لی، ته ماشائه کا، پریسکه، که ی، به پشته وه به لām، هه لبه سته  
کانی دا خستوو، شیخ بابه عه لی زووری سه رکونه ده کاو، مه لاعه به،  
به ده سستی خالی یه وه نه گه زیته وه، نه مه شم هه رله خوئی شنه فت

(۶) وه ک باسکرا، نه حمه دی کوور ده سه لاتی به سه رواتای  
قورژان و، فه رمایشی حه ضره تی ره سولا بووه، که وا بوو سه ره زای  
نه وه، که ده توانین بلین نه م پارچه هه لبه سته ش هه رصوفیانه و، خوانا  
سانه یه، چونکو، هه رله سه ره تاوه تا کو تایی سوره ی موباره کی،  
فاتیحا، به پئی بوچون و، لیک دانه وه ی خوئی، هه موی هه رنزاو،  
پارانه وه یه، نه مه ش بیژین، ده گه ل هه لبه سته کانی تری  
نه حمه دی کوورا، له باری کا کل و، واتاو، دارشتنیشا. تو فیریکی  
نییه، پاش نه م هه موو، دریز دا، دری من، ماموستا، روژب یانی  
فه رموی (مه لا) ره نگه هه روابی:

هه لبه سستی به هاره نی شیخ نه حمه ده یان که سیکی دی؟

هیندی که س. به م به لگانه ی خواره وه لایان وایه. نا کرئی  
هی نه حمه دی کوور بی، (۱) له م هه لبه ستانه دا با سی زور شتی وه. ک  
ره نگ، ژو، دیمه ن و، نه وانه کراوه، که نه شی، به چاوی ژون  
سه یری بکرئی، نه ک، به چاوی دل و، هه سستی ده رون (۲) له کو  
تایی نه م هه لبه ستانه دا، ته نیا به ناوی نه حمه د، قنیات کراوه و،  
ووشه ی کووری، به شوینانه ها تووه، (۳) له نوسراوه که ی قاضی  
شنودا، که خه لیفه سه یدیان چاپی، کردووه، نه م پارچه هه لبه سته نه  
هاتوو (۴) با سی گول و، مه ل و، به رامه و، بوون و، شتی که ی به م،  
جووره، که له ته ک خووو، خواناسی نه حمه دی کوور، دا نایه ته وه  
ده ری ده خات نه م هه لبه سته هی شیخ نه حمه دی کوور نییه،  
له ولامی نه م پرسیارو، ره خنه گرتناته دا، ده لین، (۱) نه گه ر  
هه رشتیک به چاو، نه بنیری، مرخ و، هه ست نه بزوینی و، هونه ر



شیخ مه حمودی نه مر  
(۱۸۸۳-۱۹۵۶) (۱۳۰۰-۱۳۷۵) هـ-ق  
بَلَن (ناری) له کونجی میخنت و، غه م، دا، هه تا، ماوی  
به بین (بازی فه ره ح) ناخر، له سه یران وشکارم چی

---

بازی فه ره ح واته : شیخ مه حمود که له سالنی ۱۹۳۱ وه تا ۱۹۳۳، له ناصریه ی عراق، داده ست به سه ر بووه،  
کاکه حه مه ی ناریش نه م هه لیه سته ی بو دا ناوه

نه جوولینئی، نه توانئی بیخاته ناوچوار چیوهی هه لِّبه سته وه، نه شیا، هه رگیزاو، هه رگیز، خه یال و، شتی نه بنیراوو، وه به رچاو نه هاتوو، بو که س رام نه باو، نه لووا بایه، بخریته ناو، رسته و، هه لِّبه سته وه، ماموستا گورانیش

نه ی فه رموبایه: هه رچی نه کم، نهو خه باله ی بیئی مه ستم،  
 ١ (١) بوم نا حرینه ناو چوار چیوهی هه لِّبه ستم  
 به لام نه فسووس که نه م شیعره جوانانه  
 بالدار بکن جئی نا هیلن هیلانه  
 هه سنی ده رون لیكدانه وهی زمانم  
 بزج وه ها، دوورن، له به ک، نازانم  
 نه مه ویست، ده رون بکرایه وه، وه ک نو مار  
 دمر کهونایه دونیای جوانتر، له به هار  
 (٩) له ناوه وه، نه جریبوینن نه خویینن  
 هه رگیز قه لم به کاغه ذ داناهیینن

تا شت وه به رچاو، نه که و تایه، که س نه ی توانایه باسی بکاو، په سندی بو، هه لدا، ووتو، ویز، نه با، ته نیاپیوهندی به مه حسووساته وه ساته وه هه بایه و، مه عقوولات له کووله که ی ته ریش دا، باسی نه کرا بایه، سه ره رای نه وه ش زور به ی هونه ره کان باس و خواسی هاتنی به هارو، ره ننگ و، رواله ت و، دیمه نی دلرفیئی که ژو، چیا به رزه کان و، چوونایه تی قه تاره و، گه رانه وهی مه ل و، په له وه ری گه رمین و، جووری نیشتنه وه یان له ده م چه م و، شه تاوان، له پیره پیاوو، راوچی و، خیلاتیکان ده بیسن و، پاشان ده یان خه نه ناو

١. هه لبه ستی ٤ و ٥ و ٦ و ٧ چونکو زور جیگای نیاز نه بون نه م هینان، بزیان بزوانه دیوانه که ی خودی ماموستا گوران:

هه لَبه سته وه، كه واته نه وه ی زیاتر پئویسته گویچكه و، بیستنه، نه ك  
 چاو، پئی كه وتن و، دیتنه، (۲) نه گه ر به باشی سه رنج درابیتته  
 هه لَبه سته كانی نه حمه دی كۆر باش ژون ده بیتته وه به هوئی به رته نگی  
 كیش و، قافیّه وه له زور، شویندا، جیگای كۆر، نه بووه ته وه و، هه ر  
 نه حمه دها تووه یان به پیچه وانه. به (كۆر) قنیانی كردووه و، وازی  
 له، نه حمه دیش هیناوه كه واته، نه حمه دو كۆر قیرئی كه وای سپی  
 یه كتر نین، تالیك جیا بوونه وه یان ببیتته هوئی نه ناسینه وه و، به سه ر  
 نه كردنه وه ی هه لَبه سته كانی نه حمه دی كۆرو، نه توانین، هونراوه ی  
 نه وان له هی هۆنه ره كانی تر. هه لا ویرین. (۳) نه هینا نی نه م پارچه  
 هه لَبه سته و، نه بوونی له نو سراوه ی قاضی شنوو، چاپی خه لیفه ی  
 مهابادا، نا بیتته، به لگه ی نه وه، بگۆتری. نه گه ر، هی نه حمه دی كۆر  
 بایه. نه شیا، له نا و هیینه كانی نه وانا، بنوو سرا بایه، چونكو،  
 نوسراوه ی گۆرین، هه مبانه ی<sup>۱</sup> بوړین نییه. هه موو، شتیکی تیدابی،  
 زوړبه ی هه لَبه سته كانی نه حمه دی كۆر، وه، دهس قاضی نه كه وتون  
 تا خه لیفه ش چاپیان بكا. وه ك نه قله كه ی خوا، لی خوشبوو  
 (ماموستا هیمه نی) به ژیزو، زانای به ناو بانگ (ماموستا مه لا  
 كه ریم) و، كۆزه زاناو، به، نه مه گه كانی له سه ر ووشه ی (نه ی  
 سه وارو، نیساری) كه به زوړ نه ی سه واریان له مه یدانی، ره مبارزینی  
 هه لَبه سته ی ماموستا (نالی) بردوته دهرو، نیساری شه ر كه ریان  
 له جیئی داناوه، چونكو لایان وا بووه، (فه ره نگی موعین) به حری  
 موحیطه، ووشه یه ك له ویدا، نه بی و، ماسیك لیژه دا، نه بی، له هیچ  
 قاموس و، ده ریایه کی ترا، دهس نا كه وی، هه لَبه ت من نه م  
 مه به سته و، چه ن مه به سته ژوشنكر نه وه ی ترم، به، به لگه وه، نا ماده

۱. مه به سته هه نبانه بوړینه ی ماموستا هه ژار نییه، چونكو نه ویش به فه رمایشی خۆی  
 هه موشتیکی تیدا نییه:

کربون، بیان نیرم، بو، (گو قاری سروه) به لام، به داخه وه، وه ک نووسر اوه کانی من، نه زای په ذ یه ل، ضه ره ریان بی، چاپ نه کران، منیش وازم، له ناردنیان هیئا (۴) باسی گول و، مول و، نال و، گوری سوروشت و، شتی وا، له نرخ و، بایه خی نه حمه دی کوړو، هه لبه سته کانی که م نا کاته وه، چونکوبه پیچه وانه ی زور، بیرو، باوه ز، که لایان وایه، نه حمه دی کوړ، هه رله زوژی هه وه له وه، له زیی خواناسی و، دوره په ریژی و، ته نانه ت که لک وه رگرتن له شته سورشتی و، نا سایه کانی ژیان، مرو فایه تی و، پیکه وه نانی مال و، منالیشا. پی مه له ی کردووه و، قولاپه شی ته زنه بواوه، من لام وایه. نه م ذاته پیروزه ش وه ک هه موو. خواناسیکی تر. تانه که وتوته. سر. زچه ی راست و، زه وانی خوداناسی راسته قانیه وه، له کاتی منالی و، لاویدا. هه لبه زیوه. دابه زیوه، گه مه ی کردووه، ده گه ل کوړو، کاله کانی ناویدا. گه زه ک و، کولانی گرتووه، لاتاو، تووانجی ده هیندیک که س گرتووه له ناو، کومه لی نه وسا که دا ژیاوه. گورانی گوتووه هه لبه سستی داناوه، فزی به خه لک دا، داوه، باسی جوانی به هارو، نال و، گوزی سه ری سال و، هاتنه وه ی قازو، قورینگ و، وسونه و، بوړه و، پوړو، قه تاری په له وه ری مز گیینی ده ری گه رمین و، کوپستانی کردووه، گوپچکه ی. به ده نگی زولالی، گورانی و، شه زه بالوره ی لاوو، کیژولانی لادی زرینگاوه ته وه، قاره و، قیژه و، قاسپه و، سیره ی، ده نگی مه له کانی خو، ولاتی، ده گوئی دا، ده نگی داوه ته وه، تامه زرویی هه ست و، مرخی سوروشت خوشه ویتی

۱. له سه ره لبه سته کانی خانای قوبادی به تایه به ت حوت به نده کانی، شیخ حه سه نی مه ولانا وا، هه بونی گیراوه، شه ده ی زمانی کوردی و فارسی، بونی پیتی ذال، شین، صاد، طی و ضاد له زمانی کوردیدا و، چهن مه به سستی تری زمانه وانی چهن جارم بونوسین، به لام، ولانی نه بوو، چونکو...

خوی و، جوان په سندی ده سکرده کانی خودای، به م جوره شتانه  
شکاندووه، که وابوو، ده کری بلین، نه حمه دی کوړ، له وچاخ و،  
سه رده ما نه دا، نه م پارچه هه لبه سته ی داناوه، سه ره رای نه وه ش،  
باسی سوروشت و، به دیها تووه کانی خودایی، هیچ چه شنه ناله  
باری و، ناریکیکي ده گه ل خودا، ناسیدا نییه، به لکو، خوی ریگیای  
خودا ناسیشه، مه گهر، بو، ویشکه صوفی به رچاو، ته نگي هیچ  
نه دیتوو. (۴) نه گه رنه م پارچه هه لبه سته هی نه حمه دی کوړ نییه.  
نه دی، ئی کییه، یان نه وه ش بوته (شیرین و، ته شیکه ی وه فایی و)،  
ناکری وه فایی شتی و ای گوتبی. نه گه ر زیندوش بیته وه و، مه لا  
صالحی (حریق) و، مه لامه عرفی (کو که یی) و، ده سنوسه که یی  
خوشی بینی. چونکو، ماموستا (علی قهره داغی) لای وایه میرزا  
یه ک، ناتوانی، فه له کیات<sup>۱</sup> بزانی. نابی، هی نه و بی و، ماموستا  
(هیمنیش) د دانی پیدانه هیناوه وه وه فایی له خه وی شیرنیشدا  
ته شی، نه ر ستووه، دیاره ته شی ریسیکی تریش نه بووه، که وا، بوو  
نه شیرین و، ته شی نه به هاره خاوه نیان نییه، هه لبت من نه م  
مه به سته شم زون کردووته وه، به لام ئیره جیگیای نیه (۵) وه ک،  
له به را، رام گه یاند، یه کییک له م ده سنووسانه ی به لای منه وه  
هه یه و، له سالی ۱۳۲۳، ۱۳۲۱ و ۱۳۱۱ کوچی مانگیدا له شاری  
که ر کووک نوسراوه ته وه نه م پارچه هه لبه سته (به هاره) به ناوی  
نه حمه دی کوړه وه تو مار کراوه، دیاره به پیی لی تو ژینه وه ی  
ئیمه وه ک باستان بو، ده که یین، نه م میژو لکه ی ناخری ده که ویته.  
ناخرو، نو خری ژبانی نه حمه دی کوړو، چه ن سا لیک دوای

۱. به لام نه شی نه وه بیژم وه فایی سه ره رای نه وه که میرزایه کی هه ره چازانی فارسی بووه،  
وه ک خوی له ده سنوکی خویدا، ده ئی. مه لای پیره باب فه له کی زانی مه شور ماوه به ک  
ماموستای شیخانی شه مزین بووه و، وه فاییش ده رسی فه نه کیانی به لاهه خویندووه.

وه فاتی ئه وان. که وابو، هیچ گومانیک نا مینیتته وه، بو ئه وه ی بگوتری ئه م پارچه هه لبه سته ش وه ک یاره سول الله ذه لیل و، دل ... هی ئه حمه دی کوژنییه.

جا. خوینه ره وه ی به ژیز، نه وه بوو، بو چوون و، لیکدانه وه ی من ئه گهر، ئامانجه که م پیکاو، نه وه، هیچمان له هیچ، ئه گهر، تیری. بیرو، زانستیشم کویره ی کردوو، توژیشم، لی هه ل نه ستاندوو، بیورن، چونکو، شان و، باهو ی زانینم. له وه پتر هیزی هه لداشتنی ئه م تیره و، کیشانی ئه و که وانه به کیشه ی. نه بووه، هیوایه. کوره کانی داهاتوو، له ئیمه ی فه قی، ولات گه رو، شاخ و، کیو، دیتوو، به ناو، هوژو، خیلاتی و، نیشته جی و، گوندو، شاره کانی زوربه ی ولاتا، ژویشتوو، هه ل و، مه رجیگی باشتریان. بوژره خسی و، ئه م جوړه بابته تانه. چاکتر له منی کاربه ده سستی میری و، دوره ولات، بو کوومه لی خوینده واری گه له که مان. ژون که نه وه و، زیگای خو، ناسینیان، نیشان بده ن و، بیان خه نه سه رژینگای پی گه یاندن و، سه رخستن له م جوړه کوسب و، ته گه رانه دا.

## بادانه وه

هه رله زوو، له نا وئیمه دا، قاوه، ده لین بادانه وه له ناو. هوژی مه نگوردا، ساوه، دیاره ئه م مه ته له یه، زورتر، بو گه رانه وه ی خوارده مه نی ده کار، ده هیتری به لام، من به وه، قنیاتم نه، کردوو، ده گه ژیمه وه، سه رباسه که و، وته ی خوالی خوشبوو، حاجی قادری کو یی ده که مه، بنچینه ی به لگی لی ها تویی ئه حمه دی کوژو، سوارچاکی ئه وان له گوژه پانی گیسکه کوژانه و، گریوی گو، ده رکردنی پایه ی هونه ری و، گه یاندنه سه رشاره و، قه له

منداره ی بردنه وهو، ههروه ها، ژون کردنه وهی چهن مه به سستیکی تر حاجی قادر. به پپی نه م نرسراوانه ی خواره وه له سالی ۱۸۱۵ زاینی و ۱۲۳۵ کوچی مانگیدا، له ناوایی گوژقه ره جی شاری کوّدا، هاتوته دیناوه، له ساله کانی ۱۸۹۲ - ۱۳۱۲ یان ۱۸۹۷ و ۱۳۱۵ شا. کوچی دواپی کردووه.

(۱) ماموستا عه لانه دین سه جا دی له میژوی نه ده بی کوردا، نه لی. حاجی له سالی ۱۸۱۵ دا، هاتوته دیناوه و، له سالی ۱۸۹۲ شا، وه فاتنی کردووه.

(۲) ماموستا ناوره حمان گیوی موکریانی له پیشه کی دیوانی حاجی قادردا نه لی له سالی ۱۸۱۵ را، تا کو تایی ۱۸۹۲ ژیاوه.

(۳) ماموستا ناوره حمان سه عید له سه ره تای باسی ژیانی حاجی، له دیوانه که یا نه نوی، حاجی له ۱۲۳۵ کوچیدا هاتوته دیناوه و، له ۱۳۱۵ دا کوچی کردووه.

(۴) سه ردار حه مید میران له پیشه کی دیوانی حاجیا، ده گه ل لی توژینه وهی که ریم شاره زاو، پیدا چوونه وهی ماموستا مه سعود موحه مه د، نه لی حاجی له سالی ۱۸۹۷ دا، کوچی دواپی کردووه.

(۵) ماموستا مه دحت به درخان له ژوژنامه ی کوردستان «لاپه ره ی سی م سالی ۱۹۸۶ چاپی قاهیره له مه ژ حاجیدا، ده لی نه م ذاته له سالی ۱۸۹۷ دا، کوچی دواپی کردووه.

(۶) ماموستا مه سعود موحه مه د کوچی له دیوانی حاجی دا، چاپ کراوی ساله کانی ۱۹۷۱ - ۱۹۷۴ - ۱۹۷۶ که سی چواره می دیوانه که ی له ۱۱۷۵ لاپه ره دا، له به غدا چاپ

کردووه، نه لی، حاجی له سالی ۱۸۹۷ دا، کوچی دواپی کردووه، پاشان له سه ر باسه که نه ژواو، نه لی حاجی له ساله کانی ۱۸۵۳ - ۱۸۵۴ زاینی و ۱۲۷۰ ی کوچی مانگیدا، بو خویندنی



فه قییه تی و، یانه ی نایینی ده گه ل حاجی مه لاعة ولای جه لیزاده. واته با پیره ی مه سعود، دا، نه چنه ناوچه ی با له کایه تی عیراق و، خزمه ت مه لا موحه مه دی خه طی، پاش ماوه یه ک (۱۲۷۱ کوچی ه) لیک هه لده برین و، حاجی قادر. نه چیته شاری شنوو، سابلایگی کوردستانی ئیران و، تاسالی ۱۲۷۹ کوچی و ۱۸۶۲ و ۱۸۶۳ زاینی، له وی نه مینیتته وه، دوا ی ته واو، کردن و، ئیذنی مه لایه تی وه رگرتن له سالی ۱۲۸۰ دا، نه گه زیتته وه شاری کوو، ماوه یه ک له ته ک کونه دوست و، هاوالی سه رده می فه قییه تی خوئی، واته ماموستا جه لیزاده و حه مه ناغای نیوبه دهره وه ی شاری کوودا، به خوشی رای ده بویری پاشان له ده س نه یارو، هیندیک شیخی رواله تی جا رزده بی و، به ره و، شاری نه سته مبول ده که ویتته زی. دوا ی چن سال مانه وه و، ده رس دا، دانی منالی بنه ماله ی به درخانیه کان له سالی ۱۸۹۷، دا، کوچی دوا یی نه کاو، له گورستانی نه بوو، نه یوبی نه نصاریدا، له په نای گلکوئی ماموستا نالی وه، به خاک نه سپیردری، دیاره هه رله نه سته مبولیشه وه حاجی نامه، بو جه لیزاده نه نوسی و، سه رده می فه قییه تی وه بیر دینیتته وه، ده لی.

به فیکرت دی زه مانی چوینه باله ک؟

به پی خاوسی، نه، که وشم بوو، نه، کاله ک؟

ماموستا جه لیزاده ش، وه ک ماموستا مه سعود موحه مه د، نه لی له سالی ۱۲۵۰ ی کوچی مانگیدا، هاتوته دیناوه، له سالی ۱۲۹۲ دا، له به غدا، ده گه ل زاناو، بیلمه تی زه مان، موفتی زه هاویدا. چاویان پیک که و تووه له سالی ۱۳۰۹، دا، له لایه ن حکومه تی عوثمانیوه، بو، وتوو، ویژ، ده گه ل کاربه ده ستانی ئیران. نه چیتته سابلایغ، له سالی ۱۳۱۸، دا، کاری دهرس و، ماموستایه تی. نه داته، ده س



### حاجی قادری کوی

۱۲۳۷-۱۳۱۴ هـ-ق

حاجی که سبک بی که س . بو نیود قوز ، ده پیوی  
گوی لب ده که ن ، ظه ریغه . نای که ن به لاله خوتان  
نه ی بی نه ظیر وهه مت هه رتوی که به رقه راری  
بی دار و بی دیاری بی ر و بیایه داری



مه لا مه حمودی بایه زیدی



مه لای جه زیری

مه لاموحه مه دی کوژی، واته جه نابیی مه لاول، با وکی ماموستا مه سعود موحه مه د، له سالی ۱۳۲۶ دا، بو هه میشه کوچی دواایی و، مال ناوایی ده کا، (نه وه شمان له بیر نه چی). نه وه که ماموستای پایه به رز بابا مه ردوخی روحانی له لاپه زه ی ۳۰۸ - ۳۰۹ به رگی دوهه می کتیبه که یانا ده لین. جه لیزاده به خزمهت مه ولانا خالید نه گاو، نیدنی خه لافه تی لی وه رنه گری وه راست نا چی دياره له پاشان زونیشی ده که ینه وه) که وا، بوو، حاجی قادر له سالی ۱۲۷۱ که وه تا سالی ۱۲۸۰ وا ته نزیکه ی ده سال له شاری شنوو سابلاغ و، سه رده شت ماوه ته وه، نه مه له لایه که وه له لایه کی تریشه وه، نه م هه لبه سته ی نه حمه دی کوژ. که به حیسابی نه بجه د، نه کاته ۱۲۷۰: گه ر که سی، کا پرسیاره، بابی مه علووم نه وشووماره: چوو له هیجرهت یه کهه زاره، دوصه دو، شیصت و، به داج: زونی ده کاته وه، له کاتیکا. حاجی قادر چل و، پینج ساله، بووه، نه حمه دی کوژ، هیشتا. زیندو، له به ندی ژيانا ماوه ته وه، له هه لبه ستیکی، که ی دا، که ۲۷ سال نه که وایته به ر سالی ۱۲۷۰ وه

شد، مکانت عرش أعلا، رؤیة الله در، نظر

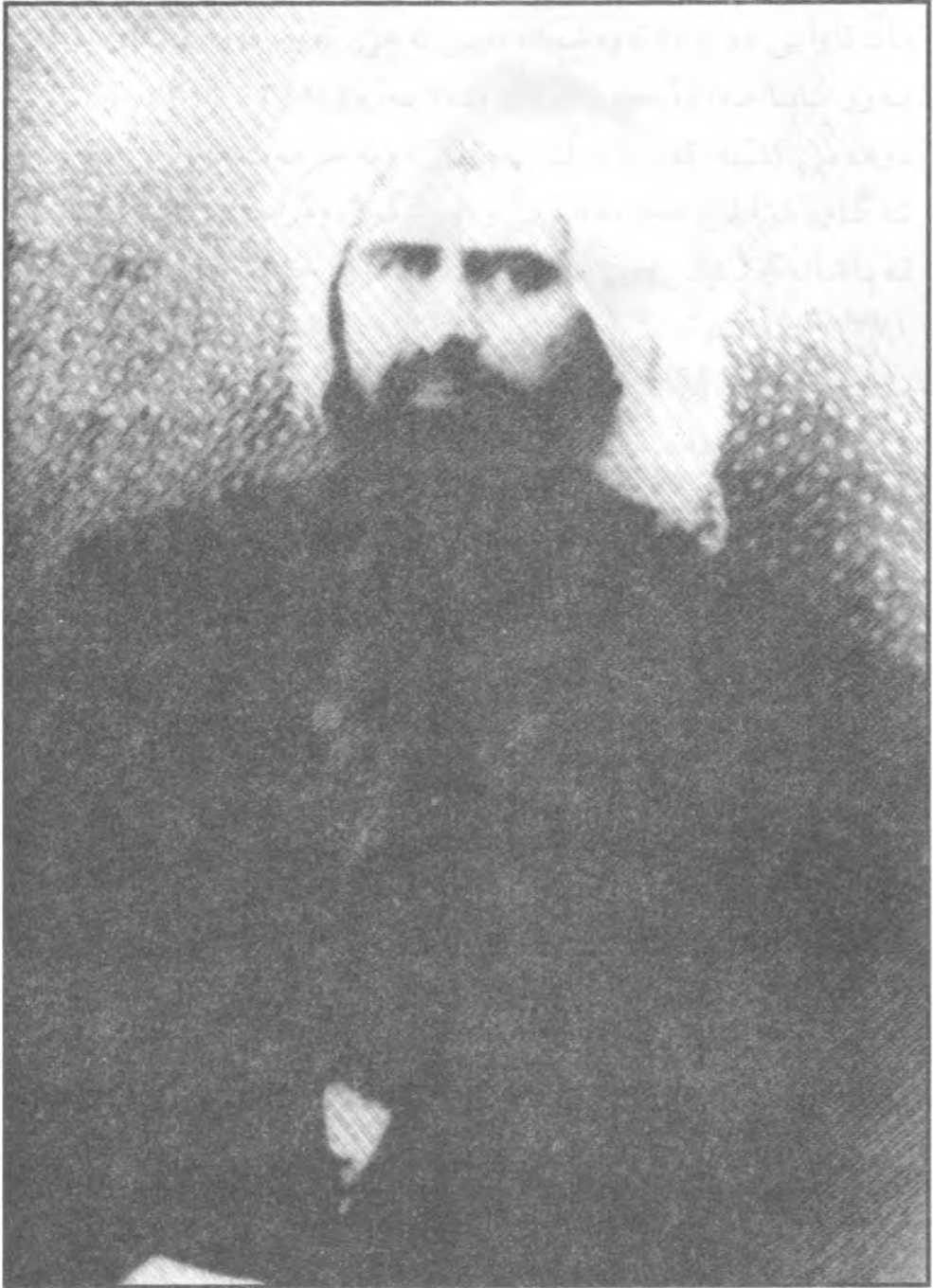
در، ذج و، کج. نا، نج و، سج، زوزگارت برده سه ر

نه وه مان، بو ده رنه خا، نه حمه دی کوژ له سالی (۱۲۴۳) دا، که هیمان حاجی قادر لایکی تازه پیگه بیشتوو، چارده پازده سالانه بووه، هونه رو هه لبه ست ویزیکی کارامه و، نیو دیر بووه. که واته جینگای خوویه تی کاتی حاجی له شاری نه سته مبول و ساله کانی به رله کوچی دواایی خوئی دا (۱۳۱۲ - ۱۳۱۵) یه کییک، له مرواریه کانی لیزگی هه لبه سته شاه سه واری به لاغه تی کوردان به ناوی نه حمه دی کور. بهونیهته وه و، به زیندو، ناوی به ری و، بلئی ه



### ماموستا.مه سعود ، موحه مه د

كوزى زاناو، بيلمه تى كوردجه نابى مه لاي گه وره يه .دياره ، نه مانيش وه ك  
باوكيان بليمه ت و ، پىسپور ، نازا، نه ترس ، به ههست و ، زاناو ، به نه مه گن  
سه بارت ، به نايين و ، هوزونيشتمانه خوشه ويسته كه يان . هه ليه ت له كوزى نه م  
باوه كه ش . هه ر ، نه مه ، چاوه زوان ده كرى .



حاجی بایز اغای دیبۆکری ( ئیلخانیزاده )



جه نابنی مه لاموچه مه دی کویی (۱۸۸۰ - ۱۹۴۳هـ - ق)  
کوزی حاجی مه لاهه ولای جه لی زاده و، باوکی، ماموستا مه سعود،  
موحه مه ده (بزانه، لاپهزه ی ۱۰۱ تا ۱۰۵) کتیبی ناداب و، زسومی کوردان،  
نوسراوه ی عه زیموچه مه دپور: داشبندی



نه حمه دى كور، له شارى سابلآغه

به يته كى باغه، به يته كى داغه، و،

نه وان به زمان و، زه مانى حال باس بكاو. بيژى نيستى، له شارى سابلآغ دا، نيشته جى يه. نه مه ش بيژين هه رله و هه لبه سته ده رته كه وى زور وى ده چى، حاجى له كاتى فه قييه تى نه م هه شت نوډه، ساله ي، دا، له سابلآغ و، شاره كانى ترا، چاوى به خودى نه حمه دى كور كه و تى و، له نزيكه وه، ده گه ل خووى و، هه لبه سته پرله سوزو، هه ستي ده رون و، مه لحه م و، هه توانى، تاسه ي دينى نوگره كه ي. واته پيغه مبه رى مه زنى نيسلام دا، ناشنا بووبى، يان له نه سته مبوله وه. گوى بيست بوو بيتى نه حمه دى كور له شه مزين و، خانه قاي شيخاني. نه هريوه. گه زاوه ته وه سابلآغ و، نيستا، له ويه، دياره نه م هه لبه سته ي حاجيش كه له سه ره تاي ليز گه ي شاسوارى به لاغه تى كوردان، دا، هيناوى و، ده لى: نه وى خووم، ديومه، يانه، خوئه ثه رى: نه مه يه، بووت، ده ليم، به موخته سه رى،

نه وبيرو، زاويه ي من نزيك، ده كاته وه له راسته قانى (مه ننگه، حاجى، چاوى به خودى نه حمه دى كور، كه و تى) نه وه ش جيگه ي سه رنجه. وه ك ماموستا مه سعود موحه مه ديش زاي گه ياندووه، حاجى قادر دواى نه وه ي چو ته نه سته مبول و، ده گه ل نال و، گورى سه ر كه و تنى پيشه و، بيري خه لكى نوروپا و، لاوه، نازادى خوازه كانى تور كيا و، جولانه وه ي سه ر به ستي و، نايينى شيخ عوبه يدى لا و، شيخ عه بدولقادرى كوريدا، ناشنا بووه، پتر، كه و توته سه ربارى هونينه وه ي هه لبه ستي نه ته وايه تى و، گه لى، خو، به دنيا، ناساندن: كه واته، پارچه هه لبه ستي شاسوارى به لاغه تى



### حه ماغای کویی

سه ره ک هۆزی بئه ماله ی غه فوری ، پناویکی که لیک خێرو، مه ندو، نازاو، به ده سه لاتی سه ر ،  
ده می خوی بووژه ، زۆری خزمهت به نایین و ، بئه ماله ی چه لیزاده ، کردوووه . دوستانه تی نزیکی ،  
له که ل حاجی قادرو، که یفی و ، شوکری دا ، هه بوژه . له چاخی پیریشابوته حاگمی زه سمی شاره که ی خزی (کز)  
حه ماغای کۆیه مه ردی بوو ، هونه ور ته بیعت به روز ، خاوه ز فیکری نه نوه ر  
له بۆمیوان و ، موحتاجینی ناوشار دیوان خانی ، موهه یابوو . به ، یه کچار

کوردانی حاجی بی گومان له شاری نه سته مبول و، دواي چهن سال  
 مانه وهی له وئی گوتراوه و، رهنگه ی نزیکه ی سالی ۱۳۰۱ - ۱۳۰۲ .  
 یانی دو سال. دواي وه فاتی شیخ عوبه یدیللا (۱۳۰۰) و، گه رانه وهی  
 شیخ نه حمه دی کوړ، بو سابللاغ. که و ابو، ده توانین بلین،  
 نه حمه دی کوړ، تانه و ده مه هر، زیندو بووه. هر وه ک گوترا،  
 حاجی له زه مانی (شیخ عه بدولقادر) دا، ژیاوه و، نه م نیوه هه لبه سته  
 شی: غه وئی ثانی و، حاته می مه ذهب: هر سه باره ت به  
 وان گوتووه، نه ک. (شیخ عه لی که رکوک) وه ک کاک که ریم.  
 شاره زا، به ناشاره زایی. له دیوانی حاجیا. راگه یاندووه، چونکو  
 هر وه ک رونی نه که ینه وه غه وئ ثانی له قه بی شیخ عبدالقادی  
 شه مزینی یه نه ک، ذاتیکی تر. نه وه که حاجی له هه لبه سته که یا،  
 نه فه رموی، نه حمه دی کوړ، له شاری سابللاغه، رونه شیخ نه حمه د  
 دواي نه وهی له نه ری نه گه ریته وه، ماوه یه ک. له سابللاغ ده مینیته وه،  
 پاشان هاتوته وه ناوایی عه مبارو، تا کو تایی ژیانی هر له وئی  
 ماوه ته وه، هه لبه ت. نه وسا که. نه شاری بوکان و، نه عه مبار،  
 نه وه نده، نیو، به ده ره وه نه بون، ذاتیکی وه ک حاجی قادر، له نه سته  
 مبول له وه ناویان بزانی و، باسیان، بکاو نه حمه دی کوړ، بداته پال  
 نه وانه وه، به لام، سابللاغی موکری به تایه به ت نیو دیبری بداغ  
 سولتانی، دامه زرینه ری نه وشاره چوجره و، فیتر گه و، ماموستاو،  
 فه قیی و، لی بونی شابه نده ری عثمانی و، هاتوو، چوی گه روو که،  
 نامویه کانه وه هه میشه، نیو. به ده ره وه، بووه، که و ابو. ده کری کاتی  
 حاجی نه م پارچه هه لبه سته ی هونیوه ته، نه حمه دی کوړ، له عه مبار  
 بوویی، نه ک له سابللاغ، گوتمان نوسراوه ی ماموستا بابا مه ردوخ  
 سه باره ت به سالی له دایک بون و، به خزمه ت مه ولانا خالید،  
 گه یشتنی، حاجی مه لاعه ولاجه لیزاده، وه راست ناچی، به م به

لگه یه، وه ک نه زانین و، خوا، لی خوشبوویش شیخ عوبه ی دیلای شه مزینی، له مه شه ویکه ی خو یا، سه باره ت. به سالی له دایک یون و، وه فاتمی مه ولانا نوسیویانه، ده گه ل، نوسراوه که ی بابا مه ردوخا. زیک نایه ته وه، شیخ عوبه ی دیلا سه باره ت، به سالی له دایک بوونی مه ولانا نه فه رموی.

آن تمام المعرفة عارف نژاد ■ عارف عرفان تم تاریخ زاد (ق. ۱۱۹۲ هـ) نام والد احم دو، جدش حسین ■ نور به شد. آن سعیدنشأتین. ماموستا، عه لانه دین سه جادی و، ماموستا مه لاکه ریمی. بیاره بیش، له کتیبی میثروی نه ده بی کوردی و، علمائنا فی خدمة العلم والدین، دا، نه لین، مه ولانا له سالی ۱۲۱۳ دا، له خزمه ت (شیخ قه سیم) سنه بی، یان به واته یه ک (ابن ناده می باله کی) ئیذنی مه لایه تی وهر نه گری و، له سالی ۱۲۲۰ دا، نه چیتته زیاره تی مالی خودا، له سالی ۱۲۲۴، دا، ده چیتته خانه قای شاعه بدولای ده هله وی، له سالی ۱۲۲۶ دا، نه گه ریتته وه شاری سوله یمانی وپاشی ماوه یه ک. نه زواته زیاره تی گلکوی (غه وئی گیلانی) له به غدا دوا ی شه ش مانگ ده گه ریتته وه سوله یمانی، له سالی ۱۲۲۸ دا، به هو ی ناکوکی و، نیوان ناخوشی ده گه ل تا قمی ده رویش و، لایه نگرانی (شیخ مه عرفی نو دینی) زوده کاته وه به غدا و، له وخانه قایه ی که پاشان ناوی نرا، خالیدیّه، خه ریکی. ده رس و، زینوینی خه لک نه بی. له سالی ۱۲۳۰ دا، له سه رخواستی مه حمود پاشای بابان که مز گه وت و، خانه قای بوّه درووست کرد بوو، گه رایه وه سوله یمانی، دیسانه وه له سالی ۱۲۳۶ دا، وییان هه ل نه کردو، (شیخ عه بدولای هه ره وی) کرده جیی نشینی خو بی و، رو ی کرده ته ویله ی هه ورامان و، ماوه یه ک له، خانه قای یه کیک له جی نشینه کانی واته (شیخ عو ثمان سیرا جه دین) دا، مایه وه،

پاشان چوؤوه به غدا. له سالی ۱۲۳۸ دا، له وی ژوی و، ژوی کرده  
 شام و، له سالی ۱۲۴۱، دا، بو جاری دو هم ده چپته زیاره تی مالی  
 خودا. له سالی ۱۲۴۲ دا، نه م ذاته پیروزو، ناواره یه له ولاتی  
 غه ربیایه تیدا گیانی پاکی. دایه وه، به گیان نافه رین و، بو هه میشه  
 مال ناوایی کرده هه ربه م هوپه شه وه بووه، که حاجی قادر له، نه سته  
 مبوله وه. به ده نگی به رز، به هاوالانی کون و، هاو، ولاتیان را،  
 ده گه یه نی و، ده لی.

قوطبی زه مانه خالید، وه ک من، بووه، ناواره

بی قه درو، قیمة و، شان، بی خانمان و، بی نان

که وا بوو، نا کرئی مه ولانا له سالی ۱۲۴۲ دا، وه فاتی کرد بی، به  
 لام ماموستا جه لیزاده، ده گه ل نه وه شا له سالی ۱۲۵۰ دا، هاتبیته.  
 دیناوه، به خزمه ت مه ولانا گه یشتبئی و، له وان نیذنی جی نشینی  
 وه رگرتبئی، هه روه ک نا کرئی (شیخ عه بدولقادری شه مزینی) کورئی  
 شیخ عوبه یدیلآش، به خزمه ت مه ولانا گه یشتبئی، چونکو نه وه ی  
 زونه، با پیره ی شیخ عوبدولقادر واته (سه ید طه ها) که هاوال  
 خه لیفه ی شیخ عثمان بووه له سالی ۱۲۲۹ کوچی مانگیدا، واته سی  
 سال دوا ی نه وه ی شیخ عثمانی طه ویله ببووه خه لیفه، له مه ولانا  
 خالید نیذنی خه لیفایه تی وه رده گری. به لام ده کرئی ماموستا  
 جه لیزاده شیخ عثمانی چاوپیکه وتبئی چونکوو، شیخ سیراجه دین  
 له سالی ۱۱۹۵ دا، واته سی سال دوا ی مه ولانا، هاتوته. دنیاوه و  
 له سالی ۱۲۲۶ دا، له به غدا، به خزمه ت مه ولانائنه گاو، ده بیته نو  
 گرو، مریدی نه وان، له سالی ۱۲۸۳ شا وه فاتی فه رمووه به م  
 پییه کاتی وه فاتی شیخ عثمان. جه لیزاده ۳۳ سالانه بووه، ده گه ل  
 نه وه ش هیچکام له نووسه ره کان دیارده یان بوئه م مه به سته

نه کردووه و، هیندیکیان را که یاندووه ماموستا جه لیزاده مریدی شیخ  
 عومه رضیانه دین کوری شیخ عثمان بووه، دیاره شیخ عومه ر  
 پنجسال له جه لیزاده چو کتر بووه، چونکو شیخ له سالی ۱۲۵۵ دا،  
 هاتوته دیناوه، به لام جه لیزاده (۱۲۵۰) هاتوته دنیاوه و، له ۱۳۲۶  
 دا، وه فات ده کا و شیخ عومه ریش له سالی ۱۳۱۸ دا هه لبت نه م  
 ته مه ن چو کیش نابیته هوئی نه وه که حاجی مه لاعه ولا مریدی شیخ  
 عومه ر نه بوویی، نه وه ی بوومن (مه لاعه زیز داشبه ندی) له م دو  
 نامه دا، که له نیوان شیخ ضیانه دین و، ماموستا جه لیزاده دا، نال و،  
 گوژ کراوه، ده ر که و تووه نه وه یه، نه م دو ذاته نیوانیان یه کجار زور  
 خوش بووه، هه همیشه تاسه ی یه کتریان کردووه و، هه میشه، تامه زروی دیتنی  
 یه کتر بون، بویه که مین جار له به غذا چاویان پیک نه که وی نه مه ش  
 پارچه هه لبت سته که ی شیخی ضیانه دینه: دیاره شیخ، له م نوسراوه  
 دا، زوری هه ول داوه، جه لیزاده ش وه ک هیندیگ ماموستای تر.  
 بکیشپته ژیر ده سلاتی خوی و، بیباته (بیاره) و، خه رقه و، عه باو،  
 به رمالی که وی و، خو مالی کردنی پیدا دا به لام جه لیزاده ی کونه  
 هاوال و، هاوبیری حاجی قادری کو لنه ده رو، ده ربه ده ر به هیچ  
 چه شنیک مل به م به لین و، مزگینانه ناداو، هه رگیز، رونا کاته،  
 بیاره و، ده گه ل نه م هه موو، ناکو کی و، ته نگ و، چه له مه ی بوئی  
 دیته پیش شان بو نه و جوره خه رقه و، عه بایه. دا، نانه ویئی و، وه ک،  
 که ل، له مه یدانی به ربه ره کانی و، خواناسی راسته قانیدا،  
 نه منیته وه و، حاجیش له نه سته مبوله وه را، ده گه یه نی و، ده لی:

حاجی عه بدولا له ناده م فیلتره

باو جودی روتبه بی بیغه مبه ری

نه وبه صد، شه بطان له کو به ده ربه چرو

نه م به به ک شه بطان له جه نه ت ده ربه ری

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نامه ی حه ضره نی ضیانه دین شیخ عومری  
بیاره بو حاجی مه لاهه بدولای کوی سه نجا.

ده مبیکه کاغه ذت نایه ته لاما  
عه جه بستی له په یغام و، سه لاما  
(جه لی) دایم ده بی جلوه ی دیار بی  
له نیو گیژاوی شه ط بی، یان، که نار بی  
(عومر) عومریکه، بو، تو ئینتیظاره  
له شه وقی تو، وه کو، ئاو. بی قه راره  
چی ئینصافیکه، گاهی نیوی نابه ی  
چی فکریکت هه یه بی باکی. تاکه ی؟  
حه یاتی من به یادی تو. مه نوو طه  
نه وازش چاوه که م لایق به خوو ته  
ده بوو، بوخاطری ته فریحی یاران  
بکه ی سه یرو، صفا، وه قتی به هاران  
ببینی (شاره زوری) بی ذه رو، زوور  
بچیته کیوی هه ورا مانی پر نوور  
شه وی تا فه جری صادق، دا بنیشی  
به ئومیدی وه فا، پی زا، نه کیشی  
وه کو، نه و عالمانه، مل به حه ق ده ی  
هه زار، نادان. وه پیشی شه ق و، له ق ده ی

ئىجازەت خەرقە، تاج، موصەلە  
 بىسىنى، بۆرە واجى كارى دونيا  
 لە عوقبا. گەربلىن بۆچى وەھات کرد  
 بلى دە فەى فەسادم بۆ، دەھات کرد  
 منىش بۆ، دە فەى ئە و مەنھى قەبىحە  
 تەلاشم کرد، بە ئەلفاظى فەصیحە  
 لە ئەصلى دین و، ئیمان، بى خەبەر بوون  
 لە ھەى ھەى قالوا، قولوا، بى خەطر بوون  
 بەصیرە تیان نە بوو، تا حق بزائن  
 حەق و، باطل جوۆى كەن یا بزائن  
 وە ئىلا عالم و، عامى و، مەشایىخ  
 ھە موى موحتاج بە وون، ھەم طفلى و، راسیخ  
 جە و ابى حاجى مەلا عە بدولای جە لیزادە بو شیخ عومەر<sup>۱</sup>:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(نەمەر ۲) نامەت بە دەستى (گووچى) موخلىص  
 گە یىشتە دەستى سستى عە بدى موفلىس  
 تە ماشام کرد، ھە موى لوطف و، عىتاب بوو  
 بە، ھەم ئامىزشى قىشرو، لو باب بوو  
 سە لامى من چىیە بۆ، تووى بنىرم  
 ئە تووى عەذب و، فوزات من تال و، سویرم  
 (جەلى) اسم، خەفى رەسم، دورەنگى  
 مىشالى مەسئەلەى كافوورو، زەنگى

۱. سەردىزى نامە كان چۆن بون ھەربە وجۆرە ھىنا و من و. دەستكارى نە كراون

۲. ئە مەروائە عومەر ناوى شىخى ضیائە دىن بۆ.



(سوها) ی بیچاره، قوربان، چۆن دیباره  
 که وه قتی شه عشه عه ی شمس النهاره  
 (عومه ر) عومریکه، گه ر. مه یلی به لامه  
 نه دی بوچ مه ر که زی ده ردو، به لامه  
 نه توی بی روحم و، بی نینصاف و، بی باک  
 وه نیلا من له بهر، پیتام وه کو، خاک  
 هه مو عومرم به پاییز چوو، له هیجران  
 به هارم هیچ نه دی بوگه شت و، سه یران  
 به قوربان شاره زووری چون ببینم  
 زه رو، زورم نییه شاقا و، هه لینم  
 له با تی کیوی هه ورامانی پر نوور  
 له ژیر کیوی غه مان که وتوومه، وه ک مورر  
 نه گه ر لوطفت بی پی را، ده کیشم  
 له قافله ی موفلیسی هه رده م له پیشم  
 نه وی ژۆژی که تووم، دیوه له به غدا  
 ملم، داوه، به حه ق وه الله و، بالله  
 وه لی توو ده رحه قم بی نیلتیفاتی  
 نییه بروات، به نیستی حقای ذاتی  
 به ظاهر نه ز، سیوه الله، ده ر، ته حاشی  
 به باطن، شیخ، نه جمه ادین تراشی  
 له بویه به عضه کی نادانی بی فام  
 له جیی به رشه قی ده م، به له قه، لی دام

۱. ره ننگه مه به ستی ماموستا جه لیزاده، شیخ نه جمه دینی کوری شیخ عومه ر بی که له سالی ۱۲۸۰، ۱۰ هاتوته دیناوه و، له سالی ۱۳۳۸ یشا کوچی دوابی کردوه، دیاره شیخی ضیانه دین هه شت کوری بووه به لام له نیو هه مواندا. شیخ نه جمه دین و، پاشان شیخ عه لاوه دینی کردوته وه جی نشینی خوی.

ئىيجازەى خەرقەو، تاجو، موصەلآ  
 بسىنم بوژە واجى كارى دونيا!  
 فرە خوۋشە گەلى خائە بە جيئە  
 وەلى گەر حەز بەكى ئىرەش ئەويئە  
 لە لای تو قورب و، بوعد، ھەردو يە كيئە  
 بلئى ھەميانە. بگرەو، ئاردى تيئە  
 لە بەر شىخان ئە گەرچى دىن بزر اوه  
 بە تىفى تو، زمانى من بزر اوه  
 ھە مويان قاطعى زيگەن بە جيئى  
 ئە وون، مىصداقى نايەى (لاتھەدى)  
 وەلى بو خاطرى تو، بەندە يانم  
 زمان دە گرم. لە حەقيان تا بتانم  
 لە پاشى توو، خودا. بو خوئى عەليمە  
 لە كەر كوئى، دوعاگوئى شىخ (عەلى<sup>۱</sup> مە

ئە وەشم لە بىرنە چئى كاتئى لە سالە كانى ۱۳۴۰ - ۱۳۴۱ كوچى  
 ھە تاويدا لە ناوايى (نيئەى مەريوان) لە خزمەت ماموستاي چازانم  
 (حاجى مەلا سەيد عەلى ئەلمانە يى) ئاخىر مادەى دەرسە ئايىنيە  
 كانم ئە خوئىند چەن كتيبكم لە فەقيئە كى مەريوانى كرى كە تازە لە

۱. مە بە ست خوائئى خوشبوو، حاجى شىخ عەلى طالە بانىە كە لە سالى ۱۲۶۰ دا، پىئى نا وە تە  
 دنياو و لە سالى ۱۳۳۰ دا. كوچى دوايى كردوو و ديارە ئەم ذاته سەرە راي ئە وە كە دە گەل  
 حاجى كاك ئە حمە دى سولە يمانى ھاوال فەقيئە جە ليزادە بون و، لە خزمەت حاجى مەلا،  
 ئە سە دى باو كى جە ليزادە دا، دە رسيان خوئىندوو و زوربان بە كتر خوش و بستو و پياويكى  
 گە ليك خواناس و، بە كە لك بوو، لە زانين و، ليك دانە وەى واناي فورئانى پىروزو، فە رمابىشى  
 حە ضرە تى رە سوليشا فرە دە سە لات دار بوو جە م ھويانە وە، دە گەل ئە وە شا شىخ عەلى  
 لە سە رزيگەى قادرى بوو و، جە ليزادە ش پتر رى رە وى ئە قشبه ندى و نوگري مە ولانا خاليد  
 بوو زورى ريزى لە شىخ عەلى و، كاك ئە حمە دگرئوو. ئە وانىش ريزى ئە ميان لە بەر بوو.  
 ديارە ئەم سى ذاته بو ھەموكەس جيگاي ريز بوون و بوخە لك بە كە لە لك بوون

سوله یمانیوّه گه را بوّوه. له ناویه کیکیاندا نه م دوپار چه هه لبه سته ی سه روو، له وه رقیکدا نوسرا بوونه وه، منیش تائیستا هه ره هه لم گرتبوون و، وه ک ده یان نووسراوه ی تر، هه زار که لین و، کولینم پی کردون و، نه وانه مرؤ. ۱۳۶۷/۱۰/۲۰ کوچی هه تاوی له شاری تاران. به زمانی قه له م بو ئیوه یان ده گیرمه وه، هیوایه نه وانه ش که لکیان لی وه رگیری.

### نه حمه دی کوّر کوّری کی به و، له کام هوّزه ؟

به پیچه وانه ی بیرو، برّوای نه و که سانه ی له خوئیانه وه، ناوی که ریم، عه بدو لاو، تریان له باو کی نه حمه دی کوّر ناوه، وه ک خوالی خوشبوو ماموستا مه لاهه لی فهرمویان، ناوی باو کی شیخ مه لا موحه مه دی باب یان با بو، بوّوه، نیوی بابی شیخ نه حمه د، هه ره وه ک خوشی له م هه لبه سته دا. رای گه باندو وه، شیخ بابا بوّوه. نه حمه دی شیخ بابا پده ر، مه دحی نه بی خیر البشر

گه ربوت نه واوبی، بی به صهر نه بمان له خوفی مورنه عیب دیاره نیوی بابا، هه رله زو وه، له ناو کورده واری دا، وه ک ئاردیان نه ارده. عه رده شیر ی بابه کان، بابه کی خوره م دین باباطاهر شیخ بابای غه و ث ئاباد (هونه وه نوسه رو هونه رووه رو، لی ها توو، شه هیدی ریگای خودا و گه ل). بابا شیخی نه لمانه ی مهربوان، حاجی بابا شیخی تورجان. شیخ بابا عه لی سوله یمان و..... باو بوّه، که وا بوو، ناوی شیخ، که زور له نووسه ره کانیش داویانه ته پال نه حمه دی کوّرو، پیان گوتووّه شیخ نه حمه دی کوّر، له باو کیوه.

۱. نه وه ش بلین نه رد، هه رد، عه رض ده گه ل نه وه شا به وانای زه وی و که ژو کویه له، زار اوه ی مادی و، ناویستاداواته ی داد په روه ریش نه داو، ناوی فرشته به کیشه.

پیی گه بیشتوو، چونکو تانه و، جینگایه ی من هه لبه سته کانی نه وانم هه لسه نگا دووه، له هیچکامیکیانا ناوی شیخی له خووی نه ناوه و، ره ننگه زوریشی چه ظ له م ناوه نه کردیی، وه ک له پیشا باسمان کرد. نه حمه دی کوژ له خیللی سه ره گایه و، نیستاش چه ن بنه ماله یه کیان له ناوایی چه مامیان و، شوژیجه ی ناوچه ی بو کان دا، نیشته جین. زور، زونه نه وه ی ماموستا مه لاهه لی سه باره ت به نه حمه دی کوژ گوتویانه ده گه ل راسته قانی. باشتر دیته وه، چونکوئه مانه ی له باو کی خووی وه رگر تووه که نه وانیش به هووی هاوکاتی ده گه ل سه رده می ژبانی نه حمه دی کوژو، هاو که وشه نی په سووی «لاجان و، شنو (ناوایی شیوه سماق)» و، پاشان کانی زه ش و، عه مبارو، تورجانی بوکان باشتر ناگای له ژبان و، به سه ر هاتی نه حمه دی کوژ بووه<sup>۱</sup>. به تایه به ت که هه ر کیان. واته شیخ نه حمه دو حاجی مه لاهه بدولای وه لزی له سه ر ریگه ی نه قشبه ندی بون.

وه ک گوترا، نه حمه دی کوژ له نیوان ساله کانی ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵ کوچی مانگیدا وه فاتی کردووه، حاجی مه لاهه ولایش که زیاتر مه به سته که له خواره وه زون تر. ده که ینه وه په سالی ۱۳۴۹ دا، کوچی دوایی کردووه واته پاشی ۷۴ سال ته مه ن را بواردن که وابوو. دوای وه فاتی شیخ، ماموستا وه لزی نزیکه ی چل و سلی چوار سال ژیاوه: به پیی نووسراوه یه کی ماموستا مه لانه حمه دی حفید الولزی که له مه هاباده وله سه رخواستی خووم. به هووی کاک خالید خالیدی دوستی له میژینه م، بووی ناردوم و، سوپاسیان لی ده که م، نووسراوه، حاجی مه لاهه ولای وه لزی له سالی

۱. مه به ست نه وه به حاجی مه لاهه ولای وه لزی له ناوایی په سووی و کانی زه ش و تورجان بووه شیخ نه حمه دیش له ناوایی شیوه سماقی شنو عه مباری بو کان بووه واته ها ولانی و، هاو زه مان بون، که واته گوتی نه وان له خه لکی تر سه باره ت به شیخ نه حمه د راست تره.

۱۲۷۵ ی کوچی مانگیدا. له ناوایی وه لژی ناوچه ی باله کایه تی سه ربه گه لاله ی کوردستانی عیراق هاتوته دیناوه به مانگی موحه ره می سالی ۱۳۴۹ شا، له ناوایی تورجان کوچی دوایی کردوه. ناوبراو. کوژی مه لا قادر. کوژی مه لاعه لی فه وزی وه لژی به، (ماموستا کانی وه لژی)

وه لژی چه ن مانگیک له خزمه ت خواناسی گه وره و، چازانی بی وینه به ریز ماموستا مه لاعه لی قزلجی تورجان. مه لاسه ید حه سه نی چوری که، به کییک بووه له فه قییه کانی قزلجی، مه لا عبدالقادی کانی که وه یی له بیاره ی هه ورامان، ده رس نه خوینی پاشان دیته سابلاغ و، له خزمه ت مه لاعه ولای پیره باب (کونه فه قییه قزلجی و، هاوال فه قییه دوایی نه وان و، ده رس خوینا نی خزمه ت موفتی زه هاویی له به غذا، که به راستی ماموستا پیره باب له فه له کییا تا. وینه ی نه بووه و، زور نوسراوه ی به سه ر کتیبه کانه وه هه یه) له مزگه وتی هه باس ئاغا، ئیذنی مه لایه تی وه<sup>۱</sup> رده گری و، ده بیته ماموستا و، ده رس ویره وه ی ناوایی په سوئی ناوچه ی لاجانی موکری.

پاشان دیته کانی ره شی لای سه ردار ئابادی بوکان و، له ویشه وه ده چیته تورجان و، گلکوی پیروز شی هه ر له وییه، له م نوسراوه یه وه نه م مه به ستانه ی خواره وه مان بوده رنه که وی

۱ - به پیچه وانه ی نوسراوه ی ماموستامه لا که ریم له کتیبی

---

۱. وه ک ده گیر نه وه هئندیک له ماموستا یانی صوفی شیخی بورهان گا زنده له مه لای پیره باب ده که ن. بوچی ئیذنی مه لایه تی به مه لاعه ولای وه لژی داوه که مریدی شیخی ضیانه دین بووه و، ده گه ل شیخی بورهاندا زور ته با، نه بوون، ده شی ئیرینه ناوایی به سوئی که پیوندی ده گه ل شیخی بورهان دا، بووه و، ناغایه که شی مریدی نه وان بووه له ولاماده فه رموی من کارم به ناکوکی بیوان دو شیخ نه بووه نه و زاته م زور به لاوه باش و، باسه واد بوو، ویستم که لکم لی وه ر گری و، خه لکیش له زانست و پیاو چاکی نه وان که ئک وه رگرن.

علمائنا فی خدمة العلم والدین و، رای ماموستا بابا مهرووخ له کتیبی مه شاهیری کوردا، که نه لئین (حاجی مه لاهه بدولای وه لزی له وه لزی له سالی ۱۲۸۵، دا، هاتوته دونیاوه و، له سالی ۱۳۶۰ شا، وه فاتی کردووه) له سالی ۱۲۷۵، پیی ناوه ته دونیاوه و، له سالی ۱۳۴۹ دا کوچی دووایی کردووه.

۲ - نه ودوزاته ی سه روو، رایان گه یاندووه له بیاره له خزمه ت ماموستامه لاقادری کانی که وه یی اجازه ی وهر گرتووه، به لام دهر که وت له سابلأغ وله خزمه ت ماموستای پیره باب نیدن دراوه.

۳ - ماموستا مه لا که ریم نوسیویانه له ناوایی وه لزی ناوچه ی موکریان، له دایک بووه، ناوچه که موکریان نیه و، باله کایه تی غیراقه، که من خوم (مه لاهه زیز) له کاتی هه ل سورانه کانی له چه ن سال له مه و به ر<sup>۳</sup> دیومه، دیار، ماموستا مه لا که ریم، له باسنه ی نالانی لای مه رویی ماوه تیشا به هه له چوووه و، لای وایه، نه سنای ولاتی میصره و، نه لئی ابن الحاج له نه سنای مصیر ها توته دونیاوه، (ده رس خوینه کانی ماموستاوه لزی)

۱ - ماموستا مه لاهه لی وه لزی کووری خوئی که له سالی ۱۳۱۰ ی کوچی مانگیدا له ناوایی په سوئی دیتته جیهان و، له ره شه مه ی سالی ۱۳۵۲ کوچی هه تاویدا کوچی داوایی نه کا، ماموستای ناوبراو، هه رله خزمه ت باوکی له ناوایی تورجان نیذنی مه لایه تی وه رده گری، به راستی وه ک، له به را باسم کرد، نه وانیش وه ک، باوکی خوالی خوشبویان، له زانستی فه له کیاتا. که م وینه بون.

(۲) ماموستا سه یدحوسینی طاهیربووغه یی که ماوه یه ک، له ناچیت، و، سه ردارناباد، پاشان باغلوچه خه ریکی ده رس گوتنه وه نه بی و، له زانستی مه نطیق و، به یان وفه رایض به تایه به تی و، زانسته

۳ - سه رده می راهه رینی پیشه وا بارزاند.

کانی تر به گشتی بی وینه بون،

(۳) ماموستا مه لاسه ید که ریمی واژه یی. ماموستا، دهرس  
ویژه وه ی ناوایی باغچه ی یه ل ته یمورو، قهره گوینز. که نه م  
ذاته ش سه ره رای خواناسی و پیروزی ماموستایه کی زور خواهن  
زانست بووه، ده گه ل ماموستا طایه ر بوغه یی دا له خزمه ت شیخ  
عومه ری قهره داغی ئیذنی مه لایه تی وه رده گرن.

(۴) حاجی بابا شیخی تورجان، ده گه ل نه وه شا به هوئی  
ده سه لات و، سامانه وه زور نه په رژاوه ته سه ر. دهرس گوته وه به لام  
پیاویکی زیره ک و، زانا بووه به تایه به ت له زانستی فه له کیاتی کو  
ندا.

(۵) ماموستا شیخ مه لاسه نی شیخ له ر. که به راستی پیاویکی  
یه کجار دوره په ریزو، خواناس و، باش بوو. له زانسته نابینیه کا  
نیشابه تایه ت فیهها، زورثا گادار بوو، خودا له هه مولایه کیان و،  
له نیمه ش خوش بی،

(۶) ماموستا مه لاسه لی بوغده که ندی که ئیستا هه رله و ناوایه  
دا. خه ریکی خوا، په رستی و، زینوینی خه لکی ناوچه یه، به لام به  
داخه وه، وه ک نه لین له توانا که و تووه هیزی دهرس گوته وه ی  
نه ماوه. پیویسته نه وه ش بلین ماموستا وه لزی نو گرو، مزیدی شیخ  
عومه ر، ضیانه دین بووه و، له م ریگه یه شدا، زورسه ر، که وتوو، پایه  
به رز بووه (شیخ نه حمه دو، مه ولانا خالد)

وه ک زامان گه یاند قاضی شنو ماموستا خضری نویسیوتی  
نه حمه دی کوور، له زه وشو خواناسیدا، له سه ر، زه چه ی مه ولانا بووه،  
به لام به لگه یه کی بوها و چه رخی نه وان و، مه به سته که نه هیناوه  
ته وه، واییمه به پیی تواناو، لیکن دانه وه ی سالی وه فاتمی مه ولانا و،  
میژولکه ی سه رده می ژیانمی نه حمه دی کوور به گویره ی، لیکن

دانه وهی هیندیک له هه لبه سته کانی به حیسابی نه بجه د. بابه ته که ژون، ده که ینه وه.

گوتمان به پپی هه لبه سته شیخ عوبه یدیلای شه مزینی کورزی سه ید طه های نه هری که سه ید طه ها خووی یه کییک بووه له خه لیفه کانی مه ولاناو، ههروه ها، نوسراوهی ماموستا عه لانه دین سه جادی و، ماموستا مه لا که ریم. مه ولانا له سالی ۱۱۹۲ دا، له قه ره داغی شاره زورهاتوته دیناوه و، له سالی ۱۲۴۲ شا له شام کوچی دوایی کردووه، شیخ نه حمه دیش به لییک دانه وهی نه م هه لبه سته ی خووی.

در ذج و کج تا، نه ج و، سج، ژوژگارت برده سهر، رونه ۷ سال (۱۲۴۹) به ر له وه فاتی مه ولانا خالید، نه م پارچه هه لبه سته ی هونیوه ته وه و، هونه ریکی به ده سه لات و. کارا مه بووه دیاره ته مه نیشی نزیکه سی سال بووه چونکو نه حمه دی کور نه گه رته مه نی ۱۰۵ سال بوو بی و، له سالی ۱۳۰۵ داوه فاتی کرد بی<sup>۱</sup>. ده بی له سالی ۱۲۰۰ کوچی مانگیدا، هات بیته دیناوه نه مه له لایه که وه، له، لایه کی تریشه وه زای یه که م. کاتی نه حمه دی کور نه چیته سوله یمانی و، له ویشه وه، به ره و به غدا، نه که ویته ری. مه ولانا ش له ویوه له سالی ۱۲۳۸ دا، ده ژواته شام، ده کری نه حمه دی کور هه رله و ساله دا. له به غدا، به خزمه ت مه ولانا گه یشبی. یان له سالی ۱۲۴۱ دا، که سه ر له نووی مه ولانا له شا مه وه ده چیته زیاره تی مالی خوداو، له سالی ۱۲۴۲ شا. نه گه ژیته وه، چوبیته خزمه ت نه م ذاته و، توبه ی له سه ر ده سته کرد بی، ده ش گونجی. نه گه ر بی توو، به خزمه ت مه ولانا، نه گه یشبتی و، وه ک ده رمان خست هاوچه رخی نه وانیش

---

۱. دیاره کاک نه حمه دی سوله یمانی هه ر له و ساله دا، وه فاتی کردووه، که له پیشه وه دا، گوتمان:



بووه شیخ عه بدولای هه زه وی که له سالی ۱۲۳۶ دا، له سوله یمانی بووه جی نشینی مه ولانا، دیبی و، به لای نه وه وه ژئی و، شوینی خوا په رستی تایه به تی نه قشبه ندی وه ر گرتی. نه مه ده کری بیته به لگه ی نه وه، که شیخ نه حمه د ئو گرو، مریدی مه ولانا بووه، به لگه یه کی تریش نه وه یه، کاتی نه حمه دی کوړ. بو جاری دووه م، له ده س هیندیک ده رویش و، صوفی نه خوینده وارو، ماموستای ساویلکه و، دهره به گی مل هوړی ناوچه ی موکری بوکان. ته ر که ولات ده بی و، نه گه ریته وه سوله یمانی و، ده چیته مزگه وت و، خانه قای مه ولانا خالد، هیندیک ماموستای رووا له تی و، ویشکه.

ته بیاتی نه ویش به، بیانوی له ده رس خویندن کردنی فقی، که گویا، هه لبه سته کانی شیخ نه حمه د. بوته هوئی پشت له ده رس و، موتالا کردن و، خه ریک نه بونی خوینکاره کان و، وه شوین نه که وتن و، دریزه نه دان به قال و، قیلی نه خفه ش و، که سائی و، سیبه وه یهی، یان گیره و، کیشه ی، نه شعهری و، ماتوریدی و، موعته زیلی و، شه زه کوته کی زه یدو، عه مر<sup>۱</sup> لیبی وه خو و، که وتن و، به پشتیوانی نه یاره کانی مه ولانا و، و، لایه نگرانی خوالی خوشبو و، شیخ مه عروفی نوډی و، فتوای. ماموستا مه لا موحه مه ی باله کی

۱. پیوسته نه مه ش بیژین هه رله و ساوه تانه م چه ن سالی به رو، ناقمی فقی، له هه موو، ناوچه کوردنشنه کانی ولانا، نه گشت کوته ل و، ده سته کانی خه لکی تر، روشتر، نازاو، بوپرو، به هه ست تر بوون، چاک و، خه راپ، چه وت و، راست. ریگای بی که ندو کواسب. پیاوخت و، بوړه پیاو، زور لی کراو، ماف پی شیل کراوی گه ل و، ری وشوینی سه ر که وتن و، به ربه ره کانی ده گه ل ماف خوړو، مژی مژه کان و، کاتی راپه رینیان، باشتر نه زانی، خوپی و، کوری گه له که بیان بون، پافزو، بی فیل و، نه له که بون. جیگه ی هیواو، باوه ژبون. په ری سه ره ردی خوا بوون و، زوربه یان له ناوی شه وی پاریزیان ده کرد خه لک وه شوینیان نه که وتن. ته نانه ت زور که سه ل رامیارو، هه لسواروه کانیش بوته وه ی خه لک نامویان لی نه که ن. ناوی فه قیان له خویان ده پاوه ک. مه لاهه زیز. مه لاهه حیم و، تر..... دپاره شیخ نه حمه دیش زورشتی سه باره ت به فر و، فیل و، داوی به ژواله ت نایینی بوته م ناقمه روشنه بیره له هه لبه سته کانیبا خستوته روو، هه لبه ت نه وانیش که وتونه شوینی و، ریزیان لی ناوه



(۱۸۸۲-۱۹۳۵) ماموستا شیخ عومه ر، قه ره داغی

زانی هه ل که وتوی عاله می ئیسلامه تی و، ماموستای بلیمه تی کورد، سه یدحوسین طاهیربوغه بی  
(۱۲۲۴-۱۲۷۲) ش مه لاسیه ید که ریم، واژه بی (۱۳۲۹-۱۳۶۲) ش. مه لایه حیای بانه بی  
(۱۳۶۱-۱۳۱۳) ه- ق حاجی مه ل موحه مه دزه ئیس د (۱۳۹۹-۱۳۲۱) ه- ق

له دژى مه ولانا. ئەم كۆيڤره بى دەسه لات و، به ههست و، خوست و،  
 خواناسه يان، له وئيش وه تهنگ هه ل هيناو، په ره وازه و، لانه وازتريان  
 كردو، تا پوى زهنده قه و، له زى لادراوو، هه تله بوونيان، بۆبه  
 ديواره كانى مز گهوت و، حوجره كانى سوله يمانيوه دا، سه ره زاي  
 سوتاندن و، له ناو، بردنى زۆربه ي هه لبه سته ناسك و، پز له سۆزو،  
 دلرفينه كانى كه زۆر ده لاقه ي مز گهوت و، حوجره پز له فه  
 قينكانى سوله يمانى. داگر بتوو، خوشيان له وى ده ر كرد، نه وه بو و  
 ئەم ذاته دل زونه زوى كرده شارى كوو، په ناي برده به ربنه ماله ي  
 جه ليزاده. دياره ماموستا جه ليزاده ش وه ك باسمان كرد، سه ره زاي  
 نه وه ي، ئو گرو، پى ر ه وى زينگه ي مه ولاناو، نه قشبه ندى بووه به  
 هو ي هاوآل فه قيه تى ده گه ل شيخ على طاله بانى كه ركوك و،  
 كا ك نه حمه دى سوله يمانى و، نيوان خو شى له ته ك ئەم دو، ذاته  
 پيروزه دا. كه هه ر كيان پيره وى قادرى (عبدالقادر گيلانى) بون و،  
 هه رسيكيان به لاي حاجى مه لا نه سعه دى باوكى جه ليزاده وه  
 ده رسيان خويند بوو، ده گه ل نه وه شا وه ك گوترا، شيخ نه حمه د  
 پتر، له ده س ماموستاو، لايه نگره كانى قادرى، جازز و، ده ربه  
 ده ربو، بوو، توانيان ماوه يه ك شيخ نه حمه د له (كو) بهيلنه وه، به  
 لام ديسان شيخ له وئيش له ده س ويشكه صوفى و، ززه ده روئيش و.  
 شيخى داتا شراوو، نه خوينداه وارو، به گى زۆردار. هه لى نه كردو،  
 وه ك حاجى قادرى زه به نه مال. لانه وازيان كردو، به ره و، خانه قاي  
 شيخانى شه مزين كه خه ليفه و، جئ نشينى مه ولانا خاليد بون  
 كه وته زى و، تا ناخرو، ئوخرى ژيانى له وى مايه وه. پاشى چهن  
 ساليك تاسه ي ولات و، مال و، مندال و، زيده كه ي و، نزاو پارانه وه ي  
 عه بدولاي كورى و، نالوزانى بارى نه هرى و، زاپه رينى شيخ  
 عوبه يدلاو، دورخستنه وه يان بو طائفى حيجاز، نه گه ر يته وه

عه مبارو، له وې بو هه ميشه سر، ده نيته وه. کاتي نه حمه دي کور  
 نه چيته شاري کوو، نه شي ته مه ني جه ليزاده سي و، چن ساليک بو  
 بي و، چوونه که شي له سالي ۱۲۸۰ دا، زوي دابي و، له سالي ۱۲۸۱  
 دا، له و يو چويته نه هري. چونکو جه ليزاده له سالي ۱۲۵۰ دا، له  
 دايک بووه له سالي ۱۲۷۰ شا، ده گه ل حاجي قادر چونه ته  
 باله کايه تي بو خويندن له سالي ۱۲۷۱ دا، حاجي دپته کوردستاني  
 نيران وجه ليزاده ده گه رپته کو يه و، ده بيته جيگري باو کي و،  
 کاروباري دهرس گوتنه وه و، رينويني خه لکي وه نه ستو نه گري،  
 وه ک له پيشه وه شدا، باس کرا، پارچه هه لبه ستيکي شيخ له شاري  
 که رکوک و، له سالي ۱۳۲۱ کوچي مانگيدا، نو سراوه ته وه واته  
 نزيکه ي سي سال دواي روويشتني نه وان له کوو، چونيان بو نه هري.  
 (ناخو، شيخ نه حمه د چاوي به سه به دطه هاي شه مزيني که ونوو؟)

وه ک خوالي خوشبو، شيخ عوبه يديلاي کوري سه ي دطه ها له  
 مه ثنه ويه. فارسيکه يا نه فه رموي. کوچي دوايي نه م ذاته خواناس و،  
 مه زنه له سالي ۱۲۶۹ ي کوچي مانگيدا زوي داوه والد، ماجد  
 (خومارو) مولدش - (نهري) شد هم مسکن و، هم مدفنش - سيد  
 سادات قطب نامدار - چون ز دنيا شد سوي دارالقرار - شد  
 (بطغرايي الهی) ۱۲۶۹ در بهشت - هم قضا آن لفظ تاريخش  
 نوشت - به گوپره ي ووته ي هينديک له خزمه کانيان له سالي ۱  
 ۱۲۰۰ دا هاتوته ديناوه و، ۶۹ سال ژياوه که واته نه وانيش وه ک  
 شيخ نه حمه د، هه رله ساليکاو، هه شت ۸ سال دواي له دايک بوني  
 مه ولانا خاليد هاتونه ته ديناوه، نه مه له لايه که وه، له لايه کي ديشه وه  
 گوتمان نه حمه دي کور له سالي ۱۲۴۹ دا، هونه رو، هه لبه ست ويژ  
 بووه، ياني بيست ۲۰ سال بهر له وه فاتي سه ي دطه ها، هه روه ها له

۱. واته هه رله و ساله دا، که شيخ نه حمه دي کورها توت ديناوه: سه ي دطه هاش ها توت ديناوه

سالی ۱۲۷۰ دا، به پینی هه لبه سته کانی خوی، شاعیرو، ناو دیر بووه واته سالیک پاش وه فاتی سه ید طه ها. که وا بوو، ده کری له نیوان ساله کانی ۱۲۲۹ که سه ید طه ها له به غدا، به خزمهت مه ولانا نه گاو، نه بیته خه لیفه ی مه ولانا خالید سه ید طه های دیبی یان له وساله وه تا سالی ۱۲۶۹ که فه وتی تیا نه کا، و، چه ن جارتا سالی ۱۲۴۲ واته سالی وه فاتی مه ولانا. ده چیه سوله یمانی و، به غداو، شام، نه حمه دی کور، سه ید طه های بینیبی و، هه رنه ویه کترناسینه ش بوو، بیته هو ی چونی شیخ نه حمه د بو نه هری، دیاره (موحه مه دشا) ی قاجاریش که له سالی کانی ۱۲۴۶ تا ۱۲۵۰ دا، ژیاوه و. دایکی (عه باس میرزا) ی کوزیشی له بنه ماله ی شه مزینی بووه، له زه مانی سه ید طه ها و شیخ نه حمه دا، بووه، زور نوگرو، زیز لی گری خوالی خوشبو سه ید طه ها بووه. چه ن ناواییشی ده گه ل سالانه ۵۰۰ تمه ن بو خه رج و، به زیوه بردنی خانه قا. بو ته رخان ده کا، نه م ناوایانه و، گونده کانی تری سه ید طه ها، تا سالی ۱۲۵۱ کوچی هه تاوی له پیتاک و، مزه ی میری، ده پاریز رین و، دوا ی موحه مه د شا زوریان بو ناوایه کان هیناو، داوای پیتاکی نه م چه ن ساله یان لی کردن و، لی ره را، شه ر ده گه ل حوکومه تی کاتی ده سستی پی کرد. به لام بی گومان وه ک خودی شیخ عوبه ید یلا، سه باره ت به سالی له دایک بونی خو ی نه لی، له، سالی ۱۲۴۳ دا، هات بیته دیناوه (تولد من . شیخ عوبه ی دبلآ)

گشت ناربخ ولادم الفرب (۱۲۴۳)

لا عجب من القفیران بنفرب

واته له سالی ۱۲۴۳. دا، هاتومه ته دنیاوه و، زورسه یر وسه مه ره ش نییه نه گه ر له سالی ۱۳۲۳ شا ناواره بم و، فه وت بکه م

دیاره له سالی ۱۲۹۸ دا به ده س سولتان عبدالحمیدخانی تورک  
 ناواره ده کری و، له سالی ۱۳۰۰ ی کوچی مانگیشاله<sup>۱</sup> طائف  
 وه فات نه کاوړه ننگه نه م هه لبه سته ی حاجیش پتر، سه باره ت به م  
 کاره، ناله باره ی عبدالحمید بی که نه لی.

نه مه، که ر، میزه ده لین وارنی شرعی نه به وین

هه موو، عه بدی صه نمن، باسی مه که، که وړه که بان (وانه عبدالحمید)

ده کری شیخ نه حمه د که له سالی ۱۲۷۰ دا، شاعیر یکی ناودار  
 بوو، نه وسا که شیخ عوبه ی دیلاش ۱۷ سالانه، تا سالی وه فاتیان که  
 نه حمه دی کور له ۱۳۰۵ و شیخ عوبه ی دیلاش له ۱۳۰۰ کوچی  
 دوا بیان کردوو، چاویان پیک که و تبی، به گویره ی گو تراوه ی را  
 بوردو که گوتمان نه حمه دی کور له سالی ۱۲۸۰، دا، چو ته،  
 نه هری نه و سا که ته مه نی شیخ عوبه ی دیلا نزیکی چل سال بو و و،  
 تا سالی دور خستنه وه یان بو حیجاز (۱۲۹۸) ده کری چه ن  
 جاریه کتریان بینبی و، نه حمه دی کور، هه رله نه هری ما بیته وه، به  
 لام پاش گرتن و، دور خستنه وه ی شیخ و، گورانی باری ولات و،  
 خانه قای شه مزین، وه ک، زامان که یاند نه حمه دی کوریش  
 هیلان ی لی تیک نه چی و، به ره و، مو کریان ده که ریته وه، نه مه ش  
 له بیر نه که یین (شیخ عبدالقادر) کوری شیخ عوبه ی دیلا. دوا ی  
 تی شکانی شوره شه که یان. له ته ک باو کیا دور نه خرینه وه و، پاش  
 وه فاتی بابی ده که ریته وه تور کیا و، ده بیته نوینه ری پارلمانی نه وی.  
 پاشان ده که ل (سه ید موحه مه دی) کوریدا، به ده س خوینر  
 یزه کانی عوثمانی له قه ناره نه درین و، گیانی پاکیان به گیان

۱. وه ک خوالی خوشبو، حاجی عبدالرحیم وه فابی نه ده سنو سیکا نووسیوتی، شیخ عوبه ی دیلا و  
 شیخ صه دیق و، خیزانی شیخ له ماوه ی ۲۴ کات زمیردا به نازاره باریکه (وه با) فوت ده که ن  
 و هه رسیکیان له سر وه صه تی شیخ له گوستانی موعه لای مه که دا به خاک ده سپرین:

شاه فرین ته سلیم ده که نه وه (هه لبت من، کاره ساته که م له ناو شه پوژ نامه ی کاک، واته مه لانه مجه دی عوثماني دا به هه لبت ست هیناوه) (۱۳۴۶)

غه وئی ثانی کئی بوو، عبدالقادری گیلانی کوینده ری به؟

وه ک باسیتیل نیکیتین له کتپی کوردو، کوردستانا. نه ئی، عه بدولقادری گیلانی دامه زرینه ری رچه ی خواناسی قادری که ئیستا (۱۹۱۵ - ۱۹۱۸) له ناو هۆزه کورده کانا زور به ریزو، ریگه ی که ی فره به بره وه پهنه نکه هه ربه و هویه وه بی چونکو خودی شیخ عبدالقادر کورده. شیخانی نه هریش زه گه زیان هه رده چیته وه سه رعه بدولقادری گیلانی، وادیاره، کور یکی به ناوی عبدالعزیز بو رینوینی و، راگه یاند نی ریگای قادری چو ته (ئا کری و، نامید) یان نا کریی لای شاری (ره وانذز) که ئیستاش گلکو که ی له وی جیگای ریزی خه لکی ناوچییه (دیاره نه م بیرو رایه ی نیکتین له لایه ن کوژی زانستی یو نیسکو شه وه، وه ر گیراوه که له لاپه ره ی ۶۰۵ ی به رگی یه که می گو قاری ایران شه هر دا، چاپی سالی ۱۳۴۲ ی کوچی هه تاوی. له تاران له ژ میره ی ۱۹۲۲، نو سراوه، رچه ی قادری. نه دریته پال شیخ عه بدولقادر موحیه دین، کوژی صالحی خه لکی گیلان یان جیلانی سه ربه کرماشان که له سالی ۱۹۷۱ ی کوچی مانگیا، هاتوته دیناوه و، له سالی ۱۹۶۰ شا، وه فاتی کردوو و، له شاری به غدا، به خاک سپیراوه، نه م تا قمه واته کو مه لی قادری له ته واوی ولاته اسلامیه کانا، هه ن، له زوربه ی شارو، شارو لکه زور ناوایه کانیشا هه روه ک زور هه لاته کان باره گای زور گه وره و، رازاوه به ناوی شیخ عبدالقادری گیلانی بنیات نراوه، هه لبت نه م

راسته قانييه بو هه مو تو ژهره وه يه ك ژون بو ته وه كه نه م ذاته پيروژه كورده و، خه لكي گيلاني كرماشانه، ته نيا دوكتور (موعين) و، چه ن كه سيكي تر، كه له لاني ميژو نا سيوه زوريان حيساب له سه ر نا كرئ، گو تويانه خه لكي صوميعه سه راي ره شت و، خه لكي گيلاني با كوري ئيرانه، هينديك، له نووسه ره، كورده كانيش نه م رچه هه له يان گر تووه و، وه ك چه قه پيوه ي نوساون دياره خاوه ني كتيبى جاميعى نه ديانش هه رله سه ربير و باوه رى باستيل و، نه وانن، كه خه لكي گيلاني كرماشان و، كورده)

كورئكي شيخ عبدالعزيز به ناوى شيخ نه بوبه كر، ده چيته ناوچه ي هه ركى و، له ناوايى ستوانه دا، نيشته جئ نه بئ. شيخ حه يده ر. كورئ شيخ نه بو به كرو، سى، چوار پشتى دواى نه ويش هه رله وئ نه مينيته وه له و ساوه تازه مانى مه لا حاجى نه م بنه ما له يه له ناوايى مه لاهه يانى سه ر، به ناوچه ي (خومارو) دا، ماو نه وه، پاشان ده چنه ناوايى (دومانه) تا زه مانى مه لا صالح كه، كوزه كانى نه وان، زينگه ي قادري جئ ديئن و، ده كه ونه سه ر. رچه و، شوئنى نه قشبه ندى. دينه ناوايى (نه هرى) ناوه ندى به شى، (شه مزين) به گوپره ي. نه و، پشت برنه وه سه ريه كه ي باستيل كه له زه مانى مه لا صالحه وه، هاتووه، يه كيك له كوزه كانى مه لا صالحه ناوى (سه يد عه بدولا) بووه، سه يد (طه ها) ي شه مزينى كورئ نه م ذاته بووه. شيخ عوبه يد يلا كورئ سه يد طه هاو، شيخ عه بدولقادرش كورئ شيخ عوبه يد يلا، بووه شيخ عه بدولقادر. به ناو، با پيره گه وره يه وه ناوئه نرى و، له قه بى غه وئى نانى بيئ نه درئ چونكو پيرى گه يلانى (غه وئى يه كه م) بووه (دو هه م) دراوه به شيخ عبدالقادرى شه مزينى وه ك له زنجيره ي پشت به پشتى نه م بنه ماله دا، ها تووه و، من (داسبه ندى) تائيسئا پيم زانيوه، هه رله عبدالقادرى گيلا نيوه تا





غەوثى ئانى ، شەھىدى زېگە ي خودا، گە ل شېخ عبدالقادر ، شەمزىنى

لە ، رۇۋىنى ۲۴ ي مانگى مارتى سالى ۱۳۴۲ ي ە - ق ، دا ، لە گە ل دوكتور ، فونادو  
سەيد موخە مەدى كۆرى و ، ھاوالە كانيان . بە فرمانى كە مال پاشاى تورك ، لە قە نارە ، دران

رۇۋى تارىخى لە بېست و ، چوارى مارتاواقىعە  
رۇۋى ماتە م ، رۇۋى قوزپېوانى كولى مىلە تە  
(صاحە بقران)

بە ر ، بە سى دارە ، ذلت ، زانە چە نى  
بۇ ، وە تە ن بمرە ، ژيانت تە دە نى  
هە ژار

تە و خۆنىە ئالە ، خونچە ي گە ش دىنى  
مىژو ، بولبولە ، دى لىنى ، دە خوينى

تۆلە تە ستىن

زه مانی شیخ عبدالقادر هیچ عه بدولقادر یکی که یان نه بووه نه مه له لایه که وه. له لایه کی تریشه زور به ی هونه ره کورده کانی موکریان له هه لبه سته کانی خویندا. شیخ عبدالقادر یان به ناوی غه وئی ثانی ناو بردوووه وه ک وه فایی و، مه لا صالحی حه ریق و نه وانی تر، که وا، بوو. وه ک له پیشه وه شدا، گوتمان له قه بی غه وئی ثانی هی شیخ عه بدولقادر ی کوری شیخ عوبه یدیلایه و، نا کری هی شیخ عه لی که ر کوک بی و ناشکری شیخ عبدالقادر، چاویان به. مه ولانا خالد که و تبی چونکو ته مه نی شیخ عوبه یدیلای باو کی له ته ک زه مانی مه ولانا دا، نایه ته وه. چی بگا به زه مانی ژبانی شیخ عبدالقادر، که چن سال دوا ی وه فاتی مه ولانا هاتوته دیناوه که واته وه ک ر امان گه یاند. نوسراوه که ی بابا مه ردوخ سه باره ت به چاوپیکه وتنی مه ولانا و شیخ عبدالقادر یه ک نا گر نه وه، نیکتین، له نوسراوه که یا نه وه شمان، بو، زون نه کا ته وه. که سه ید عه بدولای باو کی سه ید طه ها و، مه ولانا دوست و، نا سیاوی کونی یه کتر بوون و، له که یه وه، بنه مالهی نه هری زه ووشی با پیره گه وره ی خوینان واته عبدالقادر ی گیلانی بهر داوه و، چوونه سه ر، زه وه ندو، زببازی نه قشبه ندی. نه لی. وه ک من له ماموستاو، زینوینی کوردی خووم مه لا<sup>۱</sup> سه عید که یه کیچ بوو، له مریده کانی سه ید طه ها، بیست. کاتی مه ولانا خالد نه یه وی بجیته لای شا عه بدولای ده هله وی، له به را، دپته لای سه ید عبداللّه ی نه هری و، پرس ی پی ده کاو، کاره ساته که ی بو ده گیر یته وه، نه میش له نا کامی ووتو ویژه که دا. نه لی. نه گه ره ر سوری له سه ر چون. منیش دیم. پاش گه رانه وه یان. سه ید عه بدولای، ری و، شوینی قادری وه لا،

۱. وا دپاره نه م مه لا سه عیده باو کی فقی عبدالرحمن سه عید فه فرمانده ری هیزی چه ک. هه لگری شیخ عبدالسلام بارزانی بو بی که من له ناداب و ژوسومی کوردا باسم کردون.

ده نئی و، زینگه ی نه قشبه ندی ده گریته بهر. له و ساوه، تازه مانی خوا  
 لی خوشبو حاجی سه یدعه بدولآ نه فندی دانیشتوی دزه ی ناوچه ی  
 مه رگه وه ژ. هر له سه رنه م زینگه یه بون: دیاره نه م ذاته پیروژه  
 هیچکاتیک، خوئی به شیخ و، خه لیفه، دا، نه ده نا، به لام مالی نه وان  
 هه میشه په ناو په سیوی ژارو، لی قه و ماو، ژه به نه مالی  
 هه موو چین و، توو، توره مه یه ک بوو:

### من و، شیخ نه حمه د

نه وه ی راست بی نه وه یه. تا سالی ۱۳۲۹ ی کوچی هه تاوی که  
 بنه ماله ی نیمه له (قهره گولی) ناوچه ی چومی مه جید خانه وه هاته  
 (داسبه ندی) بو کان و، دیاره نه وسا که منالیکی ده سالانه بوم و،  
 تازه قورژان و، پیشه کی گولستانی سه عدی و، چهن و ورده کتیب و،  
 نامیلکه م خویند بوو، ناوی نه حمه دی کورم به تیتوش نه بیستبوو،  
 به لام هه رنه و ساله. رۆژی جیژنی قوربان، ده گه ل سی چوار که س،  
 له هاواله قوتا بیکانم. له داسبه نده وه چوینه سر گلکۆو، گونبه ذی  
 شیخ نه حمه د له ناوایی (عه مبار) (هه لبت له چاخی منالی نیمه دا.  
 باو، بوو، رۆژانی جیژنی ره مه ضان و، قوربان، مه ولودو، نه ورۆز  
 کوژو، کال و، کیژو، لاوه دلته ره کان ده چونه سه رشه خص او،  
 زیاره تی پیاو، چاکه کانی ناوچه) گونبه ذیکی قورینه و، زور  
 ساکارو، بچووک بوو، ده رگایه کی چه په رو، کونی له لای رۆژ  
 هه لاته وه، وی خرابوو، به گویره ی یاسای منالان چوینه ژوره وه، به رده  
 کیله کانمان، رامووسی. زور نوسراوه و، کتیبی چاپی و، ده سنوسی

۱. نه م باسه م له ژیر سه ردیری (چوونی سه رچاک و پیران) دا، به هه لبت له کتیبی (آداب و،  
 رسوم کردان) دا هیناوه

جوڙا و، جوڙ له قولڪه ي سه رگڙهه كه، و، ده لاقه و، تاقه ي لاي  
 باشوري، له سه ريه ك، كه له كه، كرابوون ه زوريان، لي وورد، بو  
 مه وه به لام چيان لي تي نه گه يشتم و، هه زييه م، له بري نه كردنه وه،  
 پاش نه وسا له چهن زايله كي تريش، ويڙاي خه لك نه منيش. ده چوو  
 مه سه ر گلڪوي نه م ذاته پيروزه، تا له ساله كاني. ۱۳۳۱ و، ۱۳۳۲ دا  
 چو و مه ناو فه قييان و، هينديك هوش و، بيري مناليم زرينگايه وه و،  
 نيتر زور گويم به م جوړه شتانه. نه ده داو، له چوني سه رچاك و،  
 ماك. به ته واي ته ره كه مه بووم. تا ساله كاني ۱۳۳۴ و ۱۳۳۵  
 كاتي ده گه له هه لبه سته كاني ماموستا نالي و، حاجي قادرو،  
 جه نابي مه لاي كوډا. ناشنا بووم و، هه رچي زور تريان پيوه خه ريڪ  
 ده بوم كه مترم لي ده زانين نه مه ش بيژم له م دوستي ساله ي دوايشا.  
 ديسان پاشي نزيكه ي سبي سال چاويكي ترم به ديواني ناليدا.  
 خشان دو. شه رحه كه ي ماموستا مه لا كه ريم و، كوزه كانيشم. دايه.  
 به سه رنج و، له ته ك دوستي نوو سراوه ي كوڻ و، ده سنو سا، له به ر  
 يه كم، زانان ديتم تيري بيرو، زانستي ماموستا ش وه ك نيستاي من.  
 زور جيگاي هه لبه سته كاني نالي نه پيكاوه. هينديكيانم. عه رضی  
 ماموستا هه ژار كرد، فه رموي راست ده كه ي وايه. (به لام به راستي  
 ادعای نالی زانين بو هه مو كه س عه يبه و، نه زانيشي بو كه س عه يب  
 نييه كه واته.) به پانه وه ده ليم. مه له كردن له ده ريباي خورو شاني  
 زانيني هه لبه سته كاني ناليدا. بو نه وسا كه ي من، كه هيشتا فيري  
 په له قاره ش نه بوو، بووم ته نانه ت بو نيستاشم كه تاراده يه ك به  
 غيره تي مه له وا ناني چازانه وه، زات ده كه م. لي ويه نزيك كه و مه وه،  
 كارينكي زور سوک و، سان نييه. نه مه له لايه كه وه. له لايه  
 كي تريشه وه كاتي به هو ي زور خویند نه وه و، پيدا چونه وه ي به  
 سه ر هاتي حاجي و، هه لبه سته كاني و، هه ل سه نگاندي بيرو،

باوه‌زی خواناسی (ئه‌ی بی‌ نه‌ ظیرو، هه‌ متا هه‌ رتۆی که‌ به‌ ر  
قه‌ راری - بی، دارو، بی، دیاری، بیدار و پایه‌ داری....)

و، گه‌ ل‌ ویستی ئه‌ م‌ ذاته. زۆرتر مرخم که‌ وته‌ سه‌ ر. دیوانی  
حاجی دوایی دیتم. حاجی سه‌ ره‌ زای ئه‌ وه‌ ی‌ ناوی چهن‌ هۆنه‌ ری پایه  
به‌ رزی کوردی له‌ ناو، دیوانه‌ که‌ یا، هیناوه‌، له‌ لیزگه‌ هه‌ لبه‌ سستی  
شاسواری به‌ لاغه‌ تی کوردا نیشا نزیکه‌ ی‌ ٤٨ که‌ سی له‌ گه‌ وره  
شاعیرانی خوینده‌ وارو، نه‌ خوینده‌ واری، خستوته‌، ناو، ئه‌ م‌ میلیۆ  
نکه‌ یه‌ وه‌ و، ناوی ئه‌ حمه‌ دی کۆریشی کردۆته‌، قاشی نیوان‌ ئه‌ و  
هۆنراوه‌ پز له‌ دوژو، مه‌ رجان‌ ی‌ ده‌ ریای وێژه‌ و، وێژه‌ وانانی جیهانی  
هۆزه‌ که‌ یه‌ وه‌. تیگه‌ ی‌ شتم. ئه‌ حمه‌ دی کۆر، هه‌ رئه‌ و ئه‌ حمه‌ ده‌ کۆره  
نییه‌ که‌ ئیمه‌ به‌ ناوی کویژ یکی خو وێژ و، فر‌ هاوێژ. ئه‌ ویش له‌ هه‌ ر  
پمیکی چوکی ناوچه‌ ی‌ موکری لای بوکان دا، ئه‌ ی‌ ناسین، به‌ لکو،  
ئه‌ م‌ ذاته به‌ فه‌ رموده‌ ی‌ حاجی، کویژیک بووه‌، توانیویستی بچیتته  
مه‌ ی‌ دانی جللیت بازی شاسواریکی وه‌ ک‌ موصله‌ فابه‌ گی  
(کوردی) و، ده‌ گه‌ ل‌ شیخ ئه‌ حمه‌ دی (خانی) جزیری.... و  
ته‌ نانه‌ ت‌ مامۆستا نالی، دا. ئه‌ سبی طه‌بعی خو‌ ی‌ و، بیرو، باوه‌ زی  
خوا. ناسی راسته‌ قانی. لینگ داو، بگاته‌ قه‌ له‌ مندا ره‌ ی‌ گیسکه‌،  
کۆرانه‌ بردنه‌ وه‌ و، درۆشمی مه‌ ئنه‌ وی کوردی (ئه‌ وان‌ هه‌ موو  
شاعیری غه‌ رانن. هه‌ روه‌ کو، مه‌ ئنه‌ وین له‌ نیو کودان) له‌ ده‌ س  
ئه‌ خصیکی وه‌ ک‌ حاجی وه‌ رگری. به‌ له‌ ته‌ هه‌ لبه‌ سستیکی داخی ده  
رون و، تاسه‌ ی‌ ئه‌ وین، وه‌ جۆش بیینی و، له‌ ش و، ئیسقانی مرۆف  
بسووتینی و، له‌ زیگه‌ ی‌ خواناسیدا، قالی کاو، بتا وینیته‌ وه‌ به‌ کوته  
که‌ ی‌ تریشی. گیانی له‌ به‌ ندی له‌ ش‌ رزگار بوو، بنخاته‌ باغی به  
هه‌ شتی خواناسی راسته‌ قانی و، به‌ ئاوات گه‌ بیشتن و، بو‌ هه‌ تا هه‌ تا  
یه‌ بی، حه‌ سینیته‌ وه‌ (ئه‌ حمه‌ دی کور له‌ شاری سا بلاغه‌: به‌ یته‌ کی

باعه، به یتہ کی داغہ)

جانہ وہ بوو، من ھہ رلہ زہ مانی فہ قیّہ تیّوہ، کہ و تمہ شوین ھہ وال  
و، بہ سہ رھات و، کوّ کردنہ وہی ھہ لبہ ستہ کانی نہم رّوشنہ دلّ و،  
بیر، زونا کہ و، تائیستاش کارہ کہ، درّیژہی ھہ یہ و، نہم ش بہ رھہ  
مہ کہ یہ تی و، لہ چہن لاپہ زہ یہ کا دہ یخہ ینہ بہ رچاوی ئیّوہی  
خویننہ رھہ وہی بہ رّیز۔ ھیوایہ بہ پیّی توانا کہ لکی لیّ وہ رگرن، و،  
بیّ، خویننہ وہ، تا باشتر، ناودارو، ھونہ رھہ کانتان بنا سن و، بہ  
خہ لکیشیان بنا سینن:

### توّ چت لہ و کویرہ داوہ؟

ھہ رھہ ک باسمان کرد۔ خوا لیّ خوشبوو، ماموستا مہ لاعلی  
وہ لزی گہ ورہ ماموستام (کہ سہ بارہت بہ باری ژبانی شیخ نہ حمہ د  
بہ و جوڑہ لہ باو کیان بیستبوو، گہ لیگ شارہ زایی بہ کہ لکی کردم.  
لہ کاتی خویند نیشانہ و چہ شنہی دہ گہ ل مندہ. دہ جولانہ وہ.  
لہ گہ ل، ھیچ فہ قیّی و، موستہ عیدیکا نہ وجوڑہ، زہ فتارہ یان بہ ریوہ،  
نہ برد بووہ منی وہ ک کویریکی بہ نہمہ گی خوئی دا. نہ ناو،  
رّیزیکی تایہ بہ تی بومن، دا، دہ نا بووینہ تا من لہ و دیو (عیراق) و،  
مہ ریوان نہ گہ رامہ وہ ولات و، نہ چوو مہ خزمہ یتان ھہ رگیز موستہ  
عیدو، ناخر مادہ، خوینیک نہی توانی بوو. بہ بیّ کہ وای شوڑہ و،  
ناو، دامین و، چاک بلاوی مہ لایہ تی. لہ خزمہ تیدا. بہ چو کہ وہ  
دانیشتی و، دہ رس بخوینتی. بہ لام من ھہ ربہ جل و بہ رگی خو  
مالی و، کوردیوہ چوو مہ مالی و، عہ رضم کرد، بہم ھویانہ وہ من  
ناتوانم کہ وای درّیژو، شا قہ ل پان بکہ مہ بہر. فہ رموی قہی نا کا.  
پاشان وای لیّ ھاتبوو لہ سہر، نہم با سہ وہ، بہ دہم دہ رھہ بگ و،

خه لکه، که دا ده هاته وه و، لایه نگری لی ده کردم و، به توندی به  
 رسف و، ولّامی نه دانه وه، نه م کاره ی من بووه هوئی نه وه، فه قیئی و،  
 موسته عیده کانی ترو، ته نانه ت نه وانی دوای ئیّمه ش هه ر له و، ره  
 ووشته که لک وه رگرن و، به، به رگی جیا واز. خوئیان له خه لک  
 جیانه که نه وه، کاتی له زیندان و، به ندیخانه ی قرل قه لعه ی تاران  
 رزگار بوم، به رله وه ی بچمه وه مالی خوومان چوومه خزمه تی فه رموی  
 (عبدالمزیز) نه گه ره والی نازاد بونتانم زانیبایه، ده گه ل مه لاو،  
 فه قییه کان تاشاری مه راغه به پیرتانه وه ده هاتم. پاشی نه وه ی  
 ماوه یه کیش له ناوایه چوو که که ی خوومان، دا واته (نالی که ند).  
 ده س به سه ربووم، هه رکاتی فه رما نیکی ده بوو، ولّامی ده نارد،  
 یان نامه یه کی ده نووسی، به ده نگیوه ده چوم و، کاره که م، به زیوه  
 ده برد. دیاره منیش خووم به کوزیکی چوکی نه م ذاته به ریزه  
 ده زانی. و، نه وانیش وه ک باو کیکی دلّسوز بون بو ئیّمه خودا،  
 جه زای به خیریان بداته وه) کاتی سه باره ت به شیخ نه حمه د  
 پرسیارم لی کرد، به پیکه نینه وه فه رموی تو، چت له و کویره داوه؟  
 دیاره باری فه قییه تی و، کاتی خویندنی ئیّمه ی نه وسا که، به  
 تایه به ت له ناوچه کانی هه ریمی مو کریاندا، که هیمان باوی دهره  
 به گایه تی و، بیر، ویشکی زور به ی خوینده وارو، ماموستا کانیش  
 وه ک دیوه زمه به سه رهه ست و، خواستی خه لکدا، زال بوو، به  
 چه شنیککی و، تابوئیان لووا بایه، نه یان ده هیشت فه قیئی بکه ویته  
 شوین ژون کردنه وه ی خه لک و، کارو باری لی تو ژینه وه و، ساغ  
 کردنه وه ی باری ژیانی که سیکی وه ک نه حمه دی کور، که وی.  
 لایان وابوو، فه قیئی ده بی خه ریکی دهرس و، موتالای نوسراوه  
 عهره بیکان بی و، دوای ته واو کردنیش. بچیته لای دهره گیگ و، به  
 گویره ی بیرو، باوه ری نه و بجو لیته وه و، سالی جار یک یان زیاتر

بزرگه واته لای شیخی ناغا. که وابوو ئەم جوړه باس و، خوازانه. ده گهل. ئەو چه شنه بزوایانه دا. زیک نه ده هاته وه، منیش عه رضم کرد. ئەحمه دی کور (عه مباری) و، من (داشبه ندی) حه قمان به سه ریه که وه هه یه و، هاو، که وشه نین، ئەمرؤ من باسی ئەوان دینمه گوری و، سوزیش که سیکی تر. له باره ی منه وه ئەدوی. کاری دنیا. ده سته وایه و، ئەمه ش راسته قانیکه، ئەگەر ئیمه خوومان له غه می خوومانا. نه بین و، مافی یه کتر نه پاریزین. یه کدی به خزم و، گهل و، خوو، ناموو، لاوه کی نه، ناسینین، ده ردو، ژانی گهل، نه چیژین. په ژاره و، ته نگ و، چه له مه ی هوز و، به سه رها تی گه وره و، ژا بوردو کانمان به نوسین و، لیکدانه وه. تومار نه که یین، که له پوری نایینی و، نه ته وایه تی چه ن هه زار ساله ی گهل، بو ساو او، لاوو، گه نجه له خو بی هه واله کان زون نه که ینه وه، بی ناگاو، هه وال، له، که س و، کارو، گه وره پیاوانی ژا براو، بیان هیلینه وه، خوبه که م زان و، دژ به زور، زان، خو نه ویست و، بیگانه په رست، بار، دین و، ره ننگه تاک و توو کیلکیش، گازنده له ئیمه بکه ن و، بمانده نه بهر، ته وس و، پلاری ره خنه وه و، بیژن، بوچی له کاتی خو یا، شنگلیه کیان له خو یان نه داوه و، ئەم جوړه بابە تانه یان بو ئیمه نه خستو ته سه ر کاغه ذموه، نه شی له به را مبه رشا نازی خه لکه وه ئەوه یان پی بلین، ئەگەر هوزی عه ره ب، پیاویکی وه ک (عومه ری کورزی عبدالعزیزی) هه بووه، ئیمه ش. قاره مانیککی وه ک (سه لاهه دینی ئە یو بیمان) بووه ئەگەر (سه لمان یان سله مانی فارسی) له خزمهت حه ضره تی ره سولا بووه. ئەمه ش (جابان و، مه یمونی کورزی) ئەوانمان هه بووه، هه روه ها به دریزایی میژو، تا، ئەمرؤ. له لانی هوزانی و، بلیمه تی و، خوینده واری زانا و، نیودیریش داله خه لکی تر، دووا، نه که وتوین. ماموستاو، چازانی ناینیشمان له



دراوسپیکان پتر بووه و، تا نیستاش دایکی نیشتمانه که مان له زنگ نه ویستاوه ته وه و، زهنگه له مه و لاوه ژۆ له ی زۆر، به ههست و، زانای باشتیش بخاته وه، که واته پپوسته به سه رها تی. ئەم ذاته گه وره نایینییه ی وه ک نه حمه دی کوژیش به پپی توانا، بو خه لک زون کرپته وه، تا، داها توّه کان هتوو کمان لی نه که ن و، به تیری توانج، دهس و، پینووسه، کو له که مان نه پیکن و، به ووتیه خوّم نه لین.

زمانت لال دهس و، بیئوسه کهت کوژن

نه گه ر کوردی نه بیژیت و، نه نووسی

هیوادارم خوداوه ندیش هه مو لایه کمان بو خزمهت به نایینی پیروزی نیسلام و، ئەم گه له بهش خوراوو، چه وسا وه یه که سالانی سألّه به هه موو، شتیکه وه که وتو ته بهر هیرشیه چه زیای پیرو، مافخوری استیعماری جهانیوه سه رکه و توکا لام وایه نه گه ر گه ل خوئی یه ک بی خواش ده ها نای بی و، به زه یی پپییدا بیته وه، به لی، تازییک نه که ون، ریو، ده که ون، هه لبهت ئەم زییک که وتنهش، به لای خوداوه شتیکی زۆر ناسایی و، زۆر، هاسانه:

شیوه و، بابته و، ناوه رو کی هه لبهسته کانی

شیخ ئە حمه دی کوژ.

هه لبهسته کانی ئە حمه دی کوژ، له باری دا، رژتن و، تیکول و، ووشه وه رهه ر ئە و شیوازه یه که هونه رو، شاعیره را بورده وه کانی وه ک مه لای جزیری، ئە حمه دی خانی، نالی و، هاو، چه رخه کانی وه ک کوردی، سالم به گ و، حاجی قادری کوئی، زه چاویان کرد بوو<sup>۱</sup>، هونراوه کانیان به ووشه و، زسته ی نامۆی ئاره بی. تور کی و،

۱. دیاره زمانی ئە ده بیی نوسا کمانه مدرسو، قوتابخانه ی ماموستا نالی و، نه وانی تر بووه که

فارسی ته ندرا بووه تارو، پۆی هه لبه ستیان به م فریت و، خاو که. هونرا بووه، دیاره نه م زیچکه یه، له سه ر ده می چه رخی نۆزده ی زایه نیوه (سیزده هه می کوچی مانگی) تا نه م دوواییانه، پتر له پیشوو، بره وو، په ره ی سه ند بوو، هونه رو و ماموستاو، نوسه ره کانی سه ر به مه لبه ندی فرمان ره وایی بابان به گشتی و، نه رده لانی سنه ش تا راده یه ک. ببونه قوتابی نه م قوتابخانه یه. ته نانه ت ذاتیکی وه کوو. شیخ مه عروفی نو دئی ته نیا نامیلکه ی نه حمه دی نه بی، که فهره نگو که یه کی ئاره بی و، کوردی یه، هه روه ها کاک نه حمه دی خواناس و، و، کوژی شیخ مه عروفیش. له م هه مو هونراوه و، په خشانه که نویسیوانه دانه یه کیان کوردی نین به لکوزو ره یان ئاره بی و، نه وانی تریش فارسینه هه لبه ت ره چاو کردنی نه م شیوه نویسنه ش زیاتر به هوئی نه وه وه بووه نویسن و، خویندنه وه، له ناو چه جوور، به جووره کانی کوردستانی سه ر به میری تور کیاو، ئیران به زمانی عاره بی و، فارسی بووه، به تایه به ت ولاتی بابان و، کوردستانی نه وسای سه ر به تورکیه ی عوثمایی. زوربه ی کار به ده ست و، موچه خووره کانیاں تورک بوون، جا به م پییه. شاعیرو، نوسه ریش هه ولی داوه، ده سه لات دارییه تی خوئی به سه ر زمانی ئایینی واته عه ره بی و، زمانی ئا والدووانه و، نزیککی زمانی کوزدی، یانی فارسی و، زمانی ده سه لاتدار و، به زور، به سه را، سه پاوی تور کیدا، له هه لبه ست و، په خشانا بنۆینی و، بخاته به رچاوو، ته نانه ت به تور کیش هه لبه ست بیژن، نه وه یه شیخ نه حمه دیش هه رته و ریگایه ی گر توته به رو، به، ده گمه ن چاو به هه لبه ستیکی نا که وی له باری و وشه وه، بوئی ناموئی لی نه یه و، نه و خه ر مانه سورو، جوانه،

→ له هه مونا و چه کانی کوژمانجی ناوه ندیدا (واته سوتنه یمانی، سۆران، مکریان، نه رده لان) زمانی وێژه و، نویسن بووه، پاشان له ۱۹۲۲ د، بوته زمانی ره سمی:

دارمال و، پز، نه کرابئی، له چيودان و، کوړوی، زاراوه ی لاهه کی، دياره چن هه لبه ستيکی تور کی و، عه ره بیش له ناو هه لبه سته کا نا به رچاو نه که ون، نه وانی تریش وه ک گوترا، کوردی ناویته و، تیکه لا وی فارسی و، نازه وین. کوردیکه شی نه وه ی تانیستا وه دهس من که و تون. زوربه یان به زاراوه ی موکر<sup>۱</sup> ی واته کورمانجی ناوه ندی، به تایه به ت (بوکان) (مهابادو، شنویه). هه لبه ت له زورو و شه دا، زمانی زگ ما کی باو کی یان هی کاتی منالی و، چوکی خوشی

واته شنو، نه گه ر بیژین له شیوه سماقی لای شاری (شنو): هاتوته دیناوه، ده کار هیناوه. هه ربه و جوړه ی له باسی (چن نه حمه دی کوړ هه بون) له خزمه ت ماموستا هه ژاردا، رابرا، نه حمه دی کوړ هه لبه سستی به زاراوه ی کورمانجی ژوروش، زور بووه، به لام صه د، داخ و، مه خابن. ته نیا چن پارچه هه لبه ستيک نه بی کی که له نوسراوه که ی کاک صالح مه حمود بارزانی (خوارزای سه<sup>۲</sup> روک و، زا به ری جولانه وه ی چن ساله ی گه لی، لی قه وماوی کوردستانی عیراق له دژی حوکومه ته کانی به زور، دا سه پاو، به تایه به ت به عشی خوینریژ و، عه فله قی) دا که، له دو، په زاوه ی جواندا به ناوی (باغچه ی به هارستانی ۱ و ۲) ده سنوسی ساله کانی ۱۸ - ۱۹ - ۱۹۲۰ زایه نی کاتی دور خرانه وه یان ده گه ل بنه ماله ی خالوانیدا له (به غدا) هه و لیژ (به صره) و، (حیله) وه گیرم که وتون هیچ هه لبه ستيکی تری نه م ذاته م، به زاراوه ی ژورو. دهس نه

۱. زاراوه ی موکری به شیکه له چار به شه دیا لیکنه که ی کورمانجی ناوه ندی. کورمانجی ژوروش پنج به شه (بوتانی، هه کاری، بادینانی. بایه زید، ناشتایی)  
 ۲. مه به ست، پیشه وا، بارزانی به (مه لا موصطه فا)

که وتوو، هیوایه ژوژیک. چاومان به وانیش ژون بیته وه، بیان  
خهینه پال دیوانه که ی. ههلبهت، له بهر، که می نه وانیشم لیره دا، نه هیناوه:

لیژده دا، سوپاس له ماموستا هه ژار ده که م. که بووه، هوئی  
پیک نا ساندنمان و، وه رگرتنی نه وپه ژا وانه. سوپاس، بو کاک  
صالحیش که نه م نرسراوانه ی له وساو، تانیستا ده که ل نه م هه مو  
گیرو، گرفت و، چه ق و، ته فه دا، ئاوا، به جوانی راگر تووه، دیاره له  
هیندیک که سیش هه رنه وه چاوه ژوان ده کری.

(بابه ته کانی هه لبه ستی شیخ نه حمه د)

هوژراه کانی نه حمه دی کوژ، له باری کا کل و، ناوه رو که وه  
زوربه یان، په سندی خوداو، پیغه مبه ری مه زنی نیسلام و، باسی  
دوینا، جیهانی په سلان و، خو بواردن له کاری بی ئاکام و، بی  
که لک، دوره په ریژی له کرده وه ی بی هوده، که ژانه وه بو سه ره  
خوو، ئاوردانه وه له را بوردو، به ر، به ره کانی ده که ل نه فس و،  
ویست و، خواستی خه راوو، شه یطانی، پارانه وه و، نزا کردن. به  
واتایه کی تر، نه وین و، نه وینداری ده که ل ذاتی خوداوه ندی میری  
مه زن و، ژاسپارده که وره که ی نیسلام، خو به خت کردن و، قال  
بون. له پینا وی که یشتن به ئاواتی دیتن و، که یاندنه، سه ری  
نه ویندار یی ته راسته قانی یه، هه رله و، ریگه شه وه پلاری توانج و،  
ره خنه داویته. کو لکه مه لاو، ززه ده رویش و، ویشکه صوفی و، جیا  
کردنه وه ی ماموستای ژوشن بیرو، ژی نیشانده ری راسته قینه ی  
نیسلام و، ده رویش و، صوفی خواناس و، که ل ویست و، دوره  
په ریز، که به رواله ت خودایی و، به نهینی له ری لاده رو، گز یکارو،  
خو، نه ناس و، ماف فروشنه دیاره نه م بیرو، باوه ره که له لایه ن،  
دا گیر که ری پیری، فیله بازی انگلیس و، زوربه ی دهره به که کانی  
ناوچه و، چلکاو، خوره خو نه ویست و، بیگانه په رسته، دهره فته

هینره کان، لایه نگیری لی نه ده کراو، ده بووه هوی دهر به دهری ده یان که سی وه ک نه حمه دی کوور، حاجی قادری کووی. نازارو، نه شکه نجهی ووته، و، ته وس و، پلارو، به ربه ره کانی کردن ده گه ل صه دان ذات و، خواناس و بلیمه تی بی وینه ی وه ک حاجی مه لاعه ولای جه لیزاده و، جه نابی مه لای کووری<sup>۱</sup> له شاری کوو، جیگا کانی دیکه ی ولات داه دپاره نه وه ش شتیکی ناساییه. له هه موچه رخیکا راست و، چه وت له به رامبه ریه کا، ویستاون.

### کیش و، وه زن:

هه لبه سته کانی شیخ نه حمه د، له لانی کیش و، وه زنه وه، وه ک هونراوه ی هه مو، هونه ریکی صه ده ی سیزده هه می کوچی مانگی، بگره. تا، سه ره تای زال بونی کلتوری عه ره ب و، ویژه ی زبان و، نایینی پیروزی نیسلام. به سه رزمان و، ویژه ی تایه به تی کوردیدا ریبازی کیشی عه روضی (واته زانستی بر گه بر گه کردنی هه لبه ست) گر تو ته به ره، هه مو هه لبه سته کانی خاوه ن کیشن، زوربه یان، غه زه لن، چه ن فه صیده واته چامه یان به ند، پینج خشته کی و، تی هه لکیشیان تیدا. به رچاو، نه که وی، (صه نایعی شعری) واته کرده و، هونه ر، یان پیشه ی جوانکردنی هه لبه ست، له هونراوه ی شیخ دا، ده به ر چاو گیر اونه جا بونه وه ی خوینره وه به ریزه کان باشتر له جوانی و، ریک و، پیکی هه لبه سته کان بگه ن و، تاراده یه کیش له م هونه ره و، نه و که م و، کوربیانه ی ده بنه هوی عه یب و، که م بایه خی هه لبه ست سه ر، بینه دهری. نه ونا میلکه یه م به

۱. مه به ست مه لاه موچه مه دی کووری حاجی مه لاعه و لایه که به جه نابی مه لاپان مه لای گه وره نیو دیر بووه، کاک مه سعود موچه مه دی مه شهویش کووری نه م ذاته به:

زمانی کوردی نویسه وه، خستوومه ته کوتایی ئەم باسه و، پێش دیوانه که وه به هیوای که لک لیوه رگرتنی لاوو، ساواکانی قوتا بی و، خوینکاره کانیش لی جارزو، وه ره زنه بن و، وه به ردلیان که وی و، به شتیکی خو مالێ وه ری گرن و، به ئاله کو کیکی کوردی دابنن:

### شیوه ی نویسه وه:

شیوازی نویسه وه ی هه مو هه لبه سته کانی ئەحمه دی کور. که. له ماوه ی ئەم چەن ساله دا، کوم کردو نه وه، فارسی و، عه ره بی، بی نیشانه و سه رو، ژیرو، بۆر بوون، دیاره هه له و، جیگور کیی، پیسته، وه ک، یه ک چۆوه کانی. دال، ذال، زی و، زئی، کاف، گاف و، هی دی زۆر، تیدا. بوون. که م و، کورێ و، دابراوی، هه لبه سته یان پارچه یه ک. له هیندیک، ده س نوسه کانا، به رچاو، ده که وت به لام، من، ده گه ل راست کردنه وه ی هه له کان و، خستنه وه سه ریه کی، هه لبه سته کانی، شیوه نویسه که م. هیناوه ته سه ر، ری و، شوینی نویسنی ئەمروێ زمانی کوردی ناوه ندی، هه لبه ت نه و شیوه، دا. تا شراوه ی هیندیک، له و، گو قارو، رۆژنامه و، کتیبانه ی که نه مرو، کردو یا نه ته با و، به تایه به ت له ئیرانا، ده به رچاو، نه گیراوه، چونکو، هه موویان به لاسا کردنه وه ی، زمانه بیگانه کان و، چونه وه سه ر، نویسنی سه رده می ساسانی، به مقه سته، بی، لی توژینه و، لیکدانه وه، ده ستیان کردووه. به قه لت و، بزێ. پیسته، ره سه ن و، خو مالیکانی کوردی و، ته نانه ت

۱. دیاره جیاوازی دانه نانی نیوان کاف و، گافیش هه تا نه و دواییانه گری کویره به ک بوو بو نویسنی و خویندنه وه که له هه لبه سته کانی ئەحمه دی کوریشدا، هه ر، ما بۆوه:

له زمانى خوشكه كه شى واته، زمانى فارسى، بئى به ش تريان  
 كردووه، دياره من نه م باسه م به ته واوى له كتيبيكى تايه به تا  
 هه روه ها، چهن نامه و، نوسراوه يه كدا، به، به لگه وه، نووسيوه،  
 خودا، يا ربى نه ويش له كاتى خويا، ده دريته به رسه رنج، وه خويندنه  
 وهى هه مو هاو، ولاتى و، خوينده واريكى هاو، زمانه وه به لام، وه ك  
 ده زانين سه رچاوه و، ماكه ي هه لبه ستى نه حمه دى كوور پتر  
 نايه ته كانى پيروزي قورئان و، ووته ي پيغه مبه رى مه زنى ئيسلامه،  
 له زور شوينا نايه تى كردوته قاشى ليز گه ي هونراوه كانى، دياره  
 بيت و، ووشه و، رسته و، واتاي قورئانيش نا كرى بگورى، جا له به ر.  
 نه مه نايه ته كان، هه روه ها، رسته عه ره بيكان له سه رشيوه ي عه ره بى  
 ماونه ته وه، سه رو، ژيرو، بوور، شه دومه ده يان بو، دانراوه، فارسى  
 و، تور كيكانيشم هه رخستوته، سه رشيووازي نوسينى كوردى، له  
 كووتاييدا، وا تا نامه يه كيشم. بو، ليك جيا كردنه وه و، باشتر، لئى  
 حالى بوون، بو داناو، هيوايه، تيا نه گلابم. دياره هه رخوداشه  
 نا گليو، له كرده و، ووته ي خو ي پاش گه ز نابيته وه، له م چهن  
 نوسراوه و، ده سنوسانه ي به لاهه وه ههن و، كه لكم لئى وه ر گرتون،  
 پاشى پيك هه ل سه نگاندن و، له به ريه ك دانانيان، كامه يا نه م. به  
 لاهه ريك و پيكترو، راستر بوو، بئى، نه وم هه ل بژاردوو،  
 نوسيوه ته وه ئيتروازم. له هينان و، ناماره كردنى نه وانى دى هيناوه  
 ته نيا له چهن شوينانه بئى كه لام وابوو ه پيوسته.

### شيخ نه حمه د و، خوواجه ي شيرازى

وه ك ده زانين زور كه س له هونه رانى ئيستاو، را بوردوى  
 كورد، به خوينا نا پزماو ن و، ذاتيان كردوو ه بچنه گوزه پانى پيش

بزرگه ی هه لبه ست، گوتن و، لاسایی کردنه وه ی شوره سواری پیرو،  
 چازانی خوواجه ی شیرازه وه، دیاره زوربه یان نه سپی طه بعیان.  
 تابشی نه هیئاوه و، نه ی توانیوه بگاته سه ری مه یدان و، له پرتاوی یه  
 که ما، سه رسم ی داوه و، سه ره نگر ی بون و، توژی چاره وای تیژ  
 ره وو، خو شهبه زو، عاملاوی مرخی خواجه یان نه شکاندووه، به  
 شپرزهی، مه یدانیان به جی هیشتوو، به ره و، دووا، گه راونه وه به لام،  
 هیندیکی وه ک مه لا جزیری شان به شانی خوواجه، تا سه ری شاره  
 و، قه له مندره ی پیش بزرگه، زویشتون و، نه گه ر ذات نه که ین و،  
 نه لین گره وه که ی بردوته وه، ناش توانین بیژین دوزا ندویه تی و،  
 ده گه ل حافظ دا، به رامبه ر، نه هاتوته وه وا، ئیمه بو، وینه هه لبه ستی  
 چهن هونه رو، شاعیر یکی وه ک حاجی قادری کوئی. ناوره حمان  
 به گی سالم، شیخ نه حمه دی جزیری. نه خه ینه، بهر چاو، و، خو تان  
 له باره یا نه وه داوه ری بکه ن هه لبه ت شیخ نه حمه دی ئیمه ش به  
 خو ی خوژ یوه و، له نه سپی طه بعی، زادیوه و، چو ته ناو گوژی نه و  
 خو تاقی کر نه وه و، پیش بزرگی یه وه نه ویش له مه یدانی، پر،  
 که ندو، کوسب و، کلوی آلا یا ابها السافی، دا به راستی سوار چاکی  
 و، غیره تی گه ره که، کویر یکی بی وه کازو، بی ده سکیش و، چاو  
 ساغی، وا، بویری بجیته مه یدانی جلیت باز یکی وه ک خواجه ی  
 شیرازی یه وه، نه ویش نه ی دۆرینی، نه وه ش وینه ی هه لبه ستی  
 نه وچه ن شاعیره کورده ی که خو یان خستوته. نه م ده ریایه وه و،  
 ده گه ل خواجه که وتونه ته، قر نه گو مه و، پی مه له وه، پاشان به  
 گویرته ی شه رحی ماموستا موحه مه د نه فهن دی سودی و،  
 وه ر گیرانه وه ی خوشکه عیصمه تی سه تارزاده له تور کیه وه بو  
 فارسی، واتای هه لبه سته که ی حافظ نه ده ینه بهر، لیکدانه وه و،  
 خوشم ئاماژه و، دیارده، بو هیندیگ له نوکته کانی زمانه وانی و



و شه و، پسته کان ده که م، نه وه ش بیژم، دوکتور سه تارزاده  
به پیشنیاری ماموستا سه عیدی نه فیسی ده سی داوه ته کاری  
وه رگیرانه وهی سوودی:

## سالم به گ و، حافظ

به ده ل، که ین با، به نه شعی مه ی غوباری میخه تی دنیا  
أَلَا يَا أَبَتَهَا السَّاقِي أَدِرْ كَأَسَا وَ، نَاوِلَهَا

موحه به ت، زور، به ناشوبه. به، سه هلی، تیمه گن، یاران  
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکله

که بادی صوبحده م. نه فشان، ده کا، گیسوویی بزچینی  
زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها

محه لی محینه تی دنیا. ره فیق، نیمروژو، فه ردابه  
جرس فریاد میدارد. که بر بندید محملها

قصه ی من شوهره تی شه هره ته مامه، تازه، بنی پوشم  
نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

دلآ، هه رچی ده لی ناصح، له نیک و، به د، به جی بینه  
که سالک بی خبر نبود زراه و رسم منزلها

ویصالی دل به ری (سالم) موعه ظه م تر. له به ره مه طلبه  
مَنْ مَاتَ تَلَقَّ مَنْ تَهْوَاهُ، دَعِ الدُّنْيَا وَ أَمِهلَهَا

## حاجی قادری کوئی و، خواجہ حافظ

ده خیلست بسم وهره ساقی «أدر کأسا و، ناولها»  
غه م و، غوصه ی دلم کم بوو، «ولی افتاد مشکلها»  
ثومییدی زولفی میشکینم «صبا زان طره بگشاید»  
که چی نه مزانی به م ده رده «چه خون افتاد در دلها»  
له به حری عیشق و، خوفی مه وچ و «گرداب چنین هائل»  
به هاواری دلم ناگه ن «سبکباران ساحلها»  
به، نه وه ل، عیشقی بوون، کردو، «به بدنایمی کشید آخر»  
چلون په نهان ده بی سیری (کز و سازند محفلها»  
بلی، بمره، ده بی بمری «اگر پیر مغان گوید»  
که چونکه خوئی خه به رداره «زراه و رسم منزلها»  
له هیجرانی نه تو، بو، من «چه امن و عیش، چون، هر، دم»  
نه جه ل بانگمان، ده کا بزوو، که ن «که بر بندید محملها»  
نه گه ر تو، موخلیصی عیشقی «از او غائب مشو حافظ»  
که (حاجی) بو سه فەر، برّوا «دَع الدُنیا و اَمِهَلها»

## شیخی جزیری و، خواجہ ی شیرازی

هه ری مه یگیر:

نه وایا، مو طریب و، چه نگئی فغان ناویته خه رچه نگئی  
وه ره ساقی، هه تا که نگئی نه شویین، دل، ژقئی، ژه نگئی  
حه یاتا، دل مه یی، باقی بنوشین، دا، به موشتاقی  
ألا یا اَبها السّاقی. ادر کأسا و، ناولها

کو، کاتب، دیمی جه دوهل کهت، شکسته خهط، موسه لسهل، کهت

ژ. یه ک حه رفان موفه صل که ت، کی یه، وی موشکلی حهل که ت؟  
د، زانی رودو، عود، نه وه ل چتافیتن، سورود، نه وه ل؟  
که عشق آسان نمود اول، ولی افتاد. مشکله

ژ، میهر او وی شفه قسه عدی شیرین له علی، شه که ره یه عدی  
ده نالم. شوبهه تی ره عدی عه جیسم لی. ژ، وی جه عدی  
که دل را تاب هرچینش بکفری می برد، دینش  
زتاب جمعد مشکینش، چه خون افتاد، دردله

د، قی، طاقی، ده، قی، خانی، مه، عه یش و، نه یمنی کانی؟  
که سی، ده ست ده ت، ژ، ده ورانی نیهاله ک، قی، گولستانی  
در آغوشش چو می آرد که از دل جاننش بسپارد  
جرس فریاد می دارد که بر بندید محملها

به قورثانی به ثایاتی نه گهر پیری خه رباتی  
بیژ بیت سه جده بنه لاتی، مریدین، وی، ده بن قاتی  
مرید، ارپی بصر نبود. ز، فرمانش بدر نبود  
که سالک بی خبر نبود ز، راه و، رسم منزلها

شه قی ظولمات و ده ریایی ژ، مه و جان قه ط. خه بهر نایی  
شکه سستی، که شتیا بایی عه جاجی، قی شه فه ق نایی  
ژ. حه رفان. ماه و، سالی. ما، نه هات ده، شکلی فامی ما  
کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها

مه، را ژه وه ل جه بهر، خامی که شاندا ناخر، به، به دنامی  
ژ، ره نگی «سه عدی و جامی» ژ، شوهرت پی حسین عامی  
به ده نگ و، بانگ و، ناوازی د، بیژ بیت نه غمه یا سازی  
نهان که ماند آن رازی کزو، سازند محفلها

ژ، (حافظ) قوطبی شیرازی «مهلا» فهم نه ربکه ی رازی

به ناوازی نه یی و، سازی بجن به رچه رخ په روازی  
 تُزَد فِی حُبِّهَا الصَّفْوَى بِهٖ اَهْلُ الْهَوَى نَشْوَى  
 مَتَى مَا تَلَقَّ مَنْ، تَهْوَى، دَعِ الدُّنْيَا وَ اَمَهْلِهَا

خوینه ره وه ی نا زیزو، به ژیز، بو، زانین و، لیکدانه وه ی، و  
 وشه و

هه لبه سته کانی ماموستای جزیری ده توانی بروا نییه دیوانی  
 جزیری. شرحی ماموستای پایه به رزی کورد. ماموستا هه ژار، که  
 سرووش له چاپی داوه ...

سه باره ت به نه هیانانی تی هه لکیشه که ی شیخ نه حمه دی  
 کور، لیژده دا، نه شی بیژم. هه ر، وه کوو، چون ماموستای شیخ  
 مه لانه حمه دی جزیری پیژوه وی له خواجه ی شیراز کردووه و،  
 سه ره تای دیوانه که ی خوئی به (هه ری مه یگیژ) راز اندوته وه، منیش  
 به پیژوه وی له شیخی جزیری (نه هوئی کاکئی مه یگیژ) ی شیخ  
 نه حمه دی موکری ده که مه گوئی سه ر، قه رتاله ی گولستانی دیوانه  
 که یان و، بو خو پاراستن له دوپاته کردنه وه ی، نه م پارچه  
 هه لبه سته، لیژده دا، نای هیتم و، به هیانانی نه ویی قینات ده که م،  
 وه ک به لیم دا بوو، نیستا، واتاو، لیکدانه وه ی و وشه و، هه لبه سته  
 خواجه و، نوکته و ورده کانی زمانه وانیتان بو، ژوون، ده که مه وه:  
 ألا - یا - ای، ها - الساقی - أدر، گاسن. و، ناوون - ها.... پیویسته نه وه ش  
 بلین، ده گهل نه وه شا، عه لامه ی قه زوینی لای وایه خواجه حافظ نه و  
 نیوه هه لبه سته ی سه روی له یه زید، وه ر نه گر تووه، به لام، وه ک  
 زوربه ی حافظ زانه کان، ماموستا موحه مه د، نه فه ندی واته سودیی  
 راقه که رو، لی کو لیله ره وه ی دیوانی خواجه ی شیراز. پیی وایه نه م  
 نیوه هه لبه سته له و شیعره ی یه زید، وه ر گراوه. دیاره به م جوهره را  
 گوژ تنانه ده گوژری ته ضمین و، ده بال یه ک را کردن.

أنا الْمَسْمُومُ مَا عِنْدِي بِتِرْيَاقِي وَلَا رَافِي  
أَدِرُّ كَأْسًا وَ نَاوِلُهَا. أَلَا يَا أَيُّهَا السَّاقِي

به لَام حافظ بو هاو کیش کردنی نه م کوته شیعره، ده گه ل  
نه وه کانی خوئی و، بو تینک شکاندنی قه واره ی هه لبه سته که ی  
یه زید، پاش و، پیشی پی کردووه و، ده لی. أَلَا يَا أَيُّهَا السَّاقِي أَدِرُّ  
كَأْسًا وَ نَاوِلُهَا.

نو کته و، وانا:

أَلَا: نه هوئی. نه ری. هه ری. پیتی نا گاداری و، هو شیار  
کردنه وه و، وه بیر هیئانه وه یه: یا: پیتی بانگ و، قاو پیکردنه و، بو  
دوره. أَى: پیتی ناوه واته بانگ کراو، بو تاک و، نیرینه یه. ها: پیتی  
جیا کرنه وه و، لیک دور خستنه وه ی وشه ی أَى و، الساقی یه که  
هه رکیان ناسراون و، بو، تاقن. الساقی: ناوی بکه ره، واته ناو دیر.  
مه یگیژ. أَدِرُّ: کرده وه ی تیپه ژ و، فه رمانه، واته پز که، ته ژ ی و، لیو  
ژیژی که: کَاس: کاسه، ده فر، نامان، پیاله، جام. ناوِل: کرده وه ی  
تیپه ره و، دوو، کراوه ی، واته (مه فعلوی) گه ره که. واته ناوِلها ایای،  
بیده به من ها: پیتی جی نشین و، جیگره، بوئه ئافره ت و، می بینه و،  
شتی وایه که: پیتی به لگه هیئانه وه یه، واته. چونکو، ژه، به ر  
هه ندی. بوئه، عشق: هه ستی به هیزو، توندی نه وین: ئاسان: هاسان  
بی زه حمه ت نمود: کرده وه ی وُستاو و، تی نه پهره (فیعلی لازم)  
واته ده ری خست خوئی نواند. وه لی: پیتی به سه ر گرتنه وه یه، واته  
به لَام، ده گه ل نه وه شا اُفتاد، که وت، داکه وت، هاته پیش.  
موشکل: دژوار سه خت، (کورته ی واتا): نه هوئی کاک ی مه یگیژ  
پیاله یه کم بو پز که و، بم ده یه، چونکو نه وین و، خوشه ویستی یار.  
له به را، زور سووک و، هاسان بوو، به لَام، کاتی که وتمه

ناو گيژاوی ده ریای دلداریه وه، صه دان ته نگ و چه له مه م، هاته  
 پیش و، خوّم، تیا گوم کرده جا بۆ. خو شاردنه وه له م هه مو  
 په ژارانه، ده مه وی له گشت شتیک بی ناگا بم: بوو: بۆن، بین،  
 به رame، نافه: ناوکی ناسک و، مامز، جیگای خوشبوو ناخر: بی  
 گومان له ناکا ما، له کو تایی دا، صه با به و، بایه ی له کاتی شه و و،  
 رۆژ، به رامبه ر، بون دا که له لای رۆژ هه لا ته وه له، وه ختی به ره  
 به یانی دا، هه ل ده کا، ده گو ترئی به لام له زاراوه ی شاعیراندا،  
 هه ربایه ک، له لای دل به رو، نو گره وه، بی، پیی نه وترئی صه با. زان:  
 زی ئان له و، له وه وه، ژ وی. طوره: ته ویل، ناوچاوان، نه و مویه ی ده  
 که ویته سه رته ویل، بگوشایه د: بکاته وه، فه کا، وازی کا، لیکی جیا  
 کاته وه: زتابی: له تاوو، پیچی به سه ریه کا که و توو، جه عد: موی  
 کرژو، لول. هه ل پیچراو، مشکین: مسک ناوی واته. نه و، مؤه وه ک  
 میسک ره ش و، بۆن خو شه، یای (ی) میسکین پیتی نیسبه ت و،  
 پیوه لکا ندنه، نون (ن) بۆ سور بوون و، پی دا گرتنه، به م چه شنه  
 نونه نه وترئی نونی تایه به تی، چونکو هه ربه، شوین یای، نیسبه تا،  
 دی: چه: چه ندنه، هیئنده، خون: خوین. هه وون کورته ی واتا: به هوی  
 بۆن خو شی میسکی موکا نیوه که، بای صه با له زولف و، که زیه و،  
 پرچی ره ش و، پرچینی دل به ره وه نه ی هیئی. هه مودلیکی پر کردووه  
 له خوین ه چونکو. زوو، نای کاته وه، تاوه کوو، نه م بۆن و، به رame  
 خو شه بلاو بیته وه: مه ی: شه راب، سه جاده: به رمال دو گر. جیی  
 نویتز، جانه ماز، ره نگین ره نگاوی. ره نگاو، ره نگ کون: بکه،  
 به جیی بینه. گه ر: نه گه ر، ووشه ی نامرازی مه رجه، ت: تو، ته، به  
 تو، گو یه د: بلئی. بیژئی، پیر: گه وره و، سه رۆک موغان: مالم،  
 که شه، رابه ری ئایینی زه ده شت: سالیک، ریبوار، پیری  
 ری نیشانده ر، ره سم: یاسا، عاده ت. شیوه، نه ریئی. مه نزل: مال،  
 مه یخانه ی نه وین و، خو شه ویستی: کورته ی واتا: به مه رجیک پیری  
 موغان پیئ بیژئی نامراز و، که ره سه ی خوا په رستی و، به رماله

که ت، به ره نگی سوری شه زاب، بره نگیته، به گوئی بکه و، له قصه ی  
 لا مه ده. چونکو. هر پیرباش ده زانی، ریبواری ریگای نه وین ده  
 بی چبکا و، به کویدا بزواه مءرا: بر من. ژمن به خاطری من جانان:  
 کومه لی نه وینداران. چه: نامرازی پرسیاره، و وشه ی سر سورمان  
 و، سه یرو، سه مه ره یه نه من: هیمنی. هیمنایه تی و، ناسوده بوون.  
 عه یش: ژیان، را بواردن. چون: چونکو، له به ر نه وه هه رده م: هه مو  
 کات. جهره س: زه ننگ. زه ننگوله، که پتر ده ملی، و وشترو، که ل  
 و، نیری ده کری فیه ریاد: هاوارو، داد، زیره و، قیزه، می داره د:  
 هه لدینی. هاوارده کا. به ر: سه ر، پیش، دیره دا، بو، سور بوون و،  
 جه خت له سه ر کردن، ده کار هیئراوه به ندید: بیه ستن. کو که نه وه،  
 لیئک نیئن، باران لی نین مه حمیل: بارو، بنه کورته ی واتا:  
 هیچکاتینک ژیان و، را بواردن له قوناخی نه وینداران دا، بو من.  
 مه یسه ل نابئی و، نا، گونجی، چونکوپه یتا په یتا، زه نگی ناماده بون  
 و، وه شوین که وتنی یاران، به ده نگی به رز، قاوده کاو، گویم  
 ده زرینگیته وه و، ده لی، باران، لی نین و، زا که ن، خوتان بگه یه نه  
 کاروانی دلدارانی خودایی و، راسته قانی. شه ب: شه و، شه ق  
 تاریک: نه نگوسته چاو بیم: ترس، مه و ج: شه پؤل. پیل، گرداب:  
 گیژاو (ی) پیتی، تاک و، نه ناسینه و، بو، سام و، هه یبه ته چونین:  
 به م جوره به و، چه شنه، ناوا ها. نه م و وشه یه، تیکه لایوئکه له چون.  
 واته وه ک وه نین واته نه مه، که ناماژه کردنه بو نزیئک هائل:  
 ترسینه ر، به ترس، مه ترسی دار، کوچا: کوئی، و وشه که بو  
 پرسیارو، سه ر سور مانه، دانه ند: نه زانن، کرده وه ی کات و،  
 کومه له حال: بارو، چلو نایه تی، ما: نیمه سه بوک: سوک، که م  
 وه زن بار: لییره دامه به ست خه یال و، که تره خه می یه: ساحیل:  
 که نار، قه راغ، ویشکایی ده م ناو کورته ی واتا: باری ژیانی نیمه  
 بوته، تاریکه شه وی دوریی یاران، مه ترسی خه نیم و، نه یاران، ترسی  
 خنکانی گیژاوه ی دور، که وتنه وه ی هه تا هه تای دلداران، دیاره،

نه وانه ی گه بیشتونه ویشکایی، گه یشتن به دلخوازیان و نییدی بیرئ. له ئیمه نا که نه وه، چونکو، نه ترسی نامۆیان ماوه و، نه مه ترسی له دلدار جیا بونه وه یان له دلدا ماوه. هه مه: هه مو، گشت. هه می. ته واو، کار: کرده وه، خود کامی: سه ره روئی گوی نه دان، به دنامی: به خراپ نیو دیز بون، ریسوایی: له بره و که وتن، که شید: گه رامه، سه ر... بووم، به... ناخر: دیره دا، بو سوربون و، بی گومان بونه، پنهان: په نامه کی پیوار، نادیار، که ی که نگئی. چکات ماند: ده می نیته وه ده رنا که وی. ناشکرا نابئی نان: بو ئا ماژه و، دیارده و، ئیشاره ی دوره زاز: نهینئی، مه طله بی ده رنه خراو، زا، نه ندراو، که زو: که له و را، له وه وه سازه ند: دروست نه که ن. پیک دینن هه لده به ستن مه حفل: کوژ، کورته ی واتا چونکو ته واوی کاره کانم. به سه ره روئی و، گوی پی نه دان به خواستی کو مه ل بوو، پاش ئه م گشته جه زره به یه کیشرامه به د نیوی و، ریسوایی به خه یالی خاوی خوّم لام و ابوو، که س پی نازانی، به لام و، نه بوو چونکو، من ده گه ل کومه لانی دوست و، هاوال. که وتبوو مه سه ر، زچه ی نه وینداران، نه وان گوئیان به خواستی نه فس و، خو بینی نه دا پی گه یشتن، من به جیی مام و، تیم گه یشتن، که واته، ئه م، رازه به سه ر پوشی نامینیه وه و، سه دان کوژی له سه رده گیری و بلاوه ده بیته وه و، هه مو که سی تی ده گا حضوری: پیچه وانه ی دوری به به رامبه ری سه فیره، دیاره ناسایش و، هیمنایه تیشی تیدایه. هه می: نامرازی دریره دان و، نه پسانه وه یه خواهی: نه ته وی نه خوازی، گه ر کته غایب: دژو، به را مبه ری حاضره مه شو: مه به حافظ نه ی حافظ. لیژده دا، هونه ری ئیلتیفات واته، قصه کردن له ته ک خویدا، وه ک بیگانه و، نه ناسراوده کار هیندرواه متی: نامرازی مه رچی و، پرسیاره واته هه رکات، ما: لیژده دا بو کات و، زه مان و، سور بونی له سه ر کاته که یه (متی) دَع الدنیا وه لانییه. دونیاو، نه وه ی، وا، تیشی دایه نه مه لها: جیی بیله و، به هیچی دانیه. تلق: پی بگه ی. من:



به و که سه ی - تهوا: تهواه گه ر کته، خو شت نه وی. کورته ی و اتا:  
نه گه ر ئاسایش و، هیمنایه تیت گه ره که و، ده ته وی به دلخوازی  
خوت بگه ی پیویسته دونیاو، هه رچی تییا یه تی به هیچی بزانی و،  
نه وان. وه لانیه ی، نه وه ش بزانه ئاسوده یی تو هه رله وه دایه هیچکا  
تییک دلدارو، ئو گره که ت، وه لانه خه ی. که واته چونکو نه م دوپانه  
ده گه ل یه ک نایه نه وه ئه شی دونیای بو، وه لا خه ی. به واته ی  
نه حمه دی کوری ئیمه ش، یه کئی بگره، یه ک. ته لاق ده، پیکوه  
نابن دوو هه وی

مه لاهه زیز داشبه ندی موحه مه پور

## کیش و، قافییه:

یان وه زن و، کلکه ی هه لبه ست

وه ک ده زانین، یه کیچ له و، شتانه ی بوته هو ی جیا وازی و،  
سه رکه وتنی به ره ی ئاده میزاد، به سه ر، هه موو، جیهان و، گیان  
له به ر یچکا، نه وه یه به بیرده کاته وه، نه تو ژیتته وه، تی نه فکری:  
هه سستی به رزی مرؤ قایه تی نه و، به دیتنی روا له تی هیچ شتیچ  
که وه ک په رده یه ک، به، به ر چاویدا، دی و، وه، راسته قانی ده چنی  
، فریو، ناخوا، هه رکا تیک توشی، گری کوره و، نه زانراویچ دی،  
به نه رکی سه رشانی خو ی ده زانی، ژینگا بدو ژیتته وه و، بیناسی  
لیفه ی نه زانی له سه ر، هه ل داته وه، زانسته کانی به روی بکاته، کلیلی  
کرنه وه ی ده رگای هه مو. ته ننگ و، چه له مه یه کی، باری ژیانی،  
له را بوردوی کو مه لی خو ی و، خه لکی تر، که لک، وه رگری،  
زمانی کردوته که ره سه و، نامرازی نال و، گو ر کردنی گشت،  
چه شنه زانسته و، لیک حالی بو نیک، دیاره هه رچی شارستا  
نیه تی و، زانین، به ره و، ژور. نه روا، که ره سته ی پیویست تریش  
دیته گوری زمان جوانتر. ده رازیتته وه، قه له م و، پینوس به هانایه وه،  
دین ده ستیان گرتوو وه، بردویانه ته، سه ر ترؤ پکی سه ر که تن،  
ژی و، شوینی جوان نوسین، باش، ویزین، چون و، که ی و، بو کی

نئیسین و، ناخفتن کردن. دامه زراوه و، ناوی نراوه، راست و، زه وانى، یه ک گرتنه وهى و وته و، واتا، به جى بوونى، و وشه و، گوته و، نوسراوه. ریک و، پیکی، رسته و، جوان را گه یاندنى مه به ست، زازاندنه وهى و وشه و، رسته ی. به کار براو، بی. زرو، زیوان بوونى. ویزراوه و، نوسراوه. له نامرازی دا، تاشراوو، نه بیستراوى، پز گری و، گول، دیاره که سینک له ووتارو، نوسینا ته م بابه تانه ی سه روو، ده به ر چاو. بگری و، دریز، دا، دزو، به قهلت و، بز نه بی. کات ناس و، نوره بزو، خو تی هل قوتین نه بی. به زمان زه وان و، ده مه وهر، نه نا سرى. هه لبه ت نه و، د مه وهرى و، زمان پاراوی یه، بو ووته و، په خشان و، هه لبه ستیش ده کار ده هیئرئ.

## کیش و، وه زن:

وه ک، نه زانین. هیندیک ووشه. له کاتى به، سه ر، زار. دا، هیناندا بز گه و، قور تینکی هه یه، وه ک. که لو، که ل. بز یکیش، دو، بز گه، یان، زیاترن، وه ک، ره زگار بون و، سه ر که وتن جا، هه ر کاتینک، دو، ووشه، که وتن به رامبه ر یه ک و، هه ر کیان له بز گه و، به شا. وه ک یه ک وا، بون. پیمان ده گوترئ، نه مانه هاو کیشى یه که نه وه ک، ریک که وتن و، سه ر که وتن قافی یه: هه ر گاه، له کو تایی ووشه، یان و وته دا. به تابه به ت له هه لبه ستا، پیتیک. یان دو پیت، ده ننگ و، ره نگیان. وه ک یه ک وابهئ، پیمان نه و تری هاو، ده ننگ و، ره ننگ. به دو کوته هه لبه سته که ش، ئیژن هام پاشگرو، کلکه. یان قافی یه: په خشان: واته پزرو، بلاو، بر یتی یه، له و، ووته و، نوسراوه ی دهر به ستی. کیش و، هاو ده ننگ بوونى و وشه کانی کو تایی رسته نه بی، وه ک نامه و په یامى نوسراو، ووتو، ویزی گشتی کتیب و، په رتو کی، زانست و، دهرس و، وانسه ی منالان و، خویند کارانى زانکو کان. هونراوه: یان شیعر و، هه لبه ست نه وه یه،

پیویسته، ده گه لّ نه وشا. که ده بی. خواهه نی هه ست و، خه یا لیکتی  
ناسک و، جووان بی و، پزی بیی له واتای دهرون و، مه به سستی  
سه رسور هینه ر، نه شی، خیوی کیش و، ده نگگی تایه به تیش بی.

## هه لّبه ست چه ن جوړه:

یه که م. هه لّبه سستی گورانی و، به یت و، با لوره یه، دیاره نه م  
جوړه هه لّبه سته هه ر له زووه، له ناو کوو مه لی کورده واریدا، بو نزاو،  
پارانه وه نایینی یه کان به مه به سستی ده ر بزینی، ناخوشی و، غه م و،  
په ژاره ی، له ده س داننی نازیزو، گه وره گه وره کانی سه ر هوزو،  
پیاوه نیو به دهره وه و، خوابی یه کان وه ک شین گیزان و، پیدا هه ل  
گوتن. باو، بووه، چونکو به گشتی مروق هه رله و کاته وه زمانی  
گرتوه و، ووشه ی به ده ما هاتووه و، توانیویتی هه ست به خوشی و،  
ناخوشی، نه وین و، قین، په ژاره و، شادی سه ر که وتن و، تی شکان  
هیواو، دلنیاپی، نوگر و، بیزاری به ناوات گه یشن و، چاوه زوانی  
نیازو، بی نیازی پارانه وه و، توک و، نزا، بکا شیمری ناسیوه و، به م  
شیمره توانیویتی هه موشتیک ده ربری له م چه شنه هه لّبه ستانه دا،  
هاو کیشی و، ریک هاتنه وه ی بز گه و، به شی و وشه و، رسته و،  
کورتی و، دریژی ده به ر چاو، نه گیراوه، نیستاش نه م شیوه،  
هه لّبه سته له ناو، نیمه ی کوردا، هه ر ماوه و، ده کار، ده هیندری  
دوهه م: هه لّبه سستی خواهه ن بز گه یه، له م جوړه هه لّبه سته دا، زور  
جار، قورتی کورت له به رامبه ر قورتی دریژدا، دانراوه، وه ک  
هوره ی جاف، سیاچه مانه ی هه ورامی «گوران» «لاوک و، لاوژو  
کی کورمانجی ناوه ندی و، ژو رووه ژونه له زمانی ساسانی و، په هله  
ویشا، نه و شیوه هه لّبه سته، زور، به بره و، بووه که واته: هاو ده نگگی  
و وشه کانی دوا ی هه لّبه سته کان زور، ره چاو، نه کراوه، به لام دوا ی

ئەو ھەلبەست خۆی گرتوۋە ھاو كېشىلى لى بۆتە بارو، بەرى  
نە داوھ.

سېھەم ھەلبەستى عە روضى:

يان خاوەن كېش.

لەم چە شە ھەلبەستە دا، سەرە راي ئەو ھە پتويستە كېش و،  
ھاو دەنگى دە بەرچا بگىرى. ئە شى بز گەى كورت و، دريژيش  
لە شوينى خويانا، دا بندرين، واتە، كورت لە بە رامبەر كورت و،  
دريژلە بە رامبەرى دريژدا ھەل كە وى. بە كورتى ئە توانين بيژين،  
ھەلبەست و، ھونراو ھى كوردى ھەر لە سەرە تاو، تا ئە مژو،  
لە سەر، دو، رە وت ھاتوۋە.

۱. فۆلكلۆرىك: يان ھونراو ھى كۆمەلى نە خويندە وار. كە  
بە شيو ھى بە يت و، بالۆرە و، گۆرانى. حە يران و، لاوژە، ھۆرە و،  
سپاچە مانە دە ماو، دەم ھاتون و، كە و تونە تە ناو كۆمە لەو،  
بزىكيشيان، بە نوسراو ھى لە ناو، خەلكا. برە ويان پەيدا، كردوۋە،  
ديارە ئەم شيو ھى بە ھەردوك بارە كە يەو ھەلبەستى كېشى بز گەى  
بون، بە لام لە بە يت و، باوھ كانا، ھاو كېشى كورت و، دريژ زور،  
دە بەرچاو، نە گيراو، ديارە گەرە ترين ھەلبەستى نوسراو ھى  
كوردى وە ك ميژوو، نيشانمان دە دا، ھەلبەستى پىرى شاليارى  
ھە ورامنى يە كە، لە سەرە تاي نيسلامدا لە ژيەر ناوى ماريڤە توپىرى  
شاليارى، دا، ھونراو ھى تەو ھەلبەستى (ھۆرمزگان زمان.  
ئاتران كوژان).

۲. كە لاسىك: يان ھونراو ھى خويندە وارە، ھەرە ك، رابرا  
كېشى ھەلبەستى ھۆزە كانى ئيران بە كوردو، فارسەو بەرلە ئايىنى

پیرۆزی ئیسلام. به هەر دوو، شیۆه کانی یه وه له سه ر کیشی  
 بزگه یی بوۆه، به لام پاش وه رگرتنی ری و، شوینی ئایینی ئیسلام  
 کیشی عه روضی که تایه به تی هه لبه ستی زمانی عه ره به. هاته نیۆ  
 زمانی هه لبه ست و، هونراوه ی گه لی کورده وه و، جیگای خو ی روژ  
 له روژ، فرت و، فراونتر کرده وه به چه شنیکی واه ئیستاش زور به ی  
 هونره ناودارو، گه وره کانی کورد، هه ر له سه ر ئه و شیوازه هه ماو  
 نه ته وه دياره ئه و شوینه ی زانستی عه روضی کردی یه، سه ر زمانی  
 شیعی فارسی نه ی کردو ته سه ر، شیعی کوردی، چونکو، وه ک  
 زامان گه یاند، هه لبه ستی کوردی خوا، فو لکلوریکی و، خوا  
 که لاسیکی له سه ر شیۆه ی کیشی بزگه یی بوۆه، ئیستاش به یت و،  
 گوێرانی و، حه یران، هه ر به م جوړه ماونه ته وه. ئه مه له لایه که وه،  
 له لایه کی تریشه وه ووشه ی کوردی به پیچه وانه ی زور که س  
 له زاناو، ماموستا کانی کورد، وه ک ماموستای هه ره چازانی زمان  
 و، زیز مانی کورد، خوالی خوشبوو، دو کتور سه دیقی موفتی زاده،  
 ماموستای کاتی زانستگای تاران، که لایان وابوو، له کوردیشا  
 نا کر ی هیچ ووشه یه ک بی جوو له ده س پی بکا، یه کیچ له، تایه  
 به تیکانی زمانی کوردی، ئه وه یه، له زور، ووشه دا، پیتی یه کم  
 زه نه داره، واته خاوه ن جه زم و، سکونه، زونه، ئه م مه به سه، ده گه  
 ل ده به رچاو گرتنی یاسای عه روضی عه ره بدا، نایه ته وه، به کوردی  
 و، کورتی ده توانین بلین، کیشی بزگه یی خومالی ترن و. له ته ک  
 خو، خده ی زمانه که مانا باشتر زینک نه که وی، دياره هه لبه ستی  
 نویی ئه مروش که ماموستا عه ابدولا گوێران به ر، له نیما یوشیج  
 هیئایه گوژی، بادانه وه یه که بو سه ر کیشی له میژینه ی کورد، واته  
 کیشی بزگه یی و، به یت و بالوره و گوێرانی. ئه مه باسی هه لبه ست

۱. ماموستا کوران له سالی ۱۹۰۲ دا، هاتۆته دیناوه و، له سالی ۱۹۶۲ شا وه مانی هه رمۆوه

بوو، له لانی کیشه وه. نیستاش باسی هه لبه ست له باری مه به ست و،  
بابه ت و، چلو نایه تی، ژیک خستن و، دارژتنا، ده که ین که، له م  
زیگه شه وه به چهن به ش، دا به ش ده کری.

مه نه وی:

یان دو، خشته کی و، دو لاشیپانه، دیاره نه م جوړه هه لبه سته  
زور بی نه رک و، هاسان و، سوو که، چونکو هر دو کوته که ی به یه  
که وه هاو ده ننگن، هه ربه م هو یه شه وه، نه م وینه هه لبه سته له وانی تر  
پتره و، زور تر. هونراوه ی پی نه هونریته وه.

دو هه لبه سته:

دو به یتی، یان چوار خشته کی. نه م جوړه هه لبه سته خاوه نی  
چوار لاشیپانه یه و، به هر چواریان مه به ستیک ژا، نه گه یه نن.  
له باری هاو، ده نگیشه وه کوتی یه که م و، دو هه م و، چواره م. هاو  
ده نگی یه کن، له کوتی سیپه ما، هونه ر، سه ر، پشکه نه ویش  
بکاته هاو ده نگی کوته کانی تر. یان. نا، وینه ی نه و، چه شنه  
هه لبه سته له زه مانی ساسانیدا. فره بووه و، نیستاش زوربه ی گورا  
نییه کانی کوردی هه ربه م شیوه یه نه گوترین.

چواریه:

یان روباعی. نه و شیوه شیعره ش له باری هاو، ده نگیپوه،  
هه رچوار خشته کی یه، به لام. له باری کیشه وه خاوه نی ۱۲ بر  
که یه وه، حه تا ده گاته بر گه و، قورتنی ده هه م، پیویسته بر گه ی  
کورت له به رامبه ری کورتا و، دریژ له به رامبه ری بر گه ی دریژا،  
دابندری، به لام بر گه کانی یازده و، دوازه نه شی هه رکیان دریژ

بن، وه ک کیښی لا حول ولا قوة الا بالله: که واته چوار خشته کی له ته ک دو هه لبه ستیا له لانی هاوده نگیږه، وه ک، یه ک وان، به لام له لانی کیښه وه پیکه وه توفیریان هه یه، وینه ی دو هه لبه ستی، وه ک هونراوه کانی بابا طاهیری هه مه دانی وینه ی هه لبه ستی چووارینه ش وه ک هه لبه سته کانی عومری خه بام و، هه ل گه زاوه ی ماموستا هه ژار.

قه طعه: یان پارچه:

له چهن هه لبه سټیک، پیک دی که پټویسته نه م مه رجانه ی خواره وه ی تیدا، ره چاو کرابی (۱) نه شی ته نیا دوله ته هه لبه ستی دواپی نه بی هه لبه سته کان به یه که وه هاوده ننگ بن، که واته له تی یه ک و، دو، یان سی و، چوار، هه روه ها تا، نه گاته دو کوته که ی دواپی، ده کری، پیکه وه هاوده ننگ نه بن (۲) پټویسنه هه مو هه لبه سته کان سه باره ت به، بابه تیک بدوین (۳) ژمیره ی هه لبه سته کان ناشی، له دو وان که مترو، له شازده ش پتر بن. به لام هیندیک جار به پیی نیاز بو باشر ژون کردنه وه و، نیشان دانی مه به ست و بابه ته که ده کری، ژمیره یان بگاته، په نجا، شیصت هه لبه ست

موسه مه ط:

یان ملوینکه ی مرواری. نه م چه شنه هه لبه سته یه که له چهن به شی چوک پیک هاتبی و، هه مویان له کیښ و، ژمیره ی، کوته هه لبه سته کانا وه ک یه ک و ابن، به لام، هه مویان پیکه وه، هاوده ننگ نه بن، واته پینج کوته کانی هه وه ل به یه که وه هاو کیښ و، هاوده ننگن، به لام کوتی، شه شه م، ده گه ل نه وه شا. له ته ک له تی پینجه ما، هاو کیښه هاوده ننگ نی یه، دیاره به شی دو هه میش هه ربه م



جوړه يه، واته هه رپينج کوته کانی به يه که وه هاو کيش و، هاوده ننگن به لام کوته شه شه که ی ده گه ل نه وانا هاو ده ننگ ني يه، به لکو، ده گه ل کوتی شه شه می به شی به رودا، پيوسته هاوده ننگ و، هاو قافييه بي، هه روه ها تا، هه موبه شه کان کوټيليان دي، نه وه ش بيژين، هيندیک جار، کوتی به شیک له به شه کان. هه لبه ستي چوا رينه ن، بری راش پينجینه. که میک نه ردیش شه شينه ن واته (مربع) مخمس (مسدس) دياره نه و کاته موسه مه طه که ش هه ر به ناوی نه م به شانه وه، ناو، نه بری (موسه مه طی، موربه ع، مخمس، مسدس)

نه رجيع به ند: بان سه ربه ندو، بوگيرانه وه.

نه م چه شنه هه لبه سته ش له چه ند به ش هه لبه ست پیک دي. هه ربه شیک ده گه ل به شه که ی ترا، هاو کيشن، به لام، هيچ به شیک، له ته ک نه وه که ی که دا هاو، ده ننگ نين به لان، پيوسته کوتی هه وه لی هه ربه شیک ده گه ل هاو جوت و، لينگه که ی خویدا، هاو ده ننگ بي. له کوټايی هه ربه شیکا دو «ميصره ع» واته دو لينگه هه لبه ست که پيان ده گرترې به ر به ست و، سه ربه ند، ده هيندری، دياره نه م دوانه له ته ک لينگه ی هه لبه سته کانی پيشه وه دا، هاوده ننگ نين. نه و دو لينگه يه له دواي هه مو به شه کانا، دوپاته ده کرينه وه.

نه رکيب به ند: بان ليک دراو:

نه ويش هه روه ک، ته رجيع به ند وايه، نه وه نده نه بي، هه لبه سته. سه ربه نده که، واته نه و دو لينگه ی نه بيته. سه ربه ندي به شه کان. ليژه دا دوپاته نا کرينه وه به لکوه ر، به شه. خوی به سه ر به ستي و، نازادانه ده بز يته وه.

موسه زاد: بان پئی هه لپه سیراو:

نه وه یه له تپک هه لپه ست نه خه نه شوین هه ر لینگه هونراوه یه  
کی پارچه هه لپه سته که وه دیاره نه م له ته هه لپه سیراوانه خویمان  
به یه که وه، هاو، ده ننگن، به لام، له ته ک نه و لینگه، هه لپه سته ی  
پیوه ی هه لپه و اسراون، هاوده ننگ نین، نه مه ش ژونه نه م جوړه  
هه لپه ستانه له راستیا، سه ربه خونین. به لکو، به جوړه فیل و، ته له  
که یه ک به هه لپه سته تره وه، هه لا وه سراون و، پیمان نه لین  
هه لپه ست.

غزه ل: نه شی ریسی بان نه وینداری و، نو گری:

بریستی یه، له چه ن هه لپه سته کی هاو کیش و، هاوده ننگ. که  
هه مویان سه باره ت به جوانی، دلرفیستی، نو گری و، زاگه یاندنی  
ده ردی دوری، بلیسته ی نا گری به تینی جیایی. مهینه تی لیک جوئی  
بونه وه، پیک نه گه بیشتن. تامه زروو، تا سه ی دیداری نه ویندارو،  
راز اندنه وه ی خوو، خده و، قه واره ی، دلپه ر، ده د، وین و، ناخه  
فتن نه که نه دیاره زور که سیش، واتا گه لی، فره جوان و، به نرخه  
خواناسی نه خه نه ناو چوار چیوه ی غزه له وه و، له م مه یدانه شا به  
سه ر به رزی وه له نه زمون هاتونه ته ده ری. له غزه لانه م تایه به تانه ی  
خواره وه ده به رچاو، نه گیرین (۱) هه ردوک لینگه هه لپه سته که ی  
پیشه وه که روانگه ی (مطلعی) پئی نه وتری، پیویسته ده گه ل هاو،  
لینگه ی دو هه می جوته کانی ترا، هاوده ننگ بن (۲) هه لپه سته کانی  
غزه ل ناشی پیوه ندی واتیان به یه که وه هه بی، واته هه ر  
هه لپه سته ک نه بی خوئی له لانی واتاوه، ته واوو، سه ر به خو بی (۳)  
ژمیره ی هه لپه سته کانی له حه و ته وه تا سیزده یه به لام هیندیک

که س تا ژمیره ی سییان بو غه زه ل دا ناوه، که واته له حه و ته وه.  
تاسیی یه:

قه صیده: بان کا کلی بۆ:

چه شنه هه لبه ستیکن له باری کیشه وه، لینگی یه که م و، دو  
هه میان له گه ل لینگی هاو جوتی هه لبه سته کانی ترا، هاوده ننگن،  
له باری واتاو، بابه تیشه وه، بو، په سند کردن، توانج و، ره خنه و  
سه ر کونه کردن سه ره خوشی و، جیژن، سه ر که وتن و، زالنامه،  
شه رو، شوور، سکالا. شانازی، خو هه ل کیشان، نازایه تی و، جوا  
میژی، نه ترسان و، بویری، کو ته ل رازاندنه وه و، شین گیری باسیبی  
خوو، خوده ی جوان و، ناحه ز کردن، گله یی و، گازنده و، شتی تری  
وا، ده کار، نه هیئیری و، ده هو ندریته وه. لانی که می ژمیره ی  
هه لبه سته کانی سیزده (۱۳) یه، لانی ناوه ندیان بیست (۲۰) تا  
هه شتا (۸۰) یه، لانی هه ره زوریان، تا سه دو په نجاو، (۱۵۰) بان تره  
به لام هیئدیک که س سنوریکیان بو ژمیره ی هه لبه سته قه صیده،  
دا، نه ناوه،

حوسنی مه طله ع: بان زوانگی ی جوان.

هه روه ک باسما ن کرد یه که مین هه لبه سته قه صیده که  
هه ردوک لینگی کانی پیکه وه، هاو ده ننگن، روانگی ی پی نه و تری  
برینک جار، هونه ر، له نیوان هه لبه سته کانیدا، دانه یه ک، هه ل  
نه بژیژی و، ده یکاته روانگی، دیاره هه رچی نه م روانگی یه، سه رنج را  
کیشه رو، رازاوه تر بی بیسه رو، گوئی دیرو، خوینه ره وه باشر بو  
لای خوی را، ده کیشی و، بو بیستن و، خویندنه وه ی چاکتر مرخ  
خوش ده کا. هه ربه و، هویه وه، هونه ره وه کان بو راز اندنه وه ی

ژوانگه ی غه زهل و، قه صیده تیڭکوشاون و، چهن هونه ری ده سکر دیان بنیات ناوه، به ناوی حوسنی مه طلع که باسکرا، (نه شیب) واته. وه بیر هیئانه وهی کات و، ژوژ گاری لای (ته غه زول) واته، ته شی رستن و، پیداه، ههل گوتن، هیئدیلاک هونه ر له هه لبه سته کانی خوئیانا، بهر له وهی بیئنه سهر باسی مه به سستی بنه زه تی، پیئشه کیکی. ژیک و، پیک و، جوان. دینن، بوئه وهی بیسه رو، خوئینه ره وه، وه جوش بیئنی تا، باش بو، بیستن و، خوئیندنه وهی مه به سته که، خوئی نا ماده کا، جا نه گهر نه م پیش ووتاره (بهر له، راگه یاندنی مه به سته که) سه باره ت به، به هارو، خه زان. یان خو، خه سله تی سوروشت. سکالای نه وین و، دل به رو، دلدارو، شتی وابوو، نه وه پیئی ده لین ته شیب، نه گه ره اتوو، باسی کامره وایی نه ویندارو، په سندی ئوگرو، په سند کراوه که شی بو، پیئی نه وترئی نه غه زولو، ته شی رستن (نه خه لوص) یان خوژه زگار کردن، بریتی یه، له م ته غه زول و، ته شیبه، که هونه ر، زور به نارامی و، له سه ره خو بیته، سه ر، مه به سته بنه زه تیگه.

حوسنی اعتذار: یان عوذر هیئانه وهی جوان.

نه وه یه هونه ر، پاش ته واو، کردنی قه صیده که ی. که به خه یالی خوئی نه یئوانیوه، پله و، پایه ی ئوگرو، په سند کراوه پیداه هل گوتراوه که، به باشی زاگه یه نی و. نه وهی شایان نه و بووه، بیدر کینی، عوذریکی جوان و، له به ردل شیرینی بو دینیه وه.

شهریطة: یان مهرج دانان.

نه وه یه، له م جوژه قه صیدانه ی بو په سند کردن. دا، ده نرین، هونه ر، زور به ی هه لبه سته کانی به نزاو، پارانه وه، کوتایی دینیی و،

ناره زوی له ش ساغی و، درپژئی ته مهنی نو گرو، په سند کراوه  
که ی، ده خاته قالب و، بیچمی مهر جه وه، وه ک نه وه بلئی، تا  
ژوژدی و، ده چئی تو، هر، بمینى

حوسنی مه قظه ع: یان، جوان بړینه وه.

نه وه یه. شاعیر بو نه وه ی تام و، چپژئی هه لبه سته کانی، له ده  
م و، میشکی بیسیار، دا بمینیتته وه، قه صیده، یان غه زه له که ی خوئی به  
چهن هه لبه سته جوان نه رازینیتته وه، کو تایی، پنی دینیی.

إرتیجال به دیه: یان کوت و، پڑ.

به م، په خشان و، هونراوه و، نامه یه، نه و ترئی، بو، نووسین و،  
دانانیان له به را، بیر، نه کرا بیتته وه دیاره نه م، هونه ره، بو پایوی ده  
مه وه رو، نو سه رو، هونه ر. شتیکی گه لیک به نرخه.

ته ضمین یان تیک هه لکیشان:

نه وه یه، هونه ر، هه لبه سته خوئی، یا، هی هونه رینکی تر، تیکه  
لاوی هه لبه سته کانی خوئی نه کا، بی نه وه ی نالو، گوریک له  
کیش و، ده نگی هه لبه سته خوازراوه که دا، به دی بینئی، زور جاری  
وا هه یه. ناوی خاوه نی هه لبه سته که ش دینن.

ره دوصه دری علی العجز: یان کلکه وه مه ر کرده وه.

نه وه یه، نه م ووشه ی که و توته، کو تایی کوتی یه که می  
هه لبه سته که وه، بخریته، هه وه لی کوتی دو هه می هه مان هه لبه سته وه.

ردُّ العجز على الصدر: يان سه روه کلکه، گردنه وه.

نه وه یه، هه رنه م ووشه ی له سه ره تای کوتی یه که می هه لبه سته  
که دا، هاتووه بخریته وه کوتایی کوتی دو هه می هه لبه سته که وه.  
ردُّ المطلع: یان دو پاته گردنه وه ی ژوانگه.

نه وه یه لینگه ی یه که م، یان دو هه می هه لبه سته، سه ره  
تاییه که ی غه زه ل، یان قه صیده بو جوانی و، راز اندنه وه ی  
هه لبه سته کان. دو پاته کریته وه.

### قافییه و، پسته کانی:

قافییه، یان کلکه ی هه لبه ست، به م پیتانه، نه وتری، که له کو  
تایی و، پاشه لی هه لبه ست یان، لینگه هه لبه سته کانا دو پاته، نه  
کرینه وه دياره پیتی قافییه ش سی جوورن (۱) نه وانه ی له هه مو  
باریککی، قافییه دا، پیویسته دو پاته کرینه وه، که پیمان نه وتری زه وی.  
یان (گوریس و، شور که ی بارپیچان) ژونه، که نه م پیتانه ده که ونه  
کو تایي پسته بنه زه ته که ی قافییه وه بو، وینه هه رکات ووشه ی  
هه وال و، گه وال، شه مال و، خه یال، بینه هاو، قافییه، پیتی (ل)  
نه بیته ره وی. (۲) نه وپیتانه ن که هیندیک جار، به شوین ره وی دا،  
دین (که دووا، هه مین پیتی قافییه) و، پیویسته دو پاته کرینه وه  
نه مانه ش بریتین له پیتی وه صل - خروج. مه زیدو، نابه ره: (۳) نه و پیتا  
نه ن که، نه که و نه، پیش، پیتی ره وی یه وه و، بریتین له، قه بد،  
ردف - نایس و، دخیل که واته پیتی قافییه، به گشتی نو، دانه ن، وه ک  
زابراو، منیش له م هه لبه سته م دا، هیناو من،

قافییه خوی به ک پسته و، هه شنه کانی تر. وه چن

چوار، له پیش و، چوار، له، دواوه، پسته نه لیم هه رکامه چن

بیتى: فه بدو، ژېدې و، نه اوس و، ده خپل.  
 وه صل و، ده رچون و، مه زېدو، نايره بى قالو، قبل  
 وا، نىستاش هر کاميکيان به کورتى باس نه که ين:  
 قافيه دو جوړه: مه ربه ست و، گيراو:

گيراو، نه وه يه به شوين پيتى ژه ويدا. پيتيکى تر، نه يه و،  
 ره ويکه ش خوئ زه نه دار بى (ه)، قافيه ي سه ربه ستيش، نه وه يه،  
 به شوين پيته ژه ويکه دا، يه ک، يان، چه ن پيتى تر بى ن، دياره نه شئ  
 ژه ويکه له م حاله ته دا ساکن و، زه نه دار نه بى، به لکو، متحرک واته  
 خاوه ن جوړه و، بزوينه، نه م جوړه و، چه ژه که ته ش وه ک گوترا.  
 يه که مين پيتى دواى ره وى يه که، که پيى نه وترى (وه صل) که  
 پيتيکى بيکاره يه، دو هم خروج: واته ده رچون: سيهه م مه زيد: بى  
 که لک: چواره م نايره: سل و، ژه وه ک: وينه ي هه مويان له م هه لبه سته  
 فارسيدا هه يه:

بکويش گوهر ناياب دل گم گشته جويشم:  
 بدامن خاک برداريم و، زاشک ديد ه شويمش

جويشم، شويشم: (و) پيتى ژه وى (ي) دو هم، خروج (م)  
 مه زيد، (ش) نايره.

وه ک زامان گه ياند، يه که مين پيتى - پيشى ژه ويش پيى نه وترى  
 (فه بد) يان به ندو، پيوهنده نه گهر نه م پيته، واوى  
 خاوه ن بوورو، (ه) يه ي ژيردار (ي) يان نه لفي  
 سه ردار (ک) نه بى، دياره زه نه داره (ه) و، پيى  
 نه گوتري فه بد. به لام نه گهر. واوويى و، نه لفي باسکراو،  
 بوو، پيى ده گوتري (ژېدې) يان شوين، که وتوو، که واته. واوو،  
 نه لف ويى جوړه دارى پيش ره وى نه بنه ردې تأسيس: يان، بناغه.

به و نه لفه نه وتری که، ده که وپته پیش پیتی به که می به پیتی  
زه وی وه واته کاتی دو پیت نه که ونه به رزه وی یه وه، نه گه ر  
یه که مه که یان الف بوو، به م نه لفه نه گوتری تاسیس وه ک  
نه لفی کامل و، عادل له م هه لبه سته دا،

دارای جهان نصرت دین خسرو کامل  
یحی بن مظفر ملک عالم عادل

دیاره، ده به رچاو گرتنی تاسیس له قافییه دا، پویست نی یه  
(ده خیل) بان خو تیرا کردو،

به م پیته جو له داره نه وتری، که له، نیوان نه لفی تاسیس و، پیتی  
زه وی دا، جیی نه گرتی. دیاره ده به رچاو گرتنی جو له ی پیتی  
ده خیل له قافییه دا پویسته. به لام ده به رچاو نه گرتنی خودی ده خیل  
گرینگ نی یه، ده گه ل نه وه شاه، نه گه ره رنجی بدریتی و، لانی ده  
به رچاو گرتنی نه ویش بگیری باشره: که واته ووشه ی. داوه ر و، صابیر  
نابنه ها و قافییه ی به ک، به لام، شامل و، مسائل به یه که وه، نه بنه هاو  
قافییه.

## که م و، کووژی قافییه

(۱) عه یبی هه ره گه وره و، بنه زه تی قافییه، ده به رچاو  
نه گرتنی، هه ر کام له پیتی قه یدو، زیدفو، وه صل و، خروج و،  
مه زیدو ناییره و، به جیی نه هینانی جو له ی هاو شانی به ر، له وانه یه،  
هه لبه ت جو له ی پیش نه لفی تاسیسیش که هه میشه سه ره (-) نه شی  
ده به رچاو بگیری. ناوی نه و جو له و، بزوینا نه ش نه مانه ن. هی پیتی  
نه خیل پیی نه گو تری اشاع، واته، تیر کردن. جو له ی پیش پیتی  
یدف پیی نه لین (حه ذو) واته لاسا کردنه وه، هی قه یدیش هه رواسه.



جولہ ی بہر، رہ ویش نہ وجہ، واتہ زینگہ رونکہ رہ وہی پی ٹیژن  
جولہ ی خودی زہویہ کہش موجری، واتہ بہ زبوره بہرو، ہی پیش  
خروج و، مزید و نایبرہش بیان نہ وتری نفاذ، واتہ پالیو، راوہ

(۲) ابطاء، یان پئی کوتہ، نہ ویش بہ وہ نہ وتری کہ، قافیہ کہ،  
دوپاتہ کریتہ وہہ نہ مہش دو جورہ بہ کم، خوایا، ناشکرا، دوہم  
پیوارو، شیراوه، ٹاکشرا کہ، نہ وہیہ دوپاتہ بونہ وہی قافیہ کہ، بہ  
باشی دیار بی، شیراوش نہ وہیہ بہ باشی دہر، نہ کہ وی بہ لکو پاش  
سہ رنجدان و، تی فکرین، دوپاتہ بونہ وہی قافیہ کہ، دہر نہ کہ وی،  
وہ ک. ناوو، گولاو:

(۳) شاہ گان، یان بیگاری و، گاری خوڑابی: نہ ویش نہ وہیہ، ری و،  
شوینی تاییہ بہ تی زمانیک، بیینی، بہ سہر زمانیکی بیگانہ ی ترا، بسہ  
پینی: وہ ک نہ وہ نہ لف و، نونی بکہری دو کہ سہ، یان واو، نونی  
کومہ لی عڑہ بی «واتہ، مثنی و، جمع» بہ، بہ زووشہ ی کوردیا  
کہ ی و، پاشان بیا نکہ یہ، هاو قافیہ و، پاشکوی یہ کترہ کوتایی  
باسہ کہ بہ م دو مہ بہ ستہ دینین

مورہ ڈہف: یان وہ شوین، خراو، لہ پاش تہرک ہوار گراو:  
بہ م چہ ن وووشہ سہ ربہ خوہ نہ لین کہ بہ شوین قافیہ کہ دا، دین و،  
پیویستیشہ لہ ہلہ ستی خواہن زہ دیفا، دہ بہ رچاو بگیریں: وہ ک  
نہ م ہلہ ستہ ی. سہ عدی شیرازی:

تن آدمی شریف است بجان آدمیت  
نہ ہمین صورت زیباست نشان آدمیت

لیرہ دا جان و نشان وووشہ ی قافیہ کہ ن آدمیتش زہ دیفہ  
ذو قافیین: یان خواہنی دو جورہ قافیہ: نہ ویش بہ م جورہ یہ،

هه رکاتی. له دوو ووشه ی کۆتایی هه لبه ستا، یان له ناخری دو، لا  
دهر گانه کانی شیعر دا، دو قافییه پژه چاو کرابی. نه لاین دو قافییه ی  
هه یه وه بک نه م هه لبه سته:

دل در سر زلف یار بستم بوز نرگس آن نگار مستم: که یارو  
نگار، هه روه ها به ستم و، مه ستم به یه که وه قافییه ن: یان، هونه ر  
له پارچه هه لبه ستیکا چه ن چه شنه قافیه یه کی، ده کار هینا بی، به م  
جوړه، هه ر هه لبه ستیک یان چه ن هه لبه ست خاوه نی قافییه ک و،  
نه وانی تریش قافییه کی تریان هه بی: کاله م دژاو، چم پی نه بزا  
خوینه ره وه ی به ژیز نه وه ی له باری کیش و، قافییه دا، پیم وا بوو،  
پیویسته. لیره دا، هینا و مه، جاتوش پیت باشه یان خراپه، که یفی  
خوته:

کات ژمیری ۱۲/۵ ی. ژۆژی یه ک شه موی سالی ۱۳۶۷ ی  
هه تاوی: واته ژۆژی بهر له نووی بونه وه ی نه و رۆز، له نوسینه وه ی نه م  
پیشه کیه ی دیوانی شیخ نه حمه دی کور بوومه وه: هیوا یه جیگای  
که لک لی وه رگرتن بی.

مه لاهه زیز داشبه ندی (محمد پور) شاری، تاران.

هه تاوی ۱۳۶۷/۱۲/۲۸

۱۰/ شه عبانی ۱۴۰۹ ه ق

۱۹ ی مارس ۱۹۸۹ زیانه نی

۲۸ ی ژه شه مه ی ۲۰۶۱ کوردی



پیتی نه لف: نه هوئی مه یگیر  
 پینجخته کی شیخ نه حمه دو، خواجهی شیرازی

شه وو پراژ. بی قه رارم، نمر، له عیشقی زوویی نهو، گولها  
 ده کهم، طه ی چوؤل و، به یدو، بهر. به نالین شیبهی بولبولها  
 له قه یدی زولفی تو نه یمه ن نییه، مه جنون و، عاقلها  
 آلا یا ابها الساقی ادر کاساً و، ناولها  
 که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها  
 له شکلی تو، له زوی نه رضی نه هات و، که س نه می نایه د  
 له بو عوشاقی دل مه حروق. طه بیبی چون تو، که ی نایه د

تی بینی: له هیندیک نو سراوه دا. نه م له ته هه لبه ستانه ی خواره وه به م جوړه بون. له جیی.

له قه یدی، زولفی تو	به قه یدی زولفی تو مه ستم نیهم مه جنونی عاقلها
له شکلی تو له زوی	له شکلت که س نه زوی نه رضی نه هات و، هم نه می نایه د
له بو عوشاقی دل مه حروق	له بو عوشاقی دل مه حزون حه بیبی
له نه سلی ناده م ...	که چون تو، نور چنن زایه د
هه مو عالم له شه رق ...	نه هر که س عاشقی او شود ز دین ودل که دست شویه د

نه ده ر دنیا، نه ده ر عوقبا به جوز تو خمی موجب ت ده ر دلی او هیچ نه می رویه د  
 دل ت چون له سه رناچز، له سه ر مه جوز، واته: جوزوی پیوه دان هاتووه

له نه سلی ناده م و، چه وا، چه بیبی چون تو، چون زایه د  
 به بوی نافه کآخر صبا زان طره بگشاید  
 زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها  
 هه موو، عالم، له شه ژق و، غه ژب، له به حرو، به ز. فیدای ژویه ت  
 چه میعی کافرو، نیسلام. به فیدیه ی قه دی دلجویه ت  
 ته مامی نه هلی عوشاقان، قه تیلی قه وسی نه برویه ت  
 به می سجاده رنگین کن، گرت بیرمغان گوید  
 که سالک بی خبر نبود، زراه و، رسم منزلها  
 ده لیم به و نه رگسی، چاوان، نیمان و، عه قل و، دین بورده م  
 له داخ و، چه سره تی جانان، زیاد بو، میحنت و، ده رده م  
 وه کو، شه معی به سوزو، گر، وه کو، په روانه بی په رده م  
 مرا در منزل جانان چه امن و، عیش چون هر دم  
 جرس فریاد میدارد که بریندید محملها  
 له وی روژی که تو، خولقای هه مو، عالم، به تو ماییل  
 ده که ن، نه رجوو، ته مه نایه، له ده رگاهت وه کو، ساییل  
 چموشتاقن ببینن روی تو، بی په رده و، حاییل  
 شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل  
 کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها  
 فیدایی قه دی نه و، طه رزت، ژوحی من نه ی شه هی نادر  
 که پوی خولقاند، له نوری خوی قه دیم و، قه یوم و، قادر  
 عه جب، نه قش و، نیگار یک بوی، له ژوی عالم که بوی ظاهر  
 همه کارم زخود کامی به بدنامی کشد آخر  
 نهان که ماند آن رازی کزو سازند محفلها  
 نه لانه ی (نه حمه دی کوری) ذه لیل و، خه سته، ته ن عاجز  
 له داخ و، چه سره تی جانان مه لول و، مات و، گه ردن کز

دلت چون خانه یی زه نبور. عه قاریبان له سه ر، نا، جز  
 حضوری گره می خواهی از او غائب مشو حافظ  
 مَتَى مَا تَلَقَ مَنْ تَهْوَى دَعِ الدُّنْيَا وَآمِهْنَهَا



### ته ی شه هی لولاک لولائی

دل به را، په ی زوی فیراقت، دل ده نالی چون زویاب  
 به و، دو، نه بروی میشلی طاقت به ندی جه رگم بون، که باب  
 بوو، به بریان توپی ده رونم چاوپر نه سرین ته ن زه بونم  
 مه جنون ناسا. بوت جنونم لیم چه رام. بوو، خوردو، خواب  
 خواب و، خوراکم گرینه، (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)  
 روحمی، که به منی چه زینه، با کو تا، بی نه و عه ذاب  
 با کو تا بی. داخ و، ده ردم، ناله نال و، ناهی سه ردم

---

تیبینی (۱) له هیندیک نوو سراوه کاندایه جیبی نه م هه لبه سته ی دوایی، نه حمه دی

کوری...

هه لبه سته: نه ی شه هه نشاهی جه لیله. نه حمه دی کوری ذلیله

دامه نی گر توی ده خیله. نه بخره به سه ختی و، عیناب: هاتووه

(۲) له بزیک بوسراوه دا، له جیگه ی نه نبیایان تو ی خاتمه م. نه نبیا راگه شتی خاتمه هاتووه

(۳) له نوسراوه یکدا. له بری: وا به عیشقی تو سوتام هه روه کو، کو ی طور به تاب واله

عیشقی تو... که وتمه حالی اضطراب. هاتووه -

بئی نه جه ل بۆت سووت و، مردم، بم ده يه جامی شه ژاب  
 پیم که ژه مکه، جورعه بی مه ی. له و مه يه ی مردوو، ده کاحه ی  
 تو، به حه قی صاحبه بی مه ی، باله به ين لاچی، حیجاب  
 باله به ين لاچییه حیجاب، دل به ره ی ژوو، نافتابه  
 وا، ده که م نه ز خوّم حیسابه، که مترین تر، نه زه، کیلاب  
 که مترین تر، نه ز سه گانت له وسه گانی پاسه بانته  
 جانی من قوربانی جانت نه ی مه هی ژوخ نافتاب  
 نافتابی شه وقی عالم شاسواری نه سلی ئاده م  
 نه نبیایان تو ی خاتمه م نه ی شه هی عالی جه ناب  
 نه ی شه هی لولاک لولاک تو ی له نور، ئاده م، له خاک  
 جومله بی شیخ و، وه لی پاک، بون، جه، سایه ت، فه یضیاب  
 فه یض یاب بون، وان به قوربان. مه حره می نه سّراری سوبحان  
 قه لبی عاصیم بوو، به بریان له و، سه ره ژینگای خه راب  
 مالّ خه راپ و، غم، به دۆشم، عاشقی بی هوش و، گوّشم  
 زوخی جه رگی خوّم ده نوّشم کووره ئاسا، دل، به تاب  
 کووره ئاسا، دل به تاوم، له ت له ته جه رگ و، هه ناوم  
 وا به عیشقی تو سوتاوم، هه ره، وه کوو، کووی طور. به تاب  
 حال په ریشان، ده رده دارم. خه سته و، دل پرّجه غارم  
 نان قه ده ر بئی اختیارم بایه ته حه دو، حیساب  
 ئی حیسابه، شین و، ژویه، نه سرینم جو باری جو یه  
 مه قصه دم هه ر، ذاتی تو یه نه ی شه هی روژی حیساب  
 ه حمه دی کووری هه ژاره انتیظاری لوطفی یاره  
 دائیمن صوبح و، نیواره ته شنه ئاسا، به هری ناب

## دلّبه ری عالی نه سه ب

چه سرّه ت و، نه ندوهی جانان، نه منی سوتاند رۆژو، شه ب  
 بوم به جییی ناهو، فیغانان، فورقه تی یاره سه به ب  
 فورقه تی من، کوئی زوو خال کرد، عه یش و، شادی لیم چه رام کرد  
 من له ویی بو سیک سوئال کرد، نهوله من زوح کرد طه له ب  
 نه و، له من وهر گرتی رۆوچه، غه م له من طوفانی نووچه  
 دلّبه رم صاحبه فوتوچه، نه ز چه لایق مونته خه ب  
 مونته خه ب نه ز چه ند هه زاری، سی و، دو، دوری بیحاری  
 شه هدو، قه ندی لی ده باری، موسکیر، نه زئابیی عینه ب  
 موسکیر نه ز که نسی شه رابه، چی ده بی جاریک به خوابه  
 رۆت ببینم بی حیجابه، دلّبه ری عالی نه سه ب  
 دلّبه ری مه سکن عه لایه، شه مس مه ظهه ر، نور، له قایه  
 من له بو، توّم حال وه هایه، وا، ره سیده جان به له ب  
 وا، که، چوون رۆوحی زه وانم، مایه یی عه قل و، نیمانم  
 مه حرّه می رازی نیهانم، له یله که ی شیرین له قه ب  
 له یله که ی نورین جه ماله، خووشه ویستی ذوالجه لاله

تیی بیی: له هیندیک نوسراوه دا، له جیگه ی سی و، دو دوری بیحاری: سی و، دو، دور،  
 ده ریتجاری هاتوه هه لبه ت سه ره رای نه وه که سی و دودور، مه به ست سی، دو، ددانه،  
 به حیبابی نه بجه دیش ده بیته، له ب (لیو) له نووسراوه که ی کاک صالح بارزانیدا، له جیی:  
 حیبری من نین... یار هه تا هه ی به ر قه راره، خیرنین. له بوم، مِمَا کَسَب: هاتووّه له جیاتی لا  
 مه کان نه ی ذالوّه ب، لامکان بیکاوه هه له نوسراوه یکدا هاتووّه:

نو، فه له ک ژیری نیعاله، صاحبه بی شهرم و، نه ده ب  
 صاحبه بی شهرم و، حه یایه، مه عده نی عه هډو، وه فایه  
 جه وه هری صونعی خودایه، داوییه صه د، ده ردو، ته ب  
 نه و ده وای قه لیبی بیماره، له ب، چو، شه هدی، تام، داره  
 هه ر که سئی ویی، گرت به یاره فه یض یا بی لوظفی ره ب  
 فَيَضُّهُمْ مِنْ لُطْفِ نَه كِبَر، نین وه کو تو، شوخ و، دلبر  
 بوټ به داخن، تا کو، مه حشر، هیندی و، زؤم و، عمره ب  
 بوټ به داخن، هیندو، رومه، وای له خوټم، به د، به خت و، شومه  
 گه ر، نه ظه ر، کا، یار، له، بؤمه، بؤم، ده بی جه نته وه جه ب  
 بؤم، ده بی جه نته موقامه، خوش ده بن من، جه راح و، زامه  
 دینی جانان صوبح و، شامه (خَيْرٌ مِنْ صَوْمِ الرَّجَبِ  
 نه ز، هه مو، صه وم، صه لاتان، نه ز جه میعی مه فروضاتان  
 شیبهی یار، له شه ش جیهاتان، نین له شام، تا کو، حه له ب  
 ملکی اسلام و، کوفاره، حه وت اقلیم، چووار، که ناره  
 بن به فیدای زولفی یاره، به و، هه مو، فیضه و، ذه هه ب  
 هیچ و، له غوه، هه رچی گه نجه، هه ر موشه قه ت، ته عب و پره نجه  
 مه جلیسی یار، چه نگ و، سه نجه، سازو، سه متوره و، طمزه ب  
 نه غمه و، سه متورو، سازه، خو ش نیشاط و، عه یش و، زازه  
 یار، به عیشوه و پره مزو، نازه، بی هه واو، کین و، غه ضه ب  
 بی هه واو، بوغض و، کینه، مه نشه ئی زازو، گرینه  
 مه عده نی صیدق و، یه قینه. موعتیقی عونق و، ره قه ب  
 موعتیقی عونق و، ریقابان، مه حره می سینترو، نیقابان  
 عارفی حه شرو، حیسابان، ته ن له عیشتت، بؤه، قه صه ب  
 ته ن له عیشتت شیبهی نه ی بو، دل به ناله و، ناه و، وه ی بو،  
 مونته ظیری جامی. مه ی بو، قَدْ طُوْبِي. لِمَنْ شَرَبَ



خوڙيا، جامي ده نؤوشی، دل به ويی عه یشی. ده جوڙشی  
 لیت، ده بیته. عه یش و، خوڙشی ره بی قه یوم (لیبی وهب  
 بی موشه قه ت پیم عه طا که، دل له به ندی غه مڙه ها، که  
 تا کو، حق دی. زووم فه نا که، دل به تو مایل، ره غه ب  
 دل به عیشقی تو مه لوله، توپی زمانم عه رض و، طوله  
 عاشقان کی، (ذی العقوله) مات و، حه یرانن، عه جه ب  
 مات و، حه یران و، ذه لیلیم، ده ستگیرم، توپی ده لیلیم  
 غه یری تو، که س نین خه لیلیم، دور، فشان و، قه نده ب  
 له ب میثالی جامی باده، خو سره وی شیرین، نه ژاده  
 کانی مه قصود و، موراده، بوت ده سوتیم، وه ک، حه طه ب  
 بوت ده سوتیم، شیبهی داره، دل به عیشقت، پاره پاره  
 یار، هه تا، سهر، بهر، قه راره، خیری نین کارو، که سه ب  
 خیر، له بو، من، ئیدی نابئی وا، له ده س وی، چاو، عوقابی  
 خوینی، دل، شیبهی، شه رابی خواردم و، وه مزانی، زوطه ب  
 خواردم و، وه مزانی گولاوه، جه رگ و، دل بوئی هاته، تاوه  
 راحه تیم، قه ط، بوئی نه ماوه روژی صد، مه وت نه ز، عه قه ب  
 روژی صد، مه وتان ده بینم، دل به صد، ده ردو، برینم  
 خاکی پای نه و نور، جه بینم، شیبهی خاشاک و، خه شه ب  
 شیبهی خاشاک و، غوبارم، چاوه ریئی پابوسی یارم  
 میثلی گه ردی بی قه رارم، لامه کان، نه ی ذالو هب  
 نه حمده کی کوری فه قیره، ده ردو، غم، دانیم که تیره  
 دل به قه یدی یار نه سیره، صاحبی سووچ و، عه ته ب

## دهردی عیشقی

ناخ له دهستی جه وری خوبان، نه ز ده نالم رۆژو، شه ب  
 زه هری ماریش بی ده نوشم. با خه لاص بم له و، ته عه ب  
 دهردی عیشقی وا، له من بووه ناته شی صاحبه له هه ب  
 زۆر، له قه لبم توندو، تاله. مه نجه نیقی تیژو، ته ب  
 عاشقان مه جروح و ره نگ زه رد، بون به تیغی تازه ساو  
 خوردو، خواب و، عه قل و، هوشم، چون، بینایی ههردو چاو  
 شیهی مه جنون، زوت و، عوریان. کیوو، سه حرایان گه زاو  
 نه ز له مه خوبان ده که م حاشاو، عیشق نا که م طه له ب  
 قه ط. له مه کری خوبزیوانی جیهان نابم نه مین  
 قه وسی نه برۆو، تیری موژگان مه رحه می جه رح و، برین  
 کوو، به دهستی دل به ران خوّم کرد، ذه لیل و، دلحه زین  
 که وتمه، به حرو، به ندو، زنجیری خمی زولفی عهقب

---

تیبینی (۱) له نو سراوه یه کدا، له جیی. له و نه هه ب، له و غه ضه ب و، له یه کیشاندا له و

عه ذه ب هاتووه

(۲) به داخه وه نه م پارچه چوارینه ی سه ره وه م، هه ره به م جوهره به ناته واوی له دوستی

نوسراوه دا، ده س که وت. هیوایه تا کاتی چاپ کردنی ته واه که یم ده س که وی.

(۳) له بریک نوسراوه دا نه جیانی که وتمه به حرو به ندو... که وته ده ورم به ندوو، زنجری

خه می زولفی عهقب. هاتووه:

## مه دحی نه بی خیر البشر

بولبول له باغی جه نه تی، دایم ده خوینئی، عه نده لیب  
 صه د، ئافه رین، له و، صوجه ته ی شاد، بین به یاری (عَنْقَرِيبُ)  
 شاد بین به یاری نه و، نه مام، به و، دلّبه ری شیرین که لام  
 شاه و، سه لاطین بوّی غولام، بالانه مامی دلّفریب  
 بالانه مامی تازه ره س، غه یری تو، بوکه س، نین چکه س  
 بوّعا له می فوریاد ره س، هه ردو، جیهان نه نکه ی غه ریب  
 هه ردو، جیهان نه نکه ی له بیر، بوّمه خلوقاتی دستگیر  
 دهر، زیری پات شاه و، وه زیر، زیده له عالم توّی نه جیب  
 زیده، له عالم، دلّروبا، سه رمایه یی ذه ووق و، صه فا  
 بوّ عاصیان پشت و، په نا، له وئا گره ی (ذاتُ اللّهیّت)  
 (ذاتُ اللّهیب) و، پرّشه ره ز، خو زیه م، به وه ی توّی غه م، له به ر  
 چا کتر له نه فعی سیم و، زهر. (إِنِّي مَرِيضٌ أَنْتَ طَبِيبٌ)  
 هه رتوّی طه بیبی حاذیقی، بوّ دهرده، داران لایقی  
 سه رهنگی دهر گای خالق ی غه یری تو، بو، که س نین حه بیب  
 حه بیبی ره بی عالمه می، سالاری نه سلی، ئاده می  
 پیغه مبه ران را، خاته می، بوّ عاشقان حوبت، نه صیب  
 حوبت، نه صیبی عاشقان نوطقت، ده هانی صادقان  
 جه ذبی قولو بی عاشقان، بوّ نه هلی مه جذوبان، جه ذیب  
 بوّ نه هلی مه جذوبان، ده لیل، توّی زوبده یی نه سلی خه لیل  
 یاری نه مانه ت، جو بره نیل، مه حبوبی خه لاقی، حه بیب

مه حبوبی ره بی (ذوالمنن جد الحسن والحسین  
 تو شاد، ده کهی قلبی، حمزه ن دوری، له، طه عنی بهد پره قیب  
 دوری، له تانه ی بهد، خیصال، نه ی صاحبه بی لوظف و، جه مال  
 انسان و جین زیری نیعال (عن فسق) و، مه عصیت، مه غیب  
 نه ز. ذه نب و، عیصیان تو به ری، مه حبوبی ره بی، نه کبه ری  
 هه مراه نومما، هه م به ره هبه ری شافیع له بو عه بدی مه شیب  
 شافیع له بو. روژی جه زا، بو عاصیان پشت و، په نا  
 نه، ده ره یزمین، نه، ده ره سه ما، غه پیر ای تو، کهس نین له بیب  
 غه یری تو کهس نین مه لاذه، ده ستگیری چاره سازه  
 مه نشه ئی زازو، نیازه، بو قلبی فی شک مریب  
 بو قلب و، حالی عاصیان، ده رگاهی تو، (دارالامان)  
 سه ر، داری زوی ناخر، زه مان، پز سیری اعجازی عه جیب  
 پز سیری فه یضی موعجزات، نه ی که ونی، پیش نه ز، کاینات  
 بوئه هلی عیصیان تو نه جات، خو زیم، به وه ی تو ی کرد مه حیب  
 خو ز گه م، به وه ی تو ی کرده جان واقیف، به سیری انس و، جان  
 مه حره م، له چه رخی لامه کان، مه قبولی ده رگاهی، موجیب  
 مه قبول له کن، ره بی وه دود، تو ی صاحبه بی احسان و، جود  
 چی هه ن، چیبی سه ر. دهر، سجود، طاهیر، له هه ره نه قص و، مه عیب  
 طاهیر، له هه ره نه قص و، خه سار، مه حبوبی شای په رود گار  
 هه ره کهس نه بی، تو ی یاریکار، هه تانه بهد، ضال، موضطریب  
 نه حمه دی شیخ باب بهد ره، مه دحی نه بی (خیر البشر)  
 گه ربوت ته واو بی بی، به صهر، نه یمن، له، خو فی، مؤرته عیب

۱. له نو سراوه یه کدا، له جیاتی غه یری تو کهسی نین له بیب، غه یری تو نینن له بیب هاتوه واته  
 له عه رض و ناسماندا نیسه هه رتومان له بیب و زانا به هه موشتیک هه به و بهس:

نائومبیدی ژوی حساب:

یان صوفی صاحب سیواک:

تا، به، مه حشر، هر، ده بیژم، نه ی سه لاله منی غه ریب  
 فانی بوو، عومری دژیم، نه م دی، ژووی شوخی حه بیب  
 نه م دی تیژ، دیداری یاران، بوومه، سه رمایه ی جه غاران  
 چاو، به خوین چون سه یلی باران، لیتم بران، سه برو، شه کیب  
 لیتم بران سه برو، سکونه، سه سره تان، کرد میان، زه بونه  
 گیان و، دل غه رقابی خوونه، دل، به داغم، له و، طه بیب  
 کوا، طه بیبی میهره بان بی، مه رحه می ده ردی دلان بی  
 یه ک جیههت، قهلب و بزبان بی، نه ک بهزار، دوست، دل ره قیب  
 نه ک به زار، دوست. دل عه دوی بی. مؤم. زمان و، توند خو و، بی  
 هه رچی بینی دل، له دو، بی، هه رده می، بو یه ک نه صیب  
 هه رده مه ی بو یه ک به داغ بی، دهنگ خروسی، دل، چو، زاغ بی  
 چون نیلان، عه زمی له داغ بی. پرفسون مه کرو، فه ریب  
 پرفسون، مه کرو، حییه<sup>۱</sup> له بی، گومره هی شه یطان ده لیل بی  
 قاتلی هه رچه نده که س بی. نه زدی نادانان له بیب  
 نه زدی نادان، عه بدی چاک بی، صوفی یه، صاحب سیواک بی  
 مایلی خیللی هیلاک بی، قه لبی، فی شک مریب  
 قه لبی فی شه گی غه ره ض بی، موعطی یه، ده ردو، مه ره ض بی  
 له هیلاکی، یار، به، له زه بی ظاهره ن، عه بدی مونیب

۱. له به ک دو نوسراوه داله جیاتی حییل موحیل هاتووه (پرفسون، مه کرو موحیل بی)

ظاهره ن مورشید حساب بی، طینه تی دل چون غوراب بی  
 چهرخی ده م، وه ک ناسیاب بی، نه غمه بیژوه ک، عمد لیب  
 عه نده لیبی نه غمه بیژ بی، ناگری عال م بریژ، بی  
 چه نگ عوقابی خوینرژ، بی، به ره پری مینبر، رخه طیب  
 واعیطی میمبر نشین بی، موفسیدی سه ر، روی زه مین بی  
 صوفی یه ناپا کی دین بی، بی نه ژادو، ره نگ، نه جیب  
 بی نه ژادو، شکلی خاص بی. خوش خوړو، ناسک، لیباس، بی  
 شه ژمه نال و، به د نه ساس بی، جیفه یی دونیا، موحیب  
 جیفه یی دونیا له دل بی، خه زقه یی طاعت له مل، بی  
 ظاهره ن باغی به گول بی، باطینه ن، ناگری له هیب  
 ناتہ شی پز تاب و، دود، بی، پر هه واو، نه فسی وجود، بی  
 مه نیوسی لوظفی وه دود بی، نائومید بی، یا، موحیب  
 نائومیدی روی حساب بی، موده یی چه ند، دهر، عه ذاب بی  
 چونکه بو که س یار ناب بی، هه ر، ده لین فلنا قریب\*  
 دل. ده کا بی اعتباره، چی نه زانی وه جهی کاره  
 لیی ره ها، نابم چچاره، لیی شه قیم، با، نه فسی طیب  
 لیی شه قیم، با نه فس و، جانه، نه ی شکم، پز تاب و، نانه  
 نه ی وه لی، ناشی و، نه دانه، چه ن که ست کردن، مؤصیب  
 هه ر که سنی نهو حال طه لب، بوو، پزطه مع و، خوشک، له ب، بوو  
 به ر، ده می شیبھی عینه ب بوو، عاقیبت کریازه بیب  
 نه حمه دی کور صه ح بزانه یاری نه م ده ورو، زمانه \*

\* تی بی: له بزایک نوسراوه دا، له جیگی نه م هه لیه ته ی دوایی: نه حمه دی کور صه ح بزانه... له نوسراوه به کدا: به رده می شیبھی حوطه ب بوو و عاقیبت: ناره نه صب:

نه م هه لیه سته نوسراوه: نه حمه دی کور هیچ نه زانی، عالمی ده ورو، زه مانی دات به با،  
 عومری جهوانی که سه نه کرد، شه رحا، فه رب، له نوسراوه ی ماموستنا فاضی دا، به م جوړه هانوره: باطنه ن گرجی خه زاین  
 ظاهره ن فالوا قربت:



## ئەشرەفی عالی جەناب

دلبەری صاحب جەمال و، ئەشرەفی عالی جەناب  
تا کەی ئەز، ماخۆت دەپۆشی، دەر، پەسی، پەردەیی حیجاب  
رۆ مەهی، دو، پینج و، چار، جارێک، وەلا، یەخە نەیقاب  
زین سو ئالی بی خە طا، قە ط، مە گرە خە شم و، رۆ مە تاب  
زەنکی، رەدی سائیلان بو ئە غنیا، دورەز، صە واب  
حە مدو، لێلە گە وەهەری پاکی تۆ، بوە دوری ئە مین  
ناوی خوئی با ناوی تۆ، دانا. لە، لە وحی ئە مین  
مە آخە ذی اسمە ینی دانا. میم و، حیئی و، دال و، دین  
نامی خوئی دانا حە میدو، نامی تۆی دانا. ئە مین  
تابزانن، هە ر ئە تۆی ئە شرە فته رینی، مورسە لین  
حە مدو، لێلە گە وەهەری ذاتی تۆ، بوە دوری مە صون  
ئە ز، شرۆ رۆ، فیتنە هاییی، با توو، کە ر دەن کافیروون  
ئە ز وجودە ت گە شت ئە صنای، لات و، عوزا سە رنێگون  
نوری دینت، گرتی شە ر ق و، مە غریب و، دوینای دون

---

تی بیینی: (۱) دە گە ل ئە وە ی هە مو پینج خشتە کێکانی ئە م پارچە هە لێ سە بە پیتی (بی)  
نابزیتە وە بە لام جونکو یە کە م کە یان لە سەر پیتی بی بوو، لیرە دا. هیناو مانە (۲) لە داوینی ئە م  
هە لێ سە تانە دا، لە یە کێک لە دە س نوسە کانا هاتوووە، بە لای منە وە بە. نوسراوہ نە م ت تحریر  
فی ۱۳۲۱ هـ - ق

(۳) لە بزیک نوسراوہ دا ئە جیئی هە نگوین و، مە گە س هە نگوین و، مە ئە س هاتوووە.  
دیارە مە ئە سیش بە شیرە ی ترش و، شیرین دە گوئری

ظلّمه تی کوفرو، ضه لالت. ره فعی کرد، بووه، بوژی ژون  
 حه مدو، لئّه گه وهه ری ذاتی تو، بووه دوری مونیر  
 هم، له بویمه ی، کردی یه، مورسه ل، هم، به شیرو، هم، نهذیر  
 هم شه فیع و، هم موشه فه ع (لِلْعِبَادِ یَوْمَ الْعَسِیرِ)  
 یا اِلهی، ماء، نه گه دار، نه ز، نه له مهایی سه عیر  
 (إِنَّكَ رَبُّ رَحِیمٌ) بهر، هم مه، نه شیئا، قه دیر  
 حه مدو لئّه که رد، نه صیبه م، میله تی (خَیْرُ الْبَشَرِ)  
 سه یدی دونیاو، دینان. (كَلِمَ مَعَهُ الْحَجَرِ)  
 عارفی، هه فت ناسمانان (شَقَّ بِالْأَیْمَاءِ قَمَرُ  
 دارو، به رد، چه ند یکی بوون، بو ویی ده بون پاک سوچه بهر  
 (وَأَسْأَلُ اللّٰهَ النِّجَاتَ مِنْ) نه له مهایی سه قه ر  
 دیده نی دیداری یاری خوشتره، نه ز، هه رچی بود  
 گه ر بگآ، ده ستم به دامن، هه رنه وه قازانج و، سود  
 گه ر هه مو، دونیام هه بی، بی روئییه تی یار، بی وجود  
 حه یفه بو، مه، صه رف بکهین، دهر، نه یلی دنیا، عومری خود  
 چاک، وه یه، بگرین به اِخْلَاصُ راهی جه ناتی خُلوذ  
 هه ر که سی عه قلی هه بی، ناکاته یار، دونیای دون  
 نه و، ده کا زور، مه کرو، حیله، عاشقی خودرا، زه بون  
 چه ندی مه، طالب به ویی، بین، نه و، ده بی هاریب، له بوون  
 باش وه یه، ده س هه لگرین، له و، پیری پز مه کرو، فنون  
 تا ببین واصل. به جه ته ت، شادی هه ر، حورُ الْعِیُونُ  
 هه ر که سی فه همی هه بی، ناکا، به دونیا، اِلتیفات  
 نه و، له نه وه ل، شکلی بوو کان، خو، به مه نیشان ده دات  
 صوحبه تی زور، خوشتره نه ز، شه ربه تی قه ندو، نه بات  
 تو، به نومیدی و یصالی نه و نه تو مه طروح ده کات



تۆ له كن، خۆت بۆيه. زاوا، بووكه، ههر بىكره، به ناته<sup>۱</sup>  
 نه ز له بهر، دهر دو، برينان بومه، طه يري دهر قه فس  
 نين. له بو من سه برو، نارام، دائيمه ن شيبه ي عه سه س  
 ناله نالم دى به دائيم، ههر، وه كو، سه وتى جه زه س  
 بو مه قوتى هه م و، نه ندوه شيبه ي هه نگوين و، مه گه س  
 بيى، به فه ريادم، خودايه، هه رنه توى فه رياد، زه س  
 خو شيان، بار كرد، له لاي من، چونه سه حرايى عه ده م  
 له شكرى دهر دو، به لايان. هاته سه رمن، ده مبه ده م  
 كردى تالان ملك و، ده ولت، راحه تى جان و، دلهم  
 يار، نه گه ر جارئك بولاي من پرو نوينى، يه ك قه ده م  
 نه زده كه م فيديه و، ته سه ذوق ده ولت تى روم و، عه جه م  
 نه حمده ي كو ربه س بكه بو وه صلى يارت ناله نال  
 خوت به حه ق ته فويض بكه، ده ست هه لگره له ملك و، مال  
 چه ندى پيى مه قدور ده بى، سه عى بكه به هرى، ويصال  
 به لكه يار، روحمى هه بى اظهار بكا حوسن و، جه مال  
 يا، نه تو مه نذون بكا بو سى بكه ي ژيرى نيعال

---

۱. نه م پينجينه شم دوايه ده ست كه وت، كه وا، ليره دا. هيناو من: گه ر نو مي دو، هه ن به  
 عوقبا طالبي دنيا مه بن: چونكه دنيا جيفه يه طاليب وه كى كيلا ب مه بن: واجباتى حه ق نه دا  
 كه ن قه ط له حه ق غافل مه بن: قه ط مه بن مه غرور به نه فسى تابعى شه بطان مه بن: دا، له قه برى  
 ته نگو و، تاريخه مه ضره بى گورزان نه بن....

بيى: له برى، عاريى هه فت: عاريجى حه وت: هاتووه، نه مهش به لاي ماموستا هه زاره وه جواتره:



## زاست و، چه پ

شای غزالان شوخ و، شمنگان بزولف چه لنگان راست و، چه پ  
دل چوسه نگان خو و، په له نگان دای له قلمیم، راست و، چه پ  
دای له قه لبی من حه زینه، چه ن خه ده نگی، سه ره، به خوینه  
ئه و، له من، کرد، چه ن برینه، خوین به خوردی، راست و چه پ  
خوین له من دی بیقه راره، وای له من به د شووم، ستاره  
زوبنیشن، هرچی یاره، بوم بگریه ن، راست و، چه پ  
بوم بگریه ن زور به جوشه، پیم نه ما هیچ عه قل و، هوشه  
ماری زهش، به کسر، خروشه، عقره بان، گرت، راست و، چه پ  
مارو، عقره ب کرد، هوجوومه، نهی له خوم بهد بهختو، شوومه  
هیندیان، شیر، لی، ده سوومه، دینه جه نگم، راست و، چه پ  
دینه جه نگم چه ند ه زاره، هیندی و، زوم و، ته تاره  
قهوسییان، تیر، لی ده باره، جوت به جوت دین، راست و چه پ  
جوت به جوت و، دین خه ده نگه، زوژی زونم لی بوو، ته نگه  
دهسته بی هیندو، فخرنگه، صف به صف دین راست و، چه پ  
وا، به شیده ت، دینه خواری، ده سستی من دامانی یاری  
خوین له چاوانم ده باری، جو، به جو، دین راست و، چه پ  
جو، به جو، سه رکرد، له دامان فورقه تی بی حه دو، سامان  
ئه ز ده نالم صوبح و، شامان سینه داغ م راست و، چه پ  
سینه داغ و، ده رد ناکم، من له دوی، لوطفت هیلاکم  
روح و، گیانی خو، فیداکم زیری نه علت راست و، چه پ

ژیری نه علت کوحلی چاوم، کوره یی پر، جوش و، تاوم  
 شیبھی په روانه سوتاوم، دیمه، گه ردش، راست و، چه پ  
 دیمه گه ردش میثلی باده، دل، له بویه نامراده  
 ناخ له دست جوتینک جه لاده، تیغ به دستن، راست و، چه پ  
 تیغ به دستن مه ی فروشن، بو هیلاکی جان، به جوشن  
 عاشقانت خوین ده نوشن، جورعه جورعه راست و، چه پ  
 سوت ده رونم وه ک زوخالی، که وتمه به حری، ناله نالی  
 جاری نا پرسى له حالی، عاشقانت راست و، چه پ  
 نه حمه دی کوری حه زینه، دل له سهر، صیدق و، یه قینه  
 یاری خوت حاضر بیینه، دورو، نه نزدیک راست و، چه پ



## یا رسول الله

(یا رسول الله) ذه لیل و، دل حه زینم، ره حمه تی  
 موسته مه ندو، بی قه رارو، بی قه رینم، ره حمه تی  
 راحه تی، قه لب و، وجود و، عیزه تی نه فسم، نه ما  
 وه قتی مردن حافیظی ایمان و، دینم، ره حمه تی  
 دادخواهی مه حشه رو، پشت و، په ناهی مؤمینان  
 هه منشینى ذاتى وه حده ت، ناهه رینم، ره حمه تی

۱. له بریک نوسراوه دا به م جوړه هاتوو: قه ط تو نا پرسى له حالی عاشقانت راست و، چه پ  
 نیی بیی (۱) له هیندیک نوسراوه کاند، له جیگه ی بو اراڼه ی زیی..... بم خه به. بم نیی یا،  
 بیه (بمان نیه) سهر، راهی صراط: هاتوو، (۲) له شوین والاضالین (نامین) یش هاتوو

كائينات (الْحَمْدُ لَكَ) پَرَ، له نوری زوی تو  
 ئەى حەبیبی یاری (رَبِّ الْعَالَمِينَ) مَزە حمە تى  
 (الرَّحْمَن) م پى عەطا كە، پىم، كە زە م كە (الرَّحِيم)  
 (مَالِكِي) دونیاو، عوقبا (بوم الدین) مَزە حمە تى  
 (بوم الدین) روژی جە زایه، (نَعْبُدُ) بو تو، خودایه  
 ب م خە یه، سە ر زیی، هیدایه (نَسْتَعِينُ) مَزە حمە تى  
 (أَفِدْنَا) بو ریى (صِرَاطِ النَّقِيمِ) م، تو خودا  
 بو، ارا ئەى، ریى (صِرَاطِ الَّذِينَ) مَزە حمە تى  
 باله، (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) مَن زە ب م بى بە ش، چییە.  
 خو سە گى كوویى أمير المرسلین م، زە حمە تى  
 غە یری تو، کیى من له (مَنْضُوبٌ عَلَيْهِمْ) لا، دە، دا  
 نە م خە یه، زو مَزە ی (وَالَّذَالِيْنَ) مَزە حمە تى  
 تو خودا، روحمى بە ئە حمە د، تو بکە روژی جە زا  
 روسیاهم ئەى (شَفِيعَ الْمَظْلُومِينَ) مَزە حمە تى



## دل غە ریقی بە حرى خوینە

دل دە سوتى شیبهى مۆمه ئەو، له داخو، حە سزە تى  
 عاشقى روخسارى تۆمه، كوشتمی خالى، جە بهه تى  
 كوشتمی خالى زوی تو جانە، خالى رهش نه قش و، نیشانه

نىيىنى: له دونوو سراوه دا. له جىگەى باروه رده ستم به دامان بانه گانه نه خره تى: ميلحى

بو سه ره جە زح و، زامان. بانه چينه نه خره تى. هانتوو

پيی بدهی هه ردوجیهانه، نه ارزانه نه و، به و، قیمة تی  
 شوخ و، هوزان و، شیرینه، نایه لی هیچ عه قیل و، دینه  
 مه شهه دو، مه گه و، مه دینه، قیمة تی خال و، خه تی  
 بی شکه، تالان و، غاره ت، هه رکه سی، بتکا، زیاره ت  
 بو نه وهی، دیی، شکل و. قامه ت میثلی که عبه و، قیبله تی  
 میثلی که عبه ی کولتی عالم، شوکری لله، بوی، به، خاته م  
 حه ق له نوری پاکی ئاده م، بابی جه معی، ئومه تی  
 بابی جه معی انس و، جانی، سه یدی هه ردو جه هانی  
 جه وهه ری تیغی ده بانی، هه م له دونیا و، نه خره تی  
 ده ردو، دونیا شه هسه واری دوری به حری، کردگاری  
 مه رهه می قه لیبی بیماری، مه رحه مه ت که، شه ر، به تی  
 پییم بده جامی شه رابه، نه نده رونم، وه ک که بابه  
 لییم حه رام، بو، خوردو، خوابه، خو له داخ و، حه سره تی  
 من له داخی تو ده نالم، دائیمه ن ناشوفته، حالم  
 نه ی طه بیبی ده ردو، حالم، رومه هی دور، صوره تی  
 رومه تی صاحبه شه فافه، شکلی صوره ت نوری صافه  
 جاریکی بتکه م طه وافه، نامه وی قه ت جه نه تی  
 نامه وی هیچ غه یری تو یه، حه ق، بدا، بتکه م به، بو یه  
 بی شکه جه نه ت به تو یه، جی و، مه کانی، ره حمه تی  
 جیی و، مه کانی خاص و، عامان، دل به ری شوخ و، خه رامان  
 یاروه ره، ده ستم به دامان، بانه گاته، نه خره تی  
 با، نه گاته قیل و، قاله، لییم خه را بوو، حال و، ماله  
 دل هه میشه پر خه یاله، پر له ده ردو، عیله تی

۱. له نوسراوه به کدا، به م جوره هاتوو: پيی بدهی هه ردو جیهانه زور نییه به و قیمة تی:

۲. له، دوو، نوسراوه دا، نه جیگی ی یاروه ره.... میلخی بوسه ر جه رح و، زمان: بانه چینه نه خره تی: هاتوو.

دل غه ریقی به حری خووینه، کارو، پیشه م هه رگرینه  
 غه یری توّم قهت که س چنینه، بوّم بکاتن، شه فعه تی  
 بوّم بکه، تکاو، ره جایه، یا موخمه د مصطه فایه (ص ع)  
 بوّ خاطری شه بی نه سرایه، نه م، که ی به ری، له زه حمه تی  
 وه قتی، له بو، توّهات خهلات، چوی گوفت و، گوت کرد، باخودات  
 مه علوم نه بوو، ثانینی و، سه عات، له لا، مه کانی. وه حده تی  
 نه ی کوّره به س که، گوفت و، گو، بی نه مری بار، هیچ جینی، مه چو  
 به یتت به یان که بی درو، تا کو، نه چوویه، نه خره تی



### سه یدی فه خری کائینات

نه ی شه فیعی ذهنب و، عیصیان ره حمه تی روی عاره سات  
 هه رله نه وهل تابه ئاخر، باعیشی بو مومکینات  
 هه ر، له روژی نه وه لینی، پادشای مه گه و، مه دینی  
 مه لحمی جهرح و، برینی، سه یدی، فه خری کائینات  
 سه یدی، فه خری کائیناتی، نه وه لی بو، دوايه، هاتی  
 روّشه نی، سه ره روی بیساطی، نومیدی، روژی عاره سات  
 قورئانت، بو، هات به، که ره م، تورک و، ته ته ر، روم و، عه جه م  
 دونیا، سه راسه ره زورو، که م، پاکی کهوت، له خاک کی پات  
 پاک، له ژیر پیّت دا، کوژاون، شیخ و، شاب و، پیرو، لاون  
 پاک، به عشقی تو، سوتاون، صاحه<sup>۱</sup> بی، مو کاشه فات  
 صاحه بی، عه قل و، شعوری، ظاهیری، ده<sup>۲</sup> لی، بلوری  
 باطینی، پارچیک، له نوری شافیعی، روژی مه مات

۱. له دو نوسراوه دا له حیاتی که شف و که رامات: مو کاشه فات نوسراوه که ماموستا هه ژاریش

موکاشه فاتی هه لېژاردوه

۲. له نوسراوه په کدا له حیاتی ده لیبی: عه ینه ن: نوسراوه:

شافیع، له رُوژی نه خره تی، خولقاي له، نوری، قودره تی  
 له بوم، بکه، شه فاعه تی، سه رداری، کولی کائینات  
 بو، مه خلوقاتی سه رداری شیوه ن و، گریان و، زاری  
 هیچ که سم نین، غه یری باری، به لکو، نه و، روحمی بکات  
 روحمی، کن پی بکا خودی یه، جاهیل و، مه لاو، فه قی یه  
 هر، که سه ی، ده فته ری وی یه، ره بی من چم لی به سه رهات  
 چم، به سه رهات، له دونیا یه، نه وی چاندم له، مه زرایه  
 هر، چمند، ده کم وه کو، نایه، حقه، توئی، خاوه ن فمرات  
 ره بی زوو بیی، له فه ریادم، خوټ بپرسی عه رض و، دادم  
 به لکو حاصل که ی مرادم، زوبه، زو، بم ده، نه جات  
 زو، به زو، نه جاتی نابی، وا، له، رُوژی، (یوم الحسابی)  
 خیر و، شهر، وه ک یه کدی، نابی، نامینی، مه یلی. برات  
 چون ده مینی، میلی بابت، له به ر. ده هشت و، عه ذابت  
 له به ر، میزان و، حسابت، دل غه مینه، مه خلوقات  
 مه خلوقات، دلیان، غه مینه، نات ه شی دل، وا، به تینه  
 کوا، موحه مد (ص) شای، مه دینه، بیی، عه لاجیکمان بکات  
 عیلاجمان، ناکرنی، به و حاله، نه و دلای، پز، له بخه یاله  
 دائیمه ن، به ناه و، ناله، بوم، به طه یری. بنی، قنات  
 طه یر یکی، بی په زو، بالم. ته ن، بریندارو، زوخالم  
 نه و، ده مه ی، من خوش به حالم. تیر، بکه م سه یری، به لات  
 بالاکه ت، ده لینی، مه فتووله، به اسمت، قه سه م، ره سووله  
 به، سه ی، خوتم، که ی، قه بووله، بو، پاسه بانن، قاپیه گات  
 پاسه بانن، قاپیه گاتم، تا، له دونیا، به. حه یاتم  
 مونته ظیری، خاکس پاتم. پیی ده گه مه حاصلات  
 حاصل، ده بی چی مرادا، هه رچی کردم، له دونیا، دا.

ذەرە يەك، نە فەعم، بۇنادا عومرى چاكم، چۆبە يات  
 چو، بە باد، عومرى درازم، ھەر ئە تۆي، مە قسودو، رازم  
 مە طله بىكت، لى دە خوازم، قە طره يەك ئاوى، حە يات  
 پىم كە رەم، كە، نورى چاوم، دا فيدات بى، جىسم و، ناوم  
 شىبھى پە روانە سوتام ئە حمە دە، كە و توۋە لە يلات



### صاحه بى تاجى نبوت

يا خوداى، پە رودەر گارە، خالقى عە ذب و، ئە جاج  
 بوو، دلى، من، دە رده، دارە، تو، بکە ي چاره و، عە لاج  
 تۆبکە ي، عىلاج و، چاره، قە لبى مسکين و، ھە ژارە  
 روژو، شە و، ھەر بىقەرارە، دائىمە ن دەر، اختىلاج  
 دائىمە ن دەر، اضطىرابە، نالە نالم، ۋە كىروبابە  
 جەرگى من شىبھى، كە بابە، بۆ گوللى روخ، چون سىراج  
 بوو، گولە ي روخ، چون، چراغە، پز لە ھىجرو، دە رده، داغە  
 ساعە تىك، نابى، فە راغە، ھە رده نالى، چون دوراج  
 ھەر، دە نالى شىبھى پوۋرە<sup>۱</sup>، روژو شە و، ھەر تە لخوا، شوۋرە  
 تو، خودا، يار، خوت مە بوورە، شوخى گەردن، ھەم چو عجاج  
 شوخى، گە رده، ۋە ك مىنايە، صاحە بى شەرط و، ۋە فايە  
 مە عدە نى، جودو، سە خايە، دىن و، دونيات، دان ۋە واج

۱. مە بە ست پوورە ي ھە نگ و مېشھە نگوينە: يان وانە ۋە ك پۇز دە گرمىنى ئە وسا شۇورىش  
 دە بيته شور. كە ھە ربە واتاي سۇير و سۆلە:



تۆزە واجى دووجيهانى فەخرى ئەرض و، ئاسمانى  
 شاهی سەحرای لامهكانى صاحبى ميعراج و تاج  
 صاحبه بى تاجى، نبوت، مەنبه عى، كانى فوتوت  
 بۆ، هەمو كەس پشت و، قوت انس و، جن، پيرو و<sup>۱</sup>، نيعاج  
 انس و، جن، هەرچى، ئە نامە، پاك لە بوت، بە نده و، غولامە  
 چە ند، كە سان بون، نيكنامە، تۆ، لە وان، ئە ستاند، باج  
 تۆ، لە بۆوان بوى بە سەر وەر، شافيع و، بوژهان و، رە هبەر  
 جە معى، خاصانى پە يامبەر، پاك بە، تۆ، بون، احتياج  
 پاك، لە بەر، تۆن، بون، ظوهورە انس وجين، بوە حشى و، طويورە  
 هەرچى، بون، نە زدېك و، دورە جوملە ئەز، تۆ، بون نيتاج  
 ئە صلی جوملە ي كائيناتى، باعیشى هەر، مە خلوقاتى  
 رە هبەرى راهى، نە جاتى، سەر وەرى غازى و، حوجاج  
 سە وەرى جە معى، شە هيدان، شاهی، ئە فواجى سە عیدان  
 جوملە بى شېخ و، موریدان، قە لبى نیشان باپو، هاج  
 قە لبى نیشان باتو، مائیل، وان، لە دە رگات شېبھى سائیل  
 چى بە ئە مەرت نە بى يە، قائیل بزو بى وان، بوە ك، رو بى، ساج  
 رو بى وان، وە ك ساجى رە ش بى چى لە سەر عیشقى بە غە ش بى  
 بى نە صیبو، قېسمو، بە ش بى، بى دە وام، وە ك رەنگى زاج  
 گەر كە سى كا، پەرسىيارە. بابى، مە علوم ئەو، شومارە  
 چۆ وە، لە، هېجرەت، بە ك هەزارە، دو صدو، شە صت، بە داج  
 ئە حمە دى كورى ذلېلە، داخو، غو صەت بى دە لېلە  
 لو طفى حق، بو، تو، دە لېلە دائىمەن. دەر، وقتى، داج

۱. رە شە و لاغ و، مانگا و گوئېلك مە ژوبىزن: واتە، تە نانت بو گيان دە بە رانى بە ست زمانىش  
 نېو ەشت و پە نان:

## ئەحمەدى خیرالبشر

ئەى روخترە وشەنتەرئە زہاہى نومایان پەل زوواج  
 دا وییە، دەردى دو، رەنگېبى کەن ئە طیبأ، حق عەلاج  
 شاہ و، سولتان و، گەدا، بۆ، بوسەیی؛ پات احتیاج  
 کە نزی عە طاران، بە بۆیى خاکى نە علت، بورده باج  
 بوت بە داخە، دل چو پەروانە لە پای شەمع و، سیراج

حق بە نوری تۆى مونە وەر، کە رده پەرە وشەن. ماہ و، خور  
 عیشقى تۆ کرد. عاشقان، خاريج لە فیتنە و، شەر و، شور  
 خاکى نە علە ینى تۆ، کو حلن بۆ بینایى چە شمی کور  
 نیم. سەزاوار، شیبهى سەگ. ئەز گردى خوانت ریزە پور

طامبعم ئەز ئاستانت چینە کەم، شیبهى دوجاج

مە عدەنى ئە لئاس و، دوز، لەب مەنبە عى ئاوى حەیات  
 مە جمە عى شەرم و، حە یا، مە ظهەر، لکمل مە خفیات  
 هەم، بە شیرو، هەم نە ذیر، مز گیندەرى راہى نە جات  
 باغى زوخسارت بنە فشه و، سویسن و، رە یحان، نە بات

بۆ، هەمو، صوبح و، مەسا، تانا، بە موی دای، موشک و، عاج

بەر، لە، کولتى. کائیناتى نوری، تۆى، خولقاند، ئە حەد  
 خیلقە تى کرد، هەرچى (ماشاء) مین ئەزەل حەتأ، ئە بەد

۱. لە شوینى (بیکەن ئە طیبأ حق عەلاج) لە نوسراوە بە کدا (بیکەن ئە طیبیان عەلاج) نوسراوە:  
 تیبى پنى: (۱) پینتە کانى ووشەى (بە داچ) بە حیسابى ئە بجد، ئە کە نە دە (۱۰) ب (۲) د  
 (۴) (۱) جى ۳۳ واتە ۱۲۷۰ ى کوچى مانگى

(۲) لە جینگى نیوہ هەلبە ستى هەوہ لى، ئەم هەلبە ستى دوايى، ئەحمەدى کۆرى.... لە  
 دو نوسراوە دا، ئەحمەدى کۆرى ذلیلە داخ و، غوصانى عە لیلە هاتووہ (۳) لە جىتى (نەبى بە  
 قانيل) (نە بووہ قانيل) هاتووہ

بُو یه، ئاده م. بوو، به (فَخْرُ الْاَنْبِيَاءِ) تَوَى بو، وه له د  
 کرد. خه لیل سا کین، (بِوَادِي غَيْرِ ذِي زَرْعٍ) صه مه د  
 بوو، به، به تاي به یتي که عبه و، قبيله گای نه صلی حوجاج  
 حوبی تو، (وَيْسُ الْقَرْنِ) دور کرد، له جه معی ماسیوا  
 نامی تو، با نامی حه ق مه کتوب له، له وحی بوو، زه و  
 کویره، به و، چاوی حه سودو، تابییی نه فس و، هه و  
 روئییه تت، حه ق کرد، ده وایی. جومله ده ردی بی ده و  
 که رد، نازل، عیشقی تو. (مِنْ مُعْصِرَاتِ مَاءٍ ثَجَاجٍ)  
 هه فت زه مین تا نو، فه له ک نه ز نوری پاکت ذاتی فه رد  
 ده شت و، کیوو، به حرو، به ر (فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ) که رد  
 صه د، هه زارو، بیست هزارو، چوار، هه زاران نیک مه رد  
 حه ق سه به ب توی کرد. خه لیقه ت نه ی ده وایی جومله ده رد  
 حوبی تو بوو، گوت (اَنَا الْحَقُّ) نه زدی مه نصوری حه لاج  
 صه دری توی حه ق کرد. له که نزی به حری عیلمی مه خفی، شرح  
 عیشقی تو کرد، (مِنْ فُؤَادِ الْعَاشِقِينَ) چه ند، زام و، جه رح  
 هیمه ت و، جودی تو، بادلهای مه حزون، داده، فه رح  
 گهر، نه بوبای نه ی نه ده خولقاند، حه ق زه مین له م تهرزو، طهرح  
 کوهپا، به رزو، نه باتات، ده شت و، ما، (سُبُلًا فِجَاجٍ)  
 تو بی، عیشقی ذاتی پاکتی خالقی جین و، په ری  
 جاریکی بر وانه لای من تو حه بیبی نه کبه ری  
 هم، نه مینی سیری حه ق، هم سینه، کانی، گه وهه ری  
 پر ئومی دم، گه رچی که لبم، تو به حال م، بنگه ری  
 من نه سیری نه فس و، شه بطانم، دل م وه ک زویی هاج

۱. مه به ست وه بیی خه لکی قه ره نی ولاتی به مه نه، که هیندیک که شیخ لایان وایه نه وه که ی  
 ماهیده شتی کورده و، له، کرماشانه:

خوشه چینی جه بهه تی شه مس و، مه هی دو، په نج و، چار  
زولف و، خالت له یل، جه مالت (وَالضُّحَى) شود، ناشکار  
که نزی عه طاران، له بوئی خاکی نه علت، شه رمه سار  
نه ز، وجودت، خانه یی نه دیان مه خون چه ند هه زار  
مادبعت که بک و، که بونه ر، عه نده لیب. طوطی و، دوراج  
ایبتدای نادم له تو بوو، توش له نادم بوی ظهور  
موعجیزه ت شه قی قه مهر، نه ز عالیم (مافی الصُّدُورُ)  
حوبی تو (رَبِّ اَرْنی) گوت به موسای کوئی طور  
وی، شه وی ته شریفی توئی حه ق کرد. طه له ب چویه حضور  
نامی توئی بهر، فهرقی جومله ی نه نبیایان کرده، هاج  
شه سه واری عهرشی نه عظم، سه یدی (فَخْرُ الْوَرَا)  
کرد، زیاره ت زیری پایه ت، فهرشی زوی تحت الثرا  
نوری فهرقت، عهرشی دا گرت، کوفر، وه سر اسلام گه زا  
جویره نیل موژده ی ده هیئا، بو تو، ده رغار ی حه زا  
دینی توئی کردوه، به حه ق وه ز قاف نا قاف بوو، ره واج  
مه عده نی نه سرازی گه نجی شاهی ده رویشان له قه ب  
کانی فه قرو، خه ز قه پوشی، نورو طولمه ت زوژو، شه ب  
سه یدی دویناو، دین. پیغه مبه ری عالی نه سه ب  
عیلمی بی ئوستاد به تو، خه لعه ت کرا. هه م توئی سه به ب  
جه معی ذیروح خه لق بو، نه ز فه طره بی نوظفه ی مه شاج  
نه ی مه کانت عهرشی نه عظم (قَابَ قَوْسین) مه نزلت  
مه جلیسی زوحانیان شه یدایی زویی چون، گولت  
قودسیان دائیم نه نا، خووان، که رو، بین، چون بولبولت  
سی هه زار، له فظی (مَعَ اللّٰه) سا کینی که نزی دلّت  
فه خره، بو، حوری جینان که مته ر، که نیزت بی، زیواج

نه نبیایان قه طره یی نه ز نوری تو کرد، اقتیباس  
 تو ی خه دیوی تاجی لولاک، هه م حه بیبی جین و، ناس  
 هر که سی ذه ریگ له خوبی تو ی نه صیب بو، حهق شناس  
 خوبی تو داود، له ذه نب و، سه هوو نسیان کرد خه لاص  
 وه فتی، وی فه ن، کرد، ده گه ل نه وئو ربای ده عوای پیعاج  
 ده ر سه ج و، نه ج، تا، که ج و، ده ج زوژ گارت برده بهر  
 شود، مه کانت عه رشی نه علا (رُویْتُ اللّٰه) ده ر، نه ظه ر  
 نایه یی (لا تقربوا، مال الیتیم) وای کرد، نه نه ر  
 یه عنی که س حه دی نییه، ده رجایی تو بگری مه قه ر  
 وه ی به های بو سی نیعالت (ما فی ملک الیه) خه راج  
 وه ک، قوره یشی، قه ومی، مولحید، بههری، قه تلّت، سویند خوار  
 شود، ره فیقت، یاری صدیق هه م نشینی کونجی غار  
 (ثانی اثنین، اذ هُما فی الغار) له وان، بون ناشکار  
 به یضی قومری. تاری نه سچی عه نکه بوت، ما، به رقه رار  
 چه شمی به د خواهان له بیخی چه شمی تو بون، له بلی داج  
 چون یه دی به یضایی موسا، موعجیزاتی روژگار  
 زوت میثالی حه وضی که و نه ر، کام به خش و، کامگار  
 سه وتت نه نفاسی مه سیحا، جان ده هی سه د، مورده وار  
 هر له نه وه ل، تا به ناخر، جومله، عوشاق و، هه ژار  
 خوبی تو کرد نیغی نیژی عیشق، له قه لسی وان هیلاج  
 جومله یی عاشق، له حه سه زه ت رویی تو، فانی و، فه نا  
 تو مه لادو، مه لجه نی بو. عاصییان پشت و، په نا  
 موذنیبان نومیده وارن یا شفیع اشفع لنا  
 (یا رسول الله نه مان. وه ختی نه جه ل (منا دنی)  
 طامیعم به رگوی شه فاعه ت زبیری چه و گانت هه راج

(يا عَظِيمَ الْخُلُقِ) به عیشقی، نه و، قه دیمی بی نه ظیر  
 کوفته کارم، شیبهی سه گ بهر، دمر گه هت. عیصیان که ثیر  
 چونکه زانیم زوی (الست) بو عاصیان تو ی ده سته گیر  
 گه ر، به شه فقه ت تو نه هیسی، جار یکی عه بدان وه بیر  
 پاک ده بن عه رضی هه ده ف بو، ذه نب و عیصیان، دل نه ماج  
 خوش به حالی نه و که سانه ی، ژیری نه علت یاخته سه ر  
 که وته قه لبیان خوبی تو نه ز، که ون و، ما کان بی خه به ر  
 نوش ده که ن شه ربه ت له خوبی تو، پر نه ز خون ی جگه ر  
 گوش و هوش پر، کرد له صهوتی تو، له جیی صهوتی دیگر  
 خالی دل نه ز صوحبه تی جانانی پر فیسق و، له جاج  
 شافعی زوی جه زا، هه م سه یدی (ختم الرسل)  
 پیشی بالات، سه روو، بیدو، عه زعه زو، شمشاد، خه جل  
 شه رمه ساری خاکی سولت هسونبول و، ره یحان و، گول  
 هه ر که سی تابیع نه بی، نه مرت، به زوح و، گیان و، دل  
 نه کلی وان، زه قوم ده بی. شه ربه ت هه میم، مائی نه جاج  
 روژ گارم چو، به غه فله ت عومری خوم پو وچ، زا، بووارد  
 روژ یکی زونم، نه بوو، پیش باریکی چاکم نه، نارد  
 دین و، نیمانم. هه مو، یه کسه ر، به ده ست شه یطان سپارد  
 نه ز، له من، وابو، دریره، بو یه، بی باکم، ده بخووارد  
 نه م ده زانی عومر کورته. بی ده وام، وه که ره نگسی زاج  
 نر که بی ناری جه هه نه م (ذو الیهیب) و، پر شه زه ر  
 عاصیانی هه ولناک نه ز ترسی پر خوف و، خه طه ر  
 حمد لله حق به تو ی گوت نه حمه دی (خیر البشر)  
 گه ر نه بو بایه (شفیع المذنبین) نه ی ناموه ر  
 عاصیانت که ی ده بون فاربع له خوف و، اخنیلاج

چه ندبته من، فیکری عه به ت کرد. له و، دونی، پو وچ و، غهدار  
 دائیمنه. مه شغول به عیصیان، روژو، شه و، له یل و، نه هار  
 نابینم، هیچکس وه کو، خوّم. روسیاه و، شه رمه سار  
 نه فس و، دونیاو، هه وا، ئیبلیس، ویکرا، هه ر، چه هار  
 طامبعن بو بردنی ئیمانی من، چون، گورگی ئاج

ئاری ئه ی انسان نه گه رشیت نیی له روی ئه رضی ده نی  
 کوا (سوله یمان) یا سکه ندره، یا چو، (مه حمودی غه نی  
 هینده بو، پو وچ و، عه به ت لافی ته کبور، میزه نی  
 عاقیبه ت، هه م جوفتی دو گه زنه رض و، دو ذرع کهفنی  
 بوچی مه غروری ئه وه نی، بوی له جیبی به ولئی نیتاج

چون ده زانی روسیای ده ر گاهی یاری، ئه ی مه هین  
 جار یکی تو، سه ر هه لینه، نه بله ها، رای حه ق ببین  
 به س ببه مه حبوسی به ندی پّر، له بوغض و، قین و، کین  
 تُب لِرِبِگ، به حه قه ت (بِالتَضْرُعِ وَالْأَنِینِ)  
 زو، به جانب یاری جان که (بِالتَضَاعِفِ وَالْمُنَاجِ)

ئه حمه دی کوّره به س تو عه بدی ویی دونی غه دار، به  
 خاکی زاھی ئاستانه ی، سه یدی موختاره به

۱. تیی بینی (۱) له نوسراوه به کدا، له جیگه ی تانا. به موی دای موشک و عاچ تانا به موی دا،  
 موشطی یان میشطی عاچ هاتووّه، (۲) له جیگه ی موعجیزه ت شه قی قه مه ر نه ز  
 عالیمی... موعجیزه شه قی قه مه ر بوو، عالیمی هاتووّه (۳) له جیگه ی حمد لله حه ق  
 به توئی... شو کرد، مینه ت حه ق به... هاتووّه (۴) له دو نوسراوه دا له جیگه ی داوییه ده ردی  
 دوره نگ بی که ن ئه طیبایان عه لاج:

داوییه سه د، ده ردو، ره نگ ناکه ن اُطیبایان عه لاج.. هاتووّه (۵) له جیبی نه ز ترسی  
 پّر... نه ز روژی پّر خوف و خه طه ر ها تووه کرده:

دائیمه ن با، ناله و، نه فغان و، شین و، زار، به  
 تاده مینی، هر له سهر نه و، شهرط و، نه و، اقرار، به  
 به لگو یار، بتدائی، جورعیک، شهربه تی، که و نه ر، میزاج



### دلبره ری مه ست و، خه زام

دلبره را، دایم ده نالم، نه ز، به سینه ی پز، له ده رد  
 جاری ناپرسی، له حالم، بو ت ده کی شم نا هی سه رد  
 بو ت ده کی شم، چه نده یزه حمه ت، سه ر یزه نشت و، لو م و، می حنه ت  
 یار نه وه با، شهرط و، مینه ت. خه سته دل بو ت بیته، گه رد  
 خه سته دل بو ت بی، به خا که ژومه تت، پز، نوری پا که  
 هر، له جیی، ده رد م، ده وا، که هه د، برینت تازه، که رد  
 چه ن برین و یزه خمی تازه. جیی خه ده نگ و، نیش و، گازه  
 نه ور و، نه م دی، دیده بازه، توند و، تیژ، نازاده، مه رد  
 لای نه دا، جارینک وه سه ر، مه، بو چ، که هنا پرسئی، به نه ر مه  
 هه ل گران لیم عار و، شه ر مه، زعفه رانم، ره نگ زه رد  
 زه عفه رانم، ره نگه، وه ک، به ی نه وه، ناله م دئی په یاپه ی  
 حه ق که زه م کا، جورعه یی، مه ی سه عی و یزه نجم دا، له به رد  
 سه عی و، ره نجم، به عه به ت، چون، عومری زام بو ارد، باهه وس چوون  
 تاله ته نها، بو، قه فه س چون، خوینی جه رگی خو م ده، خورد  
 خوین و، زو خاو م، طه عامه، نه وه، ناله م صوبح و، شامه

۱. مناج. کورت کراوه وهی موناجاته. واته پارانه و، لالانه و، نزا کردن:



دلبه ری مه ست و، خه رامه، سونبول و، زه یحان و، وهر د  
سونبول و، زه یحانی ته ز، بوو، هیند و زومم، لی به شه ز، بوو  
ته ختی ویم لی مهوسته قهر، بوو، صاف، له کوئی، ته ختی مهرد  
صاف له کوئی تهختی کاووس، هیند و، فرمگ تاتار و پروس  
نهو که سی وای، بو، تو، مه حیووس هوان به حسرت، جان سپورد  
نه حمدهی کوژ، دل بزوتی، جوستوجو، وه ک عه نکه بوتی  
نهو که سی وای، بوی دمسوتی کردی یه (قه یس<sup>۱</sup>) و نه ای له همد



### خار کبستان گول نه چید بان (به ک نه و، په نجازوبان)

موم زبانان، دل چو سه نگان. قوطني نه عضای دل، حه دید  
شیر، شکاران، خو پلنگان، پی، له ری پی، جانان بوژید  
چی له ری پی جانان به دوره، دهر هه وای نه فسی غوروره  
نه و له نیو عام، چاک ظوهوره، قه لبی جه باری عه نید  
قه لبی عاصی و، سمر، له بهر، نهو، و اعیظی دل چون، جه جهر، نهو  
صوره ت انسان طه بعی خه ر، نه و، عه بدی شه یطانی مه رید  
اسم و، ناوی شور و، شه ز نه و، دل بو، فیعلی، به د، مه قهر، نه و  
خوینه خوژ، وه ک شیر ی نه ز، نهو، مهی له جامی به د چه شید

---

۱. واته نه و که سه ی تو، هه میشه به ناگری نه وین و، خوشه ویستی نه و وه ده سوتی، هه ل ده  
چوقی، نه تو ی کرده (قه یس) واته نه حنه فی ته میسی (۶۱۱ - ۶۱۶ م) و، سه ری پی نایه که ژو،  
کوژ، هه رده وه و، شیت و چول په رستی کردی. دیاره نه م قه یسه له جه نگی (جه مه ل) دا، بی  
لایه نی خو ی راگه باندو، له بهر په ژاره وناره حه تی، سه ری کرده چول و، به یرون، به لام هیچکام  
له م دو به ری جه نکه هه و آلیکیان لی، نه پرس و، خو یان تی نه گه یاند:

مه سستی جامی بیّ ته میز، نه و، نائیمی قه ط، لایقظ، نه و  
 غافلّی ره بیّ عه زیز، نه و، په ندی (الْخَنَاسُ) شه نید  
 (به لعه می) کامیل عولوم نه و، واجبی سه نگی زوجوم، نه و  
 نه هلی موظلیم و، ظه لوم نه و، بادی جه هل، ده روه ی، ده مید  
 جاهیل و، ناشی و، نه زان نه و، یه ک دلّ و، په نجا بزوبان، نه و  
 دهر پره هی عیشق، به دگومان نه و، پا، له ریّی حه ق پهر، که شید  
 پا، له راهی حه ق به دور، نه و، شیّت و، بیّ عه قلّ و، شعور، نه و  
 بوّ طه مه ع دلّ چون، ته نور، نه و، نیکی نه ز، ده سته ش، ره مید  
 بو، له چا که، بیّ طه له ب نه و، شوم و، بیّ شرم و، نه دهب، نه و  
 (به رسیساییی) به د، له قه ب نه و، دلّ به عیصیان، ناره مید  
 دلّ به عیصیان به رقه رار نه و، باطینه ن، مه ردی غه دار، نه و  
 اسمی خاصی نامدار نه و، که م، دلّ و، دین، نا، ره شید  
 میزه ره ی. زاهد، به سر، نه و، خه رقه ی عابید له به ر، نه و  
 مورشیدی کامیل له دهر، نه و، باطینی، شیبهی، یه زید  
 باطینی جه لاد، صیفت نه و، نه بله هی بیّ نه قش و، خه ط نه و  
 دور، له عه قلّ و، مه عریفه ت نه و، دلّ. سیاه و، ته ن سفید  
 دلّ. چو، قیرو، ته ن چو به رف نه و، سامعی نه شنود حه رف نه و  
 نه بله یی بیّ سود و، صه رف نه و، چوست له ریّی ناحق، ده وید  
 چوست. له ریّی جه نگو، جیدال نه و، دم، پز نه زفه خر و، نه قلّ نه و  
 دلّ. به دونیا ایشیتغال نه و، ته ن وه کو، قه صری مه شید  
 مه دحی وان، به د، ذات شیعاران، نایه ته نه لفاظ و، زاران  
 گه ر، به یان که ن، صه د، هه زاران، شاعیرانی چون له بید

۱. سه رنج: له کوتابی نه م پارچه هه لبه سته دا، له نوسراوه ی یه کینک له په ژو. کانا، نو سراوه  
 (نوشته شد در تاریخ ۱۳۱۷ هـ - ق کرکوک) واته له بزوار ی سالی ۱۳۱۷ ی کوچی مانگیدا، له  
 شاری که رکوک ی سر، به کوردستانی عیراق دا نه م پارچه هه لبه سته نو سراوه ته وه

نه حمه دی کور تووش له وانی، دات، به باد، عومری جه وانی  
ئاخر له م دونیات نه زانی. خار کیشتان، گول نه چید

### ۳

#### مه حبوسی چاهی غه بغه بیم

یاری زه ندان، دهر حه قی من، کاریکی زه ندانی کرد  
مه ست و، خومار، چاوی پزله، سورمه یی، سوبحانی کرد  
نیونیگاهی یار، به دوچاوان وه کو، قه طرانی کرد  
خوز گه، به و که س، بوژین و، گوفتار به یاری جانی کرد  
صه د، هه زاران میثلی من نه و، داغ به دل نه فغانی کرد  
حوبی یار، وا، که و ته دل من، خوردو، خوابم لیی حه زام  
رؤژو، شه و، هه ردو، خه رابه و، چول و، صه حرایان گه زام  
نه کوه کو (صه نعان) بوته رسا، بو و، به، روسوای خاص و، عام  
شییت و، شه یدا بوم، که مال و، عه قل و، هوشم لیی رفام  
خانه یی ئابادی من صه د، جار، روخاو، ویرانی کرد  
شیخی صه نعانئ که مه ردیکی به دین بو، قوبح و، زشت  
بو خه نازیران، شه بان بو، نه و به نامی نه نگ سوریش  
ساعه تی نه و، دل به ری خووی دی، ئیمانی، وا، گود ایش  
صه د، مورید و، مه سجید و، صه د، مه کته بو، خه لوهی ده هیشت  
عه قل و، هوش نه سلیم به ده ست نه و، دل به ری نه صرانی کرد

---

۱. واگوداشته ن به واتای به جیی هیشتن و، ناوژ، وه سه رنه دانه وه به: بو واتای هیشتیش، بزوانه  
فهره ننگامه که:

نه ز فه قيرينگ بئی تو، دور، که و تومه چاهی (بيژه نئی)  
 دائيمه ن دل، وا، ده سوتئی هه ر، وه کو، داره به نئی  
 وا، به حه سرّه ت، تاقه بو سيگم له ته ختی، گه رده نئی  
 تير ينگی وای دا، له جه رگم، شاسواری قوشه نئی  
 هه ر، وه کو، (به عقوب) له داخی (بوسفی) که نمانی کرد  
 که ی ده بی شادبين به نوری نان جه مائی نه نوه رين  
 که ی ده بين، به، هه م نيشين به كده م، به له فظی شه گهرين  
 که ی ده بين لاو، صيفه ت، پيچ، پيچ، له بالائی عمر عمرين  
 دوی شه وی خوش بو، خودا يا، ده ست کرانه، سه ر، سه رين  
 زوح، له، جيسمی من فرين و، حيكمه تی لوقمانی کرد  
 خه لکی مه شغولن به عيلم و، ته سبيحات و، قيل و، قال  
 قه لبي من مايل، به تو، نه ی نازه نيني نه و، نيهال  
 په ك خودا، چه نده به خوبی كردوه، نه و حوسن و، جه مال  
 ساعه تيك تو م دين به چاوان دين و، مه ذهب، بون به تال  
 هه روه كو. نه رسا له عه قل و، دينی، شيخ صه نمانی کرد  
 تا قيامه ت وه صفی بالائی نه وينهالان، هه رده ليم  
 روژو، شه و، وه خت و، سه عات، ده رجوستو جوئی، مه طله بيم  
 شيت و، شه يدای زویی تو م. مه جبووس له چاهی غه بغه بيم  
 دل به داغی طوره یی دو، زولف و، گيسوی عينه بيم  
 مايه ی (يُخِي الْعِظَامُ) بوی بوچ له من به نهانی کرد

۱. سه رنج: به داخه وه نه م پارچه هه ليه سه له، دو، نووسراوه دا، هه ر، ناوا بو، ته واوه که بيم،  
 وه ده ست نه كهوت به لام به خوشبوره، له دواي ته و اوبوونی پيت چنيدا، وه ده س كهوت، ناچار  
 خستمانه دواي ديوانه كه وه. ص ۳۹۶

## دائیمه ن ذیکری صیفت که، بوجه مالی نه حمه دی

حه مدی بنی حه د، بوؤ، خودایه ی خالیقه و، یه زدانی پاک  
بابی مه ی، ناده م، ده خولقاند، نه و له مستی ناب و، خاک  
به عده زان خاریج ده بو، نه زجه نبی وی حه وایی پاک  
تا کو مونیس بن به هه مده م، نه و، له زوی دونیا به چاک  
باعیسی وانیش بو هه ر، ده م ذاتی پاکی نه حمه دی

تو، له (قودوس) بوی امام و، پیشه وایی، نه نبیا  
یه ک سه عات ده ت کرد، ته زهقی نه ز زمین، تا ههفت سه ما  
حوریان، خو، کرد موزه یه ن، بو، وجودی، موصطه فا  
لیت، موباره ک شاهی (لولاکی) حوریانی، با صه فا  
دائیمه ن ذیکری صیفت، که، بو وجودی، نه حمه دی

نه ی وجودت، داری سه روی، وه ی دونه برؤت، چون هیلال  
زولفی چین چینت طه له سمن، بو دلی صاحبه که مال  
هه ر، که سی بویان، نه برژی، دل که باب و، خه سته حال  
رؤژو، شه و، جه رگی هه مو، کونکون، نه بی، غیربال میثال  
رؤژی حه شری کوانسی، دینه، زبر، لیوایی، نه حمه دی

نه حمه دی مورسه ل، هه میشه به ر وجوده ت نافه رین  
اسمی تو ی دانا، خوداوه ند. (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِیْنَ)  
هادینی قه ومی ضه لال و، هه م (شَفِیْعُ الْمُذْنَبِیْنَ)  
فه خری عالم، هه ر نه تو ی نه ی پیشه وایی مؤمنین  
با خودا، پز، که ی له زه حمه ت قه بری پاکی نه حمه دی

له دّهت و، خوشی نه وه، هه ر که س، که بی بینی به، خاب  
 نهی به پرونیته مانگی یه کشمو، وهی دوچاوت چون، شههاب  
 قاب قه و سه ینت مه قام. نهی سه ییدی عالی جه ناب  
 نهی دلا. مه حروقی وی به، دائیمن رو، له و، مه تاب  
 به لکه واصل بین. به جه نه ت. مه، له سایه ی نه حمه دی

گه ر، موطیمی نه مری تو بین، دائیمن ذه وقی ده بین  
 این نارو، نهینه نه فس و، نهینه شه یطانی له عین  
 نه فس و، شه یطان هیچ نییه، بو عاشقانی راهی دین  
 ساکینی (جَنَاتُ عَدْنٍ، فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ)

بوچ نییه، عاشق، هه مو، که س، به ر جه مالی نه حمه دی  
 یا رسول الله ده خیل نه ز، ضه یقه تی روژی قیام  
 کون، ته ره حوم، نه ز به رایبی نین حه قیری ناته مام  
 من سه گی برسیم له، ده رگات، تو، به ره حمه ت بی ره لام  
 تو، روحم که، یا رسول الله، به رایبی خاص و، عام  
 به لکه مه سرور، بین به له دّهت، وا. له سایه ی نه حمه دی

هه ر که سنی عاشق بی بی نه ز، کاری خوئی، حه یران ده بی  
 دل. به نیش و، ناله و، کیش، چاوه زیی جانان ده بی  
 زه ننگ زه ردی داخ و، ده رده، دائیمن شه یدا، ده بی  
 چاوه، نو ارئی لوطفی یاره، داخو که ی په یدا، ده بی  
 نابکا واصل دلی خوئی نه و، به نوری نه حمه دی

هه ر، دلپک، نوری هه بی نه ز نوری تو نه ی پاک دین  
 نه و، ده سوتی نه نده رونی، هه روه کو، کوره ی به تین  
 توش بکه مه یلی به، مه نه ی سه ییدی صدر الامین  
 تا نه بیسه سه یدی داوی، دیوی مه ردودی له عین  
 نه حمه دی کوور خوون بکه مه محفوظ. به ذیکری نه حمه دی

## ژاری عیشق

حه مدی بی حه د، بوو، خودایه ی خالقه و، فهرده و، وه دود  
 بابی، مه ی (ناده م) له مستی ناوو، گل، هیئا، وجود  
 قودسیان، هه رچی هه بون، بوو، ویان سه ر، نا، سو جود  
 روژی نه ز خانه ی عه ده م، تن ها ته، صه حرایبی وجود  
 ناگری عیشقی له من کار که رد، دل و، جان، ده ر، ژوبود  
 هون، ببینن، وهه، چی بینا کرد، به نای کار ساز  
 وی، له قه طریک، ناو، دمخولقاند، چهن بوتی پز عیش و، ناز  
 سینه صافی قه د، چوعه زعه ز. مه م، چو رومان دیده، باز  
 لیئ، وه ته رتیب خست دو کاره. یه ک حقیقی. یه ک، مه جاز  
 طالبی وان کرد اسلام، گه برو، کوقارو، به هود  
 عاشقان روژی، نه زه ل دل نامری حه تا، نه به د  
 وه ک شه هیدو، نه نبییا، قه ط، ناززی، جیسم و، جه سه د  
 گه ر. نه بی، توشی له عین و، نابه کاری دیوو، ده د  
 سه ر، نه با ته زی، مه جازی، پز خه یانه ت، کاری به د  
 عیشق<sup>۱</sup> ده ببانن بو جئات النعمیم دا ر الخلوذ  
 چونکه عیشقی حقیق، نه بو، ذهریک له سینه ی (قهومی عاد)  
 جیفه یی دنیا ده، ویستن، پز طه مه ع، مه غرورو، شاد  
 جومله، موذنیب بون، گونا هکار، سه ر، له ری عیشقی، عیناد

۱. له نوسراوه یه کدا، نه م پارچه یه به وجوره هاتوو: عیشق ده بیاته جنان، دارالنعمیم جیگه ی خولود

عاقیبه ت. سه ز سه ز، له بو، وان هات و، زنی دان، به باد  
به سه به ب بی عیشقی بو، کو، (قد اهلکت قوم نموذ)

عاشقان! عیشقی مه جازی، له حظه یه که، نه لئه مان  
غه یری به د، نامیی و، زوسوانین، له زوی ده ورو، زه مان  
هه ر که سئی پشت به ست، به وی ناخر ده کیشی زور، غه مان  
گه ر که سئی عاشق به زوی یار بی. غه م و، هیجران، نه مان

عیشقی مه حبوبان نیبه، لایق به هه ر، ره دۆ، جو هوود

عاشقی عیشقی حه قیق جانانه یی، ذلصاف، ده وی  
یاری صاحبه، شه رط و، اقرار، کامیلی عه رآف ده وی  
زیزی، ده ست نه فشاری خالیص، قال له ده ست صه رآف ده وی  
هه ردو، وه ک یه ک سوخته دل صاحبه که ره م نه لطف ده وی

نه ک، به کین (نه سفه ند یارو، زۆسته می) صاحبه عه مود

شیخی سه نعانیه نه گه ر، سه دجاری، دی، جه ورو، جه فا  
عاشقی جانانه یه ک بو، صاحبه بی شه رط و، وه فا  
زه حمه تی هه رچی، له زیی وی، دی، بوؤه، ذه وق و، سه فا  
هه رچی، وه ک یه ک، به عافییه ت گه یشته و، (قد عفا)

شابه، نه و، که س. له حظه به ک، بایاری خوئی گوفت و، شونود

گه ر، که سئی پرسی چزانیه، تو، له دونیا، نین دوجاو  
نه و که سه ی مه عشوقی تو بی چون ده بینیه زوی، ته واو  
هه ر کسی را، ده بیه م، یه قین، دۆزه خ، له جه رگم دیته تاو  
خه لقی نازانن که زولفی یاره، وا، لیتم، بوته داو

عاشقان، هه رشین و، زاره شاعیران طه بع نازمرد

هیند، عاصی و، طه بع مورته ده، هه ن له زیی عیشقی، به تال  
سه ر، به، سه ودایی مه جازی، دل به دونیا، ایشتیغال  
وه ک ده بینن تو ذه لیلی، دل به جوش و، خه سته حال



لیت ده بیته، پیری موطله ق، شوبهه ت و، اپلیس<sup>۱</sup> میثال  
 موبته دیش. گومرا، ده کات و، زاهی حه ق، به نده و، سودود  
 نه ز، له من وابو، نه وه ل جار، عیشق، به دانایی ده بی  
 وه صیه تو، لی بی، له به ر زور زانی، گو مرایی ده بی  
 تاوه کو، شیئت بی. زیادتر، عیشق نه فزایی ده بی  
 بویه عاشق، شیئت ده بی، طالب به روسوایی ده بی  
 حه ظ ده که ی عاشق بی شیئی، باهته وه کول زایی و، جود  
 وه قتی ناده م. له (سه ره ندیبی) خه لاص بو، هاته دهر  
 عاشقی نوری خودا بو، شه وقی (حه وای) که وته سه ر  
 بو، وی صه د، سالی گه را به ر، سه طحی نرضی دهر به دهر  
 وان به عیشقی ایفاق به ست، بونه نه ب، أمّ البشّر  
 لی و، باش که وت (شیئو) نوح و (صالح و) نیدریس و، هود  
 عومری (نوح) هه ر چه نده بو، عوقالی ذی الفهم علوم  
 با ذه لیلی رای. بووارد. مع میلّه تی شه رارو، شوم  
 له هه زار، موسلیم نه بون یه ک، نه هلی مه جهولی ظه لوم  
 عاقیبه ت طوفان له بو، وان هات هرق بون، ما: تدوم  
 عیشق بو، نوحی نه جات دا، که شتی برده (کوهی جود)  
 (هود) نه بیی قه ومی عاد بو، میلّه تی شه راری ناس  
 (لوط) ده گهل قه ومی ته مودی به د، نه زادی به د، نه ساس  
 (صالح) و، یحی و، یزه که ریا، یوشع و، جرجیسی خاص  
 الیسع، ذالکفل و، نیدریس، عاشقی زای حه ق شوناس  
 بون به عیشقی حه ق موخه له د، فی الجنان مه نزل ورود  
 (یوسفی) ذوالحسن و، جه و هه ر، مه هوه شی شیرین نه ظه ر  
 جه بهه تی ماهی ده و چار نه و، بوو، له، که نعان هاته دهر  
 ۱. نه جینگه ی مثال له نوسراوه یه کیاندا (خیمان) هاتووه:

به سبب عیشقی (زوله یخا) چوو، له، میصری، گرت مه قه ر  
 پادشاهی و، نیکنامی و، تاج و، ته ختی، که و ته سه ر  
 بو، به عیشقی حق لایق. چه ند هه زار، مه دح و، درود  
 نیکیکه وه ک (به عقوب) نه بییه، کامیل و، عاقل ته او  
 عاشقی رویی (یوسف) بو، دل به حویی وی سوتاو  
 تا، برا، لیتی بونه، دوژمن، بردو، خسته پیری ناو  
 مال و، نه تباع هه رچی بون پاکی له بو، وی خسته له چاو  
 نا چهل سالان فیراق و، ضه بفه نی، باوه ی نمود  
 وه قتی (ئیبراهیم) له ناری مه نجه نیق گرتی قه رار  
 خالقی لوطف و، عه طای کرد، نه و، به زو، بو، زه ستگار  
 سه بز بو، زه یحان و، گول هه م باغ و، بوستان لاله زار  
 گه ر، له به ر عیشقی نه بو با، نه ی ده بو، نه صلاح چچار  
 عیشقی حه قتی. گه ر، نه بو با، نیی ده گه زیا، نارو، دود  
 وه قتی ایلیس داو، طه له ب، بوو، بو، ضه ری (نه یوبی) شام  
 مالی نه تباع بهر، طه ره ف کرد، پاک به نیم له حظه ته مام  
 پاشی هه نگیی، قه لبی وی پر بو، له نیش و، ده ردو، زام  
 نه و، به عیشقی حه ق موطیع بو، به مری. ره بی لاینام  
 چونکه عاشق بو، خودا، انعامی دو، چه ن دان، به زود  
 وه قتی (یونس) کهوته، به طنی حوت، له، ناو، بوو سه ر، نیگون  
 تا چهل روژی له طولمه ت، وون بو، لیتی دونیای ژون  
 هه ر، دو دیده پر له تاب و، ته ن. سه قیم و، دل زه بون  
 چونکه عاشق بو، له، بو، وی هات نبو ته، ده رد، وه چون  
 خالقی چه ند مه دحی وی کرد، ده ر که لامی خوده ستود  
 نیکی وه ک (طاها) نه بیی انس و، جین، خیر البشر  
 واسیطه ی بونی دو، که ون، شای قاب قوسین، ناموهر

جه نه ت و، دۆزه خ، سهماو، نهرض، عاشقی وین، سه ر، به سه ر  
بوږیه، حه ق فه رموی له شه ننی وی، (و ما زاع آلبصر)

بو به مه ولای شه ژق و، غه رب و، به حرو، به ز، چی هه ن چبود

۱ من له قورنان بیست، که موسا، پیشه زنین ره فته، به طور  
عاشقی (وادیه نه یمن) بوو، له وی دی، نارو، نور  
هه ر که، وی حویکی، وا له ی. که وته دل، جان و، صودور  
پی پی له ری کوفرو، ضه لاله ت، کین و، بوغضی که وته دمر

به، سه به ب، عبشقی، ده ری زه حمه ت، له عالم، به ر، گوشود

(عیسییه مه زیه م) له نیو قه ومی جو هو دی، ناپه سه ند  
لی عیناد، بون، تاوه ده ست که وت، بردو، کرده چه بس و به مند  
چونکه عاشق بوو، مه کان بوو، ناسمان تا وه قتی چه ند  
ناخری مو ده ی، که بی پی، عالم، به وی بی، سه ر بله ند

فانلی (ده جالی) مه لعون. دوشمه نی نه هلی سوجود

یه عنی نه و خه لاقی عالم، نه و، بینایی. بی زه وال  
گه ر، نه بو با، عاشقی نوری نه بی، نورین جه مال  
زیادله، عالم، بوچی بو ی مه وجود، ده بوو که شف و، ویصال  
طورق و، شمع و، عورفو، حه ق، هه ر چار، به جار یکدا، ته بال

پی پی ده دای میعراج و، بورج و، لامه کان و، جای صوعود

هه ر که، ئیکه ک، وه ک خودا، عاشق به کرداری خو بیی  
فه رضه<sup>۳</sup> عبشقی هه ر که س، به لا، طالب به روی یاری خو بیی  
باک نه بی، ناموس و، نه نگ، مه شغول به ری کاری خو بیی

۱. نه نوسراوه یه کدا ناوا هاتووه (پین ده لی قورنان که موسا) دیاره ماموستا هه ژاریش نه وه ی  
به زاوه باشتره:

۲. نه و تووه ها. نه و جو ره ی...

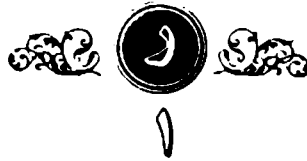
۳. نه بری (فرضه عشق): نه رضی عشقه هه ر که سی طالب: هاتووه.

روژ و شه و، دهر جوستو جوئی، ده عوییه یاری خوئیی  
 نا بزانی سیری نه رض و، ناسمان چه رخی، که بود  
 نه ی به راده ر، گوش و، هوشدار بن له ری گوفتاری عیشق  
 هر، وه کو، (مه منصوره حه لاج) بن، به فکری کاری عیشق  
 سه ر، به قوربانی که سیک بی نوش بکا، سه د ژاری عیشق  
 وه صیه تو، لی بی بی، به فره ضییه ت، که لی هوشیاری عیشق  
 ده لبه ری کوشتمی، شکایه ت که م، له بوم بینه شوهور  
 که وه هری مه قصود، به ده ست هاتن، له دونیا زه حمه  
 بوچی نه وه ل تا به ناخر. هر جه فاو، میحنه ته  
 که ر، که سیک ده ستی که وی الله، چفه ضل و، نیعمه ته  
 هر که سی عاشق به جه نه ت بی، جه زای وی ره حمه ته  
 عاشقی عیشقی مه جاز، سونا، به نار، له حم و، جولود  
 عاشق نهونین شیتو، خوودار، سه ر که رم بن، یه ک ساعات  
 پاشی، قه لبی، سه ردو، سز، مه شغول به دونیای بی نه بات  
 که ی ده بی دل خوش، به زوی مه عشوقی، که ی عیش و، نیشاط  
 تا نه بییه، زوسوای عاله م. بی وجودی زوی بیساط  
<sup>۲</sup>خوزیه م. به و، که س ره ضان. به و، مامه له و، سه وداو، عوقود  
 (نه هلی غار) هر چه ند بون، مه ردانی پز عه قل و، که مال  
 ذه وقی دونیا، دان، به عوقبا، فهوت کردن، رای به طال  
 ده ست شوت بون، نه ز وجود، عاشق به نوری لایزال  
 چو نه غاری بونه، نائیم، بی غه م و، فکرو، خه یال  
 بون له جامی عیشق مه ست و، گوئی نیکنامی ر و بود  
 نه حمه دی کوریش سه گی که، په یره وی نه صحابی تو

۱. به م جوهرش هاتوژه: دله ره م کوشتمی... له بری دله ری کوشتمی

۲. له جباتی خوزیه م به و که س ره ضان، له نوسراویکیاندا، خوزی به هر که س ره ضان... هاتوه  
 که ماموستا هه ژاریش نه ده ی به لاوه جوانتره

هه ر له طفلی شه تلی کردوه حوبی زوی نه حبابی تو  
 شه رطی انصاف قه ط نییه زوژی نه به د، کیلابی تو  
 بچنه نارو، شادبی. پییان، دوشمه نی قولابی تو  
 (با رسول الله ذخیلتی) نو نه جاتن ده، به زود



### دهردی عیشقی

روژو، شه و، ده یکم زه جایه له و بینایی کردگار  
 دائیمنه ن ده که م دو عایه. تا ببینم زویی یار  
 زویی یارم، تا ببینم، شاد. ده بی قه لپی چه زینم  
 دل به ری شوخ و، شیرینم، گول روخی سیمین عودار  
 گول روخی سیمین چه بینه، شوخ و، شنگ و، نازه نینه  
 قیمه تی چاوی تو نینه، ملکی اسلام و، کوفار  
 ملکی اسلام و، فه رنگه نین به های یاری چه له نگه  
 هه رکه، یار، لی دام، خه ده نگه، لی م بزا، صه برو، قه رار  
 لی م بزا صه برو، شه کیبه، ناله نه م، چون عه نده لیبه  
 بی نه، سه رمن، صه د، طه بیبه، دهردی من نا که ن چچار  
 دهردی من نا که ن ده وایه، به که سم نایه شه فایه  
 روژو، شه و، حال م، وه هایه پی م نه ماوه اختیار  
 اختیارم پی نه ماوه، گوشه ی چه رگم بزاوه  
 و، له عیشقی نه و دوچاوه، سوت به ده ن سه رتا، به خوار  
 سوت به ده ن له عیشقی یاری خوین له چاوانم ده باری

شیبھی بارانی به هارنی دائیمه ن، له یل و، نه هار  
 دائیمه ن، نه زه هارده نالم، جان و دل وه ک کوئی زوخالم  
 کوشته یی دو بروی هیلام، نه ی گولی نه غیارو، یار  
 نه ی گولی یارو، عه زیزان ده ردی عیشقی ژو، ته میزان  
 نایه ته کیشان و، میزان، نییه به میزان هه د هه زار  
 خاریج نه ز هه دو، میزانه، تیرله جه رگ و، که زه بانه  
 دل نه و، وه حشی و، نه زانه، یاره صاحبه اختیار  
 هه رکه، صاحبه اختیار بی، مه قصه دی وی. دینی یار بی  
 نه و له سه ر، قه ول و، قه رار بی، زو، ده بیتن ره ستگار  
 نه حه دی کور توش له وانی، دات به بات عومری جه وانی  
 ناخری. دونیات نه زانی، چون ده بیتن روژگار

۲

ده لین

نه ورژ. به هاره

مه که ن، مه نعی عاشقان، عاشق، کاری، دیزه واره  
 هه رچی، عیشق، له دل بیی، بی صه برو، بی قه راره  
 دائیم، له به ر، هیجرانی، ره ننگ زه ردو، لیو، به باره  
 ده، عیشقییدا، سوتاوم، غه مم، له چوار، که ناره  
 له به ر، ده ردو، حه سه رنه تان، گریانم دین، هه زاره  
 گه لو، ده ردان، نه ز، هه لگرت. ساتی ناگرم. قه راری  
 شه وو، روژی ناصه بریم، له به ر غه می، ده یاری  
 دلی من، هیند، له جو شه، نه سرینم، دینه خواری

به گین، به وهی ساکیت بی، بیین ده نگی، به هاری  
 به گولانم، دین صه بوری، سهر، بیته دهر، له خاری  
 مز گینی، بی له یاران. ده لین نه ورو، به هاره  
 هاتن، طه یری ده، ره نگی، جوت به جوت بون، قه تاره  
 نیشتن، له دم، شه تاوان زه ینیکه، چهن هه زاره  
 ره نگانندیان، قوپی و، شه ت، له ههر گوشه و، که ناره  
 گول هاتنه پیکه نینی. نه، به ک، نه، چهن هه زاره  
 هه وری دهره ش ده هاتن، گرتیان به ری، ناسمانی  
 غه می، له دلم، چهن زورن، بابرؤن، ده گهل، نه ستانی  
 له گوره ی ده، شه مالی. له ریژنه ی، ده بارانی  
 کویستان، ما بون، له ته می. هه وه ل مانگی نیسانی  
 به سروه ی ده شه و بابه. گول خوئی داوه، له سانی  
 هه وری ره ش، هاتنه خرؤش، له دامینی، کوساران  
 چیاو، زوزان. سه وزه، پؤش. ده گهل لکی، ده داران  
 وه نه و شه م، چهن ظه ریف دین، گولان، له دم زو باران  
 به که سک و، سور، ده خه ملین، له سهر، جوو، جو باران  
 ده لین نه ورو، به هار هات. مز گینی بی، له یاران  
 له کویستانی ده عه ظیم. هه وری ره ش ده<sup>۱</sup> خرؤشن  
 به، نه خشی ده، به هاری گولان، زه ژ بافته، پؤشن  
 هه ر، وه کو، ناهوی چینی. صه حرا. میسکی ده فروشن  
 له شادی. ده به هاری، چهن، له ذه وق و، له جوشن  
 کیوو، دهر و، دول و، ده شت. پاکسی، سهر مه ست و، خوشن

۱. ده خرؤشن. نه جولینه وه و، له هاتو چودان ده خرؤشن. له حالتی خرؤشان دان واته نه گه رد  
 بی پیشگری کرده وه و، له جیگای (بی) فارسی به و، بوزه مانی حاله نه گه دهر بی ووته  
 فارسیه و، واتای حاله تی پیده دا، نه ک کرده وه:

زه ینی خوّم دا، کوئیستانی. چه ندی، لیّم کرد، خه یالّه  
 گول بون له چوار که نازی. لیی شین ببون هه لاله  
 زه ردو، که سک و، بنه فشه، سور گول و، تافته ی، ناله  
 له به ر، بوئی، وان، گولان. یاران ده بون، بی حاله  
 بولبول له کوئی، مه ست بی. بکا، نه ففان و، ناله  
 له کوئیستانی ده وا، رهند، دلّی نه زه، چه زینه  
 گول بون، له ده م زوباران، جوان ده بون، به په ر ژینه  
 بابین گولان ببین هه ر، که س دلّی غه مگینه  
 نه و گولی ده، دونیا یه وه فایان بو، که س نینه  
 خوشی له بو، وان که سان دلّ به دونی خوش نینه  
 نه و، سوئیسنه ی ساوایه. تازه سه ری هه ل، ده دا  
 خاشخاشک و، گوله میلاق. نه طلّه سی سور، ده به ردا  
 وه نه و شه، پز جفاره، سه ری، له به ردی، ده دا  
 بوئی ده با بای صه با، بولبول بوئی له خوئی ده دا  
 کاری دونیا یه، وه به هه ر نالی به، ویّت ده دا  
 به، لرفه ی، بای شه مالی به سوژی، ده شه و بایه  
 بوئی گولان ده پز ژین، تیکه ل بون، له صه حرایه  
 گول، ده ر که وتن له خاری. ده ریان. کردن، گه لایه  
 نه و، گولی جوان و، ظه ریف، بونه به رگی، دونیا یه  
 یاران مه دحی، به هاری هه رگبیز، له تاریف نایه  
 به هار، هاته سه ر ته ختی. گول پشکوتن، به تاوه  
 ته رزی گولانم زورن، چه ن ته رز، سوئیسنی ساوه  
 موژده، ده نه، بولبولی نه و عاشقی دلّ سوتاوه  
 نه و دونیا یه ی وا، زه نگین وه فای بو که س، نه ماوه  
 چه ند لاوو، جوانی بیر کرد. بو خوئی به فیتی ماوه



بوئی گولان نه زه لگرت، له دهم، جوو، سه راوان  
 هاتن طه یری گه رمیننی، که وتن، له دم، شه تاوان  
 له هاشه ده شالورئی، گز، بهر بونه، هه ناوان  
 فرمیسکم دین به جوته، خویناوم دین، له چاوان  
 له سه سره نی ده، یاری. ده نالم وه ک سوتاوان  
 له بهر، غه می ده یاری. شه وو، روژم خه و، نایه  
 چهن جوامیرو، سوار چاکن، کوچیان کرد، له دونیا یه  
 نه حمه د، نه توش را ده بری، یار، بوت ده که ن دو عایه  
 مزگیسی بی له یاران، جین (جَنَّةُ الْمَاوَايَه)  
 نه و به هاری به، گولزار، بو که س، ده، تاریف نایه



### کوا، مُحَمَّدٌ ص ع شای مه دینه

دل به را، دائیم ده نالم دهم، به دهم شام و، سه حه ر  
 جاری ناپرسی له حال م چاو، عوقابی خوش خه به ر  
 چاو، عوقابی مه جه مائی دوشمنی کوفرو، ضه لالی  
 نوری سیری لایه زالی. کاشفی (شَقُّ الْقَمَرِ)  
 کاشفی قه مبه ر، دونیمی شافیعی (یَوْمَ الْاَلِیْمِ)  
 فاتحی ده ر گای نه عیسی (اَنْتَ لِي نَوْرُ الْبَصْرِ)  
 توی، بینایی هه ردوچاوم، به فیدات که م جیسم و، ناوم  
 هه لگراوه خوردو، خاوم، خواردنم بو ته، زه هه ر

---

سه رنج: ده گه ل نه وه شا. هه مو هه لبه سه کانی (به هاره) به پیتی (ر) نابزینه وه به لام له  
 بهر ناوی (به هار) و، پنجینه کانی هه وه ل که به (رئی) بزاونه ته وه. له پیتی (ر) دا، هیندراون

خواردنم کیم و، زو خاوه سه برو، هوشم لئی بزاوه  
 ناته شی دل و، به تاوه. میثلی شه معی نیو، فه نه ر  
 وه ک، فه نه ر، دل پزله نارم، باری عیصیان بو ته بارم  
 زوسیاوه، شه رمه سارم، من له به ر، (یَوْمَ الْخَطَرِ)  
 من له به ر، یَوْمَ الْمَمَاتِ، دئی که، قابیض بو حه یاتم  
 وا، خه جیل، بی هوش و، ماتم. نامیننی هوش و، خه به ر  
 نامیننی هوش له و سه عاتی. ده فته ری دونیام ده داتی  
 زوح ده گاته جینی نه هاتی. نامیننی مه یلی پسه ر  
 نامیننی مه یلی جیهانم، دیته جونبوش، زوح و، گیانم  
 گه ر، له گیر لاجینی زویانم، نیوی حه قمان دیته به ر  
 نیوی حه ق دینین به زاره، ته ن نه وه ند، ته شنه و، بیماره  
 دل هه میشه انتیظاره (هَلْ یَجِیى مَاءُ الْقَطْرِ)  
 ناخ له بووه، یه ک قه طره ناوه، له وده مه ی دونیا ته واوه  
 شاه و، ده رویش توپه جاوه (قَدْ دَخَلْتُ فِى الْقَبْرِ)  
 تا قیامت قه بره مالم، دین مه لائیک بو سونالم  
 ره بی توی موخبیر به حالم، نه م خه یه، سه ر، زیی خه طه ر  
 نه م خه یه، سه ر، زیی هیلا که ت لیم ده پرسن زور. به شیده ت  
 (قَالُوا مَنْ رَبُّكَ) مه بیت کیت، په رستوتن پیغه مبه ر  
 کیت په رستوه کیتی امامت، مه ذهب و، دین و، که لامت  
 حه شرو، میزان و، مه قامت. بون به یان، که نه و، خه به ر  
 بون به یان که سیری قه لبی سا، خودایه، توم ره بی  
 نه ز بلیم (اللَّهُ رَبِّى) دا، خه لاص بین له و خه طه ر  
 دا، خه لاص بین له و، مه قامه، ناخری دونیا ته مامه

۱. له جیاتی (په ر) (له سه ر) بش هاتوو:

چه معنی نومەت خاص و، عامە، زاھمی حە شریان دیتە بەر  
 دەشتی مەحشەر و، دەبەستن، جوملە مەخلوق صەف دەبەستن  
 یە کەھ زار سال، زا دە وەستن، کە س لیمان ناکا، خە بەر  
 ناپرسی کە س لین حە وائە، دەشتی مەحشەر دیتە، نالە  
 ئاگرو، پۆلوو، زوخالە نامیننی حیلیم و، صە بەر  
 نامیننی عەلاج و، چارە، چەن هەزار کە س بی ژمارە  
 باب لە فرزەندی بیزارە، ئە و، لە بەر، تینی جە مە را  
 ئە و لە بەر، گریان و، شینە، (قَالُوا يَا رَبِّ رَضِينَا)  
 کوا مو حە مە د شای مە دینە بوچ لە مە، نابیی خە بەر  
 بوچ خە بەردار نابیی لیمان سوت جەر گو، قەلبو، پیمان  
 یە ک هەزار سال، حە شرە جیمان کوا، حە بیبی زوی جە شەر  
 کوا، حە بیبی کولتی عالە م (مَا تَقَدَّمْ قَبْلَ) نادە م  
 پاک لە مەحشەردا بووین جە م، بوو زوغال سە مە و، بە صەر  
 بوو زوغال سە مە و، بە صەرمان، باری عیصیان هاتە، سەرمان  
 چاو، کە هە لئایە ن لە شەرمان دە ست لە ئە ژنو، قوربە سەر  
 دستە و ئە ژنو، دا، دە نیشن پڕ گوناھان رادە کیشن  
 خیر و، عیصیانمان دە کیشن، رە بی نە ن کە ی، چاو لە بەر  
 چاو، لە بەر نابین ایشە اللہ چونکو خوی فە رمویە اللہ  
 ۲ (لَا تَقْنَطُوا، مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ) هە م شە فیعە پیغە مەر  
 ئە و، شَفِيعُ الْمُذْنِبِينَ، لە و دە مە ی دۆزە خ، بە تینە  
 دیتە سەر، نومەت بە قینە، نامیننی هوش و، خە بەر  
 پڕ گوناھان دین و، چونە، دە فته ری وان سە رنیگونە  
 (فَافْرَأُوا، مَا تَفَعَّلُونَ قَدْ دَخَلْتَ فِي السَّقَرِ)

۲. لە نو سزاو بە کدا، (لَا تَقْنَطُوا رَحْمَةَ اللّٰهِ) هاتوو، دیارە ماموستا هە زاریش ئە مە ی بە لاو  
 رێک و پیکرە بە لام اعرا بە کە نیک دە چی: (لە بری تینی جە مەر. (سن و، جە مەر) بش هاتوو.

ئەو، سەقەر، ئاگر، گرّىنە، بۆكوفاران زۆر، بەتینە  
 دیتە سەر عالەم بە كینە نامىنى ھۆش و، صەبەر  
 نامىنى ھۆش لە وسە عاتە دى جە ھە ئەم بانگ بەدە كاتە  
 كوانى تارىگ الصلوتە، چاوە رىنى وانە سەقەر  
 جىنى و، مەقامن زە مەھ رىرە بە حشى مە حشەر، زۆر، كە ئىرە  
 باكو تا كە ين فکرو، بىرە، چا كە، بىكە ين موختە صەر  
 موختە ر صەر كە ين بە حشى ذىلەت. ذىكرى حەشرى كولى مىلەت  
 يەك بەزە حمەت. يەك بەزە حمەت ىرىنى صىراطمان دیتە بەر  
 دیتە بەر مان رىنى صراطە، بۆگوننا ھباران نە ھاتە  
 يارە بى بندەى نە جاتە، بۆن شە فىع كە، پىنغە مەر  
 بۆن شە فع كە، تو بەزە حمەت نەن خە يە تارىكى ظولمەت  
 پىن عە طا كە، قە صرى جە تەت (أعطینا طوباً)، شە جەر  
 نە حمەدى كوبرى فە قىرە، حەق تە عالادە ستگىرە  
 بارى عىصيانى كە ئىرە، بو كرە تە، ذىكرى سە حەر



### زازی خۆت بۆ كەس مە بىژ

دل بە را، تا كەى خە جەل بى، دل لە بەر، دەردى درىژ  
 تۆ خودا. زە حمەت لە دل بى. بەس بە ناحەق خۆين بىژ  
 بەس بکە قە تلى ئە سىران، تۆ، بە وان پە يکان و، تىران  
 يار، مە كوژ، ھىندە فە قىران، ھەر چى كوشتت زوى بىژ  
 ھەر چى كوشتت زوى وە شىرە، خو پلىنگى. سام شىرە  
 حورى و، زىبا و، دلىرە، ئاگرى عالەم، بىژ

ناگری پرتین و، تا به، پز به تین و، پز عه ذابه  
 هر که سئی دی. بوئی که بابه. سوت بو، به وناری، له میژ  
 سوت بو، به ناری زور، به تین یارا، به عیشقی شای ئه مین  
 سا تو، وه ره حال م ببین، نیتر به من ژار او، مه چیژ  
 به س بچیژه پی م زه قومه، طالع می من زشت و، شومه  
 به حر ی خونیین دی، له ژومه، دل به مه ودای تیغی تیژ  
 دل به دهردانی شه لاله، هر که، دی خه سته ی خه یاله  
 باک نییه. هیچ قیل و، قاله، بو چیی یه تی. روژو، نویژ  
 بو چییه، اسلام و، دینه، چونکه بو که س ژوحم نییه  
 کاری ویم، هر قه تل و، خووینه، عاشقان سهر مه ستو، گیژ  
 عاله می مه ست و، مه جازه، نین له عیشقی راست، بازه  
 طالبی عومری درازه، مال دوست و، گیژو،<sup>۱</sup> ویژ  
 مال دوستی صه رف و سووده، نه نده رونی بی وجوده  
 وه ک ته نور، خالی له دوده، پزله ناگر، نان بریژ  
 وه ک ته نوری پزله تینه، هر، ده سوتی چین به چینه  
 عاشقان دل پز برینه، بوئی له جان و، ژوح بریژ  
 شیبهی خاشاک و، غوبارم، چاوه زیی پابوسی یارم  
 حه وجی، نین دادو، هه وارم، ناله نال و، قیژه قیژ  
 نه حمه دی کوری هه ژاره گه رچی پیت نین، اختیاره  
 ده ردی دل په نهان بداره، رازی خوت بو که س، مه بیژ

۱. له دوسی نوسراوه داله جیانی گیژو، ویژ (که ژو گیژ) هانوو:

۲. له بری نان بریژ: (سن بریژ) بن، هانوو:



## راهی عشقی

خوش به حالی عاشقانی دل له سر ذه وقی، کنوس  
 باک نه بون هه تک و، مه لامه ت، قه ط نه ترسن، من خدوٹ  
 دهست، له سر هه لگرت، له، بو (لات) و، (هوبه ل) (عوزا) و (یه غوٹ)  
 نه صلی عاشق وا ده بی، نه ک دل به حیله و، چا پلوس  
 هه رده مه، ده ر به ک خه به ر، هه ر له حظه بو به ک ده ست بوس  
 سه ر، به قوربانی که سیکی تاله دونیا. زینده بی  
 یاری نه وه ل گرت به جان، تا سه ر، به دل بوی به نده بی  
 نه ک هه مو زوژی له نوو، با دیگه ران له ب خه نده بی  
 ته ن به ک و، دل صه ده زار، فکرو، خه یال، په ژ گه نده بی  
 هه ر که سیکی دبت به چاوان. نیم سه عات با هه م جلوس

تی بینی: (۱) له چن شوینا شیخ نه حمه د پیتی (ث) و (ص) ی کردوته هاو قافیہ ی (س) و  
 سه ر به نده کانی پی گر توو، دیاره ووشی هاو پیتی ده ست نه که و توو، ده گه ل نه وه شاله باری  
 عه روضه وه نه م کاره زور په سندی نیبه، به لام نه مرو، زور به عه یب دانا ندری و، ره نگه هیندیک  
 که س به هونه ریشی دا، بنین.

(۲) له نوسراوه به کدا، له جینگه ی نه م سه ر به نده (فه ضلی حه ق ده ر سه ر، چو فیل و،  
 مه نگه نووس فه ضلی حه قه نه ک کولینگ ده ر سه ر چو... هاتوو (۳) له دو نوسراوه دا، له جیی  
 ووشی له صه قی، عاشقان، نوسراوه، ناوی وی مه کتوب له صوفحنی عاشقان، یان له صه حفی  
 عاشقان (۴) له نوسراوه به کدا، له جینگه: طالبی روی نه و جه وان. ژو، به رده ری صانع  
 ده بی... ناوا هاتوو طالبی زوی نه و جه وانانی مه هی ساطیع ده بی، (۵) له نوسراوه به کیانا، ل  
 ژیر نه م پینجینه دا (گه ر، به ریش و، خایه بایه... نوسراوه، نوسخه ده رنه زدی مه لاجه سه ن) دا  
 است، وه نیلا ثوفتاده است: (۶) له نوسراوه به کیاندا، هه لبه سه کانی: گه ر به ریش  
 بابه.... که و تونه ته پیش هه لبه سه کانی (که رد ده گه ل موسای عیمران وه عده خه لاقی غه فور.  
 (۷) له نوسراوه به کیاندا، له جیی. گه هوه ره ی مورده ی صه بیان: هاتوو گاهواره و، مه هدی  
 صیبان نایی، بی شین و، گرین:

هه ره وی روژی که من خولقام، له سه ر مولکی زه مین  
ده ربه ده ر، سه ر گه شته بوم، ده ر راهی جانان دل غه مین  
شیهی قه قنه س. دل به جوش و، زاری و، دیده، نه مین  
قه ط نه بوم توشی طه بیبک میثلی (لوقمانی) نه مین  
بیی، بکا ده رمانی ده ردی، بی ده وایبم بالخصوص

تو، له دونیایه ت نه دی عیشقی ده گه ل (مه جنونی) کرد  
یه کی وه ک (صهنعانی) چون روسوا، له دونیای دونی کرد  
ئیک وه کو (فه هادی) همزای. سنگی (کوی بیستونی) کرد  
(وامیقی) خویشخورو، کوی قاف، هه مزه هی هامونی کرد  
میش وه کو، وان، زه هر نوش و، خاکی پای جانانه بوس

بمری عاشق چاکه. نه ک ده ر، زاهی عیشقی، ناته و او  
په ری کاه و، دانه یی خه شخاش، جیهان بینتیه چاو  
رؤزو، شه و، بو دل به ری خوی ریک بسوتی دل، به تاو  
عه قلی و، که م. عیشقی و، تیزمه خلوقاتیش و، به داو  
با خودا، به و عاشقان ده ی سه بری (نه توبی) نه موس

زاهی عیشقی زور گرانه، خو، له کن، نه هلی نه ظه ر  
یه ک نه وه قه ط سه ر نه پیچی نه ز قه ضاو، نه ز قه ده ر  
جان و، دل، ته سلیم به جانان که ی، به بی خوف و، خه طه ر  
خوت بکه ی ته فویض به یار، نه ز، ماسیوا، بی، بی خه به ر  
نه ک به دل شیهی نورو، عه قه ق و، ده م، چون خروس

مه خلوقاتی نه ز ده بینم. عاشقانی بیس و، که م  
هه ر یه که، بو خوی به ره نگی، دای له حه رفی عیشقی، ده م  
چی حه قیقی، چی مه جازی، نیش و، نوش و، زه هرو، سه م

۱. قه لبی عاشق وا، بسوتی شیبهی کوره ی دهر دو، غم  
نه ک به چاو مه ست و، غرور، نه ن فره یبه چون که باشی<sup>۲</sup> عوس

روح و، جانی من فیدای نه و، نه قش و، له وحی سینه بی  
سینه یی، بی رازو، غه یبه ت. دور، له بوغض و، کینه بی  
ظاهیره ن کافر، به باطن، گه نجی دهر گه نجینه بی  
نه ک له بو، زهرق و، ریا، پوشیده با په شمینه بی  
یان به دم طالب. به دل چون (پیله نه ن) با (نه شکه بوس)

هه ر که سی عیشقی وه دست کهوت؛ با نه کا، همرزان فروش  
نیک و، به د، هه رچی وه ره یی بی، دهر، زه هی جانان خه موش  
ظاهیره ن، زه هری (هه لاهیل) بی، مه ترسه، لیبی بنوش  
وا، ده گه ل نه فسی به، دوژمن، سه ر به تاب و، جه نگو جوش  
وه ک (علی المرئضی) کرد، به ر، دهری (قه لعه ی غه موس)

هه رله نه وه ل تا به ناخر چه نده ها. بون پاله وان  
صاحبی تیپ و، سوپابون جومله با گورزی گه ران  
طالبی جه ننگ و، جیدال. شه رار له سه ر ملکی جیهان  
چی ده گه ل نه فسی بوه دوژمن، جه ننگ ده گه ل نه عدای نیهان  
خاکی پای نین (روسته م) و، (گورشاسب) و، (گوده رز) و، (طوس)

چی به ژاست مه ردی زه هه با، جیفه ی دونیا چکار  
گه ر به ظاهر مه یل بکا. بو صه رفی مسکین و، هه ژار  
باطینی خویشی جگه ر خوژ بی، دهر ون پرده ردو، ژار  
جایی مینه ت بی، بلتی نه ز عاشقم له رویی یار  
وه رنه، چی حوتی دونیه ی بی. دهر حه قیفه ت نه و، یه ثوس

۱. له دو نوسراوه دا له حیاتی (قه لبی عاشق و بسوتی) ... (من له پشینان وه هایست قه لبی عاشق  
پژ له غم

۲. له نوسراوه که ی میرزا عه زیزدا، (که باش و عوث) هاتوه: خاوه ن به رانی به ته ماع و سامان  
داره.



ایه ک له نیشانه ی ده عیشقی، وایه نه و دیوانه بی  
 بو جه مالی یاری خوئی، نه ز ماسیوا، بیگانه بی  
 ظاهره، باطین ته عه لوق نه و، به هیچ نه شیا نه بی  
 عاشقی شوعله ی چراغ، ته ن سوخته چون په روانه بی  
 به لکو لایق بی به جانان. خاکس زبیری نه عل بوس

یه ک له نیشانه ی ده زاهیدی نه وه نه ی ذالکمال  
 بی وجود بی خووت له کن هیچ، لاف نه ده ی له وه جدو، حال  
 نه ک به عیلمی شه یطه نه ت ماهیر، له بو جه ننگ و، مه قال  
 ۲ شاة بی (فی جلد ذنب) نه ک غه نه م جه لد، ذنب مه نال  
 هه م چو خبیزیری موضبیر، که لبی عه فور، شه زاری روس

ظاهره ن صوفی، به باطین، که و ده نی عاصی، که له ک  
 (حیة فی جلد حوت) ماره، ده رپوستی سه مه ک  
 بو طه ماعی گه شتی هه فت نه رضان ده که ن، تانو فله ک  
 ده ر حه قیقه ت نین له بو، وان هیچ نه بواب و، ده ره ک  
 شکلی ناده م، دل چو، ده جال، ضال و، گومراه و، به نوس

عالمی عیلمی رسوم، به رحالی عوشاقان به خیل  
 زاهیدی زوهدی ریا، گومراه، ده بیستن بی ده لیل  
 عابیدی غه ره به طاعت. مونکیری قه ولی جه لیل  
 هه ر که سی زایی له خو، ناخرده بی نادیم، ده لیل.  
 چی به یار عاشق نه بی. نه و، موفلیس و، قانیط، به نوس

۱. له جیاتی (یه ک له نیشانه ی ده عیشقی... له نوسراوه بیه کدا: (بو نیشانه ی عاشقی پیویسته نه و دیوانه بی) هاتوه هه لبت ماموستا هه زاریش نه وه ی به لاوه راسته:

۲. له شوینی نه م کوته هه لبت له بزیک نو سراوه دا (شاتی فی جلدی ذنب بی و، بیه، په ذخور فی المال هاتوه: نه وه ش به لای ماموستا هه زاره وه جوانتره:

۱) (ایبسی ر اوه ندی و) به لعم (عالیمی عیلمی ژسوم  
 ژاسیخ و، ماهیر له مه کرو، که یدی ایلیسی ظه لوم  
 زیج و، ثوسطور لاب و، ربوع و، مه مزو، نه عداد و، نجوم  
 میشل و، مانه ندیان نه بون. غه یره ز، ره سولان دهر، علوم  
 چونکه ئینکار بون، نه بون واقیف به نه سراری فدوس  
 نه هلی عیلمی بی عه مه ل. ده م، واعیظ و، دوره ز حه قن  
 طالبی حیل و، حه رام. شیبهی نسورو، عه قعه قن  
 هم نشینی ظالمان با جه ورو، ظولم و، نه حمه قن  
 چونکو عاشق نین به مه ولا، وان له عیشقی دلره قن  
 تاکیلی لاشه ی بیغال و، ذیبسی ثوستوخوان کروس  
 چونکه دونیا ناخره عالم، گه ژا. سه ر فیعلی به د  
 عیلمی عالم، بو طه ماعه، نه ک له بو، وه جهی نه حه د  
 صوفیان دهر جوستوجوی عوجب و، ریا، کیبرو، حه سه د  
 لیک نه مین نین، قه ط چجار، خوشک و، برا، باب و، وه له د  
 حاکمان طالب به جه ورو، ظولمن شیبهی (فه یله قوس)  
 به عضی مه خلوقات ده بینم. دینه روی وه جه و، نه ظه ر  
 په ک، په که، به یت و، غه زهل، نه شعاری پیشینیان له به ر  
 دین، له نیوخه لکی، ده خوینن، اعتیقادیان، بینه، سه ر  
 نین ده غه م به د نامی خودا، رورگار خوش بچته سه ر  
 قه طبعه ت نه ز دامه نی یار، سه ر، له به ر ناکه ن روئوس  
 عاشقی، به نگ و، شه ژاب و، ژه قص و، قه والی نییه  
 طه بعی کوشت و، حه ملی نه ثقال: مل به نه غلالی نییه  
 دانیسی عیلمی عه زازیل، ژه سمی نه قالی نییه

۱. له جیاتی نه م له نه هه لبه ته: (هم چو راهه ندی و به لعم عالمی عیلمی ژسوم) نوسراوه، ژونه  
 به لای ماموستا هه ژاره وه باشتره:

نه و، به نه زدی خاصی مه ولا فیعلی ده جالی نییه  
 ۱) با، هم مو، دوژمن طه مه ع، که م کا، له سه ر نه عضای نفوس  
 راهی عیشقی. نه، به ژه ئیه، به ل به سه عیبی بی شتاب  
 نه، به ماله، نه، به طاعت، نه، به غیرفان و، نه واپ  
 نه، به عیلم و، نه، به فیکرو، ژه مزو، نه عدادو، حساب  
 عیلمی قال نین، ده فته رو، ده رسی نویشته ن، ده ر، کیتاب  
 فه ضلی حه ق ده رسه ر به کاره نه ک به فیبل و مه نگه نوس  
 راهی عیشقی راستی و، ته سلمی یه، ده ر، راهی دوست  
 نه ک به عقل و بزیده زانی و، (مهنته شا) و، که شکول و، پووست  
 نیک و، به ده رچی وه ری بی، ده ر، ره هی جانان نیکوست  
 خوژیهم به و که س دل و، جان داده، سه ر، ده ر، راهی اوست  
 نه ک له ری بی یار، نائومیدو، دل له عیشقی ساده لوس  
 عاشقی به یت و، غه زه ل، لاف و، گه زاف و، گه ف نییه  
 پرچ و، ته وه رزین و، مه طه زه ق چه نگ ونای و، ده ف نییه  
 خه رقه یی په شمینه پوشیده، عه صا. ده ر که ف نییه  
 مه سستی و، مه غروری و، طه عنه زه نی و، عه فعه ف نییه  
 لیّت موعه یه ن بی، وه ها نابی له بو که س زای خلوص  
 چه ن هه زار، ته قوا و، طاعت، چه ند هه زار عیلم و، عه مه ل  
 چه ن هه زار. نه و رادو، نه ذکار، چه ند هه زار، میثل و، مه ته ل  
 هیچ نییه، ده ر، راهی عیشقی دل نه بی اخلص ده گه ل  
 زانینی زور، بو طه مه ع، دینت ده خاته نیو، خه له ل  
 ماسیوای اخلص له کن یار، نایه نیتن به ک فلوس  
 یه ک له نیشانه ی ده. مه عشوقی نه وه، یه ک ره نگ بی

۱. له نو سراو به کیان دا ناوا هاتروه. (با، هم مو دشمن طه مه ع ته رکی کا. سه ری نه عضای نفوس)

باغهم و، دهردت، شهریک، با شادییهت هم ره ننگ بی  
 هه روه کو تو، بوی ده سوتیی، بویش له بوت، نه و به ننگ بی  
 وه قتی عه یشت. شادبی وه قتی غه مت دل ته ننگ بی  
 لایه فی مه عشوقی عاشق بی هه نا. (بوم العَبوس)  
 یه ک له نیشانه ی ده، ده رویشی، نه وه قانیع ده بی  
 طالبی زوی نه وجه وان، زو، به ر، ده ری صانیع ده بی  
 له شه زو، شوران به ری. له فیتنه تان مانیع، ده بی  
 گوئی له قه ولی که س نییه. بو قه ولی حه ق سامیع، ده بی  
 ناوی مه کتوبه. له صه فی عاشقان (خاص الخلوص)  
 شه رطو، اقرار بی هه تا زیندوم له سه ر ملکی جیهان  
 ته رکی طاعت پاک بکه م. هه رچی به ظاهر، نه ک نیهان  
 انه کل ونه وم، وشور بی زور، گوفتار بکه م باروح و، گیان  
 گه ر، به بی شه رعی، نه بی، روزه و، نه مازان، که م، زیان  
 نابسم کافر له کن ده م. واعیظی دل چابلس  
 گه ر، له بو. ایمانه طاعت، غه یری کوفر م نین چکار  
 گه ر، له بو، جه ناته طاعت، نامه وی جوز، قه عری نار  
 انیم خه دیمی طاعت و، ته قوایه نه ز پابوسی یار  
 روساوا، به د نامی دونیا، نامه وی ناموسی، عار  
 توبه له و، زوهدو، ریای پر عوجب و، پر کیبرو، نحوس  
 مه ذهب و، میله ت، له بو عوشاق نییه، جوز، روی یار  
 عاشقان غه یری جه مالی یار، چنا که ن اختیار

۱. له جیگیای تم له ته له بز یک نوسراوه دا تم کوته هاتوره: (خواردن و خه و که م بکه م ناراده  
 هینم جیسم و جان)

۲. له نوسراوه یه کدا تم نیوه هه لبه سته ناوا هاتوره (طاعت و، ته قوایه ناکه م تا بیوسم پای  
 نه یار: دیاره ماموستا هه ژاریش نه وه ی به لاوه بانسره:

روژو شه و بو روئیه تی جانانه، خوئی دهر، اینتیظار  
غه پیری وی با نارو، جه نه ت، کوفرو، ایمان نین چکار  
نابه وی چی، نه فعی نه فسه، جوز ضه رهر، شه ری نفوس

مه جلیسی نه ز، جاهیلان قه ط، نابئی، بی جه نگ و، برین  
گه هوه ری موردده صه بیان، نابئی بی شین و، گرین  
ئاخوری نه ره حیماران نابئی، بی، قوله و، زرین  
هم نشینی یاری به د، خو، ناقصی دونیاو، دین

ژوسوا و، به د نامی دونیا، چی به به دخوه هم جلوس  
که رد، ده گه ل (موسای) عیمران وه عده خه لاقی غه فور  
(وادیه، نه یمه ن) بیا تا بییه ژوی وه جدو، حوضور  
ئیکی وه ک نه محمد له عمرشی نه قشی نه عله ن کرد، ظهور  
غه پیری یار طالب نه بو، بوئه به زویی چووه، حوضور  
نه طه له ب کرد، روئیت الله نه و، به بالا هم جلوس

چونکه نه ی بوو، صه برو، تاب کرد، عمرضی ره بی عه یب پوئش  
رَبِّ اَرِنِی گوت، وه لاکین (لَنْ تَرَانِی) هاته گوش  
طوری شفق کرد، له وحی نایه ت، با (خضر) کرد سه عی و، گوش  
هیچی قه ط بو پیک نه هات، نه و، چونکه نه ی کرد، فه هم و، هوش  
اعتیقاد نین به جوز عبشقی، نه وه کول. زای خلوص ■

(نه هلی غار) هه رچه نده بون. پیرایه یی عه قل و، شعور  
ده ست له دونیا شوستبون عاشق، به نه لطافی غه فور  
چونکه اخلاص بون به عبشقی، وان به دل چونه، حوضور  
بون له جامی عبشق مه ست و، باده یی که یف و، سورور

ذه وقی دونیا، دان به عوقبا، نه ومی، غاران هم جلوس  
گه ر، به زیش و، ..... بایه سابریین سه ردار ده بوو  
گه ر، به صه برو، بار که شی با جینسی .... موختار ده بوو

گهر به حيله و، دانيشي با ريوي صاحبه كار، ده بوو  
 گهر به سياحي و، بيداري بايه گورگ، كه رامه تدار، ده بوو  
 غه بري عيشقي خاصي آلته (لا أرى) راهي خلوص  
 مه ردوماني، باطني بين لاده داتن، دل زي خه لق  
 خوي ده كا په نهان به ظاهر، كيسوه تي جامه يي ده لق  
 زوسواو، شهرمه زاري پيشي چه شمي عامي خه لق  
 مه قصه دي صدقي مه قامه نه و، به نه زدي (باري فلق)  
 مه رنه بهي حق اليقين هه ربوي خاصه بالخصوص  
 بشنه و، نه زمه نيه كه ده ديته نه ز جه نبي (رب العالمين)  
 يا عبادي ان عرشى فى فئواد المؤمنين  
 قال (نحن اقرب اليه من حبل الوريد) منه مبين  
 فاعبدوني لا اله الا أنا حق اليقين  
 عاشقان گوفت (لى مع آلته) ما، فه ديميم به حدوت  
 نه ي دلي سه رگه شته يي، نه بله ي ضه عيفي نابه كار  
 قه ولي جانان نابي حالي، تاله چاوان خويين فووار  
 پيشه وايمان خويين دلي خو، كرده قوتى انتيظار  
 اخوزي من گورگين سه گيك بام، كه وته په رده رگاي يار  
 سه ردو گهرم و، زه جرو، ضه رب و جار جاره خاك بوس  
 يا خودا، هه ركه س له ريبي عيشقي سه ري خوي برده پاش  
 خواردني خوييني جگه ر، خاري موغيلان بي، فه راش  
 عومري (خضرو و)، كاري (شمر و)، (ساميري) بوي بي مه عاش  
 سه عيي (نه فلاطون) نه ره سطو، لو قمانى عيلم باش  
 كاري نه نگو، جامي سوزه، پرشته بوي، تيل، (جالينوس)

۱. له نوسراوه به كدا نه م كوته هه نيه سته به م جوزه هانزوه (خوزي من گورگين سه گيك بام  
 پاسده ري ده رگاهي يار) ماموستا هه زاريش نه وه ي پي باشتره:

کوږه نه حمه د سه رله سه ننگ ده، تو گوتت من عاشقم  
 راست له زېي عيشقې ده چه م، دهر، راهی جانان صادق  
 خود، نو ما هه ستي، ببیني وا بزنانن لایقم  
 بی وجودو، که مترین مه خلوقی به نده ی خالق  
 صد هه زار، عیلمم هه بی. نابم، به خاکی پای خروس



### که لبي دهرگای چوار یارم

دل هه میسه مه ی په رسته، بومه یی جامی ره حیق  
 بی، خودو، چه یران و، مه سته، باده نوښی فی الْحَقِيق  
 فی الْحَقِيقْت باده نوښه، دل به ظاهیر مه ی فروښه  
 نه و، له باطین دا، خه موښه، بو خه یالاتی عه میق  
 بو خه یالاتی عه میق و، فیکری باریک و، ده قیق  
 هاته مه یدانی چه قیقی، ذره ذره وه ک ده قیق  
 وه ک، (ده قیق) ه زان قیاسه<sup>۱</sup>، چاکت دانا. به و، نه ساسه  
 فکری دانا، وه ک نه یاسه بوون، به خه شخاش و، سه وبق:  
<sup>۲</sup> مه عشوقه بو ه مه غزی فه رقم، ناگری گرت ته حت و، فه وقم  
 ناری عیشقت بو. به ته وقم. هه لگراوه ک مه نجه نیق  
 (ناری نمرود) بو (خه لیله) سا لمی، حوکمی جه لیله  
 فکری عالهم، قالو، قیله، جانو، دل لهو راغمریق

۱. له حیاتی چاکت دانا به د قیاسه، (داندراوه به و قیاسه) له بزنی نرسراوه دا هانووه  
 ۲. له بری (مه عشوقه بو ه مه غزی فه رقم) (یادی یاره مه غزی فه رقم) یان یادی تویه مه غزی  
 فه رقم هانووه) دباره ماموستا هه زاریش نه وانه ی به لاره بانشره: وه ک سه وبقه مه غزوز فه رقم ناگری... قاضی سنو و.  
 نووسراوه کی خوم (سه وبق) قاوت:

مونغریق بون ئەهلی حکمەت. بۆ خەیاڵی دەرکی قودرەت  
 گەینە تەعطیل و، موشەقەت وان لە بوطلانی حەذیق  
 عاطل و، باطل خەیاڵن. حکمەتی (چە قمین) مەئالن  
 مە کرو، قەولی وان. بەتالن. کینی دەزانی ریی حەقیق  
 ری حەقیقەت بوو، لە ناغاز، خۆم بە تەصدیق و، بە ئاواز  
 دینی توّم هەلگرت بە دلخواز، هاتمە سەر جادە ی طه ریق  
 ئە م طه ریقە عیشقی توّیه، لە دەتێ ئە ز دەوقی توّیه  
 قومری ئاسا. شەوقی توّیه، بوو بە زنجیرو، رە فیق  
 بو، بە زنجیری سە عادەت، هەردو ئە لفاظی شە هادەت  
 ریی ئە جاتە بۆشە فاعەت، خە طی ئە عمالی نە میق  
 حوجە تی دە ستی یە مینم، عیشقی توّ، سە رمە شقی دینم  
 بوّم، سە یدی. بو، یە قینم، زۆری بازاری عە تیق  
 زۆری ئە وەل چاک دەزانم، خۆم فیدات کەم زوح و، جانم  
 جارێکی خوینی رەوانم، بیته خواری، وە ک عمیق  
 وە ک عە قیق و، دورو، یاقوت، نوطقی توّیه لە علی یاقوت  
 دانە یی ئە لماسی ناسوت، تاجی سولطان را، یلیق  
 دوری تاجی ئە نبیایە، جە و هەری کە نزی عە طایە  
 مورسە لان را، پیشە وایە. جوملە عالەم را شە فیق  
 توّی شە فیعی کولی عالەم دوری یە کتای نە سلی نادەم  
 بِاللّٰه هەر توّی خە تمی خاتەم، بی میثال و، بی رە فیق  
 بی رە فیق و، بی میثال، توی حە بیبی لایە زالی  
 حوبی تو، بو، حە ق مە ئالی، خە لقی کرد جوملە فە ریق  
 فیرقە، فیرقە زۆری میزان، نیک و، بە د، وامات و، حە یران  
 بۆ شە فاعەت دینە جە ولان (إِرْحَمُونَا، یا صَدِيقُ)  
 (یا صَدِيقِی)، خواری، زارم، گەر، گوناو و دەنبە، بارم  
 کە لبی دە رگای چوار یارم، (یا، حَبِيبِی یا وَفِيقُ) ■  
 وە فقی توّیه حیفظی زوحم، لوطفی توّ مایە ی فتوحم



غه رقی نیو (طوفانی نوحم) هام، له ناو ده ریا، غه ریق  
 من حه ریقی عیشقی یارم من نه سیرو، غم گو سارم  
 بی ته ره حوم صه عبه کارم، جه رگ و، دل. له و زا، حه ریق  
 له ت له ته، نیوی ده رونم. شه رحه شه رحه. ته ن زه بونم  
 وا، له ده هشت، بی سکونم، ضه یقه صدره، جان (یضیق)  
 ضه یقه تی هیجرانی تومه، زه عفه رانه. ره ننگ و، رومه  
 پیم نه ماوه. عارو، لومه. (حاش لاله لا یلیق)  
 لایه قی عه فوو، عه طایه. زوی له قاپیه ی موصطه فایه  
 کوره نه حمه د، بی به هایه، ته ن ضه عیف و، جان ره ریق



### نوش بکه بن گاسا دهاق

انایه، جه وابی دلّبه ری، سوتام. له به ر، ده ردی فیراق  
 هه ر، تا کو بر وژی مه حشه ری، په رداد، له ده سستی احتیراق  
 هه رداد، له ده سستی مه هزوان، سه رخیلی پولی ناهوان  
 دو تاقی قهوسی نه بروان. وان گوت گه لو (شدو آلوثاق)  
 وان گوت به عیلی زه نگیان، قایم بکه ن، وان به ند بیان  
 دو طاسی قهوسی هیندیان. تال کرد، لهن عیش و مذاق  
 لیم تال بووه، عیش و نیشاط، ده رچو، له ده ستم پیی نه جات

سه رنج: له سه ره وه ی نه م پارچه هه لّبه سته وه، نوسراوه ده رحاری نویشته شود. ۱۳۲۲ هـ - ق  
 یاد گاری ده رویش مه لا نه حمه د. که رکوک. واته کانتی نه م پارچه هه لّبه سته. به ده س مه لا  
 نه حمه د. ده رویش بو یاد گارو، بیره وه ی له شاری که رکوکمی عمیراق نوسراوه بزوری کوچی  
 حه ضره تی زه سول ۱۳۲۲ بزووه، نه وه ش بلین نه م نوسراوه به، نه نیا له ده سنوسه که ی خوالی  
 خوشبو، میرزاعه زیزی میرزا باولی (تور که مانکه ندی) بو کانا هانووه وبس: (که لبی دمر گای چوار یارم)  
 ۱. له نوسراویه کیاندا، له حیاتی نایه.... بابی جه وابی... هاتووه

خَيْرٌ بُو، گه لو، یارم. نه هات، برژام، به ده ردی اِشتیاق  
 برژام. له بو ذه وقی ویصال، نه مان قه رارو، سه برو، حال  
 نه و پروخه قیبی شه رچه پال<sup>۱</sup>، لیم هاته، سه رکوفرو، نیفاق  
 لیم هاته، سه رفیسق و، فجور، له و یاری جانی خصمه، دور  
 هانام، به تو نهی شای صبور، کهی بین به یاری جان، مولاق  
 کهی بین، به جانان، هم نشین، سه رمایه یی دونیاو، دین  
 پی شاد بی قه لبی چه زین<sup>۲</sup> پی نوش بکه ین (کأساً دهاق)  
 بین نوش بکه ین، کاسهی شراب، دمرچین لغاری (ذالْعَذَابُ)  
 سا کین بی دل له و شه هاب، ذووقی چه میم ناوی غه ساق  
 ذووقی چه میم و بزه هرو، سه م، چمی میحنه ت و، نه ندوه و، غه م  
 قه ریاد. خودا. وندا، چکه م، له و نه فسی پزغه درو، چه ماق  
 له و نه فسی شومی حيله ساز، مایه ی فتورو، فیتنه خواز  
 نه و خائینی نه هلی مه جاز. (فاحفظنی منه یارزاق<sup>۳</sup>)  
 (وارزقنی من خمر الجنان) نه ی پادشاهی موسته عان  
 شادن بکه، یاره ب نه مان، به و، زا کیبی مه رکه ب بوزاق  
 به و هرا کیبی بوزاق به دست، به و، شه هسه واری دیده مه ست  
 به و، شاهیدی روژی (الست) صاحبه وه فاعه هدو، میثاق  
 صاحبه وه فاعه هدو، قه رار. شوخ و، شه ریف و، نامدار  
 من عاصیم و، عیصیان بار. (فَارْحَمْنِي). یا، ته نها و، تاق  
 (فَارْحَمْنِي يَا رَبَّ الرَّحِيمِ. فَأَحْفَظْنِي مِنْ نَارِ الْجَحِيمِ)  
 گهر، من نه کهی تو دل موقیم. نابن به جاریک ایتفاق  
 نابن به جاریک، به رقه رار. نه و، نه فسی شومی شه رمه سار  
 قه ط فیعلی چاک ناکا، چجار. الا نه بی ته کلیفی شاق  
 الا نه بی ته کیلفی به د، په نا به ذاتت یا نه حه د

۱. له جی پی چه پال. جه مال، نوسراوه:

۲. بین له حیاتی پی له نوسراوه کهی میرزا عه زیزدا نوسراوه:

۳. له نوسراوه به کیاندا له شونی فاحفظنی منه یارزاق: بزو، زا کبی مه رکه ب بوزاق: نوسراوه:

نه فس و، هه وا، لیم نایی ره ده. هه رمن ده گیرم، ده رشیتاق  
 هه رمن ده گیرم، بی خه بهر، وه نیه، له هیجرئی بچمه ده ر  
 هه و ساریکی، خستومه، سه ر میثلی حه میرم ده ر، نوهاق  
 میثلی حه میرم سال و، ماه، ده ر، زیری بار گوم که رده، زاه  
 موذنیب و، عاصی و زوسیاه. نه هلی مه ضه لات و، فه ساق  
 نه هلی مه ضه لات و، ضه لال سه ر کرده سه ر، عیشقی به تال  
 دل کرد به خانه ی به د خه یال. ده ر، ناخیره ت بو م نین خه لاق  
 ده ر ناخیره ت بو م نین، چچار، هانام به تو په روه رد گار  
 وه ک من نییه<sup>۱</sup> رژدو، غه دار. له حو کمه تی شام و، عه راق  
 وه ک من نییه صاحبه خه طا، نه فسی به ذه نبی (قَد اَتی)  
 (فاغفر لنا یا ذالْعَطَا، مِنْ نَارِ، اِنْسِی لا، اَطَاقُ)  
 له و ناری پر تا بیش و، دود. نه ی صاحبه بی احسان و، جود  
 به خشی تو عه بدی بی وجود، با ناله بی سه دری عوشاق  
 نه ی عاشقانی بی موراد، ده ر، زاهی مه عشوق زه نج به باد  
 چی غه یری یار، وه هم و، فه ساد، نه ی واله بی، حه ی، فه ردی تاق  
 واله بی هادی و، نه صیر. نه و، (کا الْعَجُوزَه ی) بو کی پیر  
 عالم، له به ندی وی نه سیر خو ز گم به وه ی زوی دا، طه لاق  
 خو ز گم، به وه ی نه هلی ایمان زو، دهستی هه لگرت لهو، زه مان  
 له و ز ا حیله ته ی بی نه مان. جار یک ده کا، دمسی اراق  
 خوین زیز له عه ینان میثلی زه هر، گه ر قه رح زیز بی نیصفی شه هر  
 دایم به خه شه مو، قین و، قه هر، که ذابه نه ک نه هلی سه داق  
 صادق نییه نه و کا ذیبه پوچ هه رچی نه و پیئی طالیه  
 احسان له: کن وی هاریبه. مایل به نه فس و، استیراق<sup>۲</sup>

۱. له نوسراوه که ی خو م، میرزا عه زیزدا، له جیاتی (رژد) ره ده، نوسراوه:

۲. له نوسراوه په کیاندا. له بری (استیراق) واته گوی بونه فس راگرتن و، به گوی کردن: نیشیراق (انشراق) (واته وه جدو، له خوده رچون، که پتر نه م حاله ته له دوا ی بیستی، سه ماع و، ناهه نگی تابه به تی کومه لی ده رویش و، صوفیدا. ده ست ده دا) هانووه:

نه حمه دی کور: تا که ی وه ها، نابی له ده ست شه یطان، ژه ها  
نه فسو، ههوا وه ک نه ژده ها، تابع به گومراهی و، شیقاق



### عیشقی شای ناخرزه مان یان، صونعی ذاتی کردگار

من له، داخو، چه سزه تی تو، نه رضو، ئاسمان پی بو تنگ  
انتیظاری روئیه تی تو، برد، له روم، نه لوانی ره ننگ  
برد، له قه لبم عه قل و، فامه، جه ایشی حوبت زور، به سامه  
دینی و، دونیای لی ژفامه، دوشمنی ته ژ ده ست له جه ننگ  
جه نگی و، سیلاح ته واون، نه و، له قه تلان زور، به داون  
دل به تیغی وان بژاون. بی ایمانن وه ک فه ره ننگ  
وان، نییه زوحم و، ایمانه، شیخ و، شاب و، پیرو، جووانه  
هر که سی دی. بوی له گیانه. کوشته بی قهوس و، خه دمنگ  
وان، خه ده ننگ دایم له کارن، ساو، دراون، سه ره به ژارن  
صونعی ذاتی کردگارن، نه ی طه بیبی دل، جه، سه ننگ  
نه ی طه بیبی بی وه فایه. مایلی جه ورو، جه فایه  
هات له جیی، بمدا شفایه، کرد، زبانم لال و، له ننگ  
لال و، له ننگم حه ق به ده ستم، زه خمداری تیرو، شه ستم  
هیندله عیشقت مات و، مه ستم، ههو جیی نین تریاک و، به ننگ  
ههو جیی نین به نگو، خه رابه، سیری یار، که س ریی پی نابا  
هر، جه فاو، مهوت و، عه ذابه. داخو، دهر دو، ژارو، ژمنگ

۱. نه جیانی (جه ایشی حوبت زور به سامه) له نوسراوه به کدا، (جیی چول بو، زور به سامه)  
بوسراوه، دیاره نه وه ش به لای ماموستا هه ژاره راست و دروسته:

زارو، زه نگی (فی فُئواد) ه زیده له خه لئق و، عیباده  
 عومری فانیم دا، به باده، شوبهه تی که شتی و نه هه ننگ  
 که شتی عومرم. فه نابو، له حظه یی یار، لیّم جودا بو  
 ناگری نه و توّم لیی زابو. توند ته ره ز، تیرو، تفه ننگ  
 هه ر، وه کوو، زه عدی به هاره، به رقی صاحبه تین و، تاره  
 عاشقان دلّ. ده رده داره، سام شیرو، خو، په له ننگ  
 سام و، هه یبه ت شبیهی شیرن، تیغ به ده ستن نه و، دلیرن  
 من، ده ریی مردن. ده نیرن، داخو، زو، بی، یادره ننگ  
 دلبر او، به ده سستی خوینه. ته ختی عه قره ب لیی وه کوینه  
 نه ی دلّه، وان قه صدی توینه، ده ت کوژی دلّداری شه ننگ  
 ده ت کوژی شوخی له طیفه ناصیه ی به دری شه ریفه  
 قلبی پرده ردو، ضه عیفه، صاف کرد، وه ک زوئی، زه ننگ  
 قالی کرد، وه ک ناوی صافه، له فظی یارم بی خیلافه  
 هه رچی دامه ن، کرد طه وافه، ته رکی کرد، ناموس و، نه ننگ  
 ته رکی کرد، شه رم و، حه یایه، عه قل و، ادراکی نه مایه  
 عیشق، نیشان ناشکرایه، ناله وه ک سه متورو، چه ننگ  
 چه نگو، سه متور، عود و، به ره به ط، یاری صاحبه ته خت و هه یبه ت  
 عه قره بان گرت<sup>۱</sup>، ته ختی جه بهت، چون خمزانن زمردر ننگ  
 زه نگی وان، نه و که س ده زانن، عه شقی شای ناخرزه مانن  
 روئیه تی یار، بو نه وانن، به حری عیشق لیی خوارد بی په ننگ  
 به حری عیشقی لیی به جوش بی، با فیغان، شین و، خروش بی  
 طه بعی بیمارو، نه خوش بی. ناله شبیهی صه و<sup>۲</sup> تی زه ننگ  
 ناله شبیهی صه وتی نه ی بی، دل به عیشقی صافی حه ی بی  
 وی زه بان له معدحی طه ی بی میثلی پوره ی نه حل و، هه ننگ

۱. له حیاتی (گرت)، (گنرت) له نو سراوه به کدا هاتوو:

۲. له حیاتی (نالّه شبیهی صه وتی زه ننگ) (نالّه شبیهی ده نگی به رزه ننگ) هاتوو و، نه وه ش به لای  
 ماموستا هه ژاره وه ژیک و پیک تره

شېبھی سیلاوی به هاری. ناوله چاوان بیته خواری  
 غیری مدحی ذاتی یاری، خه رج<sup>۱</sup> نه کا. نزمانو، دمنگ  
 با زه بان صاحبه نه وایی، دل له سه ر خوف و، ره جایی  
 دهردی وی، هه زویسی، ده وایی، زونیه تی یاری چه له ننگ  
 رونیه تی یاری ظه ریفان. لوظف و، انعامی له طیفان  
 شاد، ده کا دایم ضه عیفان، دهرده، دارانی که شه ننگ  
 نه حمه دی کور، گه ره شه شیدی دل به عیشقی یارچه دیدی  
 وه خته بیی وه عده ی نومیدی، مردی بوچ نابیی له ده ننگ



### دلبره ری شیرین که لام

نه ی دلا. تا که ی له بو، ذه وقی ویصال  
 هه ر ده نالی، دانیمه ن بولبول میثال  
 بوچی تو، نه ت بیست له یاری ذی که مال  
 هه ر که، خو وون، کرد له دونیای بی میثال  
 موژده، بی لیت، تیر ده بینسی، روی به خال  
 ناستانه ی دلبره ری شیرین که لام  
 (جَنَّتُ الْفِرْدَوْسُ) و، هه م. (دَارُ السَّلَامِ)  
 زویسی تو، ره وشه ن گه ری (لَيْلُ الظَّلَامِ)

۱. له نوسراوه به کدا له جیبانی زسته ی (خه رج، نه کا نه زمان وده ننگ) نه زمان نه ورته ی  
 بی نه ده ننگ. هانوزوه هه لیه ت نه وه ش په سندی ماموستا هه زاره:

اَگەر، بَلَّیْیَ کە لَبِی مە یە، هە ی هە ی بَیچارە بَیژە لام  
 پاك ده بن فانی غە می ئەم چە نە سأل  
 جانی جانان، رُوح و، جانم بی فیدات  
 ئە ی حە بیبی حە قی جوملە ی کایینات  
 رُوزی مە حشر، وە قتی، عە رضە ی عارە صات  
 عاصیان مە طللە ب لە تون، عە فوو، نە جات  
 کە لبی خوت هیی هیی کە لە و، وە قت و، مە جال  
 کە ی دە بی، ئە ی پادشاهی (لَم یَزَلْ)  
 تیر ببینم رُوی بی نە قص و، خە لە ل  
 تا بسم طاهیر، لە، هە ر عە یب و، عیلە ل  
 رُوی تو ماھی مونییری بی بە دە ل  
 کە رد، بە یە ک شە ب نو فە لە ک ژیری نیعال  
 من فیدای ئە و رُوزە بسم ئە ی ناموهر  
 قە ومی عاصی گرت لە خزمە ت تو، مە قەر  
 کرد، طە لّە ب موعجیز لە تو (خیرُالبشر)  
 حە ق بە زووی فە رمو، لە بو ت شە ق، شود، قە مەر  
 نابین طاهیر، لە وە همی بە د، خە یال  
 خوشە چینی جە بەهە تت. شە مسە ست و، ماہ  
 تو، یە قین، دەر، دین و، دونیا، پادشاه  
 شافیعی عیصیان باری (ذی آلخَطَا)  
 کە ی دە بی قە لبان بکە ی سا کین، لە ئاھ  
 دا، ببین سەر، کردە نو ئی بە دری هیلال

۱. لە بری ئە و بە شە هە لبە ستە لە نوسراوە یە کا، ئە م کو تە هاتوو.

گەر بَلَّیْیَ ئە ی کە لبی دە رگام بَیژە لام.

ژونە ئە وە ش بە لای ماموستا هە زارە وە جوانترە:

ئەى شەھى عالی جەناب و، نور، جەبىن  
 شادىيە بەندەى ذەلىل و، دل جەزىن  
 حەق، سەبەب توئى، كرده ئەفلاک و، زەمىن  
 یار، بە عىشقى قادرى فەردى، مەتىن  
 تو بە لوظفیک شاد، بکە، قەلبى مەلال  
 ئەى جەبىبى پادشاهی (لا یموت)  
 صاحەبى سىرو، صیفاتى (لا یفوت)  
 الە و، رۆژەوہ. حوبت لە قەلبم بوو، ئەبوت  
 رۆژو، شە و، خوینی دلى خوم. بوو، بە قوت  
 زوح فیدا بوم، بو، وئى شەمعی بئى زەوال  
 ھەر کەسى عاشق بە کردارى توئى  
 مونتە ظىر بو، دىنى، روخسارى توئى  
 دل بە داخى کەنزى ئەسرارى توئى  
 مل بە دامى طەوقى پەزگارى، توئى  
 فکرى نىن دونبای دونو، ملک و، مال  
 قىصەى ميعراجى تو شاهی ئەمىن  
 خالقى فەرموى لە قورئانى موبىن  
 یە عنى، (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى) یە قىن  
 پیتکراء ئەنعوم، شەفاعەت، تاجى، دىن  
 ئەى بە بالآ سەروى، شمشادو، نىھال  
 وە ک لە نورى خەلق بوى، پیا، تا بە سەر  
 کولى مەخلوقات لە بووت بو، سوجدە بەر  
 حەق لە، شەئنت فەرموى (وَمَا زَاغَ الْبَصَرُ)

ھىندىك نوسراوہ دا، لە برى ئەم نىوہ ھۆنراوہ بە ھنوہ، (حوبى تو ئە وروژەوہ دئەسى  
 ) ھەبەت پەسندى لای ماموستا ھەزارىش ئە مەبە:



سه ننگ و، نوشر، کرد، ده گهل تو چه ند، خه به ر  
 کرد، زوبان جاری له بو تو، سوسه مارو، هم غه زال  
 پیشی ظاهر بون له خه لقی انس و، جان  
 نوری تو خولقا، له عالم، بو عه یان  
 نه ی شه فیعی موذنیبانی نین جه هان  
 ره حمی که، دهر حه ق، منی شیئت و، نه زان  
 چونکو تو می قبول له پیشی (ذو الجلال)  
 نه ی ده گهل خالیق به گوفتارو، خیطاب  
 غه رقی، به حری، لوظفی بی، حه دو، حساب  
 حه ق، له زومره ی، خاص نه، تو ی کرد، اینتخاب  
 په ی، ره ویسی، ری تو، زه هی (حسُن الْمَاءِ بِ)  
 تو ی به، که نزی، سبری خو ی کرد، اشتیغال  
 دل موطیعی نه مری خه لاقی عه لیم  
 به ر، که نار، نه زمال و، گه نج و، زه رو، سیم  
 غه رقی، انعامی خوداوه ندی که ریم  
 حوبی، تو، (يُخِي الْعِظَامُ، وَ هِيَ رَمِيمٌ)  
 جه شمی دل حه بران له نوری (الایزان)  
 شیصت و، سی سال با حه یاتی نه و، سپیر  
 صاحبه بی نه و، صوحف و، نایاتی مونیر  
 روژوشه و، نه ز خه شیه تی شاهی که بیر  
 خوردی وی هه ر، ته مر، بو، خوبزی شه غیر  
 دائیمن با نه فس و، شه بطان ده رجیدال  
 نه حمه دی کور، تا بمینی ناه و، زار  
 هه ر بکه روژو، شه وه ز، دهر گاهی یار  
 خالقی فه رموی له بو عه بدی هه زار

۱. له نووسراوه به کدا. له بری شه غیر شه کیر هاتوره.

# (يا عبّادى انسى، ربّ غفّار) وان گوناهاکار، ما که ره م. ره سم و، خیصال

۱. تپیی بینی: نم پارچه هه لّه سته ی خوارم وه له نه سراهه که ی میرزا عه زیدا. ده که ل. نه و پارچه ی سه رودا به م جوړه هاتیبون هه لّه سته ی به که م له سه روی: نه ی دلا تا که ی... هه لّه. سته ی دو هه م. له سه روی خوشه جینی... دا هاتوژه به لام من بو هاسانی و، لیک جیا کردنه وه بیان هه ره له شوین پارچه هه لّه سته کوردیکه دا، ده بیان هیمن...

أحمد السهادی جلاله نُور المُنُون  
لُولُو المُنُون فی بطن الصدف  
عبدالکونین بشیر و، نذیر  
شایع للمُنُون ذی الخطا  
وایب لعلما صیان ذی الذُئوب  
وجهه نُور و ذُو فی المصدف  
شانیسی الأمراض فی وقت البیحن  
فی القیامة شایع للمُنُون  
حُبّه بترق و نُور فی المصدور  
صاحب الفضل الکثیر الجنبی  
دایع التّمیم و رایح السّمّام  
صاحب حُسن و نُور فی الجنان  
عمدین الإخنان و کهنف الرّحمن  
شایع المصنّان فی یوم الخروت  
صاحب الاعجاز و العجز الخلف  
وجهه کالنّدر فی لیل النّجس  
محبیبی الخُفّاز ینام العرمین

صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ الدُّرِّ الْمَمُونُ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ بِدْرِ الشَّرَفِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ الْجِدِّ الْكُنِيرِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ كَنْزِ الْمَطَا  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ نُورِ الْقُلُوبِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ شَمْسِ الشَّرَفِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ جَدِّ الْحَمْنِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ نُورِ الْمُبِينِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ نُورِ الظُّهُورِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ خَنَمِ النَّبِيِّ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ شَمْسِ الْأَنْبَامِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ بِدْرِ الْكَمَالِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ بِدْرِ الدُّجَى  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ نُورِ الْمُتْلُوبِ  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ نُورِ الصَّفَا  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ نُورِ الْهُدَى  
صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ جَدِّ الْحَمْنِ



۱

## من شه هید ، کردی

حه مدی بیّ حه د، بوؤ، خودایه ی صاحه بی فه ضله و، که ژه م  
وی له نوری صافی خووی خولقاند. شه هی عالی حه که م  
نومه تی کرد، پاشه جومله ی نومه تان (خَیْرَآلَمِّم)  
روژی مه ی هیئا وجود. نه ز مولکی ماکان و، عه ده م  
دل له داخی دلبران بوؤه مه جمه عی ده ردو، نه له م

ئاگری هه ر حه وت دوزه خ، نه زیه مین و، نه زشیمال  
تیم گه را، سوتا به خوبتی جانیا، قه لبی مه لال  
(ضاقَ وَقْتُ الْعُمْرِ مِنِّي) تال بو، لیم عه یش و، مه جال  
چونکو من دنیاو، دین. هه ردو، به یه کره نگ کرد خه یال  
بو مه پزغه ببه ت له، کن هیندو، عه ره ب. روؤم و، عه جه م

من له ده ست هیجرانی جانان (لِیْتَنِي كُنْتُ تُرَابُ)  
یاره هه زاران میثلی من کرد، خوین جگه ر، دل، چون، که باب  
پزله هه ببه ت ئاته شی پز سوزو، تابیش هه م، به تاب  
هه رچی ده ر، دنیاو، دین، گه ر، ما، به یومنی بیّ حساب  
زو سیابم. گه ر، به بوسه ی زیری پات، پاک، به ر، نه ده م

تاله دنیایه، بمینم. به نده نه م خاکی ده رت  
مونه ظیر، بو روئییه تی زویی، چوماهی نه نوه رت

روژری قوربان، شیبهی قوچ، خوبکه م به قوربانی سهرت  
 دا خوږلیم، زیز، نابیی گه رده ست نیم له بالائی عه رعه رت  
 تا بسم پیی شاد، وه کو (موسا) نه جاتی بوله، (به م)  
 تا به سهر، بو کییی بو، دونیا، قه درو، قیمه ت، عزیزو، ناز  
 کییی نه جاتی بو، له ده ستی جادو کاری حیلله باز  
 بوچی هیئنده دل، ده گیرم، نه زه له دوی عیشقی مه جاز  
 ده وله تی قائیم و ایمان، کامیل و، عومری دراز  
 دو، تورنجی زهره، له سینه ی دل به ری، زیبا صه نه م  
 چاک له حو بی جانیان بوم، عه قل و، عومرو، زه نج به باد  
 شیبهی یارم، نه و جه وان، قه ط ماده ری، گیتی نه زاد  
 جانی من (وَاللّٰهُ، بِاللّٰهُ) نیم، له ریی عیشقی، عه ناد  
 ژوسواو، به دنام. له کن. نه هلی نه حیباء و، وه داد  
 بی خه طاو، سوچ و، گونه هه رده مکوژیی (قَالَتْ نَعَمْ)  
 داخو. ناکه ی جاری قه ط فکریک بللی قه تله و، وه بال  
 یاردلی مایل به شه ر، فورقه ت، جودایی و، انفیصال  
 من شه هید کردی به بی ته کفین و، ده فن و، اغتیسال  
 مه ر، نه وی روژی. سهرم نه ز، عیشقی تو خالی و، به تال  
 کرده مه حشه ری و ه فاو، دانایی: بی هه متا حه که م  
 عاشق نه و که س قه ط له نیک و، به د، نه کا فیکری جه زا  
 زوربنالی، زور بکیشی میحنه ت و، ده ردو سه زا  
 روح و، جانی صه رفی کاری. یاری، ته سلیمی ره ضا  
 شیبهی (قه نهر) خاکی پابوو، بو (علی مورته ضا)  
 نه ک ده می یار، به عده زنان بزکین چو، ذئبان نه زغه نه م  
 دل به رم. بو دهردی بی ده رمان طه بیبی خا ذیقه  
 نیک و، به د، هه رچی هه بی نه زه مه دحی گویاو، ناطیقه

چه شمی مه خلوقات به، دین و، ژوئیه تی نالایبقه  
 یاسه زاوار نینه، ده ولت، دیده نی وی خالیبقه  
 گهر، وه نه بوا، بوچ (عه زازیل) فبرده بو، (اسمی عه ظه م)  
 (أُخْرِقْتُ قَلْبِي بِنَارِ جَذْوِكَ مَا لَمْ تُصِيبْ)  
 (مَا يَكُونُ لِي أُنَيْسُ لَيْسَ لِلْجَزْحِ طَبِيبُ)  
 (لَيْتَ أُمِّي لَمْ تَلِدْنِي) نه ک، له بو طه عنه ی ژه قیب  
 سه ده زار سال گهر بکه م، فه ریاد له کن یاری حه بیب  
 سه ونی من نایه له سه مع و، نوذنی نه طرّوش و، نه سه م  
 ناه له بو یه ک یاری جانی. صاحه بی شهرط و، وه فا  
 کامران دهر، عه یش و، شادی بی، له سه ر ذه وق و، سه فا  
 نه ک هه میشه تابیمی جه ننگ و، جه ده ل جه ورو، جه فا  
 هه رچی حه ق پیی دا، به عافییه ت گه یشته (قد عفا)  
 موزده بی بو حالی وی، نه زشه ش جیهه ت بو ی هات ره فه م  
 تا، له، دونیایه بمیننی صاحه بی زاهی نه جات  
 شادمان. ده رعه یش و، عوشره ت دل له سه رذه وق و، نیشاط  
 لیت به دوربی. ثافه تی ده ورائی دون تاروی مه مات  
 حه یف له بو تو، نیی له سه رحالیک، به هیچوه قت و، سه عات  
 ژویی نو مه هنابی عالم، به خنی من (لَيْلُ الظُّلَمِ)  
 من له عاشقهایی پیشینه ی زه مان پرسسی، خه به ر  
 گوت له وی روژی، که خولقا، نه رض و، ناسمان، به حرو، به ر  
 موده یی ده یجور، شه ویک بو، هاته ژوی وه جدو، نه ظه ر  
 چونکه من دایم له، کن ده یجوره له یلای روخ قه مه ر  
 جاریکسی هه لگره نیقبایی، نو له ماهی چارده هه م  
 ناه له ده سستی نه فسی شوم و، ره دو، مه گارو، ده غه ل  
 عومری کوتا و، عه قلی نوقصان، دل له سه رطولی نه مه ل

دهر، ته غافول، بوچ گوذه شت عومرم له بری (سوء العمل)  
رهنگه خهلق لیم بگری عیبره ت، من بکه ن (ضرب المثل)  
عاجیلی خوم بهر، نه دا، تا ناجیلی، پی بکه م، سه له م

خوز یا شه شصه د، هه زار نه فعی ده م و، دوم، پزله ژار  
صه د، هه زار، که ژدوم، به عه زمی، له دغه تی، قه لپی هه ژار  
یه ک که ژه ت جونبوش بکهردان، وان، به خهشم و، کین و، قار  
دل بگمزن، بهس نه بو، خه لاص ده بو، له وتاب و، نار  
نه ک هه میسه دل (ده ماوه ند) سه ر، به نه بری نارو، نه م

گه ر حه قیقه ت، حه ق بدامن، یاریکی دلدار. ده وی  
ویش، وه کو من، سوخته جان و، دل چو، کوره ی نار، ده وی  
دائیمه ن ده رخوف و، ده هه شه ت، دل له ری جه بار، ده وی  
ظاهیره ن، نه هلی بوت و، ناقوس په رست، زونار، ده وی  
باطینی عالیم به (تحت الأرض) ناله وح و، قه له م

عاشق نه ر عه قلبی هه بی. یاری نه زه ل، نه رگرت، به دل  
ده ست له دامان سست، نه کا تاچاو، ده که ن پزخاکو، گل  
خوی له زپی ویدا. بکابی شهرم و، عار، روساوو، خه جل  
نه وده بی واصل، به باغی جه نه ت و، گولزارو، گول  
نه ک به دم مارو، به دل خوار. وه ک گوریس، پزپیچ و، خه م

تاله دونیایه، هه بی ذورییه ته ک، له ولادی (نوح)  
که س نییه ده رکا، له ده سستی زه خمی تیرت، جان و، روح  
نالینم شیبهی جه ره س، دین، گیچ کونی، شام و، صوبوح  
گه ر له ده سستی بم، نه جات نهوجار، ده که م توبه ی (نوصوح)  
صادقم، ده ر، نین سوخه ن، جانا، به دیدارت، قه سه م

عاشقان، گوتیان ذه لیلی، فه حم، ته ن نه زه، روی بیساط

تابه جَه مازی، نه چیی، ئوشر، له ریی (سه می خییاط)  
لیت، موعه یه ن بی، له بوټ، نابیی، گوشاد، دهر کی نهجات  
یار نه گهر، سالی بکا، جاریک به عاشق التیفات

خاک، به سه رمن، زوح و جان، نه ز، دهستی وی، چون، دهر دپه کهم  
(بَارَكِ اَللّٰهُ) چه ند، له طیف و، تورک و، ره ندو، دل به ری  
زیریی ده ست نه فشاری قالی، خه زنه بی (نه سکه ندری)  
نه ی، چو بالایی بلیندت، نه رزی تولی عه رعه ری  
تو، به من بووسی، شه فقه ت که، له، له علی شه که ری

جه ننگ، مه که، لیم، زیز، مه به، سا. بینه، تا، به رجان، نه هم  
روژی حه ق فه رموی (آلست) له وساوه، تاروژی حیساب  
که س نه بو، بو تو، نه بیتن، کووی زوخال و، دل که باب  
سوت له خوبت ههرچی بون، نه زنه هلی عوشاق، شیخ و، شاب  
نه رقه مو، نه ژدهر، نیلانی. ته ن سیاه، میثلی غوراب

به ست صف له و، سه دری نه بیه ض، له بین و، نه رم و، نه دهم  
دل به را، به شقی خودا، تو، بوچی، ناترسی، له حه ق  
له نه خوشان، تو ده که ی قه طعی ده واو، سه دی ره مه ق  
نه هلی احسان و، عه طا. نالین به که س، نیی، موسته حه ق  
گه ر، تو بیی، مه نعم بکه ی، جاریم، بکه، دوو، نیصفه، شه ق

جابزان، نه فعیک ده دا، بیت، حه سره ت و، نه و، نه دهم  
بو سه یه ک، نه ز، وه جهی جانان، شوبه تی، نایینه، صاف  
موژده بی، بو عاشقان، گه ر، بی به های قاف، تابه قاف  
سینه، که عبه ی خالی تو، نه و، سه ننگ، ده کا، عالهم طه واف  
تو دیسان بو چیت وه کارخست، وان که مهند، دامو، طه ناف

تا بخنکینی، به وان، عاشق، به صد، جه ورو، سته م

۱. ناماژو، دیارده به، بونه م نایه ته پیروزی قرنان (حتی بلج الجمّل فی سم الخیاط)

نه حمه دی کور، خوت عه به ث، گومرا ده که ی پروسوای عام  
 صد، هه زاران. میثلی توها تون و، چون، له دوای، مه قام  
 که س وه کی تو، دل نه سوتا. قه ط، به سه ودای، عیشقی خام  
 جاریکی هو شیار، وه به، فکری بکه، بی عه قل و، قام  
 ناسزایی شبهی نو، که ی بوی، ده وای (دَاءُ التَّقَمِّ)



### نه من لایق به سوتانم

هه مو که س، بابزانی من، له سه ودای، تووه، حه یرانم  
 له عیشقی، نیرگیسی خاوت، به قووّه ی مه رگ نازانم  
 هه تا، روژی قیامت، دی، به نومیدی مولاقاتم  
 نه تو، روژی، به ته عجیل بی وه ره، سه ر، سه یلی، گریانم  
 وه کو، که بکی خه رمان. من، که دایم شیت و، شه یدا بوم  
 نه من، دوروژه، نه م دیوی، له به ر، وه ی حال په ریشانم  
 که، نوردوی عیشقی تو، هاتن که، ملکی دل. بکه ن، غاره ت  
 تو خوا، سالیک بللی چبکه م، نه من لایق به تالانم  
 نه وا. ملکی دلم، روئی. به نوردوی عیشق ته سلیم، بی  
 به قوربانی دوچاوت بسم، وه ره پیش، داری نامانم  
 ده لین، نه و شور شه چی بوو، له سه ر توحفه ی دلی تو، دا  
 هه موپه قاصی عیشقم بون. نه سیرو، دیل، له مه یدانم  
 له، ناری عیشقی تو، بو، من، که دایم، خوردو، خام چوو

سه رنج: پینجینه به ک، له پیش نه م پینجینه ی دوایی. له ده سنوسه که ی میرزا عه زیزا بوو،  
 به لام به دا خه وه کوپریان کردوته وه، هه رچی کردم به زرّه بینش بوم ساغ نه بونه وه  
 ۱. نیبینی: ده گه ل نه وه ش زور کسه س پی وایه وی ناچیتی نه م پارچه هه لیه سه هسی  
 نه حمه دی کور بی به لام نه نوسراوه که ی میرزا عه زیزا، به خه طیکی زور شهرزه و، شپژبو، به  
 ناوی نه وانه وه نوسرا بووه: منیش به صد چه رمه، سه ره، ساغم کردته وه و، لیره دا نوسیم، نه گه ر  
 به هه له چوم. زورم لی مه گرن. چونکو، ناشناپه تی به روم ده گه لیان نه بووه:



نه من به و خاله، شه یدا بوم، نه سیری تیری تور<sup>۱</sup> کانم  
 که زاهد مه نعیان کردم، به راده ر، خاک به سه ر خوم، بی  
 ده خیل ده ردیک هه به بو من، که، په یدا نابی<sup>۲</sup> ده رمانم  
 به ست بی نه محمدی غمگین هه تا که ی نالو وزارت دی  
 بکه ن مه نعم ره فیقانم که من لایق به سوتانم



## شای گولان

شه و، هه تا روژی، ده نالم نه ز، به سه د ئاه و، فه غان  
 نه ز، فیدای نه بروی هیلالم، مه سستی چاو، جه یرانه کان  
 شه ربه تی. له علی له بانسی، مه شعلی ماهی، جه هانی  
 نه ر، به ده رد، تو، نه زانی، مه رگ له من، فه رضه عه یان  
 شه معی زوی فانوسی شاهان، من له بهر، نه ندوه و، ئاهان  
 نه ورو، (یوسف) که وته چاهان. (میسرییان) دل پر، له ژان  
 شام و، به غداو، شیرازن، مه عده نی میصرو، حیجازن  
 نه و، فیدای، دوچاوی، بازن، مه هوه شی شیرین، زه بان

۱. یان: نه سیری تیری موژگانم:

۲. ره ننگه شیخ نه حمه دنه م پارچه هه لبه سته ی دوی به خسر کردن و دور خستنه وه ی شیخ  
 عوبه یدیللا بو طائف دا نابی: دیاره نه م، با سه شمان، له به را، هیناوه ته گوری و، گوتمان. شیخ  
 نه حمه د، دوی نالوزانی، باری خانه تای نه ری و، گیرانی شیخ عوبه یدیللا له سالی ۱۲۹۸ و،  
 وه فاتی له سالی ۱۳۰۰ د، ده گه ریته وه موکریان و، له سالی ۱۳۰۵ د، وانه هه رنه و ساله کاک  
 نه حمه دی سوله یمانی وه فاتی تیا نه کا. وه فات ده کا:

مه هوه شی شیرین و، ده لبه ر. مه نبعی لهب، حموضی کهوثر  
 نه ز، له داخت، دل سه راسه ر، مه جمه ره، بی شک پزان  
 شاهید و، موطریب و، مه ی بی، ساقی ساغیر، مه ی په له ب، بی  
 نه ی، ده لای، مه جروح، که ی بی، خوش بو، بن، نهود مردو، کوآن  
 شیخ و، شابان تو، قه تالن، مه ست و، هوشیاری خه یالن  
 نه ز، له ده ست قه وس و، هیلالن، مه سکه نم نین، له جه هان  
 شیت و، دیوانه و، فه قیرم، من، به تای زولفت نه سیرم  
 نه ر، نه بی له حظیک له بیرم. موده یی عومرم، زییان  
 شه ربه تی شوربی، قولوبان. من فیدای تو، شاهی خوبان  
 نه ز، له به روآن، بی عویوبان. (مالی فی الأراضی مکان)  
 شاهی جومله ی، مه ست عه ینان، مه عده نی اقرارو، به ینان  
 ثابی جامی، شه فه ته ینان. موسکیری قه لب و، جه نان  
 شادییه روی، سه ر، بیساطم. مایه یی عه یش و، نیشاطم  
 نه ز، له ده ست تو، بی نه جاتم. من نه مان تاب و، ته وان  
 شه عشه عه ی، قورصی قه مهر، تو ی. من دل و، جانو، جگر تو ی  
 نه ی له حال م بی خه به ر، تو ی. مه حشه رم، دی، بی گومان  
 شوخ و، شه نگگی نور، جه بینی، مایل و، قه تالی خوینی  
 نه وه که سه ی روی تو ی نه بینی، ما، له بو، ده ردو، غه مان  
 شای گولان. به نازو که شمان، مه ظهیری وان، کین و خه شمان  
 نه ز، له ده ست فیتنه ی دو، چه شمان. مه لجه نه، شای موسته عان  
 (شِدَتی فی کُلِّ سَاعَةٍ<sup>۱</sup> مَا بَقَّتْ لِقَلْبِ رَاحَتِ)  
 نه ی له، ده ست، تیرو، ریماحت (مَا يَكُونُ لِي أَمَانِ)  
 شاعیران نه بیات و، نه شعار، مه دحی شوخ و پژه ندو، دلدار

۱. له بریک نوسراوه دا له حیاتی ساعه. ساخته واته مه بدان: هاتووه:

وان نه تو، کردن به گوفتار. ما، له روی ده ورو، زه مان  
 شوکر، گوئی، ره بی وه دودم، من له دونیا، بی وجودم  
 گهرچی نه ز، بی صه رف و، سودم، مادیحم، بو یاری جان  
 اشین و، نه لف و، میمی نامه. مه ی به ده ست و، ده ست به جامه  
 نه ز، له بوئی که متر، غولامه، مه ی خور، نه ز، غونچه ی ده هان  
 امیم و، حیی و، میم و، داله: مه ی به ده ست و، رو، به خاله  
 ساقییه حه ووضی زولاله، شافیعه، بو، عاصییان  
 شاد، ده بی نه حمده: ده زانی. مادیحی جانانی، جانی  
 نه ر، له وی فیعلی، نه زانی، مه نعه لیّت، باغی جینان



### ده مدهم، له عیشقی. ده م، ده دهم

تا قیامت داد، له ده سستی طوطی یه، شه گهر. شکه ن  
 نه ی، قه دی، سینه صه ده ف، شه گهر، له بی. نورین به ده ن  
 حوری ره نگ، سیماپه ری، شادی، ده ری قه لبی حه زه ن  
 گه ردنی شیبهی میناوو، له ب، میثال، (له علی یه مه ن)  
 ۲ هه رزه گوئی، کینه جوئی تورک خوئی طه عنه زه ن  
 ناگرم. به ربوه، له، دل، سوتام، له بوت، سه ر، تا. قه ده م  
 بومه، (ما کان) نه ز، وجود که وتم. له مه یدانی عه ده م

۱. واته شام، یان شای من:

۲. واته محمد. یانی شاو گه وره من موحه ته دم (ص)

سه رنج: له سه ره وه ی من کلام شیخ نه حمده وه نوسراوه ۱۳۱۱ - ۰ - ق

۳. نه م سه ر به نده له نوسراوه که ی میزعه زیزدا، ناوا نوسراوه هه رزه گوئی توند خوئی کینه جوئی  
 طه عنه زه ن:

ده معی من، ده معی<sup>۱</sup>، عویونی<sup>۲</sup>. دین، هه مده م. ده م، به ده م  
 نه زله داخ و ده ردی دل. ده مده م، له عیشقی<sup>۳</sup>، ده م، ده، ده م  
 وه رنی (والله) ما رأیت زؤیة الوجه الحسن  
 (ما رأیت) روئییه تی یار، (من بعید او قریب)  
 قه ط، نه بو، جاریک، شه که ره، له فظیککی خوش، بو من نه صیب  
 دا، به وه ی ساکین بیی<sup>۴</sup>، نه و، قه لیبی مه حزونی غه ریب  
 (عند أقوال الخلیق) نین. عویوب، بووی عه جیب  
 شبهی من، دوره ز، عویونن. ئاهوی مولکی خونه ن  
 داد، له ده ست وی، قاتلی، بی ره حم و بانصاف، حال نه زان  
 یار، نه لهنه ن، سوو، یه رننه ن. گوینز، له رننه ن. ئاختی قان  
 سوت له حوی بی وی فونادو، دل. حه تا، قه لب و، جه نان  
 ئافه تن. په ی عه قل و، دینان، روئییه تی روی نه و جه وان  
 سی و، دو، دوری، ده مه کنون. ده رج ده ر، دورجی ده هه ن  
 له ب میثال، عونابی ته ز، طه رحه ش<sup>۵</sup>، موده وه ر. شبهی میم  
 وه جه، چون ماهی شه ش و، هه شت. میشک بو، عه بنه ر شه میم  
 شه که رین. له فظی، ده، یاران. حه تی ده که ن عه ظمی ره میم  
 تازه، تووله ن. نه وره سن. ئامانه (جنات النعیم)  
 پاک، له عیصیان، دامه نی وین. دل به ری گول پیره هه ن  
 که ی ده بی، یاره ب، ده می شاد بین. به دینی، نه ونه مام  
 هه روه کو، حاذیق طه بیب، ده رمان بکا (داء الحمام)  
 (له یلی ثانی) یاد. بکا. مه جنونی بی عه قل و، نه فام  
 تور که، توحفه ی، نه رم و، نازوک، غونچه له ب شیرین، که لام  
 نه ختی جه بهت نه ز، بلور. مارین ده هه ب، سیمین ده فن

۱. له نوسراوه به کدا، ناوا نوسراوه دهمی من خوینی عویونن. ۲. له بری (طه رحه ش) له نوسراوه که ی خوم دا (زاری): هاتوو.

دل، نه جاتی، که ی ده بی. نه ز، پیچ و، طوغرای بزولفی یار  
باری کرد. نه زسینه، صه بر. نه زدیده خواب ٲه زدل، قه رار  
قه طره یی خوین. له و، دوچاوی، نابینام. صه ف به ست، قه تار  
دای له جه رگم. صه دهه زارتیر، سه ر، سه قاو، دریاو، به ژار

سه هم، ده ر، موشت، کین، به دل. به ریاد. دهی، صه دجان و، نه ن

شه ربه تی له علی، له بانن میثلی کاسه ی پز، مودام  
عاشقت، گه ر، قه طره یه ک، نوٲش کا، ده بی مهست، خاص و عام  
سینه چون، ته ختی صه ده فبه ند، شهه، به یان لی کرد اموقام  
به، مه شه قه ت، خه لٲ و، ده ده ستی، که وت، به سیم و، زهر، غولام

بی شک و، ره یب و، گومان، یار، من غولامت، بی نه مه ن

دای، به باد، عومری ته مامم. دل به ری، نادان به حال  
ده ر حیجابی عیصمه ت و، شرم و، حه یا. نورین، جه مال  
پیمنه، نه مان صه برو، قه رار. وه ک، حو بی تو م، که وته، خه یال  
من نومید. نه رجو، طه ماعم. بو، خودایی (لایزال)

دور، له زه خمی چه شمی به د، بی، نه ونیهالی ده ر، چه مه ن

ته عجوبیم، له و، کرد بره بی. تو ی کوو، خولقاند، سر، به جهنگ  
نه و که سه ی تو، لی بی به قین بوی. دونیه یی رون لی بی بو، ته نگ  
نه و موژانه ت سه همی نه لماس، شیبهی په یکانی، خه ده نگ  
له شکری هیند و حه به ش، صه ف به ستله، ته ختی شوخ و شنگ

وان ده گوت نالان ده که یین (کشمیرو) (لاهورو) ده که ن

نه حمه دی کووری غه مینه، عاشقی شاهی مه دینه  
کویر ه دائیم بی به صیر ه ت، هه ر، دل یکی عیشقی نینه  
پز جه فاو، ده ردو، میحنه ت، ده م، به ده م مات و، حه زینه

۱. یان: لیبی گرت مه قام: به هه ردو شیوه هاتووه: به لام له نو و سراوه که ی خوم و قاضی دا، به م جوړه به: سینه چون ته ختی صه ده ف.  
میر و شه هان لئ گرت مو قام:

ئەي دَلَّه نۆمىدە وار، بە. چۈن (شَفِيعُ الْمُذْنَبِيْنَه)  
بَا رَسُوْلَ آتَمَه، شەفاعەت كە، لە بۆن (بِوَمَّ الْمَحْن)



لە زۆي تۆ، ماھ و، رۆژ، تارن

ئەلا ئەي عاشقى دَلَّ صاف، كە لام، (كَاللُّوْلُو الْمَكْنُونُ)  
لە، مەدحى يار بە چەند ئەوصاف، بە يان كە شىعەرى خوش مەوزون  
بە يان كە شىعەرى پز، لە دەت لە مەدحى يارى نور، جە بەهت  
مە كە، تە رەك تا كە، ماوى قەط، لە رەبوعى سا كىن و، مە سكون  
لە ملكى كافرو، ئىسلام، لە هە رچە ند خەلقى، خاص و، عام  
و، كۆ، يار، ماھى، بىذى آلأكرام. نىبە، شاد كادى مەحزون  
ئە و، شادىي، دلى غە مگىن، زە والى. عە قىل و، عومرو، دىن  
و، هاشوخ و، و، هاشىرىن، حەبىبى مىشلى تۆ، كەي بون  
و، كۆ تۆ، نىن و، نابن كە س. دلى مە حروقى، چۈن قە قنە س  
لە ئاھ و، نالە، ناكە بە س، غە رىقى بە حرى سام، جە يىجون  
غە رىقى مە وجى گەرداوم<sup>۱</sup>. گەرتارم. هە تا، ماوم  
بە نارى عىشق، سوتارم. تە ن و، جان و، جگەر، پز چۈن  
دَلَّ و، جان ماىە يى دە رده، بە ئاھ و، نالە يى، سە رده  
و، كۆ، پە روانە بى. پە رده. دە سوتى شىبەھە تى، زە يتون  
بە سوتن. هە روه كۆ، شە مە، لە چاوانم. دىتن، دە مە

سە رنج: لە سە روى ئەم پارچە هە ئبە ستە و، نوسراوە تەحرىر فى ۱۳۲۱ ۰ - ق مىن كلام شىخ  
نە حە دى كۆر.

۱. لە نوسراوە يە كدا. ئەم جورە هاتو: غە رىقى مە وجى گەردابم. گەرتارم هە تا ماىم:

غه مان، تیپ، تیپ، له، من جمعه، وه کوډل، باتوبون، مقرون  
 نه گمر. نه زدیك، نه گمر، دوری، ضیای، طولماتی، ده یجوری  
 به، شوعله ی زوی، پرنوری. ده کا. شمس و، قمر، مه دیون  
 له، زوی تو، ماه و، روژتارن، له بت له علی شه که ر بارن  
 له من هیند، دورو، بیزارن، میثالی، بی که سی مه طعون  
 له، به روی سا کینی نارم، مه لول و، مات و، غه مبارم  
 بی یارو، خویش و، غه منخوارم، له، کولی مه خلوقات، به یرون  
 له، قه وم و، خویش و، یارو، غه یر، ده بم، ناواره شیبهی طه یر  
 له، باغی له یل، نه کردم، سه یر، دوچاوم، دامیعی، مه جنون  
 دوچاوم، نه شک ریزانن، هه میشه، سه یل بارانن  
 میثالی مه وجی (عومانن) نه دیم. حوسنت، به دیده ی زون  
 نه دیم، صه فحه ی، جه مین، جامت، دل و، جانم، فیدای نامت  
 ده بیژم. خاکي، نه قدامت، به ثابی، دیده که م، مه عجون  
 به ثابی دل، عویون، ته ر، بی به سوزی عیشقی، دل پر بی  
 هه تا، نه و، تابوش و، گر، بی، له، ده ستم عه یشی، دونیا، چون  
 له ده سستی، دل به ری جانی، بووم، یه کجار، فه ناو، فانی  
 غه م و، نه ندوهی، هیجرانی. دلی عاشق، وه کو، مه فتون  
 به چه ند ره ننگ دل، ده جه ریینی، به دهر حق، حالی میسکینی  
 به هه رده م، تهرزه کی، دینی به، فه رمان، نه مری (کاف و، نون)  
 به نه مری قادری مه عبود، وه کو، خوئی قه صدی کرد، مه مقصود  
 نه وهل ساعت که، بوی، مه موجود، موکه حل، مه ختون و، مه دهون  
 کو حل، پیچا، به نورو، فه ز، له شه رق و، غه رب و، به حرو، به ز  
 تو، عالم، بوی به خيرو، شه ز، به نه مری قادری، بی، چون  
 به نه مری، خالقی قه یوم. نه زی، بی به خت و، طالع شوم  
 هه! که ی، لیم نه بی، مه علوم. ببینم، صوره تی گولگون

ببینم، صوره‌تی یاری که ناری باغ و، گولزاری  
 بنه ملین، شیبهی، بوهارای، بنه فشه و، سویسن و، به بیون  
 بنه فشه و، سونبول و، بوه ردن، ده وای چه ندها، غم و، ده ردن  
 میثالی (که عبه) لیم، فه ردن، طه واف که م، نه ز، بلائه عیون  
 نه لانه ی شافیعی، موذنیب، حه بیبی، مه شریق و، مه غریب  
 خه لاصم، که ی شه هی (یه ثریب) له دهستی نه ژده ری، مه لعون  
 له دهستی نه فسه پی نه ماره، هه وای دونیایی، مه گاره  
 ده گه ل ابلبسی، به دچاره، له مه کری که س، نیبه مه نمون  
 له، مه کری که س، نه مین، نابیی، دلئی، حوبئی وی، تیدا، بی  
 غه ریقی، مه وجی، گردابی، میثالی که شتی مه شحون  
 جیهان. چون که شتی، شه شده ر، بینا کرد، خالقی، نه کبر  
 دو، پهنج و، چار، طه بهق، یه کسهر، مود مومر، چهرخی بی، نه ستون  
 ا به هه شت، هه شت و، حهوت ناگر، سه بهب و، قانیم و، قادر  
 له زوی مه مخلوقی، کرد، ظاهر به نه نجوم زینه تی گه و عیون  
 قه له م، کورسی و، له و ح و، عمرش بزمین و، ناسمان و، عمرش  
 زه مان و هه م جیهات هه ر شه ش، سه بهب دی خالقی، گه ردون  
 شه و و، روژ، ساعت و، بوه قته، مه هو، سال، جومعه، نیک به خته  
 ۲ گل، ناب و، نار و، بای سه خته، به ژه سم و، بزه ونه قی قانون  
 به ژه سمی قاعیده ی شاهان، ده لیلی، دهستی، گومراهان  
 خه لاص که ی، من له وان، ناهان، له بوم دی حیثمه تی، قارون  
 له قایی، خالقی، مه خلوق، له بو، عوشا قی دل، مه حروق  
 بینای کرد، صه د، هه زار مه عشوق، له قه تلئی عاشقان مه نژون

۱. له بری نه و کوته هه لبه سته له برتیک نوسراوه دانم له ته هاتوه، دیاره ماموستا هه ژاریش  
 په سندی کردوه.

به هه شت، هه شت و، جه هه نده م سه بهه بابیی قائم و قادر

۲. واته عه ناصیری نه ربه عه:



هه مو، قه تالی عاشق کوژ، به، نه برۆو، قه وسی ده ر جونبوش  
 موژهی چون تیری دهر گمردوش، بهروخ، چون، لاله یی هامون  
 به، فور قهت سوت دلۆ، جیسمه حق ئهوجاریش بدهی قیسمه  
 'ببین هه م، له فظی نه وو' اسمه که نه وه ل میم و، ناخر نون  
 میم، موحه مه د (ص) نونه، نه مینه، نه ستونی دویناو، دینه  
 چی، به وی، ایمانی نینه، جه زایی<sup>۲</sup> نه وو، (عَذَابُ آلْهَوُنْ)  
 ده لیلی ئه محمد، به بی چاری، له چاوان، خوین ده که ی، جاری  
 له بو تو، نابیی رزگاری، له ده ست فیتنه ی جیهانی، دون



### عه بدی نه فسی نابه کار

ژوئیه تی، جه بهت، بلوران، برد، له ده ستم، عه قل و، دین  
 شوبهه تی، ده لوو، نوعوران، دئی، له چاوم، ناوو خوین  
 ناوو، خوینم، دئی له چاوان. ئاگرم، که وته، هه ناوان  
 بی خه طا، که وتوم، له داوان، هه ر، له روژی، نه وه لین  
 روژی، دل، پر حوبی، یار، بوورقه قنه سی، مه سکه ن، له نار، بوو  
 با هه زار، به ند، به نده وار، بوو، تا به روژی. ناخرین  
 تابه روژی، حه شرو، میزان، داد، له ده مست چابوک، ستیزان  
 قه وسی، نیک و، سه هم. تیزان، کرد، ضه میرم، پر، برین

۱. ببین واته: ببینه هاو گوفتوگو، یان ببین، یانی ببیین له فظ ووتنه ی نه وکه سه ی که ناوی  
 موحه مه د نه مینه:

۲. له هیندیک نوسراوه دا نه ونبوه له ته ناوا هاتووه به عه ذاب الھون یجزون هه له ت ماموستا  
 هه ژاریش نه وه ی به لاهه راست و، ژه وان تره: بهم حوزمش هاتوره: جه زایی ته (عذاب).

وان، فوناد، حەل بو، بە نارە، دل بە ری، شوخ و، طە رارە <sup>۱</sup>  
 قە لیبی، میسکین و، هە ژارە، کردە، کورە ی، ناگرین  
 نار، لە دوری، کردە کورە، طە بە ی یاری، ژو بە نورە  
 کە ی دە بێ نە زدیک و، دورە جار یکی، بۆم بیته، دین  
 جاری، بت بینم، بێ پە رده، ب م سکون، لە م، ناھە، سە رده  
 خوش وە بن، ئە م، کوان و، دە رده، سە ر، فە راز، ب م، لە، گرین  
 ژە ستگاریم، چە ند یو ە ختان، دل، لە بە ندی، جە رگ سە ختان  
 دیتنی، ژوی، سینە تە ختان، م ن دە کا، زاحە ت، یە قین  
 زاحە ت م، بۆنین، چجارە، لە، فە راقی، ژوی یارە  
 سوتنم، لە یل و، نە هارە، ئە ز، لە چاهی، ئاتە شین  
 جیی، لە، قە عری مە نجە نیقم، صاف، لە مە وجی، غە م، غە ر یقم  
 گیری، زیندانی عە میقم، لیم، بە تال، بو، عە یش و، ژین  
 عە یش و، ژینم، لی بە تال، بە و خودایە ی، لایە زالە  
 گە ر، نە بینم. ژوی، بە خالە، دە بمە، مە جنونی، زە مین  
 دە بمە، قە یسی ژوی زە مانە، دە ربە دە ر، لە جیی و، مە کانه  
 ئە ز، لە بو. دل داری جانە، تە ر ک دە کە م، اسلام و، دین  
 تە ر ک، دە کە م، مە سنون و، فە رضە، دە بمە غولی پە روی، ئە رضە  
 نە ک بە ظاهیر، صوفی، تە رزە، باطینی، پە ر بوغض و، کین  
 ظاهیرە ن، قوطبی، زە مانە، باطینە ن، قە صابی، گیانە  
 دو شمنی، خویش بە نیھانە، رە د، وە کو، دیوی لە عین  
 رە د، دلە، لە ریی نە جاتی، دە م بە وە عظ و، مە وعیظاتی  
 بو، ئە کولی، مە خلوقات ی صائیمی، موفطیر، بە خوین

۱. لە جیاتی طە رارە لە نووسراوە یە کدا تە رارە هاتووە کە ئە م وو شە یە لیرە دا وانا، نادا، مە گەر بلین (تە رار) یان (تە رلان) جوۆرە بازیک ی ژاوە، واتە: نە و دل بە رە شوخ و ژا و کە رە. دلی نیمە، شکار، دە کات:

صائمی، مه یته ت، فیطاره، خه ر ته لی، ته وحید، له زاره  
 (به لعه می) شیخ ناشکاره، له و<sup>۱</sup>، به خیلی دلّ حه زین  
 له و، به خیلی<sup>۲</sup>، به د فیعالی، ده م، ده دا، له قیل و، قالی  
 خوئی، ده کا، مومتازو، عالی، عه بدی، ژوسوایی، خه سین  
 عه بدی، نه فسی، نابه کاره، تابییعی، دونیای غه داره  
 ده م خروسی، ذات حه قاره، ته ن سفیدی جه وف شین  
 ده ر، هه وای به ندو، مه سائت، دور، له زیی، نه من و، نه مانه ت  
 شکلی عایید، ذات، خه یانه ت، نه و، (رئیسُ الْخَاطِئِینُ)  
 هه رچی، ههن، نه وه هستو، بوده، صاف، لی مه ن<sup>۳</sup>، ده م، وجوده  
 نه بله، هه م، بی صه رف و، سوده. خا کپای نه و، نور، جه بین  
 عه بدی، یاری، نور، جه مالّم. صه د، کو، به د فیعل و، خیصالم  
 جاره کی بنگه ر، به حالّم. (یا حَبِیبَ الْعَالَمِیْنَ)  
 یا حه بیبی انس و، جانی، شاهی نه رض و، ناسمانی  
 ده ر، حه قی، نه م، عه بدی. فانی، تو، بیبی، هادی و، موعین  
 تو، بیبی، هادی و، نه صیره. گه ر، نه بی، بوّم، ده ستگیره  
 جیّم، له نارو، زه مهه ریره (هَالِکٌ لِّلْمُذْنِبِیْنَ)  
 نه حمه دی کوّر، شیبهی، خاک به یژوله شه معی، ژون و، پاک به  
 صاف، له غه یری وی، بی پاک به، نه فس کوش به، خورده بین

۱. له نوسراوه به کا نه م چه شنه هاتووه: به و موخیلی دلّ حه زین:

۲. نه نوسراوه که ی میرزا عه زیزدا، ناوا نوسراوه. له و موخیلی به د فیعالی:

۳. نمّن:



۱

(عالم هه مو، موشتاقه به زوخساری جه وانی)

نه ی، ماهی دو، هه فتوم زوخ و، سیمین، به دهنی، تو  
سه ر، چهشمه یی کهوثر، چی یه زمزمه زمزمه خنی، تو  
من، مه ی خورو، مه ست، نهز له بی، له علی، یه معنی، تو  
هه رچه نده، سبیه چهرده و، کوناه، نه نی، تو  
سه ره ست، ده بی عاشق به سه ماعی، سوخه نی، تو  
نه ی شوخ: به قامت، تو، نیهالی، چه مه نانی  
سه روی، سه هی، قه د، عه رعه ری، شای، سیم، ته نانی  
غاره تگه ری، عه قل، ئافه تی دل، قه لب و، جه نانی  
ده رمان و، ده وایی دلی. نه هلی، حه زه نانی  
گه ر، طه عم بکه بن، شه ربه نی، غونجه ی، ده هه نی، تو  
خه لقا: به خودا، یاری، مه، سه رپشکی، گولانه  
سه رداری. هه مو. میله ته، مه هر ویی، جیهانه  
عه یشی دل و، له ذاتی، به دهن، راحه تی، جانه  
هه رچه ند، جودا، نه ز، مه نی، بی شک، تو، بزانه  
نه ز، روزی، نه زه ل، تا، به نه به د، جانی، منی. تو  
نه ی شاهی جیهانی، چده بی. جاری وه ها، که ی  
له حظیک، به مه هی، چارده هه ت، قه لبی، مه، شا، که ی  
له و، چاهی نه له م، به حرری غه مان، به نده، ره ها، که ی  
دوچاوی پر، نه سرین، له خون، نه شک، ره ها، که ی  
به و، قه ده، وه کو، سه روی، نیهالی، چه مه نی تو

شمشادو، نه‌ی، نه‌ز، قه‌دی تو. دایم، به، خه‌جاله‌ت  
 مه‌دآحی، زه‌بان. له‌نگ شود، نه‌زه‌وه‌صفی، جه‌ماله‌ت  
 عالهم‌ه‌مو، مه‌حروقه، له‌بو، ذه‌وقی و‌یصاله‌ت  
 هه‌ر، ژۆژۆ، شه‌و، نه‌ز، مامه‌وه، حه‌یران، له‌خه‌یاله‌ت  
 دا، بولبولی یا، طوطی به، شه‌گه‌ر، شکنی تو  
 (له‌یلای) عه‌زه‌ب (شیرینی) نه‌رمه‌ن. شه‌هی، دل‌دار  
 (بلقیس) و، گو‌له‌ندام و، (زوله‌ینخای) سه‌رو، ره‌فتار  
 گیسوی ده، می‌شکینی، به‌مانه‌ندی سییه‌مار  
 دایم، له‌بو، عاشقی مه‌حزون، دل‌نازار  
 باغه‌مزه‌وناز، به‌نجه‌یی شیرین، فگه‌نی تو  
 له‌و، روژه‌که، خیلقه‌ت، بووه. ده‌شت و، ده‌رو، دونیا  
 نه‌شیرین و، نه‌له‌یلاو، نه، عه‌ذراو، زوله‌ینخا  
 که‌س. نه‌بووه‌به‌مانه‌ندی. تو، مه‌حبوبی، بی، هه‌متا  
 مه‌جنون و، فه‌راد، یوسوف و، وامیق. بوئو، شه‌بدا  
 باشه‌مه‌بی نه‌ز غونچه‌یی، گول. پیره‌هه‌نی، تو  
 نه‌ی شیرینی خوبانی، دو‌عالهم‌به. ته‌مامی  
 سه‌ر، ده‌فته‌ری هه‌رچه‌ند، له‌دونیا. نیکونامی  
 عاشق به‌هومیدن، تو، قه‌بول که‌ی، به، غولامی  
 به‌ک‌نار، زی. زولفی تو، به‌سی به، خاصی و‌عامی  
 چی، له‌حظه‌به، دی، شوعله‌یی (وَخَهُ اَلْحَسَنُ) تو  
 نه‌ی شوخی شه‌که‌ر، له‌ب، تویی مه‌حبوب، به‌عالهم  
 شاهان، چسکه‌نده‌ر، چفه‌ره‌یدون و، چحاته‌م  
 پا، بوسه، له، بوئ. زوبده‌یی، نه‌سلی، به‌نی ناده‌م

۱. له‌بری شیرین (ده‌ک شیر) (شیران) غس‌هاتۆزه.

صاحبیبی سیا مارو، ئیلان. ئه زده رو، ئه رفه م  
 ١ ناهوی خوته ن چاوی توو، سه حرا، وه نه نی، تو  
 سه د، نامی خودا. له و، قه دی، وه ک سه روی. زه و انت  
 له و، له فظو، که لامي، شه که رین، نوطقی، زه بان ت  
 له و طاقی، دو ئه برۆیی، وه کی، قه وس و، که مانت  
 سه دجار، به جارینک سه ری من، فیده یی، جان ت  
 چونکه، له جبهان. سازی و، قه د، یاسه مه نی، تو  
 تا وه قتی ده بی. چه شمی مه، نه ز، خاکی، له حه د، پز  
 قالب، ده بی، سا کین، له، بینایی، حه جه رو، قوز  
 قه ط، له حظی نییه، خالی، دل نه ز، ئاته شی، تیژ، گر  
 به و، حاجبی، وه ک. قه وسی، پز نه ز، تیری، جگه ر، بر  
 به و چاوی، ده وه ک جادو گه ری. پز فینه نی، تو  
 له و، روژی خودای، له فظی. (الست) گو فت، به مه خلوق  
 تا حه شر، وه کی، تو، نییه جانانه و، مه عشوق  
 چی جاره کی دی، روپی تو. قه لبی، وی، بو، مه حروق  
 دائیم، نیگه هداریی، له بو ت، لازقی، مه زروق  
 مه حفوظ بی له سایه ی عه له می (ذوآلمین) تو  
 یاره بی، به ذات و، صیفه ت، بی. خه له ل و، عه یب  
 دانه نده یی، سیرو، عه له ن و، مه خفیه ده ر، عه یب  
 بی، فیریه و، بی، میریه و، (لا شگ ولا ریب)  
 وی نادری، نه و نوحفه بی. دوجه وهه ری، ده ر، جه یب  
 دور، که ی. له غه م و، ده ردو، (هجوم آلیمحن) تو

١. له نوسراوه ی میرزا عه زیزدا به م جو ره هاتوه: ناهویی خوته ن چاوو برو، سه حرا وه ته نی تنو  
 له به کی دیشدا نه و! نوسراوه: ناهوی خوته ن: چاوی تو، سه حرا، وه ته نی تو، دیاره نه وه ش  
 به سندی ماموشتا هه زاره: به م جو ره ش هه به: مامزی سه حرای وه ته نی تو:

ئەي ئەحمەدى كۆر، سەد، كو، لە كىن، خۆت بەزە بانى  
 حەدّەت، نىيە. مادىح بى، لە بو، دلبەرى، جانى  
 عالەم، ھەمو، موشتاقە، بەزوخسارى، جەوانى  
 گەر طامعى، مەحرەم بى، بە، ئە سّرآيى، نىھانى  
 ئەز، نىك و، بەدى، ھىچ، ئە حەد، دەم، نەزەنى، نو



## بەس دلى من پّر جە فا كە

ھىند، بە دىنت، إنتىظارم، خواردنم، خوينە و، زوخاو  
 دلّ تە نورى، پّر، لە نارم، ناخ، لە بو، يە ك، قە طرە، ناو  
 ناخ، لە بو، دلّ مېھرە بانى لە فظى خوش و، حالّ بزانى  
 دلبەرى شىرىن زە بانى، باوھ شىن كاجىيى، سوتاو  
 باوھ شىن كا، جە رح و بزمان، دلبەرى شوخ و، خە رامان  
 يار، وە بىر، بىنى غولامان. زولفى رە يحان، لول و، خاو  
 زولفو، برە يحان خاوو، گرژن، دىن لە ھەينان، تىك دە چرژن  
 جە رگ و، دلّ وا، بوى دە برژن، لە ش دىنىتە جوش و، تاو  
 تەن وە كو، كورەى، حە دادان، حە ق بدا، وە عەدى، مورّادان  
 يار، بە بى. تۆلە و، عىنادان. ژە حم كا، بە منى بى چاو  
 ژە حم كا، بە منى ھە ژارە، جارىكم، پى بلى، بە زارە  
 شە ربە تە، بىخو، بىمارە، رووحم، كا، احياء، تە واو

---

سەرنج: ۱: لە سە روى ئەم پارچە ھەلبەستە دا. نوسراوھ كە لامى ئەحمەدى كور رَحْمَةُ اللَّهِ  
 سەنەى ۱۳۲۱ ھ. ق ۲: لە نوسراوھ يە كدا، لە جىگەى زەنە خى تو، ذە قەنى تو ھاتووە ۳: لە جىي:  
 ھەر، روژو شە و، نە زمامە وە، ھەر، روژو شە ب ئە زمايم.... ھاتووە:

حه ی، بکا، نه رواج و، جانی، حوری حوت، ناسمانی  
 (لیلَةُ الْقَدْرِ) زه مانئی، توئی ده وای، جه رگی، برّاو  
 دلّبه ری، ده رده م. ده و، که، جارئیکی زو، له خودا، که  
 به س دلّی من، پرّجه فا، که، به و، خه ده نگی تازه ساو  
 لیّم، مه ده، هیّنده، خه ده نگان. شای غه زالو، شوخو، شهنگان  
 نه ز، له به ر، ضه ربی، نه هه نگان، لیّم، مه حوو، بون، باسم و بناو  
 بیّ نه نهر، بون، بناوو. باسم، سوت، دلّو، جان، جهر گو، جیسم  
 حه ق و هه ای دا، پشک و، قیسم قه دی نه لفم بو، به واو  
 قه دی راستم، کوفته کار، بوو، عالهم نه ز، نالهم، بیّ زار، بوو  
 نه و، چده رد، بوو، لیّم، دوچار بو، هاته، سه ر، من، له نه کاو  
 هاته، سه ر، من، ناگه هانی، سیری مه خفی و، نیهانی  
 ناشکار، بو، له جیهانی، عه قره بان، لیّ، خستمه داو  
 عه قره ب و، مارو، نیلانن، قاتلی، نه زواج و، جانن  
 یار، به حالّم گهر، بزائن، بوم. به طهیری، بالّ، شکاو  
 طهیره کی، بیّ په زو، بالّم، مایه ی، سوت و، زوخالّم  
 دلّ، به جوش و، ناه و، نالّم، لیّم، حه رام بوو، خوردو، خاو  
 خوردو، خوابم لیّ حه رامه، مه سکه ن و، مه ثواو، مه قامه  
 بون وه ها، روسوای عامه، شیخ و، شاب و، پیرو، لاو  
 شیخ و، شاب بیّ اختیارن. وا، له ده رگات، به نده وارن  
 شوبهه تی، شه بهایی تارن، عه طرو، ره یحان، بو، گولاو  
 عه طرو، ره یحان، گول شه میمه، قه د، ستونی زه زو، سیمه  
 دلّ، له سه ر، عه هدی قه دیمه، دلّبه ری، زه رین، کولاو  
 دلّبه ری قه د، زهر، ستونن، ته ختی عه قره ب، لیّ سکونن  
 دائیمه ن طهیر، لیّ، ده خونن، ده سخته طی، حه قن، ته واو  
 ده س خه طی حه قی، جه لالن، مه کته بی. پرّ خه طو، خالن



له شكري غم، وه ك مه تالن، قه ط له من نابن، بلاؤ  
 نه حمه دي كوړي بيچاوه، صه برو، هوشت، لي، بزّاوه  
 ناته شي دل هيند، به تاوه، پيت، نه ما، جه رگ و، هه ناو



۷

### دیني زویي گولّ عوداران

یاری من، عالم، ده خيله، نیک و، به د، بوّی طالیه  
 کافرو، اسلام. قه تيله، قه وسی ناو، لی، جاجیه  
 قه وسی پزّ، تیرو، خه ده ننگه، سه ر، به ژان، قه طرانی پزّ ننگه  
 هه ر، دلّی، نه و، لی، به جه ننگه، مردنی، لی واجیه  
 چونکو وان، نیشان، ضه میره، هه ژدیهای، پزّ گازو، گیره  
 جومله، دلّهای پی، نه سیره، زور، به ده ست و، غالیبه  
 نه و، به سام و، زور و، زاتن. چین به چین، پوّل پوّل ده هاتن  
 صاف، له گشتی مه خلوقاتن، هه ردلّی پی، راغیه  
 هه رچی، حوپی، بوی له دلّ بی پزّ ننگه پزّ سواو، خه جلّ، بی  
 پا، به کوّت، زنجیر، له مل، بی، عه یش له کن وی هاریبه  
 کوانی، عه یش و، کوانی شادی، بی، له بوّ، جه رحی فونادی  
 وه ی به حالی نامورادی، یار له قه تلّی کاسیه  
 که سبی، وان هه ر، قه تلّ و، خوینن کاری وان، جه رّح وبرینن  
 مارو، عه قره ب، چین به چین، یه ک له سه ر یه ک، راکیبه  
 یه ک، له سه ر یه کدی، سه وارن، سه ر، به لوء لوء، سه هم، دارن  
 صونعی، ذاتی، کرد گارن، به لکه، به رقی، ثاقیه

دینی وان، قولآبی، داوان، ناگری، جه رگ و، هه ناوان  
 عاشقان، دایم، له چاوان، ده معی، خویناو، ساکیبه  
 ده معی، وان، دل، پرجغاران، دی، پوه کوسه یلی، به هاران  
 دینی، زوی، گول، عوذاران. بو، عوقولان، غاصیبه  
 عه قل، به ر، ایمان، رفینن، موهلیکی ته ن، دل توینن  
 چون، عوقابی، چه نگ به خوینن. به ندی هه رشه ش جانیبه  
 قودره تی، خالیق، چخاصه، خیلقه تی، کرد. جین و، ناسه  
 روی، به حوسنی کرد، خه لاصه، وه ر، نی، طینی، لازیه  
 وه رنی، قه طره ی، ناوی لیجه، بو، له جینی به ول، له م، نه تیجه  
 حوبی، روح، لی، مونده ریجه، بو، قولوبان، جاذیبه  
 جاذیبه، قه لب و، جه ناته، نافه ته بو، عه قل و، جانه  
 خالی زوی، نه وجه وان،<sup>۱</sup> ناقیشی، باش، کاتیبه  
 نه قشی، صونعی، لایه زاله، صاف له نوری نور، جه ماله  
 صاحبه بی، قه وس و، هیلاله، دوشمه نیکی، ضاریبه  
 ضاریبی، که س، تیغ، نه دیتن، لی، ده دا، دل، حال ده بیتن  
 چی به وان، مه جروح، نه بیتن. روسیاه و، کاذیبه  
 روسیاه و، شه رمه ساره، گه ر، نه بینم، زوی، یاره  
 من، به روژوو، نویژ چکاره، صه د، که، فمرض و، راتیبه  
 لیم، به دورن، فمرض و، سونمت، غه یری، هه رچی بی، غه فلت  
 شوکر، یاری، نور، جه بهت، میهره بان و، خاطیبه  
 خوش خیطابه، میهره بانه، شه گه رین، نوطق و، به یانه  
 نائومییدی، دو جیهانه، چی، له زینی، وی، غاییه  
 هه ر که سی وی، ده ستگیره، زوی، وه کی، به دری مونیره

۱. له نوسراوه یه کدا، نه و نیوه له نه، ناوا نوسراوه: نه خشی ده س باش کاتیبه هه لبت ماموستا  
 هه ژاریش نه وه ی به لاوه باشتره:

تا نه به د، نه و هر، نه سیره، نه ی له زیی وی خایبیه  
 خایبیه، نه هلی، مه عاصی، گهر، به حقه ت، یار، بناسی  
 بی، گومان، بوت دی، خه لاصی، لیّت ده پوښن، عایبیه  
 نه حمدی کور: وا، دروسته، غه پری، وی دهر که ی، له ده سته  
 نه و، بوته، توش. بی، په رسته، غه یب زان و، صاحبیه



### راسته گول بی خارنینه

گهر، تو یاری، باوه فایبی، هینده سه نگیښ، دل، مه به  
 یا مه که، که س ناشنایی، یا نه، لینی، غافل، مه به  
 غافل، نه ز، عه یش و، مه عاشی، به زه بان، چوست و، هه راشی  
 نه ک وه کو، سه نگی سه ر ناشی، وا، به، تو زو، خوّل مه به  
 خو، مه که، سه رباری، دهر دان، من، مه که، غمرقانی، به ردان  
 راه، بگره، میثلی، مه ردان، خوّت، به، تاب و، گل مه به

---

سه رنج: له بان نه م پارچه هه لیه سته وه له نوسراوه که ی میرزا عه زیزی بوکان دانه مه،  
 نوسراوه به خه طیکی سور (که لامی شیخ نه حمدی کور) ۱۳۱۱ هـ - ق نه وه که له زور شویندا،  
 ده نوسم، له نوسراوه که ی میرزا. عه زیزدا، ناوا، هاتووه لات وانه بی نه مه، نوسراوه به کی  
 زیک و، پیک و، خوش خه طو، به زی و، جیبه و، هه موی هی شیخ نه حمدی، به لکو زور شیرزه و،  
 نا، له بارو، تیکه ل، پیکه ل و، دژواره، نه ویش وه ک تووی زه وی له نیو، هه لیه سته فارسی و،  
 عه ره بی و، کوردی دیکه ی هونه راندا. بلاو، بوته وه، منیش وه ک ده سکه نه گهر، پياندا.  
 گه راوم و، ده سکه نه و، گول بزیرم کردون. دیاره وینه ی چن هه لیه ستم. خستوته کوتایی دیوانه  
 که وه، بونه وه ی بزانی، نه م ده سکه نه به ش، له نیو، چدروو، دال و، دروه، زه رده به کدا،  
 کراوه و، نه و ده سکه جوانه، چون کراوه ته چه پکه گولیک و، دراوه تهرده س. هه ستیاران  
 به ریزو، نازیزه وه:

ناوو، گل نه قشی دیواری، بی صه داو. ده ننگ و، دیواری  
 بوویه، دوستی، ناشکاری، دوشمه نی قاتل، مه به  
 دوشمه نی، بو، شیخ و، شابی، قاتلی، عه نقاو، عوقابی  
 تو، به، مه عشوقه ی حیسابی، ساکنی، هاییل، مه به  
 ساکینی صه دره و، نیقابه، هرچی، هه ن، په رده و، حیجابه  
 ساعه تی، دووانم، له، لا، به، طه بع خار، ته ن، گول مه به  
 راسته، گول بی خار نینه، هرچی، به ر، زوی، زه مینیه  
 دل، له حاستی، من حه زینه، مه خفی و، موشکیل، مه به  
 خوت، مه که، مه خفی، له په رده بزوی، ماهت، مانگی چارده  
 تو، خه به ردار، نیسی. له ده رده، یاری نا کامل، مه به  
 یاری با عه قل و، که مال، به، باخه به ر، له ده ردو، حال، به  
 دل به احسان و، خیصال به، تووشی، به د، مه نزل مه به  
 مه نزلی به د. خواهی، به د، که ر، مه یکه، مه وطن، یاری دل به ر  
 عه رضی، بی که ش، داری، بی به ر. باغی بی حاصل مه به  
 باغی بی، میوات و، دانی، زه نج، به بادن، باغه وانی  
 هیند، به سه عی نین جیهانی، طالب و، شاغل، مه به  
 طالبی، دونیای، غه داره، هر که سی بوی بی به یاره  
 سه عی و، زه نجی وی خه ساره، مه ردی، قه ط دودل، مه به  
 سونجوو، خورما، بیینه، نیو ره ق و، تویکل، شیرینه  
 خوش به، تو ی ره یحان بچینه. عاقیبه ت، پیکول، مه به  
 کوخ و، قه یسی، نور جه مالن، هه ردو، مور و، به د خیصالن  
 تویکل، شیرین. ده نک، تالن، تالی خوش تیکول، مه به  
 گویزو، بادام. هه ردو جوانن، نه و، له سی، په رده نیهانن  
 خو، له وان، چاکتر بزنان، وه ک نیلان، قاتل، مه، به  
 بی، ده بی، بی توک و، په رده، یا، نییه یازه هرو، ده رده

بی بی بزی، چون، بیخی به رده، وه ک شیلان، چل چل، مه به  
 نه ک شیلان ناسا بدر بو، سهخت، ههرچی ده گری، بهر نه دا، قهت  
 چه ظ، ده که ی پاک، بی، له عیلهت، گور گی خوین تا کل، مه به  
 نه ک وه کو، گور گی، له گمر بی بی، بو، موسولمانان، به فر، بی  
 سا کین، ناساء پوست مه ر، بی، موفسیدو، موخیل، مه، به  
 هه رچی، موفسید، ناعه دیله، نه و، بی راه و، بی ده لیله  
 عه، بدی شه یطانی، ذه لیله، زور خوړو، زگ زل، مه به  
 موفتی صوفی دین، دروست بی، نه کله طاعت پشت سست، بی  
 شه و، هه تا زوژ، حق پمرست، بی (شمری) بی دلیل، مه، به  
 نه حمده ی کوړ، صه ح بزانه غه یری وی کیدب و، فه سانه  
 یار، که هاتوو، پی بزانه، قه ت. به وی، به د، دل، مه به



### فه ریادزه سی بو خاص و عام

(سُبْحَانَ، عَالَمِ الْغُيُوبِ) ذاتت، له شیبهی که س، نیه  
 هیچکه س، وه کو تو، بی عویوب، بی عیلهت و، نه قده س نیه  
 هیچکه س وه کو، تو، بی به ده ل، قه یوم و، داناو، (لَمْ يَزَلْ)  
 بی سه هو و، نیسیانو، خه له ل، بی فیکرو، بی وه سوس، نیه  
 بی فیکرو بی وه هم و، خه یال فه ردو، قه دیم و، (لَا يَزَالُ)  
 بو، عاله مینان (فِي الْمَالِ) جوز، تو، فه ریادزه س، نیه  
 فه ریادزه سی بو، خاص و، عام به موشه نده که ی، له یلی ظه لام  
 چی بو ت نه سوتی صویح و شام، په روانه و، قه قنه س، نیه  
 په روانه موش، ته ن، دم ر، عذاب، قه قنه س صیفهت، دل چون به ر و باب  
 چی تمر کنه کا، بو ت، خوړدو، خواب، بوی غه یر نا گر، که س نیه

نه ی، قادری، حه یی موعین، حه ق (اَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ)  
 قادر، نه تو ی، هادی و، موبین. کهس واریشو، خوینترس نیه  
 واریشت، کهس نین، خودایه نه حه دی کور بی، به هایه<sup>۱</sup>  
 بیخه، سه ر، زینگه ی، هیدایه، غه یری تو، وی، کهس، نیه

## ۴

عالمه م، هه مو، مه خون به تو و

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَدُودِ) یارم، له عالمه م، دل به ره  
 جیی، هه رچی، بردی لی بی، سجود، بو نی، گولاوو، عه نه به ره  
 بو نی گولاو، باغی، نه عیم. له، عه یب و، عیله تان سه لیم  
 (يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ) له ب دور جی بله عل و، گه وه مره  
 له ب، دور جو، یاقوت و، له عمل به روح و، جان قه ول و، یفعل  
 بم به فیدای ژیری، نه عل، خاک کی ده ری تو م، به ره، سه ره  
 خاک کی ده رت، بوردی، یه مه ن، بالایی، تو، سه روی، بله ن  
 زو شن، ده کا، قه لبی حه زه ن، نه زه دوجه هان، مه زن ته ره  
 نه زه دو جیهان، چاتر ده بی. گه ر، یار بر و حمی کی، هه بی  
 هه رچی کی، بوی بی، مه نصه بی، که متر غولامی، کیشوه ره  
 که متر، غولامه، شاهی زوم، یارم، که زو حمی، بی، له، بو م  
 له ده سستی، گه ر هه ریش، بخوم هه ذه وقی، گولاوو، شه گه ره  
 ده وقی، گولاوو، شه هه دو، قه ند، نه نبازی نین پره عناو پره ند  
 قامه ت وه کو، سه روی بله ند، عالمه م، هه مو، خاک کی ده ره

۱. بی به هایه: یان بی بیهایه (بها - بهاء) واته نرخ و روشه نی:

۲. له نرسراوه یه کیاندا، له جیانی مه زنتره، نه فضله تره: هاتوره، دیاره مه زنتره به لای ماموستا

هه زاره وه باشتره: له جیانی: کیشوه ره: (قه بصره) ش هاتوره

عالَم، هه مو، مه خون به توو، نه ی نازه نینی، ماهر وو  
 ناگر، به قه لبم، شوعله، جوو، ده ر براهی حه ق، جارّی، وه ره  
 جارّی، وه ره، سه یرم، بکه، نه ز، میحنه تم، نازاده، بکه  
 گه نجی، دلّم ناباد بکه، به روئییه تی، روّی، نه نوه ره  
 به، روئییه تی، ماهی مونیر، شاهی، به شیرو، هه م، نه ذیر  
 توّی صاحه بی، فه ضلی که بیر پروّی توو، شه مسی، نه ظهه ره  
 روّیی توو، شه مسی، بیساط، بو عاصیان هه ر، توّی نه جات  
 عالَم. ده کا مه دح و، نه نات، نایته، نه بت و، ده فته ره  
 مه دحی، حه بیبی (ذو الجلال) انسان و، جین. فیدای نیعال  
 قه لبم وه کو، کوره ی، زوغال، حو بت له جه رگم، خه نجه ره  
 حو بت له جه رگم، تیغی تیز، نه ی شه هسه واری پره سته خیز  
 نه، روّیی، هه لاّت، نه روّیی، گوریز، هه یهاته روّزی مه حشه ره  
 له حه شری، پز، نارو، حه زین، هه ر، توّی (شَفِیعُ الْمُذْنِبِینِ)  
 من، نامه وی، خولدی به رین، تاخو ت، نه لی، موذنیب، وه ره  
 تاخو ت نه لی، موذنیب، بیا، بارم، ژ، ده ردو، روو، سیا  
 توو، بووم، بکه، تکاو، ژه جا، ده ستم، به دامانت، وه ره  
 ده ستم، به دامانت، بیا، بو، جه معی عالَم، پیشه وا  
 مینه ت، له احسانی، خودا. نیوی<sup>۱</sup> نای پیغه مبه ره  
 نیوی، نای، هادی و ره سول، شه فاعه تی، توّی کرد، قه بول  
 گه ر شاد، بکه ی قه لبی، مه لول، له دو جیهان، مازنته ره  
 نه حمه دی کورّی خو ش، که لام، ته عریفی شای (خیرُ الْاَنَامِ)  
 گه ربّی، به له فظی توو، ته مام، هه ر حه رفی صه د سوجه، به ره

۱. له نوسراوه به کدا، به م جوړه هاتووه. نیو ت ناو پیغه مبه ره



## شه گهرين، له فظو، زوبان

چي. به حه قهت يار، بناسي، مه ردي، دانا، ههر نه وه  
دانه يي، ده ستي غه واصل و، شه وچراي، گه وههر، نه وه  
شه و چراغي کونجي مالْم، قوت و، قووه ي، په رو، بالْم  
يوه مو، عوشاقي عالْم، دلروباو، زه هبه ر، نه وه  
دلروباي بوجين و، ناسان، ده ستگيري عام و، خاصان  
پادشاهي حه ق شناسان، صاحبه بي عه سکه ر، نه وه  
صاحبه بي تيب و، سوپايه، مه عده ني، عه هدو، وه فايه  
ههر، دلي. بوي به جه فايه، کوره يي، ميجمه ر، نه وه  
ميجمه ري پز جوش و، ناره، پز ته م و، ده ردو، جفاره  
چي، به حوبت انتيظاره، خاصي زوي، ده فته ر، نه وه  
هادي و، موهدی، له هه رباب، شاهي هيندو پروم و، نه عراب  
شه ب نشيني کونجي ميحراب، واعيطي ميمبه ر، نه وه  
فهرق ناکا، خووي له خاكي، وي له که س نين بيم و، باكي  
بي گومان نه ولادي، پاكي، (قاليعي خه يبه ر)، نه وه  
جه دي ويم، قاليعي خه يبه ر، هه م ره سولي پاكي سه روه ر  
خوشه ويستي خاصي (حه يده ر) نالي پينغه مبه ر، نه وه  
موحکيمي، ته ختي شه ريعه ت، سالکي راهي، طه ريقه ت  
حاذيقي عيلمی حه قيقه ت، ياري له ب شه گه ر، نه وه  
شه گه رين له فظو، زه بانې عه يشي زوحی خه سته جاني  
نه خلي، شه مشادي جيھاني، زه ندي قه د، عه زعه ر، نه وه  
ههر، دو عالْم، احتياجه، زوت وه کو، شه مع و، سیراجه



دل، به ده ردان، نه و، عیلاج، ساقییه، که وثر، نه و  
 صاحبه بی نه رکان و، ده ولت، مایه بی اقبال و، حیثمه ت  
 نه و، نیهالی باغی جه نه ت، ساقییه، نه خضه ر، نه و  
 شاریبی حه وضی، طه هوری دیم، وه کو به دری به نوری  
 رُوژو، شه و، دل ده ر حوضوری، شافیعی مه حشر، نه و  
 شاه سه وارو، شاه، زه نکه، دل، نه وازی، وه قتی ته نکه  
 حوبی، تیزتر، له خه ده نکه، به ر، دلان، نشته ر، نه و  
 نشته ری جه رگ و، دلان، شاه و، سهرداری گه لانه  
 خاصی جومله ی کامیلانه، قایمی نه کشر، نه و  
 بی، به شی هه ردو جیهانه، ناٹومیڈو، ناته وانه  
 چی له ریی وی به د، گومانه، مولحیدو، کافر، نه و  
 کافری موطله ق یه قینه، کائیدی سیحری موبینه  
 چی به وی ایتقانی نینه، موذنیبی، نه بته ر، نه و  
 نه بته ری خه صم و، عه نادئ. رُوشه نی قه لب و، فونادئ  
 ده رگه هی، زه حمه ت گوشادئ، له ذه تی شه شده ر، نه و  
 گه ر، قه ده م، دانئ له به رزه، نییه تی نه وسایه، له نه رضه  
 روح فیدات بی عه بینی فخره، گه نجی نه سکه نده ر، نه و  
 هه رچی گه نج و، مالک و، ماله، سه ربه سه ر، پوچ و، ببه تاله  
 غه یری حوبی یار، محاله، گه نجی پر گه وهه ر، نه و  
 هه ر، دلیک بی، حوبی تو بی، مارو، عه قره ب. لیی وه کوبی  
 پر برین دایم، به سو، بی، خانه بی نه ژده ر، نه و  
 نه حمه دی کور تو چزانئ، تو ضه عیف و، پوچ و، فانی  
 ده م، ده ده ی، له مه دحی جانی: باقییه نه کبه ر، نه و

سه رنج: وادباره شیخ نه حمه د نه م پارچه هه لبه سته ی سه باره ت به خوالئ غومئ بوو،



## صاحب، زری و، شیرین صوهر

ماتم، له به حری، پی، نه دهر، له و، ظولمه تی، بی پروسه نه  
 له و به ندی، که س، لی، نه چوو دمردل خه سته یه، ممبروح، تنه  
 دل خه سته و، مه حزون و هزار، پی راحه ت و، عه یش و، قه رار  
 نه ورو حبیبی، گول عوذار، سانداوه، که رت کمرت قوشه نه  
 سانداوه، تیپی زه نگییه، سه ر خوش و، مه ست، به نگییه  
 میصری و، تیزو، جه نگییه، صاحب، زری و، جوشه نه  
 صاحب زری و، شیرین صوهر، هیند و، فیره ننگ پروم و، متهتر  
 صف به ست له زوی قورسی، قمر یوان تهختی، جه بهت ممدقه  
 جه بهت له نوری لایه زال، نه قش و، نیگارو، خه ط و، خال  
 قه وس و، خه ده نگی صادو، دال، قه تال، له بو بروحی مه نه

→ (سه ید طه ها) یان (شیخ عوبه یدیلای کوزی) گونبی چونکو هه روه ک زور که س نه نانه ت  
 (باستیل نیکتین) شا به نده ری روسیای نه زاری له شاری ورمی دا (۱۹۱۲)، لایان وایه، نه م بنه  
 ماله گه وره و به ریزه کورده، ده چنه نه وه سه ر زنجیره و پشنی (غه وشی گیلانی) و نه ویش به  
 توره مه عه رب بووه و، ده چپته وه سه ر بنه ماله ی حه ضره تی (حوسین) و حه ضره تی (عملی)  
 رونه، کانی نه م هونراوانه ی هونیوه ته وه نوگره که ی زبند و بووه چونکو به زه مانی حاللی  
 ده دوینی و ده لی، (فهرق ناکا خوی له خاککی، وی له که س نین بیم و باکی) مه به ست نایه تی  
 پیروزی (وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ) نه م. هه لیه ت پشروه وه ده چنی بو (سه ید طه های) گونبی تا  
 (شیخ عوبه یدیلای) دیاره شیخ دیسان بای داوه ته وه سه ر په سندی خودی حه ضره تی ره سول و،  
 به ودا، هه لده لی: وه ک: نه وه که ده لی گه ر قه دم دانی له به رزه نییه تی نه وسایه له نه رضه:  
 هه لیه ت نه م جوهره بادانه وه یه و، گورینی. په سندی کراو، له هه لیه ست و، ووتو ویزدا، خوی  
 چه شنه التیفاتیکه، که له زانستی مه عاندا، باسی ده کری:

قه تال، له بو روحی ضه عیف. دوو، مهه، له یه ک بورجی شریف  
 هر کهس که دی زوی ئهو، له طیف، صه د (کوی ئو خود) غم خمر منه  
 صه د کوی ئو خود، غم م لیبی، به بار، ناله و، فیغان و، ناه و، یزار  
 دهردو، غم و، نه ندوهی یار، وان، چهند، له دل نیشان، همنه  
 وان، چهند هزار، دل کرد، هه ده ف، ئمز، هر، کنارو، هر، طره ف  
 جه یشی عظیم، میصری به که ف، ماهی، ده چاری، مه سکه نه  
 مه سکه ن، له بورجی زه رو، سیم، قه د، سر وی (جَنَاتُ النَّعِيمِ)  
 له علی، له بهش، چون حه لقی میم، دیم، شوشه یی کیل، گهر دهنه  
 دیم<sup>۱</sup> شوبهه تی ماهی به نور، گهر دهنه و، کو، میناو، بلور  
 ده م، شه ربه تی حه وضی طه هور، پز، دورو، له علی یه مه نه  
 پز، له علی یاقوتو، گوهر، هر کهس، که دی، لیبی کرد، نه ظمر  
 با جان و، دل بووه خاکی ده ر، حه یرانی زوی گولشه نه  
 حه یرانی زوی شیهی گول، چی حوبی، وی سه ر کرد، له دل  
 بوو، پیشی عام و، خاص خه جل، رجلی چووه، چاه ته ز، دامنه  
 دامنه ن، به، ده معی، عه یننی ته ز، دو مارو، دوشیرانی نه ز  
 نه ورو، به عه زمی داو، شه ز، کردیان هوجوم، دل، مهوته نه  
 مهوته ن، له من بووه، حه بس و، بهند، روحم فیدات نهی، دل په سهند  
 بوو، قه دی وه ک سه روی بله ند، (تَبَارَكَ آتْلَهُ، أَحْسَنَهُ)  
 أَحْسَنُ خِیصَالِ و، دل زوبا، هر کهس دی بووی، بووه خاکی پا  
 با روح و جان و، دل فیدا، بوو، شیرینی شای، نه رمه نه  
 بوو، شیرینی له یلا، صیفه ت، کانی که مال و، مه عریفه ت  
 صورته به نه قش و، خال و، خه ط، مارین ذه هه ب، سیم، ذه قه نه  
 بوو، دل به ری سیمین عودار، عاشق، هه میشه، انتیظار  
 به هری ویصالی، زوی یار، وه قه ت و، سه عات، نه عره یزه نه

۱. دیم: روخسار. ده م و چاو، گونا: هه زار

نه عره زه نان، چون قه قنه سم، جانا به جوز تو، نین که سم  
 گه ر تو، نه بی فه ریاد بزه سم، جیم، دوزه خی بی ره و، زه نه  
 جیم دوزه خی صاحبه له هیب، انکارو، نانه هل و، زه قیب  
 یاره ب له بو یوان بی، نه صیب نه و په نجه بی، شیر، نه فگه نه  
 شیرانی صاحبه زور و، ذات، چی خوبتی تو، له دل دهر، نات  
 سوتا، به ناری بی نه جات، گر، به ست شیبھی ره وغه نه  
 مانه ندی ره وغه ن، نه فت و، قیر، سوتا، له ده ست عیشقی نه سیر  
 زوغال، له به ر، به دری مونیر، اسلام و، کافر، فیدیه نه  
 اسلام و، کافر هه رچی بی، له ده ست، غه مت بریان، ده بی  
 ره نگیکه، خوئی نیشان و، دئی بدل به ند، به چه ند، مه کرو وغه نه  
 دل به ند، به چند، به ند و، به لا، هه ریه ک، به یه ک غم، مهوتلا  
 قه تیل و، صاحبه ب. سیلسیله، له دی له دود یوه ک دوشمه نه  
 نه و، ده ر حه قی دل، بون عه دو، وه صف و، نه نای (ماینفد)  
 (یا ایها الناس آعبدوا، لمن له أعبد أنه)  
 گه ر، لایقی عه بدیه تن، موسته و جیبی زوی، ره حمه تن  
 عه طشانی، کاسه ی، شه ربه تن، واجیب له سه ره یوه بسوجه نه  
 ساجید وه به، شهرط و، نه ده ب، پابوسی، جانان که، طه له ب  
 گه ردی<sup>۱</sup> که، توئی کرد، نه و، عه قه ب، بو عه ینی، عه میان، سورمه نه  
 بو، عه ینی عوشاقی، ذه لیل خوشه ببینی، زوی خه لیل  
 ده رمان له بو ده ردی عه لیل، بسکه، ده، شوخی شه ب خه نه  
 بسکه، له سه ر، به مدری، دوو، ههفت، سه ری، دوو عه قره ب، جورری حهفت  
 به ر، په نجه بی، ههر کهس که، که فت. نه صلی طهوافی که عبه نه

۱. ناواش هاتوو: گه ردی. که تو، کردی عه قه ب: وانه نه و خاک و، خوئی له جیگی پی  
 دل به ر، به جیبی نه مینی و، تو به شوینی دا، ده زوی و، ده که وینه چاوته وه و، پی ناره حه تی. بو  
 چاوی نیمه ی کویر کله سوبحانیسه و، زوشه نی هینه ره:

( که عبه ) لمرۆی نمرۆی (مه که) بی یار، بووه د، طه واف، مه که  
چی خوی، به یار ته سلیم نه که، مه علوم بزانی، که وده نه  
مه علوم، بزانی، ئه بله دن، له ده فته ری عیشقی، ره دن  
حه یوان دل و، انسان جه دن، وان سه عی و، ره نجی، با فه نه  
ساعی به حه قه ت، هه ر نه وه، ته رکی وجود، خورد و، خه وه  
زو، بکه، به لای یاری خووه، وه رنی، سیوای وی فه ری نه  
غه یری وی، هه رچی هه بی، شه رط، ئه وه هه یه، طالب نه بی  
انسان نه گه ر عه قلی هه بی، نیکاح نه، کا، پیره، زه نه  
نیکاح نه کا، ئه و، (کالعجوز) گومراه ده کا، شه وتا، به روز  
سامیع، به حوبی دل، مه سوز، جیفه ی غه لیظی، مونته نه  
جیفه ی غه لیظی ضایعه، (هالک لقوم) طامیعه  
طالب چو، که لبی جایعه، لیکدی، به کین و، حه زبه، نه  
لیکدینه جینگ، ذینبو، کیلاب، هه ری که بهر منگی که در، عذاب  
بو، وه جهی بوی دل چون، که باب، وه ک ناسیاو، چهرخی چهنه  
وه ک ناسیاو، بی سود، له، گهر، نه فس و، هه وای مایل به شه ر  
دونیاو، شه یطان گورگ و، به زه روحان له ده ست وی شیونه  
نه. حه ده دی کوری<sup>۱</sup>، له فام، دوور، تا که ی ده که ی خوت بی شعور  
(موسا) له کوئی، دی نارو، نور، تا نه چووه، (وادی نه بعه نه)

---

۱. له نوسراوه یه کدا، به م چه شه یه: نه حه ده دی کورۆ، له عه قل دور، له به کی ترشیا ناوا هاتووه.  
نه حه ده دی کورۆ ری عه قل دور:



۱

## بم به فوربان میثلی فوربان

دلّبه را، مه حبوسی داوم. نه ز فیراقی، واوو، تی  
زور، له عیشت<sup>۱</sup> دا سوتاوم، ناخ بو لوظفی یاو، ری  
ناخ بو یاری نازه نیم، مه حبوبی دونیاو، دینم  
مه ره می زام و، برینم، پیم که ره م که، شین و، فی  
پیم که ره م که، توشه فایه صاحبه بی شرطو، وه فایه  
مه حبوبی ذاتی خودایه، نه سخی کاف و، تی و بی  
ناسیخی جه معی کیتابان، شافیعی رورزی خیطابان  
روریه تت وه ک ماهی تابان، قامه تت چون، نون و بی  
قامه تت وه ک نه و، نه مامه، خوش زو، وهی شیرین که لاه  
ده ستگیری خاص و، عامه، شای میم و، حی، شین و، ری  
شاهی مه حشر، رورزی جه زایه، مهه جه بین و، نور، له قایه  
چه ند، بلیم، سه دجار، وه هایه، بی فیدات، ری و اوو، حی  
بی فیدای تو روح و، جانم، مه حبوبی هه ردو جیهانم  
صوبح و، شام ویردی زبانه، بوم، به دو قاف نون و، سی  
بوم، به قه قنه س، ته ن زو غالم، عاشقی نه وچاو، غه زالم  
بون، بیزار، عالهم له نالم، نایه ته، دال، سین و، تی  
نایه ته، ده ست بی موشه قه ت، تا نه بینی ره نهج و بزه حمه ت

۱. له به ک دونوسراوه دا، له جیاتی (دا) (نو) نوسراوه (زورله عیشتی تو)

ته رک نه که ی نه سبابی له ذهت نابینى لیئى، صادو. فى  
 نابینى هه رگیز سه فایه، خواردن و، عه یشم جه فایه  
 چونکه حالّم، بوّت وه هایه، بگره ده ستم. یاو، رّی  
 بگره ده ستم، یاری دلّبر، پیّم که ره م، که، جامی که وثر  
 حه ک بکه، عیصیانی ده فته ره له ب، چو، شین و، کاف و، رّی  
 له ب چو شه گهر، ده م نه باتی، صاحبه بی هه دیه و، خه لاتى  
 ناخری، دونیا بوو، هاتی، نه ی حه بیبى، رّی و، بّی  
 نه ی حه بیبى ره بّی عالم، بوو، وجودت قه بله، ئاده م  
 که ی ده بّی وه عده ی مورّاده م، بم به قوربان واوو، تی  
 بم به قوربان میثلى قوربان، مه حره می نه سراری سوبحان  
 خوشه ویستی ذاتى یه زدان، به هری ده ردّم، شین و، فى  
 نه و، شه فای دائى سه قیمه، چونکه وی اسمى ره حیمه  
 تو، ده لیلی بوّیه، نیمه، دال و، هیئى و، شین و، تی  
 ده هشت و، خوفم که ثیره، روژى واوه یلام، له بیره  
 که س نییه، بّی ده ستگیره، غه یری ذاتى واوو، تی  
 غه یری تو که س نابى، شافیع، نه و شه وه ی توچویه لامیع  
 وای نه صحیحت کردى صنایع. به خشى نه لف و، میم و، تی  
 نومّه تی کردى خه لاتّه، زوج و، دلّ هه ردو، فیداته  
 بو، طه ماع، مه یلم، له، لاتّه، بوّم بکه، زى و، جیم وینى  
 بوّم بکه، له وده م، ره جایه، بوّم بخوازه، عوذر خوایه  
 نه م نه خه نه ره نج و، جه فایه، دال و، واوو، زى و، خینى  
 ناگری دوزه خ به تاوه، زور به ده هشت چى له ناوه  
 سه برو، هوّشم، لیئى براوه، عه ین و، قاف و، رّی و، بّی  
 عه قره ب و، مار، صه د، هه زاره، هه رله صوبحى تا ئیواره  
 گهر، بکه م، من، مه دحى یاره، نایه ته، حیئى و، سین و، بّی

نايه ته حيساب و، حه ده. چي بلم، صه د، هيئد، نه وه نده  
نه حمه دي كور، بو، تو، به نده، بيبه جيم و، نون و، تي

## ۲

### دهست له ناو دهست، دم، له ناو دم

شاهي ملكي (يه ثريب) و، سولطاني ته ختي (مه ده ني)  
نه ي گولي باغي، له طافه ت، زين، كودامين، چه مه ني  
قيبله گاي گشت، مه هوه شاني، تو، به شيرين، ده هه ني  
ره حم نيله بير، باشووه، دويتم، گويلمي نيستر، سه ني  
دَلْنِي لَأَنَّ أَرَاكَ فِي بَيْتِ الْوَطَنِ

نه ز، به قورباني ته، بم، نه ي شاهي نه ربابي، وه فا  
ميهرى تو، هه رگيز، نه گه رده د، دهر، دلي عاشق، خه فا  
چه شمي ديو جاريك، بمالو، به رسه رم، ده ستي، جه فا  
نيسته مه م، سه نن، سيوادان، دونيادا، ذه وق و، صه فا  
وه ي سه نن، كه مه ند، نه لنده ن. فور فورام، بوقسن، مه ني

دلبري، بين، ماوه ري، وهر د، نه حمري، رو، گولشه ني  
ساق ستوني، باز، عويوني، تير به خوين، كيل، گه رده ني  
خوري يه، جه ناتي عه دن، گه ردن، سي يه، پاكدامه ني  
له بچو، ياقوت، كاني مه ي، مه ست، سي و، دو، دور، مه عدنه ني

به وري، بي ثامان و، زه نكين په نجه و، شير، نه فگه ني  
رووگولي، خال فلفلي، دل، غافلني، مه ست، بي، خه به ر  
نو، خه طي، نور، جه بهه تي، نه ي قامه تي، گونا، قه مه ر

۱. له جياتي (ديو) (ده و) بش هاتووه: كه هر كيان وانا به ك ده ده ن:



نافه تی پیرو، جه وانان، تیر، زه نی، جان و، جگر  
 چونکو من به نده ی، ذه لیلیم، شه وقی، سه ودای، توّم، له سه ر  
 بیّم بکه ره حمیک، فیدات بی، جان و، دل، ملکی، نه نی  
 ماهی، تابان، صوره تی، روح نافتابی، نور جه بین  
 عه قل سوتن. عومرتالان، که رد، زه والی عه قل و، دین  
 سه ر خوشی سه رداری، ره ندان، نو، جه وانی نازه نین  
 عه قل و، دینم. پاکله دست، چون، بوم، بهز سوای، سه ر زمین  
 له ذه تی فنه ند ثابی دوو، له علی، له بی روو، نه حسه نی  
 که س، نییه، نه ورو، وه بیر، بیننی، خه یالی شه فقه تی  
 بچته، کن، جانانه یی من، عه رض، بکاتن، وی، خه طی  
 پیی بلین نه حمه د، له بوّت سوتا، به داخ و، حه سره تی  
 خالقی، بو، عاصییان نارد، ثایه تی (لا تقنطی)  
 به لکو، ویش، بو، من، بنیری، موزده بی (لا تحزنی)  
 جوّری، (به لقیس) ره نگگی سه رداری ره ندی، باش، باش  
 موبته لای، دیداری توّم، ده ردن، له بوم، عه یش و، مه عاش  
 خواردنم، خوینی جگر، ده ردو، غم و، میحنه ت فه راش  
 گه ر، تو، ئوستادی ته مات، نه جارییه، نه ی، دل، ته راش  
 زیری، نه شویت، کون که، جه رگم، تو به زه بری، نه سکه نی  
 عاجزم، زارم، ذه لیلیم دل، بریندارم، به نیش  
 نا، مه وی هیچکس، فیدات بی، قه و و، قیل، فهرزندو، خویش  
 خوژیه م. به و ده رده، داره ی سی و، نوّسال، ده رد، کیش  
 به س نییه، ئومید هه یه، مه رگ، یا شه فایه ک دیته پیش  
 نه ک وه کی من نائومید. دل حه بسی جای بیّره وزه نی  
 خانه یی، بی ره وزه ن و، بی ده ر، له من زیندان، میثال  
 مه نجه نیق، ناری (خلیل) پز، نه فت و پره و غه ن، توندو تال

پیی ده سوتی قه لبی مه ظلوم، قه قنه س، ناسا، خه سته، حال  
 بوو، به دایم، ناگری، بی روحم، له بو عومرم، زه و آل  
 کووره، بر، پشکووی، پر، گر، ناگری، داره، به نی  
 هر، له وی، روژی، که فامم، کرد، عیشقم، بووه، دوچار  
 هر، ده بوو، بو خوم، بزاتم، قه ط له من، سوک نابی، بار  
 هر، گرانترا، روژو، شه و، قه ط، نین، له بوم، ساتی، قه رار  
 خه لق، گول و پزه یحان، ده چاندن، من غم و، ده ردو، جه غار  
 هانه، حاصل، به ک به صد، هه ل بوارد، زه کاتی، خه رمه نی  
 دل به رم، سه رخوش و، مهست، نتر حالی عاشق بی خه بر  
 سوت له داخی وی، فونادو، دل، که به د، به عنی جگه ر  
 هیندی من نالیم له ده رگات، هیچ و، پوچ و، بی نه نهر  
 به س نه بوو، (فه رهاد) نه گه ر عاشق بوو، چاوی بون بلمه ر  
 نه ز به بی، چاوی، چلون، طهی که م، مه کانی، نه رمه نی  
 هیندیانت، سا کینی ته ختی جیهان ناباد، بوو  
 شایه، نه و که س زوو، له قه یدی، به ندی، وان، نازاد، بوو  
 هر که سی گریتان، هه تامرد، هر، مه لول، ناشاد، بوو  
 (بیستون) عیشقی له بن که ند. ناو، له بو، (فه رهاد) بوو  
 وهر، نیی، نه و حه دی، چبوو، بیستون، به تیشه، هه ل، که نی  
 پادشایان، پادشاهی، ته رک کرد، بوونه، گه دا  
 خاک به سه ر، من روژی، خوشی، حه ق له بو، من که ی ده دا  
 نه و که سه ی من بو ی ده سوتام، بوچی، نه و، دل، پیم، ده دا  
 دل به ری، عاشق نه گه ر، بوم بیته، سه ر، ریگه ی، زه دا  
 شاهی اقلیم گیری وه ک من، نین له روبعی، مه سکه نی  
 هیندی، خوم پاراست، نه بوم، له م، ده ردو، داخه ره ستگار  
 بوو، به زنجیر، ده ست و، پیم به ست، پییه وه، بوم، دل فگار

من گوتم، زنجیر شکینم، یه ک شه وی هه ل دیم، به غار (۱)  
 دل، گوتی خاکت، به سهر، ملکی نه وین، اسلام، کوفار  
 کوی ده چی، نابی خه لاصی، که وتیی، قه عری، گبزه نی  
 نا که مئه زه بو، خوم، هه لیم برا که م، له دهست زخمی، موژان  
 نشته ری، جه رگ و، دلان، نه و، قاتلی عاقل کوژان  
 خوین به خور، دین جو، به جو، سهر کرد، له دا مانم پوژان  
 قلبی مهزون، پو له کوان و، جه رح و، نیش، پو ده ردو، ژان  
 تیغی وی، تیژ تر، له تیغی یه کی، که ده بری جه وشه نی  
 قه دی، تو، سه روی، صنه و به ر، عه رعه رینی، نه و، نه مام  
 هه ر که، من دیم، شیهی مه جنون، شیت، له روی، نه رضی گهرام  
 سه ر به سه ودا، دل به سه سزه ت، ده ربه ده ر، گرتم، مه قام  
 بوچ له زارت، که م، ده بی، نه ی، دل به ری شیرین که لام  
 وه ک، وه فاداران بلیی چاریک له سینم، سهر، وه نی  
 دهست، له ناو، دهست، دم، له ناو، دم، دل، له غم، خالی و، فمراغ  
 گویم، له سیره و هی زازی جانان، عه طری بزولفان، دمر، ده ماغ  
 سه ر خوش و، سه رمهست، چون، په روانه، پای شمع و، چراغ  
 که ی ده بی، یاره ب بکه ی من، لحظه یه ک، بی ده ردو، داغ  
 کامران بم، نه ز، له، ته خنی باو، خاکی، مه و طه نی  
 دل به را، انصاف نییه، هینده، له بو، تو، غم، بخوم  
 نه زله، داخ و، حه سرتی تو، قهد، چو، چموگان، سهر، چو، گویم  
 چبکه م، نه ز، حه ق نام کوژی زور، عاجزم له ژیانی، خوم  
 بای صه با، گهر، تو، له جانان، بینیکی، خوش، بینی، بوم  
 نامه وی (ما نتهی آلائفس) به حووکمیش. به م، ده نی  
 یا خودا، چی من فیکر، کرد، هه رزه و، پووچ وو، عه به ث  
 دور، له چاو، بی ملک و، مال بی قه وم و، خویش و، داد پزه س

۱. ناواش هاتوه: من گوتم زنجیری ده بشنم شه و بک...

توشی دهردی بیّ دهوا، بوم، تهسکینم، نایه، به کهس  
 روژو، شهو، لهحه سرّه تی، جانان ده نالم، وه ک، جهره س  
 قه ط نه بوم، لاو لاو، صیفت، پیچ، پیچ، له جوّی<sup>۱</sup> یاسه مه نیّ  
 طهبعی یار، واته، ده لیّی، بیّ چاوه، بیّ عین، بیّ نه ظه ر  
 بیّ کهس و، بیّ قومو، خویش، بیّ جیی و، مه کانو، دهر بدمر  
 نه وچجیی لیّیه له بوّ من بیّته، عه بدی، خاکس ده ر  
 پیّی بلین، کوّتا، بکا، له م، له فظو، گوفتارو، خه به ر  
 وه رنییه، به نجانم. ده که م، ره نگیّن، به خوینی: وه ک، خه نیّ  
 خاص و، عام لومّت، ده کا، خه لق، نه ی ظه ریفی، نور، به ده ن  
 بیّ گوناو، سوچ و، خه طا، کردوته، قه صدی جانی، مه ن  
 عه یب نییه، بوّ عاشقان، مه دحی، جه وانان، ههر، ده که ن  
 من گوّیا، نالایقی، تو، بوم، نه توّی سه روی، چه مه ن  
 بمکه، سه رکرده ی فیدای خالان به شیبهی سوسه نیّ  
 پرسیارم، کرد، له نه هلی، مه عریفه ت، عاقل، ته واو  
 داخوه، من، سوچم، چییّه، یار، وا، له قه تلم بوّوه، به داو  
 ناگه هان، بوّمن، ده هات، شیرن، سه دایه ک، له، نه کاو  
 موژده بیّ چونکه، له دونیا، سه برت کرد، هیّنده، بیّ چاو  
 حوبی یار، ده تبا نه ره وضه ی. خاصّی، جومله ی جه ته نیّ  
 حوبی یار، شیرو، دلم قازان و، عیشقی بوّوه، هه ویّین  
 نوشی گیانی، عاشقان بیّ، نه وه مو، دهرده ی، ده ویّین  
 ره نیچ و، نه ندوهی نه تو، پیّم، طاعه تی، روژو، شه ویّین  
 ده ی شوکر، بو، من که تو، بووی، بو حالم، غه م، ره ویّین  
 وه رنییه، به نده قه ت، ته واو، نابیّ له ئیسی، به نده نیّ

۱. له نوسراوه به کداله جیاتی (له جوّی) واته جوّ گه له ی ناو، (جوّز) واته وینه، له یه کی تریشا  
 (گون) یانی وه ک، وه کو، نمونه هاتووه:

عه یبی<sup>۱</sup> نییه، بومن، ژه فیقان، گهر بکه م دادو، فه غان  
 چونکه، خوین سر، کرد، له چاوان هر به کوسه یلی پژه وان  
 ده ردی، په نهانیم، به مه علومی نه وا، خوئی کرد، عه یان  
 به زه بان، خوشه به لام، قه ط، نایه ته قووه ی به پان  
 بو مه (سه نمانی) له بوت، حاشا له مالو، مه و طه نی  
 روژی، صد د، شو کړی ده کم، خالق ده گلمن کرد، کژم  
 به سه به ب، له فظی، ده خوش، نه ز، بوم له ژه ندان موخته ژم  
 وهرنی صد کس، میثلی مه طروحان، ضریر، بون (گالعدم)  
 غه رقی گیزاوی، هیلا که ت، بون له ده سستی، باری، غه م  
 ناخ بچیزم، شه ربه نی شیرین، له غونچه ی، ده هه نی  
 عه ینی (عند الناس) له بوت، روسوا، پووم، نه ی سه رو، قه د  
 حه یف ناگانین، له حاله م، سوت دل و، جان و، که به د  
 به، یه قین گهر چه شمی تو، جاریک نه ظه ر، کا، له م، چه سه د  
 دین، شه وو، روژی، هه موده م، غه م، له بو من، بی عه ده د  
 ناخ، چفایده، لبیت دیار نین، سوتنی جان و، نه نی  
 نه حمه دی کوړ، تا بمینی تو، له دونیای، پړ، خه طه ر  
 دل بریندار، دائیمه ن، دامه ن به خوینی، چه شم، ته ر  
 سه ر، له ری جانان، مه پیچه گهر قه بولته، خاک کی دهر  
 دل. نیشانه ی، تیری یاران که، خصوص، جان و، جگر  
 به لکه ده سستی خووت حه مایل، که ی، له، ده وری گه رده نی

۱. تیئی بینی: له نرسراوه په کدا، که روون نیه هی کیه نه م پینجانه نه وا هاتون: عه یبی نییه بو من  
 تو خودا، دلگیر مه به لیم تافیدا که م روح و جان: نابی خوینین دی له چاوانم وه کوسه یلی ره وان  
 لبیت، دیارنیم، تا بزانی چون ده سوتیم. بی نه مان: به قصان نایه ته باوهر. گهر له، بو، تو که م.  
 به یان (بو مه سه نمانی له بوت حاشا له دین و، مه ذهه بی) دیاره، نه وانه زور، به لای ماموستا  
 هه زاره وه باش نین.

۱. سه رنجی: (۱) دو به نده به روکانی نه م هه لبه سته، هه ر له نرسراوه که ی خووم و، قاضی ←



## دلبره ری، نورین، جه مال

شه و ا، ده خه ونیدا بو، من، دی، وام، ده گه ل، شه گه ر، له بی  
 ژوبه زوی دلداری، جانی، لینی ده خوازم، مه طله بی  
 لیم، طه له ب کرد، زور، به زاری، به ذه لیلی و، انتیظاری  
 بو، ده وای ده ردی، بیماری، بو سه یه ک، له و، غه بغه بی  
 غه بغه بی، به یضاء و، مونه وهر، مه هر ویی طه نازو، دلبره  
 له ب، میثالی، حه وضعی، که وثر، جای نوش و، مه شره بی  
 مه شره بی، له علی، له بانای، عه یش و، نوشی، خه سته، جانی  
 داروی، ده ردی، نیهانی، حه ق نه صیب کا، بو مه، بی  
 حه ق، له بو مان، کا، نه صیبه ژونیه تی، ژویی، حه بنبه  
 زوو، بو، سه ر، من بی طه بیبه، جه رحی دل، پیی، خوش بو، بی

→ شتودا بون و، له هی میرزا عه زیزدا، نه بون

- (۲) سه ربه ندی: له ذه تی قه ند نابی دوله علی.... له نوسراوه ی قاضی دا، بوچی وایی  
 روحمی جه لاد، دین به تالی ره هزه نئی هاتوو.
- (۳) له جیگی ی: سه ر، خوش و، سه ر مه ست چون په روانه.... من ده سوتیم شیبهی په روانه له  
 پای شه مع و.... هاتوه
- (۴) له جیاتی: سه ربه ندی: نامه وی مانتشهی الانفس... له نوسراوه که ی خوم و، قاضی دا:  
 نامه وی ره وضعی به هه شتی گه ر به، حو کمیش بمدنی هاتوه.
- (۵) له نوسراوه که ی میرزا عه زیزا، له جیاتی حه یف ناگانین (نه لف) ناگانین له جیاتی  
 به، یه قین. (ی) یه قین. دین شه وو.... (شین) شه ب و... له جیاتی چه شمی تو جاریک نه ظه ر کا  
 له م جه سه د: (قاف) قه رارم پی نه مایه ک سه ر له ده ستم دا جه سه د هاتوو.
- (۶) له نوسراوه یه کدا، که نه مزانی هی کیبه: له جیاتی من گویا نالایقی تو بوم  
 نه توی.... من گویا. نالایقی تو بوم نه نالم دهر چه من. هاتو.
- (۷) له جیاتی غه رقی گیژاوی له نوسراوه بی ناوه که دا. هاتوو جار ده کیشم سه رت و،  
 جه ورو، جه فا، نه ندوه و، غم دا بجیزم. شه ربه تی....
۱. له نوسراوه یه کدا، ناوا هاتوو، شه و، ده خه ویندا، که من، دیم وام، له کن شه گه ر، له بی:  
 دوی شه وی دیم له خه ودا وام ده گل...

خوش، وه بی، من، جه رح ویزامه، دلّبه ره ی شیرین که لامه  
 به شقی، شای (خیرُ آلاّنامه) لوطفینک ده رحه ق، مه، بی  
 تو، به لوطفی خوّت، عه طا، که، من، له وی به ندی پره ها، که  
 بوم، به تای بزولفت، هیلا که، سه ر، به دوش، چون، عه قره بی  
 عه قره ب و، ماری، که زه نده، ده سته ده سته، چون، که مه نده  
 وای، له دل سه ر کرد، به نده، باعیشی، له رزو، ته بی  
 با عیشی، روژی، ده ته نگه، یار چه بیبی، دل، جه، سه نگه  
 هر، که سی، نه و، لی، به جه نگه، رّاحه تی، مردن، ده بی  
 رّاحه تی و، عهیشی مه حاله، بو، که سه ی، توندو، مه ناله  
 هر، که سه ک دی، روی، به خاله، شیبهی، خه طی، مه کته بی  
 مه کته بی، عالم، نه ظاره، خال، وه کی، نه جم و، ستاره  
 دل، به، دینی، انتیظاره، صوحبه تی، گیسو، شه بی  
 گیسوی، مشکین، که لّافه، ده سته، ده سته، وه ک، طه نافه  
 جه بهه تی، بی، که ردو، صافه، تاری، کرد، یوه ک، مه غره بی  
 تاری، کرد، یوه ک، شه ب، طه لامه پزه وشه نی، چه شمی، نه نامه  
 شادی، به خشی، خاص و، عامه، دینی، یروی قه ندین، له بی  
 دلّبه ری، نورین جه ماله، خوشه ویستی (ذوآلجلّاله)  
 کافی، عیصیان و، مه لاله، بو سی، پایبی، مه ر که بی  
 مه ر که بی، ناو، لی، (بوراقه) را کیبی، صادق، میثاقه  
 خوشه ویستی، یاری، تاقه، شافیعا، من، نه ز، له بی  
 شافیعه بو انس و، جانان، خیوی، نه رض و، ئاسمانان  
 بم ده نی، هر، دو جیهانان، ناده م<sup>۲</sup>، نه ز، پیبی، مه نصه بی

۱. له دوسی نوسراوه دا، له جیاتی نه ز (له بی نه ز به نی) هاتووه: به لام، نه مه یان به لای ماموستا  
 هه ژاره وه باش ییبه:

۲. له نوسراوه یه کدا، ناوا، هاتووه. نه ز پی ناده م مه نصه بی:

صه د، که من مه نسه ب هه ها یه هه ر، غه م و ده ردو، به لایه  
 چونکه یار، صاحبه ب هه فایه، ته رک ده که م، بوئی، مه ذه بی  
 مه ذه ب و دین چوو، له ده ستم، من، فیدای، دو چاوی مه ستم  
 یار، (بوته) نه ز، بوت، په رستم، تا، له، قه لیم هروح، هه بی  
 روح و دل، عه قل و، ئیمان، هه رچی، ده ر که ون و، مه کانه  
 حه فت، نه رض و، ئاسمانه، پاک له ریئی یار، فیدیه، بی  
 پاکی عالهم، توئی مورزاده، طالبت، مه جروح، فوناده  
 عاشق، هه رنه و، وه خته، شاده، یار، بدا، لیئی، مه ضره بی  
 یار. بدا، لیئی، ضه ربی کاری، له، قولوبی، نادییاری  
 نه و، غه م و، نه ندوه و، زاری. بو، مه، هه دیه و، توحفه، بی  
 دل له، بوئی، هه دیه و، ویصال، که ین جیسم و، تنرا کوی زوغال، که ین  
 نه ک چجاری، دی، خه یال، که ین، فیکری، له هو و، مه له بی  
 چی، جیهانه، له هو و، له عبه، هه رعه نادو<sup>۱</sup>، ره نجو، تمعبه  
 کاریکی، زور، زیده، صه عبه، دل، که عیشق، تیدا، نه بی  
 دل، له عیشقی یار، جودا، بی، با هه زار، ده رد، موبته لا، بی  
 ده ک، به زه هری، مار، هه لابی، ره ستگاری، بو، نه بی  
 چاره یی، بو، نین، دو عایه، چونکه، جیسمیککی، فه نایه  
 روح، به نوری، وی فه دایه، ته ن سیای، سه ر، حه لقه بی  
 لول و، حه لقه تو کی، مه رخوز، غه م پزه وینی، دادی، عاجز  
 تازه، عومرت، بوته، سئی عوذ<sup>۲</sup>، یا خودا، سئی، په نجه، بی  
 زور، به زور، صاحبه بنه جات بی، ههر، له سه ر، عه پیش و، نیشاط بی  
 دیم، چراغی هروی، بیساط بی، خال چونه جم و، که و که بی

۱. له بری (عه ناد) له نوسراوه په کدا. (عه نا) هانزوه واته سه خله تی و توش.

۲. سئی عوذ یانی سئی عوذ، واته سئی جار بالغ بون و، سه رو عوذر شوردن، مه به سئی نه وه په. تازه پیگه یشته وه، زور له میژ، نیبه سه رو عوذر ده شوا: یاخوا، صه دو، په نجا جاری تر، دوپاته بیته وه واته، صه دو، په نجا سال نه مه ن را بوئیری:



که و که بی (نَجْمُ الْهُدَايَةِ) شاهى، سولطان و، گه دایه  
 هه رچی دی، بوی، جان فیدایه، ده ک، له بو، مه ش، نه خشه، بی  
 ده ک، نیمه ش، بوی، جان فیدابین، دل، فه راغی، ماسیوا، بین  
 مودّه تیکش، ناشنا، بین، تا عومر، باقى، هه بی  
 تا، ده چى، عومرم، به فانی، مودّه یی، پیری وجه وانی  
 سه ر، له، ریی، دلدارى، جانی، خاکی ژیری، مه کعه بی  
 گه ردی، ته حتی. نه و، نیعالان، سایه یی، سه روی نیهالان  
 ده فته ری نه و، جوانه، خالان، بو، مه، عیلم و، نوسخه، بی  
 بو، مه، نه و باغی، نه ظم، بی، همر کهسی، توی غم، له سر بی  
 ره نگه شای، صاحب، ظه فه ر، بی، دو جیهان، به ر، فه تحه، بی  
 ره ستگاریم، نین، له، دامه، که ی بچینه م، گول، به، کامه  
 حوبی شای (خَيْرُ الْأَنْامَةِ) قه ط، له، قه لبم، که م، نه بی  
 که م، نه بی، یا خودا یزید بی، هه ر، که سی سه نگین فوناد، بی  
 یا، له عیشقی، توی، عه ناد، بی غه یری، ناگر جیی، نه بی  
 نه حمدی کور به سکه، گوفتار، روح، بکه ته سلیم به، دلدار  
 سه ر، به بی، سه ودای، نه ویار، تا ده ژى بیده رد، نه بی



جا، چون، دلّم، پرّ غه م، نه بی

شه و، دی، له، عومرم، که م، ده بی روژدی، له عومرم، که م، ده بی  
 نه ز خوفی، وی، نافه ت ده بی، جا، چون دلّم پرّ غه م، نه بی  
 دنیا، به موند، مه کرو، فه ن، روح، خوشه ویسته، ده ر، به ده ن  
 هیجره ت، ده کاتین، نه ز، وه طه ن، جا، چون دلّم پرّ غه م، نه بی

ھەر، کەس، بۆرۈنكى، بېي، كە مال، دونيا، بە وي پوچى و، بە تال  
 نابىي، كە، نە يكاتن<sup>۱</sup>، خە يال، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 فەرزىندو، خىزمو، دايك و، باب، دە مرن، ئىدى، نادەن، جەواب  
 بو، تو، بە سە، ھىندە خىطاب، جا، چۆن دلم، پىرغەم، نە بىي  
 دونيا، بو، كەس ناچىتە سەر، بىي اعتبارە، بىي، ھونەر  
 دە مرن، فە قىرو، موعتە بەر، جا، چۆن دلم پىرغەم نە بىي  
 عاقىبە تن، ھەر، مردنە، پىن نىنە، ھىچ بار گە و، بنە  
 ئە و، ھە ش لە بىي، عە قلى، مە نە، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 خاك، دە بىي، ھەر، بىمە، خاك، رۆژو، شە و، بىي ترس و باك  
 مە علومە، ھەر، دە شىبم، ھىلاك، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 دايم، لە دوام، شە قىە، ئە جەل، ئەموتوندو، تۆل، مەن كوئىر<sup>۲</sup> و، شەل  
 دەم، خاتە، نىو داوى ئە مەل، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 غەرە، مە بە، غەرە، مە بە، چى حەق، دە فەرموى، ھەر، و، بە  
 نامىنى، دە ستگا، دە بدە بە، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 چەن، ھاتو، چۆن، سولطانو، شا، مردنلە تەختى بون، جودا  
 واحىد دە مىنى، ھەر، خودا، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 نامىنى، دونياى، غە دار، بو، ھىچ كە سى، نابىتە، يار  
 عە ىشم دە بىتە، ژارى، مار، جا، چۆن دلم پىر، غەم، نە بىي  
 نە، نوئىر، نە، رۆژو، ناگرى، بو، كارى دونيا، حاضرى  
 پىتت واىە، ھەر گىز، نامرى، جا، چۆن دلم پىرغەم، نە بىي  
 مە علوم، بوو ئە مرؤ، تە مام، بو، لوقمە يە ك، ناننى حە رام  
 خوت، داوى، نىوى، داوى، دام، جا، چۆن دلم پىرغەم نە بىي

۱. لە نوسراوہ يە كدا. لە بىرى نابىي كە نە ي كاتن: نابىي كە بىي كاتن خە يال: ھاتۆوہ:

۲. لە جىياتى (كوئىر) لە نوسراوہ كە ي مىرزا عە زىزدا. (گىزۆ، شەل) نوسراوہ، ديارە نە وە ش  
 پە سەدى مامۇستا ھە ژارە:

له، كنت، وه يه، مردن، نبييه، نه وهه ت، له به ر، بي، عه قلى يه  
وا، غافلئى، باعيت، چى يه، جا، چؤن دلم پڙغه م، نه بي  
عالم، ده بي هه ر برابرئى، خوږ گه م، به وه ي، دين هرا گري  
دونيا<sup>۱</sup>، ريڼگه ي، ليى نا گري، جا، چؤن دلم پڙغه م نه بي  
بو، خودا، ده بيژم نه ي فه قير مډيکري، خودئى، ناکه ي، له بير  
روژنيک ده بي بشکه وئى يه، گير، جا، چؤن دلم پڙغه م نه بي  
مال و، خيزان و، ده ولله تم، له حظيکي، ناده ن، موله تم  
ليم<sup>۲</sup>، تیک، ده ده ن جي و، حورمه تم، جا چؤن دلم پڙغه م نه بي  
له و، قه بره دا، تاريخ و، قول، تى دا، ده بم مات و، مه لول  
نايه، عيلاج به، دراوو، پول، جا، چؤن دلم پڙغه م نه بي  
ده ي جا، وه ره، سه يري (مه زار) ده مرن، فه قيران و، هه ژار  
تييدا، وه کو، بون چه ند، هه زار، چؤن دلم پڙغه م نه بي  
نه ي نه حمه دي کوږي، حه قير، له ده ستي نه فسئى، بوي، نه سير  
جه هه نه مت، کردوه، له بير، جا، چؤن دلم پڙغه م نه بي



هه ر، له من، ببيه ن، به يانه

يا خودا، هيچکه س، وه کو، من، ږوي، له جانان دور، نه بي  
هيچ<sup>۳</sup> به ده نها، چه ند، يه کي، من، غه رقي، به حري، قور، نه بي  
غه رقي، مه وجي، بيکه رانم، (قه قنه س) ناسا، گر، له، گيانم  
نه و، دله ي، ده يري، ويرانم، چيدي، مه نواي، حور، نه بي

۱. له برى. دونيا ريڼگه ي لى نا گري: هيچ که عيلاجى ناکړئى هاتووه له نوسراوه به کياندا.

۲. نیک ده درئى جينگه و، حورمه تم له ده ستنويسه که ي ميرزا عه زيزدا: هاتووه

۳. نه برى هح به ده نها: هح به دن وهک جه نده کي من... هاتووه.

خوږيڼه، باغي جينانن. ظاهيره ن، نه قشي، جيهانن  
 مهه، جه مالن، نه و، جه وانن، چيدي، نين، قه ط، نور، نه بي  
 نوري، صافي، بي، عويوبن، كاشفي، غه م و، كور و بن  
 نه قشي نوستادي، غويوبن، كيي، به وان ره نجور، نه بي  
 دل، به حوبي وان، كه، پر، بي فه رضه، پر، له تاب و، گر، بي  
 كاني زه مزو، كه نزي سير، بي، گه ر، به ريش، مه ستور، نه بي  
 حه ظ، ده كا، دل، نه وليا، بي، صاف، به، حه ق، نه و، ناشنا، بي  
 گه ر، له، ري عيشقي جودا بي، هيچ، نيه، خاپور، نه بي  
 خانه بي چول و، ويرانه، مارو، موران، لي، مه كانه  
 صوره تي پير، خو، جه وانه، گه ر، به عيشق، مه عمور، نه بي  
 عاشقي، عيشقي، به چاو، كه، مه نشه ئي باقي، فه نا، كه<sup>۱</sup>  
 كاريكي، وه و تو، ره چاو كه. نه فس پي، مه غرور، نه بي  
 هر، چي هرزه، كارو، گير بي، ره دو، سهر كهش، خو نيريز، بي  
 صه د، كه زه ت، با عيشقي تير بي، پيشي، عام، مه شهو، نه بي  
 هر، كه سي، تابع، به عام، بي. نه وده بي، گومراو، نه قام، بي  
 حه ظ، ده كا، كاري، ته مام، بي، وه، بكا، نه فس، نه ستور، نه بي  
 خو ت، مه كه زور، كزله دستي، پشت به نه فسي، قه ط، نه به ستي  
 نه بله و، نادان و، مه ستي، وه، بكه، زوج، زه نجور، نه بي  
 زوحي زاحه ت، بو، نه وانه، نه زدي، عالم، هيچ، نه زانه  
 مه حزه مي نه و، نه و جه وانه، ناو، به خاص، مه ذكور، نه بي  
 ناوي، چاك، له زوي جيهاني، نافه تي، بو، جيسم و، جاني  
 چون، خروسي، حال نه زاني، جه ننگ جوو، نيو خو. نه بي

۱. له نوسراوه به كد! له جياتي فه نا كه نيراد كه هاتووه، دياره نه وي هه ول به لاي ماموستا  
 هه زار وه باشتره: واته نه و كه سي ماكي هه موشته، به تايت به دي هينري نه وينه و، هر  
 ده شميينه وه، بخوازه و، هه ول بده، به و بگي:

رازی دل به ک، به ک سوخن بی، به ک سرو، به ک جانو، تن بی،  
 هه رده گه ل، نه فسّی به فنه بی، نه ک له، بوّت، مه قدور، نه بی  
 قودره تی حقه، تو، ده بینی، له سه ر، نه رض و، سه ر، زمینی  
 که س، نه گوت (رَبِّ اَرْنِی) غه یری (موسای طور) نه بی  
 نه و، له، بو، وای گوت، به، موطلّق، تا، بکا، صاف، نه ودلی، هرق  
 که س نه گوت، له فطی (اَنَا اَلْحَقُّ) غه یری (شیخ منصور) نه بی  
 کیی، وه کو (طاهاى) موختار، صاحبه بی، اعجازو، نه سرار  
 به، نه به ده، قه، ط، نا، کا، گوختار، چی له حقه، مه نمور<sup>۱</sup>، نه بی  
 خه لقی، نه و، ده وری جه دیدی، هیچ نییه، گوخت و، شه نیدی  
 شیبهی (ده جال) و، (به زیدی) ناظرو، مه نظور، نه بی  
 پز، دروو، کیدب و، موحیله، عه بدی، شه یطانی، ده لیله  
 هیچ، نییه عیلم و، ده لیله، نه غمه یی (طه نبور) نه بی  
 نه غمه یی، طه نبورو، سازه، چاو، به کل، زولفی، درازه  
 ذات، خه رته ل، شکلی، قازه، که س، به وان، مه سرور<sup>۲</sup>، نه بی  
 گوی، معدده، به مو عظو، په ندی، گور گی دل، ذات، گوسفندی  
 زور، که سی، همداشت، له، کمندی، تا، به، که ی دل، دور، نه بی  
 هه ر، له من، ببیه ن، به یانه، به و، خودایه ی، لامه کانه  
 دور، له، لوظفی شای جیهانه، چی، له، دونیا (عور) نه بی  
 نه قشی، دونیایه، ده بینی، که سک و، سور و، زه ردو، شینی  
 هیچ نییه، (حَقُّ اَلْیَقِیْنِی) خانه، خشتی، سور، نه بی  
 هه ر، که، ذاتت، بی، مه ناله، کینه بازی، نور، جه ماله  
 ده م، مه زه ن، به ر، هیچ، مه قاله، صوحبه تت، مه شهور، نه بی  
 صوحبه تی خاصانی، مه علوم، هه م نشینی، یاری، مه عصوم

۱. وَ مَا یَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ. اِنْ هُوَ اِلَّا وَّحْیٌ یُّوحِی

۲. له ده سنو سیکاندا مه غرور نه بی: هاتووّه

که س، نه کرد، نه نفسی خو، مه مظلوم، مردی ناو (طه یفور) نه بی  
 نه و، هه مو، گوفت و، شنوده، نه زدی، دل بی صه رف و، سوده  
 که س، وه کو، من بی وجوده، غه رقی، چای ده یجور، نه بی  
 چاهی، ده یجور، مه نزلی من، خارو، نشته ر، حاصلی من  
 هیچ دلیک، شیبهی دلی من، خانه یی، زه نبور، نه بی  
 مه سکه نه، بو، مورو، ماران، مه نشه ئی ده ردو، جه غاران  
 هیچ نییه، قه لسی، هه ژاران، جای مارو، مور، نه بی  
 دل به دل، نه و، که س، حیسابه، گه ر، نه بی، بو یار، که بابه  
 پر، بلیسه و، پز، شتابه، شوبهه تی، ته ندور، نه بی  
 هه ر، وه کو، ته ندور، به تین، بی، هه ر بسوتی چین، به چین، بی  
 ناله و، زاری و، گرین بی، شوبهه تی، سه متور، نه بی  
 شیبهی عودو، چه نگ و، نایه، هه ر، تو، بیژی، وایه، وایه  
 هیچ نییه، ناخر، ده وایه، شه ربه تی، نه نگور، نه بی  
 ثابی نه نگورو، زومانان، ته سکینی پیرو، جه وانان  
 دل، له، بو یی<sup>۱</sup>، جو یی، ده یاران، جی سه رای مه عمور، نه بی  
 نه حمدی کور، به س نه فام به، نه ختیکش، هو شیاری، عام به  
 بی صه داو، نوطق و، که لام به، تاله یار، ده ستور، نه بی

۱. له نوسراوه که ی خوم دا، به م جوره م نوسیوه ته وه.

دل له بو جو یی. واته: به خاتری هه لبران، له هاوالان و، ده گه ل نه وانا، به ریگه دا،  
 نه رویشتن و، ریگه ی تر، هه لیژاردن. خوزگه ویران ده بو کۆشکی دلم، له نوسراوه یه کیشدا،  
 له جیاتی (له بو) (له به ر) واته به هوی نه وه وه که..... به لام له نوسراوه که ی میرزا عه زیزدا،  
 (له بو یی) واته. هه ر نه وه که بوئی جودایی و، جو یی بونه وه ی لی ده کری و، بوئی جیا بونه وه ی،  
 لیڈی، له خودا. ده خوازم. قه ت ناوه دان نه بی و، نیک ته پی و چول بی:



## يار، له، من، باده‌ی، ده‌وی

دیم، له، خه ودا، شادو، خوره م، یار، له من، باده‌ی، ده‌وی  
ده ست، له، نیو، دست، دم له نیو دم، شادله عیشی، وی شمو  
وی، شمو، عیش و، نیشا طبوو، که یفو، ناهنگو، بیساط، بوو  
موده تیک خوشی، حیات بوو، ناگه هان، رابوم، له وی  
وه ختی، بیذار بوم، نه، کهس بوو، تن، سراسیمه‌ی، هموس، بوو  
زوح، هه راسانی، قه فه س، بوو، لال، که ر، که وتم، له وی  
لالو، کهر، وه ک، (ذی‌العمیوان) که شفی، نه بصاری، قولوبان  
بم ده نی، بی‌رویی، خوبان، (حاش لاله) نامه وی  
نامه وی، مه قصودی، حاصل، گهر، نه بم، به یاری، واصل  
هه ر، دو عالم، پوچ و، باطل، غه یری ذاتی، پرته وی  
غه یری، شوعله‌ی، برویی جانان، پوچه، کاری دو، جیهانان  
روژوو، شه و، ناله و، فه غانان، نه ز، ده که م، شیبه‌ی، که وی  
هه ره، وه کو، که و، له، کو هساران، نه ز ده نالم، له دو، یاران  
به لکه، جاریکی، له جاران، ده ست وه، ده سستی، یار، که وی  
ده ست بگا، به ده سستی یاری، خوش ده کا، داغ و، جه غاری  
هاتفی، ده‌نگ، هاته، خواری، بگره، گوشه‌ی، پیشره وی  
پیشه وایی، جین و، ناسان، ده ستگیری، عام و، خاصان  
میش خه لاصی که، به ناسان، غه یری توّم، قه ط، کهس نه وی  
غیر توّم ناخر، ره سوله، با، موحیبتی حه ق، قه بوله  
خاریج، نه ز، نه هلی، جه هوله، وه قتی میعراج، تیژ، ره وی

تیژ زه وی که س، پانه دیده، به جه مالی حق، ره سیده  
 چه ند، که لامی سیژ، شه نیده، هه ر، دو عالم، خوسره وی  
 خوسره وی، خوبانی عالم، زوبده بی، نه ولادی، نادم  
 خاکی پات، شاهان و، (حاته م) دوشمه نی، خوردو، خه وی  
 نه ز، له سر، نه کل و، شه رابم، حال نه زان و، دل، که بابم  
 بویه قه ط، دلشاد، نابم، من سه عاتی، بی، نه وی  
 بی، نه وی یاری، به نازه، صاحبه بی عه یش و، نیازه  
 مه لحه مه، بو زامی، تازه، دامه نی<sup>۱</sup>، گه رده ست، که وی  
 دامه نت، خه رقه ی اطاعت، سه بییدی، صاحبه ب، شه فاعه ت  
 نه ز، ده که م، پای تو، زیاره ت، خاکی نه علی تو م، ده وی  
 خاکی پای بی، نه علی (طاها) سورمه یه، بو، چاوی، نه عمی  
 ناخ، له ده ست، نه م کو نه، دونیا، پیرو، زو، ماهت، نه وی  
 پیری، به د فیعل و، خیصاله، قاحبه بی پز عومرو، ساله  
 خوئی نیشان دام، یه ک، مه جاله، نه ز، ده ما، حه یران، له وی  
 له م، جیهانه ی، به د، خه رابی، تا کو، تیدای، چا که، چا بی  
 دوینی، کوژ بوی، نه ور و، بابی صوبحه ی و، دوش پیر، له وی  
 دو صوبه ی، پیرو، فتاده، زه، به مه نزل، که ج، نیهاده  
 عومر، ضایع، ره نج، به باده، بی سه به ب، پیریت ده وی  
 هه ر، که سی، دوشمه ن، له بال بی، عومر، ضایع، رمنج، به تال، بی  
 هه رده بی زوی، بو، زه وال بی، روژ و، شه و، قه ط، نه سره وی  
 نه حمه دی کوژ، دل، ویفاق ده، مه یل، به حوبی، یاری، تاق، ده  
 یه ک ده، خوازی، یه ک طه لاق، ده، پیگ وه، نابن، دوهه وی

(۱) له نوسراوه که ی میرزا عه زیزدا، ناوا هاتوو: دامه نی نه خضر، که وی، واته. داوینی نه و  
 که وا. سه وزه:

سه رنج (۱) له نوسراوه که ی خوم و، میرزا عه زیزو، بابا مه ردوخی کوردستانیدا. کوتابی ←





## عاشقان، په روانه، سان

نه ی به قه د، عه زعه ر، به بو، سونبول، به روخ، چون میم و، هئی  
 مورغی دل شود، چه بس، نه ندهر، قه یدی، زی و، لام و، هئی  
 که ی، ته وانه م، جان به ره م، دهر، عه رصه گاهی به زمی، نو  
 میزه ند، په ی په ی به جانم، خیی و، نون و، جیم و، زی  
 گر، تو، بونمایی، جه مالی، خویش، نه زدی، گولستان  
 نیست، گه رده د، عه طری، گول، هم، عه ین و، نون و، باو پری  
 قه لعه یی، وه صلته، نه گیرد، زوسته م و، هه رچی، یه لن  
 زان، سه به ب، بگرفت، زولفت، سین و، نون و، گاف و پری  
 عاشقان په روانه، سان، جه معه ند، به ری، شه معی، زوخه ت  
 ساقی په ی، په ی، تو، ده، جامی شین و پری و، نه لف و، بی  
 ده ستگیری، کون، مه را، نوفتاده نه م، دهر، به حری، غه م  
 نه ی، موله قه ب، نه زدی، حه ق، ناوت به غه ین و، او او، هئی  
 دهر، صه فی، زوتبه ی ویلایه ت، حه ق، تورا، که رده، امام  
 سه ر، نیهاده، زیری پایه ت، جه معی، قاف و طیبی و، بی

→ لینگی به که می هه کبه سنی هه وه ل یار له من باده ی ده وئی. هاتوو به لام له هینه که ی قاضی  
 شتو دا، یار به دل نه منی ده وئی (۲) له نرسراوه که ی میرزا عه زیزدا، له جیاتی: موده تیگ خوشی  
 حه یات بو. موده تی دوریم نه جات بوو هاتوه  
 (۳) له نوسراوه ی قاضی دا، له جیگی ی: میش خه لاصی که.... ده، خه لاصی که هاتوه  
 (۴)!! من و میرزا عه زیزدا، له جیگی ی حال نه زان و، دل که بایم. حال... مال خه رابم نوسراوه:  
 (۵) له نرسراوه که ی میرزادا، له جیاتی خاکی پایی نه علی طاها... گه ردی، نه حتی، پای  
 (طاها) رو نییه، بوچاوی... نوسراوه (۶) له نرسراوه ی بابا مه ردوخ دا، (مه شاهیر کورد)  
 ویکرا، نابن دوهه وئی نرسراوه

شاعیران، زۆریان گو تووه، نه ز، شیعرهایی با، نه مه ک  
 که س، نه گوفته، شیعی را به ک. سین و، عین و، دالو، بی<sup>۷</sup>  
 مهذهبی (طاها) و، (یاسین) نهی، شهی، صاحب، حشهم  
 ده ر، وجوده ت، گه شته ظاهر، عه ینی بی و، کاف و بریی  
 صیدقی، عه ینی، (یاری غار) و، عدلی، چون، عه ین، میم و بری  
 عه دلی (فاروق) حوجبی (عوثمان) زاتی عه ین و، لام و، ری<sup>۱</sup>  
 یاری تو شود، (غه وئی به غذا) شاهی شامات و، حه له ب  
 نه حمه دی کور، مه گره چیدی، یار به غه یری ری<sup>۲</sup> و، بی

۱. واته. حه ضره نی عه لی (رض)

۲. له بری ری و بی (ره ب) (غه ین و، خیی) واته (غه وئ گیلانی) و (خالیدی) شاره زوری سه ر  
 طه ریفه ی قادری و نه خشی. هاتوو:

۳. به خواستی. خوداوه ندی، میری. مه زن. له بری واری. روژی شه مو، ۲۲ ی مانگی بانه مه ری  
 سالی ۲۶۰۲ ی کوردی زیکه ونی دو هم مانگی سالی ۱۳۶۹ کوچی هه ناوی، دا. له دوباره پیدا  
 چونه وه و، خوبنده وه ی نه م، دیوانه ی (شیخ نه حمه دی کور) پاش پیدا چونه وه و، هه له، هه له  
 گرتنه وه و، راسته ز پاسنه کردی ماموستای به ریزو، پایه به رزم (ماموستا هه ژار) که، به راستی  
 ده گه له نه و، هه موگیرو، گرفت و، نه نگه چه له مه ی، کارو باری نو سین و، لی توژینه وه به دا،  
 دیسانه وه، هه روه ک له (ناداب و روسومی کوردیدا) که نیستا. له ژیر چاپ، دایه، به ر،  
 منه تیان، کردم. بوو مه وه، هیوایه. خوداوه ند، له لوظف و، گه وره بی خوی سه باره ت به وان که م  
 نه کاو، ته مه نی دورو، دریزو، پر له کامه رانی پی ره و! بیینی و، نیمه ش له ریگیای خزمه ت  
 کردن به نایین و، گه ل و نیشمانه که ماندا. روژ، ده گه له روژ پیروزو، سه رکه و نو، تر کاو،  
 بتوانین. له دوا، روژا، ولامی به ر پرسیاری خومان هه رچه ند، به نا، سه ر سه نگی و، لاره ملی،  
 بده ینه وه و، ریچکه به ک، بوسااو، دا هاتو دکان بشکیئین. دیاره هه مو شتییک به لای خوداوه،  
 سوک و، هاسانه و ماذنک علی الله بغریز عبدالعزیز محمد پور (داشندی) تاران ۱۳۶۹/۲/۲۲  
 هه ناوی ۱۶ شوالی ۱۴۱۰ ه. ق.

## فهره نگو که ی و شه کان

هه روه ک له به را، به لئیم دا بو، فهره نگو که یه کی، کوردی. بو، ووشه، کوردییه دژواره کان، عه ره بی، فارسی و، تور کییه کان، دانیم ه وه ک هه میشه بلئنی خوّم، برده سه رّی، دیاره شیوه ی دانانی نه م فه هه نگه ش، به پی پی پیتی نه لف و بنی نه نوسراوه، چونکو نه و کاره کاتی زوری گه ره ک بوو، که، له م هه ل و مه رجه دا بو من، نه، ده لوا. جا نه وه بوو، فه هه نگی هه ر پارچه، هه لبه ستیگم، به جیا، نوسی، هه لبه ت، له م کاره دا، له زور شویندا، توشی دو پاته کردنه وه ی هیندیک له واتا گه لی جوړه و شه یه ک بوم. که له به را لیک درا بونه وه به لام، چونکو هیندی که س، هه ر، به سته هه لبه ستیک ده خوئینته وه و نا گای له واتای نه و و شه یه ی له هه لبه سته که دا، هاتوه نییه، ره نگه دو پاته وه کردنه که م، بی که لک، نه بی:

(جوړی دوزینه وه ی، واتای وشه)

دوزینه وه ی، فهره نگی وشه ی هه ر پارچه هه لبه ستیک به پی پی نه و پیته یه، که له سه ر، سه ردیری، پارچه هه لبه سته که نوسراوه بو وینه پیتی - ب (۱) که، له سه ر، پارچه هه لبه سته ی، نه ی شه هی

لولاک لولاک: نوسراوه، له سه ر واتا نامه ی و شه کانیش هر نه وه  
نوسراوه ته وه:

له واتا کانا، هه روه ک، ده بینن وشه ی کوژمانجی و،  
هه ورامی و، لوری ده کار هیندراوه، چونکو هه مویان، به لای منه وه  
جوان و، خو شه وینن: له بژ یک، جیگه دا، ته نیا به واتا لیکدانه وه، قنیاتم  
نه کردووه، به لکو به پیی بو چونی خو م، هه لبه سته که م به ته واوی،  
واتا، کردووه و، مه به سته که م، شی کردوته وه، بو نه وه ی با شتر  
بزاندری: نه گهر، خوداوه ند، ته مه ن بداو بتوانم، له کاتی خویدا،  
شه رحیکی ته واو، بو دیوانه که ده نوسم: له م شوینا نه دا، که اشاره ی  
بو، نایه تی قورنانی پیروزو، فه رمایشی حه ضره تی ره سول کردوه،  
بو زور له به ریه ک نه کی شان وه ی واتا کان، وازم هی ناوه و، با سم  
نه کردوه: جائیوه ی خوینه ره وه ی، به ژیز چونی لیک ده ده نه وه  
که یفی خوتانه. خوداوه ندی مه زن یاری هه مو لایه کمان بی:

## نه هوی مه بگیژ

نه سل: توژه مه، بنه چه ک  
 چون زایه د: کوا، ده بیی، تازه چونی ده بیی  
 شەرق و غەرب: خوژه لات و خوژ ناوا  
 به حرو به ر: ناوو، ویشکانی  
 فید به: فیدا، قوربان. قوربانی  
 دلجو: دلخواز، شیرین، له به رد لان:  
 قه نیل: کوژراو، کوژراوه، کوژیاگ  
 قه وس: که وان، که مان:  
 نه برو: نه برو، برو  
 نیمان: برّوا، باوه زی  
 عه قل: ناوه ز، فام  
 دین: هه بونی برّوا، به خوداوه ند  
 بورده م: بردی، لیی نه ستاندم، تالانی کردم  
 میحنه ت: په ژاره، که سه ر، خه م  
 شه مع: شه م، چرا، چۆله چرا  
 گر: بلیسه، شۆله، شوعله  
 به روانه: په پوله  
 به رده: په روا، ترس و، خوف

پیتی نه لف  
 نه ز: من. نه من، مو.  
 عیشق: نه وین. نه فین، نوگری  
 طه ی: تیی په راندن، برئین. وه پشت سه ر،  
 خستن  
 به ید: چۆل، که ژ، بیرون  
 به ز: جیگه ی قافر، ویشکارو  
 نالین: نالاندن، به، ده س نه خوشتی و ده رده وه  
 قه بد: به ند، زنجیر، گیر  
 نه بمان: نه مین، هیمنایه تی  
 مه جنون: شیت. دین، دیوانه  
 نه رض: عه رض، عه رد، هه رد، نه رد  
 نه می نایه د: نایه (رسته که فارسی یه)  
 عوشاق: نه وینداران، زۆربه نه فین  
 مه حروق: سوتاو. هه ل جزاو  
 طه بیب: حه کیم. دو کتور، پزیشک  
 چون تو: وینه ی تو  
 که ی نایه د: که نگگی دی. چون به دی دی

خولقاي: دروست كراي، خولقندر اي  
 قابيل: سه زاوار، بايه خدار  
 نه رجوو، نه مه تا: خواست و، ناره زو  
 سايل: سوال كهر، هه ژار، زه به ن  
 موشتاق: زور به تاسه و، تامه زرو  
 حايل: په رده، په روا  
 طه رز: جور، شكلي، بيچم، وينه  
 نادر: كم وينه، هه لكه و توو  
 خولقاند: خه لقي كرد، به دي هينا  
 فه ديم: له ميژينه، هه ر بوو  
 فه يوم: زاوه ستاو، خو، راگر، راگر كهر  
 قادر: توانا، به ده سه لات، به هيز  
 عه جه ب: جيگه ي سر سوژمان  
 عالم: دنيا، هه مو كه س  
 ظاهير: ديار، بهر چاو، به ده ره وه

ذهليل: بي چاره، به له نگاهز، گول  
 خه سته: ماندو، مانگ، بريندار  
 عاجز: بي ده سه لات، داماو  
 چوون: چلون، كوو، چون  
 خانه: مال، جيگه ي لي سانه وه  
 زه نبور: ميش، هه ننگ، ميش هه نگوين  
 عه قاريب: عه قره ب، دوشك، كه ژدوم گه ل  
 جز، يا جز: چوزه، پيوه دان  
 دلّم چون خانه بي زه نبور، عه قاريبان، له سه ر  
 ناچز: واته دلّم وه ك شان ه ميش  
 هه نگوين كونكن بووه، سه ريشم به  
 جزوي دو پشكان جزاوه و، هه ر چيكي  
 دو پشكن له سه رم هالاوان كه واته نه م  
 مه ركه زه گه ووه ي له ش و گياني من  
 له ناو چون و، نيستا ده بي نه من چون بم

### نه ي شه هي لولاك، له ولاك

پيتي ب (۱)  
 نه ي: نه هاي، نه هو ي، بو يانگ كردنه  
 شه: شه، شاه، پادشاه، موزن  
 لولاك لولاك: نه گه رتو، نه بو ايه ي، له به ر  
 تو نه بايه  
 دل به را: نه ي دل به ر. دل رفين! نوگر  
 په ي: له به ر، به خاطري، به، هو ي، نه زاي  
 رو: روژ، روچ، رو ش  
 فيراق: ليك جيا بونه وه، جودايي  
 روبا ب: ره باب، تار  
 طاق: ميچي كه واني، كه وان، برو

به ندي جه رگ: تالي جگه ر، واته ره گي،  
 جگه ر  
 بريان: برياني، برزاو، پيشاو  
 نو: نو ي تو يژ، تو يلك، تيز مال  
 نه سرين: فرميسك، نه شك، سور شك  
 نه ن: به ده ن، له ش، جه نده ك، قالب  
 زه بون: كز، بي هينر، بي توانا  
 ناسا: وينه، وه ك  
 جنون: شيئي  
 خواب: خاب، خه و  
 گرين: گريان، زاري، شيوه ن

رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ: جِيگه و هوئی، دلوفانی هه مو  
که س

حه زین: غه مبار، به خه فهت بون  
کوتا: قوله. کورت، بژینه وه. ته واو کردن  
عه ذاب: زه نج، ده رد، که سه ر  
سه رد: سارد، چیاو، چاییگ  
ئه جهل: کات. ماوه، ته مه ن  
بوت بوتنه: بوتو، له به ر تو  
سوت: سوتا، چوقا، برزا  
بم ده یه: پیم بده. پمده ری، پیم که ره مکه  
جامی شه راب: پیاله ی مه ی، ده فر، نامان  
که ره مکه: بیه خشه، لوطف، که  
جورعه: قوم، فور توم  
حه ی ده کا: زیندو، ده کانه وه، نه ژینته وه  
به حه قی: بو خاتری  
صاحب: خاوه ن. خیو، خاوه ند  
به بن: مابه ی، نیوان، نارا  
لاجی: برّوا، نه مینی  
حیجاب: په رده، په چه، چادر  
نافتاب: نافتاو، هه تاو، خوور. هه تاو  
کیلاب: سه گان. گه مال گه ل  
ئه ز: له، جه، زی، نه  
پاسه بان: پاسه وان، کیشیک، که شیک  
جان: گیان. زوح  
مهه: بماه، مانگ، هه بیق  
زوخ: زوخسار. گونا. دیمه ن، دیم  
شوق: تاسه، ناره زو، زونا کایی  
ئه نیبیا ن: پیغه مبه ران، ژاسپاردان  
خانه م: نه نگوستیله، مور، کلکه وانه  
عالی جه ناب: خاوه ن شکوه  
جومله: کومه له، هه مو، گشت، هه می

شیخ: پیر، زیه ری طه ریفهت  
وه لی: دوست. پیاوی خودایی  
پاک: پاقر، خاوین، هه مو، به ته واوی  
جه: له، نه  
سایه: سیه ر، نس، به خاتری نه و  
فه یضیاب: به ناکام گه یشتوو  
وان: نه وان، نه مان، نه یان  
مه حره م: رازدار، نهینی راگر  
ئه سرازوی سوبهان: نهینیکانی خودایی  
عاصی: لاری، تاوانبار، سه ر بزبو  
رئگا: ریگه، ریغه، راگه، ری  
خه راب: خه راو، به د، کاول  
دوش: دوش، شان، شان و مل  
هووش و گووش: تیگه یشتن و بیستن  
زوخ: زوخاو، کیماو، خوین و، چلک  
ده نوشم: ده خوومه وه، فه، خارم  
کوره ناسا: وه کو، کوره ی ناگرین  
کوی طور: کیوو، جیای طور  
پر جه غار: پرّو، ته زی له خه م و خه فهت  
نان فه ده ر: نه و. نه ندازه. هینه زور  
حه دو حساب سنور، توخیب و، ژمیره  
شین و، رو: شه پورو هه ی رو، هه ی رو، کردن  
جوبار: جوگه له، شوینی ناو پیداژو یشتن  
مه قصه د: مه رام، مه به ست، خواست  
روژی حساب: واته روژی، حساب لی کیان  
انتظار: روانینی شوینیکی تایه به ت.  
چاوه زه وانی  
دایمه ن: هه میسه، بی و چان و، بی، ماوه  
صوبح و نواره: به یانی و سه ر له نگوره  
نه شه ناسا: وه ک تینو، ناوخواز  
به هری ناب: په خاطری ناو، بو ناو

## دلبه ری عالی نه سه ب

جاریک: ژایه ک، که ره تیک، هه لیک	بیته ب (۲)
به خوابه، به خابه: له خه ودا، له خه وا	حه سه زه ت: خه هت. داخی به ناوات،
نه سه ب: پشت و، به ره باب و، ژه سه ن	نه گه یشتن
مه سه کن: جیگی لی حه سانه وه، مه وتنه	نه ندوه: غم و، په ژاره
عه لا: به رز، به ریز	ش ب: شه و، شه ق، شوو
شه مس: رزوژ. خوژ. هه تاو	جیی: شوین، جیگه
مه ظاهر: شوین لی وه دهر که وتنه و، سه ر،	ناه و فیغان: هه ناسه، هه ل کیشان و، هاوار
لی هیئانه دهر	کردن
له فا: زوخسار، دیمه ن، توش هاتن	فورقه ت: جودایی، لیک جیا بونه وه
له بو، نوم: له بهر، خاتری تو، من حال، ناوایه	سه به ب: هو، مه به ست، سونگه،
وا. ره سیده: نه وا، گه یشتوه. گه یشتو ته	کوی زوخال: کوی زه ری، کیوو
له ب: لیو، لچ	ته پولکه ی، سوتاو
جوون: زویشتن، را بورادن، تی په رین	عه یش و شادی: رابواردن و، خوشی
ما به: ماکه، هو	حه رام: دوره په ریز، لی و منزیکه نموکه وتنه
له یل: شه و، له یلی گراوی مه جنون	له وی: له و شوینه، له م جیگه به
له قه ب: ناوونیشاپ. نیودیر	بوس: بوس، ماچ، زاموس
نورین جه مال: گونا، روشن	سونال: پرسیار، داوا، لی کردن، خواستن
ذولجه لال: خاوه ن، شوکو، مه زن	طه له ب: خواستن، ویستن
نوفه له ک: نو، ناسمان	وه رگرتی: وه ری، گرت، گرتی
نیعال: سول. که وش، پیلاو	طوفانی نوح: گیژاوه، گه رده لول، سیلاو
هه عده ن: چاواگه، شوین. کانی	فونوح: گرتن، کردنه وه
جه وه هر: گه وه هر، ماکه ی بنه زه تی	خه لایه ق: گیان، له به ران
صونع: کر، کرده. ده سکرد	مونه خه ب: هه ل بژیراو
داوبیه: ده وای، ده رمانی..	دوری بیچار: مرواری، ناو، ده ریایان
ته ب: تاو، تی. نوبه تی. یاو	موسکیر: سه رخوش کهر
نامدار: به تام، چیژ، خوش	نابی عنه ب: ناوی نه نگور، تری
فه بض: پیت. به ره که ت	که نسی شه راب: پیاله و، ده فری مه ی
هم: نه وان، هه مویان. گشتیان	ده بی: نه بی، نه شی. پیویسته



من لطفِ نه کبه ر: له، که ژه می، خودای  
 گه وره وه یه  
 داخ: داغ، چه سره ت ونخم، مه خابن  
 شوم، شوم: ناموباره ک، خه راپ  
 له بو، مه: بو، من، بو نیمه، نه ژای نه یمه  
 جه نه ت: به هه شت  
 موقام: جیگه ی لی مانه وه  
 جه رح و، زام: برین  
 دین: دیتن. چاوپیکه وتن  
 خیر! من صوم الرجب: باشتره، له رۆژوی  
 مانگی ره جه ب  
 صه وم، صه لات: رۆژو، نوپز، نمیز، نما  
 مه فروضات: نه وانه ی نه رکمی سه رشانن  
 جیهات: روکاره کان (شمس، لایمه کان)  
 حه وت اقلیم: حه وت ولات، و ناوه دانسی  
 واته، هه مو، سه رزه وی، دونیا  
 چوار که نار: چوار قوربین. چوار قولینچک  
 فیضه و ذه هه ب: زیوو، زیز  
 له غو: بی هوده، بی که لک، پوچ  
 گه نج: خه زینه  
 موشه قه ت: ده رده سه ری، زه حه مت  
 نه عه ب: ماندویه تی، ره نج کیشان  
 ره نج: که سه ر، خوپیوه ماندو کردن  
 چه ننگ و سه نج: به و دوله ته مه فره قه ده  
 گوتری که وه ک دو کوته شوتی له کاتی  
 ریزه و، شتا، لیکیانده دن  
 طه ره ب: خویشی و ناهه ننگ  
 نه غمه: ده نگی سازو ناواز، و گورانی  
 نیشاط: خویشالی، به که یف بون  
 راز: نیهانی، نهینی، په نامه کی  
 عیشه: نازوخواو، نواندن

کین: قین، رُق، بوغض  
 غه ضه ب: رُق هه ستان، توره بی  
 مه نشه ا: هو، جیگه ی لی په یدا بون، و  
 گه شه کردن  
 صدق و، به قین: راستی و، دلنیا بی  
 موعتیق: نه و که سه ی. کوپله و خولام، نازاد،  
 ده کا  
 عونق و، ره قه ب: مل و گه ردن. نه ستو  
 ربقاب: نه ستو گه ل  
 نیقاب: په رده، ژوبه ند  
 سیر: نهینی، هه مو که س، پی نه زان  
 عارف: خوا، ناس، پیاو، خاص  
 چه شر و حساب: کو بونه و، حساب دانه ده  
 فه صه ب: قامیش و، نه ی  
 نه ی: شمشال. بلویز، شه باب  
 مونه ظیر: چاوه روان، چاوله ری  
 قذ طوبی لمن شرب: خویشی بو نه و،  
 که سه ی، لی خوارده وه  
 خوزیا: خوزگه، نه ی کاش  
 جوشان: جوشین. کولین  
 ره بی قه بوم: خودای هه میشه زاوه ستاو  
 لی وهب: به منی، به خشویه، پیمی به خشی  
 عه طا: به خشین، پی دان، که ژه م کردن  
 به ند: زیندان. گیر، گیردان، یا گیر کردن  
 ره ها که: رزگار، که، ده ری هینه  
 فه نا: فه وتان، فه وتاندن، له ناو بردن  
 مایل: داوخواز، ژموده، به تاسه  
 ره غه ب: هه ست، ویستن  
 مه لول: کلول. به په ژاره  
 عه رض و طول: پانایی و، درژایی  
 ذی العقول: خاوه ن ناوه ز گه ل

روطه ب: خورمای فهریک و، نال و بول  
 ناو: تین، گهرمایی، له سوئیان  
 مهوت: مردن، مه رگ، مردن، مرن، مرین  
 عه قه ب: دواپی، پشته وه، له لای پشت  
 سه ره وه  
 پا: پی لاق. قاج  
 جه بین: زوخسار، لاجانگ  
 خاشاک و خه شه ب: دژودال و، چیلکه و، چال  
 غویارو گه رد: تو زو، خو  
 لامه کان: بی شوینی دیاری کراو،  
 (خوداوه ند)  
 ذالو هب: خاوه ن به خشش و به زه بی، دلوفان  
 که نیر: زور، فره، گه لیک  
 سوچ: گوناح، تاوان  
 فه قیر: هه زار، ره به ن

مات و حه یران: داماو، سه ریشیواو  
 ده لیل: ریبه ر، ریوین، به لگه  
 نیدی: نیشتر. تازه، هت، هه رگیز  
 عه نه ب: لومه، سه کونه کردن  
 دوزفشان: دور نه فشان، مرواری پرژین  
 خه لیل: دوست، هاوال، خوشه ویست  
 کان: چاوه، ماده ن، سه رچاوه  
 مه قصود: مه زام. مه به ست  
 موراد: نوگر، گراوه، خوشه ویست  
 حه طه ب: دار، ناوردو، چرو، چیلکه  
 باره باره: له ت له ت، تیکه تیکه. کوت کوت  
 خیر: پیت و، به ره که ت  
 کارو که سه ب: که سب و کار، نیش. کرده وه  
 عوقاب: هه لو  
 وه مزانی: وام زانی، پیم وا بو، لام وا بو

### ده ردی عیشقی

مه جروح: بریندار، زامار  
 تیفی تازه ساو: تازه تیرو له هه سان دراو  
 بنایی: سومایی، روشه نایی  
 چوون: رویشتن، له ناو چون  
 عوریان: زوت و قوت. ره به ن  
 کیو: شاخ، کیف، چیا، کوه  
 صه حرا: که ز، بیرون، چول  
 نه ز: نه من. من  
 مه حبوبان: خوشه ویستان، نوگران  
 حاشا: حاشا کردن. بیزاربون، نه ویستن  
 فه ط: هه رگیز، هیچگاه، چکات  
 مه کر: فیل، فه ند، فه ن

پیتی ب (۳)  
 جه ور: غه در، ده ست دریزی کردن. له ری  
 لادان  
 خوبان: خاصان، دلبران  
 خه لاص: ره ستگاری، زرگار بون  
 نه عه ب: ماندویه تی، ماندو، شه که ت بون  
 نانه ش: ناور، ناگر، ناتر، ناذه ر  
 له هه ب: بلیسه، تین، مه شخه ل  
 زور: فه ره، خه یلی، گه له ک  
 نوندونال: تیرو، ته لخ، سفت، طه حل  
 مه نهجه نیق: ناگردان، مه کوی ناگر  
 تیزونه ب: توندونتاو، به هیزو توانا

خوبرویان: دیمه ن و، روخسار جوانان  
 نه مین: هیمن، بی، ترس و مه ترسی  
 قهوسی نه برۆ: که وانی برۆ  
 نیری موزگان: تیری مزۆل و، برزانگ  
 مه ره م: مه لحه م، هه توان، ده رمان  
 جه رَح: برین، زام  
 کوو: چلوئ، چه جوړ، وشه که، بو، خه فه ته  
 ذه لیل: بی چاره، داماو

دلحه زین: دل به، په ژاره  
 غه ضه ب: رق، قین  
 عه ذه ب: عه ذاب، ده ردۆزه نج  
 که و نه ده ورم: ده وریان دام، گه مارویان دام  
 خه م: خواریو خییج، واته ئالقه ی زنجیر  
 زولف: که زی، پرچ  
 عه قه ب: دوایی، پرچی بشته وه  
 نیبینی: ده بهر چاو گرتن، سه رنج و دیقته

### مه دحی نه بی خیر البشر

پیتی ب ( ۴ )  
 مه دح: په سند کردن. تاریخ لئی کردن  
 نه بی: پیغه بهر، په پیام هیئر  
 خیر البشر: باشتربنی به ره ی مرووق  
 دایم: هه میشه، بی ماوه  
 عه نده لیب: بولیول، بلبل  
 صو حبه ت: و توویژ کردن، بونه هاوال  
 عَنقَرِب: زور به زویی  
 نه ونه مام: شول و تولی تازه چه قاو  
 شیرین که لام: و ته شیرین، قصه خوش  
 سه لاطین: پادشایان، شا گه ل  
 غولام: خولام، عه بدو، کوپله  
 بالا: قه قد، قه واره، به ژن  
 دلفریب: دل هه ل خه له تین  
 تازه ژه س: تازه، پیگه پشتو  
 نین: نینه، نیه س، نیشن  
 چکه س: هیچکه س  
 نه نکه ی: نه مان که ی، ئیبه نه که ی  
 غه رب: بی، نه نوا، دوره ولات

له بیر: له یاد، قه راموش  
 مه خلوقات: هه مو خه لک  
 ده ر زبری بات: له ژیر پیتدا، له بن پیتا  
 زیده له عالم: پتر له خه لک، له چاو خه لکی  
 نه جیب: خاوه ن، آره سه ن  
 ناگر: ناور، ناثر  
 ذات اللهب: خاوه ن بلیسه  
 پرشه ژه ر: زور به بلیسه و، تین  
 چاکتر: باشتر، خاستر، خاشتر  
 نه فع: قازانج، به هره، باره  
 سیم و، زه ر: زیوو نالتون  
 غه م له بهر: خه م ده بهر، به خه می  
 که سیکه وه، بون  
 اتی مریض أنت طبیب: من نه خوش و توش  
 حه کیم  
 حاذیق: چازان، پسپوز  
 لاییق: شیاو، سه زاوار  
 خالیق: به دیهینه ر، (خوداوه ند)  
 حه بیب: خوشه ویست

سالار: سردار، فرمانده

نه صیب: به ش، پشک

نوطق: وته، بیژه، گوته

ده هان: زار، دم

پیغه به ران را: بو پیغه به ران، نه رای نه وان

جه ذب: کیشان، له بهر دل

قولوب: دلان. دل گل

مه جذوب: کیشراو، گیراو، راکیشراو

جه ذیب: کیشه ر، بکیش

زوبده: هه لبراره

خه لیل: دوست. واته خه ضره تی نپراهیم

یاری نه مانه ت: دوستی خاوه ن نه مانه ت

(جویره نیل)

خه لاق: بعدی پیتر، خولقیتر

ذوالمتن: خاوه ن به خشش

جد: با پیر، باب، گه وره

خه زهن: نازه حه ت، که سه ر، دار

طه عنه: تانه، توانج. ره خنه

به دره قیب: خه نیسی خه راو

خپصال: خدمو، خوو

انسان و جین: ناده میزاد و پهری، جنوکه

عنن فبق و مه عصبه ت مه غیب: له کاری

خه راب ونا، له بار، دور

ذه نب و عصبان: گوناح و، لاریبی

به ری: دور، دوره په ریژ

ره بی نه که ر: خوداوه نندی مه زن

ره هنوما: ریگه نیشانده ر

ره هبه ر: پیشه ننگ، ده ست کیش

شافیع: نکا، کار

عه بدی مه شیب: کوپله و غولامی پیرو، له

کار که و تو

ده ر زه مین و، ده ر سه ما: له سه رزه وی ونا و

ناسمانا

له بیب: زانا، پر ناوه ز، پاک و هه لبریراو

که س نین: هیچکه س نیبه

مه لاذ: په ناگا شوینی، خو، لی شاردنه وه

چاره ساز: ده رد، ده وا، که ر

قه لب فی شک مریب: دلنی پر، له شک و

گومان و، دودلی

دارالامان: مالی په نا، به ران. جیگه ی هیمن

رو: روژ واته روژی قیامت و، کو بونه وه ی

خه لک

عجازی عه جیب: نواندنی شتی سه رسوز،

هینه ر

موعجیزات: نه و شتانه ی، خه لک لیبان،

واقی، ووز، ده مینی

که ونی پیش نه ز کاینات: بونی به ر، له هه مو

مه خلوقات

نه جات: رزکاری

موجیب: ولام ده ره وه ی هاوار که ران

واقیف: ناگادار، زانا، هه وال زان

چه رخی لامه کان: واته ناسمان، عه رش و

قورش

مه قبول: وه رگیراو، به ریز. ریزه لی گیراو

له، کن: له لای. به لایه وه، به لای نه وه وه

وه دود: زور، به به زه بی، دوستی هه ره باش

احسان وجود: به خشش. به خشینه وه،

به شینه وه

چی هه ن: هه رچی هه ن، له نارادان

مه حیب: مه خوب، خوشه ویت

چی سه ر، ده ر موجود: سه ر هه رچی هه ن

له کر نوش دان

طاهير: خاوپڻ، به ڙي، دور، له، پيسی  
 نه قص و مه عيب: که م و کورڙی، وڙه خنه  
 ياريکار: هاريکار، هاوکار، ياريدەر  
 چه نا نه به د: هه تا هه تايه، بو هه ميشه  
 هال: گومرا، ڙي لي، ون بوو  
 موضظه ريب: نالوڙ، په روښ بي قه رار  
 شيخ باب بدهر: واته باوک شيخ باب  
 بي به صه: کوير، بي چاو  
 نه پم ن، نيم ن: هيمن، به دور له به لا  
 خوف: ترس، مه ترسی  
 مورنه عيب: ترسه نوک

واته: نهی نه حمنه دی کورڙی شيخ  
 بابا بيان بابو، نه گهر تو، بشوانی و،  
 له وزه تا بي، په سندی چه ضره نی  
 موحه نه د (ص ۴) به، ناکام بگه ينی و،  
 ته واو که ی، له مه ترسی، ترسینه ری  
 روڙی دواپی، به دور، ده بی بیان واته  
 نه ی ترسه نوک و، بی زات نه گهر بیټو،  
 نه م ستایشه، ته واو که ی هیچ، ترس و  
 له رزیکت، بو روڙی زیندو، بونه وه ده،  
 بهردانا مینی و، خوداوه ند لیت، خوش،  
 ده بی:

### ناټومیدی روڙی حساب

پیتي ب (۵)  
 ناټومیدی: ناھومید، وره بهردان  
 تا به مه حشر: هه تا روڙی، کو بونه وه  
 هه رده بیټم: هه رده لیټم، هه ر نیټم و، نای  
 پر مه وه  
 صه لا: هاوار، داد  
 فانی بو: له ناو چو، ته واو بوو  
 نه م دی: چاوم پیټی، نه که وت  
 شوخ: جوان، زراف  
 چه بیب: خوشه ویست  
 سه رمایه: ده سماپه، هوټی کارو کاسی  
 چه غار: خه م، ده رد  
 سه بل: سیلاو، لف، لافاو  
 لیټم بران: ته واو بون، کوتایان هات  
 صه برو شه کیب: سه ویدی و خورا گرتن  
 سکون: نارام، قه رار، دامه زران

کرد میان: کرد میانه، نه میان کرده  
 غه رقابی خون: نوقمی خوین، شه لالی هوپڻ  
 داغ: پیوه دان، چزاندن، سوتاندن  
 کوا: له، کوپه، ها، له کوره، وا له کوپه  
 میهره بان: خاوه ن به زه بی  
 بی: بیټ، واته نه م حاله تانه ی بی  
 په که جیهه ت: په ک روپی، دورو نه بی  
 زار: ده م، سه ر زاره کی و به درو  
 عه دو: دوڙمن، نه یار، دڙ  
 موټم زویان: زمان نه رم و لوس وه کی میو وشه م  
 نوند خو: به د نه خلاق، توره، هه میشه قه لس  
 بیټی: دیتی. چاوی پیټی، که وت  
 دل له دو: دل وه شوین که وتو، له، دل  
 ده رنه چو  
 هه رده می: هه رکات و ساته ی:  
 خوروس: که له شیر، که له باب

جیفه ی دنیا: لاشه ی، بو گه نی جیهان  
 موحیب: دوستدار، نوو، گر  
 خه رقه: که وای شرولی، ده رویشان  
 ظاهره ن: به رواالت  
 باطینه ن: به نهینی  
 له هیب: بلیسه دار و به تین  
 ناب و دود: ناگرو دو که ل، بلیسه و دومان  
 هه واو، نه فسی وجود: فیزو، له خوبایی بون  
 مه نیوس: ناهومید، وره، بهر داو  
 موده: ماوه، کات  
 فُلنَا قَرِیْبٌ: گوتمان نزدیکین، هه رده لین  
 نِیْمَه نَزِیْکِن  
 اِعتِیْبَار: نرخ، قیمت. نه رزش  
 وه جهی کار: نرخنی نیشی رواه تی، کارو  
 کرده وه  
 چجاره: هیچ جار، قهت، هه رگیز  
 لیبی شه قیم: زوری پیوه ماندوم، به شوینی وه م  
 بانه فسی طیب: به دلپا کی، له ناخی، دلوه  
 شکم: زگ، سگ  
 ناب: ناو، ناق  
 وه لی: خواپه رست. پیای باش  
 ناشی، ونه دان: نابه له دو نه زان  
 موصیب: واته چهن که ست، پی گه یاندیمان  
 توشی نه گبه تی کرده  
 برّطه ماع: زور، چاونزیزو، تیر نه بوو  
 خوْشک: ویشک، نیشک حیْشک  
 عینه ب: تری، هه نگور  
 عاقیبه ت: ناکام، له دواییدا  
 کربا: کرا، یان گه زیا، واته بووه..  
 زه بیب: میوژ، کشمیش  
 صه ح: به راستی، بی، گومان وسو

زاغ: قه له ره شه، قه له صابونی  
 ئیلان (نورکی): مار  
 عه زم: جه خت، ویستن، له سه ر سور، بون  
 برّفسون: زوریه قیل و، گزی  
 نه زد: نزیک، نیزوک  
 گومره ده لیل: ره هبه ر، ریبه ری. لاری  
 نادان: نه زان. بی، قام  
 صاحب سیواک: خاوه ن، سیواک  
 فیعلی هیلاک: کاری خه راپ  
 غه ره ض: قین، دلره قی، نکه به رایه تی  
 موعطی: به خشنده، به شیئه ره وه  
 مه ره ض: نه خوشی، نه ساغی  
 به له ز: به په له، چوست وچالاک، توندو، تول  
 مونیب: توبه کار، گه زاوه وه، پاشگه ز بووه  
 چاک: خاص: باش، پیرو، پیاباش  
 مورشید: ریبه ر، ریگا، نیشانده ر  
 طینه ت: خوو، خده ی بنه ره تی  
 غوراب: قه له به له که  
 چه رخی دم: نه گه ری زار، توپی دم  
 ناسباب: ناسیاو، ناش  
 نه غمه بیژ: گورانی بیژ، ناهه نگ ویژ  
 بریژ، بان بریژ: سوتینه ر و بریژینه ر، یان  
 زریژنه ر  
 چه نگ: چه نگال، نینوک، نینوخ، چنجروک  
 به رسه ری مینه ر: له سه ر، میمه ر  
 خه طیب: خوْطبه خوین. ناموژگاری کمر  
 بی نه زاد: بی توره مه و بی ره گه ز  
 شکلی خاص: بیجمی باش. قه واره ی چاک  
 ناسک لیاس: پوْشاک کی ته نک  
 شه رمه نال: ناکام خه راو  
 به د نه ساس: بنه ره ت وبن چینه خه راپ

ئەم دە ورو، زەمانە: ئە و سەردە مە ی ئیئە  
 دای بە با: لیئی، بە بادا، دام، وە بەر، بای  
 داو، بردی  
 عومری جەوانە: ئە مە نی لاوی و، گە نجیئیم  
 شە هدا: واتە هە نگوین و شیرینی پیگە شتنی  
 راستە قانی  
 قریب، فە رب: لیک نزیك بونە وە  
 کە س نە کرد: هیچکە س نە تیوانی بیک، بوئی  
 نە کرا  
 شە رحا: شە رح و نە وصیفی  
 فە رب: فربو، دانی خە لک  
 واتە ئە ی نە حمە دی کور، نە گەر

هیچیش، نە زانی یان خۆت نە زان کە ی.  
 هیشتا. زانائترین، زانای سە رده می خۆتی  
 چونکو ئەم جوړه کە سانه باش دە ناسی.  
 بە لām کە لکی نییە و، ئە مە نی، لاوە تی  
 خۆت، هە مو لە ریگای ناساندنی ئەم  
 فیله، بازو، گزیکارانە دا، تە واو، کرد،  
 کە چی نە ت، توانی بە باشی ئە وە ی  
 پیوست بو، سە بارە ت بە م، فربو،  
 دانە و، ئە و فیله بازارنە. بیژی. دیارە نە ک  
 هە رتۆ لە و ریگە یە دا، سە ر نە کە و تۆ ی.  
 هیچکە سیکێ تریش نیدا پیروژو  
 سە ر کە و تونە بوو.

### ئە شرە فی عالی جە ناب

پیتی ب (٦)  
 ئە شرە ف: بە ربزترین، خاوە ن رە سە ن  
 ئە زما: لە ئیئە. لە مە، لە ئە م  
 دە پۆشی: دا، دە پۆشی، دە شارپۆه  
 دە رە س: لە پشتی، لە دوای  
 رو مە هی دۆبە نج و چار: دیم وە کومانگی  
 چارده  
 وە لایە خە: لادە، لایەرە، وە دە رخە  
 نیقاب: پە چە، روبە ند  
 زین. ئە زین: لە م، لە ئە م، پە ر سیارە  
 بی خە طا: بی، هە لە، بی تاوان و سوچ  
 خە شم: رق، قین، تۆرە بی  
 مە تاب: وە رمە گیر، زوی خۆت مە گەر  
 زە نکێ. زی ئانکی: چونکی، لە بەر ئە وە  
 رە ذ: گیرانە وە، دە ست، بە سنگە وە، نان

ئە غنبا: بی نیازان، خاوە ن، سامان گە ل  
 دورە ز، دورنە ز: بە دور، لە  
 صە واب: باش، چاکە، کردن  
 حە مدو لئە: سپاس و ستایش، بو خودا  
 دوری ئە مین: مرواری بە، نرخ، بە ئە رزش  
 با: دە گە ل. لە تە ک. ویکرا، پیکە وە  
 لە و ح: تە، تە لە، تە ختە ی لی نویسن  
 هە م نشین: هاو نشین. هاوال  
 مە آخە ذ مآخذ: سە رچاوە، جیگە ی وەر گرتن  
 إسمه ين: دوناو، دوناق  
 حە مید: ستایش کراو، پە سند کراو  
 ئە مین: راست و، دروست، بی فیلۆ، فە رە ج  
 مورسە لین: نیر دراوان، ناردراو، گە ل  
 مە صون. مە وصون: پارێزراو، بی کە م و  
 کوری

شه زور: خه راب، شه ره لایسین  
 فیتنه ها: شه رگه ل. ناژاوه ی زور  
 که رده ن: کرده ند، کردیان، کرن  
 کافرون: بی نیمانان  
 نه ز وجوده ت: له وجود و ذاتی، نیوه وه  
 که شته نه صنم: بوت گه ل. بون  
 لات و عوزرا: ناوی دوبوتی گه وره ی عه ره ب  
 بون  
 سه ر، نیگون: سه ره وه ژیر، سه ره ونیخون  
 نوری دین: ژوشنایی و جرای دین  
 دونپای دون: جهانی نزم و په ست، بی نرخ  
 ظولمه ت: تاریک، تار  
 ضه لاله ت: گومراهی، ریگا لی وون بون  
 ره فعی کرد: لای برد. له ناوی برد، هه لی  
 گرت  
 مونیر: ژوشن، ورشه دار، ژوناکی، که ره وه  
 له بو مه ی کرد بیه: بو نیمه ی، کردی...  
 به شیرو نه ذیر: مزگینی، دهر و ترسینه ر  
 شه فیح: نکا کار  
 موشه فه ع: نکا، لی وهر گیراو  
 للعباد یوم العسیر: بو، خه لک له، روژی  
 ته ننگانه دا  
 یا الهی: نه ی خودای من  
 ما نیمه. نه مه، نه م  
 نیگه هدار: بیاریزه  
 نه ز نه له مه ای سه عبیر: له دهر دگه لی  
 جه هه تم و دوزه خ  
 اِنک رب رحیم: چونکو تو خودایه کی  
 به به زه بی  
 به ر، هه مه، نه شیا: به سه ر، هه مو شیکا  
 فه دیر: خاوه ن ده سه لات و توانای

میله ت: کومه ل، نه ته وه  
 سه یدی دونیاو دین: سه روکی دین و، دونیا  
 کلمه فعه الحجر: به رد، له خزمه ت نه وا وته ی  
 کرد  
 هه فت ناسمانان: جهوت ناسمان گه ل  
 شقی بالایماه فه مه ر: مانگی به اشاره له ت کرد  
 سوجه به ر: کرنوش به ر  
 وأَسْأَلُ اللَّهَ النَّجَاةَ رِزْغًا، له خودا، ده خوازم  
 من سقر: له دوزه خ، دوزه  
 دیده ن: دیتن، چاوپیکه وتن  
 نه ز هه رچی بود: له هه رچی بوّه و هه به  
 دامان: داوین، شاقه ل، چاک  
 سود: قازانج، پیت  
 ژوئیه تت: دیتنی تو، چاوپیکه ونت  
 ببین واصیل: پی بگه یین  
 حور العیون: چاو گه ورائی چاواره ش  
 إلتیفات: ناو، وه سه ر، دانه وه  
 بوکان ■ بوک + ان: بوک گه ل، عه روس،  
 وه وی  
 به مه: به نیمه، به، نه م  
 ویصال: گه یشتن، پی گه یین  
 مه طروح: دور، خسته وه، وه لانان، فری دراو  
 توله کن خو ت: تو به لای خو ته وه  
 بیکره به نات: هه ربه کچی، ماوه ته وه، کچ  
 مه غرور: له خوبایی بوو  
 تابع: وه شوین، که وتوو  
 دا: تا. بو، نه وه ی  
 دهر فه فه س: له ناو، داوو، فه فه سا  
 مه ضره ب: لی دراو، جینگه ی ویکه وتنی گوزرو،  
 گوپال  
 فوت: بژیو، نه وه ی هو ی ژبانه



<p>نه صدوق: خوبه قوربانکردن  نه فویض: خوْ نه سپاردن  مه ئذون بکا: نیجازه ی بدا  به هری و بصال: بوْ گه یشتن</p>	<p>هه م و نه ندوه: خه م و، که سه ر په ژاره  هه نگوین و مه گه س: هه نگوین و، میش  بی، به فه ریادم: ده هانام بی، له، فریام که وی  روو، نویسی. به کفه ده م: زوم، نیشان دا بوْ  نه وه ی پییه، لی وه نزیک که وم</p>
--	--

### راست و، چه پ

<p>بی حه دو سامان: بی سنورو بی بزانه وه  سینه داغم: سینگم داغ کراوه. داغ و  دروشمی پیوه په  هیلاک: ماندو، له ناو چو  نه عل: سول، که وش، پیلاو  کوخل: کل، کله، سوبحانی، سورمه  کوره: بوخاری، سوْبه  پر جوش و ناو: زور به کول و تین  گه ردش: سوران و. هه لْخولان  ناموراد: ناکام، به مه به ست نه، گه ییشتوو  جه لاد: جه لآب. سه ربر، پیاو، کوژ  هیلاکی: له ناو بردن، له ناو چون  جوش: زور، به تاسه و، خرلش  جورعه جورعه: قوم قوم و، به له ز  سوت: سوتا، سوتاندی  زوخال: زوغال. خه لوز، ره زی  صدق و، به قین: راستی و بی گومانی:  شیر، لی سوون: واته شیرتیز کردن و،  لیک و، لوس کردن</p>	<p>پیتی پ:  غه زال: که زال، مه رال، ناهوو  شوخ و شه نگ: شه پال و جوان  چه له نگ: بالآ به رزوریک و، پینگ  سه نگ: به رد، کوچک  خه ده نگ: تیری داری خه ده نگ  به د شووم ستاره: به د به خت، بی شانس  روبنشین: دابنیشن، دانیشن  خوین: خوین: هوین  کرد هوجومه: هیرشیان کرد  هیندیان شیر، لی ده سومه: هیندی شیریان لی  ده سوم، نه وه ننده ی شیریان لی نیژده  کردم  جه نگ: شه ر، به ره ره کانی  فه وسیان: که وانی نه وان  لی ده باره: واته که وانی برویان تیری  لی ده باری  دین: تین. تین. ده هین. خه ریکی هاتن  صه فه صه ف: زیز به ریز: فه تار فه تار  جوت به جوت: دوو، به دوو، دوو، دوو  جوْبه جوْ: جوْ گه له، به شوین. جوْ گه له دا</p>
---	--

## یا رَسُولَ اللَّهِ ذَه لیل و دلحه زینم

<p>هبدایه: رینوینی ریگه ی پی گه یشتن  نستعین: هر له تو یارمه تی ده خوازین  اهدنا: له سر نه م، ریگه، راسته، لامان مه ده  صراط المستقیم: ریگای راست و بی  که ندو کلو<sup>۲</sup>  إرائه: نشان دان، نواندن  صراط الذین: ریگه وری و شوینی نه و  که سانه ی  أنعمت علیهم: به خششی خوت به سردها  باراندون  کوئی نه میر المرسلین: کولان و گه ره کی  سره کی پیغه مبه ران  مغضوب علیهم: رقی، لی هه ستاوان  زومره: گورو، تاقم. ده سته  والضالین: له ری، لاده ران. زی لی ون بوان  روسایم: روره ش و گونا حبارم  شفیع المذنبین: تکا کاری گونا حکاران  ثامین: یا خدا، قبولی که ی وه ری گری و،  نه یگی ری پوه و، به سر می، دا، نه ده یه وه</p>	<p>پیتی ت (۱)  یا رسول الله: نه هوئی، پیغه مبه ری، خودا  ره حمه تی: به زه یه کت به، من دا بیته وه  موسه مه ند: نیازمه ند، موسه حه ق، شیاوی  به زه بی  بی قه رار: نه سره و تو، بی نارام  بی قه رین: بی که س، زه به ن  عیزه ت: زیز و گه و ره بی، خورا گری  حافظ: راگیر که ر، ناگالی بوو  دادخواه: هاوار که ر، حه ق خواز  ذاتی وه حده ت: خودای تاک و، نه نیا  نافه رین: نافه ره نده. خولقیته ر  الحمد لله: سوپاس، هر بوو خودایه یه، که  رب العالمین: پی گه یه نه ری، هه مو گیان  ده به رانه  الرحمن، الرحیم: به، به زه بی، دونیا و،  قیامت  دوینا و عوقبا: جیهان و په سلان  یوم الدین: روژی توله و، پاداش داته وه  نعبد: هر نو ده به رستین و، به س</p>
--	---

## دل غه ریقی به حری خوینه

<p>نه رزانه: هه رزانه، که مه، زور نیبه  هوزان: چازان، بلیمه ت  نابه لی: ناهیلیته وه بوه پاش نادا  مه شه د: شاری مه شه دی خوراسان</p>	<p>پیتی ت (۲)  موم: میو، شه م  نومه: هی، تو م، نی تو م  جه بهت: گونا، روخسار، دیم</p>
--	---

بیمار: نه خوش، زامارو، خه سته  
 ناشوفته حال: حال په ریشان و نالوزاو  
 مه رحه مه ت که: که ژه م، که بیه خسه  
 خو: هه ر، به راستی و، ته نیا له بهر نه وه  
 رومه هی دوز صوره تی: گوناوه ک مانگ و،  
 دیم وه ک مرواری سپی  
 شه قاف: ورشه دار، بی گه ردو خاک  
 طه و اف: به ده وری مالی خودا، دا هه لسوران  
 بت که م، به بویه: بونت پیوه، که م، هه لت  
 میسم  
 با نه گانه نه خره تی: بو نه وه ی نه چپته دنیای  
 دیکه  
 مه علوم نه بوو: ژون، نه بو، نه ده زاندره  
 نانبه و ساعات: خول و کات. ده م و کات ژمیتر  
 لامه کانی وه حده تی: له خزمه ت خوداوه نندی  
 تاک و بی جیگه و شوینی، نایه به ت  
 به بت: هه لبه ست. شیتر  
 میلخ: خو، نه مه ک

جانہ: نه ی گیانی من  
 خال و خه ط: خال و میل. خال و رومه ت  
 غاره ت: تالان، تالان کردن  
 بو نه وه ی دینی: بو، نه و که سه ی چاوی به  
 قه د و بالات که وی  
 کولی عالم: هه مو دنیا، گشت که س  
 شکری لله: سوپاس بو، خودا  
 حه ق: به راستی. بی درو، بی گومان  
 باب: باوک، بابو  
 جه می ثومه تی: گشت کومه لان  
 جه وه ری نیغی ده بان: تیغی ده بان جوره  
 خه نجه روشیریکه، خه ط و خالی وردی  
 تیدا، دیاره و، له هی خه راپ جو،  
 ده کرپته وه  
 نه خره تی: رژی دواپی  
 ده ردو دنیا: له هه ردو دنیا دا  
 شه وه واری: شاسوار، له هه موان سوارچاکتر  
 دوری به حری کردگار: مرواری. ده ریای  
 خه لقی خوداوه نندی مه زن

### سه بدی فه خری کایینات

بینتی ت (۳)  
 روزی نه وه لیبسی: واته رژی بهر، له به  
 دیهینانی دنیا  
 سه بد فه خری کایینات: سه روکی جیگه ی  
 شانازی هه مو که س  
 بیساط: رایه خ. واته سه ر روی عه رضی  
 رژی عساره سات: رژی حه شر. مه بدانی  
 مه حشر  
 شه و که ت: شکوو، گه و ره بی  
 لایه زال: هه رگیز له ناو نه چوو، هه ر، هه بوو  
 خاکی پات: خوئی بهر، پیت  
 کوزاو: مراو، کوشتر او، قوربانی بوو  
 شیخ و شاب: زورهان و، گه نج  
 موکاشه فات: که شف و، که زامات  
 عه بنه ن: بی گومان. هه رده لیئی  
 بلور: شوشه، شوشه ی بی، گه ردو خاوین

به کدی: به کتر، وه کو، به ک  
 عیلاج: چاره، چاره سر کپدن  
 طه یری، بی قنیات: بالننده ی، بی قه رار  
 بی جیگه و شوین، ناواره و غه واره  
 به لات: قه دو بالای تو  
 مه فتول: بزمارو، میخی راست و، صاف، و  
 لوس  
 سه: سهه، سه گگ، گه مال، کسوک  
 قاپیه گات: ده رگات، به ر، ناشانه کت  
 به حه بانم: تا مامو، هه تا، زیندوم  
 بیی ده گه مه حاصلات: واته تا حاصلی خوم  
 ده گاتی به وه قنیات ده کم و، ده ژیم  
 چوو، به بات: به باد، چو، به خورایی و فیرو،  
 روپی  
 دراز: دریز، ماوه دارو، ماوه خایه ن  
 مه قصود و راز: مه به ست و نامانجی دیار و  
 نادپارم  
 قه طره: تنوک، دلوپ، تکه  
 ناوی حه یات: ناوی ژیان و مانه وه ی  
 هه میشه بی  
 دا: تا، بو نه وه ی به لکو، ره نگه

پارچه: له ت، کوت، تیکه  
 روژی مه مات: روژی سردن، واته روژی  
 مردو ژباندنه وه  
 قودره ت: هیژو، توانا، قه وه ت  
 روحمی کن: نیوه، به زه یتان، به یتمه دا، بی  
 هه رکه سه: واته هه مو که س ده فته ری خیرو،  
 و شهری خوی  
 و بیه: پییه. له، بن با خه ل، دایه  
 خود پیه: نه ی، خود دایه، نه ی خودای من  
 چاندنم: نام، نیام، وه شاندم، بلاوم کرده وه  
 مه زرا: زه وی و، زار، کیلگه  
 وه کو، نایه: کو نابیته وه، خر نابیته وه، کوم  
 نابیتن  
 خاوه ن، فه رات: فه ریاد ره س، خاوه ن هانا  
 نه جات: ره ستگاری، ره های  
 بوم الحاب: روژی حساب، دانه وه  
 خیر و شهر: چاکه و، خه راپه  
 ده هشت: ترس و، له رز، مه ترسی  
 عه ذاب: نه شکه نجه، سزا، دان  
 میزان: نه رازوی خیر و شهر، پی هه لکیشان  
 مه مخلوقات: گیان، له به ران. هه مو دونیا

### صاحه بی تاجی نبوه ت

اختیلاج: نیکرابون، دل هوزه، په ژاره  
 اضطراب: شیوان، شیواوی، په روئی  
 روباب: ره باب، تاری دو سیمی، کوئی نیران  
 سیراج: چرا، شم، فتیله  
 چراغ: چرا، لامپا  
 هبجر: دور که وتنه وه، دوره ولاتی، دوری

پیتی ج (۱)  
 صاحه بی: خاوه نی تاج و، کلاوی،  
 پیته مه رایه تی  
 عه ذب: خوش و ساردو شیرین  
 نه جاج: ناوی گه رم و، تال و نفت و سویر  
 مسکین: ره به ن، هه ژار، به له نگاز

تون: تون: نه تويه. نيوه ن به هوى نيوه وه به  
 بون ظوهوره: په يا بون، به دى هاتون  
 وه حشى و طويور: دژنده و، بالنده  
 نه ز تو، بون نيتاج: له تووه، په پيدا بون  
 نه صلى جومله ي... بين چينه و، ره چه له  
 گي هه مو...  
 باعث: هوو، به لگه ي بون:  
 غازى و حوجاج: شه ز كه رى ريگه ي خوداو،  
 حاجى گه ل  
 نه فواجى سه عيدان: كه رت و، سوپاى خوش  
 به خشان  
 نيشان: نه وان. نه مان، نه فان  
 بانو هاج: بو، تو سه ر لى شيوان، گيژن  
 وان: نه وان، يان هه ر نيتاكه، وه ك...  
 سايل: سوالكه رو، گه دا  
 ساج: سيل، تاوه ي ره ش، هه لگه راو  
 غه ش: ناپاك، خشت و خالوى، پيس ناراست  
 زاج: زاخ  
 شوماره: ژميره، ژوماره  
 داج: شه وى تاريك و، نه نگوسته چاو  
 قابيل: راضى، ددان پيداهيان. ويزه ر

فراغ: ده ست به تالى، دلخوشى  
 دوزاج: پور، مريشكه كيوى  
 پوره: شه لغه، كو بونه وه و، ليتكهالاتى  
 ميشه نگوين  
 نه لخ و شور: تال و سوز: سول  
 مه بوره: خوت، مه بويره، بى لايه ن مه به  
 عاج: به وينه ي ددانى فيل سپى (هه م چو  
 عاج)  
 جودو، سه خا: پياوه تى و، به خشين  
 ره و اج: بره و، به بره وو، زمين  
 مه نيه ع: سه رچاوه، چاوه، كانى  
 فونووت (فتوت): پياوه تى، مه ردانه گي  
 پيرو: چيل، مانگا و، ره شه ولاغ  
 نيعاج: په ذ گه ل، سه ژو، ران گه ل، ميگه ل  
 ميگه له مه ز  
 غوصه: غه م و خه فته  
 نه نام: هه مو گيان ده به ران. كو مه لى خه لك  
 پاك له بوت: هه مويان. گشتيان. بو تو:  
 به نده و، غولام: نو كه رو، كو يله ن  
 نيكنام: نيو، به ده ره وه. پياو خاص: خا  
 نه ستاند، باج: سه رانه ي لى، وه رگرتن  
 بورهان: به لگه و، ده ليل:

### نه حمه دى خير البشّر

زوجاج: شوشه يه شوشه، شيشه  
 داويه ده رد: ده واو، ده رمانى نيش وژان  
 نه طبيا: پزشك و، حه كيما ن  
 حه ق: خوداوه ند  
 عه لاج: چاره سر

پينى ج (۲)  
 روخ: ديم. روخسار. ديمه ن  
 ره وشه تنه ر، نه ز: رونا كتره له...  
 ماهى نومايان: مانگى هه لا توو، له به رچاوان  
 به ل: به لكو، له وانه ش رونا كتره و، ده لى

بوسه. بوسه: ماچ. ماچکردن

که نر: خه زینه

عه طاران: عه طرو، گولئی بونخوش فروش

احتیاج: نییاز، پیداویستی

بو، بوو: بون، به رامه

خاکی نه عل: خولئی که وش

بورده باج: سه رانه ی بو، بردووه

له پای: له پییه نی، له ژیر پیی

شه مع و سیراج: شه م و، چرا

مو نه وه ر، که رده: روناکی کردووه

ماه و خور: مانگ و، روژ

نو کرد: نه وین و نوگری نو، نه ویندارانی له

فهرته نه و کیشه و، هه را، برده دری و،

رزگاری کردن

نه عله بن: هه ردوک، لینگه، که وش

کوحلن: کله ن، کله ی چاون. سورمه ن

چه ضمی کور، کور، چاوی کوپرو، نابینا

سه زاوار: شیار. ریکه و توو

گردی خوان: قه راغ و، بیجاری که ول و

سفره ی نان

ریزه، ریزه خور: ورکه و، پاشماوه خور

طامبعم: دمه وئی، گه ره کمه. ده خوازم

نه ز، ئاستانت: له به ر، ده رگانه که ت

چینه که م: چینه بکه م. وه ک مامر به دنوک

شتیک هه لنگرمه وه

دوجاج: مریشک، مر، مامر

مه جمه ع: مه کو، کانگا، شوین

مه ظهه ر. لگلی مه خفیات: جینگه ی، وه ده رکه

وتنی هه مو چه شنه نهینیک

ره بجان: ریجانه

نه بات: گیا و گول. سه وزایی، سه وزه گیا

صوبح و، مه سا: نیواره و به یانی

نانا: تال تال، داو، داو، دانه، دانه، میشک،

میشک، میسکی ره ش، و بون خوش

عاج: ددانی فیل

نه حه د: تاک و، ته نیا، واته خوداوه ند

خه لقه نی کرد: خولقاندی. هیئابه دی

هه رچی ماشاء: هه رچیکی ویستی

من نه زه ل حه تا نه به د: له هه وه له وه هه تا

ئاخری دونیا خه را بون

فه خرا الانبیاء: جینگه ی شانازی هه مو

پیغه مهران

که رد خه لیل: واته حه ضره تی نیبراهیمی

دانا، له

وادی: دؤل و، دهره. که ژو، کیوی...

غیرذی زرع: بی شیناوه ردو، کیلگه

سه مه د: واته خودای بی مال و حال و،

جینگه ی نیازی هه موان

به بتی که عبه: مالی خودا. کابه

قبیله گا: روگه، روانگه

به تا: بناغه و بن چینه دانه ر. وه ستا. مال

دروستکر

وَبَسَ الْقَرْنُ: به مه نی، یان ماهیده شتی

دور کرد: دوری خسته وه، وه دوری خست له

جه ممی ماسپوا: کورئی هه مو کومه لانی تر

له وح: ته ته له و جینگه ی، تیدا نویسن

بوره وا: جینگه ی گرت و، له ویدا نوسرا

حە ق کرد: خوداوه ند. دیشتی توئی کردوته

ده رمانی

جومله ده ردی بی ده وا: هه موده ردینکی

بی ده رمان

من مُعَصْرَاتِ مَاءِ نَجَاحٍ: له هه وری پز شای

نو، به حالَم بنگه‌ری: که نیوه، سه‌رنجیتک  
 بدنه، حالی من  
 خوشه‌چین: گولچن، گولکوکو که ره‌وه، ده‌سکه  
 نه‌که‌ر  
 شه‌س: روژ، خوژ  
 مه‌هی دو به‌نج و چار: مانگی چارده  
 له‌یل: شه، و شه‌قی. شب  
 والصحی شود، ناشکار: چیشتانگای روشن  
 دهره‌که‌وت  
 نه‌ز وجوده‌ت: له‌وجودی. نیوه‌را  
 خانه‌بی، نه‌دیان: مال و بناغی‌ه‌مو  
 دینه‌کانی‌تر  
 مه‌حون: له‌نا و چون. بی‌شوینه‌وارن  
 مادیح: ستایشگر، په‌سندویژ  
 که‌بک‌و، که‌بونه‌ر: که‌وو، کوژتر  
 عه‌نده‌لیب: بولبول  
 شه‌قی‌فه‌مه‌ر: له‌ت‌کردنی، یان‌له‌ت‌بونی  
 مانگ  
 عالیمی مافی‌الصدور: واته‌نه‌م‌مانگ‌بو،  
 له‌ت‌بونه‌ت، له‌لایه‌ن‌خوداوه، که  
 هه‌رچی‌له‌ناو‌دلان‌دایه، ده‌زانی، بو،  
 پی‌تک‌هات  
 ربّ‌آرنی: خودایه‌خوتم‌نیشاند  
 وی‌شه‌وی: نه‌وی‌شه‌وی (واته‌شوی‌معراج)  
 نام: ناو، نیو، ناخ  
 به‌رفه‌رقی‌جمله‌له، له‌سه‌ر، سه‌ری، هه‌موان  
 اِقتیاس: وه‌ر‌گرتن، لاسایی، کردنه‌وه  
 خه‌دیو: خاوه‌ن. پادشا. نه‌میر  
 حه‌ق‌شناس: بوّه‌خوداناس، و عارف  
 ذه‌نب‌و، سه‌هوو، نیسیان: گوناو و هه‌له‌و،  
 فه‌راموشی

توندتان، نار‌دوته، خواره‌وه  
 ذاتی‌فرد: خودای‌تاک‌و، ته‌نیا  
 صد‌هه‌زار: واته: (۱۲۴۳۰۰۰) پیغه‌به‌ر  
 نیک‌مرد: پیاو‌چاک‌و په‌یام‌هینه‌ر  
 حوژی‌نوئو: له‌خوشه‌ویستی‌و، نه‌ویستی‌تو،  
 بوو، که  
 گوت: منصوره‌حلاج، گوئی  
 أناالحق: من‌خوم. راسته‌قانیم....  
 فی‌سنته‌آیام‌که‌رد: واته‌له‌شه‌ش‌روژدا،  
 بنیاتی، نان  
 صد‌در: سینگ، سینه  
 به‌حری‌عبلمی‌مه‌خفی: ده‌ریای‌زانسته  
 نه‌زانراوه‌کان  
 شه‌رح: لیک‌ناواله‌کردنه‌وه‌و، پر‌کردنه‌وه  
 فوئاد (فئواد‌العاشقین): دلّی‌نه‌وینداران  
 با‌دل‌های‌مه‌حزون: به‌دلانی‌غه‌مبار‌و‌خه‌فه‌ت  
 خوژه‌وه  
 داده‌ف‌رح: خوشی‌و‌شادی‌به‌خشیوه  
 نه‌رز‌و‌طه‌رح: شکل‌و، قه‌واره‌بیچم  
 کوهپا: داوینی‌کیو  
 نه‌بانات: گیاو، سه‌وزی‌گه‌ل  
 ده‌شت‌و، ما: پی‌ده‌شت‌و، زه‌ردو، هه‌لدیژ  
 سُبلا‌فجاج: ریگه‌ی‌پان‌و، به‌رینی‌نیوان  
 که‌ژو‌کو  
 نوئی: نه‌تو، وه‌ره‌بیکه، به‌خاطری‌نه‌و،  
 نه‌وینه‌ی‌به‌ذاتی‌خودات‌هه‌یه  
 بزوانه: ته‌ما‌شا‌که، نه‌ظه‌ر‌که  
 سینه: سینگ  
 کان: ماد. سه‌رچاوه  
 پُرتومیدم: زور، به‌هیوام  
 که‌لب: سه‌گ

خه لاص: ره سنگاری. ره سنگار، رزگار  
فهن: فیل. فهند. گزی

ثوریا: ناوی فه رمانده ره، نازایه که ی  
حه ضره تی داوود، بووه، که پاشان  
داود، ژنه که ی خواست

ده عوای نیماج: کیشه ی په زه کانی زه مانی  
داود که له قورنا. باسی کراوه

فخرآ لوری: جیگه ی شانازی هه مو مندالانی  
نادهم

نحت آلثری: ژیر، زه وی، بن عهرد  
نور فه رقت: نورو روشنایی سه رو ناو،  
چاوانی. نیوه

کوفر، وه سه ر، اسلام، گه را: هه مو، دنیا،  
روشن، بووه

وه زفاف، ناقاف: وه له م سه ر، تائه وه سه ری،  
دنیا

بوژه واج: وه پزمین، که وت  
عبلمی بی ئوستاد: زانستی، بی ماموستا  
(لدنی)

خه لمعت کرا: خه لات کرا، پیی به خشرا  
جه معی ذیروح: هه مو گیان، ده به ران

نوطفه ی مه شاج: ناوو، ماکه ی نیکه لاوو، لیل  
قاب قوسین: به، نه ندازه ی دو سه ری که وان  
واته زور لیک نزدیک

مه جلیس: نشینگه  
شه بدا: شیت، سه ر، لی شیواو

فودسیان: فرشته وه، مه لائیکه، کان  
نه نا خوان: په سند ویژ، و ستایشگر

که رابین: فرشته نزدیک و خوشه ویسته کانی  
خودا

له فظی مع اللّه: واته. به ده بیان و وتویژت

ده گه ل حه ق ته عالادا کردو، نه وانت،  
به دل سپارد

حوری جینان: حوریانی به هه شت  
که نیز: کلّفه ت. که نیشک. کچولّی،  
خزمه تکار

زیواج: ژن هینان وه، شو کردن  
شه رمه سار: سه رشور، خه جاله ت

رؤئینه اللّه در نه ظه ر: مه به ست هه ر، دیتنی  
حه ق بوو

لا تقربوا مال الیتیم: له مال وه، سامانی هه تیو  
نزیک مه بنه وه

حه دی نیبه: ربی ناکه وی، لی ناوه شیته وه  
ده رجای تو: له جیگه ی تو دا

بگری مه قه ر: شوین و جیگا بگریته وه  
به ها: نرخ، قیمت

مافی ملک اللّه: هه رچی له ملک و ولاتی  
خودا، دایه

خه راج: باج، سه رانه پیتاک  
مولعید: خودا، نه ناس وه، لاری

به هری قه نلت: بو، کو شنت  
سویند خوارد: سویند بان، خوارد بت کوژن

شود، ره فیه ت: بوو، به هاوالت  
باری صدیق: هاوالی زور راست و دروست

نانی اینین: دو هه مین که س (نه بویه کری  
سه دیق)

اذ هما فی آلفار: کاتی هه ر دو کیان له  
غارابون (پیغه مبه رو، نه بویه کر)

به یضی قومری: هیل، هیلکه ی کوتره باریکه  
ناری نه سچی عه نکه بوت: داوی ته نراوی جال

جالو وکه  
ما، نه ر قه رار: هه ر، له جیگه ی، خوی مایه وه



له پيشی چاوی نو: هەر له بهرچاوی خوټ  
بون: واته ئەم ناپه ته سه بارهت به ئەوان  
هاتوو

له بلی داچ: شەوی تاریک

مێتال: وینە، وه گوو، نمونه

یه دی به یضای موسا: دەستی سەبی حەزەرەتی  
موسا

چە شمی بەد خواهان: چاوی، نە یارو، دوژمنان  
کام بە خش و، کامگار: بە مەبەست گە یەن و  
خوټ بەخت کەرە وه یە

سەونت: دەنگت

ئە نفاسی مەسیحا: نە فەس و، فوگە لسی  
حەزەرەتی عیسا

جان دە هی سەد، مورده را: گیان دە دە یە وه  
بە سەدان مردو

ئیللاج: واته خوټه ویستی نو، چە قوو کیردو،  
خە نجهری، تیژی ئە ویننی له دلی، هە مو  
نە ویندارو، هە ژاران برده خووارو، نو قمی  
دلی کردن

فانی و، فەنا: لە ناو، دە چن و، نامینن  
مە لجه او، مە لاد: پە ناو، پە سیو، پشت و، پە نا  
موذنیب: گونا هکار

ئوقبده وارن: هیواداران و، دە لین  
یا شفیع...: ئە ی تکا کار، تکامان بو، بکه  
یا رسول الله ئە مان: ئە ی ژە سولنی خودا، هاوار  
وه ختی ئە جل: کاتی مەرگ

منا، دنی: له، نینمە، نزیك که و تووه  
طامبعم: بە ئە مام، دە مە وئی، گەرە گمه  
بەر گوی شە فاعەت: لە سەر گوو توپی تکا،  
بو کردن:

زیری چە وگانت هە راج: خوټ له ژیر

گوچانتدا بهخت کهم

یا عظیم الخلق: ئە ی خواوەنی گەرە ترین  
تە بیات:

بە عیشتی: بو، خاطر یان بە و ئە وینت  
سویندە دەم

فە دیمی بی نە ظبیر: کە دە گەل  
خوداوه ندی... هەر بووبی وینە دا، هە تە

کوفته کار، کە ونه کار: له کار که و توو

عیصیان که نیر: گونا حم زۆره

ژۆی آلت: ژۆزی بە ری

باخته سەر: سەری، داناو

ئە ز کە ون و ماکان: له، هەرچی، هە یە و بووه  
بەرە ز خونی جگەر: تە زی و پزە له خویننی

جەرگ

سە ونی دیگەر: دەنگی تر، دەنگی کی دی

خالئ: بە تال. بوټ

شە فقهت: بە زە یی، پیندا هاتن

نە هیننی وه بیر: وه یاد نە خە یە وه

عە رضی هە دە ف: هە مویان دە کە ونه بە رتیرو

هە دە فی گونا ح

ئە ماج: ئامانج، نیشانه

فیسق و، فە ساد: لاریی و، خە راپه

ختم الرسل: دوایی و، پاشماوه ی، پیغه مە ران

پیشی بالات: له بە رامبەر، فە دی نو دا

خە جیل: خە جالت بار، سەر شوژ

خاکی سؤل: خوټ و خاکی کە وشە کە ت

تابیع نە بی ئە مر ت: وه شوین فرمانت نە کە وئی

ئە کلی وان: خواردنی ئە وان

زە قوم، دە بی: ژقنه موت. زۆرتال

شە ربه ت، حە میم: ئاوی گەر م و ناخوش دە

خۆنه وه

مائی ئه جاج: ئاوی فره، تالۆ، نشت و  
 سوپرو، گهرم و ناخۆش  
 سپارد: ئه سپاردم، دامه دهستی و، به ئه مینم  
 زانی  
 ئه ز، له من وا بوو: من خۆم پیم وابوو، لام وابوو  
 بئی باکم، ده خوارد: به بئی ترس و له ز، ده م  
 خوارد و، زام ده بوارد  
 ترکه: گره گره و، ناله نالی ئاگری  
 دۆژه، دوزه خ  
 ذواللهیب و، پز شه ره: گهرم بو بلیسه دار  
 عاصیانی: گونا هباره کانی. گیترو خۆل بوه  
 حق: واته حق ته علا، وای به تو، فره موو  
 که تو  
 شفیحُ المذنبین: نکا، کاری، تاو انبارانی  
 نامه وهر: ناودار، نیو، به ده ره وه  
 فاربیخ: ززگار، بئی خه یال ئاسوده  
 خوف و احتیلاج: ترس و، دلّه، ته پنی  
 فیکری عه به ت: بیری، بئی، هووده و، که لک  
 دونی، بوچ و، غه دار: دنیای هیچ و، زلردار  
 له یل و، نه هار: شه وو، روژ  
 ئاج (نورکی): برسی: بیه زه وادو، ژۆزی  
 ئه رضی ده نی: دنیای په ست و، و نزم و، هیچ  
 مه حمودی غه نی: سولتان، مه حمودی  
 ساماندار  
 لافی نه که تور، میزه نی: هه ز و گیفی، خۆ  
 به زل زانی لئی ده، ده ی  
 هه م جوقت: هاو جوت. هاو ال  
 ذره ع: گه ز، میتر  
 مه غرور: له خۆ ده ر چوو، بادیی هه وا  
 که فه ن: کفن. سیپالی مردوو  
 ئه وه نی: مه گه ر، ئه تو، هه ر ئه وه نی که له

### جیگای

به ولی: به ول: میز، گمیز  
 مه هین: موهان: سوک و چروک و بئی نرخ  
 ئه بله ها: ئه ی بئی. ئاوه زو هیچ نه زان  
 رای حه ق بیین: ریگه ی خودا بینه  
 مه حبوس: به ندی، به ند کراو، به ند بون  
 ئب لربک: هه ر بۆلای خوات، وه گه ری  
 بالتضرع والاین: به گریان وزاریه وه  
 بالتضاعف والمناج: به دو چه ندانه و، رازو  
 نیاز، کردنه وه وه  
 وئی دونی: ئه و دونیا به  
 جورعیک: قومیک، قور تومیک  
 میزاج: خوو، سوروش. ته بیات  
 موشت یا میشت: شانیه ی سه ر. واته بون و  
 به رامه خۆشکردن و، و که لک لئی وه ر  
 گرتنی، خه لک له هه وای خاویز و  
 پاقری، سه ر له، به یانان وه نیواران که،  
 میشکی ره ش و بۆنی خوش و، حاجی  
 سپی و جوانی. له ده نکه ده نکه و،  
 تالتالی موی دلپه ری شه وو، روژ، داوه  
 هه موی. له بۆنی خوش و، به رامه ی موی  
 ره ش و ده نکه شانیه ی سپی تو، وه ن یان،  
 واتایه که ی، ئه وه یه، سوروشت بو،  
 نواندن و، جوان وه ده ر خستنی کاز  
 یوه ی سپی به یانان و نیواران. هه مو،  
 تاله مووه کانی به شانیه ی عاج. شانیه،  
 کردی. یانی سه یینی و، خه طی سپی،  
 سه ر له به یانان چۆن تاریکایی شه و،  
 شه ق ده کا. ئه و شانیه سپه ش هه ر ئاوا،  
 موه ره شه جوانه کانی تو شه ق ده کاو،  
 لیکیان، جیا ده کانه وه

## دلبه‌ری مه‌ست، خه‌رام

نالّه: تفته. ناخوشه، ناگواره	پیتی د (۱)
نه‌نھا: به‌ته‌نیایی، به‌ته‌نی	مه‌ست: سه‌ر خوش، بی‌حال
طه‌عام: خوراک، خوارده‌مه‌نی	خه‌رام: به‌ویقارو، خوراگر
وه‌رد: گوله‌سوره. گول. چیچک	سه‌رزه‌نشت: سه‌رزه‌نش و، سه‌ر کونه‌کردن
لئی به‌شه‌ژ بو: وه‌شه‌ژ هاتبو شه‌زیان ده‌کرد	لوم: لومه‌و، ووته، پی‌گوتن
ته‌ختنی ویم لئی موسته‌قهر بوو: نه‌وانیش	میحنه‌ت: ده‌ردو، ژه‌نج
جیگی‌ی خوئیان لئی دامه‌زراند	یار نه‌وه: دوستی به‌راستی. نه‌وه‌یه
خه‌سته‌دل: دل بریندار بی	نیش و گاز: پیوه‌دان و، گه‌زتن
بوت بیته‌گه‌رد: بوتو، بیته‌وه‌خاک و خوئل	دیده‌باز: چاوباز، چاو‌وه‌ک چاوی باز
نازه‌کرد: هه‌رئیستا سه‌د برینی‌ترت ده	توندو، نیژ: توژه‌و، قه‌لس
به‌ده‌نی کردم	نازاده‌مه‌رد: پیایوی‌خواه‌ن ره‌سه‌ن
هه‌ر له‌جینی: ده‌ست به‌جینی. فه‌وری	لای نه‌دا: لای نه‌کرده‌وه، ناوژیکی له‌نیمه
بوژ فه‌فس چون: چونه‌ناو، داوو له‌گه‌ره‌وه	نه‌داوه
وا، بو‌نو مه‌حبوس: که‌بوژ توژ خوئی به‌ندی	بوچ، که‌ناپرسی: له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ده‌نگیش
کردووه	له‌من ناپرسی
وان به‌حه‌سرت: هه‌ر نه‌وان واته‌نه‌و که‌سه	هه‌لگران: هه‌لگیران، لاچون
جان سپورد: گیانی‌داو، مرد	زه‌غفه‌ران: زافه‌رانی زه‌رد
بزوت: نه‌سره و توو، هه‌لسوراو	وه‌ک به‌ی: به‌ویته‌ی بی، به‌هی
جوستوجو: به‌پرسیارو، حه‌ول و، ده‌ول	په‌یا به‌ی: په‌یتا. په‌یتا هه‌رده‌مه
وه‌ک: هه‌ر ده‌لئی	سه‌عی: کوششی، هه‌ولدان
ده‌سوئی: بوئی ده‌سو تیئی. ده‌چوقیئی	ره‌نج: ده‌رد کیشان ماندو، بون
نای له‌هه‌رد: سمری‌پینایه‌که‌ژو، کیوه‌وه. یان	دا، له‌به‌رد: له‌به‌ردم داو، شکاندم
له‌ناخی زه‌وی‌را کردی توئی کوشت و،	با هه‌وه‌س: ده‌گه‌ل هه‌وای نه‌فس دا،
و نازتیئی، و چالئی کردی	چون: روین، رابردن

## خار کیشتان. گول، نه چید

به ندى ألتخاس: ناموز گاری، پیاوی دوزمان  
 شه نید: بیست، بیستی. ده گوئی گرت  
 به لعمه می کامیل عولوم: خوی وه کو به لعم له  
 هه مو زانستیکا پئی، مه لئ ده کا  
 سه نگی رجوم: به ردی، سه ننگه سار کردن  
 موظلیم و، ظه لوم: ده ست دریز که روسته  
 مگر  
 بادی جه هل: بای نه زانی  
 دهر وهی ده مید: له و، کرا کراوه ته، نه وه وه  
 پاله ریسی حه ق: قچاسی له زاگی راستی  
 خودایی  
 دهر که شید: کی شاهه ته وه، دهر هی شاهه دزیوه  
 ته وه  
 به رسیسای به دله قه ب: وه ک به ر سیسای به  
 دناو  
 ناره مید: پالی داوه ته، ناسوده به  
 که م دل و دین: ترسه نوک و، بی دینه  
 ناره شید: خویری. ده ست نه که ره وه  
 بی نه قش و خه ط: واته نه خوینده وارو هیچ  
 نه زانه  
 دل سپاه و، نه ن سفید: دل ره ش و، رواله ت  
 جوانه  
 سامیع: گوئی دیر، بیسه ر، بیسار  
 نه شنوده حه رف: ووته، نه بیس و، قصه  
 ده گوئی نه گر  
 بی سودو، صه رف: بی که لک و، بیکاره  
 له ری، نا حه ق ده وید: له ریگی چه و تا به  
 ده وو، به له زه

پیتی د (۲)  
 خار: درو، درک تیکان  
 کیشتان: توو، چین. نه وانه ی شت به  
 عه رضه وه ده که ن  
 نه چید: ناچتن. نادرونه وه  
 جو، سه نگان: وه ک، به ردی ره ق  
 قوطن نه عضا: له ش وه ک. لو که ی نه رم و،  
 سپی  
 دلحه دید: دل وه کی ناسه نی سه خت  
 شیر شکار: راه شیر. واته شیر گر  
 پیتی: لاق، قاج، پا  
 له ری جانان: له ریگی خوشه ویستان  
 بورید: بری. لاقی نه نارگیگی نه وانه وه  
 غورور: غلور، له خو بایی به فیز  
 چاک ظوهور: به باشی ناسراوه  
 سه ر له بهر: سه ر تا سه ر، ته واو، که مال  
 جه بار: زور خو، به زل، زان  
 عه نید: بوغضن. پرقین، ناشی نه خواز  
 واعیط: په ند دهر، باش ویز  
 حه جه ر: سه ننگ، به رد، کوچک  
 طه بع: خو، خده و، سوروش  
 شه بطنی مه رید: دیوی لاری  
 به د: خه راو، خه راپ  
 چه شید: چیستی. خوار دیوه  
 نائمی قه ط لایقظ: خه و توی هه رگیز هه لنه  
 ستاو  
 حبیی نه وان: شوینی وان  
 به د ذات شیعاران: پیاوی دروشم خه راب

چوست: چالاک ته رده ست و خیرا  
فه خرو، نه قل: خوّه لکیش و، زور بلی  
فه صری مه شید: کوشکی به رزو، پولایین

نه لفاظ و زاران: و ته و، ده م  
به یان که ن: ده ری خه ن. بیلین  
چون له بید: وه ک له بیدی عه رب

### مه حبوسی چاهی غه بغه بیم

پینی د (۳)

مه حبوسی: به ندی. به ند کراو، زیندانی  
چاه: چال. زیندان، چالو  
غه بغه ب: به ر چیله به ر لوغه  
باری رهنندان: زیره کان، یان، فیله بازو،  
گزیکاران  
رهندانه: زیره کانه فیله بازانه  
خومار: خه والو، چاومه ست  
سورمه بی سوبحانی: کله سوبحانی  
نیونیکاه: به سیله ی چاو زوانین  
فه طران: شیرهی داری سنوبه ر و عه رعه ره  
ویژین: پوشین. ناخه فتن. گوتن  
گوفنار: وتار. ویزین  
باری جانی: دوستی گیانی گیانی وراست  
نه فغان: شیوه ن و گرین  
هه رد: عه رد. عه رض. نه رد  
خه رابه: کاول، ویرانه  
چول: نااوه دان، بی گیان ده به ر  
صه حرا: بیابان، بیرون  
نه رسا: فه له، خاچه رست  
روسوا: شه رمه زار، خه جاله ت  
خاص و عام: چاک و خه راپ  
لی رفام: له من رفیندراو، لی م رفیندرا  
خانه بی تاباد: مالی ناوه دان

فوبح: ناحه ز. ناشیرین. له به ر، بیزارو  
زبشت: قیزه ون. له به ردل، که وتوو، ناله بار  
نام نه نگ: ناوی شه رماوی  
سوربشت: خووخده: ته بیات  
وا، گودبشت: داینا، به جیی هیشت به ره لای  
کرد  
ده، هیشت: هیشتن فارسی و کوردی واته  
هیشته وه  
دلبه ری نه صرانی: مه به ست، نه و کچه به که  
شیخی صه نغانی پیوه کرد  
چاهی بیژنه نی: مه به ست چال و، زیندانی  
بیژنه نی توگری مه نیژه به  
داره به ن: دارپوشو، داریکه زورزو ناگر،  
ده گری و، ناکوژیته وه  
شاهه وار: شای سواران، له هه سوان سوار  
چاکتر  
قوشه ن: سوپا، له شکر  
نان، جه مالی نه نورین: نه و روخساره، نورینه  
له فظی شه گه رین: وته ی شیرین، وه ک شه کر  
به کده م: ده میک، له حظه به ک، هه ناسه  
یه ک  
دوی شه وی: دویسی شه و، شه وی رابردو  
شه وا بوری  
سه رین: سه نیر، جینگه ی سه روه سه ر کردن

به چاوان: به هر دک چاو، به چاوی رون  
دیتن:

بون به تال: پوچه ل بونه، بونه وه هیچ:

هرده لیم: هرده بیژم و نای برمه وه

جوستو جو: هرول و تیکوشان. نه قالا

مه طله بیم: مه به ست؛ واته هر، ده هر ولی

وه ده س هینانی مه به ست که م، دام

داغ، دل به داغ: دل سوتاو، دل بریندارو،

چوقاو:

طوره: کومه له موی کو، کراوه وهی ناو چاوان

زولف: پرچی، موی هونداره وه

گیسو: که زی لاجانگ و، گونا

عینه ب: تری واته وه ک هیو تری

مایه: هوو، به لگه، واته تو هوی زیندو

کردنه وهی نیسک و، پروسکی، نوقو،

بوی. به لام

یحی العظام: زیندو ده کاته وه نیسکه رزیو

بوچ: بوچی له به رچی، به خاطر چی

مه شغولن: خه ریکن، پییه وه خافلاون

نه سبیحات: ذیکرو و په سندی خودا، کردن

قیل و، قال: وتوویر: گفتوگو هر او هوریا

کردن:

فرین: هه لفرین، وه بال که وتن

نازه نین: نازدار. خوشه ویست

نه ونیهال: توله نه مام، شولی تازه پیگه یشتو،

شلک

به ک، به کو: حه ک، ده ک به حه حه،

هه مویان، وشه ی سر سوز هینه ون

به خوبی: به باشی. زور، به چاکی

کردوه: کردویه، خه لقی کردوه

دین: دیتن، چاوینکه وتن، پیداروانین

له من به نهانی کرد: له منی شارده وه، به منی

نه گوت و، نه ی ده هیشت من پی بزائم:

مه حبوسی چاهی غه بغه بیم: واته: له چالو،

قولکی به رگه ردنی یاردا، به ند کراوم

و ناتوانم لی برومه ده ری و، په سندی

نه واو، که م.

## دائیمه ن ذیکری صیفت که بو

### جه مالی نه حمه دی

جه نب: لاپال. خالیگه، نه نیش

حدوا: مه به ست، دایکه وایه:

مونیس: هه قال. هاونشین

هه مده م: هاوده م، هه م وته، وباس، هاوال:

زوی دونیا: له سره عرضی

قودوس: بیت المقدس

نه زه مین: له، هر دی، را

تا هفت سه ما: هه تا ده گاته، حوت، ناسمان

بینی د (۴)

دائیمه ن: هه میسه. بی وچان

ذیکر: یاد کردن، به سر، زماندا، هینان

صیفت: په سندی باش نیوه لدان به چاکه

حه مه د: سوپاس. و تاریف کردن

بی حه د: بی سنور، بزانه وه

به عده زان: بعد از آن. له پاشان. له دوا

نه وه

خو کرد: خوځيان کرد:

موزيه ن: رازاوه، جوانکراو

لبت موباره ک: بڼې پېرزوت، بڼې

چون هيلال: وه ک مانگي په کسه وه

طه له سمن: جادوو، سحر ن

نه برژي: نه سوتې و نه چوقې

غبريال: بيزنگ، سه ره دوه که و

ميتال: ويته، وه کو. نمونه

ليوا: نالا. په رجه م. دروشمي تابه به ت

به ر: له سه ر، له سه ره وه

وجوده ت: ذاتي، پيروزت

هادي: ري نيشانده ر

قه وم: خپل. هوز. توره مه

ضه لال: کومرايي. ري. لي ون بون

به، خواب: خاب: له، خه ودا

شه هاب: نه ستيره ي ورشه دار

مه قام: شوپن. جيگه، پله

رحمة للعالمين: لوطف و، به زه يي، بو هه موان

نه وه: هه ر، نه وه يه و هيچي تر

نه ي دلا: نه ي دل. ناگا، وه به

مه حروق ي وي، به: سوتا و هه ل چو قاوي

نه و به

رو، مه ناب: رو، وه ر مه گيره

واصل بين: بگه ينه، به هه شتي خوايي

ذه وق ي ده بين: سه ر خو ش نه بين

نه ينه، اين: کوانيه، له کوپيه. ده با. ده ر که ون

نار: ناگري دوزه خ، دوزه هه

له عين: دور له به زه يي خوداوه ند

ساکين: دانيشتو، نيشته جي و، نه بز و تو

جئات عدن: به هه شتي بي برانه وه

قَادُخْلُوها: نه ي کوزه لي نه وينداران بر و نه

ناويوه:

خالد ين: بو هه ميشه ش له ويدا بميشنه وه

بسوج: له به رچي، چونده بي، وابي واته

جيگه ي سه ر سوژمانه، که هه مو که س،

نوگري جه مالي حه ضره تي ره سول نيه:

ضه يقه ت: ته ننگي، ته ننگه به رايه تي

روژي قيام: روژي هه ستانه وه ي قيامه ت

کون، گن: بکه. که ره م که.

ته ره خموم: به زه يي. دل، بو سوتان

نه ز. به رايي: له بو. بو، ژبو

اين: حه قيري: نه م ره به نه ي

ناته هام: ناته واو، نه قوستان

بيره لام: وه ره لام، ليم نز يک به وه

به رايي: بو. هه مو که س

مه سرور بين: خو شحال و، به که يف بين

حه بران: سه رلي شيوان و سه رسوزيمان

ئيش: ده رد. زان

کيش: دريزدادر. زورخايه ن:

تا بکا واصل: به لکو بگه به ني:

نوري هه بي: روشنايي نيماني لمدلابي:

داخو: داخوا، ناخو. تو بليي که ي

نه نده روني: ناخي دلي. له باله خويدا

به نين: خاوه نگر و بليسه

مه بلي: ناوري، ناوژ، ویدانه وه يه ک:

به مه: به نيمه. به نيمه. مانان:

صدرا الامين: پيشه وای بزوا، پي کراو

سه يد: شکار، نيچير

داو: ته پکه، له گه ره، توژ، گزمووله

ديو: شه يطان

مه ز دور: فريرودراو: واته، توش ناوريک وه

سه ر نيمه ده وه، هه تا، وه کو نه بوينه ته،

نه چیری داوی شه یطانی. فریو خواردو:  
 خوت بکه مه محفوظ: خوت پیاریزه:  
 به ذبکری نه حمه دی:  
 به هوئی ناوهینان و، بیر خسته وهی ذاتی  
 پیروزی نه حمه دی موختاره وه، خوت له

شاگری دوزه خ و، فریوی شه یطان و،  
 نه فس و هه واو، و هه مو شتیکی تر.  
 بیاریزه و، نه م باسکردنه بکه. به قه لای  
 خو نه جات دان و، ززگاری وه، دهره تان

## زاری عیشقی

پیتی د (۵)

فهردی وه دود: خوداوه ندی ته نیاو به، د لوخان  
 قودسیان: فریشته گه ل. په رییان  
 بو، و بیان: بو، نه و یان  
 سه رنا، سوجود: سه ریان نا، سوجده وه  
 نه ز، خانه ی عه ده م: له مالی نه بونه وه  
 تن: له ش. جه نده ک  
 دل و جان: دل و گیان  
 دهر. ربود: زفاندی. فه راوتی  
 هون: نیوه. نه وه نینگو، نه نگو  
 وه: زور جیگی سه سورمان و، سهیره  
 به نای کار ساز: خوداوه ندی هه مه کاره  
 وی: نه و، واته خوداوه ند خه لقی ده کرد  
 بوت: دلبر. نوگر. گراو  
 پر عیش و ناز: زور، به لارو، له نهجه  
 دیده باز: واته. سینگیان زینک و، پیکه.  
 قه دوبالایان، وه ک دار عه زعه زه  
 مه مکیان، وه ک هه ناره، چاویان وه ک  
 چاوی بازه  
 لی وه ته رتیب خست: بوئی دانان  
 دو کاره: دو کار و نیش، کرده وه  
 به ک حه قیقی: واته نه وینی نه واته شی کرده

دوبه ش، په کیانی ناو نائه وینی راسته  
 قانی و، نه ویتیریش سه ر زاره کی و،  
 مه جازی  
 طالبی وان کرد: کردیه خواهانی نه وان  
 گه بر: گاورو، ناو پرست  
 په هود: جوله که و، موسایی  
 رۆزی نه زه ل: رۆزی همول رۆزی به ری  
 دل نامری: دلیان نامری و هه ر زیندویه  
 حه نا، نه به د: هه تا، هه تابه واته نه وینداری  
 راسته قانی. هه له هه وه له هه تا، زۆزی  
 دواپی دلیان هه ر زیندوه  
 قه ط، ناززی: هه رگیز ناپروسی و، خه راپ  
 نابی له ش و جه نده کیشیان، وه ک  
 شه هید و پیغه مبه ران، هه رگیز او  
 هه رگیز ناززی و، ناپوکی وه له نا و  
 ناچی:  
 گه رنه بی: به و مه رجه، توشی به توشی  
 شه یطانی خه راپکاره وه، نه بی  
 سه ر، نه بانه: سه ری نه، نیته ژیر باری چونه  
 سه ر، ریگی. نه وینی سه ر زاره کیه وه  
 ده بیان: ده بیا، نه یداته به رو، نه بیا  
 جنات، جینان: به هه شت



واته: نه ويندارو، نوگر پيوسته وه ک  
 يه ک واين  
 کين: رُق: قين:  
 عه مود: گورزو، مه تال: گوپال  
 جار: زای تر، که ره تيگی که  
 دی: دیتی، توشی هات. دو چاری بوو:  
 به عافیه ت گه بشت: و قد عفا: سه ر، نه نجام  
 توشی خوښی بوو، خوداشی لی راضی  
 بوو:  
 با یاری خوی: ده گه ل، یاری راسته قانی  
 خویدا:  
 گوغت و شونود: و تو وپزی کرد:  
 جزانی: چی ده زانی، چه نه زانی:  
 نین دو چاو: هه ردک چاوت، نیبه و کوپری  
 هه رکی را: له هه ر که سیکي ده بیسم، له هه ر  
 که سی  
 ده بیه م: نه ژنه وم، نه شنه وم، نه بیسم  
 دپنه ناو: دپنه، کولین و، هه لچون  
 طه بع نازمرد: ته بعیان، تاقي ده که نه وه:  
 وه ک: هه ردیتیان، کاتتی تو، له و حاله دا  
 ده بین  
 جوش: کول، له کول، به کول، به چوق  
 خه سته: ماندو، که له لا، بی هیتر  
 پیری موطله ق: ریه ری ته واو و، که مال:  
 شوبه ت: وینه. زواله ت، واته، به زواله ت  
 باش و، به، خده ش وه ک شه یطانی  
 خیصال: خه صله ت، خوو خده ی شه یطانی  
 راهی حه ق: ریگی خودایی:  
 به ندو سودود: به ر به ست و، له مپر گه لی  
 له به ره  
 نه ز له من وابو: من پیسم وابوو، وام بیرده،

النمیم: خوښ. بژ وین  
 دارالخلود: مالی همیشه یی:  
 ذه ریک: نه ختالی توژ قالی  
 له سینه: له ناو سینگ و دلّی هوژی  
 جیفه ی دونیا ده ویستن: لاشه ی بو گه نی.  
 دنیا یان، گه ره ک بووچی تر  
 سه ر. له ری عیشتی عه ناد: سه ریان سه باره ت  
 به نه وینی خودایی، پز له نکه به رایه تی  
 و نه یاری به  
 سه ر سه ر: واته بای توند  
 وانی دا، به باد: نه وانی له به یین برد  
 به سه به ب: به هژی نه بونی، نه وینه وه بو،  
 که من نه و هوزم له ناو برد:  
 له حظه به ک: چاو، له سه ر به کدانا نیک  
 نه لئه مان: ده سنی منتان به داوین  
 غه م و، هيجران: خه م و، دوری  
 نه مان: نامین، له ناو، ده چن  
 جانانه: به دل و، گیان. ده بئی دلّسی  
 له ریگه یدا خاوین که یه وه  
 عه زاف: زورزان. خودا ناسی باش:  
 زیبری ده ست نه فشاری خالص: گویا،  
 حه ضره تی سوله یمان زیبریگی هه بو،  
 وه ک جیوه نه رم بو، له ده ستیدا،  
 فشاری داوه و، ریگی گوشیه، هه ر  
 نه ندازه ی لی خه رج کرده. سه یینی  
 وه ک خوئی لی هاتوته وه که له  
 کوردیدا، به طه لای ده سته و شار به نیوه  
 فال: تواندراوه و، پاک کراوه له خشت و، خال  
 سه راف: زیژ ناس. نه و که سه ی زیبری چاک  
 و خه راپ لیک ده کاته وه:  
 هه ردو: هه ردک، هه رتک، هه ردو کیان،

کرده وه

وه صبه نو: وه صبه تان، بوّده کم

لی بی: ناموژ گاری من بو نیوه به

حه ظ ده که ی: ده ته وی. گه ره گته.

شینی با نه وه کول: له به را، بیه شیتیکی،

پشت به خه لک نه به ستوو، به بیرو،

باوه رّو، به خشش و، له خو بوردو

سه ره ندیب: نه و شوینه به، له ولاتی هیند،

که گوپا باوه ناده م له وی، وه سه ر،

عرض که و توّوه

به ره سه طحی نه رضی: له سه ر روی عرضی

وان: واته نه وان (ناده م و حه و آ)

اتفاق به ست: له سه ر نه وین ریگ، که وتن

بو نه نه ب: بوپه، ناده م بوو باوکی ته واوی

خه لک و

أم البشر: حه و آش بوّوه دایکی هه مو که س

لیبی وه باش که وت: له م ریگ که وتنه، که و

ته وه، هه مو پیغه مبه ره کان، واته هه مو

پیغه مبه رو، پیاو چاک به هوی نه وینی

زاسته قانیوه له م دوانه، په یدیا بون و

په ره یان ساند

عوقال: زور ناوه زدار و به عقل:

ذی الفهم: خاوه ن هوش و تیگه یشتوو:

عه لوم: فره زانا زورزان:

مغ میله نی: ده گه ل هوزو، خیلی

شه زار: بی نه ندازه شه ز خوازو، خه راپ

شوم: خه راپ و، بی فه ز.

له هه زار، موسلیم نه بو به ک: واته له هه زار

که س به کیتکیان نیعمانیان به نوح نه هیتا

مه جهول: بی ناوو نیشان:

ظه لوم: زور، ده ست دزیژ که رومل هوز

کوهی جود: کوو چییای جودی، جودی

گودی. گوتی، کوتی واته کوردی:

شه زاری ناس: خه رابترینی خه لک

به د نه ساس: بته چاک، خه راو

موخه له د: هه میسه ماوه وه

فی الجنان: له ناو، به هه شتا

مه نزل وروود: چینگه ی چون و مانه وه

ذوالحسن و، جه وه ره: گه وه هری زور جوان

مه هوه ش: له گوپن مانگ، وه کی هه یش

نیگه: په کیتکیش

بردو: بردیان و

خسته، بیر: خستیانه، ناو چالاوه وه

ضه بقه نی باوه ی نمود: تا ماوه ی چل سال

نه وی توشی دوری و ته نگ و چه له مه،

کرد:

سه بز، بوو: سه وز بوو، شین بوو، رّوا. رّو کا:

نه صلاحچار: بی گومان هیچ چاره به کی،

بو نه ده کرا:

نیی ده گه ریا: تیی هه لده گه را. پیدیا هه لده

چوو

نارو، دود: ناگرو، دوو که ل، دوومان

داو طه له ب: خو خواز، به نیشیای خوی

ضه ر: زیان پی گه یاندن.

مالی: واته سامان و، هه رچی هه ی بوو

نه نیاع: مال و مندال. کوزرو، کج خیل و،

هوز:

به ره طه ره ف کرد: له ناوی برد ونه ی هه یشت

باک: هه مو، گشتی، به ته واوی

نیم له حظه: نیوه چاو، له سه ره به کدا نانیک

باشی هه نگی: دوا ی نه وه ش:

لایه نام، لاینام: هه رگیز نه خه و توو، بیدار

موطیع: فرمانبر. مل، راکیشاو  
 به مری. به نه مری: به فرمانی خودا:  
 به طنی حوت: زگی ماسی:  
 سه رنگون: سه رنخون. سه ر، به ره و ژیز  
 سه قیم: نه خوش. نه زار. بیمار  
 ده رد، وه چون: نیش و، په ژاره، چونه وه له ناو  
 چون، چونه وه پاشی و، ته واو بون  
 ده ر که لامی خود: له فرمانیش و، وته ی  
 خویدا  
 سونود، (ستود): تاريف و ستایش لی کردوه  
 و ما زاغ اَلْبَصْرُ: چاوی ناوژی وه سه ر دنیا،  
 نه داوه  
 چی هه ن: هه رچی نیستا هه ن و ماون  
 چی بوو: هه رچی له به رابون و نه ماون  
 بیست: بیستم، گوئی بیس، بوم  
 پیشه ز، نین: به ر له نیستا  
 پین ده لی: پیمان نه لی.  
 ره فته به طور: چو ته کیوی طوری سینا  
 حوتیکی واله ی: خوشه ویستی و نه وینیکی  
 ناوای، نه و تو ی  
 هه ر که: هه ر، که سیک  
 جان و، صدور: گیان و سینگه وه، دلّه وه  
 که ونه، ده ر: لی وه ده ر که وت، چوه ده ری  
 به رگوشود: واته: ده ر گای به زه بیی خو ی  
 له سه ر، هه مو که س کرده وه و،  
 وه سه رپشتی گیزا:  
 عیسی مه ریه م: عیسی کوزی مه ریه م:  
 نابه سه ند: په سندنه کراو، خه راو  
 لی عه ناد، بون: نه یارو، دوژمنی بون  
 بر دو، کرده حه بی و به ند: هه رده گه ل،  
 وه ده ستیان، که وت بردیان و، خستیانه،

ناو. به ندو، زیندانه وه:  
 مه کان بوه: جیگی ی نه و، بوه ناسمان و،  
 له وئی ماوه ته وه  
 ناوه فتی جه ند: هه تا چه ن ماوه به ک بو  
 ماوه به ک دیاره چون و مانه وه ی  
 حه ضره تی عیسا بو ناسمان جیگی ی  
 باسه و، له ته فیره کانی قورژاناها توه.  
 به وی بی، سه ر، بله ند: خه لکی به هو ی  
 نه وه وه سه ر به رز ده بن و، له بن ده ستی  
 رز گاریان ده کا  
 ده جال: واته دروزن. فیله باز، به و که سه  
 نیژن. که گو یاله کوتایی هانتی دنیا دا.  
 سه ر هه لدیستی و، خه لک ده خاته سه ر  
 ریگی خودا نه ناسیوه:  
 که شف و، و بصال: زیده له هه مو که س بو  
 چی هه ر بو شه و، نه م که شف و  
 که زامات و، به خزمه ت خدا گه یشتنه  
 پیک ده هات.  
 طورق طُرق: واته طه ریفه ت. شه ریمه ت،  
 عیرفان و حه قیفه ت. یانی هه ر سی  
 ریگی خوداناسی:  
 دا، نه، بال: دای به تو، به خشی به تو و،  
 ده باله، تو ی خستن:  
 جای صعود، صعود: جیگی ی پیدا سه ر که وتن  
 نیکه ک: په کینک هه ر که سیک  
 عاشق به کرداری خو یی: کرده وه و،  
 مه خلوقاتی خو ی خوشگه ره ک بی  
 نه وان ی خوش بو ی و، حه ظیان. لی، بکا:  
 به لا: لیی گه رین، قه یدی نا کا، قه ی چه:  
 طالبیب: با، حه ظ، له رو خسارو، دیتنی  
 دل به ره که ی خو بکاو، هه ر نه وی بو لی و،

چیدی:

جوستوچو: وه شوپن كه وتن. بیژه شه كه ت و،  
ماندو بون:

باك نه بی: ترسی، له به د، ناوی و، شهرم و  
شوره بی، نه بی و به خپالی دا، نه یه ن  
چه رخی كه بود: گردو له ی سه وز ره ننگ  
واته ناسمان:

مه نصوری چه لآج: كوری چه لآج

دلبره ری گوشتم: دلبره كه م، منی كوشت  
نیژه شایه تیم. بو بده ن له كاتی خویدا  
به فره ریه ت: له سه رتان، فره رض بی  
گه وه ری مه قصود: مرواری، مه به ست و،  
ناره زو، وه ده ست هیسانی زور، دژوارو  
سه خله ته:

نه لاه، الله: نه ی خودایه، واته هر خوداوه ند  
نه زانی مه به ست هیسانه ده ست. چه  
به خخش و خوشیكي گه وره یه  
له حم و جلود: گوشت و پیست

نه و، نین: نه وانه، نین

شیت و. خودار: دیوانه و فی دار بن و چه ن  
كاتیک به وه وه خوبان سه ر گهرم  
كه ن و، باشان دلیان سارد بیته وه و بکه

و نه وه شوپن دونیای هیچ و پوچ

بی نه بات: ناپایه دار، بی ده وام و کاتی:

كه ی. عه پش و نیشاط: كه نگی به ژبان و  
خوشی ده گات

نا نه بیّه روسوای... واته هه تا، خو ت  
له ریگه ی نه ویندا، روساوا، سه ر، كو

نه ی هه مو كه س نه كه ی و، له سه ر روی  
عه رضی خو ت له ناو، نه به ی چو ن  
ده توانی به عه پش... بیگه ی

خوزیه م: خوز گه م به و كه سانه به م  
جوره سه و داو جامه له یه. ره ضان و،  
خوشیان لیی دی:

نه هلی غار: مه به ست نه صحابو لكه ن،  
(نه صحابی كه هف)

ذه و فی دنسبا، دان: واته ناره زوی نه م  
جیهانه یان دا به و جیهان:

فهوت كردن رای، به نال: واته ریگه ی به هه له  
چویان نه هیشت و له ناویان برد:

بونه نائیم: چه ویان لی كه وت، چه فتن  
نوستن، چه وتن:

گویی نیکنامی: گوو، تویی نیو به ده ره ویی  
و پیاو باشیان، له مه یدان و گوره پانی.  
ملانه دا، (ربود) زفاندو برده ده ری

شه نلی کرده: ناویتی، چه قاندویه تی:

روزی نه به د: روزی دوایین، روزی چه شرو  
نه شرو، قیامت

کیلابی تو: سه گان و گه مال گه لی به ر،  
ده رگای نیوه

قولاب: ده غل. ناراست، دروزن

یا رسول الله: نه ی پیغه به ری خودا

ده خیلک: ده ستم به داینت

سه زو: زور زو، وازو من به جیتی مه هیله  
بمنیه وه، تا حیابم، لی ده کیش.

چونکو نه رازوی، خیر و شه زم، سه رده كا:

## دهردی عیشقی

<p>جهرگ و کهزه ب: جگه رو، هه ناو، سپه لاک  هه رکه: ده گه ل: ده ست به جی:  صاحب اغیباریی: خاوه ن ریزی:  مه قصود: مه رام. مه به ست:  دینسی یاری: چاوپیکه وتنی دلبره که ی  بی. و. به س:  فه ول و، فه رار: به لین و، بزبار  بی: بی، واته. نه گه ر، نه و که سه. له سه ر،  به لین و بریاری خوی بمینته وه، نه وان  به هیند بگری زوو ریگه ی دژواری  نه وین ده بری و، له ده ردو که سه رو  ماندواپه تی زنگار ده بی و، بو هه تا  هه تایه ده حه سینته وه  ناخری: هه رچی کردت و، خوت له دارو،  به رد، دا، نه ت زانی دنیا چی لی دینته وه  و چون ده روا و، چس لی به سه ر دی.  واته نه م رازه گرینگه ت بو هه ر، زون  نه بووه که ناکامه که ی به کوی ده گگا:</p>	<p>پنی (ر) (۱)  ده بکه م: ده که م. نه که م. خه ریکم  ره جابه: نزاو، پارانه وه و، لالانه وه  گولروخ: روخساری وه ک گول سورو نازک  سیمین عودار: لاجانگی وه ک زیو سپی  قیمه ت: نرخ دانان، پنی هه ل سه نگانندی  دوشت پیکه وه  چه له نگ: شوخ و، له به ر، دلان:  نا بینم: هه رکه، چاوم پنی بکه وی  هه ر، که: هه ر که سیک  شه کیب: خوژا گری، به سه وید بون. سه بر  کردن  نالنه م: هاوارو زاری و، گریانم  هیلال: مانگی به ک شه وه  نه غبار و یار: بیگانه و دوست  رونه میز: جوان روخسار:  خاریج: به ده ر  نه ز حه دو میزان: نه، نه ژماردن و، کیشان  کیشان: وه زن کردن. هه له نگانندن</p>
--	--

## ده لین نه ورؤ به هاره

<p>له دل بی: ده دلدا بی  ده عشقیدا: ده ناگری نه ویندا  سونام: چوقام، برزام  ده ردان: ده ردو په ژاره، گهل  نه ز هه لگرت: منی هه لگرت بره حه وا، خست</p>	<p>پنی (ر) (۲)  مه نه ک کردن: سه ر کونه کردن، نه هیشتن  دیژوار: دژوار. سه خله ت. به زه حمه ت  گه لو: توبلی. ناخو، داخو، تو بیژری واته  کوژینه بزانتن که:</p>
--	--

مانگی نیسانی: دو هم مانگی رُو مییه، واته  
 بانه مهر  
 سروه: سوزه، بای هیدی و له سره خو  
 شه وبا: بای شه وی، بای هیدی و له سره خو  
 خوی داوه له سانی: خوی خه ملاندوه، خوی به  
 نه واری رازاندو ته وه  
 خروش: هات و چوو، په توندی جولانه وه  
 وه نه وشه: واته گولوه نه وشه. بنه وشه،  
 به نه فش  
 ظه ریف: جوان و، ریک و پیک، نازگ  
 روبار: چوم. چه م. رود:  
 دین: دیتم. چاوم. پیان که وت.  
 که سک: سه وز، شین  
 خه ملین: رازانه وه، ده خه ملین. نه رازینه وه.  
 عه ظیم: گه وره ده عه ظیم، نه و زوزانه ی که  
 گه وره به:  
 ده خروشن: نه خروشین نه گورینن. نه چرن.  
 ده خروشن: له حاله تی خروشانندان:  
 به نه خشی ده به هاری: بو نه خشانندی به هار.  
 یان له سر نه خشه کیشانی ماموستای  
 به هار  
 زه ر بافته پوشتن: قوماشی به زیز چندراویان  
 له بهر کردوه  
 نافنه ی ئال: قوماشی ئاورشیمی سورو، خارابی  
 وان گولان: نه و گولانه  
 میسک: یان مشک ناوکی که و توی جوړه  
 مامزیکه  
 ده وا، ره ند: ناوا، دلنگرو خوشت  
 دلئی نه زه حه زینه: هر دلئی منه، خه فه تباره  
 چه ندی لیم کرد خه باله: هر چپی خه یال و  
 بیرم لئی کرده وه

ناصه برینم: تاب ناهینم. ناتوانم صه بر بکه م  
 ده: له زور شویندا پیشگره و، ده که ویته  
 به رناوو، وصفه ت و جینگه ی راناووه  
 (ضمیر) واتای خواوه ن ده دا، وه ک  
 ده ره نگی، یانی خواوه ره ننگ  
 مه گین: مه گه ر، ره نکه به لکو، ده کرئی  
 ساکیت بی: بی ده ننگ بی هه سستی، نه به  
 بیین: بیسین، گویان لئی بی:  
 صه بوری: خورا گرتن، سه ویدی  
 له خاری: له درو، دالک  
 نه ورو: نه مرو، نیرو  
 جوت به جوت: جوت جوت، دو، دو  
 بون فه ناره: فه تارو، ریزیان به ست:  
 شه ناو: ناوی شه ت، چو مه لئی چوک چوک  
 زه بنیکه: سه رنجی ده به، ته ماشای که  
 فوپی: به و شوینه ده لئین له به راچوم و چومه ل  
 بی وئیستایان ناوی تیدا، راوه ستاوه و،  
 ناوی له په رناروا، یان، هه ر ناوی به  
 نه واری لئی برآوه و، نیستا بوته له ور  
 گه ی نازال.  
 گوره: نه ره، چره، گولمه ز، هه را و هوریا  
 له، دلّم: واته نه و په ژارانه ی ده دلّم دان  
 با برّون: ده با هه مویان ره گه ل زستانی  
 که ون و، ده گه لیدا برّون و نه مینن.  
 شه مال: واته بای شه مال ده سستی کردوه به  
 گوزاندن  
 ریژنه: لیزمه، ریژه و (به هوی نه م گوره وریز  
 نه به وه)  
 کرستان: زوزان، کوه ستان و چیا  
 مابون له نه مئی: ده ته م و مزدا، مابونه وه و،  
 نوقم بیون:

بڼه فشه: وه نه وشه.

دهم: قه راخ. ده ورو بهر، نزيك

به رزين: په رچين. وار ش که به دژودال له

قه راغي باغ و بيستان و مه زرا دروست

ده کړي

ده، دونيا به: نه و گولانه، هي دونيا به ن:

دل به دوني: دلي خو ي به هيچ شتي کي نه م

دونيا به خوش ناکاو، دلي ناداتي

سوین. خاشخاشک گوله ميلافه: هه ربه که ي

گوليکن و، له کيوه کاني کوردستانا زورن

سه ري نازه هه دل ده دا: وانه نازه سه ري له

زيرزه وي هه لداوه و، به رز کردوته وه و،

هيناوه نه ده ري.

نه طلله س: گوله هه تله سي سور. نه و گوله

ره ننگ گه لي جتوراو جوړي هه به.

که سک. بڼه وشه. سپي وسور. دياره تا،

کولا، تايي پازيش، ده مينيته وه:

ده به ردا: يان له به ردا، واته پوشيوي تي:

به لام له هينديک شويني موکرياندا. تو

فيريان هه به ده بهر کردن بو پوشيينه،

له بهر کردن بو، دا که ندن و دهر هينانه:

لرغه: به ده ننگي تايه به تي لوک واته نيرينه ي

و شتر که بلماندنيشي پي نه وتر ي،

ده لين، دياره بو باو بوزان و، ناویش

ده کار، ده کړي:

له ناريف: يان ده تاريف کردن تايه دياره ده

ده گه ل له، دا له، زور، شوين و،

زسته دا تو فيريان هه به تايه به ت

له جيگه دا، وه ک له، تاران وه چومه

کوردستان. له مالي را. ده چمه وه ولات

به لام کاتي بسو دانانن وه ک نه وه

بگوتري نه و کتيبه. ده وي نيوه. يان

له وي نيوه: هه لبت باسه که دريزه و بو

نيره نابي:

به ناو: به په له، به توندي. يه ک له دوايي

يه ک

ده نه: بده نه. بده ن به بولبولي دل سوتاو

فيت: راست. نه چه ماوه، کوژنه بووه

سه راو: سه رثاو:

طه بري گه رميني: به و بالندانه ده گوتري ن

که پايزان له به سه رما. ده چونه وه

جيگه ي گه رم و، گه رمه ناوان به هاران

سه ر له نوي ده گه رانه وه کوردستاني

نيران

هاشه: هازه ي بال. يان هي چوم و، تافگه:

شالور: قورينگ، دوژنا. کولنگ دياره

عه ره بيش کورکي پي ده لي. که و ابو،

نه وه ي ماموستا هيمه ني خوالي خوشبو

له فهر هه نگو که ي توحفه ي موظه فه ري دا

به بولبولي زانيوه هه له به:

گر: بليسي ناور

هه ناو: سپه لاک. جگه ري سپي. سپي،

که زه ب

جوامير: پياو نازا، پياو

سووار چاکن: سوار خاصمان. سوار چا کاني

نيه

راده بري: گوذر، ده که ي، ده زوي ده مري

جين: جيگامان. شويمان.

جنة الماوي: به هه شت. باغي جيگه ي

پشودان و مانه وه

به گولزار: به گول. خاوه ن گول. گولدار

زور به گول. دياره، وشه ي زار.

وخیزه ورده یان تیشاله بهر دودار:  
 ده لَین: ده بیژن، نه لَین، واچن:  
 نه ورؤ به هاره: به مه، ده لَین به هاره، واته  
 نه ورؤزه که پینی ده لَین به هاره. نه ناوايه  
 که بوټان باس ده که م:

له فارسیدا. باشگری خاوه ن و، زؤرییه  
 وه ک ده گوتری مه غزار، واته میرگ و  
 چیمه نی زؤروزه وه ند، به لام له  
 کوردیدا، «هه لان» ده کار ده هیندری  
 وه ک ده لَین به رده لان، نه وته لان. زؤر  
 که لان. واته شوینی پر به رد، نه وت

### کوا مُحَمَّدُ شای مه دینه

قد دخلتُ فی القبر: چومه ناو، گوزه وه  
 موخبیر به حال: ناگادار، له حالی من:  
 قالوا من ربک مه بیت: ده بیژن مردو خودات  
 کییه:  
 بون به یان که: بومان. ژون که وه  
 نه و خه بهر: نه وه وه واله روشن که وه  
 فرزه ند: مندال، زارؤ، زارؤک  
 نینی جه سه ر: گرو، بلسه ی، سکل، پشکو،  
 پؤلوو  
 قالوا، یا ربّ رَضینا: ده لَین، نه ی خودایه،  
 لیتمان راضی به و، له، ئیمه ی گوناچار  
 خوش به  
 نه ز بلبیم الله رَبّی: تا کومن بتوانم بیژم  
 خودای من الله یه  
 ساخودایه: جا خودایه، خوټ ده زانی:  
 نوم ره تی: هه ر تو خودای منی و به س:  
 دا: تاوه کو، به لکو به شکم، به شقم. بو  
 نه وه ی  
 نابرسی که س لبین حه واله: هیچکه س  
 نه حوانمان ناپرسی  
 بیمان: قچمان. لاقمان:

پیتی (ر) (۳)  
 عوقاب: هه لؤ:  
 ضه لال: گومرای. ری لی ون بون:  
 فه نهر: فه مهر: مانگ  
 یوم الایم: زؤزی عه ذاب و سه خله تی قیامت  
 نانحی ده گای نعیم: تو ده ر که ی به هه شت،  
 بو خه لک ده که یه وه  
 انت لی نور البصر: تو رونا کایی چاوی منی:  
 هه لگراوه: هه لگراوه، له نارادا، نه ماوه  
 زه هر: ژهر: سه م:  
 شه معنی نیو فه نهر: شه می، ناو چرای فانوس:  
 شه ره سار: شه ره زار. خه جاله ت بار:  
 یوم العمات: رؤزی مردن  
 فایض: گیانکیش، واته په ری گیانکیشان:  
 دفته ری دوینام ده دانتی: دفته ی ته واو بونی  
 دینام ده دانتی یان دفته ری کرده وه ی  
 دینام وه بن هه نگل ده دا، بونه و، دونیا.  
 به سه ر: کوز:  
 له گیر لاجی: له گرتن و گیرای زرگار بی  
 هل بجی ماء القطر: توبله ی دلوپیک ناو، بی  
 جاو: کرباس، گازر:



زۆی حه شه ر: زووری کو بونه وه ی مه خلوقات.  
 ما تَقَدَّمَ، قَبْلَ نَادِهِ: هه رچی به ر له ناده مشیا  
 بۆه  
 سه مع و، به صه ر: گوینچکه و چاومان بۆه  
 زه ژ ی  
 قور به سه ر: هه زگمان وه سه ر خویمان، کردۆه  
 چا و له به ر: چا و به ره ژیر. شه ره سار  
 لا نَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ: هه رگیز له به زه یی  
 خوداوه ند ناهومید مه بن:  
 به قین: به قه لسی و، رُق هه لئاوی  
 دین و چوونه: له هاتن و زویشتنان  
 فاقرعوا: بخویشنه وه، نه وه ی کردوتانه  
 فد دخلت: نیستا وای له دۆزه خا  
 ناگر، گزین: ناوری به مشقه ل، واته شوله دار  
 بانگ ده کات: قاونه کا. گاز ده کا،  
 هه راڤه کا  
 تاریک الصلوة: نوپژ نه که ر، وا، له کو ی  
 مه قامن: جینگه ی مانه وه مان:  
 زه مه ره بر: ساردرترین جینگه ی دوزه خ

به حشی ذیلته: باسی ژه به نی و، په ژاره یی  
 خویمان  
 صبراط: واته ریگه ی تپه زینی، نه و پرده  
 که پی ده لین پلاسیراطی:  
 فه صری جه نه ت: کوشکی به هه شت  
 أعطینا طوبی شه جه ر: داری طویمان پی  
 که ژه مکه:  
 باری عیصانت که نیره: باری گوناخت زۆره  
 بو کره نه ذیکری سه حه ر: واته نیستیکه ش  
 نه چۆه بجی چوو، روپی. نیستا که ش  
 هه ر ده توانی توله ی را بسوردوت  
 بکه په وه. که واته قول. هه لئاله و، چاکمی  
 نیکوشان به لادا که و له کاتی خودا  
 په رستی و، قبول بونی نزا و پارانه وه دا.  
 که به ره به یانی و، به ر له نوژی  
 سه یئانه، بکه وه ذیکر و یاد ناوه ری و  
 به سه ر زمان دا، هیئانی ناوی پیروزی  
 خوداوه ند. به لکو باری زووری گوناخی  
 سه رشانت که م کاته وه

### رازی خوٚت بو که س مه بیژ

مه چیژ: مه چیژه، ده ر خواری، منی مه ده  
 زه قوم: کیم و، زوخواو. زوڅ  
 طالبع: نه ستیره ی به خت و اقبال  
 له، رومه: له گوناو، روخساری من دپته خواری  
 مه ودا: درژیایی و پانایی. ده م، دم  
 نیغی نیژ: چه قوی به بریش و برنده  
 مه کوژ: مه کوژه  
 پر به نین: زور، به تین و، گه رم

بینی (ژ)  
 راز: نیهتی، مه به سستی به که س نه گوتراو  
 مه بیژه: مه لی، مه نیژه مه یوشه:  
 حه جل: شه ره سار  
 نیژ: بیژه، وه شیر. بی نی:  
 مرئژ: برژینه ر، سوتینه ر  
 ناری له میژ: له میژینه و، کوژ  
 سانو: جا، نه تو:

سونبو: سوتا. سوتا. بوو:

ئېتر: چى نر، چيگه، چيدى له وه زياتر  
هه ركه دى: هه ر كه سېك چاوى پيى بكه وئى  
خه سته ي خه باله: بوى ناره حه ت ده بئى،  
خوئى پيوه ماندو، ده كا:  
فيل و فال: وتو، گوته ي خه لك:  
فه نل و خوئين: كوشتن و، خوئين رشته:  
عاله مى مه ست و مه جازه: هه مو خه لك  
سه رخوشى عيشقى مه جازين  
عيشقى راست بازه: له نه وينى راسته قانيدا،  
نه وانه خه رېك نه بون و، نين. واته: نه و  
جوړه خه لكه ي. هه ر سه رو كاربان  
ده گه ل نه وينى سه رزاره كى دابو،  
هه ر گيز خوئيان به نه وينى راست و،  
خودا پيوه وه. خه رېك نه كرده (باز)  
وشه ي فارسى بيه و كاتى به شوين  
وو شته به كى تردا، دى واتاى پيوه  
خه رېك بون ده دا، وه ك (قومار باز)  
واته نه وه ي كارو پيشه ي كايه كردنه،

يان واته نه وانه بازى گرتنى مه لى  
نه وينى خو دا يى نين:

گيزو، ويز: كه رو كاس، خو ل و بئى هه وال  
مال دوستى سه رف و سوده: مال خو شه  
ويستيان ته نيا به مه به ستى قازانج و،  
كه لكى دينايى، لئى وه ر گرتنه و، به س  
نه گينا له دل و ده روندا هيچ و بوچه و،  
هه ست و خوشى مرو قايه تى له ناوده با:  
بوئى له جان و روح بزيئز: واته ده بئى دل و  
گيان بكه به ناوردوى ته نورى نه وين و،  
نه وانه ي تيدا بسوتئنى و، هه مويانى  
تئى زيئزى:

خاشاك و غوبار: درو و دال و تو زو خو ل:  
به نهان بداره: بشاره وه، ده رى مه خه واته:  
ده گه ل نه وه شدا. ناتوانى وه ده رى  
نه خه ي چونكو هيزو تواناى لئى بزيوى،  
به لام خو ت به لاي كه سه وه مه ي در  
كيته:

### زاهى عيشقى

پيتى (س)

ذه وفسى كوئوس: تا سه ي كاسه گه لى  
سه رخوشى:  
مه لامه ت: سه ر كو نه كردن. به سه ر رو يشتن  
نه ترسن: هه ر گيز ناترسن، هه ميشه نازاو  
به جه رگن  
من حدو ت: له رو، داوه و، كاره سات:  
ده ست له سه ر هه لگرت: ده ستيان له سه رو

گيانيان شوت

لات... نه مانه: پوار بو تى گه و ره ي عه ر به  
بون  
چابلوس: زمان لوس و، دوروزن  
به نده: خو لام، نو كهر. كار گه ر كوئله  
زينده: زيندو، ماو. نه مردو  
ناسه ر: هه تا ناخر، واته تاسه ر به له شه وه به  
له نو: سه ر، له نوئى. نه ز نو ديسان

با دیگه ران: ده گه ل که سانی، تردا  
 له ب خه نده بی: بزه ی بیته سه ر لیو. پی  
 بکه نی  
 په ژ گه نده: په را گه نده، پرش و بلاو:  
 با هم جلوس: به به که وه، دانیشن  
 خه موش: بی ده نگ. بی هه ست. کر:  
 غه مین: خه مبار. به په ژاره و، خه فته  
 دیده نه مین: چاو، نماوی، ته ژ، به نه سرین:  
 بالخصوص: به تابه به ت  
 نو له دونیا به ت نه دی: له دونیا چاوت پی  
 نه که وت  
 مه جنون: مه به ست نوگره که ی له بلایه  
 سه نمان: واته شیخی سه نمان  
 فه رهاد: مه به ست فه رهادی لوژی به رد  
 هه لکه نه  
 وامیق: نوگره که ی عه ذرایه:  
 میش: نه میش، نه زیش. به بنده بیچ:  
 ببینته چاو: واته. ده بی دنیای له به ر چاو،  
 وه ک په ری کاو، ده نکلی خه شخاش. بی  
 قه درو، قیامت بی:  
 ریگ: به ته واوی:  
 وا به داو: ناوا، به داوو. فیل، و ته له که و،  
 گزی  
 نه موس: ناماسیده هه لساو، نه ستور بوو،  
 با، زیکه وتوو  
 خو: به لای خو په وه. له کن، خو ی به تابه به ت  
 سه ر نه بیچی: نافه رمانی، نه که ی مل بانه ده ی  
 نه فویض: ناسپاردن.  
 نه ز ماسیوا: له غیری نه وان. واته له هه موشت  
 بیجگه نه و  
 بی بیخه به ر: بی هه وال بی، زانست:

نُسورو، عه قه ق: سیارگ و، قه له ره شه  
 بیس و که م: زورو، که م:  
 دای، له حه رفی عیشقی ده م: ده می له ووته ی  
 نه وینه وه داو، باسی کرد:  
 فه رد بی: نه نیاو، بی وینه، بی  
 کیباشی عوس: به رانی خو ش، له وه رو دا  
 به سه  
 عوث: به نیرو، سامان دار، خو ش را بویر:  
 ظاهره ن کافر: به روا له ت، کافریش بی.  
 زه رق و ربا: دورویی و، زیا کاری. مه رابی  
 پوشیده با، به شمینه بی: خو ی به جه ل و  
 پو شاکسی له خوری و مو دروست کراو.  
 دا پو شی بی:  
 فه ربه، فه ربه: چاق، گوشتن. قه له و  
 پبله نه ن: ناوی روسته می کوری زال بو وه  
 نه شکه بوس: فه رمانده به کی نه فراسیاب بو وه  
 هه لاهیل: گویا گیانداریکه کلکی وه ک  
 که وچک قوله و، زه هری تیده کاو، ده ی  
 پز زینی. وه هه رشتی که وی ده سوتی:  
 بنوش: بنوشه، بیخو وه  
 سه ر به ناب و جه ننگ و جو ش: سه رت تاوو،  
 تو ی شر و خروشی، لی نه چپته ده ر:  
 قه لعه ی غه موس: قه لای زور دژوار و سه خت  
 (خه بیه ر)  
 نه عدای نیهان: دورمانی، نه بی:  
 زه هر نش: زه هر، خو ره وه خوار دو وه:  
 به نوس: ناهومید، وره به رداو  
 روسته م: نه واته هه مویان. ناوی پاله وانانی،  
 کون، بون:  
 زاهید: خود! په رست. دوره په ریژ:  
 نه وه: نه وه په. نه مه تا. نه مه سه

ذالكمال: ته واو، خاوه ن هوش  
لاف: خو هه ل کيشان.

وه جدو حال: خو شى و حاله تى سر، خو ش  
بون

شات: مه ز. په ز. ران.

غه نه م: په ز، معزو، نازا لى ورد  
فى آلعال: له نا کا ما، به نه نى:

جلد: پو ست. پي ست. که و ل  
ذئب: گورگ، وه رگ. گو:

حوت، سه مه ک: ماسى

که له ک: حيله باز، به دهو:

که وده ن: نازيره ک، بى ميشک

نه بواب: قايه و، ده رگا ده رک و ده روازه:

هه فت نه رض: واته حه وت و لات (اقاليم  
سبه)

علمى رسوم: مه به ست نه وزانستانه ن، که به  
سر کاغه ذه وه ده نوسيرين (علمى قال)  
بى ده ليل: واته، نه مه، به لنگه ي ناوې،  
که هه روايه:

عابيدى غه زه به طاعت: نه و خودا  
په ره ستى به هو ي خودا په ره ستیکه په وه  
له خو ي بايى بووه:

مونکيرى فه ولى جه ليل: فه رمايشى خودا،  
فه بول نا کا:

ناديم: په شيمان و پاشگه ز بو، بيته وه

موفليس. فانيط. به نوس: ده س به تال و،  
ناهوميد ده ست به تال و، ناهوميد و  
وره به ر داو ده بى

ابن راوه ندى: مه به ست په حياى کورى

حوسينى راوه ندييه. که پاش نه وه ي  
زيگه ي مو عته زيله شى وه لانا. ده ستى کر

به پرويا گه نده و، نوسين له دزى اسلام و  
هه مو دينه خوداييه کانى تر:

به لعهم: مه به ست (به لعهمى باعوره) که

پياو يکى باش وزاناي زه مانى. موسا بو.

هه ر توک و نزا يه کى کرد بايه خودا،

لى قه بول ده کرد. پاشان هه وای نه فس

هه لى گرت و، دو عاي خه راپى له خودى

حه ضره تى موسا کرد، بو يه موسا به

خيله که په وه چل سال له چول و

بيا باندا، ما يه وه:

زيج: زانستى، ريگه، دوزينه وه ي نه ستيره،

ناسى په

نوسطورلاب: که ره سه و نامرازى وه ده ست

هينانى به رزايى نه سيره په

ناکيلى لاشه ي بيفال: که لاکى مندارى،

ني تر خو ر

عوجب و ربا: خوبه ز لزانى و، دورويى

کيبير، حه سه د: خو هه لنان. به خيلى و،

نيرويى، بردن

فه بله فوس: زوردارى زه مانسى

(نه صحاب الكهف)

اعتقاد بان بينه سر: بو نه وه ي خه لک

ناقيد ه يان پى په پيدا که ن

بجته سر: تى په زى: بگوده رى، زابرى:

فه طبعه ت: بى گمان. بى شک

نه ز دامه نى يار: له داوين و، چاکى دلبر

سه ر، له بهر نا که ن: ناتوانن سر هه ليشن و،

هه ر سه ر له بهر و. شه رمه زارن:

رنوس: سه ر گه ل

ره فص و، فه والى: هه لپه زين و زور بليى:

طه بعضى کوشت: خو و خده ي کوشتنى

خه لک:

حه ملی نه نفال: هه ل گرتنی شتی سه نگیں و،

قورس

نه غلال: پیوه ند. کوټ و، زنجیر:

عه زازیل: شه بطان. ایلیس: واته زانستی نه و

نه قال: زور ونه وچیروک گیره وه

نه و به نه زدی خاصی مه ولا: واته عاشقی به

تابه ت به لای خودی خوداوه بریتی نییه

له، کرده وه ی جرجالانه و، فیله بازانه:

با: نه شتی. ده بی. پیویسته

هه مو دوشمن: واته. ده بی ته مای دوژمنایه تی

ده گه ل هه مو که س. له سر، ته واوی

نه ندایم خوی، که م کاته وه، نه به زمان،

نه به دل، نه به قه له م و ده ست،

دوژمنایه تی که س نه کا یانی عاشق

نه وه به:

ذنبی اُسوخوان کروس: گورگی نیسقان

کروپینه ره وه

سه عی بی شه تاب: تیکوشانی له سه ره خو و،

هه میشه بی

مه ننگه نوس: که زاوه ی سه رپشتی فیل:

مه نته شا: کوته ک و گوپالی پز گری و

گولی ده ست، قه له نده ران:

ساده لوس: ساکارو، صاف و هیچ تیدانه بو:

ته وه رزین: ته به رزین. نه و ته وره ی وه زینی

نه سب ده خرا

مه طره ق: کوته ک. گوپال: چوماغ:

ده ف: ده فه. دایه ری به نالقه و، پلپله:

عه صا: گوچان. گالوک. وه کاز

که ف: ده س. ده ست

طه عنه زه نی: تانه و، تانوت له خه لک، دان

عه فعه ف: حه په حه پ و وه ره، وه ری سه گ

رای خلوص: ریگی ای اخلاص و راستی

نه ورادو، نه ذکار: پارانه و ستایش و نویژ

کردن

نایه، نین: نایه نی. نازی. ناهیتی

فلوس: پوله ورده ی عیراقه:

باغهم: ده گه ل خه م و په ژاره تا

شادی و خوشحالی: که یف خوشی

ویش: نه ویش، نه میش بو، تو هه رواپی

یوم آلبوس: روژی ترش و نال (قیامت)

طالبب: ویتیار، خواهان

رو به ر ده ر: چاوی هه ر له ده ر گای

خوداوه ند ده بی و به س:

مه کتوبه: نووسراوه، تاپو، کراوه

صه قی عاشقان: له زیزی نه وینداراندا

خاص الخلوص: باشتینی، راستان و، دلپاکان

نه کل و نه وم و شورب: خواردن و خه و.

خوارد نه وه:

روزه و نه ماز: روژو نویژ، روژگ و، نمیز

نماز

که م زیان: که م، که مه وه، لییان ناقص که م

فه عری نار: ناخ و، قولایی، ناگر

نه ز بابوسی یار: من لاق و بهر پیی دوسته که م

ماچ ده که م

ناموسی عار: شه ره ف و عورضه ی، شه رماری

نحوس: شوم و بی فه ر. ناموباره ک:

چی نه فمی نه فسه: هه رچیکی نه فس پی

خوشه و، به قازانجی ته واو ده بی:

مه جلیسی نه ز جاهیلان: کورینک له، نه زانان

پیک هاتبی هه میشه پزه له شه ز و

کوشت و بز:

گه هوره، گاهواره: بیشکه. لانک

مورده: مردو، مردگ: مری

صه بیان: منالان، زارو، گهل

نه ره حیمار: نیزه کهر. نیزه ولاغ

قوروله: هه را. گوگمه ز

زرین: زه رین. زه راندن، سه رانن

چی به، به دخو: هه ر که سیک ده گهل پیایوی

به د، خه صلّت

هه م جلوس: بووه هاونشین و، هاوال هه ر

به دنیوی و، شهرمه زاری بو، ده مینته وه

وادوی نه یمنه بیا: وه ره بو، دوّل و شیوی

نه یمنه

که رد ظهور: سوله کانی شه قلیان کیشا،

شوینیان. کرد.

نه طه له ب کرد: نه ی خواست واته: چونکه

حه ضره تی محمد (ص ۴) ته نیا به،

دیتنی حه فته عالا قنیاتی نه کرد، و

عاشقی ذاتی، نه وان بو، چووه عه رش و،

له وی بووه هاونیشنی، ذاتی حه ق به لام

حه ضره تی (موسا) هه ردیتنی خودای

گه ره ک بو، بویه له ولامی، داوا،

کردنی دیتیشا، ولامی (لن ترانی) پی

دراوه:

کرد عه رضی: به عه رضی حه قی را گه یاند

رب آرینی: خوداوه ندا، خوتم نیشانده

لن ترانی: توناتوانی من بیینی

هانه گوش: وه گوئی که وت، بیستی

طوری شه ق کرد: ته ته له ی نایه ت کیوی

طوری له ت و، په ت کردو، دای. دزی:

سه عی و کوشش: حه ول وته فه لاده گهل

خضردا:

لاکین: به لام، له ولا مانه وه ی. پی، گوترا

ته وه گول: پشت پی به ستن. پال ویدان

پیرابه: رازینته ره وه ی هه ست و هوش و ناوه ز

ذه وقی دونیا. دان به عوقبا: واته عیشقی

دونیا یان. به دنیای نه ولا، گور پیوه و،

دنیا یان وه لانا. بونه هاونشین و هاوالی

نه شکه وتان و، له ویدا خه ویان لی

که وت:

ریش: ردین. رندین

خایه: گون

خود، نوما، هه سنی: واته راست ناکه ی خوده

نوینی، بو نه وه ی خه لک لایان وایی.

توشیاوی نه وینداری پی خودایی و، راست

قانی

سابرین: ساورین، نیزی. نیزگه له، حه چه،

مل به زه نگ، نیزه ی بزین:

خه ر: کهر، گویدریژ،

سیاحی: گه زوگی، گه ریده بی:

لا آری: نابینم هیچ ریگه به کی رزگاری و

راستی

مه ردومانی باطینی: مرو گهل و پیایوانی

نهینی زان

بین: بیینه، یان نه وانه ی شتیک ده زانن

لا، ده دانسن: دلیان له هه مو مه خلوقات لا

ده دن و مه یلی که س ناکه ن:

زی خه لق: زی. له، جه، خه لک:

کیسوه نی: خوئی له خه لک ده شارینته وه و

پوشاکی شرول ده کانه به ری

جامه بی ده لق: کراسی شر. سپالی کون

صبدقی مه قاهه: مه به سنی نه وه یه به راستی به

لای خوداوه خاوه ن پله و پایه بی:

نا، له چاوان خوین فوار: تا خوین له چاوت.  
په له میسکه نه کاو به گوږ و به خوږ  
نه په ته خواری

بیشه وایان: واته را به ره کانی به رو، خوینی  
دلّی خویمان کرده زمهه زّی روژانی  
چاوه روانی دیشی دلّبه ره که یان:

که وته: که وتو، وهر که و توو، ماوه وه:

پاسده ر: پارپزه ر، کیشک دهر.

برده باش: کیشا، دواوه. پاشه کشی کرد

خاری موغیلان: جوړه دروئیکي عره بستانه

فیراش: رایه خ

مه عاش: قوت، پئی بزپو

رشته: رژده، لیئی چیه، خیرایه، زوری پیوه

خه ریکه

نیل: تلاسکان، لی ره دبون. تیشکان، واته

جالینوسی زاناو به ناو بانگی یونانی که

به خاتم الحکما نیو دیره زور رژدبو بو

نه وه ی پیاله ی سوژو خوشه ویستی

وه دده س خا به لام به توندی تی شکاو

ناوی تیشکاوی بو خوئی به جئی هیشت

چونکو، نه وینه که ی راست و خودایی

نه بوو:

باری فلق: خوداوه ندی عالم

مه رته به: پله و پایه، به رزی، زّیز:

بشنه وه زمن (بشنو ازمن): گوئیم لی بگره

یا عبادی ان... نه ی گروئی په رستیاری خوّم،

بزانن باره گای خودایه تی من له نیو دلّی

پیاوه به، برّوا کاندا، دامه زراوه

قال نحن أقرب الیه: فه رموی نیّمه نزدیکترین

له و، بروادارانه، ته نانهت له ره گئی ژیان

و بسنا، مه لیان، دیاره نه وه ش ژونه و

گومانی تیدا نییه: موبین (مبین)

سامیری: سیحربازی زه ماننی چه ضره تی موسا

بووه

فاعبدونی: که وایه، هه رمن په رستن و،

که سی تر، چونکو. که سیکی به راستی

بو په رستن بیئی هه ر نه منم و منم

جیگه ی دودلی و گومان نیم:

عاشقان. گوت: نه ویندارانی راسته قانی بون

ده یان، گوت نیّمه ده گه ل خودای

خوماندا کات و ساتی تابه به یتیمان

هه یه و، هیچ کات لیک هه لته بر اوین و،

هه ر له خزمه تیاندا بوین. که واته نیّمه

خومان به له میژینه ده زانین، نه حدود و

نازه په پدا بو:

## که لیبی ده رگای چوار یارم

عه میق: ورد، قول. بی بن، په ی، نه دهر

ده قیق: ریک و، پیک و باریک:

وه ک ده قیق: به وینه ی نارد، ورد:

زان زان: به وفیاته یه. هه روه ک نارد وایه

پینی ق (۱)

جامی ره حیق: مه ی خاوین، کاسه ی شه رابی،

بی خشت و خال

فی الحقیقت: له راستیا:

نه ساس: بن چينه. بنه رت. پايه  
 قياس: پئي کيڻان. پيڪ هه ل سه نگاندن  
 افاسه: له به رامبر، په کدانان.  
 سه وبق: نارد، قاوت. قاويت:  
 مه غزي فه رق: ميشک و مڙي سر:  
 نه حت و، فه وق: خوارو، ژور:  
 نه وق: طوق. نالقه. گري  
 هه لگرا: هه ل. گير سا، ناوري گرت  
 سالمی: سلامت بون. به ساغ  
 و، سه ليمي ده رچوون  
 غه ربق: خنکاو، نومق بوو:  
 له ورا: له نه وڙا، له وه وه، له نه مه وه  
 مونغه ربق مُنغري: نومق بوو: بن، که و توو:  
 وان: نه وان. نه مانه  
 له، بو طلاني حه ذيق: له ريگه ي، هه له دا،  
 ماموستان  
 حیکمه تي: نه وانه ي، خه ريکي، فه لسه فه ن  
 چه قمين خه يالن: چه قميني زانايه کي به ناو  
 بانگي نه ستيره ناسيي بوه که له سالي  
 ۱۳۴۴ زايه نيذا وه فاني کردوه.  
 ناغاز: هه وه ل. سه ره تا. له به را:  
 ناواز: ده ننگي به رز، به عالم، ناشکرا  
 طه ربق: جاده ي طه ربق وانه شه قامي راست  
 و به ريني خودايي:  
 نه ز، ذه وقي توپه: له خوشي توپه به  
 ناسا: وه ک، وش ي، وي چواندنه (تشبيه)  
 شه وق: نيشق. نه وين، نه فين:  
 نه لفاظي شه هاده ت: وته کاني شايبه دي  
 دان (اشهدان لاله الا لله و اشهد ان  
 محمداً رسول الله)  
 خه طي نه عمالي نه ميقي: ديڙي کرده وه،

نوسراوه کان:  
 يه مين: راست، ده سني راست، لاي راست  
 بو، مه: بو نيجه، بو، من ژ، بو مه  
 سه يدي: سه روه ري، گه ووه ي: مه زني  
 بوه يه فينم: ليم رون، بو ته وه:  
 بازاری عه نيق: باڙيڙي، کريښ و نازاد  
 کردني، کوپلان:  
 خوښي ره وان: هوښي جاري. خوښي به خوږ  
 عه فيق: به ردي ياقيني سور:  
 نه لماسي ناسوت: به رده نه لماسي، کون  
 نه کراوه ده کار نه هاتو:  
 تاجي سولتان را: بو تاجي و کللوي سر  
 پادشايان:  
 به لبق. بلبق: ده بې، ده کاليه وه  
 جه وهه ر: گه وهه ر:  
 مورسه لان را: مرسلانرا: بو پيغه مبه ران و  
 ناردراواني خوايي  
 شه فيق: به هه ست. دلوسوز:  
 به کتا: دور ي په کا، دوردانه ي ناو سه ده في  
 به رهي ناده مي زاد  
 بي ميثال و بي ره فيق: بي وينه و، بي هاوتا:  
 زيي حه فيق: ريگه ي راسته فينه و بي گري و  
 کوسب  
 خوم: به اختيارو، خواستي خوم  
 نه صديق: له روي هه ليڙاردن و باوه روه وه  
 حوبي نو بو حه ق مه نالي: مه به سني  
 خوداوه ند خوشه ويستي نيوه بو، که  
 جومله ي فه ربق: مه مو کو مه ليکي به ديهيئا:  
 جه وهه ري که نز: گه وهه ري سه ر روي  
 خه زينه:  
 دښه، جه ولان: هه لده سورين. وه خول



ده که ون

ارحمونا. يا صديق: نهی دوست به زه بيت،

به، مه، دابی

يا صديقي: نهی دوست و، گه وره ی خوّم

خوارم، وزارم: ربه ن و بی هیزو کزو لاوازم

ذه نب: گوناح، سوچ و، تاوان

که لبی ده رگای: سه گی قاپیه ی

جوار، یارم: واته چوار خه لیفه ی پیغه مبر

(رض) (نه بوبه کر، عومر، عوشمان،

ععلی)

يا جیبی: نهی ته نیا، خوْشه ویسته که م

يا وفیق: دوستی راست و. بی فیْل و، فه ره ج

حیفظی روحم: هوّی پاراستنی، گیانم:

ما به ی، فتوحم: هوّی سه ر که وتتم:

هام: وام. نه وا هم، هه ر نیستا که

له نا و ده ریا: له نیو زریبی خه ما

غهریق: نومم بوم. قوم بوم

نه سیر: به خسیر، دلیل.

غهم گوسار: خهم خوره وه، واته خهم هیئنده

زوره، هیق ده کاو. دیسان ده ی، خوْ

مه وه

نه ره خوّم نرخم: به زه یی، پندا هاتنه وه:

لله لایلیق: به هیچ چه شنّی شیوا نییه:

لا به ق: شیوا، پینکه وتو، لی کالآوه

بی به هایه: بی نرخی، بی قیسه ته، سوکه:

جان ره فیق: باریک، بنیساو، بی توانا

گه ر: نه گه رچی. ده گه ل، نه وه ش.

هه رچه ند:

صه عبه: دژارو سه خته. چه وته:

له ورا: له ویرا. له وپوه، له نه وه وه، له به ر نه وه

حه ریق: سوتاو، برژاو:

شه رحه شه رحه: له نله ته، کوت کوته:

نه ن زه بونم: له ش، لاوازو بی هیترم

ده هشت: سه ر لی شیواوی، ترس ریکه وتن:

بی سکونم: بی نوقره و، نارام پی نه ماو

صه یقه صه درو: سینگم وه ته نگ، هه لا توه

جان بضیق: گیانم، که و توته، ته نگانه وه

نومه: هی توّم: نی نیوه م

رومه: گونه مه روخسار مه، دیمه نمه:

لّومه: سه ر کوته کردن، به سه ردا، هاتن:

حاشا: په نا. به ر خودا، خودا. بمان پاریزی

### نوْش بکه ین کاساً دهاق

پینی ق (۲)

که ئس دهاق: پیاله ی پرّ، له سه ر لیوان

جه واب: ولّام، به رسف. وه رام

فیراق: لیک، جیا بونه وه و، جودایی

هه ر، ناکو: هه ر، له نیستاوه، تا زوژی

مه حشری

احنیراق: سوتان و، چوقان، هه لچزان

سه هروان: سانگ روخساران. دیم وه کی

هه یقان

بول: ده سته، ناقم، کوّمه ل:

ناهوان: ناسکان. مامزان. که ژالان

قه وس: که وان. چه نه ره

وان گوت: نه وان. نه و، ده یگوت

عیلی زه نگیان: خیلی قول ره شان (که زیه

کانی)

به ند بیان: توند، بیه سته وه، نه و یه خسیرانه  
دو طاسی: واته نه و دوچاوانه، که ده لئی.

پیا له و، که وانی ده ستی هیندیانن.

هیند بیان: له لایه ک پیامه ستده که نوله لایه کیش

دهی کوژن: معذاق: مه زمو، تامو، شیرینی:

گه لو، شُد و الوفاق: کورینه به ندیان. لئی،

توند که ن

بئی نه جات: لاقی رویشتن و هه لانتی لئی بریوم

گه لو: ناخو. تو بلی. خیر، بو، بئی

چه پال: چه په ل. بئی خیر، پیس

جه مال: شه ر، جه مال: زونا چه ز

نیشاط: دلخوشی، ناهه نگ

ره قیب: خه نیم. دژ نه یار، دوژمن

نیفاق: جیا که ره وه، کیسه هه ل، نایسین.

فیق و فجور: لاریی و، نافه رمانی، کردن

ختمه دور: دوری، ختمه وه، وه دوری

ختم

هانام، به نو: په نام وه بهر، تو، هاوارت، لئی

ده که م

بین مولاق: به یه ک بگه ین، توشی به کتر

بین:

ذالْعَدَابُ: خاوه ن، ده ردو نیش

شه هاب: بلیسه ی ناگر. بریسکه ی،

نه ستیره ی را، خوشاو

ذوقی چه میم: چیژتن و خواردنه وه ی. ناوی

کولاوو، تفت و تال:

ناوی غه ساق: ناوی، بو گه ن، بو گه نیو

فه ریاد، خوداوه ندا: هاوار، نه ی خودایه،

ده فه ریام وه ره:

چکه م: من چی بکه م، ما چیکه م. ده بئی

چه که م:

چه ماق: نه زانی و، بئی عه قلی

فتور: هو ی بئی، هیئری و، سستی:

مه جاز: ده مده می، وازی وازی

فاحفظنی منه، یا رزاق: من له و، بیارینه،

خودایه:

مِنْ خَمْرِ الْجَنَانِ: له مه ی به هه شت (شه رابه ن

طه هور)

موسه عان: جینگه ی، یارمه تی، لئی خوازتن:

شادان: خو شحال و، که یف خوشی

نه مان: نامان. هاوار، ده خیل:

راکیب: سوار. دژی پیاده:

مه رکه ب: چاره وئی، نه سب، ماین:

شاهید: حاضر و، بازری، روژی به ری واته

بو بیان نه وینداری بهر له خو لفقاندی

خه لکی تر:

نامدار: نیو به دهره وه و، ناسراو

عاصی: لاری. گو ی نه دهر، هه تله

ناق: تاک و ته نیا. بئی وینه

ناری چه حیم: ناگری دوزه خ

رَبِّ رَه حیم: خوداوه ندی به دلوفان

دل موقیم: خاتر چه م. دل ته خت، سه قامگیر

نابن به جاریک: هه رگیز زیک نا که ون

اتفاق: یه کیتی، رینک که وتن

إِلَّا نَه بئی ته کلیدی شاق: مادام، مه گه ر، نه بئی

واته هه رده بئی بیی، تاوه کو باریگران

نه بئی:

نه چه د: بئی مال و حال، بئی وینه واته

خوداوه ند:

ره د: لیم ره د نابئی. لیم وه، دور ناکه وئی،

به رم نادا

عه بدی بئی وجود: به ندهی هیچ و، بئی نرخ  
 با نالهی، صه دری عوشاق: بو خاطر ی هاواری  
 دلئی نه وینداران  
 وه هم: خه یالئی پوچه ل و، دور له راسته قانی:  
 واله: نهی نه و که سهی شیئت و شه یدای  
 خودای تاک و و، هه میشه زیند و و ته نیای:  
 کالمجوزه: واته نه و دنیا بهی، ده لئی پیری ژنه  
 بو کی پیر: وه وی، عه روس  
 زوی، دای طسه لاق: واته خووشی بو نه و  
 که سهی زوی له خو کرده وه  
 راحبله نی، بئی نه مان: نه و پیریژ نه له هیچ  
 جئی رانه وه ستاوه (واته دونیای بئی وه فا)  
 ده می ئیراق: خوئینی من، ده ریژی  
 که ذابه: زور دروزنه:  
 بوچ، هه رچی نه و پینی طالبیه: هه رچی دنیا  
 پینی خوشه هیچ و پوچه:  
 هاریبه: له به ریان هه لدئی و نایه وین:  
 نه فس و استیراق: نه فس و گوئی بو راگرتن  
 نابیع به گومراهی و شیفاق: هه میشه که وتوت  
 شوین لاریئی و، خه لک لیئک جیا  
 کردنه وه:  
 بسی موراد: بئی مه به ست. بئی رابه ریئکی  
 راسته قانی:

ده گبیرم، ده ر شفاق: که و تومه ته گیرو  
 ناره حه تیوه  
 له هبجری بجمه ده ر: له لانه وازی و ده ر  
 به ده ری بز و مه ده ری  
 حه میرم ده ر نوهاق: واته نه شی، هه ر سه ژم،  
 بئی و، بنه ریتم  
 هه و سار: ره شمه، ده سکه و سار، په تی بئی  
 راکیشان  
 گوم که رده راه: ریگم گوم کرده  
 مه هه لات و فیساق: سه رلی شیواوی خه راهی  
 سه ر کرده، سه ر عبشقی به نال: سه رم ناوه ته  
 نه وینیکی هیچ و خالیوه که هیچی تیدا  
 به سه نیه  
 بو م نین خه لاق: هیچ به شیکم بئی نابری  
 رزد: چه په ل. کوپرنان. به رچاو ته نگ  
 نه فسی به ذه نیی قذ انی: نه فسی خاوه ن  
 گوناح، به باریک گوناحه وه، هاتوته  
 خزمه تت، که وایه له هه له ی بیوره  
 فاغفرلنا: نه ی خاوه ن به خشش له و ناگره ی  
 که من هینرو توانی چیزتنی نه وم نیه  
 چاوپوشی فهرمو:  
 نابیش و دود: به تاوو، دو که ل و دومان:  
 به خشی: به خشه، چاوی لی. بیوشه

### صونعی ذاتی کردگار

نه قلت ده دلئی مندانه هیشتووه و، و چول  
 کرده، خووشم، له خوم و، له دلئی خوم،  
 ده، ترسم  
 لی رفامه: لی رفاندم:

پیتی (گ)  
 نه لوانی ره نگ: هه مه، هه مو، گشت ره نگ  
 جه بشی حوت: سوپای خوشه ویتی تو:  
 جئی چولبو: شوینی کاوول بو، واته چونکو

نەر ده ست خیرا توندوتول هه لوراو:  
 جه نگی و سلاح: شر، که رو پز چه کن:  
 زور، به داو: فره به له زن. خواستاری  
 کوشت و، برن:  
 وان نیبه: نه و دل به ره ی نیبه، به زه بی و  
 نیمانی ده دل دانیبه:  
 فه ره نگی: فه ره ننگستان. خاچه رستان:  
 بوی له گیانه: بوی له گیان بو. دل ی بوی  
 توفی:  
 وان خه ده نگی: تیری خه ده نگی نه وان  
 هه میسه له کاردان. له سه رساو و تیژن  
 سه ریان به زاره  
 صونعی، ذاتی کرد گارن: نه مانه ده سکر دی  
 خوداوه ندن:  
 دل جه سه نگی: دل ی له به ردی ره ق  
 دروستکراوه:  
 هات له جیی: هات، له جیاتی نه وه ی، ده ست  
 به جیی شه فام بداو، ززگارکا، زبانی  
 پارانهوشی لی نه ستاندم ولالی کردم:  
 له نگی: لال، شل له، تووانا، که و تو گیز:  
 حدق به، ده ستم: دیاره، نه شی هه رواشم لی  
 بی جیگه ی خو به تی چونکو من،  
 برینداری تیرو په نجه ی توم، به تیری  
 تو نه نگووو، پیکر اوم  
 حه و جی، نین: پیویست نین نیازیکن به وانه  
 نیبه، تا خو میان پی مه ست و، سه ر خوش  
 که م:  
 خه رابه: کونه کاول. جیگه ی مه ی  
 خواردنه وه، تریاک و، به نگی، لی  
 کیان:  
 زاروزه نگی: زه هرو، با قرای و شین

هه لنگه راو:  
 فی فتوا ده: له دل دایه، دل ی ژارای کردوم و  
 چاره ی نایه  
 زیده له خه لقی و عیباده: زیاده له هه مر که س.  
 بوچی له نیو هه مواندا، هه ر نه من  
 فانی: له نا و چوو، خو پزا، نه گر:  
 که شتی و، نه هه نگی: هه ره ک چئون  
 نه هه نگی له، که شتی ده داو، ده ی،  
 شکینی  
 له حظه بی یار، لیم جودا بو: هه ر، نه وده  
 مه دوست لیم وه دور که وت:  
 نه و توم، لی رابو: ناوریکی وه هام لی هه ستا:  
 توند، نه ره ز: توند نراز: توندو به هینر، تر  
 بووله.  
 ره عدی، به هار: هه وره گرمه، هه وره تریشقه ی  
 نین و، تار: گه رم و، تاریک:  
 سام، شبرو خو به له نگی: وه ک شیر بو ترو،  
 وه ک پلینگ. توره:  
 دلیر: نازاو، نه ترس  
 ده ربی مردن، ده نیرن: ده م نیرینه ریگه و،  
 شوینی مردن و، نه مان و. تیدا چونه وه:  
 داخو: ناخو. جا. نازانم. زو، یان دره نگی:  
 نه ختی عه فره ب: واته، ته واو، دوپشک لی،  
 کو بونه ته وه و، گه مارویان، له سه رداوه:  
 وان فه صدی تویه: نه وان. نه وزولف و  
 که زیبه، ره شان، هه مویان فه صته سه ری  
 تو یان کرددوه.  
 شه نگی: شه پال: جوانخات:  
 ناصیه: ته ویل. ناو چاوان.  
 به در: مانگی شه وی چارده یه:  
 دلیراو، به ده سنی خو به: هه ر به دستی خو ی

دلی نینھی بریوہ

قہ لبی پردہ ردو ضہ عیفہ: واتہ وتہ یارم، نہو،  
دلہ، پڑ لہ ژان و، بی ہینرہ ی منی وا. بی  
خہ وش و خاویں کردہ وہ وہ ک روئی  
زہنگی قالکراوی لی ہات:

عہ قل و. ئیدراکی نہ ماہ: فام و ہہستی،  
نامینی، لہ دہ ست داوہ.

نیشان ناشکراہ: نیشانہ و دروشمی نہوین  
ژونہ

نالہ وہ ک: ہاوارو دہنگی وہ ک دہنگی ساز  
و سہ متور بہرز دہ بیٹہ وہ:

بہرہ بہ ط: عود. تار، کہرہ سہ ی موسیقالیڈان:

گرت تہ ختی، جہ بہت: واتہ دویشک و  
کہ ژدومی، کہ زہہ کانی، تاج و، تہ ختی  
گونایان، داگیر، کردوہ:

رہنگ زہرد: نہ وانیش لہ ترسان. رہنگیان  
وہ ک گہ لادرای پایبیز، زہرد  
ہل گہ راوہ:

عہ شقی شای: عاشق و، نہوینداری حہ ضرہ تی  
محمد بن (ص ۴)

بہ حری عیشق لی خواردی، پہنگ: واتہ. نہو  
کہ سانہ. نہورہنگہ تاہہ بہتہ، دہرک،

دہ کہن کہ دہریای نہوینی حہ ضرہ ت،  
لہ دلیناندا. پہنداو، پہنگاوی خوارد

بیٹہ وہ، یان، ہہ مو کہ سی لی حالی بری:   
لیبی، بہ جوش بی: لی وہ جوش و خوروش و،  
شہ پول، لی دان، ہات بی

با فیغان: وہ ہاوارو، شین و، روئی خست بی  
سہ ونی زہنگ: دہنگی زہنگولہ.

بہر زہنگ: بہر بہ زہنگ مل بہ زہنگ، نیری

و حہ چہ:

صافی حہ ی بی: ہہر خالیص نہوینی خودائی  
تیدابی

وی زہ بان: زمانی نہو ہہر لہ سہر، پہ سندو،  
ستایشی، حہ ق برؤا

ہوورہ ی، نہ حل و ہہنگ: وہ کو، شہ لئخہ ی  
میش ہہنگوین ہہر، وزہ وزی، بی و.

قہ ت بی دہنگ نہ بی و، ہہر لہ  
نہویندارہ کہ ی ہالی و، دہوری بہر

نہ دا:

خہرج نہ کا: دہ کار نہ ہینی. وہ کار نہ خا:

نہ زمان و، دہنگ: زمان و، وتہ:

ہہروی، دہوابی: ہہر نہ نہوہ، دہرمانی بی  
کہ یارہ جوانہ کہ ی، بینی:

چہ لہنگ: شوخ و، شیرین، زراف:

ظہریف: خاویں. پاقر بی زرو، زیوان

إنعام: بہ سہردا. بہ شین خہلات کردن:

کہ شہنگ: کزن، کہ بہ کولای دہ درئی،  
بہ گاو، قہ لہوی دہ کا

گہر، رہ شیدی: نہ گہر، زانت ہہ بہو خوت  
بہ بویر دہ زانی:

دل جہ دیدی: دلت ہہر لہ سہر نہوینی یار  
بہ، تازہ بی ماوہ تہوہ و، کون نہ بوہ:

ورنہ: دہنگی نرم. دہم جولاندنہ وہ:

وہ عدہ ی ٹوبیدی: کاتی بہ دیہاتنی ہیوا:

بوچی، نابی لہ دہنگ: ہیندہ ت باسی نہوین  
کرد، مردی بہ سہ، بیدہنگ بہو،

ہاواری عیشق مہ کہ و مہ لی. من عاشقم  
چونکو زوری نہ ماوہ. کاتی ہیوات بی و،

بہ نواوت بگہ ی، کہ واتہ ددان بہ  
جہر گندا، زو گرہو، بیڈہنگ بہ:

## دل‌بهری شیرین که لام

پیتی ل (۱)

له بو: بۆ. نه رای. به خاطر ی. له بهر:

موزده: موزه، مزگینی و، خوشیت لی بی:

ناسانه: قاپیه. بهر ده رگا، که وش که ن:

هه ر که: ده گه ل وینکرا، ده ست به جی:

دوای نه وه ی که:

جته الفردوس: باغی به هه شت:

دارالسلام: مالی بی وه ی، به هه شت

لیل الصلّام: شه وی زور تاریک:

هه ی هه ی: نه هو ی نه هو ی نه های:

بیره لام: وه ره لای من، نک، نزدیک:

حه بیبی حه ق: خو شه ویستی. خوداوه ند:

عه رصه ی عاره سات: مه ی دانی، مه حه ر:

عاصیان مه طله ب له تون: له توده، خوازن:

که لسی خو ت، هی هی که: هی هی بکه له،

سه گی به رده گای خو ت و، بانگی لی

که (نم و شه یه، ده نگی تاپه به تی

بانگ کردنی سه گه) واته خه لکی تر

داوای رزگاری و لی خو شبونست

لی ده خوازن. به لام، من هه ربه وه

نده قنیات، ده که م. هی هی لی بکیشی

و بانگم که یه لای خو ت:

ماهی مونیری، بی به ده ل: هه یفی تر یفه داری

بی وینه:

زیری نیعالم: له شه ویکا نو ناسمانی خسته

زیری پییه و، پییاندا تی په ری مه به ست

شه وی میعراج:

فهومی، عاصی: خیلی، گونا هباران:

گرت مه فه ز: جیگه یان. گرت:

که رد، طه له ب: خواستیان. ویستیان:

موعجیز له نو: موجیزه یان، له نو خواست:

خیر البشر: نه ی، باشتربنی، به ره ی، به شه ر:

شه ق شود، فه مه ر: مانگ له ت بهو، وینک

که وته وه:

نابین طاهیر: بۆ نه وه ی خاوین به وه:

له وه همی به ده خه یال: له گومانی خه راپ و

خه یالی هیچ:

خو شه چین: ده سکه نه چی. گول هه ل وه

زیری:

شه مه ست (شمس است و، ماه): خورو هه یفه:

ذی الخطاء: خاوه ن، چه وتی و ناراستی:

جه بین، جه بهت: دیم. رو خسار گونا:

حه ق سه به ب، نو ی کرده: خوداوه ند تو ی

کرده هو ی ساز دانی دونیا:

مه نین: هه میسه، راوه ستاوه و، پایه دار:

لا یتموت: هه میسه، زیندو. نه مر:

لا یفوت: قه ت، له به بین نه چوو:

بو، نه بوت: جیگیر. بووه، رون بوته وه:

دلی ده سوت: دلی ده کو لیم و کونی ده کرد:

بو، وی شه ممی بی زه وال: بو نه و چرایه ی

قه ت نه، کوژاوه وه و، روشن:

مل، به دامی: گه ردنی به داوی نه وین تووه،

گیره

طه وفی به رگار: نالقه ی په رگار

دون: په س: پی خیر و بی که لک:

دل به داخ: دل تامه زرو و تاسه ی زانینی نیها

نیکانی توئی بی

قبصه میعراج: چیزوکی سه ز که وتنی

ناسان

سُيْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِكَ بِبَيْتِكَ مِنْ حَيْثُ كُنْتُمْ

شیاووی نه و خودایه یه. که شه وره وی به

به ندهی خوی کرد

قه لبان: دلان. دلگه ل:

دابیین: تابیین. بو نه وهی بچینه گوچکه

پانه وه

پتکرا: پیته خه لات کرا. درابه تو:

نه نعوم. انعم: زور خه لاتنی وه ک نکا کاری و

نانجی شایه تی دینه کانی خودایی:

وه ک: هه رکه، هه ر دوای نه وهی له نوری...

مازاع البصر: چاوی ناوریکی بو سه رمالی

دوینیا، نه داوه

سوسمار: سوسه مار. زه رد قوزه، تییر. تییره

قوم قومه ک:

غه زال: که زال. ناسک:

خه لق: به دبهیان، هیئانه سه ر دنیا

ئین جه هان (ابن جهان): نه م دونیایه

له بپشی ذوالجلال: له خزمه ت خوداوه ندی

خاوه ن شکودا:

به گوftar و خطاب: به و توویژ، وت و بیژ:

له زومره ی خاص: له گروهی پیاو چاکان

انتخاب: هه ل، بژاردن.

زیبهی زه هی: خوشی هه ر بو، توپه، نه ی

حسُنُ الْمَأْتِ: ناکام، جوان و خوشبه خت:

إشتیغال: پیوه، خه ریک، بون:

دل موطیعی نه مری دلت: فه رمانبهری

فه رمانی خوداوه ندی سازده ره، بوپه، به

هه موشت زانای کردی، که له فه رمانی

نه ولا ناده ی:

به ر که نار: دور، دوره په ریزه

نه ز مال و گه نج: له سامان و، گه نج و داهات:

غه رقی انعام: نوقمی به خشش و خه لاتنی

خوداوه ند:

حویتی نو: خوشه ویستی تو بوه هوئی زیندو

کردنه وه ی ئیشکی زریو

نه و سپیر: واته خه ضره تی ره سول ۶۳ سالی

نه مه ن رابوارد. با خه یات. ده گه ل

زیان. رابوارد:

صوحف (صُحُف): ته ته له و نوسراوه وه:

ئایانی مونیر: نایه تگه لی روشن و روناک

که ره وه

نه ز خه شه ت: له ترسان. له به ر خوف و ترس

خوردی وی: خواردن و خوار کسی وی

(خه ضره تی ره سول)

نه مر: خورما.

خوبزی شه کیر: نانی شیلانه. قه بیسی وشک

شه وه ز، شه و، نه ز: زور و شه و له ترسی..

با عبادی اتنی... نه ی گروهی به نده گه لی،

ئیمه مه ترسن. له که می کرده وه ی

باشتان چونکو من خودایه کی لی

بور دو، به به زه بیم:

ما که ره م، ره سم و خبصال: نه گه ر

به نده کانی ئیمه گوناخباریش بن.

دیمان شتیک نیه، چونکو ریگه وشوینی

من. به خشش و لی خوشبو نه و، ئیوه ش

هه ژاو و من که ریم، نه شی که ریم

به زه بیسی به هه ژاور. ره به ن و، ره ش

وړوت دا. بیته وه:

## صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيَّ دُرِّ الْمَصُونِ أَحْمَدًا

پیتی ل (۲)

صَلِّ...: نهی خودایه درود و سلاوی خؤ  
بنیره سر، مرواری بی خه وشی ذاتی  
نه حمدی موختارت:

یا ذالجلال...: نهی خاوه ن شکو. نهی بینایی  
چاوان

جَدِّ الْحَسَنِ: با پیرو بابہ گه وره ی حه ضره تی  
حَسَنٌ

شَافِي الْأَمْرَاضِ...: نهی خؤشکهره وه،  
سامال دره ی برین و نه خؤشی هه مو  
نه خؤشیک له کاتی په ژاره و، لی قه و  
ماویدا. نهی خاوه ن به خشش گه لی  
زوروزه مه نده:

نُورِ الْمُبِينِ: نور دین چرای روشن و روشنایی  
دین

شَافِعٍ لِلْمُدْنَبِينَ: نهی نکا کاری گوناخباران  
له روزی مه حشره را:

نُورِ الظُّهُورِ: نورو هوئی به دیهاتی هه موشت:  
حُبُّهُ شَوْقٌ: خؤشه ویستی نه و. هه ست و  
روشنایه تی. له گشت دلینکا.

یا ذالسرور: نهی نه و که سه ی ته واوی شادی  
و خؤشی له ده ست تو دایه:

ختم النبئی: کوتایی پئی هیٔناوی هه مو  
پیغه مهران

الفضل الکثیر: خاوه نی، به خششی بی، ژمار:  
المنتبئ: هؤشیار و ناگکا:

یا مقلبی: نهی مه به سستی من  
نور الهدی: تروسکه ی زئی نیشانده ر:

کالبدر فی لیل الدجی: هه ر ده لی مانگی

چارده یه، له شه وی تاریک و تنوک دا

یا ذالندی: نهی خیوی به شینه وه. به خشش  
جد الحسین: باوا گه وره ی حه ضره تی حسین:  
متجبی المختار: هه لیژیراوی هه لیژیراوان  
إمام الحرمین: پیشه وای حه ره مین (مه که و  
مه دینه)

یا نورعین: نهی بینایی چاوم:  
بَدْرِ الشَّرَفِ: مانگی چارده شه وه ی به رزی و  
گه وره یی

لؤلؤ المکنون: مرواری شیردراوه و، هه مو  
که س نه دیتو:

فِي بَطْنِ الصَّدْفِ: له ناو سگی. صه ده فدا:  
یا ذالشرف: نهی خاوه ن و خیوی گه وره یی  
السراخفاء: نهی تابه ت که کم که س  
لی حالی ده بی و ده ی بیٔ:

سیدالکونین: سه روکی هه ردک دونیا:  
بشیر و نذیر: موزده رو ترسینه ر:

ذالخبیر: هه وال زان و، ناگادار:  
کنز العطاء: خه زینه ی بی برانه وه ی، به شینه وه  
یا ذالعطاء: خیوی، دا، به شینه وه ی، به زه یی:

نور القلوب: روشنایی دلان:  
واهب للعاصیان: چاوپوش و، به خشه ری

گوناخبارانی له ری لاده رو، سر، بزپو  
ساتر العیوب: دا پوشه ری هه مو شوره یه ک

در فی الصدف: مرواری له صه ده ف ده ر نه  
هاتو:

یا ذاللطف: نهی خاوه ن به زه یی و، که ره م  
و مه رحه مت:



من شه هید کردی

<p>باک بهر نه ده م: و ده ستیان لی هه لئه گرم          روسیاو شه رمه زار بم:          فوج: به رانی قوریانی          وی: نه و، واته: خوداوه ندی داد گهر نه و.          نوگره ی منی (محمد المصطفی) له نوری          خوئی خه لقی کرد          به م: زری. ده ریا. واته ده ریای نیلی میصر:          عزیز: زیزو، گه وره بی:          دل ده گیزم: ده لم. ده سورینه وه، به شوین          نه وینی سه رزاره کیدا:          ده وله نی قائیم و، نیمان: هیئرو، توانای          راه ستاو، و پروای به تین و، ته و او. و          ته مه نی دریزر هه مویان له نه وینی          مه جازیدا، کو بونه ته وه:          چاک له حوتی جانیان بوم: واته به هوئی نه م          نه وینه مه جازیوه باش له خوشه ویستی          دل به رانی نه وینی راسته قانی بی به ش          بوم و، له ناکاما هه موشتیکم له کیس          چوو:          ماده ری گیتی نه زاد: هه ر گیز دایکی زه مانه          شتیکی وای نه بووه و، نه دیوه:          جانی من: گیانی من سوینده کم به واللّه و          باللّه          عه ناد: لاری. که له وه کیش و، دوژمن:          له کن نه هلی... به لای دوستان و خوشه          ویستانه وه:          فالنت نغم: گوتم ده گه له نه وه شا بی گوناحم          هه ر ده مکوزی. گوئی به لی:</p>	<p>پینی م (۱)          شه هیدی کردی: نه منی شه هید کرد. منت          شه هید کرد:          عالی حه که م: داد گهری مه زن و، گه وره          پاشه جومله: پاشه روک. دوا ی هه موان          خیر الأتم: باشتیرینی گشت کو مه لان:          ماکان و، عه ده م: روژی نه بوو، هیچ تیذا به          دی نه هاتو:          حهوت دوزه خ: واته حهوت طه به قه و          نوهمی جه هه نه م          نه ز به مین و نه ز شیمان: له لای راست و،          چه په وه:          نیم گه را: ده ته وای له ش و گیانم هه لنگه را          جانیان: یارانی گیانی. نوگرانی راسته قانی          ضاق وقت العمر منی: کات و سه رده می زیان          ورا بواردن له من وه ته نگ هه لات:          به به کره نگ کرد خه بال: دین و دنیا م،          وه ک به ک دانا بو          بومه بر غه بیته: بومه جیگه ی سه رکونه،          کردنی زور هوزی وه ک:          لیئنی گنت ثراب: خوز گه. ده بومه وه خاک          و خوئل          کرد، خوین جگه ر: جه رگی پر، کردن، له          خوین          بر له هه بیته: زور به سام و، ترس:          گهر، ما: واته هه رچی دوا ی نه و سوتان و،          برزانه ماوه ته وه، نه گه هه مویان به ما          چیکی زیری بی تو نه ده م</p>
--	---

ته کفین: به بی. خه لات کردن و ناژتن.

مه ر نه وی، روزی سه رم: مه گه ر نه ورژوهی  
نه وینی توّم له سه ر چو بوّه، ده ری منت

ناوا کوشت

وه بال: گوناح و، تاوان

سه زا: کویره وه ری و، ده رده سه ر، دان بیان  
تولّه، دیتن:

نه سلیمی ره ضا: خوئی بدا. به ده سه ره داو،  
راضی بونه وه:

قه نیه ر: ناوی کوپله ی حه ضره تی عه لی بوّه

عه لی مورنه ضا: مه به ست خه لیغه ی چواره مه  
(رض)

نه و که بس: به و که سه ده لئین. نه ویندار که ...  
جه زا: پاداش و، تولّه و، قه ره بو، کردنه وه:

به عده زان (بعد از آن): له پاشان. دوا،  
ماوه یه ک

بژکین: فره قینه ون. زور زقاوی و، بوغضن:

چو، ذئبان نه ز غه نه م: وه کورقی گورگ  
گه ل، له پهر

ناطفه: واته چاک و، خه راپ په سندی نه وان  
به سه ر، زار، دا دیتن و، دوپاته ی ده که  
نه وه

نالایق: ناشایست، لی نه کالاه وه. بوته بوو  
زی نه که و توو:

سه زاوار: شیوا، پین که و توو:

وه، نه بوا: نه گه روا، نه بایه. نه بو بایه.

عه زازیل: واته شه یطان.

إسمی عه ظه م: واته ناوی: نه عظه م، گه گوپا  
هه موشیکی پیده کری:

أخریقت قلبی: دلّم به ناگری پشکو و سکلّی  
نه وینی نیوه وه. گری گرتوه. نه گه ر بیتو.

ناوی به زه یی به سه ردا نهر ژینی. له نیو  
ده چم و، ده مبه خه لوز. چونکو من، نه  
که سینکم، هاوده مه و، نه پزشکی کیشم.  
هه یه. برینه کانم تیمارو، ده رمان کا  
خوز گه هه ردا یکم له بنیاته وه منی  
نه بیا. چاکتر بوو له وه ی له نه وینه که م  
دا. تنی شکیم و، خه نیم، سه رکولانه م  
بکاو، تا توتم لی دا:

سه ونی من نایه: ده ننگ و، هاواری من ناچینه

گوپچکه و، گوئی که روکاسی نه بیستوه

نه طروش و نه سه م: که روکاس:

کامران: کام ره وا، به مه به ست گه بیشتوو:

هه رچی، حه ق پینی دا: هه ر که سیک خودا  
پیداوه بی

قذ عفا: به ساغی و سلامه تی ده گاته  
قوناغی لی خوشبون و، له هه موترس و، له

رزیک رزگار ده بی:

نه ز، شه ش جیهه ت: مزگینی، لی بی و خوز  
گه به خوئی که له هه ر، لاه، نوسراوه و،

ناپوی بوّهات. هه تا، له سه ر دنیا یه. قه ت  
توشی ناخوشی نابی و، ره ستگاره هه مو  
ده م:

روئی مه مات: روزی مردن:

عاشقهابی پیشینه ی زمان: من له نه ویندارانی

پیشوی، زه مانی خوم. پرسی. وای ولام  
داهه وه

مورده بی ده بجور شه ویک بو: له دریزترین

شه وی تاریکی و، نه ننگوسته چاوی هه ول  
و تیکوشانی چاو پیکه وتنی دلّیه ر، دا

که ته نیا شه ویک بو، و دلّیه ره که مان  
هاته سه ر شوق و، نواندنی نه وینداری و،

خوی به نه مان نشان داوه. به لآم من.  
 له کن ده بجوره: چونکو، من همیشه و،  
 هم مودم و کات و سات و شه و روژم،  
 به لاره، شه وه زه نگی. چاو پی نه  
 که وتنی تویه. نهی دلبری مانگ  
 دیمه ن، نه نانه رایه ک په چه، له سر،  
 مانگی شه وی چارده هم می روخسارت،  
 وه لاده. بو نه وهی چاوی پی رون که  
 مه وه:

مه کارو، ده غه ل: گزیکارو، دوروو:  
 طولی نه مه ل: ناره زوو، هیوای زور دریز:  
 نه غافول (تغافل): بی ناگای، نه زانی:  
 گوذه شت (گذشت): تی په ری. را برد، روپی  
 سؤالعمل: کرده وهی، خه راپ و چه وت:  
 عبیره ت: په ندلی وهر گرتن:  
 ضَرْبُ الْمَثَلِ: مه ته لو که وه، وینه پی هیئانه وه  
 عاجیل: سه رده می کاتی. نه وهی له  
 به رده ستدایه

ناجیل: داهاتو، نه وهی هیئتانه هاتوه واته  
 نه م دنیاو نه و دنیا:  
 سه له م: نه غدو حاضر به شتی دا هاتو  
 گورینه وه

دوم (ده م): کلک. ده م. زار  
 عه زم: جه خت، مه به ست  
 له دغه ت (لذغت): پیوه دان، گه زتن  
 جونبوش بکه ردان: خور گه، رایه ک شنگلیان  
 له خودابایه و، به زقه وه دلیمان گه ز تبايه  
 خه شم و، کین و فار: توره یی و قه لسی:  
 بگه زتن: بیان گه ز تبا پییانه وه دا بایه  
 ده ماوه ند: مه به ست کیوی ده ماوه ندی نیرانه  
 نه بری، نارونه م: هه وری تاریک و مژاوی:

حه ق بده امن: خوداوه ند، بداته، من. به من  
 که زه م کات:  
 جه بار: واته: خوداوه ند:  
 نه هلی ناقوس: مه به ست عیسیی و خاچ  
 په رسته  
 زونار: پشتین و، که مه ربه ندی تابه به تی  
 قه شه و مالمی عیسه وی و موسائیه:  
 بوسه په ک: راموسیک، ماچیک  
 نه زوجهی جانان: له گونای، خوشه ویستان  
 نایینه: ناوینه. نه ینوک. بالا نوین  
 به ها: نرخ و قیمت:  
 قاف تا به قاف: نه وسهره و سه ری دنیا:  
 سینه، که عبه ی خالی نو: سینگ و خالی تو  
 کا به و به ردی حه جهروله سوده که چی  
 نه و سه ننگ ده کا عالم طه واف: خه لک:  
 له جیاتی خال و میلی سه رسینگی تو.  
 نه و به رده ره شه طه واف ده که ن و،  
 به ده وریدا ده سورینه وه:  
 که مه ند، دام، طه ناف: که مه ند و داوو  
 گوریس  
 جه ورو، سته م: غه درو زوری  
 عه به ت: بی هوده، بی فایده:  
 له دوای مه قام: هه ر به شوین پله و پایه دا،  
 گه راون:  
 سه ودای عیشق خام: هه وای نه وینی کال و  
 ناکام و نه گه بیشتو: دلای به ناگری  
 تیشکان سوتاندی:  
 وه به: بیه وه، وه ره وه سه ره خو  
 ناسه زایی: بی قابیله تیکی وه کو تو. گه نگی:  
 که ی بوی: چون. چلون، بوی. ده بی.  
 دواء: ده رمانی.

دَاءُ السَّقْمِ: نه خوشی ایسقایب واته نه خوشی  
 قه ندو، دیبایبیت.  
 عالم به تحت الأرض: زانا به هه موشتی،  
 ژیرزه وی:  
 نه رگرت: نه گهر. گرتی. هه لی بژارد: پاشی  
 نه وهی  
 به دهم مار: وه ک مار: هه رده م بته قینی و  
 بووشینی:  
 وه ک گوریس: به لام دلی وه ک گوریسی ناو  
 هه میانه خواریو خییج بی:  
 دژیت، ذوربیه نه ک: وه چه په ک:  
 جه ره س: زه ننگ  
 گیج کون: گیژو، ویز کهر، سه ر، شیوینه ر:  
 شام و صوبوح: نیواره و، به یانان  
 نوبه ی نوصوح: به راستی گه رانه وه، وه ک  
 (نه صوح)  
 صادق ده رتین: له مه دا، راست و دروستم.  
 ذه لیلی خه سته نه ن: ره به نی له ش ماندو:  
 جه مازی: را کردن و گورگه، لوقه ی و شتره  
 ده رکی نه جات: ده گای رزگاری:  
 بَارَكَ اللهُ: نه ی نافه رین بو تو:  
 ره ند: زیت. و ریا، زرینگ  
 زبیری ده ست. نه فشار: گوپا، نه و زیره، هیبی  
 سوله یمان پیغه مبه ر بوه:  
 قال: خالیص، پاک بی خه وش:  
 شه فه قه ت: که ژم که، ببه خشه:  
 زیز مه به: زویر. مه به، قه لس مه به، مان  
 مه گره  
 فه حم نه ن: له ش سوتاوی وه ک زه ژی:  
 له ریبی سه قی خه یاط: به ریگه ی کونی

ده رزیدا  
 التفات: ناور، وه سه ر، دانه وه  
 نه رزی نولسی عه ره ری: قول و باسکی،  
 توله نه مامی داری عه ره ری:  
 شه فه قه ت: لوظف که  
 سا. بینه: که واته، بی هیینه  
 اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ: نایامن خودای نیوه نیم  
 نه ببتن: نه بوو بی.  
 سوت: سوتا. برژاچوقا:  
 نه رفه م و نه زده ر: ماری ره ش به له ک و،  
 ناگر پزین و، ژارفری دهر:  
 نیلانی نه ن سیاه: ماری به دهن ره ش.  
 سه دری نه بیه ض: سینگ سی:  
 له تین (لین): نه رم و نول و، سول  
 نه دهم: پیست، نه رم:  
 به شفی خودا: به عیشقی خودا، بو خاطری  
 خودا...  
 سه دی ره مه ق: به ر گیژوه وه بی له که مترین  
 خوراک و بژیو:  
 موسته حه ق: سه زوار، شیاو.  
 گه ر تو بی: نه گه ر تو بی و، نه هیلی  
 جاریم بکه دو نیصفه شه ق: له پیش دا، ده ست  
 به جی شه قه م که و، بمکه به دوله ت:  
 جا. بزاق: جا نه وسا که بزانه. پاشگه ز بونه وه  
 حه سه رت و، ناوه و، نه دهم: خه م خواردن  
 شاه و، ناله و، په شیمان بونه وه، که  
 لکیکت بو ده داو، فایده ی لی وه رده  
 گری، به لام. بو ت رون ده بیته وه هیچ  
 که لکت بو نادات:

## نه من لایق به سوتانم

نه سلیم بی: خوئی به ده سته وه بدا  
 داری نامان: مال و جیگه ی هومیدو، په نام  
 نوحفه: دیاری. سیو، پیشکیش:  
 ره قاص: تاقمی سه ما که رو. هه لپه ر،  
 گووه ند گیر  
 خاو: خه و، شل، پیچه وانه ی گشت و گرژ  
 ده خیل: ده ست به دامین بون:  
 لایق به سوتانم: قه ی ناکا با هه والانم، سه ر  
 کونه م بکه نو، بلین. خوت ناگر  
 مه ده و، نه وه نده به ناوری دوری خوت  
 مه سوتینه. به لام. من دوا ی نه م هه مو  
 هه ست و، خوشه ویستی و، له ده س دان  
 نه و گوله، هه رشیاوی ناگر، گرتنم و،  
 ده بی هه ر بستیم و، بیمه، قه قه س:

پیتی م (۲)  
 سه ودا: هه وا که و تنه سه ر، تو گر بون  
 چه بران: سه رلی شیواو، سه رگه ردان:  
 نیبرگیسی خاوت: گوله نیبر کسی باش  
 نه پشکوتوی چاوی خه والوی تو:  
 فووه: هیرو توانا:  
 مولافات: دیتینی به کدی. بیکه وه ووتو،  
 ویژ کردن  
 ته عجیل: زور، به په له و، له ز تا لوکه.  
 که بکی خه راهان: که وی ره ووت جوان. به له  
 نجه ولار  
 شه بدا: نالوز، نه سه ره تو:  
 نوردو: سوپاه له شکر  
 سالیک: زاهید. دوره په ریز. ریزه وی خه ق  
 غاره ت: تالان، پور، چه پاول

## شای گولان

ساقی: مه ی گیر، ناو، دیر:  
 ساغیر: پیاله، کاسه، ده فری مه ی  
 مه ی به له ب بی: واته: پیاله ی مه ی له سه ر  
 لیوان بی  
 مه هوه ش: وه ک مانگ، له گوین هه یق:  
 خوش وه بن: خوش بنه وه، ساریژ بن  
 کوان: دمه ل، زامی پز له چلک و خوین  
 قه نالن: تو. کوژه ری، پیرو لاوی:  
 نه ز، له ده ست: من له ده س نیرو، که وانی

پیتی ن (۱)  
 فه غان: هاوارو، زو زو:  
 چه بران: مامز، ناسک، که ژال  
 مه شعل: مه شعل، ناوره گره  
 فه رضه: پیویسته، سوره، بی گومانه:  
 نه ندوه: په ژاره و، که سه ر:  
 یوسف: مه به ست چه ضره تی یوسفه:  
 مه نبه ع: سه رچاوه، کانی، چاوگه:  
 مه جهر: پولو. پیلو، په ره ننگ، سکل:

چاوو، بروی تو، له دنیا دا، نارام، نیه: زیان: که م، نات و او، بز او ووه، کوتایی پی هاتو:

مألی فی الأرض: من له سر عه رضی جیگایه کم نیه

مه ست عه بنان: چاو مه ستان: اقرارو، به بنان: چاو گه ی. به لین و، په یمان، بردنه، سر:

نابی جامی شه فه نه بنان: ناوی پیاله ی دو لیوان:

موسکیر: سه رخوش که ری دلان: بی نه جانم: ریگه ی زز گاریم بز نیسه دهره تانم نه ماوه:

ناب و، نه وان: هینرو، توانا. تابوش: شه عشه عه: شمشعه: ته وژم و تریفه، شوق و، تین:

مه حشرم دی بی گومان: قیامه تم به چاوی خوم دی

مایلو، فه تال: لاری و، خوین زیت، ناراست: نه بینی: نه یدیت، چاوی پی، نه کهوت نازو که شم: لارو، له نجه، به سیله ی چاولیر وانین. چاو، لی داگرتن:

کین و خه شم: رُق و توژه بی: مه لجه ا (ملجا): په ناه، په سیو، جیگه ی خو، لی شاردنه وه

سیدتی فی گل... غم و په ژاره ی من، نابریته وه و، له هه مو کات و، ساتیکا ههر، هه یه و، ژه حه تی و حه سانه وه ی، بو دللی من نه هیشو ته وه، هاوار، به دهس تیری نه وینی تووه، نوقره م لی، هه لگیراوه و، دهره تانم پی نه ماوه:

ریماح (رِماح): نیزه گه ل: ما یکنو لی امان: به هیچ چه شینگ من له خوم نارخه یان، نیم:

وان نه تو، کردن به گوفتار: نه وانه، هه مویان نه تو، وه قصه و، وتمتختون، واته هو ی هه مو هه لبه ستیکی هو نه ران و مانه وه ی هه لبه ست و، ناویان ههر، نه تو، بوی و به س:

شوکر، گو: سوپاس گو، شوکرانه، بزیزم ره تی وه دود: خوداوه ندی به به زه بی بی وجودم: هیچ و پوج و، بی ناوو، نیشانم بی صرف و سود: بی که لک و، هوده و قازانج:

که متر غولام: بی نمودو، پوخه و چکو له ترین کوپله:

مادیح: په سند گو. په سند کهر، پیدا هه لگوت

نامه: ناوه، ناوی نه م پیتانه ن: مه ی به دست: مه ی به دهسته وه یه: ده ست به جام: دهستی به، پیاله ی مه یه وه یه: میم و، حبیبی...: واته شای من ناوی محمد (ص:)

سافی حه وضی زوال: له ناوی پاک و خاوین و، روونی، حه وضی که وثر، ناو به خه لک ده دا:

شاد، ده بی: واته نه حمه د، بزانه و لیت روون بی. تو له دونیای دیکه دا، زور که یف خوش ده بی، چونکو تو ستایشی جانی جانان ده که ی (یانی حه ضره تی ره سول) له وی فیعلین نه زانی: نه گهر به م کاره ت نه زان و، نا ناگاه بی. باغی به هه شت

ده بی. لی. قه ده غه و، قورغ و، پاوان. | که ن و، نه هیلن بیچنه ناویوه:

### ده مدهم له عیشقی دهم ده دهم

پینی ن (۲)	دا: تاوه کو، هه تا به وهی، نارام، بی
ده مدهم: جار، جاره، دهم، له نه وین وهر ده	عِنْدَ أَقْوَالِ الْخَلَّابِقِ: واته به وتوه، قصه ی
دهم و، باسی به، سر، زاردا، دینم و،	هه مو که س نه و، هیچ چه شنه عه بییکی
باسی، ده کم	تیدا نیه
شه گهر شکه ن: شیرین، و تار، له فظ خوش	دوره ز (دور نه ز. عبونین): له سو مایی و،
نه ی قه د: قه دو بالا وه ک قامیش راست و،	روناکی چاوی بی به شن
جوان	ئا هو ی مولکی خوته ن: مامزی و لاتی چین:
سینه صه ده ف: سنگ وه ک صه ده فی سپی:	بار نه لسنه ن (نورکی): (یسار) دوست،
نورین به ده ن: له ش روناک و جوان:	(دل به ر) هاوأل: (ئه ل) ده ست. (سو)
قه لبی حه زه ن: دلی خه فه تبار و که سر دار	ئاو، (یه ر) جینگه. شوپین، له بری،
هه رزه گو: بی هوده ویز، چه نه دریزو زور،	(گویز) چاو، (له ر، لار) پاشگری گهل
ویژ	و کومه له (نه خستی، ناخستی) ززا، زشتی
کینه جو: رق نه ستور، ده بنه وه، بز	(قان) خوین، واته: له ده س نه م دل به ره
طه عنه زه ن: فرو، لاتاو. هاویژ:	بی به زییه. من له بری ئاو. خوین له
بومه، ماکان: له ئاو، چوم، چومه وه سر	چاوانم هه لده قولی و، سر زیژ ده کا
هه والی پیشوم	فتواد: دل. (قه لب) جه نانه به ک و اتا ده دن
ده ممی من: نه سرینی من، خوینی	ئا فه تن به ی: به لاو، زیانی تاوه زو دینن.
عیونن: چاوانمن، یا هی کانین و وشک نابن	سی و دو... واته: سی و دود دانسی وه ک:
وه رنی: ده نا، نه گینا. نه گهر، نا. سوینده	مرواری، که س نه دیتو، که له نیو
که م به ذاتی حه ق، من چاوم به	صندوقو که ی زاردا، داندراون
روخساری جوان و، له به ر دلانی یار، نه	طه رح: بیچم. شکل و قه واره:
که و تووه:	مدور: خر، کو، گرد:
ما رأیت: نه، له نزدیکه وه وه، نه له دوره وه من	ماهی شه ش و هه شت: واته: مانگی، چارده
یاری خوم، نه دیوه و، نه بینیوه:	شوه
شه که ر له فظگی خوش: وته به کی شیرین و	عه نه رشه میم: بونی وه ک عه نه ر خوشه:
خوش	حه ی ده که ن: زیندو ده که نه وه ده ژیننه وه:

نازه، نوولن: تووله و نه مامی. تازه ن، ساوان:  
نه وره سن: تازه پیگه یشتون و، شلکن:

نامانه: هاتونه ته، به هه شته وه.

دامه نی وین: داوینی وی له هه مو، گوناجیک  
دوره و، په له ی پیسی لاری لینه، نیشتووه:  
گول پیره هه ن: واته: کراسه ی که ی له گول  
دروستکراوه

حاذیق طه بیب: پزشک و، دوکتوری چازان:

داء الحمام: ده ردو نیسی مه رگ هیسه رو  
کوژهر

له بلی نانی: له بیلای دو هه م:

نه ختی جه بهت: پانایی ناو چاوان:

مارین ذه هه ب: نه رمه ی لوتی له زیری قاله:

پیچ و، طوغرا: چین و، لولی پرچ و که زیه ی  
یار

باری کرد: روپی نه ما. مالی لی ناو. روپی  
چولنی کردو، به جینی هیشت، خوی زانه  
گرت و هه لآت.

قه طره بی خوین: دلپوی خوینی چاوم.  
قه تاریان هه لیه ست و، ریزیان به ست و،  
هاتنه خواری

سه فاو، دریاو، به زار: واته: نه و، تیرانه  
هه مویان سه ریان، به زار اوو، زه هر، ناو  
درا بوو:

سه هم ده ر موشت: تیری به ده ست وه یه و، نا  
ماده ی هاویشتن:

کبن، به دل: زقی به روو، له میژنه شی  
ده دلدایه:

به ر باد ده هی: له ناو به ری سه دان گیان و  
له شه

پر مودام: هه میسه پزو، له سه رلیوان:

شه به یان لی کرد: شا له به ره به یاندا، چوه،  
سه ری و، لیی مایه وه:

موفام: مانه وه، لیی حه سانه وه، پال لیدانه وه:

به مه شه قه ت: واته: خه لکی زور، به  
زه حمت و، به زوری زینوو، و زینر.  
خولام و، کوپله یه ک، وه ده س دینن  
به لام من به بی شه من و به ها و پول و  
دراو. غولام و به نده ی. توّم

شگ و ره یب: گومان و سو، دودلی

نادان به حال: نانا گاو، بی هه وال له حالی من  
ده ر حجابی: نه و دل به ره ی نیسه خوی

له په رده ی پاکسی و، حه یا و شه رمد،  
شارد و نه وه و، ناگای له من نییه:

وه ک: هه ر، ده گد له وینی خوشه ویستی  
توّم هاته خه یا له وه. هه مو شتیکم،  
له ده س دا:

نه رجو: من هیواو هومیدم. خواستم، له  
خوداوه ند هه ر نه وه یه. له تانه ی چاوی

پیس به دوربی نه ی نه و نه مامی تازه  
زرکاوی میر، گولان:

ره بسی: من هه ر سه رم له وه سورماوه  
خوداوه ند.

کو خولقاند: چونی نه تو دروست کردوه

سه ر، به جه نگ: ناوا. شه زانی. که هه میسه،  
سه رت له شه رده خوری

سه همی نه لماس: تیری له نه لماس  
دروستکراو:

کشمیر، لاهور ده که ن: هه ریه که ی ناوی  
شاریکی هیندوستانن

یوم المحن: له زوری به لآو، که سه ردا.  
(روزی قیامت) تو له خزمه ت حه ق



له زوی تو ماه و روژ تارن

پیتی ن (۳)

له روی نو... له به رامبه ر، روخساری تو دا

مانگ و روژ. تاریکن:

ئه لا: ئه هوی ئه وینداری دلپاک

کا اللؤلؤ المکنون: که و ته کانت وه ک

تا که ماوی: هه تاوه کو زیندویی و ماوی

ساکین و، مه سکون: واته ئه و زه ویه ی. خوئی

راوستاو. نه گه رووه ستاوه جینگه ی

دانیشتن و، ژینسی خه لک و هه مو

گیانداریکشه:

مه وزون: به واتا خوش و به وته ش ریک و

بیك:

ماهی ذی الإکرام: مانگی خاوه ن ریز:

که ی بون: که نگی هه بون واته قه ط نه بوه:

به حری سام: ده ریای به ترس و، خوفناک

چه یحون: مه به ست روبراری چه یحونی

ئه فغانستانه

مه وحی گرداب: شه پۆلی. گیزاوه

دیتن: دیت. دی. تی

با تو بو مه قرون: ده گه ل له تو نزیك بووه و،

له، ته ک، تو دا. ناویته بوو، لیک هالا

ضیای...: روشنکه ره وه ی تاریکی شه وه

زه نگي

مه دیون: قه رضدارو ده سه به ره یان ده کا

هیند: زوژ، له ئه ژمار به دهر

مه طعمون: تیر ویکه و نو. بریندار.

سه رکۆنه و، سه رزه نشت کراو، به زول

داندراو. زول و، بیژوی فری دراو:

به بیرون: به دورم له گشت خه لک و کوومه

لیک زیده، له هه مو که س من بی یارو

که س و کارم:

دوچاوم دامبعی مه جنون: هه ردک چاوی من

بونه ته. دوچاوی فرمیك هه ل رژینسی

مه جنونی کوری قه یسی عامری و

ئه وینداری له یلا:

نه دیم: جوانی تو م به چاوی روشن و بینا نه

نه دیت:

سه فحه ی...: چاوم به ته ته له ی ته خستی

پیاله ی شه رابی روخسارت نه که و تووه:

ده بیژم: دا، ده بیژم. له هیله گ ده ده م خاک

و خوئی ژیرپییانت، ده بیژم و، به ئاوی

چاوشیم ده یان گرمه وه و ده یانکه یه قور:

به ئابی دل: هه تا به ئاوی دل، چاوه کانم

پرولیو رژین:

به سوز عشقی دل پر بی: دلم پر بی له سوزه ی

ئه وین:

چون: ژیبانی دونیام بو نامینی و له کیس

چووه:

جه ره بانندن: جیره بابادان. کوشین و،

لیکها لاندن

مه فتون: شیت و شه یدا:

به دهر حه ق: دهر حه ق، به سه باره ت، به

دَه گَل مَه رَام و مَه بَه سَتِي خَوِيْدَا، بَه  
هُوِي نَه وَه خَوَلْفَانَد:

خَه لَاصْ كَه يَزْ كَار. كَه ي نَه جَات دَه ي

حَيْشَمَه تِي قَارُون: سَامَانِي قَارُونِي سَامَانِدَارِي  
سَه رَدَه مِي حَه ضَرَه تِي مُوسَا:

لَه قَابِي خَالَقِي مَه خَلُوق: بَه خَزْمَه ت،  
گَه يَشْتَنِي خُودَاوَه نَدِي بَه دِيهِيْنَه رِي

گَشْت خَوَلْقَاوَانِي دُونِيَا

مَه نَذُون (مَأْذُون): اِجَازَه دَرَاو، بُوْ كُوشْتَنِي  
نَه وَيَنْدِرَانِي دَلْ سَوَتَاو و هَه لَچَرَاو:

بَه، نَه بَرُوو، قَه وَسِي دَه ر جُونَبُوش: بَه تِيرِي  
بَزُول و كَه وَانِي رَا كَشَاو. كَه هَه مِيْشَه لَه

كَارْدَان و، لَه كُوشْتَنِي نَه وَيَنْدِرَان رَا نَاوَه  
سَتَان:

لَالَه يِي هَامُون: گُولَه مِيْلَاقَه ي كَه رُو كِيَوَان:

فُورَقَه ت: جِيَايِي، لِيْگ جُودَا، بُونَه وَه

حَق نَه و جَارِيْش: خُودَاوَه نَدَا نَه وَرَا يَه ش بَه  
قِيْسَمَه ت و بَه شَم كَه يِي دَه گَلْ نَه م نَاوَه

لَه فِظ و تَوُوِيْزْ، كَه ن (مُحَمَّدُ اَمِيْن)

نَه سَتُون: سَتُون، كُولَه كَه. نَه سَكُونَدَه ك

جَه زَا: نَه و تُولَه و، نَه شَكَه نَجَه ي كَه دَه گَلْ.

سُوكَا يَه تِي لِيْ دَه سَتَنْد رِيْتَه وَه:

فِيْئَنَه ي جِيْهَانِي دُون: فَه ر تَه نَه و بَه لَآي

دُونِيَا ي پَه سَت و، هِيْج و پُوْج و، پَرْ

فِيْل و، تَه لَه كَه:

بَه عَذَابُ الْهُوْنُ بَجَزُون: بَه دَه رَدِي سُوكَا يَه تِي

تُولَه يَان دَه دَرِيْتَه وَه

رَه بَه نِيْكِي وَه ك مِن

نَه مَرِي كَاف و نُون: كُنْ قِيْكَوْن:

نَه رَزَه كِي دِيْنِي: جُورِيْكِي دَه هِيْتِي:

كُوحَل، مَه خَتُون هَه م مَه دَهوْن: وَا تَه: هَه ر نَه وَه  
رُوْزَه ي خُودَاوَه نَد خَه لَقِي كَرَدِي چَاو،

بَه كَل و، خَه تَه نَه كَرَاو و، رُون تِي  
هَه لَسُورَاو، بُوِي:

نَه زِي بِي بَه خَت... مَنِي بِيْ هَات و، چَارَه  
نُوس خَه رَاو

گُولْگُون: رُوحَسَارِي وَه ك گُولْ:

بَخَه مَلِيْن: پَرَا زِيْتَه وَه، خُوْ جُوان كَه ن:

وَه رَد: گُولْ چِيْچِك. گُولْه بَاغ:

چَه نَدَه هَا: بَه دَه يَان، غَه م و پَه زَارَه:

يَلَا اَعْيُن: بِيْ چَاو، بَه بِي رُوشَنَايِي چَاوَان:

شَه هِي يَه نَرِيْب: پَادَشَا ي مَه دِيْنَه ي مُونَه وَه رَه:

نَه زُدَه رِي مَه لَعْمُون: هَه زُدَه يَه ي دُورَه بَه ش لَه  
بَه زَه يِي خُودَاوَه نَد: حَه زِيَا

نَه قَارَه: فَه رَمَانَدَه رِي كَارِي خَه رَاپ:

مَه گَار: فَيْلَه بَازُو، گَزِيْكَار، هَه لَخَه لَه تِيْن:

مَه نَعْمُون: نَه مِيْن. نَارَخَه يَان، مَوْتَمَانَه دَار:

مَه شَحُون: پَر، لَه بَار. قُورَس و، سَه نَكِيْن

شَه شَدَه ر: شَه ش دَه ر گَانَه، شَه ش لَا يَه نَه

طَه بَه ق: قَات. نُوهُوم.

بِيْ نَه سَتُون: خَرُو، بِيْ. كُولَه كَه ن:

بَه نَه نَجُوم (اَنْجُم): وَا تَه بَه نَه سَتِيْرَه رَا زَاوَه  
نَه وَه:

مَه فِصُودَه ش: وَا تَه: خُودَاوَه نَد. نَه وَا نَه ي

عه بدی نه فسی نابه کار

پیتی ن (۴)

نابه کار: به د کردار. کرده وه، خه راپ  
ده لور، نُغور: دولچه و دولابی ناو پی  
هه لکیشان:

هه ناو: سی په لاک، سی، جه رگی سپی  
که و نوم، له داوان: که و تومه ته. نیو داوو، له  
گه ره وه

قه فنه سی مه سکه ن له نار بوو: واته هه ر له و  
روژه وه دلی من گرفتاری نه وینی دلبر  
بوو. بوم به قه فنه س و جیسه گه که ی  
بووه ناگرو، تیذا، سوتاوو، له ناو چوو:

با هه زار به ند: به صه دان زنجیر و، کوټ و  
پیسه ند، وه کو کویله و غولام خوئی  
به ستیوو، هه تا روژی دوابی و، قیامت  
رابون:

میزان: ته رازوی چاکه و خه راپه پی کیشان:  
داد: هاوار. په نا. بو خودا:  
چابوک سنبزان: چوست و چالاک توندو،  
تول:

قه وس نیک و سه هم، تیزان: که وانی چاک و  
تیری تیژ  
هه میر: دل. ناخی ده رون:

حه له بو به ناره: نه و تیرو که و ا نانه دلی  
مینان به ناگری تیر هاویژی خوئیان،  
توانده وه

طه زار: ته رده ست، به ده ست و بردو، وریا  
ناب، له دوری کرده کوره: واته: ناوی له شی  
ویشک کردم و، به دهنی وه ک کوره

وه جوش هینام:

بوم، بینه دین: بوم بیبندری. بتوانم به چاو  
بیبیم:

بم سکون: له و، ناه و ناله ی ساردو هه ناسه،  
هه لکیشانه نارام بیمه وه و، نوڅره بگرم:  
خوش وه بن: کوان و برینی دل و له شم  
ساریژ بنه وه

سه ر، فیرازیم له گرین: له گریان سر هه لبرم  
و چیر نه گرم  
دل له به نندی جه رگ سه خنان: دلشم له  
به ندو، زیندانی دلره قان، رزگار، بی

سینه ته خت: سینگه په کساته وپان  
جاهی نانه شین: چال و زیندانی ناگرین، پر  
له ناور

قه عر: ناخ. بن قولایی. بن بنه وه  
مه نجه نیق: (یونانی) که ره سی به رد،  
فریدان و، ناگر باران کردنی دوژمن، له  
شه ردا:

صاف: ریگ. هه مو. گشت، به ته واوی، له  
گیژاوو، شه پولی غه ما، نوم، بوم:  
گیری زیندانی عه میقم: له به ندپکی زور  
قولدا. گیسرو ده بوم و، رایه ل و پوی  
ژپانم لی هه لوه شاهه ته وه یان ژپانم لی  
تال و تفت بووه:

مه سنون و، فه رض: سونه ت و، واجب  
غول: دیوه زمه ی سه رروی عه رضی  
صوفسی طه رزه: به رواله ت صوفسی و، له  
بنه وه ش دل پیس و به قین و، ده بنه وه،

بَرّه:

قه صابی گیان: خوینرئیز و کوژهری خه لکن  
دوژمنی خویش: ته نانهت به نهپینی و به دزی  
ده گه له خوشی، نه یارو دوژمن:

ره د، وه کو، دیوی له عین: وه کو شه یطان له  
به زه بی خودا. دوره به ش و له ریگه ی  
راست، لاری بووه:

ره د، دله: به دل و به گیان. له سر ریگای  
ژرگاری لای داوه، به لَام. به دهم خه لک  
ناموژگاری ده کاو، ریگه یان نشان ده دا  
بووه، نه کولی مه مخلوقانی: بوته، بخوری  
همه مو که س و، تیر نابی. به روالهت به  
روژو، دوره په ریژه، به لَام بهر بانگ به  
خوینی کومه له ده کانه وه

صانمی مه بنهت فبطاره: روژو وانیکه، به شتی  
منداره وه بوو، روژو ده کانه وه

خه رته لی نه وحید له زاره: به روالهت و، له  
به ر چاوی خه لک لااله الاالله، به  
سه زاردا دینی به لَام ده باله خویدا سی  
سارگ و خه ر ته لی منداره وه بو و بو  
گه ن خوره:

به لعه می، شیخ، ناشکاره: واته: نه وه که نم  
جوړه شیخا نه وه که به لعه می کوری  
باعور وان به روالهت پیاو چاک و، له  
پنه وه ش خه راپن رونه و، به لگه ی، ناوی:  
له و به خیلی دلحه زین: شای له و ژردو،  
له چه ره، که همیشه که سه رداری  
نه وه په بو ده بی که سیک شتیکی هه بی،

ته نانهت سه ربه ستی و، نازادی  
موحیل: فیله باز، گزیکار: هه لفر یوین:

مومناز و عالی: نیو دیرو، گه وره

روسوای خه سین: کوپله ی روره شی خویری و  
بیکاره

دهم خروسی ذات حه قاره: به دهم وه کو که  
له شیر. بانگ ده دا. به لَام. به ناوه روک  
هیچ و پوجه:

جه وف شین: رواله تی سپی و جوانه. که چی  
له ناوه وه. برشاوو، شین هه لگه راو،  
که رو، داره:

ده ر هه وای به ندو مه سانهت: هه همیشه له  
بیری داو، نانه وه و، کاری خه راپ  
دایه و. دوره په ریژه، له ریگای راست و،  
ناشتی و هینایه تی ناو کو مه ل:

رئیس الخاطین: نه و. سر، کرده ی  
گوناحکارانه. به لَام. ته رزو بیچمی خوی  
وه ک کوپله هه ل خستوه که به روالهت  
باشی و به نهپینی خه راپه، بکا:

هه رچی هه ن: نه و هه ستو، بو نانه هه مویان  
هه ر، هی نه و که سه ن. که هه همیشه  
هه ریژه و هه ر هه یه و، هه رده شیتی و،  
قهت نابریته وه و، له ناو ناچی:

نه بله هه م، نه بله نه م: بی ناوه زو نه زانیکه بی  
که لکم

سه دکو: نه گه ر سه د نه وه نده ی تر.  
کرده وه ی خه راپ و، خووخده ی ناله  
باریشم هه بی

بنگه ر به حاله: سه رنجیکی بده حالی من نه ی  
خوشه ویسته که ی حه ق:

هادی و، مو عین: ری نیشانه رو، ده ستر:  
زه مهه ریر: سه رمای هه لچو قینه رو ویشک  
که ر:

هالک للمذنبین: دیاره نه م دوچیگایه ش

نه. فسی خوټ بکوږه وره خنه له خه لک  
مه گره

کوږه رو، له ناو بهری تاوا نبارانن:  
صاف: به ته واوی ترست، هه ر له خودابی

## عالمه مه مو، موشتافه به روخساری جه وانی

گومان بزانه هه ر له روژی هه وه له وه تا  
نیستاره حه تا دنیا. ده بریته وه، تو  
گیان و، دلنی من بوی و، هه ی:  
جده بی: چی نه بی. چی نه قه و می چژوده دا  
جاری: رایه ک، که ره تیگ نه وا بکه ی به م  
جوړه، که بیت

له حظیک: به ماوه ی چاوله سه ریبه کدا نانیک  
دلنی نیمه شادو، خوش که ی و، مانگی  
روخسارت نیشانده ی

نه له م: له زیندانی دهر دو په ژاره و دهریای  
خه فته من ززگار که ی

نه سرین: سورشک. نه شک، فرمیسک

خون نه شک: فرمیسکی خویناوی

به خه جالت: له به رامبه ر قه دو بالای تو دا  
سه ریان، هه لئایه

مه داحی زه بان: زمانی ستایشگه رو، په سند گو  
له نگ شه وه د: لال ده بی و، وته ی بو نایه

نه ز وه صفی جه مالت: له تاریفی جوانی، تو

مه حروقه: سوتاوه، به تاسه ی به نیپوه  
گه یشته وه

نه ز مامه وه: من به سه ر لیشیواوی ما و مه ته وه  
دا: تا. بو شه وه ی بوم رون بیته وه تو

بولیولی یان

سه رو: سه روو، کردار:

پینی و (۱)

عالمه م: ته واوی خه لک شوکی گونای جوان و،  
شه پالی. نه ویان. هه په که بیینن:

ماهی دو هه فتوم: مانگی چوارده شه وه

سیمین: روخساری. زیوین و سپی

زه نه خ: چه نه، چه ناگه:

سیبه چه رده: ده گه ل. نه وه شا تو، ره ش  
نه سه رو، کورته بالای:

به سه ماعی سوخه نی تو: نه ویندار. به بیستنی  
و ته و، له فظی. سه رخوش ده بی و،

ده که وپته حاله وه:

شوخ: شه پال. شه نگ، جوان و له به ردل

قامت: قه دو، بالای:

نیهال: خه لف و شولی ساواو، شلک و ته ر:

چه مه ن: چیمه ن. میرگ و، مه رگوزار

سه روی سه هی: واته داری سه رو، یان سه روی  
ناز:

غاره نگر: تالان کر، مال به فیرو به ر:

نه هلی حه زه نان: خاوه ن غم و په ژاره گه ل

طه عم بکه بن: بیچیزین، تام که بن

ده هه ن: ده م. زار:

خه لقا: نه ی خه لکینه. نه هو ی مه ردوم:

هه رجه ند. جو دا، نه ز مه نی: ده گه ل نه وه

شدا. له من جیاو، دوری به لام به بی

دل نازار: هه میسه دلی نه وینداران نه شکه نجه  
 نه دهن  
 غه مزه: به سیله ی چاوو، کریشمه ی ناز،  
 په نجهت، نینو کی شیر ی دژنده،  
 فریئده ده ی، واته شیریش نینو کی  
 ده خاو، له کار ده که وی:  
 مانه ند: وینه، هاوتا. بی هه متا، بی وینه  
 فه راد: فه رهادی لوز:  
 شیرین: شوگری فه رهاد، مه جنون وامیق و،  
 یوسف، بون:  
 باشه مه بی: واته: نه وانه هه مویان، به هو ی  
 نه وه وه که به رامه په کی خوشی خونچه  
 گولی کراسی تو یان به به ر لوت دا،  
 چووه، وا شیت و. شه یدا بون:  
 به ته مامی: به ته وای، به گشتی:  
 نیکونامی: نیو به ده ره وه و، پیاو چاک:  
 به ک نار: تالیک له موی تو، به سه، بو خاص  
 و خه راو:  
 وَجْهُ الْحَسَنِ: تریفه ی گونای جوانی تو:  
 به عالم: له هه مو دنیا دا، به لای هه مو  
 که سه وه:  
 چی سه که نده ر: نه سه که نده ری ژومی،  
 فه ره یدونی شیران و، حاته می طه ی  
 عه رب:  
 فه وس و، که مان: که وان، واته برو کانت  
 سه د جار، به جاریک: واته: په ک را، سه د،  
 که رت من به، قوربانی تو بهم  
 چه شمی مه نه ز: تا نه و کاته ی چاوی نیسه  
 پړده بی له خاک و خو لی. گوژرو، له ش  
 له مالی به ردین و، قوریندا، شو قره  
 ده گری

قالب: به دهن، له ش، جه نده ک:  
 نه ز، ئانه شی تیز، گر: دل هیچکاتی له  
 ناگری گرو بلیسه ی، توندو تیز، به تال  
 ناب ی  
 حاجیب: برو، نه برو  
 ده وه ک: که، وینه ی سیحربازی فیلاوین  
 خودای: حه ق ته علا وته ی (آلست) وی به  
 خه لک، فه رموو:  
 پوره ز، تیری جگر بر: که دار مال و،  
 ته ژیه، له تیری جه رگ بر (واته: مزو  
 له کانت)  
 نیگه هدار بی، له بوت: هه میسه، پاریز گارت،  
 بی. خوداوه ندی روزی ده ری روزی  
 خوران:  
 مه حفوظ بی: تو. له ژیر سیبه ری  
 خوداوه ندی، خاوه ن به خشش و،  
 ده ست و دل واز، دا پاریزی بی:  
 بی خه له ل و عه بب: واته: نه م ذات و  
 خدانه ی تو، که هیچ چه شنه، که م و  
 کوریکیان، تیدا نیه:  
 دانه نده: زاناو، ناگه به هه موشی نه نی و،  
 ناشکرا، پیوارو خویاو، شار دراوه وه  
 بی فیریه و، بی مزیه: واته بی دروو، ده  
 له سه و، رو بی نی، بی گومان و، دو دلی  
 ده یلیم و، ده پار یسه وه و، نزا، ده که م،  
 نه ی خوداوه ندی عالم، نه و نادرو بی  
 وینه یه، نه و دیاریه، که ده لی بی دو  
 گه وه ری گران قیسه ته و، خراوه ته ناو  
 باغه له وه، له هه مو په ژاره و، هیرشیک ی،  
 ناره حه تکر، پاریزه  
 سه د کوو: سه د نه وه نده ی تر. به لای

له نیهنیکانی نه وینداری ناگادار بی. ده  
بی ده مت بیه سستی و، باسی چاکه و،  
خه راپه ی که س نه که ی:

خوته وه به نه زمان و زمان لوس و، پاراو  
بی هیشتا ناتوانی به دلبری گیانیدا،  
هه ل بللی  
طامیعی: نه گه ر به ته ما بی بییه مه حره م و،

## به س دلی من پز جه فاکه

و نه یارانم:  
بی، نه نهر، بون: له ناو، چون و کویر بونه وه  
واته نیو و نیشان و شوره تم له به یین،  
چون:  
بشک و، فیم: به ش، نه سیو، پاژ  
نه و جدو رد بو: نه وه چ ده ردو به لایه ک بو  
توشی من هات:  
ناگه هان: له، ناکاو، کوتوو پز:  
عه قره بان لی خنمه داو: دوپشکی که  
زیه کانی کرده داوو، منی پی گرت:  
طه بری بال شکاو: پالنده ی بال شکسته، که  
جیگی هه چاله  
بون وه ها: نه وانیش وه ک من به لای هه مو  
که سه وه به ده نیو، بون:  
به ننده، وارن: وه ک کوپله و، غولامن  
شه بهایی نار: شه وانی، تاریک:  
عه طرو، ره بحان: شه مامه و، زیحانه  
گول شه میمه: گول بوو، بوون خوش  
قه د. ستون: پالا وه ک گوله که ی دانا شر او  
زه زین، کلاو: کولاو، زیرین. ته قیله له زیر  
درسوت، کراو  
بوو، گولاو: بوون و به رامه ی وه ک گولاو،  
خوشه

بیت و (۲)  
به س: له وه زیاتر، دلی من پز مه که له،  
په زاره  
هیند، به دینت: نه وه نده چاوه روانی دینی تو م  
نه نور: نه ندوری پز، له ناگر:  
دل میه ره بان: دل، به به زه یی و، دلوقان  
جه رح: برین وزام  
خاو: شل و، ول، پیچه وانه ی توندو کرژ  
هه نیه: لاجانگ  
تیک ده چرژن: ده چنه به ریه که وه  
له ش: به دن. قالب:  
جوش و تاو: واته، وه، سوزو، کول ده خا  
حه داد: ناسنگه ر. ناسن، کوت  
حه ق بدا: خودا، بکا واده ی پیگه یشتن، بدا  
عیناد: واته بی نه وه ی بیه وه ی تو له م  
لی بکاته وه  
به زاره: هه ر، که ره تیک به زار پیم بللی  
بیماره: نه ی نه خوش و، زامداری نه وین:  
حه تی بکا: زیندو، کاته وه، بزینته وه:  
لیله القدر: شه وی ریزو، قبول بونی نزا  
ده رده م: ده س به جی، بی وچان و، راوه شان  
خه ده نگی نازه ساو: تیری تازه تیز، کراو  
ضه ربی نه هه نگان: لیدان و هیترشی نه هه ننگ

پَرِیستی له خه ط و، نوسراوه ی جوړاو،  
 جوړو، خالی، بی برانه وه  
 له شکری غم: واته: سوپای خه م و، په ژاره،  
 وه ک مه تال به سر سر مه وه،  
 وپستاوه و، لیم، جودا نابسته وه و،  
 گه ماروی داوم:  
 هیند به ناوه: ناگری دل نه وه ند به تین و،  
 گه رمه:

زه رستونن: واته ته ختی شای که زیه کانی له  
 سر نه و گوله که زیره ی له ش و، بالای  
 دامه زراوه  
 دایمه ن: وابو. هه میسه په له وه ری دلی  
 خواناسان له سریان ده خوینن و،  
 خه طه کانیاں بو، ته واو، نا بی چونکو  
 هه مو نوسراوه کانی ده سنوسی ذاتی  
 کردگارن:  
 مه کنه بی، پر خه ط و، خالن: نه و ده فته ره،

### دینی رویی گولّ عوذران

ده ست و، بور دو، چالا که:  
 سام: هه بیه ت، زا کون:  
 زات: غیره ت، بویری. نازایه تی  
 صاف، له گشتی مه خلوقاتن: له هه مو که س  
 پاکتره  
 پیسی راغیبه: بو هه ردلی. که، شوگرو،  
 نه وینداریتی:  
 هاریبه: زیان و خوشی له لای وی هه لا تووه و  
 نه ماوه:  
 جه رحی فونادی: برین وزامی دلی:  
 کاسبه: واته: یار، ده یکوژی و، نای هیلی:  
 هه ر قه تل و، خوینن: ته نیا، کوشتن و خوین  
 ژشته  
 راکببه: سواری سر، په کتر بون واته  
 په کجار زوره:  
 سر، به لوه لوه: مرواریان، به سره وه په  
 سه هم دارن: خاوه ن تیریشن. ده ستیان، بو  
 به ری دت، کوژن:

پینی ه (۱)  
 عوذار، یا عیدار: لاجانگ، هه نیه  
 ده خيله: ده ستم، به دایمت، داوینت:  
 طالیه: داو خوازیتی:  
 قه نیله: کوژری کافرو، موسلمانه:  
 قه وسی ناولی حاجیه: که وانی تیره که شی  
 ناوی لی تراوه حاجیب:  
 سر، به ژان: سر ری تیری، موژولی فره،  
 به ئیش و، ژانن:  
 سر به زار: سر ری نه و، تیرانه، ژه هریان،  
 پیوه په  
 نشان ضه میره: ناماچ و، نیشانه ی نه وتیرانه  
 دلن واته نه وتیره ده په زه ی دل ده گری:  
 به گازو، گیره: به گه ست و، گیرگه، گرته  
 واته نه وه ی گرتی تا پیوه ی نه دا، به ری  
 نادا:  
 جومله دلها: هه مو دلیکی پی یه خسیر، کراوه:  
 زور به دست و غالبه: له راده به دهر به



به رقی نافیبه: کاره بای رۆشن. یان کوناو دیو،  
که رن هر ویکه وتن، ده کوژن:

دینی وان: چاو پیکه وتن و دیتنی نه وانه  
ده معی خویناو، ساکیبه: فرمیکی خویناوی  
لی ده رۆی:

جه غار: جه خار، برین، خه م و په ژاره:  
غاصیبه: داگیر که ری دلّه و، لی و لاناچی:  
عه قل به ر نیمان ژفتن: ناوه زده باو نیمان  
ده فریئی:

موهلیکی نه ن، دل نووینن: له ش له ناو  
به رودل، توینه وه ن:

به ندی هر، شه ش جانیبه: هه مولایه کی  
گرتوّه و، ناهیلی، نی چیر هلی و،  
هه رده یگری و ده ی پیکي:

فودره نی خالیق چخاصه: هیزو، توانای  
خوداوه ند چه ن، به جوانی به ره ی  
ناده میزاد و په ری به دی هینا

روی به حوسنی کرد خه لاصه: ژوو، رواله تی  
انسانی به جوانی و، له سه رخواستی خوئی  
نه واو، کرد، واته حه ق خوئی ویستی  
به ره ی مروق، له په ری جوانتر بخولقیئی:  
وه رنی طینی لازیبه: نه گینا. انسانیش هر،  
قورو، هه رگی توندو نیشکه وه بویه:

له م، نه تیجه: له وه وه، به دیها تزه، له و  
به پدا. بووه:

مونده ریج: خوژه ویستی، گیانی ئیدا، شار  
دراوه ته وه، تی خراوه

جادیبه: بوته، کیشه رو، راکیشه ری دلان:  
ناقیشی باش کانیبه: واته: نه خشه کیشه که ی  
نو سه رو، وینه گریکی زور باش و،  
چازانه یان نه منه خش و، نیگاره نه خش و

کری ده ستی. سه ر کرده ی هه مو  
نوسه رو وینه گر پیکه (واته خوداوه ند)

صاف: به ته واوی، بی زیادی و، که می  
ضاریبه: لیده رو، وه شینه ره. زور، زه نه نده یه:  
که س نیخ نه دینن: شیرو، تیر، وه شینکی،  
وایه، هینه توندو، توله، که س چاوی به  
تیخه که ی ناکه وی تا خوئی ساز کاو،  
به رگری، لیوه بکا:

حه ل ده بیتن: هه ر وه شانندی، دل،  
ده توینته وه

مه جروح نه بیتن: هه ر که سیکي تیری  
نه ویسی، نه وانسی وی که وی و، کاری  
نه کاته، سه رو، شوینی تینه کا، دیاره  
نه وه روروش و، درو، زنه و، نه ویندارو،  
توگر نه:

صه د که فه رض و، رانیسه: واته نه گه ر  
هینه دی تر، واجب و سونه تیش بی  
هه مویان وه لا ده نیم تا به خزمه ت یار  
ده گه م:

غه بری وی. هه رچی بی. غه فله ت: به غه بری  
نه وین و، نوگری ذاتی حه ق ته عالا، وه  
شوین هه رشتیک و، هه ر کاریک،  
که وی بی هوده یه و، ده بیته هوئی بی  
ناگایی، له ناوه روکی نه وین و، خودا  
په رستی:

شوکر: سوپاس و، ستایش، بو خودا  
میهره بان و، خاطیبه: دلبری من به به زه بی  
و، گفت و، لفته واته: به زه بی به من دا،  
دی و، ده گه لم ده دوی و، گوئی بو.  
نزاو، پارانه وه م راده گری:

شه گه رین: وته و، فرمایشی وه ک قه ند

شیرینه

غایبه: که سیک، له سر ریگه و شوینی نه و  
نه بی له دنیاو، قیامت دا، نا هومیدو،  
بی هیوایه:

یاری من بناسی و بزانی چهنه به  
بهزه بی و، دلوقانه، رزگاردی بی و، هم مو  
عه یبه کانیشته ده پو شریین:

عاییب: عه یب و شوره بی، هوی سر کوننه،  
کردن

وه کی: وه کو وینه ی، مانگی شوی چارده یه:  
نه ی، له زبی وی خایبه: واته: ناگا دار، به وه  
بزانه، نه ی نه و که سی به ریگه ی  
حه قدا، نه چوی و، لات داوه و، توشی  
زیان بوی. بو هتا، هه تایه یه خسیری  
ده سنی نه فسی به دکاره ی و، له داوی  
رزگار نابی:

نه و بوته نوش، بی به رسته: واته چون بوت  
په رست، کز نوش و، اکللام بو، بوته  
که ی. ده کیشی، توش ناوا، له روی  
راستیوه، کزنوش به ره، دیاره دل به ره  
که ی تو ده گه ل نوگری نه واندا، تو  
فیری زوره، چونکو گراوی تو ناگای، له  
هه موشت هه یه و، به سر گشت دنیا شدا،  
به ده سه لاتو، هه ر نه وه خاوه ن و  
که سی تر:

خایبی، نه هلی مه عاصی: نه ی نا هومید ترینی  
گوناحکارو، تاوانباری، کومه لی له ری  
لاده ران نا هومید مه به، گهر به راستی

### راسته، گول بی خار، نینه

پیتی ه (۲)

بی خار نینه: گول بی درو، درک. نی و نابی:  
سه نگیل دل: دل وه کی به رد، دل ره ق، بی،  
به زه بی:

سه ره وه ی ناش. تو زوخول و گه ردو خاک  
به با، مه که و، به روا له ت هینده خو ت هه ل  
مه سورینه، وه ک به ردی بنه وه، به، کار  
بکه و، بی ده ننگ به:

یا مه که: واته: یان ده گه ل، که س پیوه ندی  
نه وینداری مه به سته، یان دوا ی به ستن. له بیر  
خوتی مه که و، ناگات. لی، بی:

خو: خو ت. واته: خو ت له من مه که سه رباری  
نه و هه مو ده ردو په زا ره به  
غه رقانی به ردان: له ناو. سه ننگ و کوچکا  
نوقم بون. واته سه ننگه سارم، مه که:

عه یش و، مه عاش: ژین و، پی بژیو  
چوست و، هه راش: واته به سه روزمانی و،  
سر، زاره کی زور. چالاک و، ده مه وه ری  
ده که ی به لام. نه نانه ت له ژیانی ناسایش  
بی ناگای

خوت به ناوو گل مه به: واته: مه به ناویته  
یه که له ناوو گل و، بی هه ست و، بی گیان  
وه ک، نه خشی روی، دیوار که نه ده نگی  
هه یه و، نه. دیارده و، شوینکی لی پیک دی

سه نگی سر ناشی: واته: وه کو به رداشی

عه نفا و عوقاب: سیمورغ و، هه لو:

نو، به: نه تو. بیه، گراویکی راست و، باش  
ساکینی هاییل: له ناو دلدا. دانیشویه کی به  
سام و، ترس و، له دل، گران، مه به:

ساعه نئی دوان: یه ک دوکات ژمیرم به لاهه  
بیینه وه:

طه بعی خار: خو و خده ی دزووت، نه بی،  
در کاوی مه به

سه درو، نیقاب: وانه نه و دانشتوی سه روی،  
هه موانه، له پشت په رده دا:

هه رچی به رروی زه مینه: هه رگولیکی له سر  
روی عه رض دایه:

حاست: حاند، به رامهر، روبه رو  
مه خفی و موشکیل: واته خووت له من

مه شاره وه، کارم له سر سه خلهت، مه که:  
ناکامل: نه گه یشتو، نه گه ییو، شلک و کال:

نوشی به د، مه نزل، مه به: ژو تورش و برش،  
رونا خووش. به د خوولق، مال ناخوش، مه به:

مه وطن: نشینگه، نالان، نیشتمان:  
به دخواهی به د که ر: نییهت پیسی به د،

کردار:  
عه رضی بی، که ش: واته: مه به، زه وی و،

هه ردیکی وا که شسی نه یه نه وه و، تووی  
پیسه وه، نه کری و، بی حاصل بی، زه وی

زونگ و، زنه دار:  
باغی بی، میوات و دانی: واته: باغیکی هیچ

میوه و، به رو، دانیکی نه بی، باغه وانه که ی  
هه میشه، ره نج به بادو، به خه ساره

هیند: نه وه نده بو، نه م دونیایه تی مه کوشه  
مه ردی: خووت به پیواده زانی. دودل مه به و

جه خت بگره و، قول. بو، لایه ک بکیشه:  
سونجو: داری سونجو، سرینچک:

تویکل: تویکول، پی لک، پوسته قاپوز:

تو: توو، تووم، توخمه، ماکه، بنه چه ک  
بیکول: پی کول. لاق کونکهره. وانه به ری

گیا پیکول (خارخه سه ک فارسی)  
کوخ: هولوو

بی: به هیئ. به ری داری، بی:  
بی بزئ: نه گهر، به چه قو، بیبزی. وه ک بنی

به رد، ره ق و، تونده:  
مورو، به د خیصال: تال و تفت و، به د خوو:

شیلان: مه به ست دارشیلانه که هه ر چله ی له  
شوینیک ده ژوی و، به یه که وه کو، نابه وه:

درو، سه خت: به دروو، درو، سه خسته،  
هه رچی پییه وه نووسی قه تی به ر، نادا:

خوبین ناکل: خوبین خوور.  
گهر: فیل و، ته له که و، گزیکاری

به فه ربی: واته ده بی، بو خه لک نور،  
ناویژو، به که لک بی، بان وه ک گورگ

به د فه رو، بی خیر، نابئ، بی:  
ساکین ناسا: به روالهت بی ده نگ و، نارام:

موفسید: خه رابکارو، به د کردار:  
نا عه دیل: چه وت و، ناراست و خوور

بی ده لیل: بی زبهر، واته به بی رینوین به  
ریگه دا، ده روا، دیاره ریگه هه تله ده کا:

عه بدی شه یطانی ده لیله: نه ی، کوپله و،  
غولاسی شه یستانی، دا ماوو، به له ننگاز،

هینده، زور خوور، سگ، زه لام و، قه له و  
مه به:

موفتی، صوفی، دین دروست بی: واته: ناو و  
نیشان گرینگ، نییه، نه وه ی گرینگ و،

مه به سه نه وه یه، دین و، ریگه و شوینت  
راست بی و، پشت له طاعهت و، خودا

په رستی، هه ل نه که ی و، وه پشت گوښیان  
 نه ده ی: شمري بی ده لیل مه به: وه ک شمري کوری  
 ذی جه وشن، به بی به لگه و، کوښر،  
 کوښرانه، کارمه که:  
 سه ح بزانه: به بی، گومان. ده بی، بزانی  
 غه یری ره ضای ذاتی، حه ق، هه موشتیک  
 دروو، ده له سه یه و، هیچ و پوچه و، به کار،  
 نایه:  
 بی بزانه: واته، یار، که نیستا به پی خوی  
 هاتوته لات، پی بزانه، سپله مه به و، قه ت  
 سه باره ت به، وی به د گومانی مه که:

### فه ریاده سی بو خاص و عام

پینی ۵ (۳)  
 فه ریاده رس: ده فریاهاتو، به هاوار گه ییشو  
 خاص و عام: چاک و، خه راپ. هه مو که س:  
 سوبحان: پاکسی و، پاقرزی هر، بو تو یه نه ی  
 خوداوه ندی  
 عالم الغیوب: زانا به هه مو نهینیک:  
 ذات: ذات و که سایه تی، تو:  
 له شیبی که س نیبه: وه، که س، ناچی  
 عیوب: که م و کوژی. جیگه ی ره خنه لی  
 گرتن  
 بی عیله ت: بی هؤ. واته هیچ شتی، تو ی  
 نه هیناوه ته، دی  
 نه فده س: له هه موژه خنه و، که مایه سیگ به  
 دوری  
 به ده ل: جیگر، جی نشین و هاوتا  
 فه بوم: هه میسه راوه ساو، به هیتر، خو راگر:  
 داناو، لم بزل: زاناو، قه ت، له سه ر، کار،  
 لانه چوو  
 سه هوو: هه لو، له بیر کردن  
 خه له ل: که م و کوژی له کارو، فه ماندا  
 وه سه سه: که ل که له. به دلدا هاتنی شتی  
 خه راو  
 عاله مین: هه موخه لک، گشت گیان ده به ران  
 فی المال: له ناکا ما، له کوتابی دا:  
 صوبح و شام: به یانه و، نیواره:  
 به روانه، وه ش: وه ک په پوله، له ش که وتوته  
 نه شکه نجه وه  
 فه قنه س صیفه ت: وه ک نه و بالنده یه، که له  
 نه وینی خویداده سوتی و، ده بیسه خو له  
 میش و، مشکي و، خو له که وه به لام دیسان  
 به، نه وینه وه سه ره لده واته وه و ده بیسه وه  
 نوگرو، فوو به دندوکی دا، ده کا وه ک  
 روباب ناوازو ناهه نگ لی ده دات  
 چون روباب: به وینه ی ده نگی روبابی:  
 وی غه بری ناگر، که س نیبه: واته: فه ریاد  
 ره سی، نه و که سه ته نیا ناگری دوزه خه و،  
 هر نه و ده فه ریادی دی و، په نای ده دا:  
 حه تی مو عین: هه میسه زیندوی یاری ده ر  
 حه ق آنت رب العالمین: بی گومان. هر تو ی  
 به دیهینه رو، به خیتو که رو، پیگه به نه ری  
 هه مو گیان له به ران:  
 هادی و مو بین: ریگه نیشانده رو، لیک، جیا

که ره وهی ریگای چه وت و، راست:

که س واربت و، خوینره س: که س ناتوانی،  
له تو که له پور بگری چونکو لم بلدی و بی  
که سی. که واته هیئرو و توانا، و خده کانی  
ذاتی تو به که س ناگاو، هیچ که س له خوئ  
و پوه تر هچبی پی ناگری و، خوینگر و خوین  
نه ستین هر بو خوئی و، به س:

بی به هابه: بی نرخه، که م نه رزشه، یان، بی  
بیهایه واته بی رونا کایینه و، هیچ ده روپک،  
شک نابا په نای، بو به ری. غه پیری ذاتی  
نیوه. که واته: بیخه ره، سر ریگای راست و،  
مه یه له له و ریگایه بزواته ده ری و، به ناواتی  
خوی بگه یه نه:

### عالم هه مو مه خون به توو

پیتی ۵ (۴)

الحمد لله الودود: هه مو چه شنه، سوپاسیک،  
هر بو خوداوه ندی به دلوفانه:

جیبی هه رچی بردی لبی سوجود: له هر  
شوینک، نه و، کرتوشی بو خوداوه ند  
بردوه و، نوپزی لی، کردوه:  
باغی نه عیم: باخی خوئی و، جیگه ی را  
بواردن

له ب دورچی له عل... لیوی مجری و صندوقو  
که ی پز. له لال و، گه وه ره (مه به ست  
ددانه کانیه تی)

به ره سه ره: خوئی ده رگانه که ی تو، تانجی،  
سه ری مه:

بوردی به مه ن: جوړه پارچه و قوماشیکی  
ولاتی یه مه نه

بله ن: بلند. به رز. که له گت، وه ک که له،  
کیوی قه دو بالآ به رز:

مه زنتر: گه وره تر، به ریزتر:

مه نصب: پله و، پایه، واته هر که سیک  
پله و، مه قامی له هه مو که س، مه زنتر بوپی:

له ولاتی دلبره که ی مندا، چکوله ترین،  
کوپله و غولامیکه:

له بوم: نه گه ر، دلبر، به زه یه کی به من دا  
بیته وه، شای روم (عثمانی) به کوپله یه کی  
پووخه که و، نابوده ی خوم حساب، ناکه م:

ذه وق: تام و، چیر، خوشی، ره، باو، که وتن  
نه نبازی نین: واته: هیچ قه دوبالآ جوان و،  
زه ندو، مه ندیک ناتوانی، بیته، خه نیم و،

به ره به ره کانی ده گه ل بکا  
نوو: تو، نه تو، ته:

نانه ش، به قه لبم شوعله جوو: ناگر گری به ر  
داوه ته دلّم و، تی، گه زاوه:

سه بر بکه: ته ماشام، که لبم، برّوانه:  
نه ز میحنه نم: له، په زاوه، زر گارم، که:

گه نجی دلّم: کونه کا ولاشی خه زینه ی، دلّم  
ناوه دان که وه:

فه ضلی که بیر: خاوه ن به خششی، زور  
گه وره:

شه مسی نه ظهه ر: روژی رون و، له هه مو  
که س، دیار

نایبته نه بت و ده فته ره: واته هیئنده زوره  
 نایبته، نوسین و تاپو، کردن:  
 حوب: خوشه وستی و، ههستی دهرون:  
 نیز: نیز، بیژ، بزنده:  
 شه هه واری ره سته خبز: یان ژه ستاخیز  
 هه ستانه وه، واته شاسواری زوژی مه حشر:  
 ربی هه لات و، گوریز: هه لاتن و، ژا کردن:  
 هه بهات: هاوار. صه دمه خابن، ده ر ناچم:  
 خولدی به رین: به هه شتی پان و، بهر بلاو  
 مودنیب بیا: تا بانگم نه که ی ونه لئی. نه هوئی  
 گوناچار وه ره:  
 بارم زده ردو، روسیا: گوله باره م که م هه موی  
 که سه ره وه ژوشم له بهر گوناخان ژه ش  
 هه لگه راهه:  
 شفیع المذنبین: نکا کاری تاوانباران:  
 خیرالانام: له هه مو، کولی ناده میزاد، باشتر.  
 نه مام: ته واو، توواو، به گشتی:  
 هه ر حه رفی صه د سوجه به ره: بو،  
 هه ر پیتیکی ده بی، ده یان، جار کر نوش و،  
 شوکرانه، بهری

### شه گه رین له فظ و، زوبان

پیتی ه (۵)  
 شه گه رین: وه ک قه ند شیرین، شه کراوی:  
 له فظ و، زمان: بیژه و، زمان:  
 دانه: واته: دوردانه ی ده سستی ئاوباز  
 (غه واصل)  
 شه وچرا: واته: گه وه هری شه و چرا، که  
 وه ک چرا، ده دره وشئی و، شه و ژوناک  
 ده کاته وه  
 کونج: قوزین. قولینچک، سووچ، گوشه:  
 فوت و، قووه: بزویو، هیئرو، توانا:  
 دلروبا و، ره هبه ر: دلرفین و، زبیه ر:  
 حه ق شناسان: خواپه رستان:  
 عه سکه ر: سه ر باز. پیشمه رگه، گونده یی  
 کوره ی میجمه ر: سو به ی پر له پشکوو، سکل:  
 خاص روی ده فته ر: واته سه رده فته ری پیاو  
 خاصان، هه ر شه وه و، ناوی له سه روی  
 هه ماندا نوسراوه  
 هادی و موهدی: ری نشانده رو به مه به ست  
 گه بیته ر:  
 فه رق ناکا خوئی له خاکس: خوئی ده گه ل  
 خاک و خوئل جیا ناکا ته وه و، له، که بیش  
 ناترسی  
 فالیمی خه بیته ر: له ره سمه و، گریژه نه به ری،  
 ده ر گای قه لای خه بیته ر (حه ضره تی علی)  
 جه دی ویم: با پیسه گه وره ی شه ویش  
 حه ضره تی محمده (ص ۱)  
 مو حکیم: واته: دامه زریته رو، راگری ته ختی  
 شه ربیعه تی اسلامه:  
 حاذیقی عیلمی حه قیفه ت: له زانستی  
 حه قیفه تا، زور شاره زایه:  
 عه بیشی روحی خه سته جانی: هوئی زینی  
 گیانی ماندوو، له کهار، که ونه ی و،  
 وه کاریان ده خه به وه:  
 نه خل: دارخورما، خه لف، تو له نه مام

خه صم و، عه ناد: دوژمن و، نه یار، خه نیم:  
 ره حمه ت گوشادی: دهر گای به زه بی همیشه  
 کراوه ته وه  
 شه شده ر: هه مه لایه نه، له هه مو باریکه وه:  
 محاله: هیچه پیکنایه، ده س ناکه وی  
 سوژ: کوان. گگاوه ناس، دمه لی بناملی گگاو،  
 گوئیلک، خر بونی بن هه نگل:  
 خانه بی نه زده ر نه وه: واته: دللیک هه سستی  
 نه وینی نه و خوشه ویستی تیدا نه بی، یا خو  
 بیسته خانو چکه ی پرله ته قه مه نی و، ناگر  
 بگری و بسوتی:

دل به دهر دان: چاره سه ری دل به غه مان:  
 ساقیه که ونه ر: ناو گیری حه وضی که ونه ر:  
 نه خصه ر: سه وز، پوش.  
 دیم: روخسارو، گونا:  
 دلنه واز: دل. لایونه وه، دل خوشکه ر:  
 بهر دلان: له سه ر دلان وه ک نشته ر، به بره  
 قایمی، نه کشر نه وه: زورتر، خه لک به وه  
 وه راوه ستاون:  
 مولعیدو کانید: خودا نه ناس و، فیله باز:  
 إنقان: یه قین، باوه زبی، ته واو:  
 نه بنه ر: وه جاخ، کوپر، بی منال دوواپراو.

### صاحه ب زری و شیرین صووه ر

صه د کوی نوحود: صه د کیوی وه ک  
 نوحودی لی بوته خه رمانی خه مان:  
 غه م، خه رمه نه: خه رمان. جیخوین:  
 نیشان هه نه: نه وغه مانه ش هه ر به ک چه ن  
 دروشم و نیشانه یان هه په:  
 هه ده ف: نامانج، نیشانه:  
 نه ز هه ر که نار: له هه مو سووچ و، قوژ  
 بئیکه وه  
 مبصری به که ف: شمشیری کری مبصریان  
 پیه  
 ماهی ده چار: مانگی چارده هه م:  
 له به ش: لالی. لیوشی، وه ک:  
 حه لقی میم: نالقی میم وایه:  
 دیم شوشه: روخساری وه ک شوشه صافه  
 کیل گه ردن: گگردنی وه ک، کیل راست و،  
 به رزه و، بی گه رده.

پیتی ه (۶)  
 ماتم: دامامو سه رم گیزو، سوژماوه  
 په ی نه ده ر: بی بن، زور قوول:  
 که س لی نه چووه دهر: زیندانی که س لی وه  
 دهر نه که و تو:  
 سانداهه: ریز کردوه، صه فی پی به ستون  
 که رت، که رت، فوشه نه: سوپا که ی ده سته  
 ده سته کردوه  
 نیبی زه نگی: ریزی قوله زه نگی (بسک و،  
 که زی)  
 نیژو، جه نگی: توندو تول و، له شه ر، خیرا:  
 جوشه ن: مه تال و، سپه ر:  
 صادودال: واته: که وانی بروو، تیری مژولی  
 هه ریبه ک صه د، که س ده کوژن:  
 روحی مه نه: روح و، گیانی نیسه له ناو ده به ن:  
 دوو، مهه: دو مانگ، له بورجیکدان:

دهم: زار، دم. له بووان بی نه صیب: یا خوا بیته پشک و به شی نه وان  
گولشه ن: میترگ. گولزار. شوینی پز، گول  
سر کرد. له ده ل: سری کرده دل، سری ده وی نا:  
پیشی خاص و، عام: به لای چاک و خه راهه وه  
خه جل: خه جاله ت. شه رمه زار:  
رجلی چوه چاه: پیچی چوته چالاوی ناوه وه و،  
داوینی نه ره  
ده معنی عه بی: فرمیکی. چاوان:  
داو: داوا، شه ز. جه ننگ، کیشه:  
نان دل مه ونه نه: جیگه و مه یدانی نه و  
شه رش دلی منه  
نبارک الله أحسنه: په ح خودا چه ند جوانی  
خولقاند وه  
أحسن خبصال: جوانترین خو، خده:  
خاکی پا: خولی بهر پی: گه ردی زیر پا:  
بوو شیرین شای نه رمه نه: قوربانی شه م  
شیرینه ی من بی، که ده لیچی شیرین شای  
نه رمه نی، یونانیه:  
کان: کانی، سر چاوه:  
مارین ذه هب: لوت و که پوی وه ک زیره  
سیم ذه فن: چه نه گه ی وه ک زیو وایه:  
به هری و بصال: به خاطر ی به دلبر گه یشتن:  
نه عره زه ن: هاوارده کاو، ده نالینی:  
نه عره زه نان: به هاوار و، ناله نالم وه کو  
قه قنه س.  
به جوز نو: غه یری تو واته: هه ر توشک ده  
به م  
جیم: جیگه و شوینی هه میسه پی من،  
دوزه خی بی روچنه و، کولانه و، روشناییه:  
له هب: بلیسه دار:  
له بووان بی نه صیب: یا خوا بیته پشک و  
به شی نه وان  
نه و به نجه بی، شیر نه فگه نه: نه و دوزه خه ی  
که له ترسانی شیر ی نازا، نینو کی فری  
ده داو، هه لدی:  
له دل ده ر نات: واته: هه ر که سیکی  
خوشه ویستی توی له دل. هاته ده ری و،  
نه ویسی توی تیدا نه ما:  
ناری بی نه جات: ناگری، بی ده ره تان:  
گر به ست: گرّه مشقه لی. لی هه ستاو، بلیند  
بوو:  
سونا: واته: په خیری نه وین، به ده ست  
نه وینه که یه وه وه ک روون و، نه وت و، قیل  
ده سوتی و، نا کوژیته وه:  
فید به نه: واته: هه مویان بونه، قوربانی:  
بریان ده بی: ده سوتی. دا، ده پلوخی  
ره نگیکه: واته: جوړیکه نیشانه ی خوی به  
خویبه وه یه تی و هه مو که س ده ی ناسی و،  
هه ر بو خوشی په یداده بی یانی نه وین  
خودایی یه و، که سب ناکری. نه و دله ی  
ده چیتنه ناو پوه. به ده یان کووت و، زنجیرو،  
فه ندو، فیئل، ده گیر، ده خوا، نایه لی.  
رزگاری بی:  
موبته لا: دوچار، توش هاتوو:  
سیلیله، سیله: کووت و. زنجیر:  
له ذی، له دود: دوژمنی سر سه خت.  
ئینکه بهر:  
عه دو: واته: نه و سه باره ت به دل ده بیته  
دوژمنیک له تاریف نایه، چ دوژمنیکه و،  
چه نده، نه یاره  
ما یثقت: نابریته وه کو تایی نایه:



يا أَيُّهَا النَّاسُ...: واته: نهی گروو، کو مه لئى  
 ناده میزاد، له ریښگه ی راسته قانى و،  
 باوه ژوه. هر نه و که سه، پپرستن، که ته نیا  
 نه و شیاوی پرستن و، مه بنه. کو پله ی  
 که سی تر:  
 گهر لایقی: واته نه گهر نیوه خوټان، به  
 سه زاوار و شیاوی خوداپه رستی ده زانن و  
 لاتان وایه. له روژی دا به شکر دنی به زییدا  
 نیوه ش ده بی به شان بدری و تینوی پیاله ی  
 شه ربه تی نه وینی خودایین. پیویسته، هر بو  
 خودا، کړ نو ش به رن و، که سی تر:  
 ساجیدوه به: کړ نو ش به ر. نه و، که سه یه.  
 زور، به شرط و، نه ده ب. بییه وه ی، خاکی  
 پای دلبره که ی راموسی:  
 گهر دئى که: واته: نه و ته پ و توزه ی تو،  
 وه دوا ده خاو، نایه لئى. به دلبر، بگه ی و،  
 بیینی کله ی چاوی کو پره:  
 بسکه، ده شوخی شه ب خه نه: واته ده رمانی  
 هم مر دهرده داران، بسک و، که زیه کانی  
 توټن. نه ی شوخ و، رازینسه ره وه ی شه و  
 بوستان و، ماله ره به ن و، هه ژاران باوه ژ بکه:  
 شه بخه نه: شه بخانه، شه بوستان، شه و تیدا  
 وه ستان، ویستان، مانه وه:  
 ده: وشه ی. باوه ری یه: واته باوه ر که، هر  
 نه وه یه و چیتر:  
 به دری دو هه فست: مانگی چارده (هه نیه و  
 لاجانگ)  
 به ر په نجه بی هر که س: واته: نه و بسکه  
 له سه ر نه و مانگه. وه به رده سستی هر  
 که سیک، که وی و بزانی طه وافى مالى  
 کابه ی، کردوه:  
 که عبه له روی نه رضی مه که: وا بوو. کابه که  
 له سه ر عه رضی. مه که دایه نه گهر دلبره ت  
 له وی نه بی طه وافى مه که و، به دده وریدا،  
 هه ل مه سوړی و، زیاره تی مه که:  
 بی یار، بووه د: نه گهر یار له وی نه بی:  
 که و ده ن: نازیره ک لاژگ نه زان:  
 نه بله د: فره، نازیره ک و، نا تیښگه یشتو:  
 حه یوان دل...: واته: ده گه ل نه وه شا له  
 توره مه ی ناده میزاده ن به لام دلیان وه ک  
 دلی نازال وایه  
 بافه نه: یانی هه ول و، تیښکو شانی نه وانه.  
 به فرو فیله و، که له کی تیدا یه و، بی که لکه:  
 ساعتی، به حه قه ت: تیښکو شه رو رېبوارى  
 راهسته قانى به وه ده لیښ خو پى و، هه مر  
 شتیک وه لانی:  
 خووه: خو پیه وه، دلبره که ی خو ی:  
 فیر به نه: دروو، ده له سه ن:  
 شه رط نه و هه یه: نه وه شه رط و مه رجه  
 وه شوینی نه که وی  
 نه و کالعجز: نه و دونه یایه ی که هه رده لیښ  
 پیری ژنه  
 سامبع: نه ی گوینگرو، بیسه ر. دل ت. به  
 نواندنی خو شه ویستی و، مه یلی نه و پیری  
 ژنه، نه سوتی:  
 جیفه ی غه لیظی مونته نه: نه وه لاشه ی  
 منداره وه بویه کی زور. زور. بو گه نه و، بو  
 گه نیوه:  
 هالک لِقوم طامیعه: له ناو به ره ی نه و تا قم و  
 هوژانه یه که ده که ونه، شوینی و، بو نی  
 پیوه ده که ن:  
 جابیع: برسى. واته نه وانه ی ده که و نه شوین

<p>دونياء وه ك سه گي برسي وان، هه ميشه له به كتر به شه رن وليك هاتونه ته، سه ر پاشوان: ذئب وكيلاب: گورگ و گه مال گه ل: بؤوه جهي وي: بؤ، وه ده ست هيئاني شه و لاشه په وه ك ئاسباو، چه رخي چه نه: چه رخي چه نه يان وه ك به ردي سه رشاش هه لده سوژي به ر، به رة: به رخ و، بيچوي مه رؤ، په ز:</p>	<p>موسا له كويي نارو نور: واته: نه گه ر حه ضره تي موسا، نه چو بايه ته دؤل و ده ري نه يمه ن، كه ي چاوي به، تيشك و، روشنايي نه ويئي ذاتي حه ق ده كه وت. ياني تاره نجى فه رهاد نه كيئى به ديشني شيرين شادو، شوكرنابي: روشنه: رؤچنه، رؤژنه. كولانه. جيگه ي هه تاو، تي كردن ظولمه ني بي رؤشنه: واته زؤر تاريك و بي رونا كايه:</p>
---	--

### بم به قوربان ميثلي قوربان

<p>پيتي ي ( ۱ ) دل به را: نه هو ي دل به رو، خوشه ويسته كه م: مه جيوس: زينداني و به ندي: واوو، تي: تو، نه تو. ته: مه ره م: مه لحم، هه توان: صاحه بي شه رط و... نه ي خاوه ني شه رط و، وه فا: خي طبان: رؤزي پرسيارو، ولا مان (مه حشه ر) قامه نت: قه دو بالآت هه ر ده لي ي تو له نه مامه: رؤ: رؤژ. رؤچ. رؤش: كاف ونى و بي: واته كئب، كئيو، گه ل: نون وييه: نه ي، قاميش: صه د جاروه هايه: هه رچي بلي م صه د هيئده زياتره: نال: ناله و، هاوار، قيژه، قيژ، نالاندن: صه فا: خيرؤ، خوشي، پيچه وانه ي كه سه ره: جه فا: كه سه رو، غه م و په ژاره:</p>	<p>جام: پيال ه ده فرى شت پي خوارده وه حه ك بكه: بكوژينه وه كو پير كه وه، گونا حاني، له ده فته ردا، نوسراوم (واته دفته ري كرده وه كانم) بوو، وجودت: وجودو، ذاتي تو، به ر، له ئاده م هه بوو، واته: تو، له پيش ئاده مدا، خه لق كرا بوي واده ي، مورادم: گه نكي ي به كات و، ده مي به مه به ست گه يشتني، من: بم به قوربان: تا، منيش وه كوو، قوچي قوربان خوم، بكه مه، قورباني: به زدان: خوداوه ندي، گه وره و، مه زن: به هري ده ردم: بو چاره سه ر كردني په ژاره كه م: دائي سه قيم: نه خوشي اسقائي كه پياو هه ميشه تينويه تي و، له ناو، خوارده وه تير نابي (نه خوشي قه ند)</p>
--	---

وی اِسْمی ره حیمه: چونکو نه و ناوی  
 رَه حیمه و، به زه بی داره  
 نو ده لیلی: چونکه تو، ری نشانده ری منی،  
 من. ترسم نییه ده گله نه وه شا زور، ده ترسم:  
 چوویه، لامیع: واته: چوپه، خزمه ت نوری  
 حه ق:  
 صانع: کردگار، خوداوه ندی خولقینه ر:  
 وای نه صبحه ت کردی: وای پی فه رموی.  
 نه وامن له نو مه تی، تو خوش، بووم  
 عوذر، خرابه: مه عذره ت خوازیم بو. بکه،  
 بووم، بپارپوه:

نا نیواره: واته: نه گره من هه مو روژیک  
 هه ر، له به یا نیوه، تا شوی تارینی نه و  
 دل به ره ی، خوم بکه م، بووم حساب ناکری  
 که وایه، با، خوم چیدی ماندو نه که م و، واز  
 بینم:  
 بو نو به نده: یانی نه حه دی کویر، کوپله و  
 عه بدی خوته. بیه ره، ناو، به ه شته وه و،  
 ده سنی بگره و، به ره لای مه که، کویره،  
 ریگه ی، لی هه نله، ده بی و، ده که وینه ناو،  
 دوزه خه وه:

### ده ست له ناو ده ست. ده م له ناو ده م

پینی ی (۲)  
 به نریب: ناوی به روی به ره له اسلامی شاری  
 مه دینه به:  
 زین کودامین: زاین کدام، این: واته: له کام  
 یه ک له م، میر گولانه بی و، گولنی کامیانی:  
 قبيله گای: واته: تو. زو گه ی هه مو، نه و  
 که سانه ی که ده لپی. مانگن (مهه وه ش)  
 وه ک مانگ:  
 شیرین ده هه ن: بیژه و، زار شیرین و خوش:  
 رَوحم نیله (نورکی): به زه بیه کت به من دا،  
 بیته وه:  
 نیله: بکه، بکه ره. بنوینه. له خو ت نشان ده  
 بیر: یه ک، دانه یه ک واته: بیر، روحم نیله،  
 گولنه باخه (گولنه سوره یه) روخساری  
 گولستان و گولزاره:  
 باز عیونی تیر به خوین: چاوه کانی وه ک  
 چاوی بازی له خوین تیر بوو، وایه، گردنی  
 وه ک که له کیوی به رزه وه ک ملی سی. واته  
 قازی کیوی، درپژه  
 کیل: کیلی سه رگوریان که له کیوی:  
 سسی و، دو، دور: مه به ست سی و دو  
 ددانه کانیی:  
 ساق ستون: واته لولاک و، پسوزی وه ک  
 نه سکونده ک راست و ریک و پیکه:  
 بی ثامان: خه طه رناک، مه ترسی دارو. بی  
 موله ت  
 شیر نه فگه ن: شیر فریده ر. شیر له کار خه ر:  
 تیر زه ن: تیر هاویژ، تیر لیده ری دل و گیان:  
 ذه لیل: په ک که وته، داماو، که نه فت:  
 سه ودا: هه وا. نه وین، نوگری:  
 نوم له سه ر: هه وای تو م له سه ر دایه. که و  
 توته سه ره وه

ملکی ته ن: ولات و، سامانی، له شم:

روخ نافتاب: روخسارت ده لی خوره

عقل سوتن: هه مو ناوه زی سوتاندن و، گشت ته مه نی تالان کردو، به فیرو، بردی:

قهن دتاب: خوشی و شیرینی قهن د ناوی دو

لیوی نه و گونا جوانه به که ده لی لالی

سورن. عقل و دین و، گشت شتیکی له من

نه ستانده و، شهره زاری سه روی، زه وی

کردوم و، ناتوانم. سه ر، هه لیم:

شه فقه ت: ره حم و، به زه بی

روحییک بکه

باشوه، دوینم: ده سرت گه زیم فیدات، بم:

گویلمی: دللی من، مه یل و خواستی من توی

ده وی:

نیستر، سه نی: تو. ده خوازی: حه ظ، له تو

ده کا

دلنی: رینوینی و، شاره زاییم. بکه. بو نه وه ی

له ولاتی دوره وه له نیشمانه، دوره که مه وه

تو بینم:

ته ز: نه. من. نه تو.

مبهری تو...: واته: نه وین و خوشه ویستی تو

هر گیزاو، هر گیز، ناتوانی، له دللی

نه وینداراندا خوئی بشاریته وه و، سه ر،

وه دهر، نه نی و، خو ناشکارنه کا:

چه شمی ده و: به کویریایی چاوی شه یطان،

رایه ک ده سستی جه فا، لابه ری خووت، به

سه رمندا، بیته و، ده ستیکم ره، سه ر، خه:

بعالو: بیته، بخشینه، بماله، زئی خشینه:

نیسته مه م (نورکی): نامه وی، گه رکم نیه: له

تو، ویوه، غه پری تو، له دونیادا، هیچ

چه شه خیر و، خوشیکی تر:

وه ی سه نن: نه ی هاوار له ده ست که مه ندو،

داوی ده سستی تو (من چیبیکم) ده ترسم، من

بخنکین (قور قورم گور خورام) نه ترسم  
بو قسن: بو غسن، خه فه که ن.

منی: ته ز، من. من خه فه که ن، واته: ده ترسم

به و که مه ندانه ی خستونه ملی منه وه بخنکیم:

دل به ری بین ماوه ری: واته: نه و دل به ره چ

دل به ری بکه. بو نی (ماء الوه رده) گولاوه،

بچه کن: بچینه. لای دل به ری گیانی من

وی خه طی: نه و خه ط و، نوسراوه یه ی بو

بخوینته وه

تابه نی لا تفنطی: واته خوداوه ند نایه تی

پیروزی لا تفنطوا من رحمة الله: ی بو،

گوناجاران نارده

به لکو: به شکه م، شاید، ره نکه، خو ز گه.

نه ویش. مزگینی نایه تی لا تحزن ان الله

معنا، به نیمه، که ره م کات

جووری بلقیس: مه به ست بلقیسی زنی

حه ضره تی سوله یمانه واته به وینه ی نه و:

باش باش: خاص. خاص: دوپاته. کرده وه ی

ووشه، بو را گه یاندنی، زوره، واته، فره باش:

ده ردن له بو م: واته ژیان و، پی بژیو، نیش و،

که سه رن، بو من و تامیان، لی نازانم:

فیراش: رایه خنی، راخراو، جینگه ی له سه ر

دانیشتن:

نه جار: دارتاش، نه جاری دارتاشی:

ژیبری نه شویت...: واته: هه ر به لیدان و،

تاشینی، تیشه ی نه وینت که سه ر تا پای منت

پی دا تاشیوه. له ژیر، ویشه وه. به زه

برو زوری نه سکه نه و، مه کاره ی زمانت

جر گم، کونکه وو، جاریک بمدوینه:

نیش: پی‌وه دان، گه زتن چزاندن  
قه‌وم و قیل: خزم که س، خیل:

حه بسی جای بی، ره‌وزه‌نی: زیندانی چالی بی  
ژوچنه‌و، روّشه‌نایی:

بشکو: پیلو، سکل، پو لوو

داره‌به‌ن: دار پوشو، داریکه، کاتی، ناور  
ده‌گری‌نا کوزیته‌وه تا ته‌واو، ده‌بی و،  
ده‌سوتی:

عیشقم بووه دوچار: ده‌گیری داوی نه‌وین  
که‌وتوم

هانه حاصل: واته: نه‌و تووه‌ی من چاند بوم.  
به‌ری هیئا له‌یه‌ک به‌سه‌دیش زیاتر بوو،  
خه‌رمانی غه‌مانی من یانی نه‌و خه‌رمانه  
هیئنده زور بو، زه‌کاته که‌ییم دا به‌خه  
لکی‌تر:

چاوی بون، له‌سه‌ر: واته: چاوی هه‌بو جارو  
باره چاویکی به‌شیرینه که‌ی ده‌که‌وت،  
به‌لام من نه‌وه شم‌نیه:

طه‌ی که‌م: وا بووه، منی کویر چون‌ده‌توانم  
نه‌و گشته ریگه دوره‌ی شیرینه که‌م، بیژم‌و،  
بیگه‌می:

دل‌به‌ری عاشق: نه‌گه‌ر شوگرو، دل‌به‌ری  
نه‌وینداریکی وه‌ک من بیته‌سه‌ر ریگه‌ی  
ره‌ضامه‌ندی و پیکهاتن‌و، ده‌گه‌لم ریگ  
که‌وی، خوم له‌هه‌مو شایانی دینا. به‌هیترتر  
و، توانا تر ده‌زانم:

هیئند کو: نه‌وه‌نده‌ی خوم پاراست نه‌م توانی  
خوم. له‌نیش و په‌ژاران رزگار. بکه‌م:

ده‌ست و بیم به‌ست: ده‌س و پیی، به‌ستم و،  
له‌کاری خستم:

دلفگار: دل زامارو، بریندار:

به‌کشه‌وی: شه‌ویکی به‌لینگدان و، ژا کردن  
هه‌لدیم و، خوم ده‌ریاس ده، که‌م:

ملکی نه‌وین: نه‌وین اسلام و کوفرنا ناسی بو  
هه‌ر شوینیک راکه‌ی ملکی عیشقه‌و، ده‌ت  
گریته‌وه که‌وایه. هه‌ر له‌و کووت‌و،  
زنجیره‌دا بمینه‌وه و، ده‌نگ مه‌که‌:

قه‌عری گبزه‌نی: وا بووه، ده‌ته‌وی بو کووی  
بروی. ناتوانی چونکو که‌و تویه‌ته‌قولایی  
گیژاوه‌ی نه‌وینه‌وه و، ده‌ره تانت نایی:

خوبین به‌خور، دین: واته خوینی نشته‌ری  
برژانگ و، مژولان هیئنده، زورّه‌چهند  
جوگه‌ی هه‌له‌ستووه و، به‌خور. به  
داسین و، چاکسی که‌واکه‌مدا. دیته  
خوارّی

جه‌وشه‌ن: زریبی نالقه نالقه که‌هه‌موشیرو  
تیریک نابیری و، ده‌چه‌میته‌وه

صنه‌وبه‌ر: داری کاج، یان. کاژ

عه‌ره‌ر: سه‌روه کیو یلکه که‌له‌هی‌تر  
کوئاتره

سه‌ودا: تا سه‌و، ناره‌زو. ماخولایی:

مه‌قام: مه‌قام گرتن یانی له‌جیگه‌یه‌ک‌دا،  
مانه‌وه:

سه‌ر، وه‌نی: سه‌ر بنی‌وه، سه‌رت له‌سه‌ر  
سینگم دانی، ده‌میک به‌سیوه:

خالی و، فه‌راغ: به‌تال. والا و ناسوده:

سیروه: چفه، سرته، شته‌بای لای به‌یانان

ده‌ماغ: لوت. که‌پو، ده‌م

بای شه‌مع و، چراغ: له‌پینی شه‌موه، چرادا:

داغ: سوتاندن. چزاندن. که‌سه‌روخه‌م

نه‌ختی با: به‌پی ته‌خت و، خاک و، خولی  
ولاته که‌م. خوشحال بم‌و، به‌ناوات بگم

فه د چو، چه وگان: واته: له غم و، په ژاره ی  
دوری تودا، بالام و ه ک فه فی گوچان و،  
گالوک، چه میوه و، خوار بوته و ه  
سه ریشم، بوته. گوی. گوینی  
گوییکه رانی زه مانه و هر روژی له  
شوینیکم:

چیکه م نه ز: من چی بکه م، بوچی  
خوداوه ندنا مکوژی

عاجزم: و ه رزم. ماندوو، شه که تم:  
بای صه با: نه ی بای به ره به یانان. بای  
مژگینی هیتر

بین: بون و. به رامه ی خوش و، دلگیر:  
له جانان: له لایه ن. گیانی گیانان و،  
دلبره وه:

ما نشته ی آلائفس: هه رچیکی نه فی  
ناده میزاد، بخوازی. له به ه شتا،  
هه به و، ده س ده که وی: واته: من نه م  
بون و، به رامه به ی له لایه ن دلبره راسته  
قانیکه مه وه بوم، دی به به ه ه شت و،  
هه رچی له ویدایه، نا گوز مه وه:

من فیکر کرد: نه ی خوداوه ندا هه رچیکی من  
بیرم کرده وه گشتی پی هوده و، بی  
که لک و، جینگه ی گالتو، گه مه پی  
کردن بو:

فه ت نه بوم لاو لاو صیفه ت: واته: هه رگیز  
نه م توانی وه ک گول له لاو پیچ بخو  
مه وه، له و جو گه له ی یاسه مه نی  
فه دوبا لای دلبره که می له سر رواوه،  
نزیک بمه وه و، بیچیکی خوشم وه به ر،  
لوت که وی.

طه بی یار واته: ته بیاتی یاری من ناوایه که

ده لی

نه و ج جیی لی به: نه و کویره، فه له نده ره،  
کوا، زیی ده که وی، ته نانته بییته  
غولامی خاکسی به ر ده رگای من و،  
له ویدا تخیل بی و، بتلیته وه:

واته: ده لی. ده بیژی. وا بووه، نیژی  
کو تا بکا: بی ریته وه، ته واوی کاو، وازی لی،  
بیی:

خه نی، خه نه: خه نا، ره نگی سه ری ژنان که  
له داری خه نئه ده گیری و شتی پی  
ره نگ ده که ن:

خه لق: واته: خه لک به چاک و، خه راپه وه،  
سه رکونه ت ده که ن و، پیته ده لین:  
فه صدی جانی مه ن: بوچی به بی تاوان و،

گوناح، ده ته وی گیان. له من، بستنی  
چه مه ن: چیمه ن. میر گول له، میرگ  
سوسه ن: گول له سویسه که له نیو، خالاندا،  
گوم بووه:

داو: داوه خواز. زور به تاسه و، نیشتیا:  
له نا کاو: له پر بی ناگا، بی هه وال:

ناگه هان: کوتوپر، بی وه خت  
بی چاو: نه ی کویره چونکو له م جیهانه دا،  
نه وه نده به سه وید، بوی خوشه ویستی و،  
نوگری دلبر. ده تباته باغ و به هه شتی  
تایه به تی گروی پایو، چاکانه وه:

فازان: مه نه ل. تیانه، دیگ  
هه ویسن: ماکه و، مایه ی پی گیرساندنی  
ماست و، په نیرو، لورک  
ده وین: ده خوازان. ده به وی

غم ره وین: خه م و، په ژاره لابه ر  
فه غان: هاوارو، روژو، کردن:

ناخ: زور، مه خابن فره، به په روښم:  
 سوتن: سوتان. هه لچوقانی گیان و له ش:  
 دامه ن: داوین. شاقه ل، چاک  
 چه شمی نه ر: چاوی به فرمیښک و پر له ناو  
 مه بیچ: مه پیچه وه، بی فرمانی مه که و، به  
 گوئی بکه:  
 صد، قه بول کا: نه گه ر به ده یان جار به  
 خاک و، خوئی به ر ده رگانه که یت  
 قبول کاو، لیت په شیمان یته وه، دیان  
 هه ر به فرمانی بکه:  
 خصوص: به تایه به ت روح و، دل و جگه ری  
 بو بکه، نیشانه و، نامانج بالیداو،  
 برینداری کا:  
 چه مایل که ی: وه ک نالقه ی چه مایه ل  
 ده سنت له ده وری مل و گردنی دل به ر  
 بهالینی و، به ناره زوی، خو ت، بگه یت:  
 جار، ده کیشم: هه راده که م و، به هه مو  
 که س راده گه ینم:  
 ره وضه ی به هه شت: باغی به هه شت:  
 به حوکمیش بیده نی: نه گه ر، به زوریش به  
 ملم دا برون و، ده نه ستومی پیچن:  
 جه لاد: پایو، کوژ، میر غه ضب:  
 دین به تال: بی دین. کافر:  
 ره هزن: ریگر. جه رده:

سه بلی ره وان: سیلاوی وه ری که وتو نه گیر  
 ساوه وه  
 که رد عه یان: خوئی وه ده رخت و، هه مو  
 که س دیشی  
 به نده ن: به ده ن. له ش و قالب قه دی کیو:  
 نایه نه قووه ی به یان: به سه ر، زماندای به لام  
 هه ر گیز ناکری زای گه به نی و نیشانی  
 بده ی  
 نه ز بوم، له ره ندان: که نه من له ناو کومه لی  
 بی سه ره و، به ره دا، به هوئی نه م و ته و  
 هه لبه سته خو شانه وه خه لک ریزم  
 لیده گرن:  
 وه رنیه: ده نا، نه گینا. نه گه ر، وا، نه بی:  
 مه طروح: فریداو، دور خراوه وه:  
 ضه ریر: کویر. نابینا، نه خو ش و، له ره ز  
 که و توو:  
 گا آلعدم: وه ک هه ر نه، بوین، واته زور  
 کووری تر، هه ر ناویشیان نه ماوه و، له ناو  
 چون به لام من به هوئی نه م و تانه مه وه به  
 لای خه لکه وه به ریزم و هه ره نه مینم  
 ناخ: خو زیا، خوز گه بتوانم تام و چیژ که م  
 عه بنی عند الناس: هه ر به لای هه مو که سه وه  
 رون و، ناشکرایه که من به هوئی نه ویشی  
 تووه به د نیوو، شه رمه زار، بوم  
 که به د: سیپه لاک، جه رگ، جیگر

### دل به ری نورین جه مال

پینی ی (۳) | پیکه وت:  
 ده خه ویندا بو، من دی: له خه و دامن چاوم | لیئی ده خوازم مه طله بی: خواسته ی خو می

لیڈاوا ده کهم:

به زاری و ذه لیلی: فره به گریان و لالانه وه وه:

بو سه به ک: راموسیک، ماچیک:

غه بغه ب: له بهر چیله و، بهر لوغه ی:

به بضاو، مونه وه و: سپی و، ورشه دار:

طه تازو، دلبر: شوخ و، دلزفین:

مه شره ب: جینگه ی لی خوار دنه وه

بو مه، بی: یا خوا، بیته بهش و پشکی نیته:

نه صیب: سام و بهش، پاژ، پشک

جه رحی دل: برین و، زامی دل:

خوشوه بی: خوشوه بیته وه، ساریژ بیته وه:

به شقی شای خیرالانام: بو خاتری حه ضره تی

موحه مه د (ص ۴)

ده رحه ق، مه، بی: ده رباره ی، نیته، هه بی،

سه باره ت:

نا: داو، تال. هه ودایه ک:

سه ر به دوش: سه ریان خستوته، سه رشان و

چه نه ریه یان داوه

چون عه فره بی: هه روه ک دوپشک سه ریان

هه لگه راوه ته وه

سه ر کرد به نده: سه ریان له دلی گیرساندوه

ته ب: تاو، تی، نوبه تی، یاو، له رز:

جه، سه نکه: دلی له بهردی ره ق دروستکراوه

مردن ده بی: کاتی به ره حتی نه و، کات و،

ساتی دوا ی مردنه:

مه جال: ماوه ل، ماوه، مؤلّت

خه طی مه کته بی: خاله کانی وه ک خال و،

خه طی نوسراوه وه، جوان و، ریچک و

پیکن:

نه ظاره: واته، ده فته ریچکه هه مو که س لیلی

ده روانی:

سناره و، نه جم: نه ستیره. ستیر، ستیره،

ستیرک

دین: دیتن لی روانین، ته ماشا کردن:

گیسو، شه بی: بسک وه ک شه وه ی ره ش:

که لافه: گولوله هه ل پیکراو، واته زولفه کانی

هه رده لیلی گلوله ی میشکن.

روخاریشی هینده رون و، بی خه وشه

ده لی روزه، به لام نه و زولفه، ره شان،

ژژانه سه ر نه و گونایه و، وه ک شه وه

زه نگی دوا ی روزناوای لی کردو، نه و

لاجه نگ و روخارشی که شادی ده ری

هه مو که سه، داپوشی:

قه ندین له ب: لیو، له شه کر دروست، کراو:

کافی، عیصبان و، مه لاله: واته، ماچکردنی

خولی به ریپی چاره وای ژیر، نه و، بو،

لابردنی هه مو گوناج و، په ژاره به ک

به سه و، لایان ده باو، نایان هیلی:

ناو، لیلی بوراقه: ناوی نه و، چاره وایه ش

بوراقه و، سواره که شی په یمان و، به لین

راسته:

یاری ناق: واته: خودای تاک و، ته نیا:

شافیعامن: نه ی نکا کاره که ی من

نه ز له بی: من، من، له خزمه تا، حاضر و

بازرم. فراموشم نه که ی. له بی: بلی

نه ز به نی: من خولام و، کوئله ی توّم:

خیو: خاوه ن. صاحب، صاحبو:

ناده م نه ز بی مه نسه بی: من هم پله و پایه ی

خومی. پی ناگور مه وه و، خولامینی خوم

پی، گه وره ترو، به نرخته:

صه د که من مه نسه ب وه هایه: نه گهر، صه د

نه وه نده ی ترپله ی من هه ر غولامی و،



کویله بی بی هیشتا ناگورّ مه وه و، دین و  
 ناینشی بو، وه لا ده نیم:

پاک: هه مر گشت، ته واو، توواو، ته میم:  
 نوی موراده: تو مه به ست و، ناره زویانی:  
 مه جروح فوناده: دلی برینداره زاماره:  
 مه ضربه: لیدان. درب، کوتان  
 نوحفه و، هه دبه: دیاری ده ست، خو شانه:  
 ویصال که بن: بنیزین. پی بی بگه یه نین:  
 نه ک: نه وه کو، نه خوازه له، رایه کی تر:  
 له عب: گه مه و، گالته و، کایه:  
 عه ناد: نه یاری، دوژمنایه تی:  
 ده ک: خوز گه، هه رچی، زوتر:  
 هه لا بی: هه ل و پهل و ریزال ریزال. بی  
 عه نا: ره نج و، که سر، ده ردو ماندویه تی  
 چاره بی بو نین دو عابه: واته: نزاو، پارانه وه  
 کاریک نا کاو، بی که لکه:  
 مه رخوز: یان مه رغوز، موی بزنه، مه ره زه:  
 دیم چراغی روی بیساط بی: رو خساری بیسته  
 چرای سه رزه وی:  
 نه جم و، که و که ب: نه ستیره ی راوه ستاوو،  
 گه روک  
 نجم الهدایه: ستیره ی ری، نوین:  
 شاهی...: واته شای شایان و، بی نه نوایانه:  
 نه خشه بی: خوز گه نه خشه بی له نیمه ش  
 دل، فراغی ماسبوا بین: دل مان هه ر، نه وی

تیدا بی و، به س  
 موّده نیکیش: ماوه یه کیش پیگه وه بیینه  
 هاوال و، ناشتا:  
 مه که ب: جینگه ی که عب واته: سول و،  
 که وش، کاله:  
 گه ردی ته حتی نه ونیعالان: تو زو خو لی زیر  
 نه و که و شانه:  
 نوی غم له سر بی: واته: په ژاره ی تو ی  
 ده دلدا بی و، بو ی ده فکردا بی، لام  
 وایه به سر هه مو دنیا دا، ده سه لات  
 دارو، خاوه ن، فه رمانه  
 دو وجیهان، به رفه تحه بی: به سر هه ردک  
 دنیا دا سر که و توو، پیروژه:  
 بچینه م: بچنم. لی که مه وه، هه لبرم، به  
 ناره زوی خو م  
 سه نگین فوناد: دل له به رد بی. دلی ره ق، بی:  
 عه ناد بی: یانی ده گه ل نه ویسی تو دا. ناراو  
 به یسی نه بی جینگه ی هه ر ناگره و،  
 چی تر:  
 سی عوژ: یان سی عوژر، واته: تازه  
 پیگه پشتوو.  
 یا خودا، سی به نجه بی: هیوا یه عمری بگا  
 به سی په نجاه واته: ۱۵۰ سال  
 نوکی مه رخوز: نوکی مه ره ز، ناو ریشم:

## جا چون دلّم برغم نه بی

پیتی ی (۴) | له ناو ده چی  
 نه ز خوفی وی ثافه ت ده بی: له ترسی وی | مه کرو فنه: قیل و، گزیکاری یه وه

هيجره ت ده كانن: له ولاتى له ش وه دهرده  
 كه وى  
 برىك: كه ميک، توژيک. نه ختى  
 به وى: به و همو، هيچى و پوچييه وه:  
 خزم: خيل. كه س و، كار، هوزو، فاميل  
 عافيه تن: فاكاسان. دوايمان:  
 خاكم: واته چونكو ماکه كه م خاکه، نه شى  
 بيمه وه خاک:  
 شه قيبه: ماندوه، به له زه، به په له و، تالو  
 كه په:  
 نه مدل: نارزو، خواست، ويست:  
 غه زه مه به: له خوت دهرمه چوو، بادی هه وا  
 مه به  
 وه به: وابه، نه و جوربه، وه سا به  
 بين نينه: واته: هيچ توشه و، زمهه ژيکى  
 روژى دوايشمان پى نيه:  
 نه وه ش: دياره نه و کاره ش (نه وه ش) له بى  
 ناوه زى و، بى بى، منه وه په:  
 نوندوتول: چالاک، راهاتو، هه سورواو:  
 گبروشه ل: په يزن و، له ننگ، چه ويز:  
 ده سنگاو، ده بده به: کوشک و، باره گاو،  
 هه راو، هورباو، بگره و، به رده، ساز و  
 ناواز  
 هات و، چون: هاتن و، روويستن  
 بون جوردا: له ته ختى شايه تى جيا بونه وه:

واحيد: هه ر به ته نيا خوداوه ننده مينته وه:  
 نه نويز، نه روژو ناگرى: نويز، ناکه ي و  
 روژوش ناگرى:  
 خسوت داوى نساوى داوى دام: بسوه ده س.  
 هيئانسى پاروه ناننيکى حه رام، خوت  
 ده خه په، ناوه ندى. داوو، له گه ره وه:  
 له کنت وه په: له لات وايه، پيت وايه:  
 نه وه ت: نه وه شت، نه مه ي شت:  
 هه ر، رابرى: دنيا هه رنه شى تى په رى و،  
 بروا. گوذهر کاو، نه مينى:  
 بو خودا، ده بيزم: واته: نه ي ره په ن و، بى  
 چاره. نه وه ت بو خودا، پى ده ليم، نابى  
 يادى خوداوه ند. له بيره خوت به ريوه،  
 چونكو روژيک دى ده گير، ده كه وى  
 و، كه س به هاناته وه، نايه:  
 جيگه و، حورمه ت: پله و، پايه و ريز:  
 عيلاج: چاره، چاره سه ر، دهرمان:  
 دراو: پول. پاره، نه سكيناس:  
 ده ي جا: كه واته، كه وايه. ده سا:  
 سه زار: گورستان. قه ورستان. جيگه ي  
 زياره ت و، چاو پيگه و تن:  
 وه كو بون: كووه، بون. خر بونه وه به ر هه ف  
 بون. كو من.  
 جا چون دل م: كه وا بو چون دلى من پرنابى له  
 په ژاره و، كه سه ر:

### هه رله من بيه ن به يانه

پينى ي (5) ره وان | جيانان: هاوالانى گيانى. گيانى. خوشه ويستان  
 بيه ن به يان: ببيستن. قصه و باسى راست و،

هیچ به ده‌نھا: یاخوا، هیچ له شیک وه ک  
 له شی من  
 غه‌رق: نوقوم. شه لال  
 قوژ نه بی: هه‌رگ. لیتاو،  
 مه‌وجی بی که‌ران: شه پۆلی بی برانه‌وه،  
 قه‌راخ  
 گژ له گبانم: ناوړ، به‌ربوته له شم و،  
 خه‌ریکی سوتانم:  
 ده‌بری وبران: که‌نشیتی کاول. بوو:  
 مه‌نوا: جیگه‌و، مه‌کو. شوینی لی حه‌سانه‌وه:  
 باغی جینان: باخی به‌هشت:  
 چیدی نین قه‌ط، نور نه‌بی: هه‌ر نورو  
 رو شه‌نابین:  
 به‌ده‌نھا: له‌ش گه‌ل، قالب په‌ل:  
 کاشفی غه‌م و، کرۆبن: لابه‌ری هه‌مو خه‌م و  
 په‌زاره‌یه‌کن:  
 نه‌فشی ئوستادی غوبوبین: نه‌وانه‌هه‌مویان  
 نه‌خش و، نیگاری گه‌وره‌مامۆستاو،  
 چازانی نادیارو، له‌به‌رچاو. وونس  
 (خویداوه‌ند)  
 کی به‌وان: کییه، چکه‌سیکه‌بو نه‌و حوریانه  
 نه‌که‌و تیته، په‌زاره‌و خه‌فه‌ته‌وه:  
 تاب و، گر: تین و، بلیشه.  
 کان: ماده‌ن، کانی، چاوگه  
 ره‌مز و سیر: نه‌ینی هه‌مو که‌س پی نه‌زان  
 گه‌ر به‌ریش مه‌ستور نه‌بی: به‌مه‌رجیک. به  
 ریش وژدین. دانه‌پوشرابی و، له‌بن  
 نه‌ودا خو‌ی نه‌شارد بیته‌وه:  
 حه‌ظ ده‌کا: ده‌یه‌وی گه‌ره‌کی پی خو‌شه  
 دل نه‌ولیا بی: دل ده‌یه‌وی له‌ریزی پیاو  
 چاکاندا دا بنری و، به‌ته‌واوی شاره‌زای

ریگه‌ی حه‌ق بی نه‌شی ده‌ست له‌نه‌وین  
 به‌ر نه‌داو، بی پاریزی:  
 هیچ نیبه‌خاپور نه‌بی: نه‌گه‌ر بیتو. له‌سه‌ر  
 ریگه‌ی نه‌وین وه‌لاچی. نه‌و دلّه‌به‌کار  
 نایه‌و، هه‌ر ده‌بی کاول و، ویران، کری:  
 لی مه‌کانه: نه‌وه‌ده‌بیته‌شوینی مارو، میروله.  
 مه‌عمور: ناوا، ناوه‌دان:  
 عاشفی عیشتی به‌چاوکه‌واته: نه‌گه‌ر تو.  
 به‌راستی خو‌ت به‌ه‌وینداری راسته‌قانی  
 ده‌زانی. نه‌شی. ته‌نیا. نه‌وین ده‌به‌رچاو،  
 بگری و، ماکه‌ی هه‌مو شتیکی تر،  
 له‌ناو، به‌ری  
 وه‌و تو: نه‌و تو. وه‌ها، نه‌و جوړه، ره‌چاو  
 که‌و، بیکه، روانگه‌و، هه‌میشه‌له‌به‌ر  
 چاو ت بی. که‌نه‌فس پی بادی هه‌وا  
 نه‌بی  
 هه‌رزه‌کار: به‌د کردار، سه‌رگه‌ردان:  
 گیژ: کاس. هوژو، ووژ. بی‌هوش و گیل:  
 ره‌دو سه‌ر که‌ش: له‌ری لاده‌رو سه‌ر بزبو:  
 پیشی عام‌مه‌شهور نه‌بی: به‌لای خه‌لکه‌وه‌ناو  
 ده‌ر ناکاو، نیوی ناز ریشه‌و، بلاو  
 نایته‌وه‌واته: عه‌وام په‌سندی ناکات:  
 وه‌بکا: ده‌بی کاریکی وا بکا:  
 نه‌فس نه‌ستور نه‌بی: خو‌ی به‌زل نه‌زانی و، له  
 خو‌ی ده‌ر نه‌چی  
 کز: لاواز. بی‌هینرو، توانا. بی‌چاره‌بی  
 ده‌سه‌لات  
 نه‌بله‌و، نادان و، مه‌سنی: واته: نه‌گه‌ر پشت  
 به‌نفست، به‌ستی و، باوه‌ری پی بکه‌ی.  
 دیاره. گه‌وج و، نه‌زان و، سه‌ر، لی  
 شیواوی:

بو نه وانه: واته: بو نه وانه په که به لای  
 خه لکه وه به هیچ نه زان ناسراون  
 ناو به خاص مه ذکر نه بی: واته: نیوت به پیاو  
 خاص و مروی خودایی به ناو خه لکدا  
 بلاو، نه بو بیته وه نه وه. رازداری تو، نه و  
 جه وان و، تازه پیگه یشتوی به هه شته،  
 نه گینا شورته و ناوی خاص لیته ده  
 بیته مولوزم وه کو که له شیر ی بی واده  
 سرت، به باده داو، دعت فه وتینی:  
 جه ننگ جو: شه ر خواز، شه رانی، جه ننگانی:  
 نیو خور: به رماوه خور په س مانده خور، واته  
 که له شیر که بی واده ده خوینی بانگ و،  
 هاواره که ی پی ده وی ده که نه وه و،  
 ده بی ده نگی که ی بخواته وه:  
 رازی دل به ک: واته: نه وه ی ده، دلت دایه.  
 ده بی ده گه ل و ته و، بیژهی زارو،  
 زمانندا، به ک بن. نه شی سه ریک و  
 زمانیک و، له شیکت بی. یانی نابیی دو  
 زوو، چه ن زمان بی:  
 به فه ن بی: ته نیبا، ده گه ل نه فسی خوت  
 به فرو، فیپل به. و فریوی ده. به لام  
 ده گه ل خه لک راست و، ره وان به  
 مه قدور نه بی: نابیی. بلی بوم ناکری و،  
 ناتوانم نه فس فریوده م و، به قصی  
 نه که م:  
 رب آرینی: خودایه خوتم نشان ده:  
 له بو: بوچی، بوچ چه ضره تی موسا. به  
 نه نیایی، یانی هر نه و نه و، قصی  
 کرده و، که سی تر. بو نه وه ی. نه و  
 دل ره قه ی خوی له هم مو گومان و، دود  
 لیک پاک و بی خه وش کاته وه:

آنا الحق: من خوم حه قم  
 شیخ مه تصور: مه به ست، حوسینی کوری  
 مه نصوری به یضای فارسه که له شاری به  
 غذا، دا، کوژراوه و: (۸۵۸ - ۹۲۲ م)  
 هاو چه رخی شوشته ری و، جونه ید بووه:  
 به نه به د: هه ر گز، هیچکاتینک هیچ نالی  
 مه گه ر نه وه ی خوداوه ند، نیذنی داوه:  
 وَ مَا یَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى الْاِیَه:  
 ده و ره ی جه دیدی: واته: خه لکی نه و ده و رو،  
 زه مانه تازه به، و توو ویزیان به که لک  
 نایه نه ده بی و ته یان لی وهر گری و، نه  
 ده بی و ته یان، له ته کا، بکی:  
 ده جال و به زید: مه به ست جرجالی خه یالی  
 و به زیدی نه مه ویبه، وه ک نه و دوانه  
 هه ر دروو، فیله بازی ده گه ل په ک  
 ده که ن و، ناوا ده روانه به کتر:  
 ناظرو، مه نظور: ته ماشا که رو، ته ماشا،  
 کراو:  
 کذب: درو، ده له سه. بیچه وانه ی راسته:  
 موحیل: گزیکار، فیله وه ن، وه ند  
 نه غمه بی، طه نیور: شاهه ننگ و، ده ننگی  
 طه نیور  
 مه سرور: خوشحال. به که یف:  
 ذات خه رنه ل: مسنده وه بو، خور. دال.  
 لاشه خور: سی سار گه، که چه له:  
 فاز: سی خومالی و، که وی که زور قه له وو،  
 چاخه:  
 گورگی دلذات: به دل گورگی پیاو خورن و،  
 به روا له تیش ده لی. مه ری هه ژارن  
 زور که سی هه لداشت: واته: نه م گورگ  
 خه صله ت و خدانه، زور که سیان له سه ر

که ندا له وه، خستوته خواری و، له سر  
ریگه لایان داوڼ ههروه ک گورگ چوڼ  
ده نیومه ردا خووی حاشارده داو، شان به  
شانیان ده روا، تاده گاته جیگه په کی  
به رزو، هه لډیر، نه وسا فرییده داته،  
خواری و، پاشان ده چیته سه ری و،  
ده پخوا:

عور: کویر، کویری په ک چاو، نابینا:

که سک: سه وز

بی مه ناله: بی نامانجه، بی مه به ست و،  
ناکامه:

هه رکه: مادامیکي کاتی تو نامانجیک نیه:

کینه بازی نورجه پاله: نه ی دل پیسی  
بوغضای، به رواله ت روخسار نورین:

که س نه کرد نه فسی خومه ظلم: واته که س  
نه ی توانی به سر نه فسی خویدا زال بی  
غه بری بایه زیدی به سظامی نه بی:

ده م مه زهن: ده می تی وه مه ده. قصه ی لی

مه که و، له هیج باسیک مه دوی. با  
قصه و با ست وه نیو خه لک نه که وی

ناو طه یغور: طه یغور له قه بی بایه زید بووه وه  
به واتای بالنده و، په له وه ره:

نه زدی دل: به لای دل به ره وه بی که لک و،  
بی فاییده یه:

که س وه کومن بی وجوده: یا خودا،

که سیکي تری وه ک من بی نمودو،

هیج و، پوچ له، تاریکی چالی نه زانیدا،  
نوقم نه بی:

مه نشه ئی ده ردو جه غاران: سه رچاوه و،

ما که ی. هه مو. ئیش و، غم، په ژاره یه

که:

جایی مارو، مور نه بی: واته: دلی هه ژارو،

ره به ن، هه رده بیته جیگای مارو میلوره

دل به دل نه و که ی حسابه: واته: نه و دل

که ی به دل دا، ده ندری نه گهر

له ریگی دل به ردا، نه بیته که باب و،

نه سوتی و، چزه ی لی هه ل نه ستی و،

وه ک ته ندوری دا گیرساو، بلیه و،  
تینی لی به رز نه بیته وه

جین. جین: ریز ریزو، توی. توی، واته: ده بی

توی توی ناگر بگری و، له گر نه که وی

و نه کوژینه وه:

شوبهه نی سه متور نه بی: یانی: ده بی بو

شوگره که ی وه ک سازو، سه متور،

بنالینی بگری و، بکوژو زینه وه:

هه ر نو بیژی وایه، وایه: هه رجوریکي، تو

بلی و، قولم بو بکیشی، هه رنه وه هه وه و،

چی تر:

ثابی نه نگورو، رومانان: شه به تی ناوی تری

و، هه نار، واته شه رابی نه و دوانه

دل له بو جویی ده یازان: واته: دل، به هوی

جودایی و، جیا بونه وه ی و، لیک

هه لبرانی له هاوالان، یا خوا، قه ت

کوژشک و، سه سه را که ی شاه دان

نه بی و کاول بی.

تا له یار ده ستور نه بی: واته: قوزو، قه پ به،

بی ده نگ به و، هیج مه درکینه، ناوه کو

یار خووی فه رمانی وته و، بیژت

پییده داو، ده لی بلی جائه و ساکه.

نه توانی ده نگ، هه لبری و، بکه وییه

گوته و، بیژه:

## يار له من بادهى دهوئى

پښتى ي (٦)

که:

پرنه و: نور. روشه نى پڙين:  
 که و: که بک. ژه رږ. چييل.  
 له دو: له شوين. له دواى هاوالان  
 خوش ده کا: چاک ده کاته وه برين و  
 سوتاوييم:  
 هاتيفى ده نگ هاته خواري:  
 ده ننگى بانگ هه لدير، له عاسمانه وه هاته  
 خواري و گوتى، سوچ و، قولينچکى  
 پيشکه وتن، واته: هه ر له و گوشه گيرى  
 و، دورى له خه لکه وه بروه به مه به ست  
 ده گى:  
 ميش: ميش. نه ميش، نه زى:  
 خه لاصى: رزگارى، ده ره تان  
 که س نه وى: کارىکى وام ده گه ل بکه،  
 هه رنه نوم بوى و، هيجى تر:  
 غه برى نوم: واته چون ده توانم غيرى تو،  
 که سيکى ترم بوى نه ي ره سولى خودا،  
 که تو به هه ستيارو خوشه ويستى نه وان  
 قبول کراوى و، له نيو خه لکى نه فام و،  
 نه زان، چويه ده رى و، رويشتى ميحراج  
 يانى تو نه و په يام هينه ره مه زنه ي. جا،  
 چون ده خو راده بينم. که سيکى دى  
 بکه مه، دوست و، هاوالى خوم  
 نيزه ره وى، که س پا نه ديدده: واته تو،  
 نه وه نده، توندو تيږ. رويشتى. که س  
 نه ي توانى لاق هه لپانه وه شت، بيښى  
 و، زورزو. به خزمهت نورى حه ق ته علا

باده: مهى، شه راب، نه وه ي مه ست ده کا:  
 ده وئى: ده خواري. داوا. ده کات:  
 شاد و خوږه م: دلخوش و، له سه حال:  
 وئى شه وئى: نه و شه وه، نه قئى شه قئى  
 نيشاط: که يف خوشى: خوشحال:  
 که يف و ټاهه نگ: رابورادن و، به زم و ره زم:  
 ناگه هان: له نا کاو، کو تو پږ:  
 را بوم، له وئى: هه لستام، راپه ريم له و خه وه:  
 بيدار بوم: خه به رم بږوه، وه خه بهر، هاتم:  
 نه، که س بوو: هيجکه س له وئى نه بوو:  
 نه ن سه راسيمه ي هه وس بوو: له شم، هيشتا  
 گيرږو، کاسى، نه و هه واو، ټاره زويه:  
 هه راسان: نه حه جمين. نارام نه گرتن:  
 فه فه س بوو: واته گيانم له فه فه سى له شمدا،  
 ناراو، قاراوى لئى هه لگيرا، بوو:  
 ذى العيوبان: وه ک بئى سر و زمانان. وه ک  
 لالو، که زوبين ده سه لا تان:  
 حاش لله نامه وئى: واته: نه گه ر. هه موو چاو،  
 گه لئى دلانم. بو ژون که نه وه و، له دلئى  
 هه مو که س حالئى بم و، بزانه چيان ده  
 دل داپه به خوداوه ند، سويند، ده خوم  
 و، ده ليم نامه وئى، مادام، روى دل به رى  
 ده گه ل نه بئى و، نه و ليم لالوت، بئى:  
 مه قصردى حاصل: مه به ستى وه ده ست  
 هاتووه:  
 واصل: پئى گه ييشتو، دل به ر ديتو:  
 ذاتى پږ نه وى: واته: هه ر ذاتى حه قم گه ره

گه یشتی:

پیرو، رومه: وا بو. نه دینا پیرو، خو

سیر شه نیده: چه ندین فرمایشی نهینیت: له

رازینه وه ت گره گ نه وی

ذاتی حق بیست:

به د فیمل و خیصال: پیری ژنیکی کرده وه،

خوسره وی: نه ی پادشای هه ردک جیهانان:

خه صلّه ت و، خو خه راپه خه راپه په کی

زوبده: نه ی هه لیرایوی توره مه ی ناده میزاد:

زور ته مه ن دورو دریره:

خاکی بات: هه مو شای دونیاو. به خشنده ی

به ک مه جاله: هه ر جاریکی خونیشاندام.

وه ک حاتم. خوئی ژیر پیی. تون:

ده س به جی منی عه به ساندو، سه ری لی

خوردو خه و: رابواردن و، ناسوده پی:

شیراندم و، لاقم ده به ز چوو و، نه م توانی

نه کل و شه رابم: من هه ر خه ریکی خواردن و

بروم:

خوارنه وه م

حه یران: سه رلی شیوان عه به سان:

بی نه وی: به بی نه وه، واته: ناتوانم ده میکی

نه ز ده هام: من، ده عه به سام. واقم ورده ما

بی خواردن و خواردنه وه بم و،

له وی: له و شوینه، له جیگی خوم:

به برسیتی و تونیه تی. رای بویرم و له

به د، خه رابی: له م دونیایه ی خه راب و، کاو

عالمی حه یوانی برومه ده ری

بودا، هه تا. روژیکی تیدا ده ژی، وا

بی نه وی باری به نازه: واته، چون ده کرئی

باشه، چاک بی:

من ده ست له نه کل و شورب و، خورد و

چا: چاک، خاص، باش، پیاو خاص

خه و، هه ل نه گرم، بو نه وه ی به م دلیره

صوبحه بی و دوش: سبه پنی. سوزی و، دوو

نازه نینه بگم که توژی داوینی مه لحم

سوزیش هه ر، له وی بمینه وه:

و، هه تونه، بو برینی تازه، په یدا بوو،

دو صوبه ی: دو روژی تر، صبه پنی نا، نه دوی

کاری.

پیرو، فناده: زورهان و، که وتو له کار که وته

نه خضه ر که وی: که وا، سه وزیان که وای

که ج نیهاده: واته: ریگی به ره و چونه وه ی

سه وزو، که سک:

مالیت خوار و خبیج گر توتته به رو،

داهه نت خه رقه ی اطاعت: واته: داوین و،

خواره که، خواره که به ره و مالی حه ق

چاکی که واکه ی تو، خه رقه ی تایه به تی

وه ری ده که وی:

خودا په رستانه و، خه لک ده بی، نه وه به

دوشمن له بال بی: دوژمن و، نه یاری ده باله

سیالی خودا په رستی بزائن و، به س نه ی

خویدا. بی ته مه نی به فیرو برواو، هه ول

سه روکی، نکا کارانی روژی دواپی:

و، تیکو شانی بی که لک بی. نه وه ده بی

خاکی نه عل: خوئی ژیر سول و، که وش:

بزانی زور زو له ناو ده چئی و، نامیستی

ده وی: نه وی. نه مه وی، ده خوازم:

نه گه ر. به شه وو، به روژ هه ول بدا. بو،

نه عمی: واته: نه و خوئه کل و، هه توانی

مان. دیسان، که لکی نیه و هه ر له ناوده

چاوی کویره و، سارژی، ده کاته وه

چئی، یان چونکو ده زانی وایه. ده بی

به ک طه لاق ده: واته: نه گه ر دینات ده وی  
 نه شی ده س. له دونیای په سلان هه لگری.  
 یان به پیچه وانه وه. نه گه ر لانی خودات  
 گه ره گه. نه شی لانی نه م دونیا پیسه  
 به رده ی:

پینک وه: پینکه وه. به په که وه، ده گه ل په کا.  
 لال په ک. ویگرا. وه هم، نابن و، کو  
 ناپنه وه:

هه وی: هه وو، هه فو واته دوهه وی و، دوو،  
 دژ. ژور زه حمه ته به، په که وه، هه ل  
 کن و، ده گه ل په کا. ته با، بن

گه ردی نه حسی: واته: خوئی ژیر پیسی  
 حه ضره تی موحه ته د، روشنایی و،  
 روناکی دهره و، توتیا په بو چاوی کویر،  
 بوو، خوئی ده کاته وه:

شه وروژ، رانه وه ستنی و، هه ول بدا  
 کار پیکي باش بکا:

نه سره وی: نارام نه گری، رانه وه ستنی نه  
 حه سته وه، پشونه داو ماندو نه بی

دل و بفاق ده: دلی خوټ. ژیک که شک و،  
 گومانی لئی وه دهر خهه، بیرو، بروای  
 خوټ به لایه کدا بنه و، ساغی که وه و،  
 هه ر بچووه به لای یاری ناقانه و، ته نیاوه.

واته: هه ر لانی خوداوه نندی تاک و تاق  
 بگره و، لانی دونیا، به رده

به ک ده خوازی: خوژین. خوازن. خواستن،  
 واته ویستن، گه ره ک بون. هه روه کو  
 بوداوا کردن ده کار ده هیندری. بو ژن  
 خوازستن و، هیجبی کردنیش که لکی،  
 لئی وه رده گیری:

### عاشقان به روانه سان

نه نده ر: ناخ. نیوو ناوی به نده وه  
 فه ید: زنجیرو، کوټ:

زی ولام وفی: زلف. که زی، پرچ  
 که ی ته وانه م: گه نگی. چوټ. نه توانم  
 جان به ره م: گیان و، روحم. به رمه دهری یان

گیان بیه مه. گوره پانی شه ری نه و  
 دل به ره و، به سلامه تی بی به مه وه، دهری:  
 عه رصه گاه: گوزایی. مه بدانی شه ژ، پانی  
 شر گه

ره زم: نیک هه لچون و، به گژیه کدا هانت:  
 می زه نه د: لئی ده دا. نه وه شینی:  
 به جانم: له له ش و گیانم.

پینی ی (۷)

به روانه: په پوله

سا: وه ک وینه، واته: نه ویسنداران وه ک  
 په پوله وان، ده بی به ناگری شه می  
 نه وین بسوتین:

به فه د، عه ر عه ر: به بالا ده لئی دار، عه ر عه ری  
 چون میم وهی: وینه ی مهه واته مانگ  
 مورغی دل شود، حه بس نه نده ر: بالنده ی  
 دل م. که وته به ندی زنجیرو کوټی زولف

و که زیه ی تووه و، دهره تان و، زرگار  
 بونی، بو نیه:  
 حه بس: به ند، زیندان:



به ی به ی: په یتا، په یتا، پی نه نده ر په ی. پی  
 و چان و، ماوه دان  
 خي و... واته خه نجهر، خه نجیر:  
 گهر نو بنومايي: نه گهر، تو بی تو بنویني  
 جوانی خوټ به لای. گولستان و،  
 گولزارانه وه نه بون و بهرامه ی گول  
 ده میني و نه عه نبر:  
 خویش: خوټ. خو، هی خوټ:  
 نه زد: به لای. له لای. له کن، لال:  
 گولستان: کولزار. میژگ شوینی گولان:  
 نیست گهرده د: نامیني له ناو، ده چي:  
 عه طهر: بون و، بهرامه ی خوټ:  
 قه لمه یی وه صل: قه لاوډزی به نو گه بیشتن:  
 نه گیرد: ناتوانی. بگری. وه ده ست بیني:  
 روسته م و هه رچی به لن: روسته م و زال و،  
 هه مو پاله وان  
 زان سه به ب: به م، هوپه وه، به م بیا نووه  
 بگرفت زولفته: کزیه ت، گرتی سه نگر:  
 سین و نون... سه نگر، جیگی قائمی شه ر.  
 جه معه ند: کوون، کو بونه ته وه، کو من  
 به ری شه معی روخت: له بهر. له پیش شه می  
 گوناندا:  
 سافی: نه ی مه ی گیر:  
 نووه: نه تو، بده. ویم بده، بده یه، به ری:  
 جامی شین...: پیاله ی شه راب، مه ی  
 ده سنگیری کون مه را: ده سستی من بگره و،  
 بم هیته دهر، له گیژاوی دهریای غه مان  
 و، رزگارم که:  
 کون: بکه، بکه ره.  
 مه را: من را، واته ده سستی من:  
 نوفتاده هم: که و نوم. که و تومه ته، ناو....

دهر به حری غه م: له دهریای غه م نیوو  
 ناخی....  
 موله قه ب: نیوو ډیر. به لای خه لکه وه به  
 غه وټ و، فهریادره سی داماوان:  
 خه لک: واته مه خلوقات:  
 حه ق: خوداوه ند، یانی حه ق ته علا توئی به  
 غه وټ نیوو ډیر، کردووه:  
 دهر صه فی: واته: له ریزی پله ی خواناساندا  
 خوداوه ند، توی کردوټه، ریبه و، پیشه وا:  
 سه رنیهاده: سه ریان ناوه ته زیږ پای تووه.  
 هه مو قوطبی دونیا واته: لاقت له  
 سه رسه ری گشت قوطب داناوه:  
 فاف و طی و بی: قُطب، قوطب (نه قطاب)  
 شاعیران: هوټه ره وه کان، هوټه ران، هوټه ر،  
 گه ل:  
 زوریان: فره یان. گه لیکیان  
 گوتوه: و تووه. ویز تووه. هوندوټه وه  
 نه ز: له هه لیه سستی به تام و پیژو، خوټ  
 بانه مه ک: به خوئی واته تام دارو، به مه زه  
 که س نه گوفته شیعری را: هیچ، که س  
 هه لیه سستی که وه ک هه لیه سته کانی  
 سه عدی شیراز، نه گوتوه:  
 دهر وجوده ت گه شته ظاهر: واته. ری و،  
 ره وشتی حه ضره تی موخه د، ده توډا،  
 خوئی نواندوه نه ی شای خاوه ن سامان و  
 سوپا:  
 عه بنی: هه روه کی. دروست، وه کو، هه ربه م  
 چه شنه، واته: نه مانه له ذاتی توډا.  
 سه ریان وه ده رنا. هه روه کو چون، له،  
 ذاتی به کر، یانی حه ضره تی،  
 نه بوبه کری صه دیقا، خوئیان، نواند:

صیدق: راست و، دروستی، بئی دژووز ده له  
 سه ی، وه کی یارو، هاوالی حه ضره تی  
 ره سول، له نه شکه وتی، شه وردا (شور)  
 عه دلی: عادل و، بئی پیشیل، کردنی مافی  
 خه لکی وه ک حه ضره تی عومه ری فاروق  
 و، به حه یای وه ک حه ضره تی عوثمایی  
 عه فان و، به غیره تی وه ک حه ضره تی  
 عه لی بنی نه بی طالب رضی الله عنهم  
 أجمعین:

ذاتی: به زاتی، بویری. نازایی:

عه بن و لام وی: واته حه ضره تی عه لی، یانی  
 خوو خده ی هه ر چوار، یاری حه ضره تی  
 ره سولئی نه که ره م له توډا. کو، بو ته وه.  
 یاری تو شود: بو به هاوأل و، توڭگرو،  
 دلبه ری تو غه وئی به غذا و شای شام و،  
 حه له ب وا، ته: نه ی نه حمه دی کوڙ،  
 نه م زاته ی باست کرد، ده گه ل خاوه ن  
 شکوی شام و حه له ب یانی مه ولانا  
 خالیدی نه قشبه ندی شاره زوری هه ر،  
 دوکیان. تو یان خووش ده وی. له و  
 دوانه ش به و لاره خووت به هاوالئی  
 که سی تر مه زانه

مه گره چیدی بار: واته نه ی کویره، غه یری  
 خوداوه ند. هیچکه سیکی تر. ناتوانئی،  
 ده ست بگری و، له په ژاره و، کلولئی  
 رزگارت کاو، بت هینیته ده ری که وایه  
 یارو، هاوالئی راسته قانی هه ر خودایه و،  
 به س مه به ست نه وه په له نا کاما هه ر  
 خودا ده فیریای پیاو، دی و که سی تر.  
 غه بن وخی: واته غه وئی نه عه ظه م یانی

عبدالقادری گیلانی (کرماشان)  
 ۱۰۷۸ - ۱۱۶۵ م: سه ر زنجیره ی  
 ره وشتی قادری. وه، مه ولانا خالید  
 نه قشبه ندی. زیندو که ره وه ی ره وه شتی  
 نه قشی واته بهاء الدینی بو خاریی و،  
 دامه ز رینه ری شه و ره وشته له ولاته  
 موسولمانه کاندا، به تابه بت له هه مو  
 کوردستانه کانا دیاره نه ویش هه ره ک  
 له به را، باسمان کرد. کورده و، له  
 هوزی میکابیلی و جافی شاره زوری  
 سه ربه پاریزگای سوله یمانییه: واته:  
 شه گه رده ته وی له ناو کومه لئی پیاو  
 چاک و خودا ناسا، یاریک بگری هه ر  
 شه م دوانه به دوست و، هاوالئی خووت  
 بزانه و، چی تر:

به خواستی خوداوه ندی میری مه زن له شه وی  
 شه موی ۲۳ ی مانگی پوشه ری ۲۶۰۲ ی  
 کوردی، به رامبه ری ۲۳ سالی ۱۳۶۹ ی  
 کوچی هه ناویدا، له نه واو، کردن و  
 دوباره نویسه وه ی شه م فه ره نگو که به  
 بو مه وه. هیوایه توانیم ربیچه که به ک، بو  
 باشنر زانین و، لئی حالی بونی  
 هه لبه سته کانی شیخ شه حمه د، کرد  
 بینه وه و، لیره شدا شه مه گی سه ر شانی  
 خووم به جی هینا بی، دیاره باریده ده ریش  
 هه ر خودایه:

شاری تاران

مه لاهه زیز محمد پور

داشبه ندی

۶۹/۴/۲۳

نه وسه رچاوانه ی پتر بو نوسینی زیان و،  
به سه رهاتی شیخ نه حمه دی کور، که لکیان  
لی وهر گیراوه نه مانه ن

- (۱) میژوی نه ده بی کوردی. دانراوی ماموستا عه لادین سه جادی چاپی سالی ۱۹۵۲
- (۲) سالنامه ی مه اباد. دانراوی دوکتور موحه مه د، مه جدی چاپی سالی ۱۳۴۴
- هه تاوی
- (۳) بوزورگان و، سوخه ن سورایانی نازه ربایجانی روزه ناوا. دانراوی سه روان  
کاویانپور
- (۴) دیوانی حاجی قادری کوپی، کو کراوه ی ماموستا گیوی موکریانی چاپی سالی  
۱۹۶۹ هه ولیر
- (۵) دیوانی حاجی قادری کوپی، کو کراوه ی ناوره حمان سه عید سوله یمانی ۱۹۲۵
- به غدا
- (۶) دیوانی حاجی قادری کوپی، کو کراوه ی مه سعود موحه مه د کوپی چاپی به غدا
- (۷) دیوانی حاجی قادری کوپی، کو کراوه ی حمید میران. که ریم شاره زا، پیذا  
چونه وه ی مه سعود موحه مه د
- (۸) گو فاری هووخت زمیره ۵ زنجیره ی ۲۳ سالی ۱۳۵۱ کوچی هه تاوی
- (۹) دودمانی عه شاییری دیووکری ده سنوسی میرزا برایمی نه فحه می سالی ۱۳۵۰
- هه تاوی
- (۱۰) باغچه ی به هارستانی ۱ و ۲ کومه له هه لیه سنی ده سنوسی صالح مه حمود  
بارزانی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۰ به غدا، به صره، حیلّه.

- (۱۱) نه ظهري به كوردستان و، دیداری با شوعه‌زایی كورد. نوسراوه‌ی خالید خاکی
- (۱۲) طه‌لای ده‌سته‌وشار: ده‌سنوسی سه‌دقیق بوره‌كه‌بی (سه‌فی‌زاده)
- (۱۳) تاریخی مه‌شاهیری كورد، به‌رگی په‌ك و، دو، دانراوی ماموستا. بابا  
مه‌ردوخی كوردستانی
- (۱۴) جونگ، یا جوژکی ده‌سنوسی میرزا‌عه‌زیزی بو‌كاني له‌ساله‌كاني ۱۳۱۱ تا ۲۱  
كوچی مانگی
- (۱۵) تاریخی مه‌شاهیری كورد، ده‌سنوسی ماموستا قاضی موحه‌مه‌د خه‌ضری شو
- (۱۶) میه‌رو، وه‌فا. دانراوی قادری فه‌تاحتی قاضی چاپی سالی ۱۳۵۴ نه‌وریز
- (۱۷) دیوانی شیخ نه‌حمه‌دی كوژ: كتیب فروشی سه‌بدیان، به‌ده‌سنوسی مه‌لاره‌حیم  
نه‌فشاری سالی ۱۳۴۳
- (۱۸) میژوی ئیران له‌زه‌مانسی قاجاریدا، نوسراوه‌ی دوكتور عه‌لی نه‌صفه‌ری  
هه‌مه‌دانی
- (۱۹) الممرین نوسراوه‌ی سه‌هلی كوژی موحه‌مه‌د، عثمانی سه‌جستانی
- (۲۰) تذکره‌الخواص نوسراوه‌ی سیطی كوژی جه‌وزی
- (۲۱) په‌ژاویزی قه‌ره‌خلیل له‌سه‌ر، شه‌رحی عه‌قایدی ته‌فتازانی له‌سه‌ر عه‌قایدی  
نه‌سه‌فی
- (۲۲) فتوحات‌المکیه بابی ۷۳ دانراوی شیخ موحی‌الدین عه‌زه‌بی
- (۲۳) الأصابة فی تمیز الصحابه: دانراوی شیخ حافظ كوژی جه‌جهری عه‌سقه‌لانی
- (۲۴) تاریخی طه‌به‌ری: إمام موحه‌مه‌د، كوژی جه‌ریری طه‌به‌ری (مازه‌نده‌ران)
- (۲۵) مه‌ئوی فارسی شیخ عوبه‌یدیلای شه‌مزینی به‌ده‌سنوی مه‌لاعه‌لی ناویک
- (۲۶) توحفه‌ی موزه‌قه‌ری: پرؤفسور. ئوس كوژمانی نه‌لمانی
- (۲۷) بیره‌وه‌ری زه‌مانی فه‌قیه‌تی خوّم (مه‌لاعزیز، داشبه‌ندی)
- (۲۸) شاعیرانی كوژ: عه‌لی نه‌كبه‌ر، میر سه‌لیسی
- (۲۹) حه‌دقیه‌ی نه‌مان‌اللّهی: عه‌لی زه‌ونه‌قی كوردستانی.
- (۳۰) علمائنا فی خدمه‌العلم والدین. ماموستا مه‌لاکه‌ریم، بیاره‌بی
- (۳۱) انتفاضة الأکراد خلیلی خلیل، وه‌رگه‌ژاوه‌ی سیامه‌ند سیرتی نیز  
به‌عه‌ره‌بی
- (۳۲) دیوانی مه‌لای جه‌زیری به‌شه‌رحی ماموستا هه‌ژاره‌وه
- (۳۳) به‌رگی په‌كه‌می شه‌رحی سودی له‌سه‌ر حافظ

- (۳۴) گو قاری نیرانشه هر. ژمیره ی ۲۲، کوری یونیکو
- (۳۵) مَفَاتِيحُ الْعِلْمِ. موحه مه دی کوری نه حمه دی. کوری یوسف  
کاتیبی خواره زمی
- (۳۶) به دبع و، قافییه. دوکتور موحه مه د. خه زانیلی و، دوکتور جه سه ن  
سادات ناصری
- (۳۷) شاری ویران علی جه سه نیانی
- (۳۸) فورئانی پیروز
- (۳۹) ده سنوسیکی کونی خوالی خوشبو حاجی وه فابی مه شهوری سابلاغی
- (۴۰) جامع ادیان: جانناس، ترجمه نه صفه ر حکمت
- (۴۱) کردو کردستان. باسیتیل نیکتین (عربی)

نه و که سانه ی خووم سهر، راست، شتیکم لی بیستون  
 یان له زمان نه وانه وه شتیکیان  
 سه باره ت به شیخ نه حمه د بو  
 گیر او مه وه  
 نه وانه ن

- (۱) خوالی خوشبو. ماموستا مه لاهه لی وه لزی (حه مامیان)
- (۲) دوکتور، عیزه دین موصطه فا (به هوی رادیو به غدا، وه له ساله کانی  
 ۱۳ - ۱۳۴۹ لدا)
- (۳) ماموستا. موحه مه د، جه میل، روژ به یانی
- (۴) ماموستا. عبدالرحمن شه ره فکه ندی (هه ژار)
- (۵) وه سنا که ریمی (هه باس ناوا) ی لای داشبه ند
- (۶) میرزا حه مه ده مینی میرزا بایزی (حه مامیان)
- (۷) که ریمی خدر باغه وانی (عه مبار)
- (۸) صالح مه شوشی (داشبه ند)
- (۹) حه مه موسای (قازانلی) سهر چومی جه غه توو
- (۱۰) حه مه قولی بوکان. نه بیره ی شیخ نه حمه د (له زمان میرزا برایمی نه فخره می وه)
- (۱۱) مام عه زیزی بوکان و، چه ند که سی تر .....

## پتزه سی ناوه روک و، هه لبه سته کان:

### لاپه زه

- ۹ هه ر خود ایه نامرئی
- ۱۳ کُلْ نَفْسِي ذَانِقَةُ الْمَوْتِ: نامرئی نه وهی حه ق ده ربزه (هه لبه ست)
- ۲۱-۲۲ پتسه کی، پیرشالیاری یه که م. جابان و، مه یمونی کوزی
- ۲۴-۲۵ شیخ نه حمه دی کۆر، سوله یمانی و، شیخ مه عروف، مه لای زه ش،  
موفتی زه هاوی:
- ۲۵ کاک نه حمه دو، مه لیک مه حمود. شاری کۆو، مه لانه سعه د:
- ۲۵ حاجی قادری کۆبی و، جه لیزاده:
- ۲۵ سه ید طه های شه مزینی و، شیخ عوبه ید بلای کوزی و، زا په زینی سائی  
۱۸۸۸ م:
- ۲۵ نه وهی سه باره ت به شیخ نه حمه دی کۆر، نووسراوه، یان بیستراوه:
- ۲۶ مامۆستا عه لانه دین سه جادی، دوکتۆر مه جدی و، سالنامه ی مه اباد:
- ۲۶ دوکتۆر: کاک قادری فه تاحی قاضی (میهر و، وه فا)
- ۲۶ به هاره (هه لبه ست) و، دیوانی شیخ نه حمه دی کۆر

- ۲۷ زیاره تی غه وئی به غداو، دیتنی خدری (خضر) زینده
- ۲۷- ۲۸ سه روان نه حمه د، که یوان پور، گوڤاری هووخت و،
- ۲۹ ته لای ده سته وشار
- ۳۰ عه شاییری دیبو کری و، شیخ نه حمه دی کوڤر (نه فحه می)
- ۳۰ ئیبراهیم ناغا، مه لاشه فیع و، سیف القضانی قاضی،  
خه لیفه مه لاره حمان و، نه شعری
- ۳۱ خالد خاکی و، نه ظهری به کوردستان، شیوه سماقی شنوو،  
عه مباری بوکان
- ۳۱ میمکه زوبه یده ی نه تیژه ی، شیخ نه حمه د، له (نه بی که ندی هه وشار)
- ۳۲ بابا مهردوخی کوردستانی، ده هوک و، زاخوی کوردستانی نه و دیو  
(عیراق)
- ۳۳ هه لبه ستی: دیم له خه ودا، شادو، خوره م، یار، له من باده ی ده وی...
- ۳۳ حاجی قادرو، هه لبه ستی (شاسواری به لاغه تی کوردان) نه وه ی خوڤم دیومه
- ۳۴ هه لبه ستی: نه حمه دی کوڤر، له سابلآغه - به یته کی باغه، به یته کی داغه
- ۳۴ قاضی خضری شنوو، ووشه ی، لیسان، خه لیفه سه یدیانی مهاباد
- ۳۵ نه حمه دی کوڤر، له خوا، ناسی دا، پیژه وی مه ولانا خالد بووه
- ۳۶ نه وانه ی خوڤم شتم لی بیستون، ماموستامه لاعه لی وه لزی حه مامیان
- ۳۷ حاجی مه لآغه و لآو، حاجی بایزاغای دیبو کری (خوایان لی خوڤشی)
- ۳۷ کوڤر بونه وه ی مه لآو، فه قئی، له روژانی، هه بینیدا، حاجی ره حمان ناغا،  
سه یفه دینخان
- ۳۷ نه حمه دی کوڤر، کوڤری مه لاموچه مه دی بابه (نه حمه دی شیخ باب پده ر)
- ۳۹ کوڤر بونی نه حمه دی کوڤر، شه ژه فرۆ، ته ژده ستی، له بوژدان، دا
- ۴۰ تیشکی خودا، په رستی چون له، دلئی نه حمه دی کوڤر، ده دا؟
- ۴۰ کاره ساته که ش به م جوڤره بووه، چونت له ژو هه لئی بلیئی منیش نه حمه دم:
- ۴۲ نه حمه دی کوڤر نه وه ی جارانی نه یه.
- ۴۳ مانه وه ی نه حمه دی کوڤر، له ته کیه ی مه ولانا خالیدا، له سوله یمانی
- ۴۳ لی په یدا بوونی خدری زینده
- ۴۴ دیسان، له سه رباسی ماموستامه لا، عه لی وه لزی ده روین.
- وه ستا که ریمی هه باس ناوا، که ریمی خدر باغه وان،



صالح مه شوئی داشبه ند، چه مه موسای قازانلی

- ۴۶ میرزا چه مه ده مینی چه مامیان
- ۴۶ هۆزی سه ره گاو، شیخ نه حمه د، ناوایی سیلوی لاجانی به ربه
- ۴۶ وه صیتی شیخ نه حمه د، به رله وه فات کردنی (مام چه مه)
- ۴۷ به لأم من سه باره ت به گه وره بی شیخ نه حمه د، ده لیم.
- ۴۸ نه م شیوه نووسینه، زۆر له به رد ل نی به
- ۴۸ ماموستا، سه جادی و، نمونه ی هه لبه سستی شیخ نه حمه د
- ۴۸ دو کتۆر مه جدی و، باوکی زانای (ماموستا حاجی مه لاحوسین)
- ۴۹ زه ننگه مه به ست، چۆمی تانجه ژۆبی (نه ک ده جله)
- ۵۰ گۆرستانیک به ناوی عه مباره نه بۆوه و، نی به، نا شیخ نه حمه د..
- ۵۰ نه بیستراوه، نه حمه دی کۆر، چوبیته مالی خودا
- ۵۳ حاجی قادرو، شیخ نه حمه دو، شاسواری به لاغه تی کوردان
- ۵۴ شیخی بۆرهان له سالی ۱۳۲۸ هـ. ق دا، وه فاتنی کردۆوه.
- ۵۴ چه ند، سو که باسیک
- ۵۴-۵۵ چیروکی خدری زینده و، ناوی له چه ن کتییکا  
(الْمُعْرَبِينَ، تَذْكَرَةُ الْخَوَاصِّ)
- ۵۵-۵۶ په زاویزی قهره خه لیل و، عه قایدی نه سه فی، الْأَصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ
- ۵۶ خدری زینده، له بنه ره تا، ئیرا نی بۆوه
- ۵۷ خدری زینده به خزمه ت چه ضره تی ره سول نه گه بیشتۆوه
- ۵۷ نه گهر، پیغه مبه ریش بو بی وه فاتنی کردۆوه
- ۵۸ خدری زینده پیوه ندیی، له گه ل نایینی ئیسلام دا، نه بۆوه
- ۵۸ هه لبه ست گوتن و، شاعیری، سوروشتی به و، به فو، به ده ما کردن،  
به دی نایه
- ۵۸ ناخۆ، چه ند نه حمه دی کورۆ، چه ن ناوه حمه دی شاعیره بوون
- ۵۹ شاسواری نه ده بی کوردی و، فارسی (ماموستا هه ژار)
- ۶۰ باسیکی من و، ماموستا هه ژارو، ماموستا ژۆبه یانی
- ۶۱ زه ننگه هه رواش بوو بی، باشی بو چوی
- ۶۱ نا خو نه حمه دی کۆر خوینده وار بۆوه؟
- ۶۲ عه لی چه ریری و، دو کتۆر عیزه دین موصله فا

- هاتنی ناۆره حمان پاشای بابان بۆچیمه نی سولطانییه ی  
 ۶۳ زه نجان (عه لی به رده شانی)
- نه خشی به یتى کوردی له رۆانگه ی میژو بیه وه  
 ۶۴ هه لبه ستى حاجى و، به یتى کوردان، محمد حه نیفه. دمدم، نه سپى ره ش
- نۆسکۆژمان و، کۆ کردنه وه ی به یتى کوردان (توحفه ی موزه فه ریبه)  
 ۶۴ نه حمه د هه لّواو، که لّو، شیرى فه لای هۆلا کۆ، مه راغه (ماد، راگه)
- ۶۵ وه لی دیوانه و، مه لا غه فوری حافظ
- ۶۶- ۶۷ شامى کرماشان بو، هه لبه ستى چه پکه گولّ
- مه لا موصطه فای که لیبى ره ضاخان (سه ر چنار)  
 ۶۷ مه لاعه ولای بانه یی و، هه لبه سته کانی
- ۶۷ خاله فه کۆیری خانه فای برهان
- ۶۸ بیژنه نگ و، مه هجوری کرماشان و، نیصابی کوردی و، فارسی
- ده کرى نه حمه دی کۆریش نه خوینده وار، بوبی  
 ۶۹ مامۆستا هه ژارو، خوینده واریتی نه حمه دی کۆر
- زانستی نه حمه دی کۆر، مه وهوب بۆوه، یان مه کسوب؟  
 ۷۰ هه لبه ستى: یاره سۆل الله، ذه لیل و، دل حه زینم زه حمه تی. هی کی یه؟
- مامۆستا رۆژبه یانی لای وابوو، هی نه حمه د، موختار به گه.  
 ۷۱ مامۆستا مه لاهوسین، یان با پیراغای گه ورک
- حاحی مه لاعه لی حه سه ن زاده، حه مامیانی، مه لاعه به ی نارى زاده و،  
 ۷۲ شیخ با به عه لی شیخ مه حموود
- کا که حه مه ی نارى و، په خشان نووسین  
 ۷۴ کا که حه مه و، ظاهیره گی جاف و، ناوه کی بونی هه لبه ستان
- هه لبه ستى (به هاره) ناخۆنى شیخ نه حمه ده، یان که سیکى دی؟  
 ۷۶ ده با، ووت و، ویژ، هه ر، ده گه لّ مه حسساتدا، کرابا
- هه لبه ستى ده رونی مامۆستا گۆران  
 ۷۸ فه ره هنگى موعین به حرى موحیطه، ووشه ی نه ی سه وارو، نیساری
- باسی گولّ و، مولّ، بابه خى نه حمه دی کۆر، که م ناکا ته وه  
 ۸۰ (گۆفاری سروه)
- هه لبه ستى (به هاره) و (یاره سۆل الله) هه ردوکیان هی شیخ  
 ۸۱

- نه حمه دن و (شيرين ته شي ده ريسی) ش هي وه فايي به.
- ۸۲ با دانه وه عه ب بنی به، حاجی قادرو، نه م نووسراوانه ی خواره وه
- ۸۴ خویندنی حاجی قادرو، جه لیزاده، له باله کایه تیدا
- ۸۴ لیگ هه لیزانی حاجی و، جه لیزاده له سالی ۱۲۷۱ هـ. ق دا
- ۸۴ نامه ی حاجی له (نه سه مبول) وه بو جه لیزاده
- ۸۴ چاوپینک که وتنی جه لیزاده و، موفتی زه هاوی له به غذا، دا
- ۸۴ چوونی جه لیزاده، بو (سابلاغ) له سالی ۱۳۱۸ هـ. ق دا
- ۸۶ حاجی ده سال، له (شنو) و (سابلاغ) و (سه رده شت) ده مینیه وه
- ۸۶ هه لیه سنی نه حمه دی کوور، به حسابی نه بجه د، ده بیته ۱۲۷۰ هـ. ق
- ۸۷ حاجی له سالی ۱۲۷۱ هـ. ق را، تا ۱۲۸۰، له شنو، سابلاغ و،  
سه رده شت دا، بووه
- ۸۸ ده کری حاجی قادر، چاوی به شیخ نه حمه د، که وتنی
- ۸۸ جولانه وه ی سه ربه سنی و، نایینی شیخ عوبه ید یلا و، حاجی قادر
- ۹۰ غه وئی ثانی له قه بی شیخ علی که رکوک، نه بووه
- ۹۰ ماموستا جه لیزاده چاوی به مه ولانا خالید نه که و تووه
- ۹۱ سالی له دا یک بون و، وه فاتمی مه ولانا خالید (مه شه وی شیخ عوبه ید یلا)
- ۹۲ سه یدطه های شه مزینی ۳ سال پاش شیخ عثمانی بیاره بوته  
خه لیفه ی مه ولانا
- ۹۳ جه لیزاده له سالی ۱۲۵۰ هـ - ق دا، له دا یک بووه
- ۹۳ نیوان خووشی ماموستا جه لیزاده و، شیخ عومه رضیانه دین
- ۹۴ نامه گوورینه وه ی نه م دو ذاته به ژیزانه، به هه لیه ست
- ۹۷ هه مویان قاطیمی زیگگن به جدی....
- ۹۷ نیوان خووشی شیخ علی که رکوک و، کاک نه حمه دو، جه لیزاده  
(په زاوینز)
- ۹۸ نه حمه دی کوور، کووری کئی به و، له کام هووره؟
- ۹۸ ووشه ی بابا و، هه رد و، عه رده شیخ بابا، حاجی بابا شیخ
- ۹۹ حاجی مه لا عه ولای وه لزی و، شیخ نه حمه دی کوور
- ۱۰۰ ماموستا کانی وه لزی: قزلجی و، چواری، کانی که وه بی:
- ۱۰۱ ده رس خوینه کانی وه لزی کئی بوون؟



- کیش و، وه زن، شیوه ی نویسه وه  
 ۱۲۴- ۱۲۵  
 شیخ نه همه دو خواجه ی شیرازی (أَلَا يَا أَيُّهَا السَّاقِي...  
 ۱۲۶  
 سالم به گ و، حافظی شیرازی (أَلَا يَا أَيُّهَا السَّاقِي...  
 ۱۲۸  
 حاجی قادری کویبی و، پیری شیرازی (...)  
 ۱۲۹  
 شیخ نه همه دی جزیری و، مام خواجه ی شیرازی (...)  
 ۱۲۹  
 بیرو، رأی قه زوینی و، أَلَا يَا أَيُّهَا السَّاقِي:  
 ۱۳۱  
 أَنَا الْمَسْمُومُ مَا عِنْدِي بِتَرْيَاقٍ وَلَا رَاقِي  
 ۱۳۲  
 نوکته و، واتای پسته کان، به پی: واتاو، ژیزمانی کوردی  
 ۱۳۲  
 کیش و، قافی به، یان وه زن و، کلکه ی هه لبه ست، کیش و، وه زن  
 ۱۳۷- ۱۳۸  
 هه لبه ست چه ن جوړه: گوژانی و، به یت و، بالوړه  
 ۱۳۹  
 هه لبه ستی خاوه ن بزگه، عه روضی، یان کیش دار  
 ۱۴۰  
 فولکلوریکی، که لاسیکی، ووشه ی کوردی و، جو له و، بزوین  
 ۱۴۰  
 هه لبه ستی نژی، بادانه وه به که، بؤسه رکیشی له میژینه ی کورد  
 ۱۴۱  
 مه شه وی. دوه لبه ستی، چوارینه، قه طعه، یان پارچه، موزه مه ط  
 ۱۴۳- ۱۴۴  
 ته رجیع به ند: یان سه ربه ندو، بؤگیزاونه وه، ته رکیب به ند یان...  
 ۱۴۴  
 موسته زاد (هه لبه سیراو) غه زه ل، یان نوگری  
 ۱۴۵  
 قه صیده: یان کاکلی پړو، پته و، حوسنی مه طله ع، یان...  
 ۱۴۶  
 حوسنی اعتذار: شه ریظه، یان مه رج دانان  
 ۱۴۷  
 حوسنی مه طله ع، یان جوان بزینه وه  
 ۱۴۸  
 اِرْتِجَال، به دیبه یان کوت و، پز  
 ۱۴۸  
 ته ضمین، یان تینک هه ل کیشان  
 ۱۴۸  
 رَدُّ الصَّدْرِ عَلَيَّ الْعَجْزِ، یان کلکه وه، سه رکردنه وه  
 ۱۴۸  
 رَدُّ الْعَجْزِ عَلَيَّ الصَّدْرِ. رَدُّ الْمَطْلَعِ قَافِي يه و، پسته کانی  
 ۱۴۹  
 هه لبه ست: قافی به خوئی به ک پسته و، هه شه کانی تر، وه چه ن...  
 ۱۴۹  
 قافی به دو جوړه، وه صل، خروج، مه زید، ناییره، قه ید.  
 ۱۵۰  
 ژیدف، تأسیس، ده خیل، یان خوئی ژا کردو  
 ۱۵۰- ۱۵۱  
 که م و، کوژی قافی به:  
 ۱۵۱  
 اشباغ، حه ذو، ته وجیه، موجری، نفاذ، نیطاء  
 ۱۵۱ ۱۵۲  
 شایه گان: یان کاری خورابی، موره ده ف، ذوقافیتین  
 ۱۵۲

- ۱۵۴ (بیڑہ سی ھہ لہ سہ کان): - نہ ھوی مہ یگیز
- ۱۵۶ پیتی بی: - نہ ی شہ ہی لولاک لولاک
- ۱۵۸ پیتی بی: - دلہری عالی نہ سہ ب
- ۱۶۱ پیتی بی: - دہردی عیشقی
- ۱۶۲ پیتی بی: - مہ د حی نہ بی خیرالبشر
- ۱۶۴ پیتی بی: - نانومیدی زوی حساب
- ۱۶۶ پیتی بی: - نہ شرہ فی عالی جہ ناب
- ۱۶۹ پیتی بی: - راست و، چہ پ
- ۱۷۰ پیتی تی: - یارہ سول اللہ ذہ لیل و، دل حہ زینم رہ حمہ تی:
- ۱۷۱ پیتی تی: - دل غہ ریقی بہ حری خوینہ
- ۱۷۲ پیتی تی: - سہ یدی فہ حری کایینات:
- ۱۷۵ پیتی جیم: - صاحہ بی تاجی نبوت:
- ۱۷۷ پیتی جیم: - نہ حمہ دی خیرالبشر:
- ۱۸۳ پیتی دال: - دلہری مہ ست و، خہ رام:
- ۱۸۴ پیتی دال: - خار، کیشٹان، گول، نہ چید
- ۱۸۶ پیتی دال: - حہ بسی چاہی غہ بغہ بیم
- ۱۸۸ پیتی دال: - دائیمہ ن ذیکری صیفہ ت، کہ بوچہ مالی نہ حمہ دی:
- ۱۹۰ پیتی دال: - زاری عیشقی:
- ۱۹۶ پیتی ری: - دہردی عیشقی:
- ۱۹۷ پیتی ری: - دلہین نہ ورؤ بہ ہارہ:
- ۲۰۰ پیتی ری: - کوا، موحمہ د، شای مہ دینہ:
- ۲۰۳ پیتی زئی: - زازی خوٹ بو کہ س مہ بیڑ:
- ۲۰۵ پیتی سین: - راھی عیشقی (ھاوقافی یہ ہونی پیتی ٹ - ص - س...)
- ۲۱۴ پیتی قاف: - کہ لبی دہر گای چوار یارم:
- ۲۱۶ پیتی قاف: - نوٹش بکہ ین کانسسی دھاق:
- ۲۱۹ پیتی گاف: - صونمی ذاتی کردگار:
- ۲۲۱ پیتی لام: - دلہری شیرین کہ لام:
- ۲۲۵ صَلِّ يَارَبِّ عَلٰی دُرِّالمصونِ نہ حمہ دا:
- ۲۲۶ پیتی میم: - من شہ ھید کردی:

- ۲۳۱ پیتی میم: - نه من لایبق به سوتانم:
- ۲۳۲ پیتی نون: - شای گولان:
- ۲۳۴ پیتی نون: - ده مدهم، له عیشقی دهم، ده دهم
- ۲۳۷ پیتی نون: - له زوی تو، ماهو، روژ تارن:
- ۲۴۰ پیتی نون: - عه بدی نه فسی نابه کار
- ۲۴۳ پیتی واو: - عالم هممو، موشاقه به روخساری جه وانی
- ۲۴۶ پیتی واو: - بهس دلّی من پزجه فا، که:
- ۲۴۸ پیتی هیئی: - دینی زویی گول عوداران:
- ۲۵۰ پیتی هیئی: - ژاسته، گول بی خار، نینه:
- ۲۵۲ پیتی هیئی: - فه ریاد، ره سی بو خاص و، عام:
- ۲۵۳ پیتی هیئی: - عالم، هممو، مه خون، به، تو:
- ۲۵۵ پیتی هیئی: - شه که رین له فظو، زویان:
- ۲۵۷ پیتی هیئی: - صاحبه زری و، شیرین صووهر (سه یدطه ها، یان  
شیخ عبیدالله)
- ۲۶۱ پیتی یئی: - بم به قوریان میثلی قوریان:
- ۲۶۳ پیتی یئی: - ده ست له ناو، ده ست، دهم له ناو، دهم:
- ۲۶۹ پیتی یئی: - دلّبه ری نورین جه مال:
- ۲۷۳ پیتی یئی: - جا چوّن دلّم پز غم نه بی:
- ۲۷۴ پیتی یئی: - هه ر له من بییه ن به یا نه:
- ۲۷۸ پیتی یئی: - یار، له من بادهدی ده وی:
- ۲۸۰ پیتی یئی: - عاشقان په روانه سان:
- ۲۸۲ جوّری دوزینه وهی واتای ووشه کان.
- ۲۸۲-۳-۴ فه ره نگوکه ی ووشه کان: نه هوئی مه یگیر:

فهره نگوکه ی پیتی بی ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ (۲۹۵ تا ۲۸۵)

پیتی: پ: - (۲۹۶) پیتی ت: ۱ - ۲ - ۳ (۲۹۹ تا ۲۹۷)

پیتی: ج: - ۱ - ۲ - (۳۰۵ تا ۲۹۹) پیتی د: ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ (۳۱۶ تا ۳۰۶)

پیتی: ر: - ۱ - ۲ - ۳ (۳۲۰ تا ۳۱۶) پیتی: ژ (۳۲۰) پیتی: س: (۳۲۶ تا ۳۲۱)

پیتی: ق: ۱ - ۲ (۳۳۰ تا ۳۲۶) پیتی: گ: (۳۳۳ تا ۳۳۰) پیتی: ل: ۱ - ۲  
(۳۳۳ تا ۳۳۶)

پیتی: م: ۱ - ۲ (۳۴۰ - ۳۳۶) پیتی: ن: ۱ - ۲ - ۳ - ۴ (۳۴۸ - ۳۴۰)

پیتی: و: ۱ - ۲ (۳۴۸ - ۳۵۱) پیتی: ه: ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ (۳۶۱ - ۳۵۱)

پیتی: ی: ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ (۳۷۷ - ۳۶۱)

۳۷۸ نه و سه رجاوه و، به لگانه ی که لکیان لئ و ره گیراوه

۳۸۱ نه و که سانه ی خووم شیکم لئ بیستون.



## وینه کان:

وینه‌ی: - نوسه رو، حه دیشی (حُبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ)

هه لبه‌ستی: - هه رنه ورژزه‌ی که دونیاهاته دانان...

وینه‌ی: - شیخ نه حمه‌دی مه‌زن (کوژر)

وینه‌ی: - گونبه‌ذی شیخ نه حمه‌دو، گردی قه‌بران

وینه‌ی: - ماموستا هه ژاری نه‌مرو، هه لبه‌ستی: به کوردی

دیشان زیندو دبمه‌وه

وینه‌ی: - خوا، لی خوشبوو، ماموستا مه‌لاعه‌لی وه‌لزی و، کوژه‌کانی

وینه‌ی: - خوا، ناسانی ناوداری کورد، شیخ مه‌عروف و، مه‌ولانا خالید

وینه‌ی: - بلیمه‌ت و خوا، ناسی به‌ریزی کورد، کاک نه حمه‌دی

سوله‌یمانی

وینه‌ی: - ماموستای روشنیرو، هونه‌روچازان، کاکه حه‌مه‌ی ناری

وینه‌ی: - هونه‌ری گهل خوشه‌ویست طاهیر به‌گی جاف

وینه‌ی: - شابازی به‌رزه‌فری هه‌میشه‌زیندوی نه‌مر، شیخ مه‌حمود

وینه‌ی: - دوخوا، ناس و، هاوبیرو، هاوالّ فه‌قی: ماموستا جه‌لیزاده

و حاجی قادر

وینە ی: - گەورە پیاوانی هەلکە و تۆمان، جەنابی مەلاو، مامۆستا  
مە مسعود مَحْمَد

وینە ی: - سەرە ک کوردی خیرۆمە ندو، پیاوچاک، حەمە ناغای کۆبی  
وینە ی: - مامۆستای مامۆستایانی لیها توو خودایی کورد،  
مامۆستا، قەرە داغی

وینە ی: - خواناسی مەزن و، شە هیدی ریگە ی خوداو، سەریه سستی گەل،  
شیخ عبدالقادر، شە مزینی (نە هری)

## بانگ‌آواز و ، تکایه ک

هر وه ک له پېشه وه دا ، رامان گه یاند و گوتمان : ماموستای چازان و ، هر گیز نه سره وتو و ، شه که تی نه ناسی گه ل ویست و ، و هوژ خوشه ویستم « ماموستا هزاره ی ره حمه تی ده یان فرموو : « کاتی له جزیره ، بوتان بووم . گه لیک هه لبه سنی خواناسیم له دم ، صوفیه کانی نه وی ده بیست که تام و چیژی تم هه لبه ستانه ی نه حمه دی کوریان ، ده دا ، به لام ، به زاراوه ی کورمانجی زورو بوون .»

نه وه شمان روون کرده وه ، نه و شیخ نه حمه ده ی نه وی ده گه ل تم شیخ نه حمه ده ی نیره ، هر به ک بوون . به لام ، به داخه وه ، له وه هه لبه ستانه ی به کورمانجی زورو ، گوتراون . ته نیا چن هونه به ک نه بی ، وه ده ستم نه که وت . دیاره نه ویش ، له ده سنو سه کانی کاک صالح مه حموودی بارزانی دابوون وه له بهر که م بوونیا ، نه م - خسته نیو دیوانه که وه . جا به م هزیه و ، ده یان هوی دیکه شه وه که له دریزی میژودا ، بوونه ته مشکه هه نیه بزی که له پورو ، فره هنگی ره سن و ، خومالی نیمه و ، چونه ته نیو که ندوی ده غل و دانی هه لبه ست و ، به بیت و ، بالوره وه نه ریتی و سر به هوردی باب و باپیران و ، گه وه پیاوانمانه وه و ، دهنک بریان کردون و ، گه سکیان لی داون . ته نانه ت ، به ده گمن نه وه ی به تاک و ، ته راویش ، له که لین و ، سوچ و ، قوزینی ده لاقه ی دلی ماموستا و ، خاوه ن هه ستیکی خودایی و ، نه ته وایه تیشدا ، حاشاری هه ل گرتی ، له ته رسی دیوه زمه ی زورداری به زور ، به سردا سه پاوی دزیوی خوین تالی میشک به تال ، یان نه یان ویراوه ، رای نوین و ، له گه ل خویمان دا ، نه وانیشیان . وه ک صدان کورپه ی خشپیلانه و ، تازه . وه گور و گال که وتوی زیده کیان له ناخی ناخی . را کردوه و بو هه تا هه تایه سه ریان پی ناونه وه .

یا خو ، دراونه ته ده س چروک و ، نه رسه نوک و ، خو فروش و ، بیگانه به رسته و ، گه ل نه ویسته وه و ، نه ویش بو دلخوشی کار به ده ستانی کانی میری ، دینی به مه ودای مقهستی بی هه سنی ، وایان فلتور برده کا و ، له قهواره یان ده خا ، که خاوه نه که شی نه توانی تم ووشه و ، رسته و ، لیزگه خومالیانه ی که به بیژینگ و ، شیلگیری بیرو ، هه ست گیزه وی کرد بوون و ، له هه موو ، چه شنه زر و ، زیوان و ، زیزانه و ، چه ت و ، گورگه ی په سندی تم و ، نه ووشنی که ، پاک کردبووه ، بناسینه وه و ،

سەر له نوێ ، له کۆیرو و ، چیودان و ، زر و زیلی ، ئاوێته کراو ، هه‌ل باویری .  
 ده‌زانین هه‌لبه‌سته کانی شیخ ئه‌حمه‌دی کۆریش ، هه‌ر ئه‌وانه ، نین که به‌ سهر  
 زاراوانه ، یان به‌ سهر ، چه‌ن لاپه‌ره‌ی ونجۆ ونجۆ و ، شه‌رزه‌ی جۆرکه ، ده‌سنووکانه‌وه  
 بوون و ، وه‌ ده‌س ئیمه‌ی که له‌ پورگری ئه‌وان که‌وتوون . که‌ وابوو ، بانگاواز ، بو‌هه‌مو  
 لایه‌ک ده‌که‌م و ، له‌ مامۆستا و ، فه‌قی رۆشنبیر و ، خوینده‌واره‌ کورده‌ کانم ، له‌ هه‌موو  
 ناوچه‌ کوردنشینه‌ کانی ئیران ، تورکیا ، عیراق و هی‌ تریش ، تکا‌کارم ( به‌ تایبه‌ت له‌  
 مامۆستا موحه‌مه‌د عه‌لی فه‌ره‌داغی و برا‌کورده‌ کورمانجه‌ دلسۆزه‌ کانم ) . هه‌ر  
 چه‌شنه‌ هه‌لبه‌ستیکمی کورده‌ی ، فارسی ، عه‌ره‌بی و تورکی ، که‌ گومانی ئه‌وه‌یان  
 لی‌ده‌کری هی‌ شیخ ئه‌حمه‌دی کۆر ، بن‌وه‌ ، له‌م دیوانه‌ دا ، نه‌هاتین بو‌می ره‌وانه‌ که‌ن ،  
 تا به‌ خواستی خوداوه‌ندی میری مه‌زن ، زۆر به‌ سوپاسه‌وه ، هه‌ربه‌ ناوی خوێانه‌وه  
 له‌ داهاتو‌دا ، ره‌گه‌ل کاروانی ئه‌م دیوانه‌ یان خه‌ین و ، که‌ لێنیکمی دیکه‌ی  
 فه‌ره‌هنگه‌ که‌مانی پی ، پزکه‌ینه‌ وه .

ئیتیر به‌ سوپاسه‌وه

برای دلسۆزتان : عبدالعزیز محمدپور  
 ناودیر به‌ مه‌لا عه‌زیز داشبه‌ندی موکری  
 ناو و نیشان : تاران - ص . پ

### سه رنج (۱)

نم سئ هه لیهسته تورکیانهی شیخ نه حمه دکه ماموستا مه لا حوسینی تازه قه لایی ، بویان نار دوم ، به سوپاسه وه لیژدها نوسراوهن ، بهو هیوایی که هه لیهسته کانی دیکهشی به شوین دایی :

ئهی دوداغ ، بال دان شیرین ، بیر ده فعه ده ن گورم سه نی  
ئهی سیز ئینصاف سز ، بیر ده فعه ده ن ئویل دور مه نی

-----

واتای وشه کان : دوداغ = لیو ، بال = هه نگوین ، دان = له ، بیر ده فعه ده ن = رایه ک = جاریک ، سه ن = تو ، سیز = ئیوه ، ئینصاف سز = بی ئینصاف ، ئویل دور = بکوژه ، مه نی = من .

واته : ئهی نه وکه سه ی لیوه کانت له هه نگوین شیرینترن ، جاریک خوتم نیشان ده با بت بینم . ( نه گینا ) ئهی بی ئینصاف به کجاری بم کوژه و رزگارم که .

\*\*\*

بولبول گولی گویردی ، تا قیامت ئوخویردی  
بیر موطریبه باخه نده ن ، نه هه واده ن که چه لویردی

-----

واته : بولبول به چاویکه و تنیکی گول ، هه تا روژی هه ستانه وه هه ربوی ده خوینی و ، پی هه لده ئی . نه گه ر چاوی به موطریب ( ساز لیده ر و نه وا خوین بکه ونی ، ده بین چون بکه ویت هه لیه زین و ، وه سه ماکه و تنه وه

### سه رنج (۲)

\*\*\*

نم چند هه لیهسته ، پاشماوه ی هه لیهستی لایه ره ی (۱۸۷) هه

شاهی جه معی نه نبیا ، توئی شافیعی روژی جهزا  
من گونا هکارو ، ذه لیلیم . ئوته تی توم ، نه ز قه ضا  
ئوته تی عاصی و ، فه قیریشته وه کومن ، ها که ذا ( هکذا )  
ئینتیظاری لوطفن و ، بابوسی ژئر نه علت ره ضا  
زیاره تی خاکی به ری پیته ده فعی هه ر عیصیانی کرد

نه حمه دی کوری ذه لیل و عاجزو ، دل پترکه سه ر  
وا ، لده گات که و تووه به لکو بهیته به رنه ظه ر  
جومله بی شیخ و ، وه لی ، پاک ، نه نبیا یان سه ره سه ر  
موقته بیس نه ز نوری تو بوون و ، له بو تو خاکی ده ر  
شو علیه بی نه نواری تو به . عالیه می نوورانی کرد

لا بهره	ناوو جیگه	لا بهره	ناوو جیگه	لا بهره	ناوو جیگه
۴	نه حمده (مه لاکویره)	۳۰	نه فخمه می (شاعیر)	۵۰	نه حمده دی کور
۴	نومره گونبهت (ناوایی)	۳۰	نه حمده دی کور	۵۰	نه حمده دی شیخ
۴	نه حمده بهگ (شاعیر)	۳۰	برایماغا عه بیاسی	۵۱	نه حمده باوکی مه ولانا خالید
۴	نه حمده دی کور	۳۰	نه شمه ری (مه لاجه مه ده مین)	۵۲	نه حمده دی (کتیب)
۵	نه حمده دی کور	۳۱	نه حمده دی کور	۵۳	نه حمده دی کویری دبهگه
۵	نه حمده بهگ	۳۲	نه حمده دی کور	۵۳	نه حمده دی کویری موکریانی
۵	نه حمده موختار بهگ جاف	۳۳	نه حمده دی کور	۵۳	نه حمده دی کور
۵	نه حمده شیخ باب پدر	۳۴	نه حمده دی کور	۵۴	نه حمده دی کور
۵	نه حمده بهگ (حمده دی)	۳۵	نه حمده دی کور	۵۵	نه مسکه ندری رومی
۶	نه حمده دی شیخ باب پدر	۳۶	نه حمده دی کور	۶۰	نه حمده کوری موکری
۶	نه حمده دی کور	۳۷	نه حمده دی کور	۶۰	نه حمده دی کوری جزیر ویرنان
۶	نه حمده دی کوری دهرکی	۳۷	لیلخانی زاده (حاجی بایز اغا)	۶۰	نه حمده دی کور
۶	نه حمده دی کوری نیمه	۳۷	نه میر نظامی گه روسی	۶۱	نه حمده دی جزیری (شیخ)
۶	نه حمده دی کوری موکریانی	۳۷	ناداب و روسمی کوردان	۶۳	ناوه ره حمان پاشای بابان
۶	نه حمده دی کوری سابلان	۳۹	نه حمده دی کورو عیظام الملک	۶۳	نه مانه لاختانی نه رده لان
۷	ابن نادم (باله کی)	۳۹	نه حمده دی کور	۶۵	نه حمده حه لوا
۷	ابن الحاج (مه لاجه مه ده)	۴۰	نه حمده دی کور	۶۸	نه حمده خانی گوران
۸	ابن الحاج (مه لاجه مه ده)	۴۱	نه حمده دی موختار و پینه مبه ر	۶۸	نه بو نه سیری فه راهی
۹	ناداب و روسمی کوردان	۴۱	نه حمده دی موختار	۶۹	نه حمده دی کور
۱۰	ناکسان	۴۱	نه حمده دی کور	۷۱	نه حمده دی کور
۱۱	نور وها (ولات)	۴۱	نه شک و تان (ناوایی)	۷۱	نه حمده موختار بهگ جاف
۱۲	ناقوبان (ناوایی)	۴۲	نه حمده دی کور	۷۱	ناذه ریایجان
۲۱	نارامی (هوزونه ته وه)	۴۲	ناغادی	۷۱	نه حمده کاوایانپور
۲۱	ناشوری (هوز)	۴۳	نه حمده دی کور	۷۱	نه حمده بهگ
۲۲	ناویستا (کتیب)	۴۵	نه حمده دی کور	۷۲	نه حمده بهگ
۲۶	نه حمده دی کور	۴۷	نه حمده دی کور	۷۲	نه حمده
۲۷	نه حمده دی کور	۴۷	نه حمده دی کویر	۷۲	نه حمده دی کور
۲۷	نه حمده دی کاوایانپور	۴۷	نه حمده دی شیخ	۷۳	نالی طاهرین
۲۸	نه حمده دی کور	۴۷	بدر	۷۴	نالی طاهرین
۲۹	نه حمده دی کور	۴۸	نه حمده دی کور	۷۶	نه حمده دی کور
۲۹	نه حمده دی کور (شیخ)	۴۹	نه حمده دی کور	۷۶	نه حمده

لاڀهره	ناوو جیگه	لاڀهره	ناوو جیگه	لاڀهره	ناوو جیگه
۷۹	نه حمه دی کور	۸۴	نه بو نه یوب نه نصاری	۱۱۶	نه حمه دی خانی
۷۹	نه حمه دی	۸۵	نه سعه ده جه له بی - کوبی	۱۱۸	ثالی که ند (ثاویبی)
۸۰	نه حمه دی کور	۸۶	نه حمه دی کور	۱۱۸	نه حمه دی کور
۸۱	نه حمه دی کور	۸۷	ناداب و رسوم کوردان (کتیب)	۱۱۹	نه حمه دی کور
۵۵	نه بو حانم (نوسه)	۸۸	نه حمه دی کور	۱۲۰	نه حمه دی کور
۵۶	نیدریس (پغه مبه)	۸۸	نه سته نیول	۱۲۰	نه حمه دی خانی
۵۶	نه لیا س (بنه جوله که)	۹۰	نه سته نیول	۱۲۰	ناره بی
۵۸	نه حمه دی کور	۹۰	نه حمه دی کور	۱۲۱	نه رده لان (سته)
۵۸	نه حمه دی خانی	۹۰	نه حمه دی کور له سابلاغه	۱۲۱	نه حمه دی (نامیلکه)
۵۸	نه حمه دی موختار	۹۱	نه حمه دی اوکی مه و لانا خالید	۱۲۱	نه حمه دی کور
۵۸	نه حمه دی (شیخ سربلاوا)	۹۰	ان نادمه باله کی (موحه مه)	۱۲۲	نه حمه دی کور
۵۸	نه حمه دی حله (ره حیم خانی)	۹۲	نه سته نیول	۱۲۴	نه حمه دی کور
۵۸	نه حمه دی هه ردی	۹۳	نادهم (پغه مبه)	۱۲۵	نه حمه دی کور
۵۸	نه حمه دی بامه ربی	۹۸	نه حمه دی کور	۱۲۷	نه لایا نه بیوها...
۵۸	نه حمه دی کوماسی	۹۸	نه حمه دی شیخ باب بدر	۱۳۱	نه حمه دی کاکمی مه بگیر
۸۵	نه حمه دی دهر به ندی	۹۹	نه حمه دی کور	نه لایا	
۵۸	نه حمه دی جزیری (شیخ)	۱۰۱	نه سنای (ولانی مبصر)	۱۵۲	ابطاء (بی کونه)
۵۹	نه حمه دی دهر به ندی	۱۰۱	بن الحاج	۱۵۷	نه حمه دی خه بر لبیر
۵۹	نه حمه دی کوماسی	۱۰۲	نه حمه دی کور	۱۵۰	نه حمه دی کور
۵۹	نه حمه دی یکی دیکه	۱۰۳	نه حمه دی کور	۱۶۰	نه حمه دی شیخ باب بدر
۵۹	نه حمه دی کور	۱۰۲	نه حقه شی	۱۶۳	نه حمه دی کور
۵۹	نه حمه دی کوری موکریانی	۱۰۴	نه شعری	۱۶۵	نه حمه دی کور
۶۰	نه حمه دی کویر	۱۰۷	نه حمه دی کور	۱۶۸	نه حمه دی کور
۶۰	نه حمه دی کویری شاعیر	۱۰۸	نه حمه دی کور	۱۷۱	نه حمه دی کور
۶۰	نه حمه دی کور	۱۰۹	نه حمه دی کور	۱۷۵	نه حمه دی کور
۸۰	نه حمه دی کور	۱۱۰	نایگری و نامید	۱۹۲	نیراهیم
۸۱	نه حمه دی کور	۱۱۰	نیران شار (گوقار)	۱۹۳	نیراهیم
۸۲	نه حمه دی کور	۱۱۳	ناداب و رسموی کوردان	۱۹۵	نه یوب
۸۳	نه حمه دی کور	۱۱۴	نه حمه دی کور	۱۹۷	نه هلی غار
۸۳	ناوره حمان (سه عید)	۱۱۴	ناداب و رسموی کوردان	۲۰۶	نه یوب
۸۴	نه سته نیول (شار)	۱۱۶	نه حمه دی کور	۲۰۷	نه شکه بروس

لا بهره	ناوو جیگه	لا بهره	ناوو جیگه	لا بهره	ناوو جیگه
۲۰۹	نیبئی نادهم	۳۷	بوکان	۶۵	کاکه میر و کاکه شیخ
۲۱۳	نه فلاطون	۳۹	بوگه به سی (ناوایی)	۶۵	شیخ مه ند و شیخ رهش
۲۱۳	نه ره سطر	۴۱	بوکان	۶۵	حهوت سواره ی مه بران
۲۳۰	نه حمه دی کور	۴۳	باو کم (حاجی مه لا عهولا)	۶۵	کهل و شیر
۲۴۶	نه حمه دی کور	۴۶	بابو (باوک)	۶۵	بیجار (شار)
۲۴۸	نه حمه دی کور	۴۸	به غذا	۶۵	بوکان
۲۶۲	نه حمه دی کور	۴۹	بوره که بی	۶۸	بیره نگی کرماشانی
۲۷۴	نه حمه دی کور	۵۰	بوکان	۷۰	بوستان (کتیب)
۲۷۷	نه حمه دی کور	۵۰	بابا مه ردوخ	۷۱	بابیراغا (مه جدی مهاباد)
	ب	۵۲	مه رزنجه بی (شیخ مه عروف)	۷۲	بیلو (ناوایی)
۳	به غذا	۵۲	به هانه دین بو خازایی	۷۲	بابه علی
۶	باوکی نه حمه دی کور	۵۲	بومیا	۷۴	بیلو (ناوایی)
۶	بابا مه ردوخ	۵۳	بابا مه ردوخ کوردستانی	۷۶	به هاره (هه له بست)
۷	بابا مه ردوخ	۵۵	بوکان	۸۳	به درخان (مید حهت)
۷	باب (پیغه مبهرا)	۶۰	بوکان	۸۴	بابیره ی کاک
۷	بیزوه بی (ره نوف)	۶۴	به بیت	۸۴	باله کابه نی (ناوچه)
۱۲	بینو انه (ناوایی)	۶۴	به بیی موجه مه مد جه نیغه	۸۴	به درخانیکان
۲۶	به هاره (هه له بست)	۶۴	به بیی دمدم	۸۴	باله ک (ناوچه)
۲۹	به غذا	۶۲	به بیی نه سبی رهش	۸۶	بابا مه ردوخ روحانی
۲۹	بوکان (شار)	۶۴	به بیی خانی له پ زبرین	۹۰	بوکان
۲۹	به هاره (هه له بست)	۶۴	به بیی مه م و زین	۹۰	بداغ سولتان (حاکمی موگری)
۳۰	باوکی شیخ نه حمه د	۶۴	به بیی خهخ و سیانه ند	۹۰	بابا مه ردوخ
۳۱	بوکان	۶۴	به بیی مه حمود و مه رزینکان	۹۱	بابا مه ردوخ کوردستانی
۳۲	بابا مه ردوخ روحانی	۶۴	به بیی لاسه شوری باله کان	۹۱	بیاره (ناوایی و خانه قا)
۳۲	بوکان	۶۴	به بیی خه زالی مه لا نه نیان	۹۱	به غذا (شار)
۳۲	بوزورگان (کتیب)	۶۵	به بیی برایموک	۹۲	به غذا
۳۵	بوکان	۶۵	به بیی ناصر و مالمال	۹۳	به غذا
۳۶	بوکان	۶۵	به بیی شی. فه خر و شیخ نه سستی	۹۳	بیاره
۳۶	به ندیخانه ی رهش	۶۵	بابیراغای مه نگور	۹۶	به غذا
۳۶	باله کابه نی (ناوچه)	۶۵	برایمی ده شنبان	۹۸	بابی شیخ نه حمه د
۳۷	باوکی شیخ نه حمه د	۶۵	فوج وه سمان	۹۸	بابا و شه ی بابا)



لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه
۹۸	بوکان	۱۲۲	به خدا به صره	۱۳۸	به خشان
۹۸	بابه کی خورمه مدین	۱۲۲	بارزانی (هوز)	۱۳۹	پیدا هه لگرتن
۹۸	بابا شیخی نه لمانه	۱۲۲	بو تانی	۱۴۸	به خشان
۹۸	بابا شیخ (حاجی نورجان)	۱۲۲	بابه زیدی	۱۵۱	پینی قه بد
۹۹	بوکان	۱۲۲	بادینی	۱۵۱	پینی وه صل - خروج
۱۰۰	باله کایه نی	۱۲۴	به ربه ست و سه ربه ند	۱۵۱	پینی مه زیده نایره
۱۰۰	بوکان	۱۸۵	به لعم	۲۱۰	پیله نه ن
۱۰۰	بوهران (ناوایی)	۱۸۵	به رمیا		ت
۱۰۱	بابا مه ردوخ	۲۴۴	بولقیس	۳۶	نورجان (ناوایی قزلجی)
۱۰۱	باله کایه نی	۲۵۷	به ماله	۳۷	ته جوید
۱۰۱	باشه (ناوایی)	۲۵۷	باشیتیل نیکیتین	۴۹	نانجه رو (جوم)
۱۰۱	باغلو جه (ناوایی)	۲۷۰	بوران	۴۹	ته فزازانی (سه عدی قورجانی)
۱۰۱	بارزانی (مه لا مرصه فا)	۲۷۰	بابا مه ردوخ	۴۹	ناق بوستان
۱۰۲	باغچه (ناوایی)		پ	۶۶	ناق وه سانی کرماشان
۱۰۲	بابا شیخی نورجان (سه بد)	۲۲	امیری شالیار	۶۷	ناوه گوز (ناوایی)
۱۰۲	بو غده که نه (ناوایی)	۲۵	بیره میرد	۶۷	ناوه گوزی سه ونه وی کورد
۱۰۲	بو غده که نه بی (مه لا عه ل)	۳۰	بیره میردی موکریان (سه ب)	۹۱	ته وبله (ناوایی) . خانه قا
۱۰۳	به غذا	۳۰	به سوی (ناوایی)	۹۹	نورجان
۱۰۳	بوکان	۴۶	بیرانشار (خانی)	۱۰۰	نورجان
۱۰۴	باله کی (موجه مه د این نادم)	۶۴	پ . نو سکورمان (نه لمانی)	۱۱۲	توله نه سنین (نازناوی حرمه)
۱۰۷	باله کایه نی (ناوچه)	۶۲	پ . مینوروسکی (روسی)	۱۲۴	ته رجیع به ند
۱۱۱	باشیتیل نیکیتین	۶۸	بیره باب (عه ولای دیبوکری)	۱۴۴	ته رکیب به ند
۱۱۲	بابا مه ردوخ	۷۲	پینجوبین (شار)	۱۴۷	ته غه زول
۱۱۴	بوکان	۸۱	بیره باب (مه لا عه ولا)	۱۵۱	ته نیس
۱۱۶	بوکان	۹۹	به سوی (ناوایی لاجان)	۱۸۵	ناجی له ولایک
۱۱۶	باغی به هه شت	۱۰۰	به سوی	۱۸۶	ته رسا
۱۱۶	باوی دهره به گایه نی	۱۰۰	بیره باب	۱۸۷	ته رسا
۱۲۱	بابان	۱۰۰	به سوی		ت
۱۲۲	بوکان	۱۰۱	بیره باب	۷	جه میل روز به یانی
۱۲۲	باغچه ی به هارستانی	۱۰۱	به سوی	۷	جه زه ی (شخ مه حه مه د)
۱۲۲	به عنی	۱۲۲	پیشه وار بارزانی	۲۲	جه نایی مه لا (موجه مه دکوبی)

لايهره	ناووجگه	لايهره	ناووجگه	لايهره	ناووجگه
۲۲	جاپان	۹۷	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	۱۴۲	چوارينه (روبايعي)
۲۵	جه ليزاده	۹۷	جه ليزاده (باوگي حاجي مه لاهه ولا)	۱۸۷	چاهي بيژه ني
۲۵	جه نايي مه لا	۹۷	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	ح	
۳۴	جه ممي فاف و طبي وي	۱۰۶	جه ليزاده	۴	جه ماغاي گويي
۳۹	جه وله كه	۱۱۰	جه بلان (گه بلان)	۴	حاجي شيخ نه حمده
۵۲	جه فرناسي	۱۱۱	جامييعي نه ديان (كنب)	۴	حاجي حه مه ي سوله يمان ي
۵۲	جهي سي نيمه مند	۱۱۴	جهيژني فوربان	۴	حه مه ي (شاعير)
۵۳	جه ميل روزبه ياني	۱۱۴	جهيژني ره مه سان	۵	حه مه ي (شاعير)
۵۳	جه ليزاده	۱۱۴	جهيژني مه ولود	۵	حه مه ي نه حمده (شاعير)
۵۴	جه ريري طه به ري	۱۱۴	جهيژني فوربان	۶	حه مه ده مين (ميرزا)
۵۹	جه زيرويونان	۱۱۴	جهيژني مه ولود	۶	حاجي قادر گويي
۶۱	جه زيرويونان	۱۱۵	جه نايي مه لا	۲۲	حه مدولا (موسه وني)
۶۱	جامي (شيخ ره حمان)	۱۱۶	جهيژني	۲۵	حاجي قادر گويي
۶۲	جه زيرويونان	۱۱۹	جاپان	۲۹	حه ماميان (ناوايي)
۶۲	جهيژني (شيخ نه حمده)	۱۲۴	جه نايي مه لا	۳۰	حاجي مه لا شه فاع
۶۲	جامي	۱۵۱	جه وله (بيني ده خيل)	۳۰	حاجي برباغاغاي عه مبار
۶۲	جهيژني (مه لاشنه نه حمده)	۱۵۱	جه وله اشباع	۳۳	حاجي قادر گويي
۶۵	جه حه سو (چوم)	۱۵۱	جه وله حه زو	۳۴	جه له ب (شار)
۷۱	جه ميل (روزبه ياني)	۱۵۱	جه وله قه يد	۳۶	حه ماميان
۷۱	جه اف (مرزا)	۱۵۱	جه وله موجري	۳۶	حه جره ومه گوي قه قياان
۸۴	جه ليزاده (مه لاهه ولا)			۳۶	حاجي مه لاهه لاهه لزي
۸۶	جه نايي مه لا	۵۴	جهيژني خدري زينده	۳۷	حاجي بايزاغاي (دبيگري)
۸۶	جه ليزاده	۵۷	جهيژني موسا (پغه بهر)	۳۷	حاجي ره حمانا غا د بيگري
۸۷	جه نايي مه لا	۵۷	جهيژني عه رمان ي خدر	۳۷	حه مه حوبه خاني موگري
۸۷	جه ليزاده	۶۳	جهه ني سولتانه ي ره نه جان	۳۸	حه ماميان (ناوايي)
۸۷	جه نايي مه لا (گه بهر)	۶۶	جه نيگيزخاني مه غول	۳۸	حاجي مه لا مه حه ده لزي
۹۲	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	۶۷	جه بگه گول (شامي كرماشامي)	۳۸	حاجي مه لاهه حه ده لزي
۹۳	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	۶۷	جهيژني مه حه حاجي موگري	۴۳	حاجي بايزاغاي (دبيگري)
۹۴	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	۱۱۴	جهيژني مه حه حمان (باوچه)	۱۱	حاجي حه مه سو سا (فاران ي)
۹۵	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	۱۱۴	جهيژني سه چاك ويران	۴۴	حه ماميان (ناوايي)
۹۶	جه ليزاده (مه لاهه ولا)	۱۲۲	جهه مه (قه سده)	۲۶	حه مه ده مين (ميرزا بيير)

لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه
۴۶	حه مامیان	۹۱	حوسین بایره‌ی مه‌ولانا خالید	۲۵۷	حوسین
۴۸	حاجی مه‌لا حوسین مه‌جدی	۹۲	حاجی قادر	۲۵۷	حه‌ضره‌نی‌علی
۴۹	حه‌مامیان	۹۳	حاجی مه‌لا عولا	۲۵۷	حه‌ضره‌نی‌رسول
۵۰	حه‌مامیان	۹۳	حاجی قادر	۲۸۱	حه‌ضره‌نی‌علی
۵۰	حاجی شیخ‌نه‌حمه‌دی‌کور	۹۴	حاجی قادر کویی		خ
۵۲	حه‌ضره‌نی‌حه‌سه‌ن	۹۵	حاجی قادر کویی	۳	خالید - مه‌ولانا
۵۳	حاجی قادر کویی	۹۷	حاجی مه‌لا لاله‌سانه‌بی	۴	خانه‌قای‌نه‌هری
۵۳	حاجی مه‌لا عولا کویی	۹۹	حه‌مامیان	۵	خالید - مه‌ولانا
۵۶	حافظ حه‌جهر - عه‌سه‌فلانی	۹۹	حاجی مه‌لا عولا (وه‌لزی)	۱۰	خیزانم
۵۹	حاجی قادر کویی	۹۹	حه‌فیدولره‌لزی (مه‌لانه‌حمه‌د)	۱۰	خوم
۶۰	حاجی مه‌لا عولا کویی	۹۹	حاجی مه‌لا عولا وه‌لزی	۱۱	خیزانم
۶۲	حه‌ریری (ع، حه‌ریری‌اناس)	۱۰۶	حاجی قادر کویی	۱۲	حیزانت
۶۴	حاجی قادر کویی	۱۰۷	حاجی مه‌لا عولا	۱۲	خوشناوه‌نی
۷۲	حاجی مه‌لا علی حه‌سه‌نژاد	۱۰۹	حاجی قادر کویی	۲۲	خالید - مه‌ولانا
۸۲	حاجی قادر کویی	۱۱۵	حاجی قادر کویی	۲۷	خدری زنده
۸۳	حاجی قادر کویی	۱۱۶	حاجی قادر کویی	۳۰	خه‌لیفه مه‌لا ره‌حمانی عه‌نبار
۸۳	حاجی مه‌لا عولا جه‌لیزاده	۱۲۰	حاجی قادر کویی	۳۰	خالید خاگی
۸۴	حاجی قادر	۱۲۲	حله (شار)	۳۱	خدری زنده
۸۳	حه‌ماغا (کویی)	۱۲۲	حاجی مه‌لا عولا	۳۵	خاله‌مین (شاعیر)
۸۴	حاجی مه‌لا عولا	۱۲۴	حاجی قادر	۳۵	خانی لده‌پ زبیرین
۸۵	حاجی مه‌لا عولا	۱۲۶	حافظی شیرازی	۳۵	خه‌لیفه سه‌بدیان
۸۵	حاجی قادر	۱۲۶	حاجی قادر	۴۲	خدری زنده
۸۵	حه‌ماغا (کویی)	۱۲۷	حافظی شیرازی	۴۹	خاک و خول (ناوایی نالی)
۸۶	حاجی قادر	۱۲۹	حاجی و حافظ	۵۰	خالید خاگی
۸۷	حاجی مه‌لا عولا جه‌لیزاده	۱۳۱	حافظ	۵۳	خضری (ماموستا قاضی شتر)
۸۸	حاجی قادری کویی	۱۴۱	حه‌یران	۵۴	خه‌لیفه
۸۹	حاجی حه‌ماغا کویی	۱۴۲	حوسین مه‌طه‌ع	۵۴	خضری (فاسی)
۸۹	حاجی مه‌لا عولا کویی	۱۴۷	حوسین اعذار	۵۴	خه‌لیفه
۸۹	حاجی قادر کویی	۱۴۸	حوسین مه‌طه‌ع	۵۲	خدری رسیده
۹۰	حاجی قادر کویی	۱۵۱	حه‌له‌ب (شار)	۵۵	خیراچه حافظ
۹۰	حاجی مه‌لا عولا کویی	۲۵۵	حه‌بده‌ر	۵۵	حصری رسیده

لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه
۵۵	خه لیل ( فوره )	۴۸	دوکتور مورحه محمد مه جدی	۱۶۲	ذالهب
۵۶	حضری زینده	۵۰	دهوک	۱۶۲	ذوالمنن
۵۷	خدری زینده - نیرانی بووه	۵۲	دهرویش	۱۸۱	ذواللهب
۵۸	خدری زینده	۵۹	دوکتور که مال مه طهه رنه حمده	۱۹۲	ذی الفهم
۵۸	خانی ( نه حمده )	۶۲	دوکتور عه ز دین مرصطه فا	۱۹۲	ذالکفل
۵۹	خدری زینده	۱۱۱	دومانه ( ناوایی )		ر
۶۲	خانی له پ زیرین	۱۱۱	دائیه ندی ( وانه نووشگار )	۵	ره بانئ ( ماموستامه لاکه ریم )
۶۵	خوردهم ناوا	۱۱۴	دزه ( ناوایی )	۶	روزبه یانی ( مه لاجه میل )
۶۸	خاله قه کویر	۱۱۴	دائیه ند ( ناوایی )	۹	روزبه یانی
۷۹	خه لیه ی مه آباد	۱۱۵	دیوانی نالی	۵۳	روزبه یانی
۸۰	ختانای قوریادی	۱۱۶	دیوانی حاجی	۶۰	روزبه یانی
۸۳	خه طی ( مه لاکه مورحه حمده )	۱۱۸	دهست به سه	۶۵	رحیم خان ( ناوایی )
۹۲	خالید	۱۱۸	دیره زمه	۶۹	ره حم وه سنا
۱۱۱	خورمارو ( ناوایی و ناوچه )	۱۱۹	دائیه ندی	۷۶	روزبه یانی
۱۲۷	خواجه ی شیرازی	۱۲۰	دایکی نیشتمان	۱۱۰	ره واندر ( شار )
۱۳۱	خواجه ی شیرازی	۱۲۸	دوکتور سه نارزاده	۱۳۸	راست و ره وانئ
۱۴۱	ختاوند کیش	۱۲۸	دوکتور سه عید نه فسی	۱۲۰	رهوت
۱۴۱	ختاوند جه زم و سکون	۱۳۹	دوهم	۱۴۶	روانگه ( حوسنی مه طلع ع )
۱۴۱	خو مالی	۱۴۱	دوکتور سه دین موفتی زاده	۱۲۷	روانگه ی غه زهل و فه صیده
۱۸۷	خه لیل	۱۴۲	دو خسه کی	۱۴۸	ردالصدر علی العجز
۲۲۴	خالید ( شاره زوری )	۱۴۲	دوبه یینی	۱۴۹	ردالصدر علی العجز
	د	۱۵۱	ده خیل	۱۴۹	روانگه ی مه طلع ع
۷	دوکتور مرصطه فا ره سول	۱۵۲	دوهم پیوار ...	۱۴۹	روی
۲۳	ده قنه ی حو جره	۱۸۰	داود	۱۵۰	ریدف
۲۷	ده جله ( جوم رو باری به غذا )	۲۱۱	ده روش	۱۵۹	روم ( ولات )
۳۰	دو دمانئ عه شایری دبیرگری	۲۲۹	ده ماوه ند - کیو	۱۶۸	روم ( هوز )
۳۲	دهوک ( شار )	۲۳۶	ده کن ( شار )	۲۸۱	روسهم ( کوری زال )
۳۷	دبیرگری ( هوزکی کورده )		ذ		ز
۳۶	دائیه ند ( ناوایی )	۱۵۲	ذوقافیه یین	۲۲	زه رده نت ( بیغه مبه ر )
۳۷	دویم رگان ( گه ره کی فه رانسه )	۱۵۲	ذوقافیه نه بی	۳۱	زوبه بده انه بیره ی احمد کور
۴۱	دائیه ند	۱۶۰	دی العمول	۳۲	راحو ( شار )

لا بهره	ناووجیگه	لا بهره	ناووجیگه	لا بهره	ناووجیگه
۸۱	شیرین و سوسنی که یوه فابی	۹۴	شاره زور ( ناوچه )	۱۰۶	شیخ علی طاله بانی
۸۲	شیخانی شه مزین	۹۶	شاره زور	۱۰۶	شیخ نه حمده
۸۴	شیخ نه حمده دی کور	۹۶	شیخ نه جمه دین	۱۰۷	شاری کو
۸۴	شتر ( شارو ولات )	۹۶	شیخ عومر	۱۰۷	شیخ عوبه بیدبلا
۸۵	شیخ علی که رکوک	۹۶	شیخ ضیا نه دین	۱۰۷	شیخ نه حمده
۸۵	شیخ نه حمده دی کور	۹۷	شیخان	۱۰۸	شیخی شه مزین
۸۵	شیخ نه حمده	۹۷	شیخ علی که رکوک	۱۰۸	شیخی شه مزین
۸۶	شتر	۹۷	شیخ علی طاله بانی	۱۰۸	شیخ عوبه بیدبلا
۸۸	شه مزین	۹۸	شیخ بابا ( غه نواباد )	۱۰۸	شیخ نه حمده
۸۸	شیخانی نه هری	۹۸	شیخ بابا علی	۱۰۹	شیخ عوبه بیدبلا
۸۸	شیخ عوبه بیدبلا	۹۸	شیخ محمود سوله یمانی	۱۰۹	شیخ صدیق
۸۸	شیخ عه بدولقادر	۹۸	شاری تاران	۱۱۰	شه پور نامه ی کاک ( شمر )
۸۸	شامسوار	۹۹	شیخ محمود سوله یمانی	۱۱۰	شیخ عبدالقادی ( بغداد ) کورده
۸۹	شوکری ( شاعیر )	۹۹	شوریچه ( ناوایی )	۱۱۰	شیخانی شه مزین
۹۰	شیخ عوبه بیدبلا	۹۹	شیره سماق	۱۱۰	شیخی گیلانی
۹۰	شیخ نه حمده دی کور	۹۹	شتر	۱۱۰	شیخ عه بدولقادر
۹۰	شیخ عه بدولقادر	۹۹	شیخ نه حمده	۱۱۱	شیخ کورده
۹۰	شابه ندهری عومانی	۱۰۰	شیخ ضیا نه دین	۱۱۱	شیخ نه بوبه کر
۹۱	شه مزین	۱۰۰	شیخی پورهان	۱۱۱	شیخ عه زبیر
۹۱	شیخ عوبه بیدبلا	۱۰۲	شیخ حه سه ن ( شیخله ر )	۱۱۱	شه مزینی
۹۱	شیخ فه سیم سه بی	۱۰۲	شیخ عومر ( ضیا نه دین )	۱۱۱	شیخ عوبه بیدبلا
۹۱	شاعه بدولای ده هله وی	۱۰۲	شیخ نه حمده دی کور	۱۱۱	شیخ عه بدولقادر
۹۱	شیخ مه عروف ذایی	۱۰۲	شیخ عوبه بیدبلا	۱۱۳	شیخ علی که رکوک
۹۱	شیخ عه بدولاهه روی	۱۰۳	شاره زور	۱۱۳	شیخ عه بدولقادر
۹۱	شیخ عومان سیرا جه دین	۱۰۳	شیخ نه حمده	۱۱۳	شاعه بدولاده هله وی
۹۲	شام ( ولات )	۱۰۳	شام ( ولات )	۱۱۴	شیخ نه حمده
۹۲	شیخ عه بدولقادر شه مزینی	۱۰۴	شیخ هه روی	۱۱۶	شامسواری به لاغهی کوردان
۹۲	شیخ عوبه بیدبلا	۱۰۴	شیخ نه حمده	۱۱۷	شیخ نه حمده
۹۲	شیخ عومان	۱۰۴	شیخ مه عروف	۱۱۹	شیخ ناغا
۹۲	شیخ سیرا جه دین - عومان	۱۰۵	شیخ عومر	۱۲۱	شیخ مه عروف
۹۳	شیخ عومر ( ضیا نه دین )	۱۰۶	شاری کو	۱۲۲	شتر ( شان )

لاپهره	ناوو جیکه	لاپهره	ناوو جیکه	لاپهره	ناوو جیکه
۱۲۳	شیخ نه حمده	۱۱۲	صاحبقران (شاعیر)	۱۱۳	طها (سه بد)
۱۲۴	شیخ نه حمده	۱۱۹	سه لاجه دین نه یوبی	۱۹۲	طها (نه بی)
۱۲۴	شوره سوار	۱۲۲	صالح مه حمود بارزانی	۱۹۲	طرفان
۱۲۷	شیخی جزیری	۱۲۴	سه نابعی شمیری	۱۹۴	طوره و کیوم
۱۲۷	شیخ نه حمده دی نیمه	۱۵۸	صالح مه حمود بارزانی	۲۷۰	طها (نه بی نه کره م)
۱۲۹	شیخی جزیری و حافظ	۱۸۰	سه دین	۲۷۰	طها (سه ضره ت)
۱۳۱	شیخی نه حمده دی کور	۱۸۲	سه نعمان	۲۷۶	طها
۱۳۱	شیخ مه لانه حمده دی جزیری	۱۹۲	صالح مه حمود بارزانی	۲۷۹	طها
۱۳۱	شیخ نه حمده دی موکری	۲۰۶	سه نعمان	۲۸۱	طها
۱۳۹	شین گیران		ض	۲۳۲	طائف (شار)
۱۴۷	شه رطه	۵۱	ضیانه دین (مولانا خالد)		ع
۱۵۲	شابه گان	۹۳	ضیانه دین (شیخ عمریاره)	۳	عوبه بدیلا (شیخ)
۱۷۹	شاهی ده و غیان	۹۴	ضیانه دین (شیخ عمریاره)	۴	عبدولا (مه لاجه لیزاده)
۱۸۷	شاسواری قوشه نی	۱۰۰	ضیانه دین (شیخ عمریاره)	۴	عنه لی (شیخ کهرکوک)
۲۳۲	شیخ نه حمده	۱۰۵	ضیانه دین (شیخ عمریاره)	۴	عوبه بدیلا (شیخ)
۲۳۴	شیخ عوبه بدیلا		ط	۴	عبدولکریم (مه لاجه دریس)
۲۳۷	شیخ عوبه بدیلا	۳	طها (سدطه هاشه مزینی)	۶	عنه لی (ماموستا وه لزی)
۲۴۷	شیرین	۴	طائف (شاریکی عه ره بستان)	۷	عنه لانه دین سبجادی
۲۵۷	شیخ عوبه بدیلا	۲۵	طها (شه مزینی)	۷	عنه لی قه ره داغی
۲۵۶	شیخ نه حمده کور	۲۹	طه لای ده سه و شار (کتیب)	۷	عنه ولا (ماموستا یتوشی)
۲۸۱	شیخ نه حمده کور	۳۳	طها (سه ضره نه ره سول)	۷	عنه بدوره نوف نالانی
	ص	۷۴	طاهیر به گی جاف	۷	عنه بدوره حمان به غقوبی
۴	صاحبقران (نه حمده به گ)	۹۲	طها (شه مزینی)	۸	عنه زیز داشه بندی
۲۹	سه دین بوره که بی	۱۰۱	طاهیر بوغهی (سه بد حوسین)	۲۲	عنه س - بیغه بهر
۴۴	صالح مه شوش	۱۰۲	طاهیر بوغهی	۲۵	عنه مبار (ناوایی)
۴۹	سه دین بوره که بی	۱۰۲	طاهیر بوغه (ناوایی)	۲۶	عنه لانه دین سه جادی
۵۱	صالحییه ی شام (قبرم خالد)	۱۰۵	طاهیر بوغهی (سه بد حوسین)	۳۰	عنه مبار
۵۲	صوفی (لابه نگرانی م خالد)	۱۰۶	طائف	۳۰	عنه صامه دین شه قیعی
۸۱	صالح حمرین	۱۰۷	طها (سه بد)	۳۰	عنه مبار
۱۱۱	صوبه سه رای ره شت	۱۰۹	طائف	۳۱	عنه مبار
۱۱۱	صالح (مه لا)	۱۱۱	طها (سه بد)	۳۱	عنه اراق (ولات)

لا بهره	ناوو جيگه	لا بهره	ناوو جيگه	لا بهره	ناوو جيگه
۲۶	زيرڪه و ماشڪان (دوناوايي)	۳۶	سابلاغ	۸۸	سابلاغ
۵۰	زاخو	۳۷	سيفدين خان (حاڪم موڪري)	۹۰	سابلاغ
۵۵	زاخو	۳۷	سردار عزيز خاني موڪري	۹۱	سوله يمانی
۵۷	زومه ر (سوره ي قورنان)	۴۳	سوله يمانی	۹۱	سير اچہ دين (شيخ عولمان)
۵۸	زه هاوي	۴۳	سره گا (هوزي نه حمه دي کور)	۹۲	سه يد طه ها (شمزبني - نهري)
۶۲	زهنگان (شارونواچه)	۴۵	سوله يمانی	۹۸	سوله يمانی
۶۲	زنجان (شار و ناوچه)	۴۶	سره گا (هوز)	۹۹	سره گا (هوز)
۶۳	زند (هوز، لطفعلی خاني زه ند)	۴۶	سيلوي (ناوايي)	۱۰۰	سابلاغ
۸۳	زه هاوي (مفتي محمد قبضي)	۴۶	سابلاغ	۱۰۰	سردار ناوا (ناوايي)
۸۹	زهبور (ماموستامه لاعولا)	۴۸	سوله يمانی	۱۰۱	سردار ناوا
۱۰۲	زه نده قه	۴۹	سره عیلي (ديبوکري)	۱۰۲	سه يدکه ريم (واژه يي)
۱۰۴	زه يد و عمر	۴۹	سوله يمانی	۱۰۲	سه يد طه هاشه مزيني
۱۱۸	زه ندان (فرزقه لعهي تاران)	۵۱	سه عبد (بابي محمود مڪرياني)	۱۰۳	سه جادي (علا ته دين)
۱۲۲	زاراوي موڪري	۵۱	سه يد موچه ممد (مه عروف)	۱۰۳	سوله يمانی
۱۲۳	زره ددرويش	۵۵	سيطي (نووسه ر)	۱۰۴	سوله يمانی
۱۳۳	زهرده شت	۵۵	سه جيستاني (ابو حاتم عولمان)	۱۰۴	سيبه يه يهي
۱۳۹	زمانی ساساني و به ملوی	۶۴	سنه و سوله يمانی	۱۰۵	سه يد حسين طاهر بوغهي
۱۴۱	زانسني عروشي	۶۵	سنه و سوله يمانی	۱۰۵	سه يدکه ريم واژه يي
۱۴۱	زمانی کوردي	۶۵	سابلاغ (شار)	۱۰۶	سوله يمانی
۱۹۱	زيري ده سنه و شار	۶۵	سه راو (ناوايي)	۱۰۷	سه يد طه ها
۱۹۲	زه که ريا	۶۷	سه رچنار (که لبي ره ضا خان)	۱۰۷	سه يدي سادات (طه ها)
۱۹۲	زوله بخا	۶۷	سيوطي (کتيبي سيطي)	۱۰۸	سه يد طه هاشه مزيني
	س	۶۸	سابلاغ	۱۰۹	سولتان حميد
۴	سوله يمانی	۷۴	سوله يمانی	۱۰۹	سه يد موچه ممد ده مزيني
۷	سه رده شني (نالاي)	۷۵	سيروان (چم)	۱۱۱	سه يد عولا
۷	سه رگلو (ناوايي)	۷۶	سه يديان (خه لقه)	۱۱۱	سه يد طه ها
۷	سوله يمانی (شار)	۸۳	سروه (گوفار)	۱۱۲	سه يد موچه ممد
۷	سامه ند (کوري منه)	۸۴	سردار حمه مديران	۱۱۳	سه يد عولا
۲۲	سوله يمانی	۸۴	سابلاغ	۱۱۳	سه يد طه ها
۲۵	سابلاغ (شار)	۸۶	سابلاغ	۱۱۴	سه يد عه بدولانه هري
۳۲	سابلاغ	۸۶	سه رده شت	۱۱۴	سه يد عه بدولانه ندي

لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه	لا بهره	ناو و جگه
۱۱۴	سه عدی شیرازی	۲۵	شنو (شار)	۵۲	شیخ نه لفته زبیری شنو
۱۱۶	سابلاغ	۲۸	شیخی روشندل	۵۲	شاره زوری همه لانا خالید
۱۱۹	سه لمانی فارسی	۳۰	شیخ نه حمده	۵۲	شیخ مه عروف
۱۲۰	سالم به گ (شاعیر)	۳۱	شیخ نه حمده	۵۲	شاری سوله بمانی
۱۲۶	سه چاره هی همه له ست	۳۱	شیوه سماق (ناوایی)	۵۳	شیخ نه حمده
۱۲۷	سودی رنه رحی حافظ	۳۲	شنو (شار)	۵۳	شیخ مه لایوسف (برهان)
۱۲۷	سالم به گ (ناو ره همان)	۳۲	شیخ نه حمده دی کور	۵۴	شهره فکه ند (ناوایی)
۱۵۲	سه عدی شیرازی	۳۲	شاسواری به لافه نی کوردان	۵۵	شیوه سماق
۱۸۲	سر نه بمانی	۳۳	شوره سوار	۵۶	شهو دهب
۱۸۲	سه یدی موختار	۳۴	شیوه سماق	۵۸	نه حمده دی نیمه ش
۱۹۲	سه رنه دب	۳۴	شیخ یوسف (شیخی برهان)	۵۸	نه حمده دی جزیری
۲۱۳	سامیری	۳۴	شامات (ناوچه)	۶۰	شیخانی شه مزین
۲۸۱	سین و عین ودالوی (سه عدی)	۳۵	شنو (شار)	۶۱	شیخ نه حمده
۲۵۷	سه بد طه ها	۳۵	شیخ نه حمده	۶۱	شه مزین (ناوچه)
	ش	۳۵	شاری شنو	۶۳	شای نیران
۲	شیخ نه حمده	۳۷	شنو	۶۴	شانامه ی فیردوسی
۲	شیخ حه سه ن قه ره چیسوار	۳۷	شاری مه راغه	۶۵	شنو
۳	شیخ نه حمده	۳۹	شه یار (گورانی بیژ)	۶۵	شا موطه فنه ر
۴	شیخ نه حمده	۴۳	شاره زور (ناوچه)	۶۷	شامی کرماشانی
۲	شیخ مه عروف	۴۴	شیخ نه حمده	۶۸	شارویران (ناوچه)
۵	شامات (ولان)	۴۶	شیخ نه حمده	۷۰	شیخ نه حمده
۵	شیخ مه لایابو (موجه حمده)	۴۶	شوریچه (ناوایی)	۷۱	شیخ نه حمده
۶	شیرین نه شیبی ده رسی	۴۶	شیخ مه لا موجه حمده	۷۲	شیخ بابیه علی
۶	شیخ نه حمده دی کور	۴۶	شنو (شار)	۷۲	شیخ مه حمود
۷	شده له (ناوایی)	۴۷	شاکانی قاجار	۷۳	شیخ مه حمود
۷	شیخ مه عروف	۴۷	شیخ باب بدر	۷۴	شیخ مه حمود
۹	شیخ نه حمده دی کور	۴۷	شیخ نه حمده	۷۵	شیخ مه حمود
۱۰	شیخ نه حمده دی کور	۴۸	شیخ نه حمده	۷۶	شیخ بابیه علی
۲۴	شیخ مه عروف	۵۱	شام (ولان)	۷۶	شیخ نه حمده
۲۵	شیخ علی که رکوک	۵۲	شیخ مه عروف نودی بی	۷۷	شیخ مه حمود
۲۵	شیخ عربه یدبلا	۵۲	شانه بدوله طیمیری	۸۰	شیخ حه سه ن مه لاناوایی



لا بهره	ناووجيگه	لا بهره	ناووجيگه	لا بهره	ناووجيگه
۶۵	کرماشان	۱۰۶	که رکوک	۱۴۶	کا کلي پر (قه صيد)
۶۵	کهل و شیر	۱۰۶	کاک نه حمه دی سوله بيماني	۱۴۶	کو ته لر ازانده نوه
۶۵	کوری زانیاری	۱۰۶	کو ( شار )	۱۲۸	کو ت و پر
۶۶	کهل و شیر	۱۰۷	که رکوک	۱۴۸	کلکله وه سه رکردنه وه
۶۷	کرماشان	۱۰۷	کو	۱۵۱	که م و کو ر قافیه
۶۷	کرانشینی (هه له بست)	۱۱۰	کاک (مه لانه مجهد)	۱۷۲	که عه
۶۸	کرماشان	۱۱۰	کرماشان	۱۸۵	که رکوک ( شار )
۷۲	که رکوک ( شار )	۱۱۱	کرماشانی (غوئی به غذا)	۱۹۲	کو هی جود
۷۲	کو ( شار )	۱۱۲	که مال پاشای تورک	۱۹۲	که نعان
۷۲	کاک حمه می ناری	۱۱۵	کو ( شار )	۲۰۶	کوری بیستون
۷۴	کاک حمه می ناری	۱۱۷	که وای شور	۲۱۴	کوره نه حمه د
۷۶	کور	۱۱۷	که وای دریزو شاقه ل پان	۲۱۶	کوره نه حمه د
۷۷	کاک حمه می ناری	۱۱۹	که له پوری (نابین ونه ته وابه تی)	۲۳۴	کاک نه حمه د
۷۹	کور	۱۲۰	کوردی شاعیر	۲۳۶	کو نو خود کشمیر
۸۱	که رکوک	۱۲۱	کورمانجی ناوه ندی		گی
۸۳	کو	۱۲۲	کورمانجی ناوه ندی	۷	گوردی فه بران (ناوایی)
۸۴	کو	۱۲۲	کورمانجی زورو	۷	گوبه دی شیه نه حمه د
۸۴	کاله ک ( سول )	۱۲۲	کاک صالح مه حمود بارزانی	۱۱	گورچيله
۸۵	کاک نه حمه دی سوله بيماني	۱۲۳	کاک صالح مه حمود بارزانی	۲۲	گوزیده (کتیب )
۸۹	که یقی ( شاعیر )	۱۲۳	کورمانجی ناوه ندی	۲۸	گوفاری هووخت
۹۰	کاک که ریم شاره زا	۱۲۳	کورمانجی زورو	۲۹	گورستانی عه مبار
۹۷	که رکوک	۱۲۴	کولکه مه لا	۳۰	گلکوری نه حمه دی کور
۹۷	کاک نه حمه دی سوله بيماني	۱۲۴	کو ( شار )	۳۰	گوردی فه بران
۹۸	که ریم	۱۲۴	کلتوری عه رب	۳۲	گوفاری ده نگی گیتی نازه
۹۹	کانبه رهش	۱۲۴	کیشی عه روضی	۳۵	گورگاوی ( ناوایی )
۹۹	کاک خالید خاکي	۱۴۰	کیشی برگی بی	۳۵	گورخانه ( گلکو )
۱۰۰	کانی رهش ( ناوایی )	۱۴۰	که لاسیک	۳۶	گه لاله (شارو ناوایی له عبران)
۱۰۱	کانی که وه ( ناوایی )	۱۴۱	کیشی برگی بی	۳۷	گه روسی (نه میر نظام)
۱۰۱	کانی که وه بی (مامو سافادر)	۱۴۱	کیشی عه روضی	۴۵	گه بلان (لای کرماشان)
۱۰۲	کاک نه حمه دی سوله بيماني	۱۴۱	کیشی له میا بنه ی کورد	۴۷	گوره که (قه بران گورد)
۱۰۲	که سانی (مامو سا و زانا)	۱۴۲	کیشی لاهون ولا...	۴۷	گه وره بی شیح

لا بهره	ناوو جیگه	لا بهره	ناوو جیگه	لا بهره	ناوو جیگه
۵۰	گورستانی عه مبار		۴	مه سعود موحه مه د	۳۲
۵۲	گه بلانی (غوت)	۴	مه سعود موحه مه د	۳۲	مه شاهیری کورد
۵۲	گولبه ند	۵	مه حمود (شیخ سوله بمانی)	۳۳	موکریان
۵۲	گولبه ندی کاک نه حمه د	۶	مه لانه حمه د نومه رگوبه ت	۳۴	موصطفا به گ
۶۷	گولی مه زینگان	۶	موحه مه د علی قه رده انخی	۳۴	مه ولانای رومی
۶۸	گورومه ری (مه لاهه لیل)	۷	مه هدینامه (کتیب)	۳۴	مه تنه وی
۶۸	گوران	۷	میرزا حوسین علی نوری	۳۵	مه ولانا خالد
۷۰	گولستان (کتیب)	۷	موحه مه د ده رویش	۳۵	مه ولانا خالد
۷۸	گوران (ماموستا)	۷	ماوه ت (شار)	۳۵	میرزا برایمی نه فخرمی
۸۰	گوقاری سروه	۸	مه هدینامه	۳۵	میرزا موحه مه د نه فخرمی
۸۳	گور قه ره ج (ده حاجی قادر کوی)	۸	مام میرزا	۳۵	مه لاره حیم نه فشاری
۸۳	گیوی موکریانی	۸	محمد پور (عزیزدانشندی)	۳۵	مه هاباد (شار)
۱۰۰	گه لاله (ناوایی و شار)	۱۰	مه م و زین (جیروک)	۳۶	موکریان (ناوچه)
۱۱۴	گولستان (کتیب)	۱۱	ماموستا	۳۶	ماموستامه لاهه لی وه لزی
۱۴۰	گورانی (به بت و بالوره)	۱۲	مه لی خه بال (مه له سنی خوم)	۳۶	مه لاره حوسین مه جدی
۱۴۱	گورانی	۲۱	ماد (هوز)	۳۶	موکریان
۱۴۱	گوران (ماموستا عه بدولا)	۲۲	مانی (نه فاش)	۳۷	مه لامه جمه د (بدر احمد کور)
۱۴۸	گورمیس و شورکه ی بار بیجان	۲۲	مه زده ک	۳۷	موهنه دی (حاجی ره حمان ناغا)
۲۴۴	گولنه ندام	۲۲	موسا (بیغه مبه ر)	۳۸	ماموستا وه لزی
	ل	۲۲	مه یمون	۳۹	موشیمرین
۳۵	لیتان (هوز)	۲۵	مه لاهه ولای رهش	۴۳	مه ولانا خالد
۳۵	اللیتان (هوز یکی کوردن)	۲۵	موفتی زه هاری	۴۳	مه لاهه علی وه لزی
۴۶	لاجان (ناوچه ی کورد نشینه)	۲۵	مه لیک مه حمود	۴۳	میرزا حه مه د مه بن (خزمی کور)
۶۳	لوطفه لیخانی زه ند	۲۵	مه لاهه نه سعده جه لیزاده	۴۴	ماموستا وه لزی
۶۳	له ک (هوز یکی گه و ره ی کورده)	۲۵	مه ولانا خالد	۴۶	میرزا حه مه د مه بن
۱۳۹	لاوک و لاووزوک	۲۶	مه جدی (دوکتور موحه مه د)	۴۶	میرزا بایز
۱۴۴	لیک دراو	۲۶	مه جدی (مه لاهه حوسین)	۴۶	مه لاهه موحه مه د
۱۸۷	لورقمان	۳۰	مه لاهه نه سره دین کورد	۴۶	محالی به ربینه ی لاجان
۲۳۵	له بلی شای	۳۰	مه لاهه شه فیمی عه مبار	۴۶	مه ولانا خالد
۲۳۶	لاهور (شار)	۳۰	مه لاره حمان خه لیفه ی عه مبار	۴۶	مام حه مه
۲۳۶	له بلی	۳۱	میمکه زوبه بده	۴۷	میرزا برایمی نه فخرمی

لاہرہ	ناوو جیگہ	لاہرہ	ناوو جیگہ	لاہرہ	ناوو جیگہ
۳۲	عہ مبار	۹۳	عومہر شیخ ضیائہ دین	۳۴	غہوئی بہ خدا
۳۵	عہ مبار	۹۲	عومہر شیخ ضیائہ دین	۳۴	غہ بن وواوئی (غہوت)
۳۶	عیراق	۹۵	عومہر شیخ ضیائہ دین	۳۴	غہوت گہ بلانی
۳۶	عہ مبار	۹۶	عومہر (عہ مر)	۸۹	غہ فوری (حہ ماغای کویں)
۳۷	عہ مبار	۹۸	عہ ولا (مہ لا)	۹۰	غہوئی (عبدولقادر شہ مزینی)
۴۲	عہ مبار	۹۸	عہ لی (ماموستا و ہلز)	۹۱	غہوئی گہ بلانی
۴۳	عہ بدولا (کوری شیخ نہ حمہد)	۹۹	عہ لی (ماموستا و ہلز)	۱۱۰	غہوئی نانی
۴۳	عہ بدولہمزیز (نوسہر)	۱۰۶	عہ بدولقادر گہ بلانی	۱۱۱	غہوئی نانی (ع . شمزینی)
۴۳	عہ مبار	۱۰۶	عہ ولا کوری شیخ نہ حمہد	۱۱۱	غہوئی بہ کہم (ع . گیلانی)
۴۴	عہ مبار	۱۰۶	عہ مبار (ناوایی)	۱۱۱	غہوئی دوہم
۴۵	عیراق (ولات)	۱۰۶	عہ بدید بلا (شیخ)	۱۱۲	غہوئی نانی (شبخی شہ مزینی)
۴۶	عہ مبار	۱۰۸	عہ باس میرزا (قاجار)	۱۱۳	غہوئی نانی
۴۸	عہ لانہ دین سہ جادی	۱۰۹	عہ بدولحہ مید (سولتانی روم)	۱۲۸	غہ زہل
۵۰	عہ رہستان	۱۱۰	عہ عثمانی (مہ لانہ مجہدہ لایی)	۱۲۵	غہ رہل
۵۲	عہ بدولحہ مید (سولتانی تورک)	۱۱۰	عہ بدولقادر گیلانی	۲۲۶	عہ رہب
۵۵	عہ مبار	۱۱۰	عہ بدولہمزیز (کوری غہوت)	۲۲۶	عہ جہم
۵۵	عیراق	۱۱۲	عہ بدولقادر گیلانی	۲۲۷	عہ لی مورنہ ضا
۵۶	عیسا - پیغمبہر	۱۱۳	عہ بدولقادر گیلانی	۲۲۸	عہ زازیل
۵۶	عیسایی	۱۱۴	عہ بدوسہ لام بارزانی	۲۴۴	عہ ذرا
۵۷	عہ سنہ لانی (حافظ حہ جہر)	۱۱۴	عہ مبار	۲۵۷	غہوئی نانی
۶۰	عہ لی (وہ لزی حہ مامیان)	۱۱۷	عہ لی (ماموستا و ہلز)	۲۸۰	غہوئی نانی
۶۰	عہ مبار	۱۱۷	عیراق (کوردستانی تہودیو)	۲۸۱	غہوئی نانی
۶۱	عہ لی حہری	۱۱۸	عہ بدولہمزیز (خوم)		ف
۶۲	عہ لی حہری	۱۱۹	عہ مباری	۵	فہ ناح بہ گی صاحبفران
۶۳	عہ لی بہرہ شانی	۱۱۹	عہر کوری عبدالمزیز اموی	۳۶	فیہمی شافعی (کتیب)
۶۸	عہ لی تہ کبہر	۱۲۱	عہ عثمانی (ولات)	۳۷	فرماندہ کل سپاہ ناصرالدین شاہ
۸۱	عہ لی قہرہ داعی	۱۲۲	نہ فلقی	۶۸	فہر جی جہ لای کرمانشانی
۸۳	عہ لانہ دین سہ جادی	۱۲۷	عہ عصمت (سہ نارزادہ)	۷۹	فہرہ نگی مورعین
۸۷	عہ مرہ (شبخی بیارہ)	۱۴۱	عہ بدولا - ماموستا گوران	۱۰۴	فہ قبی
۹۰	عہ مبار		غ	۱۰۴	فہ قبیان
۹۱	عہ لانہ دین سہ جادی	۲۷	عہوئی بہدا (عبدولقادر گیلانی)	۱۰۶	فہ قبی

لايهره	ناووجيگه	لايهره	ناووجيگه	لايهره	ناووجيگه
۱۱۲	فوناد (دوكتور)	۱۰۳	فاضي شئو	۱۰	كه رهج (شار)
۱۱۳	فه قه ره حمان سه عيد	۱۰۲	فه ره گويز (ناوايي)	۱۰	كاك عه ولايراي ماموستاهه زاو
۱۲۳	فيله بازي	۱۰۲	فه ره داغ (ناوايي)	۱۲	كاك رحمان مصباحي قاضي
۱۴۰	فولكور بيك	۱۰۲	فه ره داعي (ماموستا شيخ عمر)	۱۲	كه رهج
۱۴۱	فولكور بيكي	۱۰۴	قال و قبل	۱۲	كاك خوله (محمود گاواني)
۲۰۹	فه يله قوس	۱۰۵	فه ره داعي	۲۲	كور دستان
۲۴۴	فه راد (فه رهاد)	۱۰۶	قادري (ره وشت)	۲۴	كوو ته رازو
۲۸۱	فارون	۱۰۸	فاجاري (موجه ممد شاه)	۲۵	كاك نه حمه دي شيخ
	ق	۱۰۷	قوطني زه مان (سه بدطه ها)	۲۶	كاك قادر (د. فه ناحي قاضي)
۳	قاضي خضري شئو	۱۱۴	فه ره گول (ناوايي)	۲۹	كاك پوره كه يي (صه دين)
۱۰	قورثاني بيروز	۱۱۴	قورينه	۳۰	كاك ميرزا ابراهيم فه فحه سي
۳۲	قاضي خضري	۱۱۸	قزلقه لمه (زيبدان ناران)	۳۰	كه ريم (باوكي شيخ نه حمه د)
۳۵	قاضي خضري	۱۲۶	قاشي ليزگه ي هه ليه ست	۳۰	كاك خاليد خاكي
۳۵	قاموس (فه ره ننگامه)	۱۳۱	فه زويني (هه لامه)	۳۲	كور - وانه كوپر
۳۶	قزلقه لمه (زيبدان)	۱۳۸	قفلت بپر	۳۶	كانيه رهش (ناوايي)
۴۰	قورميش (ناوايي)	۱۲۹	قاييه (كلكه ي هه ليه ست)	۳۷	كانيه رهش
۴۱	قورميش	۱۵۰	قاييه (سه ربه ست وگيرلو)	۴۰	كور دستان
۴۳	قورنان	۱۵۰	قه يد	۴۲	كاك نه حمه د
۴۴	قازانلي (ناوايي)	۱۸۲	قه يس	۲۳	كو (شار)
۴۸	قاضي شئو	۱۸۵	قه صري شيد	۴۴	كه ريمي خدري باغه وان
۵۱	فه ره داغ (شار)	۱۹۰	قهومي سه جاد	۴۷	كور
۵۲	قادري (ره وشت)	۲۲۷	قه نبر	۴۹	كاك قاضي (دوكتور قادر)
۵۲	قادري گه بلاني	۲۳۶	قاضي	۵۰	كه ريم (باوكي شيخ)
۵۳	قادر (حاجي كوي)	۲۳۹	قاب قه وسه ين	۵۰	كاك نه حمه دي سوله بيماني
۶۰	قادر (حاجي كوي)	۲۵۵	قاليهي خه پيه ر	۵۱	كاك نه حمه دي سوله بيماني
۶۴	قوسطه ننين (نيسلامبول)	۲۶۸	قاضي شئو	۵۲	كاك نه حمه دي سوله بيماني
۶۶	فه لاي مولانو	۲۶۹	قاضي شئو	۵۲	كر ماشان
۷۱	قالوي (ناوايي)	۲۸۱	قاضي شئو	۵۴	كويي (حاجي قادر)
۷۶	قاضي شئو		ك	۵۸	كويي
۷۹	قاضي شئو	۲	كه ركوك (شار)	۶۳	كه هلا
۹۲	قوطني ره مان (مولانا خاليد)	۴	كو (شار)	۶۳	كو

لا بهره	ناو وجیگه	لا بهره	ناو وجیگه	لا بهره	ناو وجیگه
۱۲۰	ناللی ( ماموستا و شاعیر )	۱۳۲	وانانامه	۷۶	هه لبه سنی به هاره
۱۸۴	نه صرائی	۱۳۲	وانا و نوکنه	۷۹	هه بنانه بورینه
۲۱۴	ناری نمرود	۱۳۷	وه زن و کلکه	۷۹	هیمن
۲۲۹	نوصوح	۱۴۹	وه صل و خروج ...	۸۱	هیمن
۲۲۹	نه هری	۱۵۲	وه شوین خراو	۸۲	هوزی مه نگور
	و	۲۰۶	وامین	۹۴	هه ورامان
۳۶	ولهزی م. امین اشعری معلم هزا	۲۴۴	وامین	۹۶	هه ورامان
۳۶	ولهزی ( علی حمامیانی )			۹۸	هه رد
۳۶	ولهزی ( حاجی مه لاهه ولا )	۱	هه زار	۱۰۰	هه باساغای دیبوگری
۳۶	ولهزی ( ناوایی . باله کابه نی )	۲	هه زار	۱۱۱	هه رکی
۳۸	ولهزی ( مه لاهه علی )	۶	هه زار	۱۱۲	هه زار
۳۸	ولهزی ( حاجی مه لاهه حمهد )	۹	هه زار	۱۱۵	هه زار
۳۸	ولهزی ( حاجی مه لاهه حمهد )	۱۲	هه زار	۱۲۲	هه لبه سنی تورکی ونه ده بی
۴۴	وه سناکریم ( خه لکی هه باساوا )	۱۲	هیمن	۱۲۲	هه زار
۵۷	وه میسه لقه رهنی	۲۲	هورمزگان	۱۲۲	هه کاری
۶۰	ولهزی - حاجی مه لاهه ولا	۳۱	هه وشار ( ناوچه )	۱۳۱	هه لبه سنی جزیری ( دیوان )
۶۵	ورمی ( شار )	۳۵	هه مزه ( شوی خوشکم )	۱۳۱	هه زار ( شارحی دیوان جزیری )
۶۶	ولهبی دیوانه	۳۶	هه ورامان ( ناوچه )	۱۳۱	هه ری مه یگیر
۶۹	وه ستاره حیم به نا	۵۰	هه وشار ( لای نکاب و شاهیندز )	۱۳۸	هاوکیش
۶۹	ولهزی ( ماموستا مه لاهه علی )	۵۲	هه رمه نی ( هوز و نه نه وه )	۱۳۸	هاوده ننگ و ژه ننگ
۸۱	وه فایی ( حاجی عه بدوره حیم )	۵۳	هه زار	۱۳۸	هام باشگر
۹۹	ولهزی ( مه لاهه ولا )	۵۴	هه وشاری ( رحیم خط خوش )	۱۳۸	هوزه جاف
۹۹	ولهزی ( ناوایی . باله کابه نی )	۵۹	هه زار	۱۳۹	هه لبه ست
۱۰۰	ولهزی	۶۱	هه ردک ماموستا هزار و ژیبانی	۱۳۹	هه لبه سنی گورانی و
۱۰۱	ولهزی	۶۲	هه زار	۱۳۹	هوزه جاف
۱۰۱	ولهزی ( ماموستا )	۶۳	هه تمدان ( شار )	۱۳۹	هه ورامی و سیاچه مانه
۱۰۲	وازه بی ( مه لاهه بده کریم )	۶۳	هه ولیر ( شار )	۱۴۰	هه لبه سنی عه روضی
۱۰۲	ولهزی	۶۵	هیمن ( م. امین شیخ الاسلامی )	۱۴۰	هه لبه سنی پیری شالیار
۱۰۵	وازه بی	۶۶	هولاکو	۱۴۰	هه لبه سنی هورمزگان رمان
۱۰۹	وه فایی ( حاجی عه بدوره حیم )	۶۷	هه زار	۱۴۱	هه لبه سنی زمان عه رهبی
۱۲۲	ویشکه صوفی	۷۵	هندوستان	۱۴۱	هه لبه سنی کوردی

لاہرہ	ناوو جیگہ	لاہرہ	ناوو جیگہ	لاہرہ	ناوو جیگہ
۱۴۱	ہہ لہ سنی نویی نہ مرو	۱۸۰	بہ زید		
۱۴۲	ہہ مدانی (بابا طاہیر)	۱۸۷	بہ عقوب ( پیغہ مہر )		
۱۴۵	ہہ لہ سیرار	۱۹۲	یوسف - پیغہ مہر		
۱۴۵	ہہ لاسراو	۱۹۲	بہ حیا - پیغہ مہر		
۱۴۹	ہہ لہ ستہ ...	۱۹۲	یوشع - پیغہ مہر		
۱۶۸	ہہ زار ( ماموستا )	۱۹۳	بہ عوق ( بوت )		
۱۶۹	ہیند ( ولات )	۱۹۳	یوسف		
۱۷۳	ہہ زار ( ماموستا )	۱۹۳	یونس		
۱۸۱	ہہ زار ( ماموستا )	۲۰۵	بہ غوث ( بوت )		
۱۹۴	ہہ زار ( ماموستا )	۲۳۹	بہ ثریب (شاری مہ دینہ)		
۱۹۵	ہہ زار ( ماموستا )	۲۴۴	یوسف		
۲۰۵	ہوہل ( بوت )	۲۸۱	یاسین		
۲۲۰	ہہ زار ( ماموستا )				
۲۲۱	ہہ زار				
۲۲۲	ہہ زار				
۲۲۳	ہہ زار				
۲۴۴	ہہ زار				
۲۵۳	ہہ زار				
۲۷۳	ہہ زار				
۲۷۵	ہہ زار				
	ی				
۴۴	بہ عقوبی (مہ لار حمان پارہ بی)				
۱۰۲	بہ لنتہ بمور ( ناوچہ )				
۱۰۵	بہ حیا بانہ بی (ماموستا)				
۱۱۰	یونیسکو				
۱۳۱	بہ زید				
۱۳۲	بہ زید				
۱۴۹	بہ کہم				
۱۴۱	یاسای عہروسی عہرب				
۱۴۱	یوشیح ( نیما )				
۱۵۲	بہ کہم - خویا و ...				

لاہرہ	ناوو جیگہ	لاہرہ	ناوو جیگہ	لاہرہ	ناوو جیگہ
۴۷	مہلاعزیزدائشہندی	۷۱	موجہمد جہمیل روزبہبانی	۹۹	ماموستا مہلاعلی
۴۸	ماموستا مہلاوصوفی	۷۱	موکریان (ناوچہ)	۹۹	مہاباد
۴۹	ماموستا ولزی	۷۱	مہجدی (مہابادی)	۱۰۰	مہلاقدار (باوکی ولزی)
۵۰	میرزا برایم تہفخمی	۷۱	مہجدی (مہلا حسین)	۱۰۰	مہلاعلی (باوکی قادر)
۵۰	مہکے و مہدینہ	۷۲	مہاباد (شار)	۱۰۰	مہلاعلی قزلجی
۵۱	مہعروف (شیخ - نویدی)	۷۲	مہلاعولاناری	۱۰۰	مہلاسدہسدہسنچوری
۵۱	مہولانا خالد	۷۳	مہلاعولاناری	۱۰۰	مہلاعبد القادر کانی کوهی
۵۳	موکریان	۷۶	مہجدی (دوکنور)	۱۰۰	مہلاعولاپیرہباب
۵۵	مام تہلیاس	۷۶	مہلاعزیز (دائشہندی)	۱۰۰	موفتی زہاوی
۵۶	مام تہلیاس	۷۶	مہلاعولا (ناری)	۱۰۰	ماموستا پیرہباب
۵۶	موجہمدین عہزہی	۷۹	ماموستا مہلاکیریم	۱۰۰	مہلاکیریم بیارہی
۵۶	موسابی	۷۹	موحیط (بہحر)	۱۰۰	مہلاعولا ولزی
۵۷	موجہمد (پیغمبر)	۸۱	مہلا صالحی صدیق	۱۰۱	موکریان (ولات)
۵۹	مہردوخ	۸۱	مہلامرفی کوکبی	۱۰۱	مہلاعزیز
۶۱	مہلای جزیری	۸۳	مہمسعود موجہمد	۱۰۱	مہلاکیریم
۶۵	موظہ فرہدین شای قاجار	۸۴	مہمسعود موجہمد	۱۰۱	مبصر
۶۶	مہجنونی دو جہیل	۸۴	موفتی زہاوی	۱۰۱	مہلاعولا ولزی
۶۶	مہراغہ (شار)	۸۶	مہلامحمد کوہی (جہنابی مہلا)	۱۰۲	مہولانا خالد
۶۶	ماد (موزونہ تہوہ)	۸۶	مہمسعود موجہمد	۱۰۳	مہولانا خالد
۶۷	موفتی زادہ (صدیق)	۸۶	مہولانا خالد	۱۰۳	مہلاکیریم (ماموستا)
۶۷	مہلاعفور حافظ (مہابادی)	۸۷	ماموستا مہمسعود موجہمد	۱۰۴	مہولانا خالد
۶۷	مہلامرصاد فاکہ لیبی ردا خانی	۸۷	موجہمد پور (عزیزدائشہندی)	۱۰۴	ماتوریدی
۶۷	مہلاعولانانی	۸۸	مہمسعود موجہمد	۱۰۴	موجہمد زلی
۶۷	مہلا بہحیانانی	۹۰	مہولانا خالد	۱۰۴	مہلاعزیز
۶۸	میراوی مہلاخلیل	۹۱	مہولانا خالد	۱۰۴	مہلا رحیم
۶۸	میرزا کیریم	۹۱	ماموستا مہلاکیریم	۱۰۵	مہلا موجہمد (رئیس)
۶۸	مہمجوری کرمانانی	۹۱	مہحمود پاشا	۱۰۶	مہولانا خالد
۶۸	میر سلیمی کرمانانی	۹۲	مہولانا خالد	۱۰۸	مہولانا خالد
۶۸	موفتی سہقر (مہلاعبدالعزیز)	۹۳	مہلاعزیزدائشہندی	۱۰۸	موجہمد شای قاجار
۶۹	ماموستا ولزی	۹۷	مہولانا خالد	۱۰۹	موکریان
۶۹	ماموستا ہزار	۹۷	مہریوان	۱۰۹	موجہلا (گورستان لہ مہکے)

لا بهره	ناو وجیگه	لا بهره	ناو وجیگه	لا بهره	ناو وجیگه
۱۱۰	مه‌لا نه‌مجدی قه‌لابی	۱۴۴	موره به ع	۵۱	نه‌قشه‌ند (مه‌ولا ناخالید)
۱۱۰	موجیه‌دین (غه‌وئی به‌غدا)	۱۴۴	مورخه‌مه‌س	۵۵	نه‌سه‌فی
۱۱۱	موعین (دوکتور)	۱۴۵	مورسته‌زاد	۶۰	نه‌هری
۱۱۱	مه‌لا حاجی	۱۴۵	مه‌طله‌ع	۶۰	نه‌هری خانقای شیخان شمزین
۱۱۳	موکریان	۱۵۲	موره‌ده‌ف	۶۱	نه‌هری
۱۱۳	مه‌ولا ناخالید	۱۸۲	مه‌حمود	۶۸	نه‌لین (ن. مه‌نگوری سه‌ده‌شت)
۱۱۳	مه‌لا سه‌عید	۱۹۵	مه‌که . مه‌دینه	۷۷	ناصریه (شاری عراق)
۱۱۵	مه‌لا که‌ریم (ماموستا)	۱۹۵	مه‌شه‌د . مه‌نصور	۷۹	نه‌ی سه‌وارو نیساری
۱۱۶	موکری	۲۰۹	مه‌لا احمد درویش (کرکوک)	۷۹	نالی
۱۱۶	موسطه‌فابه‌گ (شاعیری کورد)	۲۱۰	مه‌نه‌شا	۷۹	نیساری
۱۱۶	مه‌ئه‌وی کورد	۲۱۰	مه‌ولا	۸۴	نالی (شاعیر)
۱۱۷	مه‌ریوان	۲۱۷	میرزا عه‌زیز	۸۵	نالی
۱۱۷	مورسته‌عید	۲۱۸	میرزا بابون	۹۰	نه‌هری خانقای شیخان شمزین
۱۱۸	مه‌لا فه‌فی	۲۳۲	موکریان	۹۷	نیسی (ناوایی)
۱۱۸	مه‌راغه (شار)	۲۳۴	موکریان	۱۰۱	ناجیت (ناوایی)
۱۱۸	موکریان	۲۶۹	میرزا عه‌زیز میرزا باولی بوکان	۱۰۱	نه‌هری (ناوایی)
۱۱۹	مه‌بم‌نی کوری جابان (کورد)	۲۶۹	میرزا عه‌زیز میرزا باولی بوکان	۱۰۲	نودی (ناوایی)
۱۲۰	مه‌لای جزیری	۲۷۲	میرزا عه‌زیز میرزا باولی بوکان	۱۰۴	نودیبی (شیخ مه‌عروف)
۱۲۲	موکریان	۲۷۷	میرزا عه‌زیز میرزا باولی بوکان	۱۰۶	نه‌هری (خانه‌فا)
۱۲۲	موکری		ن	۱۰۷	نه‌هری (خانه‌فا)
۱۲۲	مه‌باباد	۲	نه‌هری (خانه‌فا و ناوایی)	۱۰۸	نه‌هری (خانه‌فا)
۱۲۴	مه‌لا مورخه‌مه‌د	۵	نه‌جمه‌دین نه‌نیسی	۱۰۹	نه‌هری (خانه‌فا)
۱۲۴	مه‌لا عه‌ولا	۱۰	نه‌جمه‌دین نه‌نیسی	۱۱۰	نیکی‌نین
۱۲۴	مه‌سعود مورخه‌مه‌د	۲۵	نالی (شاعیر)	۱۱۱	نه‌هری
۱۲۷	مورخه‌مه‌د نه‌فه‌ندی، سووی	۳۰	نه‌ظه‌ری به‌کوردسان	۱۱۳	نیکی‌نین
۱۲۷	مه‌لای جزیری	۳۱	مه‌ی که‌ندی (ناوایی)	۱۱۳	نه‌قشه‌ندی
۱۳۱	مورخه‌مه‌د نه‌فه‌ندی	۳۵	نه‌شه‌ده (شار)	۱۱۴	مه‌ورور
۱۴۰	ما، بغه‌نی سیری شالار	۳۶	نه‌قشه‌ندی	۱۱۵	نالی (شاعیر)
۱۴۲	مه‌ئه‌وی	۴۳	نه‌هری	۱۱۶	ناوچه‌ی میوکی
۱۴۳	مورسه‌مط	۴۹	نالی (ماموستا و مه‌به‌را)	۱۱۶	نالی
۱۴۳	ملونیکه‌ی مرواری	۵۱	نودیبی (شیخ مه‌عروف)	۱۱۷	ناو‌دازه‌ک‌سان